13/–

very scarce

Den

Grønlandske Ordbog,

forbedret og forøget,

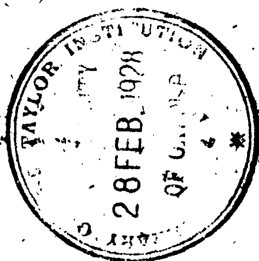
udgivet

ved

Otho Fabricius,

Sognepræst ved vor Frelsers Kirke paa Christianshavn.

Kiøbenhavn, 1804.
Trykt i det Kongel. Waisenhuses Bogtrykkerie
af Carl Frid. Schubart.

Fortale.

For 54 Aar siden udgav sal. Biskop Povel Egede den første Ordbog i det Grønlandske Sprog, der er saa god og fuldstændig, som det nogensinde kunde ventes med Hensyn til de faa Aar, man da havde havt Lejlighed ved Grønlændernes Omgang at blive bekjendt med dette vanskelige Sprog; men den maatte naturligviis blive mere og mere mangelhaftig, alt ligesom Sproget berigedes med nye Ord og Vendinger formedelst Indbyggernes længere Omgang med Udlændinger, og disse nøjere bleve bekjendte med dets Ord-Forraad og Dannelighed til at navngive endog fremmede Ting og udtrykke abstrakte Begreber. En mere forbedret og forøget Ordbog blev derfor fornøden, og skulde længe siden været leveret, dersom ikke Oplaget af den første havde været saa stort, og Missions-Cassen, der skulde bekoste Udgaven, tillige havde været i saa slet Tilstand, at der fordrødes Udsættelse, saalænge endnu Exemplarer vare forhaanden af den gamle. Men ved det

beklagelige Ildebrand, som overgik Kiøbenhavn i Aaret 1795, fortærede Luen det hele Oplag, saavel af den Grønlandske Ordbog, som af alle andre Grønlandske Bøger, med hvis nye Udgaver jeg har været sysselsat i de siden forløbne Aaringer, og slutter dem nu med Ordbogen; som var høist nødvendig, ved Siden af Gramatiken, især for dem, der skulde lære Sproget og igien give Indbyggerne Religions Underviisning deri, men tillige det vanskeligste Arbeide, da saa meget var at forandre og tilsætte, og jeg maatte ligesom tage Alting op fra Grunden af, hvilket let vil sees af denne Udgaves Sammenligning med den første.

Materialierne hertil laae imidlertid færdige fra 1773, dem jeg ved mit halvsiette Aars Ophold i Landet og idelige Omgang med Grønlænderne (thi jeg boede hos dem i deres Huse om Vinteren og Telte om Sommeren, og var med dem paa Jagt og Fiskerie) og ved nøie at udfritte dem om alt, havde forskaffet mig. Og just disse Supplementer til Ordbogen, som ved min Hjemkomst kom sal. Biskop Egede for Øine, der fik udvirket Misions-Collegii Befaling til mig, at skulle indføre dem i et giennemtrukken Exemplar af hans Ordbog, blev Anledningen til den min Ansættelse om-

sider

siden i hans Sted ved det grønlandske Missions-Væsen, hvilken jeg med Hensyn til de mange Ubehageligheder, den har havt i Følge med sig, hellere maatte undgaaet; da jeg kunde have levet langt roligere, mere lykkelig og fornøiet i et klækkeligt Landsbyekald, som var mit eeneste Ønske og virkelig var bleven min Lod. Jeg maatte derfor næsten fortryde at have nogensinde udmærket mig ved Flid i denne Sprogkyndskab, dersom jeg ikke fandt mig fyldestgjort ved den beroligende Selvbevidsthed, at have i dette, som i andet, søgt at handle efter Pligt, og i Stilhed stræbt at stifte den mueligste Nytte, hvor jeg var, der flyde saa deraf hvad flyde vilde. Ogsaa glæder det mig nu, at see dette mit Arbejde bragt for Lyset inden min Afgang, og blive andre til Nytte, da jeg ellers maatte befrygte, at det efter min Død vilde bleven forqvaklet, saasom det just ikke blev enhvers Sag at bringe det i Orden, eller der maaskee aldrig siden vilde bleven tænkt paa at gjøre Brug deraf, og jeg havde da arbejdet forgjæves. Hvad jeg nu leverer, er dog ikke blot det, jeg har samlet i Landet selv, men og siden forøget ved Brevverling og Samtale med Landets Indfødte og andre i Sproget kyndige, men finder fornødent herved

at erindre, at hvad jeg blot paa andres Ord for Fuldstændig-heds Skyld har anført, uden selv at være tilstrækkelig over-beviist om dets Rigtighed, findes aftrykt med adskilte Bog-staver i det grønlandske og mindre Tryk i det danske, da der-imod alt hvad der forekommer med større Tryk, saavel i det grønlandske som danske, er mit eget, og tillige de under-føjede Exempler, skjønt med finere Tryk. Primitiva skilles let ved deres større Tryk fra Derivata. Gjerne havde jeg tilføjet en latinsk Oversættelse for udenlandske Sprogelskeres Skyld, men Bogens derved forøgede Størrelse og Kostbar-hed turde jeg ej paabyrde Missions-Cassen. At det danske Register er bleven saa vidtløftig, var en Følge af Spro-gets Natur, da eet eeneste Ord i det Grønlandske kan ud-trykke en heel Mening i det Danske; dog har jeg, for mue-ligste Korthed at iagttage, sieldse kun eengang udført Hoved-ordet i Registeret, og siden blot betegnet det ved sit første Bogstav, hvilket man let vil kunne fatte. Men endnu maae jeg forklare visse Tegn, som jeg i denne Ordbog har taget mig den Frihed at bruge for Kortheds Skyld, nemlig:

A. sat bag et Ord eller en Deel af dets Bemærkelse, giver tilkjende, at det kun er i Brug eller har den anførte Be-

mær-

mærkelse imellem Angekokkerne (Landets vise Mænd) der gjerne have for sig et eget Sprog, som man ingenlunde kan bruge i daglig Tale eller Skrifter. Saadanne Ord har jeg og for det meeste betegnet i Registeret ved at indcirkle de Tal, som henvise til dem.

N. betegner ligeledes, at Ordet hører til den Nordlandske-Dialekt; ligesom:

S. at det hører til den Sydlandske.

intr. betyder, at Ordet bruges *intransitive* eller uden *Suffixum*, men:

tr. derimod, at det bruges *transitive*, eller med *Suffixum*.

S. el. *t.* el. *ts.* sat ved Siden af et grønlandsk Verbum, giver tilkjende, hvad det har i *Præterito*, nemlig: i første Fald: *sok*; i 2det Fald: *tok*; og i 3die Fald: *tsok*. Dette *Præteriti* Mærke er dog kun anført, hvor min Grammatik ej kunde give tilstrækkelig Oplysning.

Til Slutning maae jeg bede Læseren, at ikke slutte saa lige til om alle Benævnelser i denne Ordbog, at de dertil svarende Ting just skulde findes i Grønland, thi meget har Grønlænderne navngivet ved at see det hos Europæerne, og meget er benævnet af os efter Sprogets Analogie, for

at gjøre os forstaaelige for dem, og da sligt forekommer tildeels trykt i de Bøger, Grønlænderne nu have til Brug, har jeg ogsaa agtet det tjenligt her at indføres til Ordbogens Fuldstændighed.

Dette er alt, hvad jeg har at erindre angaaende dette mit ringe Arbeide, som jeg vel ikke anseer fuldkomment, men visselig har kostet mig megen Umage, og tør smigre mig med den Tanke: at de som bruge Bogen, ville finde den til Hensigten svarende og mere fuldstændig, end den første. Gid den da maatte stifte den tilsigtede Nytte, og især tjene Missionairene, som et Middel, til dessnarere at lære Sproget, og desheldigere at kunne deri give Landets Børn den velgjørende Religions Underviisning! Ja gid snart andre og bedre Udsigter maatte aabnes til Velsignelse for det vigtige Missions-Værk, end for nærværende haves! det er mit oprigtige Ønske i min Alderdom, for dette godmodige Folk, hos hvilket jeg tilbragde endeel af mine fejreste Leveaar og fandt mig stedse elsket, det jeg og endnu under alt got og elsker med den inderligste Hengivenhed.

Christianshavn, den 9de December 1804.

Otho Fabricius.

A.

À! v. åh! Hør! Oh! *Interj. voc.* 1) Hænges svart bag ved et andet Ord, som: Okkorsi-å! Hører I! Piomavin-åh! Vil du, hvad? Bruges saaledes og som *Vocativi* Mærke (see Gram. Grönl. VI. Cap. §. 14.) 2) Suart sættes foran et Ord, som: å-sauna, Oh! der Vest er han.

ångoak!)
ångoang-å!) See engang! giv nu kun agt! hvad mon han vil giøre! i *pl.* ångoæn-å! see engang til dem!

aha! Hør du! (Nogle sige i dets Sted: Haha! see under Ha.)

ånga (af å og inga) Der henne er han, hun, den, det! i *pl.* åiko, der henne ere de!

åuna (af å og una) See han! Der er han, hun, den, det! i *pl.* åuko, Der ere de!

A, en Sidepiil (af Been eller Horn paa Skaftet af Søefugle-Pilen, Nugit kaldet, hvilken har 3de saadanne til at opfange, hvad ikke med den egentlige Piil maatte treffes)

åjarpok, 1) *intr.* skilles ved sin Sidepiil (Fuglepilen) 2) *tr.* brækker den af samme, skiller den ved sin Sidepiil.

åke, Hak i noget; Modhage.

åkilik, forsynet med Modhage; Haget; det som har Hak paa Siden.

åkiak, Takke paa et Reensdyr-Horn.

akiårsoït (*plurale* af akiårsoak) Roden af et oprevven Træe.

ålerpok, *s. tr.* 1) Sætter Sidepiil i (Søefuglepilen) 2) Gjør Hak i noget.

ålerbik, en huul Rende paa Siden af Pile-Træet,

Træet, at anpasse Sidepilen udi.

áliut, det yderste Bindsel om Sidepilenes Midte.

ámikpok, *s.* 1) *intr.* Treffes el. bliver opfanget med Sidepilen. 2) *tr.* Treffer el. opfanger dermed.

Aa! Aa! *interj.* *admir.* (naar man bliver uformodentlig forbavset, men fatter sig igien.)

Aak! v. âk, Ja. S.

Abapokitsok, en liden langagtig Fisk af Rognkald-Slægten. (Cyclopterus Liparis.)

Abba (N.) v. Agva (S.) Nord. *Adverb. loci.* 2) sieldnere bruges det som et *Pronomen* om den der er i det nordlige District af Landet (medens man selv er i det sydlige) og da tillige *transitive*, som: Agva aggerpok, han, som er i Norden, kommer; arbsoma savia, hans Kniv, som er reist Nord.

tâua, der Nord (see Gram. XIV. Cap. §. 4. b)

âuane, Nord paa; i Norden)

âuanga, Nord fra.)

auónga, Nord hen.)

auóna, Nord om.).

see Gram. XIV. Cap. §. 6. b.

tâuane, der Nord paa o. s. fr.

auongnarpok, *intr.* fahrer Nord.

auongnâk, en Nordfahrer.

auanépok, *intr.* er Nord paa.

âuanétok, den v. det, som er Nord; Nordlig.

auangarnisâk, en Nordlænding.

angna, *intr.*)

arksoma, *tr.*) Han v. Hun v. den v. det Nord. 2) Nordlig. i *dual.* og *plur.* akko (*intr.*) og akkoa (*tr.*) de 2de Nord; de Nord; Nordlige.

tangna og tarksoma, Han &c. der Nord, og takko, takkoa, de der Nord (see Gram. VII Cap. §. 7.

aukoarmio, en Nordboe; en som beboer de allernordligste Egne.

audngnak, 1) *intr.* Norden; Nordenvind. 2) *tr.* Norden; Nordenkant. f. Ex. auangnáne, Norden for ham; auangnænne, Norden for dem.

auangnamut, Mod Norden; Nord i.

auangnamukârpok, *intr.* stiler Nord hen; fahrer i Nord.

auángnarpok, *intr.* Blæser Norden; er Nordenvind.

avangnèitsiarpok, *intr.* Luf-ter skikkelig af Norden.
avangnaursángoarpok, *intr.* Aander lidt af Norden; er en sagte Nordenvind.
avangnardlek, Nordligst; den, som er Nordligere, end en anden.
avangnardliovok, *intr.* er nordligst; er nordligere, end en anden.
avangnárpiak, 1) Allernordligst; yderst i Norden. 2) Lige i Norden; Nordpolen.
avangnarpárpok, *intr.* 1) fahrer allerlængst i Nord; rejser saa nordlig, som mueligt. 2) Nærmer sig Nordpolen (Solen naar den kommer tilbage.) Dagen længes.

A.b.cérpok, *f. intr.* Læser A. b. c.

Ablárpok, v. Avlárpok, 1) *intr.* skræver. 2) *tr.* skræver over; staaer ell. sidder skrævs over.

ablángavok, v. avlángavok, *intr.* er skrævende; staaer el. sidder i Skræv.

ablórpok, 1) *intr.* gjør store Skræv; skræver viit. 2) *tr.* springer over noget saaledes, at den ene Fod kommer først; tager Skræv over.

ablórnek, 1) Skræven; Skræv. 2) Skrævet imellem Benene. 3) en Alen i Maal.

ablornekipok, *tf. intr.* kan ikke skræve viit; har et lidet Skræv.

ablornekitsok, Kortskrævet.

ablornekisârpok, *intr.* 1) gaaer saa sagteligen. (f. Ex. en Syg.) 2) skræver for at træde i en andens Fodspor.

ablornertôk, storskrævet.

ablorèk, 1) et Dørbret (sat paa Kant tvers over Teltgangen at skræve over.) Dørtræe. 2) en Dørtærskel; et Dørtrin.

ablorkérpok, *f. tr.* sætter Dørtræe i; sætter Bret paa Kant tvers over Teltgangen. 2) sætter Dørtærskel i.

abloriak, 1) et Skræv; Skrit; Spring. (Det Rum, man kan optage ved at skræve. ic.) 2) en Fjord. *A.*

Adla, en anden; i *pl.* Adlæt, Andre.

adlamik, 1) anderledes; paa anden Maade. 2) en anden gang.

adlángorpok, 1) *intr.* bliver anderledes; forandres; forandrer sig; faaer en anden Skikkelse. 2) *tr.* forandrer; gjør anderledes.

adlangortipok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

adlarnerpok, *t.* 1) *intr.* mærker til noget usædvanligt; fornemmer andet; kommer i anden Forfatning. 2) *tr.* treffer i en anden Forfatning; finder anderledes. 3) sætter i en anden Forfatning; bringer ud af sin Forfatning.

adlarnertipok, *tr.* viser sig anderledes mod en, end tilforn; f. Ex. adlarnertitsomarpagit, Jeg skal lære dig noget andet (truende.)

adlarnerau, *tr.* kiender ham ikke igien (naar han f. Ex. har faaet usædvanlige Klæder paa.)

adlársoak, en fremmed af en anden Nation; en Europæer.

adlåvok, *intr.* 1) er en anden, er andet. 2) er anderledes.

adlåutipok, *t. tr.* Holder for at være en anden el. andet; Miskiender.

adlåurfårpok, *intr.* 1) holder sig ukiendelig; forstiller sig. 2) giver sig ud for en anden; tager en andens Lader paa sig.

adlåut v. adlåutiksak, en Skifteklædning; Noget at skifte med.

adlautiksakangilak, *intr.* Har intet at skifte med; maae altid bruge el. gaae i eet og det samme.

Adlek, see under Atte.

Aök v. Ak, et Ærme, i *dual.* aitsik, et par Ærmer.

åërpok, *f. intr.* stikker Armen i Ærmet; trækker Ærmet paa.

åkangitsok, et Livstykke uden Ærmer; en Brystdug.

aitsiok, 1) *intr.* giør el. syer Ærmer. 2) *tr.* — derpaa el. for ham.

årak, et Halv-Ærme (egentlig af sort Skind til Brug for Kajak-Roerne) i *dual.* årkæk el. helst *diminutive:* arångoæk, et par Halværmer.

Agdliok, *intr.* Voxer; bliver større. 2) Tiltager.

agdliartorpok, *intr.* voxer stærk; bliver større og større; er snel i Væxt. 2) Tager stærk til.

agdlilépok, *tf. intr.* er liden af Væxt; voxer seent el. mislig.

agdliletsok, liden af Væxt; en Vantrivning; som staaer i Stampe.

agdlissærpok, *intr.* standser i sin Væxt; staaer i Stampe (et sygeligt Barn.)

agd-

agdlerárpok, *intr.* hører op med at voxe; er fuldvoxen.

agdlipok, *t. tr.* sætter til; forstørrer.

Aggerpok, *f. intr.* Kommer; ankommer; er undervejs.

aggíupok, *tr.* kommer med noget; er undervejs med det; bringer.

aggiut, Ankomst; Dag el. Tid, da en er ankommen.

aggiutiksak, Tiden til ens Ankomst; Dagen, naar en vil ankomme.

Aggiarpok, *tr.* 1) gnier paa. 2) filer; rasper. 3) stryger paa en Violin.

aggiak, det man gnier el. filer paa. 2) en Violin.

aggiùt, en Fiil. aggiut maneetsok, en Rasp.

aggiàut, en Violinbue.

aggiartarpok, *intr.* spiller paa Violin.

Aggiórpok, *tr.* Svæver oven over.

aggiortórsoït (*plur.* af aggiortórsoak) en stor Flok Fugle, som svæve over noget.

aggiúarpok, 1) *intr.* svæver omkring i Luften. 2) *tr.* — over noget.

Aglâk, see under Aglekpok.

Aglârpok, *intr.* føder et dødt el. ufuldkomment Foster.

aglârosukpok, *intr.* fahrer ilde med et ukiendeligt Foster.

aglârut, et dødfødt Foster el. et utidigt Foster, som fahres ilde med.

Aglèk, en Angletaske (Anas hyemalis)

aglérpok, faaer Angletasker.

aglérnak, en Rokke (Raja)

agiérnarpok, faaer Rokker.

Aglékpok, *t.* 1) *intr.* a) maler; tegner. b) skriver. 2) *tr.* a) bemaler. b) beskriver. c) fører til Bogs; tegner op. d) udstafferer; syer Rander el. Snorer paa.

agléktok, en Maler; en Skriver; en Udstafferer.

aglektôk, en fortsidet Sælhund i 3die Aar.

aglektúngoak, Samme om Sommeren.

aglektytsiak, Samme om Vinteren.

aglektórsoak, Samme i 4de Aar.

agléktipok, *t.* 1) *intr.* a) males; tegnes. b) skrives. c) udstafferes. 2) *tr.* a) dicterer noget; lader det føre til Bogs. b) faaer

b) faaer en til at skrive.
aglektitsiok, *intr.* 1) det samme i 2de sidste Bemærkelser. 2) lader sig tegne.
aglegak, 1) malet; tegnet. 2) skreven; Skrift. 3) i *pl.* aglekkæt, a) skrevne el. trykte Sager; Skrifter; Bøger. b) Brev. c) Skriften.
aglegéksak, 1) noget at skrive. 2) noget at skrive paa; reent Papiir.
aglekte, en som skriver for andre; en Fuldmægtig.
aglektigáu, *tr.* hav til at skrive for sig; bruger som Fuldmægtig. 2) skriver om.
aglautigáu, *tr.* skriver om.
aglekbik, et Skrivested; en Skriverpult; en Skriverstue.
aglekbigáu, *tr.* skriver til en; tilskriver.
aglektarpok, 1) *intr.* skriver ofte. 2) *tr.* skriver jevnlig derpaa.
aglektarbik)
aglektægak) en Skrivertavle.
aglâk, t *pl.* aglāit, hvide eller røde Striber paa Klæder eller Støvler, syede hist og her uden paa; Udstaffering paa Klædesmon el. smaa Poser.
aglăupok, *tr.*)
aglăursiok, *intr.*) skriver for en.
aglàut, 1) i Almindelighed: noget at male el. skrive med. 2) Pen; Pensel. 3) Farve. 4) Blæk. aglaut kakortok, Kride. agl. kernektok, Sværte, Blæk. agl. aukpadlârtok, rødt Kride; rød Farve. agl. keblertok, Blyant.
aglàursiorpok, *intr.* skjærer Penne.
aglàursiut, en Pennekniv.
aglàursivik, et Blækhorn; et Blækhuus.

Aglerok, 1) en Kjæft; den hele Underdeel af et Dyrs Hoved. 2) en Kjæbe; et Kindbeen.
aglerullavok, *intr.* klaprer med Tænderne; støder Kjæberne mod hinanden af Kulde.
agleroéjarpok, *intr.* lider Skade paa Kjæbebeenet.

A'glerpok, *t. tr.* afholder sig fra visse Ting (Spise, Arbejde, eller andet, naar nogen er syg el. død.)
ágligak, det man afholder sig fra.

Aglo, et lidet Hul paa Iisen, som en Sælhund giør sig for at aande igiennem; et Søedyrs Aandehul paa Iisen.

agluliok, gjør sig et Aandehul (Søedyret).

agloak, ær. et Fiskehul; et hugget Hul paa Iisen at fiske igjennem.

agloarsiorpok, 1) *intr.* hugger et Fiskehul paa Iisen. 2) *tr.* hugger det for en anden.

aglysiorpok, det samme; helst naar man ophugger det, en anden har brugt Dagen før.

agloarpok, 1) *intr.* a) Øiet er fuld af Materie eller Vand. b) Fuglepilen spaltes i Enden, hvor Jernet er indsat. c) Kobbeblæren er flikket med Ulkeskind el. andet tyndt. 2) *tr.* flikker Blæren saaledes.

aglupok, *intr.* bryder eller trænger igjennem, f. Ex. Solen, naar den blinker og stikker frem af Skyerne.

Aglorpok, *intr.* dykker; gaaer under Vandet (en Søefugl; men bruges ej om andre Dyr.)

aglortok, en Dykker; en Søefugl, som dykker.

Aglæt, 1) Kun; Ikkun. 2) Endog. 3) Engang. (Om dets Brug i disse Bemærkelser see Gram. XV. Cap. §. 2.) 4) Ofte staaer det og ganske til Overflod efter *Conj. enclitica* longet i visse *Constructioner*.

Agut, v. Ajut, og Ag
Solens Navn (der
den grønlandske Fabel
en Qvinde, som flyed
sin Broder til Himme

Ahà, see under A.

Aja? Hvad? Hvad er
Hvad siger du? (
man ei har hørt ret
el. vil udlokke noget af

Ajah, see under Iah.

Aija, en Moster.

aijäursak, Moders E
stendebarn (som
Fruentimmer.)

Aijài v. aijailäa! *interj*
mir. Ej, det var un
ligt! Ej, hvor gik
det til! (Andre sige
re: Ijäi, see samme.)

aijaisôrpok, *intr.* forun
sig; falder i Forundr

aijaisôrutigâu, *tr.* forun
sig derover.

Ajak, (*plur.* ajæt v.
sæt, 1) Tværtræe
Overdelen af en M
folkebaad. 2) Bu
i en Slæde.

Ajarak, Spyt. *A.*

Ajàupiak, en Sta
Kjep, en Stok.

ajàupialik, en som gaa
Kjep el. bruger S

ajaupirsarpok, *intr.* b
Stok; har Sta
sig.

ajaperpok, 1) *intr.* slotter sig med Haanden. 2) *tr.* — ved noget.

Ajegullavok, *intr.* er stiv; er stivfrossen el. knastør (brug. om Skind, Klæder, Jord og saadant.)

ajegullarsûsek, Stivhed.

ajegullarsok, stiv.

ajegullakôt, en Spile; et Træe el. andet, hvorpaa Skind ic. udhænges for at stivne.

ajegullakôserpok, *s. tr.* sætter paa Spile; hænger ud paa en Stang at stivtørres el. fryse stivt.

ajegullarsarpok, *tr.* stiver Klæder.

ajegullarsaut, Stivelse.

Ajékpok v. ajækpok, *t.* 1) *tr.* støder fra sig. 2) *intr.* treffer med et slags Legetøj, (som er huult i den ene Ende og bliver kastet i Vejret efter en Traad, for at opfanges paa en Pind, hvis Spids passer i det hule.)

ajegâk, 1) bortstødt; frastødt. 2) Ovenmeldte Legetøj; det Instrument, hvormed man leger.

ajegârpok, *intr.* leger med saadant Spil.

ajéktorpok, *tr.* støder til side; skyder fra sig; bortstøder.

ajeksaut, et Redskab at støde fra sig med. 2) en Gaffelgreen, og i *dual.*

ajeksâutik, en Gaffel.

ajeksâursoæk, *dual.* en Fork. 2) en stor Madgaffel.

ajegutak, en Stive; en kort Støtte under en omkantret Baad.

ajegutarpok, 1) *intr.* Baaden har faaet Stive under sig. 2) *tr.* sætter Stive under den.

ajepéktorpok, *tr.* lægger sin Haand over noget, for at holde det fast.

ajækkipok, *t. intr.* 1) løber an; støder sig; render paa, 2) standser imod noget, og bliver forhindret fra at komme videre f. Ex. en Kugle, der ej kan komme ned i en Bøsse, men bliver siddende i Midten. 3) finder Modstand. Tâursomunga ajækkiponga, Han er mig imod deri v. jeg kan ingen Vej komme for ham.

ajækkivigâu, *tr.* 1) løber an mod det. 2) finder Modstand af ham.

ajækkirsarpok, *intr.* har for lidet Rum.

ajaupok, *t. intr.* kantrer ved Landet i op- eller nedstigen.

ajaumiok, *tr.* 1) gjør en Baad bredere. 2) trækker el. støder noget bredere ud.

Aik

Aik v. Ak! See der! Tag bort! Der har du det! ejúna! See den! Det er han el. den! Kan du ikke see ham el. det!

Aiklerpok, see under Aïok.

Aikpok v. åkpok, t. 1) tr. Krænger Skindet af et Dyr (Ræve, Harer, Fugle.) 2) intr. Krænges af; er afkrænget (Dyret.)

åktak, afkrænget sit Skind.

aiktorpok v. åktorpok, tr. flaaer (Reensdyr og Faar ved at skiære dem op efter Bugen, og med Hænderne knuge Skindet fra Sit og Kind.)

aiktugak, flaaet.

aiktut, en Slagterkniv.

Aiksuk, dual. Navnet paa 2de Stjerner, som i Øster begynde at lade sig see ved Vinter-Soelhverv om Morgenen tilig (med hvilke Hedningene have visse Ceremonier, første Morgen de sees.) Capella.

Ailak, Sveed; Damp af Sveed; Sveed paa Kroppen eller tørret Sveed paa Klæder.

ailarpok, intr. Sveder; damper af Sveed.

ailartórsóvok, intr. er ret giennemsveedt, saa Klæderne hænge ved Kroppen.

Aïok, 1) intr. a) afhentes. b) bringes bort. 2) tr. a) afhenter. b) bringer bort.

aigiok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.

aïrsak, 1) afhentet. 2) hembragt; bortbragt.

aiklerpok, s. 1) tr. Henter; gaaer efter. 2) intr. Henter sig en Kone.

aikliupok, tr. Henter til en; gaaer at hente en noget. aikliupara annorâmik, jeg hentede ham en Skiorte.

aïpok v. âpok, t. 1) intr. a) Hjembringes. b) Bæres frem. 2) tr. a) Hjembringer; leverer til sin Eiermand. b) Bærer frem.

aitsiok, intr. det samme i 2de sidste Bemærkelser.

aitsivigâu, tr. bringer en noget; tilbringer; bærer frem til. Tuktomik aitsivigæt, de bragde ham et Reensdyr.

aitserpok, s.)
aitsorpok)
v. âtsorpok,) tr. 1) bringer en noget til; overantvorder. 2) fører en noget paa; paafører. 3) smitter; besmitter. Killektórsub aitserpánga, den Skabbede har smittet mig.

aitséïok,)
aitsóïok,) *intr.* det samme.
fænger; anstikker.
aitsigak, besmittet; be-
fængt; anstukken.
aitsornarpok v. nækdu, *intr.*
er smittende; det smit-
ter.
aitsornartok, Smitte; smit-
tende; smitsom.
Ajokærsorpok, *tr.*)
ajokærsóïok, *intr.*) un-
derviser; underretter;
lærer fra sig; lærer en.
ajokærsorte,)
ajokærsóïrsok,) en Lærer;
en Skolemester; en Ca-
techet; en Underviser.
ajokærsugak, en Lærling;
en Discipel.
ajokærsorbik,)
ajokærsóïvik,) en Skole; et
Underviisnings Sted.
ajokærsût, 1) en Lære; Lær-
dom; 2) Lærestykke;
Læresætning; Lærebog.
3) Regel; Rettesnor.
ajokærsutigâu, *tr.* 1) har til
Lære; bruger til Under-
viisning. 2) retter sig
derefter.
ajokærsornek, Lærdom;
Underviisning; Anviis-
ning.
ajokærsornerdlukpok, *tr.* 1)
Lærer ilde; underviser
slet. 2) forleder; forfø-
rer; lærer ont fra sig.
ajokærsornerdlungnek, ond
Lærdom; Forførelse.

ajokærsiok, *tr.* giør noget
efter en anden; efterae-
ber; følger ens Exem-
pel.
ajokæiok, *tr.* forleder en
ved sin Underviisning.
Ajoréngorpok, *intr.*
kommer i Lave; trækker
sig; bliver skiæv; bliver
krum af Lige el. lige af
krum; f. Ex. et Baade-
Skind, som har været vaadt
og bliver skiævt, naar det
tørres; et krumt Been,
som ved Udblødning og
Tyngsel giøres lige. 2) er
stiv og stram i Kroppen
(af Krampe el. af at have
bükket sig.)
ajórengysærpok, *intr.* brin-
ges i Lave; giøres til ret-
te; bliver udstrakt.
ajorengyssærsorpok,)
ajorengorsarpok,) *tr.* sæt-
ter Skik paa; bringer
i Lave; giør til rette.
ajorengojuitsok, en Feder
i en Laas (el. andet)
Uhrfeder.
Ajorpok, 1) *intr.* a) duer
ikke; er slet. b) er ond
el. ont; er slem el. slemt.
2) *tr.* formaaer det ikke;
kan ikke giøre det.
ajortok, 1) udnelig; slet. 2)
ond; ont; slem; slemt.
3) den el. det onde.
ajortulliok, *intr.* giør det
Onde; giør Synd.

ajortulliak, ond Gjerning; Misgjerning; gjørlig Synd.
ajortullivigàu, *tr.* gjør ont mod en; behandler ilde.
ajortulliorpok,)
ajortulliarpok,) *intr.* gjør ont; begaaer Synd; udøver det, som ont er; handler ilde.
ajortulliægak, en syndig Gjerning; slet Handling.
ajortulliaromatôk, ondartet; synde-lysten; ryggesløs; ugudelig.
ajortulliaromatôunek, Ryggesløshed; Ugudelighed; syndig Daad.
ajortulliut, ont Væsen; ond Skik; Ugudelighed.
ajorsîsek, 1) Uduelighed. 2) Uformuenhed. 3) Ondskab. 4) Syndighed.
ajorte, Synd.
ajortilik, 1) syndig. 2) en Synder.
ajortiliovok, *intr.* 1) er syndig. 2) er en Synder.
ajorteepok v. tôipok, *tf. intr.* er uden Synd, er usyndig el. uskyldig.
ajortekangilak, (*negat.* af ajortekârpok) det samme; har ikke Synd.
ajorteetsok v. tôitsok v. tekangitsok, usyndig; uskyldig; reen for Synd.
ajorteetsâsek v. toirsâsek, Usyndighed; Uskyldighed.
ajortéjarpok, *tr.* borttager Synd; skiller ved Synd; forlader Synd.
ajortéjarnek, Syndsforladelse.
ajortærupok, *intr.* er fri for Synd.
ajortærutipok, *t. tr.* frier el. frikjender fra Synd.
ajortarpok, *intr.* synder jevnlig; er igaaet med det Onde; har en syndig Vane.
ajoriartorpok, *tr.* 1) bliver slettere og slettere; forværres. 2) fremturer i det Onde; forhærder sig.
ajortipok, *t. tr.* holder uduelig. 2) kjender for ond el. syndig.
ajorungnærpok, *intr.* bliver bedre; bedres; forbedrer sig.
ajorungnærut, Bedringsmiddel.
ajorungnærutigàu, *tr.* forbedres derved.
ajorungnærsarpok (*tr.*)
ajorungnærsaïok, *intr.*) 1) forbedrer. 2) helliggjører.
ajorungnærsaïrsok, 1) en Forbedrer. 2) en Helliggjører.
ajorungnærsaut, 1) Forbedringsmiddel. 2) Naademiddel; helliggjørende Middel.

ajórsiok., *tr.* treffer sin Overmand; kan ej komme afsted med; giver sig forgjeves af med; kommer fra med uforrettet Sag; finder sig uformuende dertil.

ajorlírsarpok, *tr.* 1) gjør det, en anden ej formaaer. 2) overgaaer el. overvinder en.

ajornakâu v. nækâu, *intr.* 1) er vanskeligt; er besværligt. 2) er umueligt; kan ej lade sig gjøre. 3) *imperf.* det være langt fra!

ajornartok, vanskelig; besværlig; næsten umuelig.

ajornarsûsek, Vanskelighed; Besværlighed.

ajornartôrpok, *intr.* gjør Vanskeligheder el. Indvendinger i Sagen; vil ej beslutte sig; gjør sig Betænkninger over.

ajornartôupok, *tr.* gjør Vanskeligheder el. Indvendinger mod en; bliver betænkelig over ham v. det.

ajórsarpok, *intr.* trænger; mangler; fattes; lider Nød; kommer til kort.

ajórsartok, trængende; nødlidende.

ajorsâut, Trang; Mangel; Fattelse; Nødvendighed; Nød.

ajorsautigâu, *tr.* trænger dertil; har Nødig.

ajõupok, *tr.*)

ajõursiok, *intr.*) 1) er ikke istand til at kjøbe; har ej at betale med. 2) har intet at hjelpe en med; kan ej forstrække el. forskaffe ham. f. Ex. ajõupâ savik, han kunde ej kjøbe Kniven; ajõupânga savingmik, han kunde ej forskaffe mig en Kniv.

ajõutipok., *tr.* det samme. Deraf *negativum:*

ajõutingilak, *tr.* 1) kan kjøbe det. 2) har at hjelpe en med; kan forstrække ham.

ajulérpok, *f.* 1) *intr.* a) duer ikke mere; er aflægs. b) er afmægtig; er kraftløs; er skrøbelig. c) er uformuende. d) er døende. e) bliver elendig. *2. tr.* kan ej gjøre det mere; formaaer det ej længer.

ajulersok, 1) aflægs; uformuende. 2) afmægtig; kraftløs; skrøbelig. 3) elendig.

ajulersûsek; 1) Afmagt; Skrøbelighed. 2) Uformuenhed. 3) Elændighed.

ajugâk,)

ajuligak,) 1) det man ej formaaer. 2) Mangelspost; Fejl.

Fejl. 3) Overmand. 4) Skrøbelighed.
ajugàu, *tr.* overvindes af; maae give tabt for.
ajugâvok, *intr.* vinder; er Sejerherre el. Overmand.
ajugâursok, Sejerherre; Overmand.
ajugâunek, Sejervinding; Sejer.
ajugakangilak, (*neg.* af ajugakarpok) *intr.* 1) kan alle Ting; kjender ingen Umulighed for sig; er almægtig. 2) er meget formaaende.
ajugakangitsok, almægtig.
ajugakangitsûsek, Almagt.
ajungilak, (*neg.* af ajorpok) 1) *intr.* a) duer; er tjenlig. b) er god. c) er vigtig el. ypperlig. 2) *tr.* formaaer; kan; er det mægtig; er god for at gjøre.
ajungitsok, 1) duelig; tjenlig. 2) god. 3) vigtig; ypperlig. 4) den el. det gode.
ajungitsûsek, 1) Duelighed; Tjenlighed. 2) Godhed; Vigtighed; Ypperlighed. 3) Evne; Formue.
ajungitsulliok, *intr.* gjør got.
ajungitsulliak, en god Gjerning.
ajungitipok, *tr.* kjender for god.

ajunginiarpok, *intr.* beflitter sig paa det Gode; lever gudeligen el. sædeligen.
ajunginiartok,)
ajungitsulliaromatôk,) gudelig sindet; sædelig.
ajungitsûrsârpok, *intr.* stiller sig god an; hykler.
ajungajârpok, *intr.* 1) er kun maadelig; duer ikke meget; er ej synderlig. 2) er ej meget værd. 3) er svagelig.
ajyvlârpok, *intr.* er værst; deraf *neg.* ajyvlângilak, er nogenledes; gaaer an; kan passere.

Ajorsarpok,) see under Ajorpok.
Ajorsiok,)
Ajoupok,)

Aipak, 1) Kammerad; Følgesvend; Geleide. (naar de ere kun 2de i Følge.) 2) Ægtemage; Ægtefælle. 3) *c. f. numerale ordinale* aipa, og aipæt, den anden. (see Gram. V. Cap. §. 6.)
aipeksak, 1) en til at følge sig. 2) tilstundende Ægtemage; Kjæreste.
aiparàu, *tr.* 1) har til Kammerad el. Følgesvend; geleides af. 2) har til Ægtefælle. 3) følger med; gjør Selskab; geleider.

aipáne, et andet Aar; i næste Aar, Maaned, Uge el. Verden (alt efter Tillægs-Ordet el. Sammenhængen.)
aipeksánik, for det andet; anden gang.
aipalik, 1) som har Følge. 2) som har Ægtemage; gift.
aipeitsok, 1) eenlig. 2) ledig; ugift.
aiparserpok, *tr.* overtaler til at følge med; søger Kammerad el. Sælskab.
aiperpok, *tr.* lægger een til; formerer Tallet med een.
aipersorpok, *tr.* er jevnlig med; er ved Haanden; staaer en bi. (bruges kun om 2de)
aipiupok, *tr.* lægger den til som den anden; lader ham el. den gaae i med.
aiptarlárpok, *intr.* forsøger paa ny; giver sig anden gang ifærd med (det som første gang ei lykkedes el. blev færdig.)
Aipapok, *tr.* spiser. *A.*
aipat. v. aipatiksak, Mad; Spise. *A.*
Aipavok, *intr.* er raat; smager raat; er ikke nok kogt.
aipalingiekpok, *intr.*)
aipalingiegau, *tr.*) væmmes ved raat; kan ej forbrage at spise raat el. halvkogt.
Aiptarlarpok, see under Aipak.
Aissaa v. Asse, Ja! det er v. var nok saa.
assukiak, 1) Jeg veed ikke; kan vel være. 2) det er meget. 3) vist nok.
assukiarle v. loneet, Ja ganske vist; derom er ej at tvivle; deri har du ret; det var sandt.
assukiardu, *tr.* 1) veed ej deraf at sige. 2) bryder sig ej derom; bekymrer sig ej derfor; tænker ej derpaa; endser ikke.
aissume, 1) det var Sagen; det var og min Mening; ret saa. 2) lad saa være. 3) der har man det; nu kom det herud. 4) det er gammel Vane; tænkte jeg det ikke nok.
aissule v. assule, jeg veed ikke hvorfor; for plaisir; for ingen Ting. 2) for intet; omsonst.
assuleinak v. narmik, blot for Spøg; til Tidsfordriv.
assuleinarpok, *intr.* 1) spøger kun; mener intet dermed. 2) gjør kun for plaisir el. uden Hensigt el. omsonst.

Aitsa, en Faster.

Aitsárpok, *intr.* gaber; gisper; sperrer sin Mund op.

aitsángavok, *intr.* 1) er gabende; er i med at gabe. 2) gaber; staaer aaben fra hinanden; slutter ikke. (for Ex. en Dør; en Sammenfældning)

aitsártipok, *tr.* kommer en til at gabe. 2) vrister Munden op paa.

aitsársimavok, *intr.* er spaltet; f. revnet; er sprukken; har aabnet sig. 2) er oprevet el. opkradset. f. Ex. Ikkit aitsársimarsut, oprevne el. aabne Saar.

Aitseit, 1) nu først; da først. 2) Ej nu! det var og noget. 3) der kom det ret til gavns; nu begynder det for Alvor.

Aitserpok, see under Attek.

Aitsikpok, s. under Atte.

Ajuak, en Byld; en Jernbyld (en toppet Hævelse, som viser Tegn til Udbrud.)

ajuárpok, *intr.* har Bylder.

ajuártok, som har Bylder; fuld af Bylder.

ajúrsak, en liden Jernbyld; en Finne.

ajuäursak, en Albue-Skjæl; (Patella.)

Ajukà! det kunde man vel ventet el. spaaet sig; nu kommer han igjen; det er sædvanligt el. efter gammel Vane! (et spodsk Ord.)

Ajukpok, *intr.* lider Nød; er forsulten.

ajuktok, nødlidende; forsulten.

Ajuna, see under Aik.

Ajungilak, see Ajorpok.

Ajúpok, *tr.*)
ajúrsiok, *intr.*) forlænger et Huus- eller Brixe-Rum.

Ajut, see Agut.

Ajækpok, see Ajekpok.

Ajængipok, *t. intr.* bliver mismodig; bliver nedslagen.

ajængitok, mismodig; nedslagen.

ajængigàu, *tr.* bliver mismodig over en el. noget.

ajængigósukpok, *intr.* er tilbøjelig til Nedslagenhed; taber snart Modet.

Ak, see Aak og Aik.

Aka, Farbroder.

Akkago, i Morgen.

akkagoago, i Overmorgen; om 2de Dage.

akkagópok, *intr.* 1) siger: i Morgen. 2) sætter op til

til Morgendag. 3) vil rejse i Morgen.
akkagótarpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* vil have el. gjøre det næste Dag.
akkagómet, Dagen efter.
akkagomisăk, overbleven el. opsat til i Morgen.
akkagótoksak, det som hører til næste Dag; den dag i Morgen.
Akajárok, Maven (hvor Køden samler sig.) Mave-Kallun. 2) Kraasen (i en Fugl.) 3) en Sælmave fyldt med Spæk.
akajárkiok, *intr.* tilgjør el. tilbereder en Spækmave.
Akak! v. åkakak, *interj. admir.* Ach! det var meget! Ey!
Akalloak, *c. s.* akalloa, hendes yngre Broder.
Akárpok, *tr.* kiæler for Børn; smaasnakker el. smaasynger for dem; leger med dem.
akárau, *tr.* fordrager; lider; omgaaes en vel; begegner ham kjærlig. Tersakále akárissegæt, jo! jo! skulde de begegne ham vel el. han begaae sig hos dem; det er ikke at tænke paa. 2) i *negat.* akáringilak, skjøtter en ikke; kan ej fordrage ham; begegner ham slet; opfører sig haark og ukjærlig mod ham. Iglokatéjsa akáringilæt, han kan ej begaae sig hos sine Huusfolk.
Akkarpok, *intr.* 1) stiger ned; gaaer ned; fahrer ned ad. 2) dykker under; gaaer under Vandet (Søedyr el. Mennesker; men bruges ej om Fugle.)
akkartipok, *tr.* 1) tager ned; lader noget gaae ned; Tingerdlàut akkartidhugo! stryg Seilet! 2) faaer til at dykke; sætter under Vandet.
akkarbigàu, *tr.* 1) gaaer ned paa. 2) stiger ned til; fahrer ned over.
akkàumavok, *intr.* 1) er under Vandet; er i med at dykke. 2) holder sin Aande.
akkaumatôk, 1) en stærk Dykker. 2) den som længe kan holde sin Aande.
akkaumatokàu, *intr.* 1) er en stærk Dykker; kan længe blive under Vandet. 2) kan længe holde sin Aande.
akkarsarnek, en Kastvind fra Fjeldene.
Akke, 1) Betaling. 2) Svar. 3) det som er

tvert over for noget; hiin Side; den anden Side. 4) For-Brix; Bænk under Vindvet i et Grønlandsk Huus.
akkiane, paa hiin Side; tvert over for.
akkimut, til hiin Side; til den anden Side.
akkimôrpok, *tr.* springer over med Fødderne sammen, saa at man kommer til den anden Side. 2) Overtreffer; overgaaer.
akkimukârpok,)
akkimípok, *tf.*) *intr.* springer tilbage; slaaer tilbage.
akkimēpok, *t. intr.* sidder paa Forbrixen; ligger under Vindvet.
akkimíovok, *intr.* har sit Opholdssted paa Forbrixen.
akkimiursokarpok, *intr.* der ere Fremmede. (især Europæer, fordi de maae ligge under Vindvet, naar de blive Natten over hos Grønlænderne.)
akkigàu, *tr.* 1) Har til Betaling. 2) Bruger til Svar. 3) Faaer el. tager i Betaling.
akkiksak, 1) Noget at betale med. 2) Noget til Svar.
akkiksâut, Forraad til Betaling; Skat; Liggendefæ.
akkíovok, *intr.* er til Betaling.
akkekarpok, *intr.* er el. bliver betalt. 2) i *neg.* akkekangilak, er ej betalt.
akkekartok, betalt.
akkekangitsok, ubetalt.
akkissôk; 1) Dyr; kostbar. 2) Dyrekiøbt.
akkissôvok, *intr.* 1) Er dyr; koster meget. 2) Er dyre-kjøbt.
akkeepok, *tf. intr.* er ikke fortjent; er uforskyldt. (noget, som er oppebaaren for intet el. for ringe Tieneste.)
akkeetsok, ufortjent; uforskyldt (Gode.)
akkeenak, ufortjent Løn; uforskyldt Gave; Naadegave.
akkeenarpok, 1) *intr.* har ikke fortjent noget got; har ingen Fortjenester; 2) *tr.* Faaer noget uforskyldt el. af blot Naade.
akkeenartipok, *t. tr.*)
akkeenartitsiok, *intr.*) giver en noget uforskyldt el. af blot Naade.
akkeetsorpok, *intr.* er skyldig; er gjeldbunden. 2) *tr.* skylder det.
akkeetsugak, Skyld; Gield.

 akkeet-

akkeetsortok v. sorte, en Skyldner.
akkeetsortigàu, *tr.* har tilgode hos.
akkeetsorbigàu, *tr.* skylder til.
akkeetsorsiok, *intr.* kræver Skyld; fordrer Gjeld; æsker Betaling.
akkeetsorterpok, *tr.*)
akkeetsorteriok, *intr.*) er dyr med sine Vahre; holder i høi Priis.
akkeetsortigak, det som holdes dyrt.
akkerkópok, *tr.* Fahrer langs med den anden Side.
akkilliorpok, *intr.* gjør Bænk under Vindvet.
akkiok, *intr.* 1) Betaler. 2) Svarer. 3) Gjengjelder; hevner sig; slaaer igjen; giver lige for lige.
akkiniarpok, *tr.* søger at gjengielde; hevner. 2) *intr.* er hevngjerrig.
akkiniartok v. niaromatôk, hevngjerrig.
akkiniartuksak, en Hevner.
akkiniarbigàu, *tr.* søger at gjengjelde el. vederlægge en. 2) Vil hevne sig paa ham.
akkiniutigàu, *tr.* 1) Gjengielder det. 2) Hevner det.
akkinnépok, *tr.*)
akkinnersiok, *intr.*) vederlægger; gjengjelder en; (belønner ham el. hevner det paa ham.)
akkinnersut, Gjengjeld. (Belønning el. Hevn.)
akkinnersidluarpok, *intr.* gjengjelder rettelig; er retfærdig.
akkinnersidluarsûsek, Retfærdighed.
akkiorpok, 1) *tr.* mundhugges med; bruger Mund paa; svarer igjen el. ilde. 2) *intr.* i *dual.* akkiorpuk, de mundhugges.
akkiortuk, 2de som mundhugges.
akkiortarpok, *tr.*)
akkiortáïok, *intr.*) svarer stærkt igjen; fattes ikke paa Svar.
akkirsut, Svar paa et Spørgsmaal.
akkirsutigàu, *tr.* 1) har el. bruger til Svar. 2) Er Svar derpaa.
akkillerpok, *f. tr.* betaler (saavel Tingen man kiøber, som Personen man kiøber af, f. Ex. Saviksiara akkillerpara, jeg betalede den Kniv, jeg kiøbde. Savingmik akkillerpara, jeg betalede ham med en Kniv.)
akkilléïok, *intr.* det samme. 2) Betaler sin Gjeld.
akkilligak, betalt; det afbetalte.

akkilligekſak, det ſom ſkal betales; Borg.
akkilligekſakarpok, *intr.* har paa Borg.
akkilligekſakartipok, *tr.* borger en noget; crediterer.
akkilligekſarſiok, *intr.* Borger; tager el. faaer paa Borg.
akkilligekſaut, Skyld; Gield.
akkillerſipok, *tr.* betaler for en anden.
akkillipok, 1) *tr.* det ſamme. 2) *intr.* og *tr.* Giver i Betaling; bringer til Betaling.
akkilliut, Betaling; det man giver i Betaling.
akkilliutigàu, *tr.* giver det i Betaling; betaler dermed.
akkillukpok, v. luktorpok, *tr.* betaler ilde; er en ſlet Betaler.
akkilluktok, en ſlet Betaler.
akkillòrikpok, *ſ. intr.* er mundkaad; giver en ſkiden Mund.
akkillorikſok, mundkaad.
akkiſſoak, Gjenlyd; Gjenſkald; Echo.
akkiſſoarpok, *intr.* giver Gjenlyd; giver Echo; ſvarer igjen (et Sted.)

Akèikſek, en Rype. (Tetrao Lagopus.)
akèikſerpok, *intr.* faaer en Rype.
akèikſelliarpok, *intr.* er paa Rypejagt.
akeikſelliak v. ſiniak, en Rypejæger.

Akkerak, en Modſtander; Vederpart; Fiende.
akkerardu, *tr.* har til Modſtander el. Fiende; har imod ſig el. kjender ſom Uven.
akkerareekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* ere hinandens Vederparter; ſtaae hinanden imod, f. Ex. Mørder og Blodhevner.
akkerartorpok, *tr.* modſtaaer; er imod; ſtrider imod; beſtrider, bekriger.

Akkerok, Knaſt; Knort paa et Træe.
akkerolik, knaſtet; knortet; knudret.
akkerórſoak, en ſtor haard Knaſt; Knude.
akkerortòk, meget knortet; fuld af Knaſter.

Akkerpok, *t. tr.* trykker efter op ad; løfter op.

Akertlok, Blye; Tin. 2) i *pl.* akertlut, Hagl (at ſkyde med.)
akertlungoak, et Hagl.
akertlórſoak, en Rende-Kugle.

akertlulliorpok, *intr.* arbeider i el. støber Blye el. Tin; støber Hagl el. Kugler.
akertlulliorbik', en Hagl-Form; en Kugle-Form.
Aket, en Handske; Vante. 2) i *dual.* aketik, a) et par Vanter. b) Det forte paa Krykkiens Vinger.
akésiok, *intr.* syer Handsker.
Akkiarpok, *tr. car. sing.* Bærer noget imellem sig.
akkiartok, en Lastdrager (af dette Slags.)
akkiægak, en Last, som ade bære imellem sig.
akkiarbik,)
akkiut,) en Bør; Bære-Bør; Ligbør.
Akkillerpok, s. under Akke.
Akkilluvikpok, *tr.* Fortømrer; bringer en Kajaks Træeværk istand; bygger den om.
Akkimipok,) see under
Akkiok,) Akke.
Akípok, *t.s.intr.* 1) er blød; er veeg. 2) Er skjør; gaaer let i stykker. 3) Er raaden; er forfulet.
akítsok, 1) det bløde. 2) Vandet. *A.*
akilliok, *tr.* bløđgjør; veeggjør; skjørner; gjør skjør.
akillitserpok, *s. tr.* lægger Skind i Væde (i Urin) for at løsne Haarene.
akit, en Hovedpude.
akisigàu, har til Hovedpude; lægger Hovedet derpaa.
akiserpok, *s.* 1) *intr.* lægger Hovedpuden tilrette. 2) *tr.* — for en anden.
akisiorpok, 1) *intr.* tillaver Hovedpuden. 2) *tr.* — for en anden.
Akkipok, *t.s. tr.*)
akkitsiok, *intr.*) overgaaer; overtræffer; (andre el. sig selv.)
Akkissoak, see under Akke.
Akkisívpok, *t. tr.* bestraaler; beskinner; skinner paa.
akkisivsimavok, bestraales; beskinnes.
akkisívnek v. sivsimanek, Bestraalelse; Beskinnelse; Gjenskin.
Akkisugupok, *t.* v. sugutilerpok, *s.* bryder frem; brækker (Solen Skyerne.) kommer til Syne; (et Skib, som før var skjult i Taagen, men nu bliver synlig.)
Akit, see under Akipok.

Ak-

Akkivserpok, *f. tr.* syer Strikſøm op og ned; stopper; syer dobbelt Søm.
akkivsernek, Strikſøm; Stopning; dobbelt Søm.
akkivsigak, stoppet.
Akligak, en Kaste-Piil med en liden Blære paa Siden (som bruges paa Sælhunde-Jagt, naar flere forfølge en Sælhund.)
akligárpok, 1) *intr.* Kaster med en saadan Piil. 2) *tr.* Slaaer den fast i noget; skyder et Dyr dermed.
akligártak, et Søedyr, som er fældet med en saadan Piil.
akligariarpok, *intr.* udskyder sin Kastepiil; kommer paa Skud med den.
Aklunak, en Rem.
aklunårpok, *tr.* binder fast.
aklunåriarpok, *intr.* svinger sig paa Liine; gynger.
aklunåriakattarpok, *intr.* gynger frem og tilbage; svinger sig stærkt paa Liine el. i Sælskab med flere.
aklunáursak, Tov; Liine; Snor; Sejlgarn; Hampegarn; i *plur.* aklunäursæt, 1) Takkelagie; Tovværk. 2) Hamp; Hør; Blaar; Værg.
Akko, 1) Bagstavnen; Bag-Enden i en Konebaad og anden Baad el. Skib (kun ikke i en Kajak.) 2) Elvemunding.
akkoanépok, *intr.* sidder el. er bag i Baaden.
akkópok, *t.* 1) *intr.* sidder el. staaer ved Roret; styrer. 2) *tr.* styrer Fartøjet.
akkótok, den som styrer; en Styrmand.
akkdut, et Roer; en Styre-Aare.
akkůt, Vej; Gjennemfahrt (meest til Vands.)
akkutiksak, 1) Det samme, før den bruges. 2) Middel el. Lejlighed at komme nogensteds. akkutiksakangilak, der er ingen Lejlighed for ham at komme bort.
akkutigåu, *tr.* reisser igjennem; tager sin Vej der frem; gaaer derover el. fahrer langs dermed.
akkosárpok, *tr.* afhenter; fahrer til et Sted for at tage en Ting med sig; henter paa Vejen; indtager undervejs.
akkosinek, Vej; Stie; Landevej; Bane.
Akkoëråu, *tr.* Lader skee; tillader ham el. det; samtykker.

akkoërkot, Tilladelse; Samtykke; Underſtøtning; Medhold.
akkoërkotigâu, *tr.* Understøttes af; finder Medhold hos.
Akok, Svantz el. Flib paa en grønlandſk Peltz (bruges helſt i *plur. cum ſuffixo.* akoee, men et ſtykke Skind dertil heder akukſak.) 2) Hofte-benet; Laarbeenet paa en Sælhund (helſt *cum ſuf.* akoa.)
akolik, Beſvantzet; en ſom har Flib paa ſin Peltz.
akoak, Underlivet (neden for Navlen.)
akoaminek, et Stykke af Underlivet paa en Sæl-hund.
akoïliſak, 1) en Halv-Peltz (ſom Kajak-Roerne bruge.) *N.* 2) En heel Vand-Peltz. *S.*
akoïlitſiok, 1) *intr.* ſyer en ſandan Peltz. 2) *tr.* — til en anden.
akoïliſâurſak, en liden ſlimig Søe-Orm, der findes paa Tarre-Bladene og ligner en Flaſke. (*Lucernaria auricula.*)
akoïpok, *t.*)
akongâvok,) *intr.* 1) ſidder paa Hu; ſidder med bøjede Knæe og ſkjuler ſine Hæle (for Ex. naar en gjør ſit Behov.) 2) Sidder paa Bugen (en Fugl.) 3) Ligger ned paa Bugen med Benene under ſig (et fiirfødbet Dyr.)
akoïmiok, *intr.* knæler, bøjer Knæe.
akoïmivigâu, *tr.* bøjer Knæe for.
akópiok, *intr.* ſidder paa Bagen (et fiirfødbet Dyr, ſtøttende ſig paa Forbenene.)
Akkonárpok, 1) *intr.* faaer Skade; kommer til Skade; ſtøder el. ſlaaer ſig. 2) *tr.* Gjør Skade; beſkadiger.
akkonáïok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
akkonárnek, Skade, Bræk; Stød el. Slag (man har faaet.)
Akkópok, ſee under **Akko.**
Akkórnot, ſee under **Akkupok.**
Akóytſuk, en mørk Skye el. tyk Banke i Veſten (ſom Grønlænderne meget rette ſig efter, i Henſeende til Veirliaet.)
akóytſukarpok, *intr.* der er Skye el. Banke i Veſten.
Akpa, en Alke; den ſpidsnebbede Alke (Alca Pica.) 2) Et Alkeſkind.

akpăk,

akpîk, en Alke-Unge.
akpalliârsuk v. akpârak, en mindre Søefugl kaldet Søekonge; Perdrikker; Boefjær. (Alca Alle.)
akpárnak v. akpartluk, en Klub-Alke. (Alca Torda.)
akpârsuk,)
akpalik v. partlek,) saa kaldes 2de andre Alke-Arter.
akpàut, Forraad af Alker.
akpalliorpok, intr. koger Alker.
akparpok, intr. faaer en Alke.
akpartak, en fanget Alke.
Akpaïok, intr. drages med Døden; mister Aanden ved Besvimelse el. Død; besvimer el. er nær ved at besvime.
Akpakpok, intr. søger Dybet; sikker; synker; forsætter sig. (en Huusvæg; Fiskesnøre; Korn i en Tønde ic.) 2) tr. kommer det til at sikke; lader gaae længere ned; hænger en Ting lavere.
akpámitsiarpok, tr. hænger lidt lavere; kommer en smule til at sikke.
Akpápok, intr. 1) løber (et Menneske.) 2) tr. a) løber paa. b) løber efter (for at hente.)

akpalliûpuk, intr.)
akpanekoliûpuk, intr.) cax. sing. løber om Kaps; Veddeløber.
akpalliûtuk v. panekosâutuk, 2de som løbe om Kaps; Veddeløbere.
akpalliûtarbik,)
akpatarbik,) en Løbebane.
akpallarárpok, intr. løber (en Fugl.)
Akpárpok, tr. giver tilkjende; lader vide (at det er Reisetid;) siger til efter Løfte.
Akpípok, t. 1) intr. begynder at synge. 2) tr. Begynder Sangen el. en Vise.
akpikimiok, intr. begynder paa nye at synge.
akpitak v. teksak, noget at synge el. istemme.
akpisallöupok, tr.)
akpisallöursipok, intr.) overskjelder; skjender paa en; taler ham haardt til; siger sin rene Mening om ham.
Aksák, en liden Baad. A.
Aksiok, see under Aktak.
Aksùt, adv. stærkt; dygtigt; brav; fast; meget; haardt.
aksórsoak,)
aksungâk v. gâmik,) meget stærkt el. fast; heftigen storligen.

aksungårsoak, overmaade stærkt 2c.
aksuttòk! mere! stærkere! lystig! bedre til!
aksorórpok, *intr.* bruger sine Kræfter; griber sig stærk an; anvender megen Flid; anstrænger sig ret alvorlig.
aksorórtuk, Tvende, som brydes af alle Kræfter el. trækkes Krog med Fingre el. drages i Armene; Tvende som løfte el. bære af alle Kræfter sammen.
aksoroutigàu, anstrænger sine Kræfter til; griber sig alvorlig an for; strides stærk med.
Aksæt, *car. sing.* Aske.
aksâursæt, *car. sing.* noget, som ligner Aske; Meel.
Aktak, i *pl.* aktæt, Dynge af Fejeskarn; Mødding; Skarnhob.
aksiok, *intr.* kaster til Mødding.
akterpok, *tr.*)
akteriok, *intr.*) gaaer ud med Skarn; bringer til Mødding.
aktigak, udkastet Fejeskarn.
Akterpok, see under Aktak.
Aktigau, see under Ange.
Aktorpok, *tr.*)
aktoïok, *intr.*) rører ved; griber an; tager paa.
Akkudlek, see under Akkupok.
Akkullagluït, et slags Blomster med smaa tætte Blade, som en Qvast.
Akkulliak, }
akkunekpok, } see under Akkupok.
Akunìt! *verb. def.* skynd dig! vær snar! geschwindt! hurtig! i *plur.* akunitse! skynder eder!
akunérsoak, sær længe.
akunìkek v. nikiak, det gaaer sær langsomt til; o! hvorlænge varer det dog! f. Ex. Akunikiak merſorpok, hun overiler sig ikke med at sye.
akunigilerpok, *s. tr.* Tiden er ham for knap; det er for silde for ham.
akunerſarpok, *tr.* skynder sig med; vil snart gjøre det; iler med at faae fra Haanden.
akunèrsarpok, *tr.* skynder paa en.
Akkupok, *tr.* blander; mænger.
akkunekpok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* a) Er blandet; er mænget. b) Er middelmaadig.
akkuksak, noget at blande imellem.
akkunektok, middelmaadig.

akkunelik,) blandet, mæn-
akkusimak,) get.
akkunékksimavok,)
akkúsimavok,) *intr.* er beblandet; er mænget sammen.
akkunek, Midte; Mellemdeel. Bruges meest allene med *suff.* og *appos.* til at udtrykke *Præpositionen* Imellem; Iblant; saasom: akkornænne, imellem el. iblant dem; akkunévtine, imellem os; akkunévsine, iblant eder.
akkunekšiok, *intr.* er midtvejs; er i Middelpunkten; er kommen Halvvejen; (f. Ex. Vandet i at stige el. falde.) er paa sine Mærker; er paa det Højeste (Solen i at stige.)
akkúdlek, midterste; mellemste.
akkúdliovok, *intr.* er den midterste; er mellemst.
akkullekipok, *tf. intr.* 1) er nær sammen; er kort imellem; har smal Aabning el. kort Mellemrum. 2) Skeer strax paa hinanden, efter kort Mellemtid; er kort Tid imellem.
akkullekitsok, 1) nær sammen; kort imellem; det som har smal Aabning 2c. 2) Det som skeer strax paa hinanden 2c.
akkullekitsorpok, *intr.* lader kort Tid imellem; gjør idelig.
akkullektarpok, *tr.* blander imellem; formænger; forblander.
akkullak, mellem Benene.
akkullangerpok, *f. intr.* gjør jevnlig el. ofte; skeer ikke sielden.
akkulliak, det nedtrykte Sted paa Næsebenet, som er mellem Øjnene og uden Haar; Øjnenes Mellemrum.
akkulliakitsok, 1) den som har kort imellem Øjnene. 2) En liden Fisk af Tangsprel-Slægten. *Blennius punctatus.* 3) En Fisk af Ulke-Slægten. *Cottus scorpioides.* 4) En Fisk, som falder Syd paa Grønland, og synes at være Kulmunden. *Gadus Merluccius.*
akkutôk v. kuturšôk, viit imellem; med lange Mellemrum; det som har stor Aabning. 2) langtrøgs. akkuturšômik eputit! roe langsom el. tag lange Strøg!
akkutôvok v. kuturšôvok, *intr.* er viit imellem; er langt fra hinanden; har stor Aabning el. Mellemrum.
akkórnot, mellemkommende

de [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible], *intr.* kom-mer [illegible]; er til For-[illegible] gjør Forfald; [illegible] at noget ej [illegible].

[illegible], *tr.* har det til Hinder; forhindres derved.

[illegible]pok, *s. intr.* forhindres; faaer For-fald.

Allà! Fy! skam dig! allàuna—a! skam dig dog!

Allak, et Fuglebryst; (Kjødet derpaa.) Akèik-sim alla, et Rypebryst.

Allakarpok, see Allækar-pok.

Allangok, see under Allar-pok.

Allapárngarpok, *intr.* 1) er uvidende om alle Ting; faaer ingen Ting at vide. 2) bryder sig ej om hvad der gaaer for sig; bekymrer sig om ingen Ting; er sorges-løs.

allaparngëipok, *t. s. intr.* 1) er næsevìis; er Allesteds fremme; seer Alting ef-ter. 2) Veed alt Nyt; faaer Alting at vide.

allaparngârsorpok, *tr.* 1) er nysgjerig efter. 2) Pas-ser paa; seer efter; har Øje med; omgaaes var-lig.

A'larpok, *intr.* er klar Luft.

álarnek., klart Vejr; klar Himmel.

álalerpok, *s. intr.* klarer op; bliver klart Vejr.

Allárpok, *tr.* 1) vender sig fra; seer fra. allárd-lugit attuarpok, læser u-den ad. 2) Vender Ryg-gen (af Foragt.) 3) La-der staae i Roe el. være med Fred; befatter sig ej med.

allángok v. længok *c. s.* al-lángoa, fravendte Side; Skygge-Siden, den Si-de, som er i Skjul for Solen.

Allatàk, flinkt; brav; skjønt; herligt.

allatâvok, *intr.* er flink el. ret brav; er got; er skjøn el. herlig.

allatâursok, flink; brav; god; skjøn; herlig.

Allek i *pl.* ardlit, 1) en Hvalfiskeliine. 2) En Kobbe-Rem (som bru-ges ved Sælhunde-Fang-sten med Harpuun-Pill, og forener Harpunen med Blæren.)

allikſak, et Stykke Rem tjenlig dertil.
ardlærſerpok, ſ. intr. miſter ſin Robberem.

Allekàk c. ſ. allekà, (hans) ældſte Syſter.

Allerſe, en Hoſe, en Strømpe, i dual. allerſik, et Par Strømper.
allerſiok, 1) intr. ſyer Strømper. 2) tr. — til andre.

Allerterpok, t. tr. viſker; aftørrer; afſtryger. 2) Beſtryger; ſmører; ſalver.
allerterrût, 1) noget at aftørre med, ſom: Viſk; Karklud; Haandklæde; Serviet. 2) Noget at ſmøre med; Smørelſe; Balſom; Campher-Spiritus.

Aligòk, Berg-Cryſtal.
aligortôk, et Sted, ſom er rigt paa Berg-Cryſtal.
aligûrſak, Cryſtal-Glas.

Allikárpok, intr. bliver Opholds-Vejr; Vejret har lagt ſig.
allikámiok, intr. det bliver bedre med Vejret; det lægger ſig.

Allikkæk, et par Strømper el. Hoſer, S.

Allikpok, t. 1) intr. rives i ſtykker el. Hul paa; ſønderrives; gaaer i tu. 2) tr. river i ſtykker el. Hul paa; ſønderriver (Klædemon.)
alliktorpok, tr. det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
alliktugak, ſønderreven.

Allingnarpok, intr. er fyldig; er ved got Huld; er vel ved Magt; ſeer vel ud.
allingnartok, fyldig; ved got Huld; ſom ſeer vel ud.

Alliok, t. 1) intr. gaaer bort, gaaer af Lys el. fra Vindvet. alliſitſe! gaaer dog af Lys! 2) tr. a) gaaer fra Noget. b) er langt fra; er borte fra.
alliſimavok, intr. er kommen langt bort; har ſtillet ſig el. ſtaaer langt fra.
allilerniatârpok, intr. kommer alt længer og længer af Sigte.
alliſſærpok, tr. holder ſig ikke langt fra; gaaer ej bort fra; ſkilles ej fra.
alliſipok, t. tr. holder en borte; fraholder.

Alliortorpok, intr. ſeer Spøgelſer el. Aander.
alliortugak, et Spøgelſe.

Alliægàu, *tr.* fryder sig i; finder sin Glæde i; kan ej afſee el. være foruden. alliægâgit, du er mig uundværlig.

alliænarpok v. nakpok,)
alliænakâu,) *intr.* er bedrøvelig; er sørgelig; fører Sorg med sig.

alliænartok, bedrøvelig; sørgelig.

alliænâk, 1) Sorg; bedrøveligt; 2) helst som *interj.* a) det var bedrøveligt! Skade! b) desværre! som er at beklage!

alliænéipok, *tſ.* er behagelig el. angenem; er glædelig el. frydefuld.

alliænéitſok, behagelig; angenem; glædelig; frydefuld.

allieiſukpok, *intr.* er bedrøvet; sørger; er sorggiven.

allieiſuktok, bedrøvet; sorggiven.

allieiſungnek, Sorg; Bedrøvelse; Sørgen.

allieiſûſek, Sorg; Sorggivenhed; sørgelige Forfatning.

allieiſut, Sorg; Bedrøvelse; det man sørger over.

allieiſutigâu, *tr.* bedrøves el. sørger over.

allieiſuktipok, *t, tr.*)
allieiſârpok, *tr.*) bedrøver; mistrøſter; foraarſager Sorg.

allieitſekpok, *intr.* bedrøves; bliver bedrøvet.

allieitſekſimavok, *intr.* er ſat i Bedrøvelſe.

allieitſekſimarſok, bedrøvet; ſørgende.

Allo, en Sолle. a) Fod-Solle. b) Skoe-Solle.

alloærpok, 1) *intr.* a) er bleven hudløs under Fødderne. b) har Hul paa Sollerne; har forrevne el. forſlidte Skoe-Soller. 2) *tr.* Hat forſlidt dem.

allurſerpok, *ſ. tr.* ſætter Soller i; forſoller.

alliorpok, *tr.* flikker Soller.

allint, en ſtor krum Skoemager-Syenaal (beqvem til at flikke Soller med.)

Allukpok,) *tr.* flikker;
alluktorpok,) laber.

allukſarpok, *tr.*)
allukſâïok, *intr.*) beſlikker.

allukſâut, en Skee.

allupæk, *dual.* 2de ſom ſlikkes meget; Mand og Kone.

allupârpuk, *car. ſing.* de 2de (af hvert Kjøn) ſpadſere el. reiſe med hinanden; Mand og Kone ere beſtandig hos hinanden.

allukſorpok, *intr.* fahrer ilde; faaer Omſlag.

allukſuak, Omſlag; et utiedig Foſter.

Allæ-

Allækarpok v. lakarpok, 1) *intr.* a) kiger frem af Skjul. b) kommer frem (Solen.) 2) *tr.* Gaaer frem for at see efter; kiger frem efter (en Ting som er i Skjul bag noget.)

Ama, mere; igjen; atter; videre.

ámalo, 1) Endnu mere; eengang endnu. 2) Fremdeles; dernæst; derefter; derpaa.

ámalo-sit, frisk op! see dog nok engang!

Amāk, et slags lange smale og seje Rødder, som voxe i Sandbanker.

Amámak, Patte; Die.

amámakpok,)
amámangursarpok,) *intr.* patter; dier.

Amárok, et rivende Dyr, som siges at opholde sig højt oppe i Inderlandet. (uden Tvivl *Ursus Luscus.*)

Amârpok, *tr.* bærer Børn paa Ryggen; (Qvindfolk i visse rummelige Peltse.)

amârtok, en Qvinde, som har Børn paa Ryggen.

amâut, en paa Ryggen rummelig Qvindepeltz at bære Børn udi.

amâutilik, en Qvinde med saadan Peltz paa.

amâulik, en fuldvoxen Ederfuglehan, som er hvid paa Ryggen. *Anas mollissima, mas.*

amâuliksak, samme før den har faaet sin fulde Skjønhed.

amauligāk, en Sneefuglehan. *Emberiza nivalis, mas.*

Amèk, 1) et Skind (fornemmelig Sælskind.) 2) Hud. 3) Tynd Bark paa Træe; yderste Beklædning af Væxt el. andet.

amiksak, et Konebaadskind (særdeles tilberedt til Baade-Betræk.)

améjarpok, *tr.* trækker Skindet af et Dyr. 2) hudstryger; hudfletter; river Huden af et Lem.

amérpok, *f.* 1) *tr.* a) trækker Skind over en Baad; betrækker. b) anstryger med Farve. 2) *intr.* a) er overtrukken el. betrukken. b) er anstrøgen.

améïok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

amérnek, Farve.

amérnerpok, *f.* *tr.* stryger noget an.

amiortok, en Felbereder.

amærpok, 1) *tr.* trækker Skindet af. 2) *intr.* a) Er aftrukken sit Skind; b) er bleven Hudløs.

amær-

amårnek, en Sygdom, da Huden gaaer af.
amersulak, en løshudet Fisk af Rognkald-Slægten. (*Cyclopterus Liparis, ætate provectior.*)
Amerdlavok, *intr.* er mange.
amerdlarsut v. sout, *car. sing.* mange.
amerdlarsórsoit, *car. sing.* mangfoldige.
amerdlakersut, overmaade mange; en stor Mængde.
amerdlarsounik, mange paa gangen.
amerdlakâut, *intr. car. sing.* ere overmaade mange; ere mangfoldige.
amerdlarsúsek, Mangfoldighed; Mængde.
amerdlanârpok, 1) *intr.* er formeget; i *pl.* ere formange. 2) *tr.* Gjør formeget deraf; tager el. bruger formange.
amerdliok, 1) *intr.* bliver mange; bliver flere; formeres. 2) *tr.* lægger flere til; formerer Tallet.
amerdlôpok, *tr.*)
amerdlôrsiok, *intr.*) tager i med; tager tillige fat paa; giver sig flere om en Person el. Ting; hjelpes ad til noget at udrette el. til en at modstaae el. hjelpe. amerdlôpæt illangoartik, de gave sig alle om deres Cammerad.
amerdlôrak, 1) Den flere er om at hjelpe; det flere er om at udrette el. fordrer mange Hænder. 2) Den som sætter sig op mod flere el. mange ere imod.
amerkâupuk, *car. sing.* 1) *intr.* skiftes til at gjøre el. bruge noget. 2) *tr.* Alternere med at gjøre el. bruge det. Umiak amerkâupæt, de alternere med at bruge Baaden.
Amerdlôpok,)
Amerkâupuk,) see under Amerdlavok.
Amiako,)
Amigarpok,) s. under Amipok.
Amikôk v. kôrsoak, en Blæksprute (*Sepia Loligo.*)
Amípok, *tf. intr.* er smal; er smækker.
amitsok, smal, smækker, spædlemmet.
amitsulliak, en smalgjort Ting f. Ex. en Lægte; en smal Baad.
amitsorsokiok, *tr.* tørrer Fisk hele uden at flække dem; tørrer Rundfisk.
amitsorsokiak, en Rundfisk; en Fisk tørret paa saadan Maade.

amil-

amilliorpok, 1) *intr.* bliver smal. 2) *tr.* Gjør smal el. smækker.

aminârpok, 1) *intr.* Er for smækker. 2) *tr.* Gjør for smal.

amigarpok, *intr.* strækker ikke til, er for lidet; forslaaer ej.

amigarâu, *tr.* agter det utilstrækkeligt; holder det ikke for nok; faaer ikke nok deri.

amikipok, *t. f. intr.* er alt for lidet; rækker langt fra ikke til.

amiáko, en liden Overblivsel; Levning; Rest.

Amisût, en Flok Sælhunde; en Stimmel Søedyr.

Amôrpok, 1) *tr.* trækker til sig; haler el. vinder op i Vandet (en Fisk, et Anker.) 2) *intr.* Optrækkes; opvindes; er ophalet el. opfisket.

amôrbik, et Spil paa et Skib.

amoarpok, *intr.* og *tr.* 1) trækker op; vinder Anker. 2) trækker sit Snøre ind; haler det ind (dog ikke for at slutte Fiskeriet.)

amuvok, 1) *intr.* a) er udtrakt; b) er rettet ud. c) Er optrakt paa Land. d) i *dual.* trækkes Krog. amuluk! Lad os trækkes Krog! 2) *tr.* a) trækker ud (af et Hul.) b) Retter ud. karssursak kanneitsum amuâ, Ulken rettede Fiske-Krogen ud. c) trækker op paa Land (en Baad.)

amorárpok, *tr.* trækker (Baaden) halv paa Land.

amursak, udtrakt; optrakt; ophalet.

amursarpok, 1) *intr.* trækkes ud og ind. 2) *tr.* drager ud og ind; drager ud af Skeden (flere gange.)

amursartok, en Skuffe (under et Bord el. i en Dragkiste)

Amuvok, see under Amôrpok.

Ana, Bedstemoder; Farmoder; Mormoder.

ânagâu, *tr.* har til Bedstemoder.

Anna, see Anne.

Annáïok, see under Annekpok.

Anâk, Skarn; Møg; Lort. Udlorirsam anâ, Stierneskud.

anarpok, 1) *intr.* gjør sit Behov; skider. 2) *tr.* Beskider.

anártok, en Skidere.

anárosukpok, *intr.* er skidetrængt; trænges paa Naturens Vegne.

anártarbik, et Lillehuus; et Privet.

anarnakâu, intr. det purgerer el. driver.

anarnartok, purgerende, drivende Middel; Laxativ.

anárnak, et slags Hvalfiske, hvis Kjød og Spæk er meget purgerende. (*Monodon Spurius.*)

anárne, Skidlugt.

anárnipok, *ts. intr.* lugter af Skit.

anárnitsok, det som har Skidlugt ved sig.

anariak, en Skarnflue; Privetflue (*Musca stercoraria, scybalaria & cloacaris.*)

anârak, en Sisserønnike. (*Fringilla Linaria.*)

andulavok, *intr.* har tyndt Liv el. Diarhee; maae ofte til Stoels.

Annaket, siden; i Aften engang. *S.*

Anának, Moder.

ananasiak, Plejemoder.

ananagâu, *tr.* har til Moder.

Anârak, see under Anàk.

Annárdlok, blaa haard Iis.

Anariak,)
Anarpok,) see under Anàk.

Annaupok, see under Annekpok.

Annâuvok,) *tr.* 1) slaaer annâulerpok, *s.*) el. prygler en med noget, man har i Haanden (Træe eller sligt.) 2) Banker Iisen af en Baad. 3) Støder paa el. treffer i Faldet; falder om paa en el. noget (en Ting, som var opreist, men faldt ned.) 4) belægger (den grønlandske Huusbjelke) med Tvertræer til Tag.

annâulerut, 1) en Prygl. 2) Noget at banke af med. 3) Noget at belægge med til Tag.

annaulerútigâu, *tr.* slaaer el. banker el. belægger dermed.

Anne *c. s.* annà, hendes ældste Broder.

annigâu, *tr.* hun har til ældste Broder.

Annékpok, 1) *intr.* frelses el. er frelst; slipper af Nød. 2) *tr.* frelser; redder; hielper af Nød.

annéngnek, Frelsning; Redning (det at reddes.)

annektípok, *t. intr.* frelses, reddes (ved en anden.) annektíponga omunga, jeg er frelst af ham.

annéktok v. títok, frelst; reddet; hiulpen af Nød.

ánnekbik, Frelsemiddel; Redningsmiddel; Hjelpetime el. Stéd.

annekbigàu, tr. frelses der; reddes derved; erkjender det for sin Hjelp.
annàupok, tr.)
annàursiok, intr.) redder; frelser; hjelper af Nød; frier af Fare; udfrier; forløser.
annàursirsok v. sirse, en Frelser; en Forløser; en Befrier; en Gjenløser.
annàursinek, Frelsning; Forløsning; Redning (det at redde.)
annaursut,)
annaursirsut,) Frelse; Hjelp; Forløsning; Redningsmiddel.
annäïok, tr. faaer ikke det Dyr, man har qvæstet; gaaer glip af det, man var paa Jagt efter; faaer ej hold paa det, man eftersatte; mærker ej mere til. âtak annäïara, Sælhunden undløb mig. annaïæt, han undkom midt imellem dem. kanniok annaïà, han fornam ej siden til Ukken, som beed paa Krogen.
annäïrsak, undløben; undkommen; det Levende man eftersatte, men ej fik i sin Magt.
Annerkipok, tf. intr. er tilspidset; er spids i Enden.
annerkitsok, spids; spidsig; tilspidset; spidsendet.
annertôk, but; stump; afrundet i Enden.
annertôvok, intr. er but el. stump; er afrundet i Enden.
annertokot, Understøttelse; det man kan stole paa, el. holde sig til.
annertokotigàu, tr. har til Understøttelse; stoler paa; trøster sig ved; holder sig til.
A'nnerpok, f.)
anniarpok,) intr. har ont; ømmer sig; lider Pine.
annerâu, tr. har ont af; lider Pine af. Tiglungnerà annerâra, hans Mæveslag smerter mig.
annerirsàk, tilstødende Lidelse; det man føler Smerte af.
annersipok, t. tr. kommer en til at lide; tilføjer ham Smerte.
annersitleitsiarpok, tr. tugter; revser.
annernàk! 1) piinlig; smertelig. 2) interj. Ach vee! O Smerte!
annérnarpok, intr. det gjør ont; det smerter; det foraarsager Pine.
annérnartok, ont; vee; smertende; piinlig.
anniarsûsek, Lidelse; Pine; Smerte; pinefulde Tilstand.

anniaråu, *tr.* har ont i; lider Pine el. Smerte i; ømmer sig ved.
anniartarbik, et Pinested.
anniartipok, *t.* 1) *intr.* a) pines. b) gjør sig selv ont. c) lader sig pine. 2) *tr.* piner; gjør en ont; plager.
anniartitsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
anniartitok v. tak, piint; plaget.
anniartitsirsok, en Piner; en Plager; en Bøddel.
Annérpok, aander (næsten ubrugelig.)
annérnek, 1) Aande; Aandedrag; Aandepust. 2) sieldnere: en Aand.
annernilik, som drager Aande; levende.
annernekangilak, *intr.* har ingen Aandedræt; er uden Liv.
annernekangitsok, som ej drager Aande mere; uden Liv.
annerningærpok, *intr.* mister sit Aandedræt; udgiver sin Aand.
annersåk, 1) en Aand. 2) sieldnere: Aande.
annersårpok, *intr.* aander; drager sin Aande; trækker Luft.
annersårtorpok, *intr.* drager stærkt sin Aande; tager dybe Aandedrag; trækker stærkt efter Luften.
annersålik, med Aand; beaandet; som har Aand i sig. 2) aandelig.
annérsa! v. salo! v. sale! det var vel! det traf sig ret got! Lykke var det! til al Lykke!
annersámiok,)
annersârolukpok,) *intr.* sukker
annersårolut, Suk.
Annersa,)
Annersåk,) see under Annérpok.
Angà, Morbroder.
angagåu, *tr.* har til Morbroder.
Angak, Pimpesteen.
Anggak *cf.* ángga, hendes Broderbarn.
ánggarau, *tr.* har til Broderbarn.
Angalavok, *intr.* gaaer el. fahrer hid og did; omvanker fra et Sted til andet.
angalåupok v. lápok, *tr.* 1) bærer en Ting omkring fra et Sted til andet; gaaer og slæber om med. 2) kommer ofte frem med (enten at tale om, eller fremvise.)
Ange, gingit, Storhed.
angivok, *intr.* er stor.
angikåu, *intr.* er meget stor.
angirsok, stor.
angirsûsek, Størrelse.

angir-

angirsôrsoak,)
angiriôk,)
angikersok,) meget stor; overmaade stor.
angirsômik v. ſêmik, storligen.
angegâu, tr. 1) anseer den at være stor; agter for stort; gjør meget af. 2) den er ham for stor. kajnet angegâra, din Kajak er mig for stor.
angiſimavok, intr. er bleven værre i sin Sygdom efter Hexemesternes Cuur.
angivetlâk, for stor.
angivetlâkau, er alt for stor.
angeke, større end. (see Gram. Cap. III. §. 3. No. 25.)
angekigâu, tr. er større end. (see Gram. Cap. XIII. §. 3. No. 74.)
angnek, størst.
angnérrovok, er større.
angnerrotipok, t. tr. skatter den større; agter det højere.
angnerrâu, er størst.
angnerrursok, større.
angnérrursomik,)
angnermik,) 1) meest; størst. 2) først og fornemmelig; især; fremfor alt andet.
angnerryvsârpok, intr. er allerstørst.
angnerryvsârtok, allerstørst.
angnerryvsârtomik, allermeest.

angnârpok, 1) intr. er for stor. 2) tr. gjør for stor.
aktigâu, intr. og tr. er saa stor som; har forholdsmæssig Størrelse med. Kannong aktiga? hvor stor er den? Tajma aktigâu, saa stor er den. Tauna aktigâ, er saa stor som den.
aktigirsok, Forholdsmæssig stor mod noget; af Størrelse med. kannong aktigirsok? hvor stor? Taima aktigirsok, saa stor. Omatut aktigirsok, af Størrelse med den.
aktigirsomik v. tikſomik, Adverb. af samme Bemærkelse.
aktigeek, car. sing. ligestore.
agtigeekpuk,)
aktikatigeekpuk,) s. intr. car. sing. ere lige store.

Angekkok, en Hexemester; en Spaamand. (en klog Mand blant Grønlænderne, til hvilken de altid søge om Raad, som til et Orakel.)
angekkoarpok, tr.)
angekkoarnikpok, intr. hexer paa en; mumler over ham el. bruger andre Hexekunster (for at helbrede dem; eller virke til deres Lykke; eller spaae, om de fraværende skal komme Hjem 2c.)

angekkoartipok, *t. intr.* la der sig behexe; søger Raad hos Hexemeste re.
angekkuksarpok, *intr.* lærer den sorte Kunst v. at blive Hexemester.
Angeluktorpok, *intr.* kommer tomhændet tilbage; faaer intet (naar man har været paa Jagt eller ude om noget.)
angeluktortok, den som kommer tomhændet tilbage; en som intet har faaet af det han søgde.
angeluktorbigàu, *tr.* faaer intet der; fanger intet paa det Sted. Ikérsoak angeluktorbigàra, jeg fik intet paa Breed-bugten.
angeluktòupok, *tr.* faaer intet til en.
Angérdlarpok, *intr.* gaaer Hjem; drager Hjem.
angerdlarsimavok, *intr.* er hjemfahren.
angerdlàupok, *tr.*)
angerdlàursiok, *intr.*) fører el. leder Hjem; hjembringer.
angerdlàursak, hjemført; hjembragt.
angerdlarserpok, *f. intr.* forlanger at komme Hjem; har Hjem-længsel.
angerdlarsilerkàu, *intr.* har stor Længsel efter at komme Hjem.
Angérpok, see under Ap.
A'ngerpok, *t. intr.* bliver sløv el. aflægs; er opslidt; er afnyttet (en Kniv, Kiil ꝛc.)
angertipok, *t. tr.* opslider; sløvgjør; afnytter.
Angigau, see under Angiorpok.
Angik, en Skoeslik.
angikpok, *t.* 1) *intr.* Slikker Skoe el. Støvler; lapper deres Soller. 2) *tr.* —til en anden.
angiksok, en Skoeslikker.
Angiórpok, *intr.* og *tr.* 1) dølger; holder hemmelig. 2) tager noget bort en uafvidende; stjæler (især Spisevahrer); æder det en anden tilhører.
angiórtomik, hemmeligen.
angiórnek, Dølgsmaal.
angigàu, *tr.*)
angirsiok, *intr.*) fordølger; fortier; holder hemmelig.
angigirsak, det fortiede; fordulgte; forborgne.
angiùpok, *tr.*)
angiùrsiok, *intr.*) 1) dølger for en; holder hemmelig for ham; lader ham blive uvidende om en Ting. 2) hæler.

angiursak, den noget døl-
ges for.
angiursirsok, 1) en Dølger.
2) en Hæler.
angéjarpok, 1) opdager,
hvad en anden dølger;
gjør aabenbar; bringer
for Lyset. 2) blotter en,
som holder noget skjult.
angéjægak, opdaget; brágt
for Lyset; aabenbaret;
blottet.
Angípok, t. 1) *intr.* er
vaad. 2) *tr.* væder; gjør
vaad (Regnen el. Søen,
som slaaer ind paa en.)
Angisimavok,)
Angivok,) s. under An-
ge.
Angmàk, et slags blaa
haardSteen, somGrøn-
lænderne fordum have
brugt til deres Pile.
Angmáksak, en Lodde;
(en liden Fiskeart, som me-
get ligner en Sild.) *Salmo
villosus.*
angmáksakpok, faaer Lod-
der.
angmaksaut, 1) Forraad af
Lodder. 2) en Lodde-
Pose (enten fuld af tørre
Lodder, eller før den end-
nu fyldes.) 3) gamle Po-
ser, som før ere brug-
te dertil.
angmaksautiksak, en nye
Pose dertil.

angmaksiarpok, *intr.* farer
efter Lodder.
angmaksiak, den som er ef-
ter Lodder.
angmaksiorpok, *intr.* koger
Lodder.
Angmalórpok, *intr.* er
rund; er buglerund (til
alle Sider.)
angmalórtok, rund; bugle-
rund; ægrund; klode-
rund.
angmalorikpok, *s. intr.* er
smuk rund; har en or-
dentlig Runding; er ku-
gelrund.
angmaloriksarpok, *tr.* cirk-
ler af; gjør kugelrund.
angmaloriksaut, en Cirkel;
en Passer.
angmaloriksautigàu, *tr.* cirk-
ler af med.
Angmarpok, 1) *intr.* er
aaben; aabner sig. 2)
tr. a) aabner. b) gjør
Hul paa. c) stikker en
Tønde an.
angmalerpok, *s. intr.* aab-
nes; bliver aaben.
angmarbik, Aabning; Sted
som kan oplukkes.
angmarsimavok, 1) *intr.* a) er
aabnet; staaer opluкt.
b) har faaet Aabninger
el. aabnet sig (Isen.) 2)
tr. har aabnet.
angmavok, *intr.* 1) er aa-
ben; staaer aaben. 2)
har

har Aabning el. Gjennemfahrt (Iis el. Land.)
angmarsok, 1) aaben. 2) Aabning; Hul.
angmarsomik, aabent.

A'ngmut, see under Atte.

Angna, see under Abba.

Angoak, see under A.

Angoarpok, *intr.* roer staaende med løse Aarer og Ansigtet vendt mod Forstavnen; skotter (den som styrer med Styre-Aaren, el. Mandsfolkene med deres Kajak-Aarer, naar de ere paa Hvalfangst.)
angoartok v. arte, en Roerkarl (paa denne Maade), en Skotter,
angoartôvok, *intr.* er Roerkarl (paa anførte Maade.)
angòut, en Skotte-Aare, en Styre-Aare.

Angòjárpok, see under Angórpok.

Angórpok, *intr.* trænges paa Naturens Vegne. 2) lader det løbe i Buxerne; gjør under sig.
angólerpok, *s. intr.* begynder at trænges; er skidertræng.
angojárpok, *intr.* gjør sit Behov; skider.
angojàutiksak, et ukogt Smagestykke af Kjedelen.
angojàutorpok, *intr.* snapper en Mundbid af Kjedelen, medens den koger; smager Maden.

Angoviak, en Lentze.
angoviarpok, *tr.* lentzer.

Angulárpok, *intr.* tygger Fugleskind; gumler Fittet af dem.
angulàk, det Skind, som Fittet er afgumlet.
angulékſak, noget at gumle paa af Fugleskind.
angulâvok, er afſnet; er færdiggumlet.

Angumerau, see under Anguvok.

Angusaag! *interj. admir.* Ih! ach! det var meget!

Angut, 1) *intr.* a) en Mandsperson. b) en Han af Fiirføddede Landdyr. 2) *tr.* Fader.
angutigàu, *tr.* har til Fader.
angutiksak v. tíngoak, Stiffader.
angutísiak, Fosterfader; Plejefader.
angúrsoak, 1) en stor Mandsperson. 2) et stort Handyr. 3) en Væder; Buk; Gedebuk.
angutærut, (kun *transitive* brugt) afdøde Fader; fraskilte Fader.
angutitâ, (kun *transitive* brugt) hendes Mandsper-

person; det Mandfolk hun er i Telt hos el. i Følge med. Tursa kissiet angutitæt, han er det eneste Mandfolk, de have med sig.
angutitaràu, *tr.* hun har til Mandfolk hos sig i Telt el. Følge. kikut angutitarissaoavut? hvilke Mandfolk skulle følge os (Fruentimre)?
angutâursak, en Hermaphrodit; Tvetulle.
angutârok, *intr.* 1) er en Mandsperson; er en Han. 2) er en flink Karl el. frisk Fyr; er mandig.
angutàuserpok, *f. intr.* gjør sig mandig; viser sig myndig; bruger Magt el. Vold.
angutauserbigàu, *tr.* bruger Magt el. Vold mod en; viser sig myndig imod ham.
angutausérlôvok, *intr.* teer sig meget voldsom; bruger stærk Magt.
angutiviak, en Hanfugl.
angusellok, en Hanfisk; en Mjolk-fisk, især en Rognkalde-Han. (*Cyclopterus Lumpus, mas.*)
angúnunek, en Mandsperson, som et Fruentimmer lefler med.
angúnunekarpok, *intr.* lefler el. bedriver Hoer (et Fruentimmer.) lever løsagtig (med Mandfolk); er en Skjøge.
angununekartok, en Leflerske; en løsagtig Qvinde; en Skjøge; hoeragtig.
angúnuneráu, *tr.* har ham at lefle med; bedriver Hoer med ham.
angununekarnek, Hoererie; (en Qvindes) løsagtige Levnet med Mandfolk.

Anguvok, 1) *intr.* fanger Sælhunde; faaer en Sælhund. 2) *tr.* indhenter (naar en er paa Vejen og man kommer bag efter.)
angursok, den som har fanget Sælhunde; en Fanger.
angursak, den fangede Sælhund.
angursarpok, *intr.* gjør Fangst; fanger brav Sælhunde.
angursorsiok, *intr.* treffer en Fanger paa Søen, som har faaet Sælhunde.
anguneràu, *tr.* 1) naaer; henter ind el. indhaler; treffer ham endnu paa et Sted; kommer ligesaa tilig som han i Fahrt el. Gjerning. 2) opnaaer; erholder; faaer fat paa.

angumerirsak, 1) naaet; indhentet. 2) opnaaet; erholdt.

Angæjokāk og Angæjórngok, see under Angæjuk.

Angǽjuk, ældste Sysskende af samme Kiøn. c. s. angǽjua, 1) (hans) ældste Broder. 2) (hendes) ældste Syster.

angæjugàu, tr. 1) han har (ham) til ældste Broder. 2) hun har (hende) til ældste Syster.

angæjuklèk, den ældste.

angæjuklíovok, er den ældste.

angæjuklitursûsek, Førstefødsel.

angæjokāk, en af Forældrene, Fader el. Moder, men bruges næsten allene i *dual.* og *plur.* angæjokāik, kāit, Forældre.

angæjokāvok, *intr.* er faderlig; er godgjørende.

angæjokāursok, faderlig; godgjørende.

angæjokāunek, Godgjørenhed; faderlig Begegnelse.

angæjokāursûsek, Godgjørenhed; Faderlighed; Hjertelag til at gjøre vel.

angæjokārau, *tr.* 1) har til Forældre. 2) lider vel hos en; nyder got af ham.

angæjokārdlek, i *plur.* angæjokārdleet, Stamforældre; Forfædre.

angæjokàutserpok, *s. intr.* gjør vel; er velgjørende.

angæjokàutsersok, en Velgjører.

angæjokautsernek, Velgjerning.

angæjokautserbigàu, *tr.* gjør vel imod en; beviser ham Velgjerninger.

angæjokǽrunek, Fader- og Moder-løs Barn; uden Forældre.

angæjórngok, den ældre Svoger el. Svigerske, (som er gift med ens ældste Syster el. Broder.)

angæjorngoràu, *tr.* har ham til ældre Svoger el. hende til ældre Svigerske.

Anniarpok, see under Annerpok.

Annigovírksoak, Snee. A.

Annike, Mismodighed; Forsagthed; nedslagen Mod over at see sig forladt.

annikipok, *intr.* 1) er ej tilstrækkelig stottet (en Ting); Foden dertil er for liden. 2) har ingen Understøttelse; er i Stikken (et Menneske.)

annikilliok, *intr.* lades i Stikken; faaer ingen Understøttelse; gjøres Livet suurt.

annikillisipok, t. tr. lader mangle Understøttelse; sætter i Stikken; gjør Livet suurt.

Annilârpok, 1) skrækkes; bestyrtes; forfærdes; bliver i en Hast bange. 2) det værker; primer; bryder i et Lem.

annilârnek, Forskrækkelse; Skræk; (det at forfærdes.)

annilârut, Forfærdelse; skrækkende Aarsag; det man bliver sat i Skræk ved.

annilârutigâu, tr. bestyrtes over; skrækkes el. forfærdes ved.

annilârnarpok, er forskrækkelig.

annilârtipok v. lârsarpok, tr. forskrækker; forfærder; bestyrter.

Anningat, v. ningasina, Maanens Navn (der efter den grønlandske Fabel var en Mandsperson, som forfulgde sin Søster Solen.)

anningárpok, intr. Maanen skinner.

anninganikpok, } anningat kaumanikpok,) intr. er Nye-Maane.

anningat igdlokarpok, Maanen er i første Qvarteer.

anningat imiksiok v. imeraktipok, intr. er fuld Maane.

anningat igdloarrupok, Maanen er i sidste Qvarter.

anningâursak, en Penge.

anningâursaut, Forraad af Penge; Skat.

Anniok, intr. 1) gaaer ud. 2) fahrer ud af en Fiord. 3) slipper ud; kommer frem af Moders Liv; fødes.

annípok, t. 1) tr. a) bærer ud. b) kommer frem med hvad man vilde sige; siger frem; faaer sagt. 2) intr. er udbaaren.

annítak, udbaaren; udkastet. 2) udgydet; udsagt.

annisipok, tr. driver ud.

annivik, en Dør; en Udgang; en Udfahrt.

annivigâu, tr. gaaer ud til en.

annirsartarbik, en Udgang, hvor man stedse gaaer igjennem.

annærpok, intr. er ude; er uden for.

annilâurpok, intr. det ryger ud af en Aabning.

annilâurbik, en Skorsten.

annerdlâk, et nyfødt Barn; en nyfødt Unge.

annerdlâvok, intr. er nylig født.

anniserpok, *f. intr.* flytter ud af Huus for at boe i Telt.
anniserbik, Udflyttetid om Foraaret.
annigórpok, *intr.* 1) løber ud; slipper igjennem (Fisk af Garnet;) undkommer; undløber (Dyret sin Jæger.) 2) slaaer ud; bryder ud (Sygdommen fra indvendig til udvendig at vise sig paa Huden ved Frislinger ꝛc.)
annigornek, i *pl.* annigornerit, Frislingartet Udslag; Børnekopper.
annigóupok, *tr.*)
annigóursiok, *intr.*) 1) slipper derigjennem; gjennemgaaer det. 2) undkommer derfra; undløber ham.
annigóutipok, *tr.* hjelper en af Snaren; udfrier.
Anno, 1) Tøjr; Strikke; Lænke (at binde et Dyr med.) 2) i *pl.* annut, Seeletøj (til Hunde el. Heste;) Bidsel.
annuvok, 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder; tøjrer; sætter i Lænke.
annursok, bunden; tøjret.
annórpok, *tr.* spænder for.
annuærpok, 1) *intr.* a) er fraspændt. b) er løst. 2) *tr.* a) spænder fra. b) slipper løs.
annuærsok, 1) fraspændt. 2) løst.
Annoråk, en Klædning; et Klædebon; en Kjole; en Skjorte, især en Overskjorte. i *plur.* annorårsæt, Klæder.
annoråksak, Tøj til Klæder (Linnet el. Uldent); Klæde; Lærret.
annorårpok, 1) *intr.* trækker Klæder paa sig. 2) *tr.* — paa en anden.
annoréjarpok, 1) *intr.* trækker Klæder af sig. 2) *tr.* — af en anden.
annorårikpok, *f. intr.* er velklædt; har smukke Klæder.
annorâriksok, velklædt.
annorårdlukpok, *intr.* er ilde klædt; har slette Klæder.
annorårdluktok, ildeklædt.
annorâminek, en Klud; en stump Lærred.
annorårsiorpok, *intr.* syer Skjorte; forfærdiger Klæder.
annorårliorpok, *intr.* væver; gjør Tøj.
annorårliortok, en Væver el. Væverske.
annorårliut, en Væv; et Væverredskab.
Annóre, Vind; Blæst.
annorérsoak, stærk Blæst; Storm.

annoríſuak, Hvirvelvind; pludſelig Storm.
annoreſiorpok, *intr.* udſtaaer Blæſt; er ude i haardt Vejr.
annoretengoakangilak, *intr.* er ingen Vind til; er ganſke ſtille.
annordlerpok, *ſ. intr.* blæſer; lufter.
annordlelerpok, *ſ. intr.* begynder at blæſe; blæſer op.
annordlerſórſoangorkâu, *intranſ.* reiſer ſig en meget ſtærk Blæſt; ſtormer; bliver en rygende Storm.
annordliupok, *tr.* Stormen overfalder en.
annorſángoarpok,)
annorſâurſángoarpok,) *intr.* blæſer ſagte; lufter lidet.
annorilâut, en Fløj.
Annorſuvok og Annorſuktorpok, ſee under Annukpok.

Annukpok, *intr.* ſeer ſuurt; ſuurmuler; er biſter af Gebærder.
annuktok, en Suurmuler; biſter og ſkumlende af Anſigt.
annorſuvok, *intr.* 1) tvinger ſig fra Graad. 2) kan ei græde, om han end har ſtor Sorg.
annorſuterpok, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
annorſuktorpok, *intr.* er grædefærdig, men holder det dog i ſig.
annorſuïpok, *tſ. intr.* græder let ved mindſte Lejlighed.
annorſûrſárpok, ſtiller ſig haard an ved Smerter.
annuardlerpok, *ſ. intr.* er haardfør; lader ſig ei mærke, om det end gjør ont.
annuſingorpok, *intr.* taber Modet; bliver ilde tilmode.
annuſingortok, mismodig; misfornøjet; modfalden.
annuſingutigâu, *tr.* taber Modet derover.
Annuſingorpok, ſee under Annukpok.
Annuvok, ſee under Anno.
Annæggupok, 1) *intr.* lægger an med Flint paa noget. 2) *tr.* lægger an med den.
annæggubik, Anlæggeſted.
annæggubigâu, *tr.* lægger an derpaa.
Ap, ja.
aungôg, Ja (ſiger han); han ſagde ja, at det er ſaa.
angérpok, *ſ.* 1) *intr.* a) ſiger ja. b) i *dual.* angerpuk, giver ja indbyrdes (Forlovede.) 2) *tr.* bejaer.
angerbigâu, *tr.* ſiger ja til; giver ſit ja.

ang-

angersarpok, *tr.* faaer til at sige ja.

Aperàu, spørger en; tilspørget.

apersorpok, *tr.*)
apersöïok, *intr.*) spørger.

apersùt, Spørgsmaal.

apersutigàu, *tr.* har til sit Spørgsmaal; spørger om.

apersugak, omspurgt.

apersöupuk, *intr. car. sing.* spørger hinanden ud.

aperkòt, Efterspørgsel.

aperkotigàu, *tr.* spørger efter nogen el. noget.

aperkotiklerpok, *f. intr.* det samme.

aperkorikpok, *f. intr.* er spørgesyg el. spørgenem; vil vide alle Ting; spørger efter meget.

Apivok, see under Aput.

Apok, see under A'ïok.

Apórpok, 1) *intr.* støder sig. 2) *tr.* a) støder; stanger. b) støder paa; støder an mod noget.

apórnek, Stød.

apógak, Anstød.

aporsárpok, *tr.* 1) støder mod Landet saaledes, at man kommer op i det samme (med en Baad); 2) kommer an paa noget med en Fahrt. 3) sætter Anstød for el. noget i Vejen at støde sig paa.

apórbigàu, *tr.* støder an paa noget.

apórtäupuk, *car. sing.* de støde an paa hinanden.

apōpok, *intr.* 1) kommer nær sammen. 2) lander. 3) kommer derhen, hvor man agtede sig.

Apumàk, Side-Langtræ i en Kajak.

Aput, Snee paa Marken.

apúrsoak, dyb Snee; Sneedriv; Sneebræ.

apivok v. pyvok, 1) *intr.* er falden Snee. 2) *tr.* falder Snee paa; besneer.

apupok, 1) *tr.* tilsneer; belægger med Snee. 2) *intr.* er tilsneet; er belagt med Snee.

aperdläk, nye Snee.

Arajukpok, *intr.*)
ariupok, *tr.*)
ariursiok, *intr.*) 1) er kjed af; kjedes ved; skjøtter ej længer om; finder omsider Leede til. 2) gaaer under for Alvor (en Hvalfisk efter at have flere gange kort paa hinanden været oppe at trække Luft.)

arajungnakàu,)
ariunakàu,) *intr.* er kjedsommelig; er vammel; foraarsager Leede.

arajúngnartok,)
ariúnartok,) kjedsommelig; vammel.

ariu-

ariukavok, *intr.* har ingensteds Roe; vil ingensteds blive; løber fra en til anden.

Arak, see under Are.

Arare! det var meget! der var Bud efter den! det var nær du havde ramt den!

ararekāk, det samme.

Arbanek v. argvanek,)
arbaneng-ataūzek,) Sex. 2) i *pl.* arbanerit (lagt til et *Collectivum.*)

arbaneglit, Sex Sykker i Tallet. (see Gram. Cap. V. §. 3. 4. og 5.

arbangenâvok, *intr.* bestaaer af Sex. i *plur.* arbangenâuput, ere Sex i Tallet.

arbaneglioput, *intr.* det samme i sidste Bemerkelse.

arbanerârpok, *intr.* faaer Sex.

arbaneriarpok, *intr.* skeer el. gjør sex gange.

arbanilerpok, *tr.* fanger den sjette an; lægger den sjette til; forsyner sig med den sjette. kaumetit arbanilerpêj, gaaer nu i den sjette Maaned.

arbanek-mardluk, Syv.

arbanek-pingasut, Otte.

arbanek-sissamat, Ni.

arbanek-mardlûvok, *intr.* 1) bestaaer af Syv. 2) i *pl.* ere Syv. (og saaledes med de øvrige.)

arbanek-mardlurârpok, *intr.* faaer Syv. (og saaledes med de øvrige.)

arbangæt,)
arbangæt-siurdlek,) den Sjette.

arbangæn-aipæt, den Syvende.

arbangæt-pingajuæt, den Ottende.

arbangæt-sissamæt, den Niende.

arbarsanek, Sexten. 2) i *pl.* arbarsaneit (lagt til *Collectiva.*)

arbarsaneglit, Sexten Sykker i Tallet.

arbarsangenâuput,)
arbarsaneglioput,) *intr.* ere Sexten.

arbarsanek-mardluk, Sytten.

arbarsanek-pingasut, Atten.

arbarsanek-sissamat, Nitten.

arbarsanek-tedlimat, Tive.

arbarsangæt, den Sextende.

arbarsangæn-aipæt, den Syttende.

arbarsangæt-pingajuæt, den Attende.

arbarsangæt-tedlimæt, den Tivende.

Arbek v. argvek, en Hvalfisk. (*Cete.*)

arbavêk, den egentlige Hvalfisk, hvoraf Fiske-been faaes; Barde-Hvalen; Sletbagen. (*Balæna Mysticetus.*)

arbek-

arbekpok, *intr.* fanger Hvalfisk
arbeniarpok, *intr.* er paa Hvalfangst.
arbeniak, en Hvalfanger.
arbiorpok, *intr.* og *tr.* flentser Hvalfisk.
arbiut, en Flentsekniv.
Ardlagut, s. under Ardlak.

Ardlak, En af to el. flere. Bruges kun med *suffixum*, som:
ardlæk, 1) Een af to. 2) To. (see Gram. V. Cap. §. 3)
ardlæt *intr.*)
ardlæta, *tr.*) en af dem.
ardlejt, nogle af dem.
ardlarse, *intr.*)
ardlavse, *tr.*) een af eder.
ardlæse, nogle af eder; hverandre. v. s. fr.
ardlâgut, for nogle Aar siden.
ardlagôrsoak, for mange Aar siden.
ardláne, 1) om nogen Tid. 2) paa nogen Tid. 3) en andengang, naar det bliver belejligt. 4) undertiden.
ardlænne, om nogen Tid; en af Dagene.
ardlaniliok, *intr.* 1) har været paa et Sted i nogle Vintre. 2) det skeede for nogle Aar siden. 3) har Fødevahre overgjemt fra forrige Aar el. 2de Vintre. Deraf:
ardlaniligame, for nogle Aar siden.
ardlaniligune, om nogle Aar.
ardlánisak, overgjemt Fødevahre fra forrige Aar eller noget længer; skørgammel Proviant.
ardlareek, *car. sing.* Tvende som have eet Sprog sammen; Landsmænd.
ardlareekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) have Tungemaal sammen; tale eet Sprog; ere Landsmænd. 2) ere eens Sprog.
ardlareengilæk, *intr. car. sing.* 1) have forskjællige Sprog. 2) ere forskjællige Sprog.
ardlarâu, *tr.* udgjør den anden af to el. flere.
Ardlane,) see under næste
Ardlareek,) foregaaende.

Ardlârsarpok v. arlârsarpok, *tr.* vifter; gjør Vind for at kjølne sig.
ardlârsaut, en Vifte.

Ardlerràu, *tr.* gruer for Vejrliget; anseer det usikkert at fahre ud i; spaaer sig ont Vejr og bliver derfor hjemme.
ardlerrivok, *intr.* det samme.
ardlerrinakâu, *intr.* tegner til ont Vejrligt; Vejret er

er grueligt el. farligt at give sig ud i.

Ardlorpok v. arlorpok, *intr.* opløfter Hovedet; seer i Vejret.

ardlorbigàu, *tr.* seer op til.

ardlúngavok, *intr.* staaer og seer i Vejret; kneiser.

ardlúngarsok, kneisende.

Ardlovok, *intr.* fryser ved Arbeide; forfryser over noget.

ardlotigàu, *tr.* fryser derover.

Ardluk, en Tandfisk; Robbeherre. (*Physeter Microps.*)

ardlúrksoak, et større slags Tandfisk; Spekhugger. (*Delphinus Orca.*)

Ardlæk, see under Ardlak.

Are, Hast; Iil.

ariok, *intr.* haster; iiler.

aripok, *tf. intr.* er iilfærdig; vil snart fort.

arifigàu, *tr.* haster derover; iiler af den Aarsag.

arak, hastig Vrede.

arakpok, *intr.* bliver hastig vreed; er kort for Hovedet; bliver snart stødt.

arê, Langsomhed.

arêpok, *intr.* haster ikke; er langsom; nøler; giver sig god Tid.

Arèit v. arèin-à! See! Agt!

Ariak, den flade Deel af Ryggen midt imellem Skuldrene.

Ariok, see under Are.

Ariupok, see Arajukpok.

Ariytsiok, *tr.* veed ikke af; tænkte ikke paa; bliver uvidende om. ariytsingilæt, det blev ei skiult for dem.

ariytsisarpok, *tr.* holder skiult for en; lader ham ei vide.

ariytsivikangilak, *intr.* der er intet forborgen for ham; han veed alt, er alvidende.

Arkanek,)
arkanengatauzek,) Elleve, 2) i *plur.* arkanerit (lagt til et *Collectivum.*)

arkaneglit, Elleve Stykket i Tallet (see Gram. V. Cap. §. 3. 4. 5.

arkangenauput,) *intr.* ere
arkaneglioput,) Elleve.

arkanek-mardluk, Tolv.

arkanek-pingasut, Tretten.

arkanek-fisfamat, Fiorten.

arkanek-tedlimat, Femten.

arkangæt, den Ellevte.

arkangæn-aipæt, den Tolvte.

arkangæt-pingajuæt, den Trettende.

arkangæt-fisfamæt, den Fiortende.

ar-

arkangæt-tedliniæt, den Femtende.

Arkiek, en Ven; en god Bekiendt.

arkiegàu, *tr.* har ham til Ven; har sluttet Venskab med ham.

arkiegeek, tvende forbundne Venner.

arkielliórpok, *tr.* giver en noget for Venskabs Skyld; begegner som en Ven.

Arkikpok, *f.* 1) *intr.* sættes el. er sat i Lave; er kommen i Orden og Skik; er ordentlig. 2) *tr.* sætter i Lave; ordner; bringer i Skik; lægger til rette.

arkiksok, ordentlig; som er i Orden.

arkiksomik, ordentligen.

arkiksorpok, *tr.*)
arkiksóïok, *intr.*) ordner; sætter Skik paa; bereder; retter; omgjør; hjelper til rette.

arkiksut, en Orden; Regel.

A'rksak, 1) en Bold. 2) en rund Knude el. Gevækst. 3) Nordlys.

årksalik, en Sælhund el. andet Dyr, som har Gevækst i Skindet af gammel Skade.

årksarpok, *intr.* 1) spiller Bold. 2) er Nordlys.

arksâurſak,)
arksâungursak,) en Blod-Bolle (sammenrullet af kogt og størknet Sælblod.)

Arksàk, en Finger; i *pl.* arksèit, Fingre; Haand (fornemmelig den Deel som Fingrene optage.)

arksámio, en Fingerring.

arksárpok, *tr.* river af Hænderne paa en; tager fra ham; berøver.

arksàkpok, *tr.*)
arksâïok, *intr.*) 1) gjør noget med Hænderne. 2) bærer Tøj ned til el. op fra Stranden. 3) river Muld op; velter om.

arksártorpok, *tr.*)
arksartóiok, *intr.*) arbejder med Hænderne; bærer; drager; træller.

arksâurſæt, *car. sing.* Trævlerne el. de smaa Fingerartede Blindtarme, som hænge ved Fiskemaver.

arksâut, Haandledet, el. egentlig den Deel af Haanden fra Fingrene til Haandledet.

arksâutigàu, *tr.* borttager med Magt.

arksâupuk, *intr. car. sing.* trækkes el. drages om noget.

arksâkek, tvende Stykker Træ sammenbundne med en Snor, en Spand lang, hvormed prøves Styrke.

arksiérsiok, *intr.* fryser paa Hænderne el. om Fingrene.

arkserràu, *intr.* har ont i Haanden el. Fingrene.

arksakok, 1) en Bov; det øverste af Armen fra Albuen til Skulderen. 2) Næstsøskendebarn; Næstsøskende, barnsbarn, o. s. v. i jevnsides nedstigende Linie.

arksakoràu, *tr.* har en til Næstsøskendebarn ꝛc.

arksakoreekpuk, *car. sing.* de ere Næstsøskendebørn ꝛc.

arksalikpok, *tr.* gnier Lampemoos med Hænderne.

arksaligak, 1) gniet Lampemoos. 2) Knøst, Tønder (til at slaae Ild i.)

arksegiak, en Krabbe i Almindelighed, men især den mindre el. Spindelkrabben (*Cancer. Araneus.*)

arksegiârsuk, den store grønlandske Krabbe el. Mejer-Krabben. (*Cancer Opilio.*)

Arksakarpok, *tr.* tumler om; kantrer op og ned.

arksakavok, *intr* triller rundt el. ned; nedruller; løber rundt (et Hjul.)

arksakaunek, Nedrulning. aputim arksakaunerà, nedtrillet Snee.

arksakarsok v. karsórsoak, et Hjul.

arksakortipok, *tr.* trilder noget; tumler det om; styrter det ned af et højt Sted, saa at det kommer til at løbe rundt.

arksellekpok, *intr.* 1) falder tumlende el. veltende omkring. 2) vender sig om paa den anden Side (en Liggende.)

arksegeekot, et lidet Stykke Been paa Siden af en grønlandsk Mandfolke-Baad, hvorpaa Harpunstokken hviler og hindres fra at trilde ned i Vandet.

Arksakok,) Arksaligak,) Arksalikpok,) see under Arksak.

Arksarnak, Østenvind.

arksarnarpok, 1) er Østenvind; blæser af Østen. 2) blæser ud af Fjorden.

arksarnaursangoak, en sagte Østenvind.

arksarnaûgoarpok, *intr.* blæser en sagte Østenvind.

Arksarpok,) Arksegiak,) s. und. Arksâk.

Arksegeekot, s. under Arksakarpok.

Arksiok, *intr.* har fuldt op af Levnetsmidler.

Arksoa, see Arksok.

Arksoárpok,)
arksoaràu,) *tr.* dadler; laster; sætter ud paa; holder ej med (nogen el. noget.)
arksoárdlerpok, *f. intr.* 1) det samme. 2) er splidagtig.
arksoárdlersok, 1) en Dadler; en Laster. 2) splidagtig.
arksoardlersipok, *t. tr.* gjør splidagtig.
arksoardliutigàu, *tr.* taler ilde om; dømmer slet om.
arksoardlerajukpok, *intr.* er dadlesyg.
arksoardlerajuktok, dadlesyg; dadlenem.
arksoarirsak, lastet; dadlet; den man laster.
arksoægak, lastet; dadlet; det man sætter ud paa.
arksoarnàk, Last; værd at laste.
arksoarnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er lastelig; er lastværdig; er at dadle. 2) er egensindig; er fortredelig el. ond at komme tilrette med; vil ej lade sig sige. 3) er ond at faae Bugt med; man kan ingen Vej komme dermed (Livløse Ting.)
arksoarnartok, 1) lastelig; lastværdig. 2) egensindig; fortredelig.
arksoarnartórsoak, højstlastværdig.
arksoarnëipok, *t. f. intr.* er ulastelig.
arksoarnëitsok, ulastelig.
Arksok *c. f.* arksoa, 1) Modvind; paastaaende Vind. 2) Luart; Luv-Siden; den Side, hvor Vinden staaer paa.
arksomut, mod Vinden.
arksoanit, paa Luv-Siden; fra Vind-Siden.
arksórpok, *tr.* 1) fahrer imod Vinden. 2) har Modvind. 3) staaer en imod; siger el. gjør ham imod.
arksortorpók, *tr.*)
arksortóiok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
arksortoupuk, *intr. car. sing.* de staae hinanden imod.
arksornakàu, *intr.* er Modvind.
arksorparpok v. parterpok, *intr.* sejler bi de Vind; avancerer skjøns op mod Vinden.
arksokópok, *tr.* sejler forover; fahrer forbi paa Luv-Siden.
Arksorpok, s. und. Arksok.
Arktorpok, 1) *intr.* a) er tung i Kroppen; er uformuende til at komme op (f. Ex. en Edderfugl der ej kan komme fra

Vandet.) b) formaaer intet; aarker ej. 2) *tr.* a) aarker det ej; det er ham for svart; formaaer ikke at løfte el. bære. b) er ham ej voxen; kan ej faae Magt med (enten ved Kamp el. Overtalelse.)

arktornakâu, 1) er for tungt at bære el. løfte. 2) er vanskelig at faae Magt med.

arktomárnek,)
arktornartok,) Byrde; det som er byrdefuldt.

arktorsarpok, *intr.* er afmægtig; aarker ingen Ting; maae altid give Kjøb.

arktorsartipok,)
arktorsitsârpok,) *tr.* faaer Magt over; undertvinger; overvinder.

arktorsartitok, undertvungen; overvunden.

arktorsajuïpok, *intr.* aarker alle Ting; lader sig ej undertvinge.

arktorsajuïtsok, alting mægtig; den, som ingen Ting falder for svart.

Arla v. lársoak, Efterbyrd.

Arlârsarpok, see Ardlârsarpok.

Arliarpok, see under Arlikpok.

Arlikpok, *t. intr.* gjør meget Væsen af en Ting; taler meget om; siger at der er Mængde (f. Ex. naar en, som er kommen hjem fra Fangst, fortæller, at han har seet mange Sælhundr.)

arliarpok, *intr.* er for belæsset; har formeget at bære, saa han maae lade noget efter sig; kan ej overkomme det alt.

arliarâu, *tr.* kan ej overkomme at tage det med; maae lade det efter sig; finder det sig overlegent.

Arlorpok, see Ardlorpok.

Arnak (*N*) v. arngak (*S*) 1) et Fruentimmer; en Qvinde, 2) Hun af Dyr. 3) *c. s.* Moder.

arnáksak v. nángoak, en Stifmoder.

arnarsiak, Fostermoder; Pleiemoder.

arnakoë'ksak, en gammel Kierling.

arnarâu, *tr.* har til Moder.

arnárta (kun *transitive* brugt,) hans Fruentimmer; det Qvindmenneske, som opholder sig hos ham el. er i Følge med ham; hans Koerske el. vedkommende Qvindfolk.

arnártarâu, *tr.* har til Fruentim-

entimmer at opvarte sig el. boe hos sig el. følge sig; hun er ham vedkommende.

arnarérpok, *f. intr.* er qvindekjær.

arnarérsok, qvinde-kjær; en Fruentimmer-Ven.

arnàunek, en Hore; en Skjøge; en Leflerske; løsagtig Fruentimmer.

arnàunekarpok, *intr.* lefler med Qvindfolk; bedriver Hoer. (en Mandsperson.)

arnàunekartok, en Lefler; en hoeragtig Mandsperson.

arnaunerau, *tr.* bedriver Hoer med hende; har til Skjøge.

arnàunekarnek, Hoererie; Leflen med Qvindfolk.

arnardlùk, en hæslig Qvinde.

arnarlok, en Hun af Fiske.

arnarlórsoak, en Rognkal-de hun (*Cyclopterus Lumpus, foemina.*)

arnàuiak, en Hun af Fugle.

arnaujartåk, en Hun af den pukkelnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis, foemina.*)

Arnòak (N) v. arngoak (S) 1) et Amulet. 2) et stykke Skind el. andet næsten giort som en Bold, der er syet til Förhænget i en Telt, og bruges at kaste over den næste Teltstang, at Forhænget kan slutte og ikke opblæse.

arnoalik, den som bruger Amulet.

arnurserpok, *f. tr.*)
arnurséïok, *intr.*) hænger Amulet paa en.

Arpigiarpok, *tr.* kjedes ved en Ting; kan ej fordrage (f. Ex. et Klædebon); finder sig ulejliget el. besværet derved.

Arpsiarpok v. arvsiarpok. 1) *intr.* er i Vejen; er til Forhindring. 2) *tr.* forhindrer.

arvsiarkotak, Forhindring; det som er i Vejen.

arvsiarkotåvok, *intr.* er til Forhindring; modstaaer; stræber imod; i *dual.* arvsiarkotåupuk, ere hinanden i Vejen.

arvsek, noget der er i Vejen; et Værge.

arvsærpok, 1) *intr.* gaaer af Vejen. 2) *tr.* bringer af Vejen.

Arsårse v. sårsekåk, see det er meget, stort, skjønt; det er forfærdeligt.

Arse, Gestalt; Lignelse; Efterligning; Billede; Potrait.

arse-

arsekarpok, *intr.* har Skikkelse el. Lighed.
arsigàu, *tr.* ligner; er lig.
arsigeekpuk, *s. intr. car. sing.* ere hinanden lige. 2) stemmer overeens i noget. Men dets *negativum:*
arsigeengilæk, 1) ere ulige. 2) ere noverrensstemmende.
arsilliok, 1) *intr.* skildrer; tegner; maler. 2) *tr.* a) afbilder; skildrer en af; afmaler. b) tegner ens Navn; fører ham til Bogs.
arsilliak, 1) ét Skilderie; et Malerie; en Tegning; en Afbildning. 2) et Bogstav.
arsilliniarpok, *tr.* aftegner; afcopierer; afbilder; efterligner.
arsilliniægak, en Efterligning.
arsinguvok, *intr.* er lig; har Lighed med. Ukusiksamut arsinguvok, det har Lighed med Veegsteen.
arsersoupok, *tr.* ligner to Ting sammen v. et med et andet; gjør Sammenligning; holder i mod hinanden; ligner en ved noget.
arsersòut, en Lignelse; en Tale ved Lignelse; en Betydning.
arsersoutâvok, *intr.* betyder noget andet; er en Lignelse; er lignelsewiis talt.
arsersoutigàu, *tr.* 1) betyder det. 2) betegnes derved; lignes derved.

Arsekpok, *t. tr.* handler en Ting vel; pudser; holder reen el. i god Stand. 2) holder got Huus med; er sparsom paa.
arsegak, pudset; velhandlet.
arsaupok, *tr.* sparer for en; holder tilraade med ham.
arsektorpok, *tr.* sparer; skaaner; freder; forvarer.
arsektõupok, *tr.* skaaner en for noget ont; er øm over; vil ikke gjerne falde besværlig: befrier ham for Ubehagelighed.
Arsserpok, see under Auk.
Arsigau, see under Arse.
Arsorpok, 1) *intr.* iføler sig; pryder sig. 2) *tr.* iføret det; pryder sig med.
arsoarpok, 1) *intr.* pynter sig; prunker, stadser. 2) *tr.* pynter; pryder.
arsoarniatârpok, *intr.* pynter sig særdeles. 2) hvor pyntet er han el. hun dog ikke!
arsût v, arsoaut, en Stadskjole el. Peltz; en Klædning til Prydelse,

arsutigàu, *tr.* stadser der, med; pryder sig dermed.

Arssórut, en Maj-blomst; Løvetand (*Leontodon Taraxacum.*)

Arvkárpok, *intr.* 1) spiser hastig; er graadig; sluger Maden i sig. 2) øder.

arvkártok, 1) graadig. 2) ødsel.

arvkállavok, *intr.* er ødsel; holder ikke got Huus med hvad han har; æder og giver bort saa længe han har noget.

arvkállarsok, ødsel; et Ødeland.

arvkăupok, 1) *intr.* i *dual.* kappes om, hvo først kan faae afspiist. 2) *tr.* a) spiser op for en. b) forøder.

arvkăursiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemerkelser.

arvkaupadlăk, Ødselhed.

arvkĕipok, *intr.* er sparsom; holder got Huus med hvad han har.

arvkĕitsok, sparsom; en god Huusholder.

Arvsiarpok, see Arpsiarpok.

Assavok, *tr.*)
assennikpok, *intr.*) elsker; viser Kjerlighed.

assarsák, elsket.

assarse, en Elsker; en Kjæreste.

assarsigàu, *tr.* har til Kjæreste; elskes af.

assarsut, Kjærlighed; det hvorved Kjærlighed beviises.

assakotôk, en som vil gjerne elskes.

assanek v. assenningnek, Kjærlighed; det at elske.

assarsûsek v. assenniasûsek, Kjærlighed; kjærlige Sindelag.

assenniktok, en Elsker; kjærlig; en Ven.

assenniktuksarsiok, *intr.* gjør sig Venner.

assennikajukpok, *intr.* elsker idelig; er meget kjærlig.

assennikajuktok, en idelig Elsker; meget kjærlig.

assanarpok v. nækàu, er elskværdig.

assanartok, elskværdig.

Asse, see Aissâa.

Asse, bruges kun med *appositio*, saasom:

assimût, afsides (hen); bort.

assimit, afsides (fra.)

assiánit, noget fra; langt fra (ham el. den.)

assime, afsides; borte,

assiane, afsides; borte fra; i hans el. dens Fraværelse.

assimĕpok v. assimiovok, *intr.* er afsides el. fra Haanden;

den; er borte; er fraværende.

assimiugàu, *tr.* er langt borte fra.

assimiutâvok, *intr.* boer andenstèds.

assimiutaràu, *tr.* er fraværende fra en el. har ham ej hos sig.

asseenarmik, unyts; daarligt.

asseenalliorpok, *intr.* handler daarlig.

asserdliok, *intr.* plager sig med unyttige Tanker; driver Tiden unyttig bort. 2) gaaer af Græmmelse Eremitgang.

assiovok, *intr.* er spildt; er bleven til Unytte.

assiotipok, *t. tr.* lader blive spildt el. unyttig; tager forgjeves.

assiursirsarpok, *intr.* betænker ej sit el. andres Vel; er ligegyldig derom.

assærpok, 1) *intr.* spildes ej; nyttes ret. 2) spilder ej; nytter ret.

assiárpok, *intr.* 1) er fraværende; er ej tilstæde; er borte; er ej Hiemme. 2) er ude paa Fangst.

assiäupok, *tr.* fører en langt bort; tager ham med sig fra sit Hjem.

assigàu, *tr.* agter en som intet; æstimerer ham ej; er ham fuldkommen noxen.

assiginnarpok, *tr.*)
assiginnáïok, *intr.*) 1) kjærer sig ikke om; ringeagter; lader haant om. 2) lægger ikke mærke til; agter ej efter.

assiginnægak, 1) ringe agtet. 2) det som ej er lagt mærke til el. agtet efter.

Assellùt, en Kajak-Stoel (helst af Been); en liden Stillads for paa Grønlændernes Mandfolke-Baad, hvorpaa de opvinde deres Harpuun-liine.

assellûrsak, en Kajak-Stoel af Træe. 2) Karlsvognen (paa Himmelen.) *Ursa Major.*

Assennikpok, see under As-savok.

Assérnek, et Hjørne.

Asserorpok, 1) *intr.* a) fordærves; gaaer i stykker; b) forgaaer. c) leer hjertelig. 2) *tr.* fordærver; slaaer i stykker; sønderbryder; bringer i Fordærvelse.

asseróïok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gjør Fortræd el. Skade.

asserugak, fordærvet; sønderbrudt.

asserorsimavok, *intr.* er fordærvet; er sønderbrudt.

asserut, det man fordærves ved el. tager Forargelse af.
asserutigàu, *tr.* fordærves ved; tager Forargelse af.
asserutiksiorpok, *intr.* paadrager sig Fordærvelse.
asserorterpok, *t. tr.*)
asserorteriok, *intr.*) knuser; støder; maler.
asserorterùt, 1) en Morter, især: Støderen. 2) Mølle-Qværn, især: øverste Møllesteen; Caffemølle.
asserorterivik, 1) en Morter. 2) Mølle, især: underste Møllesteen.
asserorsárpok, *tr.*)
asserorsáïok, *intr.*) tilskynder til ont; fordærver; forarger; giver Forargelse.
asserorsáirsok, en Fordærver, den som giver Forargelse.
asserorsárut, Fordærvelse; Forargelse.
asserkok, en Sprække el. Bræk i noget; det Sted hvor Skaaret er gaaet ud.
asserkoko, et Skaar, det udfaldne Stykke af det fordærvede el. sønderbrudne; et Potteskaar.
asserújavok v. ryavok, *intr.* 1) er fordærvelig; kan let gaae i stykker; er brøstfældig. 2) er forgængelig; kan forgaae.
asserújarsok v. ryarsok, 1) fordærvelig; brækkelig; brøstfældig. 2) forgængelig; forkrænkelig.
asserujàipok v. rojuïpok, *tr.* *intr.* 1) er stærk; er ufordærvelig; kan ej let gaae i stykker. 2) er uforgængelig; kan ej forgaae.
asserujàitsok v. rojuïtsok, 1) ufordærvelig; stærk, som ej let kan gaae i stykker. 2) uforgængelig; uforkrænkelig.
Assiarpok,) see under Asse.
Assigau,)
Assiginnarpok,)
Asik! v. Asit! 1) Nu skal man see! Efter gammel Skik! 2) hænges og *encliticè* bag andre Ord, som: Unakasit! See engang til ham!
Assimut, see under Asse.
Asingarpok, *intr.* bliver bleg i Ansigtet.
asingavok, *intr.* er bleg.
asingarsok, bleg.
Asit, see under Asik.
Assukiak, see under Aissaa.
Assuvok, v. suniarpok, *intr.* gaaer paa Horejagt.

Ata,

Ata, Bedstefader; Farfader; Morfader.
atagàu, *tr.* har til Bedstefader.
Attà, Hør! giv agt! Vel an!
attàuta! Hør dog! giv dog agt!
attalè! 1) Hør mig nu! nu skal man høre! 2) See kun til, om det ikke gaaer saa! 3) Prøv det engang! det kommer paa en Prøve an; det *vil nu vise sig.*
attalè-asit! 1) nu skal man høre ham; nu vil man først faae den rette at høre; efter gammel Brug. 2) Hvad mon nu skulle gaae for sig el. være paa færde?
attāsit! nu kommer han igien; hør ikkun paa ham! hvorledes staaer han og snakker? hvilken Snak var ikke det?
attamàk! Jo jo; der bliver intet af; hvilken Snak!
Atta, see under Atte.
Atàk, Svartsiden; den sortsidede Sæl. (*Phoca grönlandica.*) (Dette er Artnavnet paa et slags Sæl, som naar den er fuldvoxen, har en stor sort el. blaagraa Maaneflek paa hver Side; og bruges om den i Almindelighed, i hvad Alder den er.)
âtârsoak, en fuldvoxen Sæl af dette slags; Svartsiden (i egentlig Forstand.)
atârak, en Svartside-Unge.
atâitsiak, en middelmaadig stor Svartside-Unge; en Unge langt hen paa 1ste Aar.
atârpiak,)
atârpik,) et ubekiendt slags Sæle, som siges at falde sydlig paa Grønland, hvorom Beskrivelserne ere forskiællige, da nogle tillægge den kun en Haands Størrelse, andre giør den meget større end den rette Svartside.
âtaut, Forraad af Svartsider.
âtalik, et Sted hvor mange Svartsider opholde sig.
âtarniarpok, søger efter Svartsider; opholder sig et Sted for at fange Svartsider.
atarsiak, en kiøbt el. af andre bekommet Svartside (med el. uden Skind.)
Attárkikpok, *f. intr.* agter; lystrer; er ærbødig el. føjelig.
attárkiksok, ærbødig; føjelig.
attarkingnek, Ærbødighed; Føjelighed.

attàrkivok, *tr.* agter; viser Agt og Ærbødighed for; lystrer; føjer; hædrer; holder i Ære.
attárkirsak, agtet; føjet; hædret.
attarkikotôk, den som fordrer stor Ærbødighed; den som gjerne vil føjes og have sin Villie frem.

Attártorpok, *tr.* laaner; lejer noget (af en anden.)
attártugak, Laan; det man laaner el. lejer.
attartortipok, *tr.*)
attartortitsiok, *intr.*) 1) laaner en anden. attartortipara savingmik, jeg laante ham en Kniv. 2) udlaaner; laaner noget ud; lejer det bort. Savik attartortipara Pelimut, jeg har laant Kniven ud til Peder.

Atátak, Fader.
atátagàu, *tr.* har til Fader.
atátasiak, en Plejefader; en Fosterfader.
atátekſak, en Stiffader.
atátarpok, *intr.* kalder paa Fader; raaber: Fader!

Atàuzek, 1) een. 2) eenlig; enkel. 3) i *dual.* atauzik, og i *plur.* atauzit, een (lagt til et *Collectivum.* see Gram. V. Cap. §. 5.)
atàuzimik, eengang.
atàuzikut, paa eengang.
atauzikôrpok, *tr.* tager paa eengang; gjør under eet.
atàuziovők, *intr.* er een.
atauzēnak, kun een; een eeneste.
atauzēnarmik, kun eengang; een eeneste gang.
atauzēnâvok, *intr.* er een eeneste.
atauziárpok, *tr.* gjør det eengang.
atauzerârpok, *intr.* faaer een.
atauziutârpok, *intr.* tager een efter anden; tager el. giver een ad gangen.

Attavok, *intr.* 1) hænger ved; klæber an; sidder fast (Skindet paa et Dyr.) 2) hænger paa; følger med (Fisken paa Krogen.) 3) bestaaer; begaaer sig.
attarsok, vedhængende.
attagàu v. tavigàu, *tr.* hænger derved; klæber an paa.
attapok, *tr.* det samme.
attanetængoakangilak, *intr.* er saa forreven og forslidt, at det kan ej hænge sammen (et Klædemon.)
attet, en Knap (i Klæder.)
attarserpok, *f. tr.* belægger med Skinner af Træe el. Been; holder samlet ved et Bindsel (saaledes, at man endnu kan bruge det

det i nogen Tid f. Ex. en Aare som er flakt.)

Atte, Underdeel; Nederdeel; det som er neden for el. under noget. Bruges kun 1) *transitive*, som: Ivksiavium attà, det som er under Stolen el. Stolens Underdeel. Attivut, de Ting som ere neden for os; *speciatim*: den Deel af Stranden, som flyder til vor Bolig; vor Forstrand. og 2) med *appos.* til at udtrykke *Præpositionen* under; neden for; neden om; som: attáne, under; neden for. attágut, neden om; under. attingne, neden for dig; under dig. attivtine, neden for os, o. s. fr.

ángmut, ned ad; mod Jorden.

angmukärpok, *intr.* 1) fahrer ned ad; stiler mod Jorden; daler. 2) er stribet efter Længden.

angmukärtok, stribet efter Længden; i *plur.* angmakärtut, Længde-Striber.

attangérpok, *f.* 1) *tr.* er neden for. 2) *intr.* er nede ved Stranden.

attäupok, *tr.* gaaer neden under.

atterak, en Skoe el. Tøffel. (N.)

atterkiok, *intr.* syer Skoe el. Tøfler.

attérpok, *t.* 1) *intr.* gaaer ned ad. 2) *tr.* bærer ned.

atterterpok, *t. intr.* det samme.

atterterbigàu, *tr.* gaaer ned til.

attigak, nedbaaren.

attertak, en Biørne-Unge. (saaledes kaldet, fordi den kommer med sin Moder ned fra de høje Jisbierge, hvor Biørnene have deres Huler i Sneen.)

atterak, Bjelke, som Brixen hviler paa; Tværtræe under Brixen.

atterikſak, i *pl.* atterikſæt, Tværtræer dertil.

atterkerbik, en Grundsteen under disse Tværtræer.

adlek, 1) den underste; den nederste. 2) en liden Lampe, som sættes nederst ved Gulvet for at lyse. 3) i *plur.* adleet, de underste; de nederste Steder.

adlíovok, *intr.* er nederst el. underst; ligger under noget andet.

adliúpok, *tr.* lægger underst el. nederst; lægger det under andet.

adliarpok, *intr.* kryber ned paa Gulvet (at sidde paa et Skind for Hede i et grønlandsk Huus.)

aitsik-

aitsikpok, *s. intr.* 1) er langt nedre. 2) er i Dybet; er paa Havets Bund.
aitsiksiok, *intr.* bliver nedrigere; synker dybere ned. 2) har søgt Dybet; er kommen paa Havets Bund.

Attego! Forsøg! lad see!
attegole! 1) Prøv nu du engang! 2) See kun til, om det ikke gaaer saa!

Attek, Navn.
atterâu, *tr.*)
attekarpok, *intr.*) har til Navn; heder.
atteek, 2de som have Navn sammen; Navne. atteera, min Navne. atteet, din Navne.
attekatak v. kate, den som har Navn tilfælles med en anden. attekata, hans Navne.
attekasiorpok, *intr.* og *tr.*)
artekammârpok, *tr.*) giver en noget for Navnets Skyld.
attekasiût v. kammâut, den Gave, man giver en for Navnets Skyld.
attivèk, rette Navn; første Navn; Fornavn.
attekkosek, Binavn; Tilnavn.
attersiok, *tr.* veed ens Navn; kjender af Navn.
aitserpok, *t. tr.* giver Navn; nævner.
aitsiûpok, *tr.* opnævner; kalder en op. Angæjokâuvut aitsiutarâvut, vi pleie at opkalde vore Forældre.
aitsiut, et givet Navn; et opkaldt Navn efter en.
aitsigak, navngiven.
aitserárpok, *tr.*)
aitseráïok, *intr.*) giver Øgenavn.
aitseràut, Øgenavn.
Atterdlæk, see under Attivok.
Atterak,)
Atterek,) see under Atte.
Atterpok,)
Attet, see under Attavok.

Attivok, 1) *tr.* iförer sig; trækker paa (Klæder el. Skotøi.) 2) *intr.* er iført.
attirsak, det iførte.
attirseksak, noget at iføre sig.
attisimavok, 1) *intr.* er iført. 2) *tr.* har iført sig.
attitipok, *tr.* drager Klæder paa en anden; beklæder.
attikipok, *intr.* er trang el. æng; er snæver (et Klædebon.) 2) er smækker el. smallivet (Menneske el. Dyr.)
attikitsok, 1) trang; snæver; æng; 2) smækker; smallivet.

attitôk, 1) rum; viid (et Klædebon.) 2) føer; tyklivet (Menneske el. Dyr.)
attitôvok, *intr.* er rum el. viid; kræver for oven el. neden. 2) er føer el. tyklivet.
attigè, en Qvindes Over-Pelts af Rheenskind med Haarene udvendt.
atterdlæk, en Spring-Pelts (som bruges ved Hvalfangst med Hue, Trøje, Ermer, Vanter, Buxer og Støvler i eet, og et Hul midt paa Livet at krybe ind udi, som siden sammensnøres.
atterdlækarpok, *intr.* har Springpelts paa.

Attogut, siden-(*S.*)

Attorpok, 1) *intr.* a) nytter; er nyttig; er brugelig. b) nyttes; bruges; bliver medtaget. 2) *tr.* a) bruger; betjener sig af; nytter en Ting. b) udstaaer; udholder. c) kommer afsted dermed; gjør det. 3) i *neg.* attungilak, a) bruges ej. b) er unyttig; er ubrugelig o. s. v.
attortok, 1) det som er i Brug. 2) nyttig; brugbar.
attortuksak, det samme i sidste Bemerkelse.
attungitsok, unyttig; ubrugelig.

attugak, brugt; nyttet.
attugeksak, noget til Brug.
attorminut, af Brug; ved det den er brugt. (af det ubrugelige Attok) f. Ex. attorminut ipkêpok, den er bleven sløv af Brug.
attortarpok, 1) *intr.* bruges idelig. 2) *tr.* bruger idelig.
attortægak, ofte brugt.
attortipok, *tr.* anvender det; lader det blive brugt.
attuksâvok, *intr.* 1) er brugelig. 2) er taalelig; er at udholde; gaaer an.
attuarpok, *tr.* 1) bruger; betjener sig af. 2) følger (en Vej.) 3) læser.
attuartok, den som læser.
attuægak, 1) det som bruges. 2) det som læses.
attuáîok, *intr.* læser Skrifter.
attuarnerdlukpok, *tr.* misbruger.
attukipok, *tf. tr.* overlader en noget til Brug; udlaaner til ham.
Attuarpok,)
Attukipok,) see under Attorpok.

Attúngak, en Solle (til Skoe el. Støvler.)
attungeksak, Solle-Læder.
attungiok, *intr.* a) syer Soller i. b) gjør Sollelæder.

der. 2) *tr.* tilbereder et Skind til Sollelæder; gjør Sollelæder deraf.
attungiak, Sollelæder, som endnu er i Arbeide.
attungærpok, *intr.* Sollen er afreven; er Solleløs.

Au! Au!

Auagàu, *tr.*)
auaksàiok, *intr.*) gjør vel mod en; er god mod ham; forstrækker.

Auvâk, Baghovedet; Nakken; (den Pynt tæt oven for Nakkegruben.)
auvârpok, 1) *tr.* slaaer en i Hovedet, saa han døer deraf (Menneske el. Dyr.) 2) *intr.* a) bliver slagen i Hovedet til døde. b) støder el. slaaer sig i Hovedet saa man svimler. c) har faaet sin Bekomst; er bleven kjed (af at nyde, høre, gjøre, komme oftere.)
auvârtarpok, *tr.* slaaer en Fisk i Hovedet med en Kølle for at dræbe den.
auvârtaut, en Kølle dertil.
auvánguvok, *intr.* 1) besvimer; svimler; bliver svimmel i Hovedet; er som man var slagen i Baghovedet. 2) bliver kjed af noget (Mad el. andet); gider ej tænkt mere derpaa el. have dermed at bestille &c.
auvangunakàu, *intr.* det gjør en svimlende; er af den Beskaffenhed at man kan blive ør i Hovedet deraf (enten Slag el. Tale og Skrig.)
auvangunárse! 1) Ej! det er ikke at udholde! (enten den Jammer-Skrig el. den forvirrede Snak at høre. 2) Man kunde blive gal ved at tænke derpaa!

Auako, s. under Auikpo

Aualârpok, *tr.* hujer raaber af Foragt; h verer over noget; u raaber nogen.
aualârnek, Hujen; Raab
aualákajak, smaa Krat Riis (som knager og b ger i Ilden.)

Aualekpok,)
Auammut,) s. under Au

Auangnak, s. under Ab

Auarpok, see under Aub

Auvârpok, s. under Auv

Auat, udvendig; det er uden for el. uden el. stiler ud fra no Bruges kun *transitive*, Núnam auatà, det so uden for Landet. L med *appos.* til at udt *Præpositionen* uden uden om; som: aua uden for ham; auat uden om den; aua

uden om el. omkring sig o. s. fr.

auammut, ud fra Landet; til Søes; Vest el. Nordvest ud.

auammukärpok, stiler sin Fahrt til Søes el. ud fra Landet.

auakópok, *tr.* fahrer uden om; holder ud fra Landet; fahrer forbi paa yderste Side. 2) — paa høire Side.

auasikpok, *f. intr.* er et stykke Vejs uden for el. ude fra Landet; er langt ude i Søen.

auasíksokut, noget ud fra Landet; ej Landet for nær; ud til Søes.

auatangerpok, *f. tr.* 1) er uden for noget. 2) indhegner.

auatangernek, en Indhegning.

aualekpok, 1) *intr.* a) lægger fra Landet; gaaer til Søes; fahrer ud paa Dybet. b) gaaer frem paa Gulvet. c) Mad sættes frem. 2) *tr.* a) skyder ud fra Landet. b) — fra noget paa rum Plads. c) sætter Mad frem.

aualäupok, *tr.*)

auallaursiok, *intr.*) 1) tager med sig paa Søen. 2) fahrer til Søes med nogen.

aualekkot, Green paa Træe.

auæt, 1) et Lem. 2) et Led paa Hænder og Fødder. 3) i *dual.* auætik, Aften og Morgen.

auælukpok, *intr.* har ont i Lemmer el. Ledemod; har Skjørbug i Fødderne o. s. fr.

auæluk, Smerte i Hænder el. Fødder; Gigt i Lemmerne; Chiragra; Podagra; Skiørbug. o. s. fr.

auætingmikpok, *t. intr.* har noget for og bag sig paa en Kajak; er for og bag beladt.

Auatàk, en Robbe-Blære (især dannet af et fræmget Sælhunde-Skind, og bruges til Fangsten med Rem og Harpun.)

auatéksak, et Skind til Robbeblære.

auatáeksak, en Blære paa Siden af en Kastepiil (som gierne dannes af et Søefugle-Svælg.)

auatáeksekſak, et Svælg til en Kastepiil-Blære.

auatäursak, en Bugserеblære (som bruges til at hefte ved den døde Sælhund, at den kan flyde op i Vandet, naar den bugseres.)

auatäursekſak, en Mave el. andet bestemt til en Bugsereblære.

auatârtak, Blære til en Fiskesnøre (for at holde den op, at den ej skal gaae under, naar en stor Fisk løber med den.)

Aubak v. âugvak, en Jagtplads; et Sted at jage efter Rheensdyr.

âuarpok, 1) *intr.* gaaer paa Rheensdyr-Jagt. 2) *tr.* gaaer der paa Jagt; søger paa det Sted efter Dyr.

auarbik, det samme som Aubak, en Dyrehauge.

auariarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at gaae paa Rheenjagt.

auarajùkpok, *intr.* er en flittig og god Rheenjæger.

Audlarpok, *intr.* gaaer bort; drager el. fahrer bort; rejser hen.

audlartípok, *tr.*)
audlartítsiok, *intr.*) 1) udsender; udskikker. 2) bortjager; giver Afskeed.

audlartitak, udsendt; Sendebud; Apostel.

audlartitsivigàu, *tr.* sender Bud til nogen.

audlarbigàu, *tr.* gaaer bort til; rejser hen til.

audlalersârpok, har i Sinde at rejse; vil rejse.

audlarsartarpok, *intr.* fahrer fra et Sted til et andet; er idelig i Bevægelse.

audlarúpok, *tr.*)
audlarûrsiok, *intr.*) tager bort med sig; bortfører; løber af med.

audlarursak, bortført.

audlârpok, *intr.* flytter med sin Boehave til et andet Sted; rejser bort med Pik og Pak.

audlâk, den som flytter med sin Boehave.

audlarnerpok, *s.* 1) *tr.* gjør Begyndelse med. 2) *intr.* er gjort Begyndelse med.

audlarnéïok, *intr.* gjør Begyndelse; Begynder.

audlarnéïrsok, en Begynder; den som begynder noget.

audlarniut, 1) Begyndelse; det hvormed man gjør Begyndelse. 2) Grundsteen; Haandpenge.

audlarnêvigàu, *tr.* 1) har det til Begyndelse at gaae ud fra. 2) bruger det til Haandpenge.

audlarnersimavok, *intr.* 1) er begyndt. 2) har havt Bræk tilforn (før det brækkes ganske.)

audlarkâut, Begyndelse.

aulavok, *intr.* 1) bevæger sig; er rørlig; er i Bevægelse. 2) rejser omkring; flakker om; drager

ger et Sted fra og et andet til.
aulápok, tr.)
aulátsiok, intr.) sætter i Bevægelse; bevæger; ryster; vugger; svinger.
aulatak, bevæget; rystet; svinget; vugget.
aulatigàu, tr. sætter i Bevægelse derved el. derover; har til Bevægaarsag.
aulaterpok, t. tr. 1) ryster; skutler; bevæger hid og did. 2) sætter en Klokke i gang.
aulatigak, rystet; skuddet.
aulǽjavok, intr. er rejsefærdig; ligger paa Rejsen.
aulæjarsok, rejsefærdig.
aulæjäipok, tſ. intr. lader sig ikke rokke; er ubevægelig.
aulæjangilak,)
aulæjǽngerpok, ſ.) intr. 1) er fast og ubevægelig. 2) er uforanderlig; er bestandig; lader sig ej bringe fra sin Mening el. Troe.
aulæjængernek, Befæstning.
aulæjangitsok,)
aulæjǽngersok,) 1) fast; ubevægelig. 2) uforanderlig; bestandig.
aulæjængersarpok v. sipok, tr. 1) gjør fast og ubevægelig; befæster. 2) bringer til Stadighed; bestyrker en i noget; gjør ham bestandig.
aulæjængiúpok,).
aulæjængerbigàu,) tr. er fast i noget; bliver stadig derved; lader sig det ej affsnakke.
aulæjængiusimavok, tr. er bleven fast deri; er forbleven derved; heraf aulæjængiusimǽt, forblivende derved. (see Gram. XII Cap. §. 16.)
aulæjængiutingilak, tr. bliver ej bestaaende deri; holder ej fast derved.
aulëipok, tſ. intr. 1) er fast; er ubevægelig. 2) er stadig.
aulëïok, 1) intr. skyder med en Bøsse. 2) tr. skyder det.
aulëïrsak, skudt.
aulëit, en Bøsse; en Flint; et Skydegevæhr.
aulèirsoak, en Kanon.
auleïniarpok, intr. er ude at skyde; er paa Skytterie.
auleïniarbik, en Skyde-Plads; Skydebane.
auleisékpok, intr. 1) er i Bevægelse. 2) Søen er urolig.
aulisárpok, 1) intr. fisker. 2) tr. fisker det.
aulisártok, en Fisker.
aulisàut, en Fiske-Snøre.
aulisagak, en Fisk.

aulisægarpok, *intr.* faaer Fisk; bekommer noget, naar man fisker.
aulisarbik, en Fiskerplads; en Fiskebank.
aulisarajukpok, *intr.* er en flittig og god Fisker.
aulupok, *tr.*)
aulursiok, *intr.*) haster el. skynder sig med et Arbejde; er meget sysselsat med; har fuld Arbejde med.
Auvèk, 1) Tag paa et Huus; Træværket til Tag. 2) en Hvalros; Rosmul. (*Trichechus Rosmarus.*)
àuverpok, *t.* 1) *intr.* a) lægger Tag. b) er bleven taglagt. c) faaer en Hvalros. 2) *tr.* lægger Tag derpaa.
auværsarpok, *intr.* henter Træe fra et andet Huus til Tag paa det ny.
Auersarpok, *intr.* sover. auersarit! gaae hen at sove!
Augiak, see under Auk.
Augorpok, see under Auikpok.
Auíkpok, *t.* 1) *intr.* a) skilles ad; deles. b) skilles fra. 2) *tr.* skiller ad; deler.
auígak, adskilt; deelt.
auíkiarpok, *tr.* skiller ad; deler.
auíksarbik, Adskillelsestid; Dommedag.
auiksiok, *intr.* a) skjærer af noget; skjærer sig et stykke. b skjærer for. 2) *tr.*) a) afskjærer det. b) skjærer til en anden.
auiksirsok, en Forskjærer.
àuako, en Bidsken; Smule; Krumme.
auigasuarpok, *intr.* tager sig mange Ting for paa eengang; har mange Jern i Ilden.
auípok, *t. tr.* skiller sig fra sin Kone; kaster hende bort; forskyder hende.
auínek, 1) Skilsmisse imellem Ægtefolk. 2) en Sygdom kaldet Brandbelte.
auítak v. avtak, en fraskilt; bortkastet Qvinde.
auítok, den som skiller sig fra sin Ægtefælle.
auirsut, Skilsmissebrev.
auilliak, en Medhustrue.
auilliareek, 2de Qvinder, som have een Mand sammen.
avtardlárpok, *intr.* søger paa ny at faae den til Kone, man har bortkastet.
avterput, *intr. car. sing.* adspreder sig (de som vare flokkede.)
augorpok, *tr.* 1) skiærer el. bryder i flere stykker. 2) deler ud.

augu-

angugak, et afbrudt Stykke.

augoarpok, 1) *intr.* a) faaer sin Deel, naar der skeer Uddeling. b) deler el. bytter imellem sig. 2) *tr.* deler det imellem sig.

augoáïok, *intr.* deler imellem andre.

augoáïrsok, en Deler.

augoartipok, *tr.* deler med nogen; meddeler; lader ham faae Deel af det man har.

augoarbigàu, *tr.* uddeler til.

Auilliak,)
Auipok,) see under Auikpok.

Auilórpok, *intr.* klinger; Bjelden lyder.

auilórtok, det som klinger; en Bjelde.

Auiovok, *intr.* det klinger i Øret; det synger for Ørene. Siutikka auiolerkàuk, det begynder at synge stærk for mine Øren.

Auk, Blod.

aukpok, *intr.* 1) Næsen bløder; har Næseblod. 2) det tøer op. 3) det smelter.

aukserpok, *s. tr.*)
aukséïok, *intr.*) 1) optøer; lægger i Vand til at optøes. 2) smelter; bringer til at smelte.

auktorpok, *intr.* spiser Blod.

aukfiok; *intr.* spytter Blod; brækker Blod op; har Blodstyrtning.

aukterpok, *tr.*)
aukteriok, *intr.*) opkaster Blod; brækker Blod.

auktigak, det opkastede Blod.

arsserpok, *tr.*)
arsséïok, *intr.*) 1) gjør blodig; overbløder. [illegible] kommer Blod i Va[illegible]t koge Blodsuppe af.

aulik, 1) blodig. 2) som har Blod i sig.

aulírksövok, *intr.* 1) er meget blodig. 2) er fuldblodig.

aunârpok, *intr.* 1) bløder. 2) har Blodflod.

aunârdlek, en liden rød Bæk-Øred; Muldkræ. (*Salmo rivalis.*)

auærpok, 1) *intr.* mister sit Blod; Blodet forløber ham; bløder ihjel. 2) *tr.* aarelader.

auærsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

auærsirsok, en Aarelader.

aupok, 1) *tr.* a) optøer noget. b) smelter det. 2) *intr.* a) bliver optøet. b) bliver smeltet; smeltes.

autipok, *tr.*)
autitsiok, *intr.*) det samme i 2de første Bemærkelser.

autitsivik, en Smelteskee; en Støbe-Skee.

ăuvok, 1) er smeltet. 2) er optøet. 3) er raaden; er forfulet.
ăursok, raaden; forfulet.
ăunek, 1) Raadenhed. 2) et optøet Hul paa Isen. 3) et raaden Stykke Træe el. Skind. 4) et raaden Fjeld; Selvfraes-Steen; Klippe, som hensmulre[illegible]f sig selv.
auni[illegible]pok, *intr.* raadner.
augiak, 1) blodig Kjød. 2) raaden Kjød. 3) størknet Blod.
augiovok, *intr.* 1) er fyldt af Blod (som ved Slud.) 2) er ankommen; er raadent (Kjød.)
aukpadlårpok,)
aukpallækpok,) *intr.* er af Blodfarve; er rød.
aukpadlârtok, rød.
aukpilårtok, helst i *plur.* aukpilártut, et slags smaat rød Tang (som Grønlænderne spise.)
aukpilártorpok, *intr.* spiser rød Tang.
aukpilartulliarpok, *intr.* søger efter saadan rød Tang.

Aulaterpok, Aulavok, Auleïok, Auleisekpok, Auleit, Aulisarpok, Aulupok, Aulæjavok og Aulæjængerpok, see under Audlarpok.

Auma, Kul; Gløð.
aumársoak, helst i *pl.* aumársoït, Steenkul.
aumărut, helst i *pl.* aumărutit, Krud.
aumăursak, et slags rød gjennemsigtig Steen. 2) i *pl.* aumăursæt, røde Perler.
aumăinâvok, *intr.* er gloende; er ildrød (Jern.)
aumársiok, henter Gløder.
aumársivik, et Fyrfad.

Auna, see under A.

Aunârpok,)
Aunek,) see under Auk.
Aunértovok v. nertunârpok, *intr.* varer længe; er drøjt.
aunekipok, -tʃ. *intr.* gaaer hastig op; er udrøjt.
aunertusârpok, *tr.*)
aunertusáriok, *intr.*) gjør længevarende; holder got Huus med.

Aungarpok, *intr.* gaaer af Sigte; forsvinder; kommer af Syne.
aungæjavok, er forsvindelig; kommer let af Syne; er ej got at holde i Sigte.
aungæjarsok, forsvindelig; som let gaaer af Sigte.
aungáiok, *tr.* taber af Sigte. Umiak aungaiara, Baaden kom mig af Syne.

aungasikpok, *s. intr.* er kommen langt af Syne.

Aungōg, see under Ap.

Auvok, see under Auk.

Aurpok, v. aurniarpok, *tr.* kryber efter Sælhunde, som ligge paa Jisen, for at skyde dem med sin Piil.

aurniægak, den Sælhund, som ligger paa Jisen, og man kryber efter.

aurtok, den som er paa slig Sælhundefangst; en Krybe-Skytte.

Aursak, Sommer.

aursarpok, *intr.* bliver Sommer, er sommerlig.

aurlåvok, *intr.* er Sommer.

aursalerpok, *s. intr.* begynder at blive Sommer; Sommeren fanger an;

aursiok, *intr.* opholder sig et Sted om Sommeren.

aursivik, 1) en Sommer-plads. 2) Hukken i Tindingen (hvor de, som rage sig, pleie at lade Haarene afrage ind paa Hovedet.)

Aulârpok, *intr.*)
aulârbigâu, *tr.*) flyver ned over; svæver hen over; daler ned over.

Ausiek, en Edderkop (*Aranea saccata.*)

Ausuavok, *intr.* er dunkel; er uklar (et Speil.)

ausuakâu, *intr.* er meget dunkel el. uklar.

Avok, *intr.* har den faldende Syge.

avsok, den som har den faldende Syge.

Avokârpok, *intr.* og *tr.*)
avokârau, *tr.*) 1) taler haardt til; irettesætter; tiltaler. 2) smelder paa; udskielder. 3) truer. 4) holder sig op over.

B.

Bibibiârsuk, en liden grøn Musling-Art, med neenløbende Furer. (*Mytilus discors.*)

E.

Edlâ! Ah! Oh!

edlârsuk, et lidet Drengebarn.

Egarpok, *intr.* helder sig bag over; lehner sig.

égarbik, det man helder sig paa; Rygstykke paa en Stoel; en Lehne.
egarbilik, en Stoel med Rygstykke; en Lehnestoel.
egarbigâu, *tr.* helder sig op til el. bag over paa; lehner sig paa.
egartipok, *t. tr*, sætter noget til helds; lehner det op mod andet.
egartitak, sat til helds.

Egſpok, *t.* 1) *tr.* bortkaster; slenger fra sig; kaster ud; (en Ting man ej skiøtter om.) 2) *intr.* er bortkastet.
egitſiok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.
egítak v. iktàk, bortkastet; udkastet; Udskud.
egitekſak, det som skal bortkastes; en Ting som ej duer til andet, end at kaste ud.
egitekſâinâvok, *intr.* er blot Udskud; duer ej til andet end at kaste bort; er ej værd at holde paa.
egimàk v. igimàk, et stykke Been paa Enden af Harpunpiilen, hvorpaa Harpunen anpasses.

Egúpok, *tr.* stikker (et Insekt med sin Braad.)
egût, en Braad (hos et Insekt.)
egytſak, en Bie; Breme; Humle.
egytſárſoak, en stor Humlebie.

Ejah, see under Iah.

Eïok, *tr.*)
éſiok, *intr.*) svælger; synker ned; æder; opsluger.
ërſak, 1) opslugt; ædt; nedsynket. 2) et slags Fiske-Snøre, som bruges til Torsk.
ërſekſak, 1) noget at æde el. opsluge. 2) Madingen paa en Fiske-Snøre el. især det Sted tæt oven for Krogen, hvorpaa den bindes.
ërſekſarſiorpok, *intr.* 1) søger noget at opsluge; er ude paa Rov. 2) søger noget til Livs Ophold.
ërſarpok, opsluger et efter andet.

Eit? Vil du? Tillad det! Om du vil? Om dig saa behager? Kjære! Iganiarin-èit? Kog Kjære! jeg beder dig el. jeg saae gierne, at du vilde koge Maden.

Ekallùk, en Ored (*Salmo alpinus & Carpio.*)
ekallukpok, *intr.* fanger en Ored.
ekallukſiorpok, *intr.* fisker efter Oreder.

ekallukfiut, et Redskab at fange Øreder med.
ekalliarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at fange Øreder.
ekallugak, 1) en Forel (*Salmo rivalis.*) 2) en Kulle (*Gadus æglefinus.*)
ekallukāk, et slags lange Øreder i Fjeldvandene (*Salmo stagnalis.*)
ekallûrksoak, en Haj; Haakal; Haaskjerding (*Squalus Carcharias.*)

Ekarpok, *intr.* krymper sammen; snerper til.
ekarse, sammenkrumpen.
ekartè, Narven paa et Skind; Haar-Siden, naar Haarene ere aftagne; Haar-remmen.

Ekkarpok, 1) *intr.* a) kaster med en Søe-Piil (i sær naar den kastes langt.) b) skyder med Kanoner el. Bøsser. 2) *tr.* a) kaster bort el. væk fra sig. b) skyder den af (en Kanon el. Bøsse.)
ekkartârpok, *tr.* kaster med Søe-Pile for at øve sig el. for Plaisir.
ekkarpallùk, Skud; Knald af Skyden; Lyd af Pilekast i Vandet.
ekkarpallukpok, *intr.* det lyder af Skud el. Pilekast i Vandet.

ekkâupok, *tr.* }
ekkâurfiok, *intr.* } 1) kaster med en Søe-Piil efter noget; stikker efter. 2) skyder efter noget.
ekkâutak, det som skydes efter.

Ekkekkok, den lille Finger.
ekkekkortyavok, *intr.* arbejder ilde; rører neppe Arbejdet med sin lille Finger.

Ekkorgvak, }
ekkorgvâut, } 1) Understøtning; det hvorpaa en Ting hviler el. det som stikkes under noget, at det ej skal vakle (f. Ex. en Spaan under en Bordfod.) 2) det man staaer paa for at naae.
ekkorgveksak, noget til Understøtning el. at stikke under el. at staae paa.
ekkórgvarpok, *tr.* stikker noget under en Ting, at den kan hvile derpaa el. ligge fast. 2) *intr.* og *tr.* staaer op paa noget for at kunne naae.
ekkorgvautigâu, *tr.* staaer paa det for at kunne naae.
Ekkorpok, Ekkout og Ekkursak, see under Itek.

Enérpok v. Inerpok, *t.* 1) *intr.* a) er færdig. b) er fuld-

fuldvoxen. 2) *tr.* a) færdiggjør; bringer istand; kommer til ende med noget. b) troer en ikke længer til Live (en Syg el. en som længe har været borte); overgiver; slaaer af sit Hoved.

enigak, færdiggjort; fuldbragt.

enigâvok, *intr.* er færdiggjort; er forfærdiget.

enéripok, *t.* 1) *intr.* er ganske færdig; er aldeles fuldvoxen. 2) *tr.* fuldbringer; fuldfærdiger; gjør fuldkommen i stand.

enerailârpok, *intr.* 1) kan ej faae ende paa noget; kan ej blive færdig med det, man har taget sig for. 2) kan ej komme af med en Sygdom; har ingen Hilsen; er aldrig ret frisk.

enertuïok, *intr.* 1) affærdiger mange Ting i en føje Tid; bestiller meget. 2) haster med Betalingen; fordrer hastig Gjeld.

enertuïvigàu, fordrer hastig Gjeld af en.

Epik, en Klint; en Leer-Pynt ved Søen.

epimio, en Klint-boe; en som har sit Huus ved saadan Klint.

Epipok, see under Epúpok.

Epivok, *intr.* 1) qvæles; bliver qvalt (enten ved at faae noget i Halsen el. om Halsen.) 2) qvæles i Vand; drukner. 3) forsprænges af Hede; taber Vejret.

epitípok, *tr.* qvæler; tager Aanden fra.

epititak v. ervfak, qvalt.

epíjavok, *intr.* er qvælefærdig; bliver ængbrystig; er færdig at tabe Vejret.

epiennakàu, *intr.* 1) er qvælende; det er en Qvalme; man maae snart tabe Vejret (i Røg; Hede; under Vandet, o. s. fr.) 2) er ont at fordøje; er ufordragelig (Ord.)

epiennak, Qvalme; qvælende Hede.

epêrnak, (N.) v. epérngak, (S.) Myg (*Culex pipiens.*)

Epo, 1) et Skaft. 2) en Fiske-Stikker; en Lyster (en lang Stang med Pigge i Enden at stikke Steenbidere og andre Fiske med.)

epuarikpok, *s. intr.* har et smukt Skaft.

epuariksok, 1) smukskaftet. 2) en elphenbeenskaftet Kniv.

epulliok, }
epulliorpok, } 1) *intr.* a) gjør Skaft til noget. b) gjør en Fiske-Stikker. 2) *tr.* gjør

gjør Skaft dertil; sætter Skaft paa.
epulligak, Beenet til en Sælhunde-Lentze.
epullikkiok, 1) *intr.* arbejder et Lentzebeen. 2) *tr.* sætter saadant Been til en Lentze.

Épok, *t.* 1) *intr.* Er. 2) *tr.* gjør ved; begegner.
étok, den som er.
étipok, *t. tr.* lader det være; begiver det; slaaer det af Hovedet.
esúsek, Tilværelse.
écrpok, *f.* 1) *tr.* begegner; gjør ved. 2) *intr.* a) bliver begegnet. b) skeer.
étuarpok, *intr.* 1) bliver paa et Sted; holder sig stille. 2) er ledig; tager sig ingen Ting for; er ej om sig.
étuartok, ledig.
étuajuipok, *tf. intr.* er brav om sig; kan ej være ledig.
etuinarpok, er stedse.
etuinartok, stedsevarende.
émersorpok, *intr.* er længe; bliver el. varer længe; bestaaer længe.
émersortok, vedvarende; langvarig.

Epúmmerpok, *f. intr.* snerper Munden sammen; lukker Mund; tier stille. epummerit! hold Mund!
epummingavok, *intr.* holder Munden tillukt; har lukt sin Mund.

Epúpok, 1) *intr.* roer (med en Aare, som har eet Aareblad.) 2) *tr.* roer den (Baaden.)
epútok, en Roerkarl; en Roerske.
eputuksak, en til at roe sin Baad.
eput, en Aare (til en Europæisk Baad eller en Kone-Baad.)
eputiksak, et Aaretræe; et stykke Træe til Konebaad-Aare.
eputiksiorpok, *intr.* arbeider paa et stykke Træe til Aare.
eputikfiok, *intr.* gjør en Aare.
eputserpok, *f. intr.* sætter sig ned at roe.
eputserbik, en Roe-Rem; en Roetol; Roeliine.
eputseriarpok, *intr.* lader sig got roe; er let at roe; skyder god Fart (en Baad.)
eputsereepok, *tf. intr.* er tung at roe; kommer sent afsted; det trækker i Armene at roe den.
epipok, *t. tr.* drejer (med et Roer.) drejer af for noget (ved at vrikke med en Styre-Aare i Baadens Bag-

Bag-ende.) epirsuk v. epikiuk! drej af!

Erdlek, i pl. erdleet, de smaa Barder, som sidde inderst i Hvalens Mund.

erdlerpāk, en Kindtand.

Erdlikpok, t. intr. er paaholden; holder paa hvad man har.

erdliktok, paaholden.

erdliktôk v. tórsoak, meget paaholden; gnisk; gnieragtig; karrig; en Snurkitte.

erdliktôvok, intr. er gnieragtig; er karrig; vil ej gjerne af med noget.

erdlingnek, 1) Paaholdenhed. 2) Karrighed; Gnietie.

erdligâu, tr. er paaholden paa; vil ej miste.

erdliktórsiak, intr. 1) bliver paaholden; begynder at holde paa sine Sager. 2) bliver karrig.

erdligúpok, tr. vegrer en noget; forholder el. negter ham det; vil ikke han skal faae.

erdligutipok, tr. 1) det samme. 2) gjør en paaholden; ægger ham til at være paaholden.

erdlikérpok, intr. er ej paaholden paa; vil afhænde; vil sælge.

erdlingnarpok v. nakâu, intr. er værd at holde paa; er kostbar; er rar; er dyrebar.

erdlingnartok, kostbar; rar; dyrebar.

Erdlok, en Endetarm.

erdlaveet, car. sing. Indvolde.

erdlaviksorpok, intr. spiser Indvolde.

erdlauérpok, tr. tager Indvoldene ud af et Dyr.

erdlauérsortok, et fingeret Spøgelse, som siges at flyve i Luften og tage Indvoldene af de døde Grønlændere, eller og Huden af de levende, saa at de blive blanke paa nogle Steder og mørke paa andre.

erdlokivok, intr. 1) lider Møje; erilde deran; pines jammerlig (i en svar Sygdom.) 2) tager sig nær el. til Hjerte; finder sig besværet; er forlegen og bekymret (over noget.) 3) bemøjer sig særdeles (for en Ting at faae gjort); anstrænger sig.

erdlokirsok, beknyttet; bekymret; forlegen.

erdlokirsut, det som foraarsager Bekymring; Møje; Besværlighed.

erdlokirsutigâu, tr. 1) besværes derved; lider derover.

ver. 2) lider Møje for; tager sig det nær; bekymrer sig derfor.
erdlokinarpok, *intr.* skaffer Møje og Besvær.
erdlokinartok, besværlig; kummerfuld; jammerlig.
erdlokinak, Angst; Beklemmelse; Bekymring.
erdlokópok, *tr.* 1) bemøjer sig for; stræber med; gjør sig Umage for. 2) nøder; tvinger. 3) skaffer ham nok at tænke paa. er'karsautima erdlokopánga, jeg har ont ved at slippe Tankerne derom el. jeg kan ej faae det af Hovedet.
erdlokotípok, *t.* 1) *intr.* a) lider Møje el. piner sig med noget; har ont ved at faae en Ting af Hovedet. b) lader sig nøde. 2) *tr.* skaffer Møje og Bryderie.
erdlokónek, Møje; Umage; Bryderie; Gjenvordighed.
erdlokotigàu, *tr.* finder Møje med; har Umage og Bryderie med. Erdlokotigingilà pullăke, han havde ej ont ved at faae sin Besøger ind ɔ: han lod sig ikke meget nøde.

Erinà, 1) Maal; Mæle. 2) Stemme; Sang; 3) Tone; Melodie.

erinálik, sat paa Melodie; med Tone; som kan synges.
erinákatak, 1) ligelydende. 2) som har samme Tone el. Melodie. kannangépa erinákatà? efter hvilken Melodie gaaer den?
erinákatigeek, *car. sing.* af eens Tone el. Melodie.
erinágikpok, *f. intr.* 1) har en skjøn Stemme; synger got. 2) det er en smuk Melodie el. Sang.
erinálukpok, *intr.* 1) har kun maadelig Stemme; synger ilde. 2) det er en slet Melodie el. Sang.

Erinniok, *intr.* er længselsfuld; venter efter noget med Længsel; bier paa med Smerte.
erinnigàu, *tr.* længes efter noget; haster med udfaldet deraf; bier paa en med Smerte.
erinnitsékpok, *t. intr.* er kjed af at vente længer; bliver fortræden over, at en Ting varer saa længe; bliver utaalmodig.
erinnitsaupok, *t. tr.* bliver utaalmodig derover; er kjed af at bie længer paa en el. vente efter noget.
erinnínarpok v, nakau, *intr.* er kjedsommeligt; forvolder at man kjedes; det

det faaer ingen Ende; han bliver borte.
erinnindk! kjedsommeligt! Sillan-erinnindk! 1) hvor kjedsommeligt! hvor længe skal det dog vare. 2) hvilken Rolesitte! gid han dog vilde komme!
Eripok, *tf. tr.* rykker af.
erigak v. eritsak, et Skind, som Haar el. Fier ere afrykkede paa somme Steder.
erigeksak, 1) det som skal afrykkes. 2) bruges det helst af Spøg om en storskjæget, ligesom han behøvede at afrykkes sine Haar.
erisarpok, 1) *tr.* plukker af (Fier); rusker af (Haar); plukker (et Skind, en Fugl). 2) *intr.* er plukket; er afrykket sine Haar.
erisægak, plukket; afrykket sine Haar.
erisárdluko, Afpluk; det afrykkede (Haar el. Fier.)
erisåk, et Sælskind uden Haar, som dog har sin Narv; et sort Skind; Støvleskind.
Erisåk og Erisarpok, see under Eripok.
Erkå, Nærhed; Nærværelse; Grændse; Egn.
erkåne, i Nærværelsen; egentlig i hans Nærværelse; i hans Egn; paa dens Grændser.
erkåvtine, i vor Nærværelse, o. s. fr.
erkánĕpok, *intr.* er i Nærværelsen.
erkánĕtok, det som er i Nærværelsen; det omliggende; tilgrændsende.
erkárdlek, 1) Landsmand; den som boer paa Land med en el. i hans Egn. 2) den som er paa Fangst med en (saa nær, at han kan sees.)
erkardlerdu, *tr.* har til Landsmand. 2) er paa Fangst med; er paa et og samme Fahrvand som han.
erkardlereek, *car. sing.* 1) Landsmænd. 2) 2de som er paa Fangst sammen.
erkardlereekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) ere Landsmænd. 2) ere paa Fangst sammen.
erkåvok, *intr.* er i Nærheden; opholder sig; boer. kaladlin akkornanne erkåguma, naar jeg boer iblant Grønlænderne.
erkasúkpok, *intr.* 1) ønsker sig et eller andet; vil gierne have. 2) lider Nød; føler Trang.
erkasúngnek, 1) Nød. 2) Ønske; Forlangende efter noget, som man behøver.

erkasuktipok, *tr.* bringer i Nød; kommer til at lide Mangel; fortrænger.
erkasutigàu, lider Mangel derpaa.
Erkáïok, *tr.* husker; kommer ihu; erindrer sig.
erkáïrsak, det som erindres.
erkainiarpok, *tr.* stræber at huske; husker over paa.
erkainiægeksak,)
erkaïrsekśak,) noget at erindre.
erkaïrsutigàu, *tr.* bringes i Erindring dervedvt.
erkàjmavok, 1) *intr.* husker; har i Hukommelse. 2) *tr.* — det.
erkaimarsak, det man har i frisk Erindring.
erkásipok, *t. tr.* paaminder; bringer en noget i Erindring; husker ham paa.
erkásitak, paamindt.
erkasitsirsok, en Paaminder.
erkarsarpok, *intr.* tænker; grunder; grandsker; overvejer.
erkarsárnek, Tænken; Betænkning; Overvejning; Grandskning; Eftertanke.
erkarsaut, 1) Tanke (det man grunder paa.) 2) Hjerte (hvori man tænker.)
erkarsautigàu, *tr.* tænker paa; grunder paa; eftertænker; overvejer; tager til Hjerte.
erkartorpok v. tortarpòk, *tr.* tænker ofte paa; har idelig i Tanke; erindrer jevnlig.
erkartõnpok, *tr.*)
erkartõursiok, *intr.*) 1) bringer i Erindring el. paa Tale; erindrer en Fraværende. 2) fører til Gemytte; foreholder; minder en om det begangne; opvækker til Eftertanke. 3) dømmer. 4) i *dual.* erkartõupuk, tale sammen om det mellemværende; afgiør en gammel Sag med hinanden.
erkartõubik, 1) Domsted; 2) Domtid; Domsdag.
erkartõursivik, Domhuus; Domstoel.
erkartõursirsok,)
erkartóïrsok,) en Dommer.
erkartõutipok, *t.* 1) *intr.* dømmes; overbevises. 2) *tr.* dømmer; overbeviser.
erkartõutitok,)
erkartõursak,) dømt; overbeviist.
erkartût v. tõïrsut, Dom; dømmende Udsagn.

Erkanàk, 1) farlig; Fare; Ulykke. 2) *interj.* Vee! Skade!
erkanârsillæt! O! Vee! hvilken Ulykke! hvor farligt!

erka-

erkanârpok, *intr.* det seer farligt ud; der er Fare paa færde. 2) det gaaer farligt til; løber ilde af.
erkanârkæjak! hvor snart kunde det ikke løbet ilde af! nær kunde han kommet til Ulykke!
erkanârkæjakâu, *intr.* staaer høj Fare; kunde snart kommet til Skade; vár Ulykken nær.
erkanârsiok, *intr.* stikker i Fare; er i betænkelige Omstændigheder.
erkanaralluktuak! nu er der en stor Ulykke rejst! Ej, hvor vil det dog løbe af! nu seer det dog galt ud!
erkanaralluktuarpok v. tuarkâu, *intr.* 1) det tilstunder med noget ont; der er stor Fare forhaanden. 2) det er en særdeles farlig Sag; det vil vist faae et slet Udfald; det er noget ret galt Tøj.
erkanáërpok, *f.* 1) *intr.* a) er forsynet; er forraadendes, saa man ej saa let skal komme til kort. b) har afgjort en Sag, saa den ej skal længer ligge paa Hjerte. 2) *tr.* a) har forsynet sig med. b) har afgjort det; har faaet det fra Haanden.
erkanáërsarpok, 1) *intr.* a) forsyner sig. b) afgjør en Ting. 2) *tr.* a) forsyner sig med. b) afgjør; gjør af med eet; gjør det sidste gang og det af al magt (for ej siden at komme i Forlegenhed.)
erkanáërsaïok, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelser.
erkanáërsartok, forsynlig.
erkanáërsâupok, *tr.* forsyner en anden.
erkarâu, *tr.* 1) kommer til Skade dermed; lider Skade derpaa. 2) stikker i Fare derved; holder for farlig.
Erkarsarpok, see under Erkaïok.
Erkasukpok, see under Erka.
Erkè, Mundvig.
erkéjavok, *intr.* sætter en skæv Mund; vrænger Mund.
erkúngavok, *intr.* er skævmundet.
erkúngarsok, skævmundet.
erkilik, i *pl.* erkiglit, smaa Trolde, som foregives at være under Jorden med Hunde-Gesigt og lee altid.
Erkek, en Gnid.
erkersorpok, *intr.* spiser Gnider.
Erkikpok, *f. intr.* er velsikker, sikker og tryg.

erkikſiok, *intr.* bliver ſik-ker og tryg; bliver frelſt og vel faren; faaer Fred.
erkikſinek, Fred; Tryghed; Sikkerhed.
erkikſiſárpok, *tr.*)
erkikſiſkíok, *intr.*) ſkaffer Fred og Sikkerhed.

Erkilik, ſee under Erke.

Erkimaput, ſee under Erkipok.

Erkimavok. 1) *intr.* gaaer under; trækkes under Vandet (Blæren el. Pilen, hvormed et Søedyr er truf-fet.) 2) *tr.* trækker den under med ſig.
erkimatipok, *t. tr.* trækker ganſke under Vandet med ſig.
erkimarſiok, *intr.* hans Blæ-re el. Piil er gaaet un-der ved et Søedyr; han venter paa dens Op-komſt.

Erkípok, *t.* 1) *intr.* a) krym-per ſammen; ſkrumpes. b) bliver rynket. 2) a) krymper noget ind. b) ſætter Rynker i Panden ved at trykke Øjnene tæt ſammen. kênet erkirlúk, ſlaae Rynker i dit An-ſigt. c) omfatter; om-griber; omfavner; om-armer.
erkítipok, *t. tr.* krymper et Skind; lader det krym-pe ind.
erkitérpok, *ſ. tr.*)
erkitériok, *intr.*) 1) krym-per ſammen; knuger ſammen; ſammentryk-ker; lægger ſammen (et Klæde uden Orden.) Tingerdlautit erkiterpêjt, de toge Sejl ind. 2) ſkraber ſammen; ſtabler; ſam-menhober. 3) binder i Knipper.
erkitigak, 1) ſammenlagt; ſammentrykt. 2) ſam-menhobet; ſtablet; en Hob; en Stak; en Sta-bel. 3) et Knippe Straa ıc.
erkiterut, 1) i Almindelighed et Redſkab at ſamle ſam-men med. 2) i Særdeles-hed a) en Handſke at ſkra-be tørre Lodder ſammen med. b) en Rive. c) et Gietov.
erkímaput, *intr. car. ſing.* vrimler.
erkímarſut, *car. ſing.* vrim-lende; en Vrimmel.
erkíngavok, *intr.* er krum-pen; er rynket; er ſkrum-pen.
erkingarſok, krumpen; ſkrumpen; rynket.
erkiſâvak, en Myg-Larve (ſom findes i de ferſke Van-de og idelig krummer ſig.)

Er'kingavok,)
Er'kiterpok,) see under Er'-
kipok.

Er'koakpok, intr. er ond; er vred; er opbragt.

Erkómavok, intr. er vaagen; sover ej; ligger lysvaagen.

erkómarsok, vaagen.

erkómapok, tr.)
erkomarsiok, intr.) vaager hos en.

erkomatigàu, tr. vaager desaarsag; vaager over en el. noget.

erkomaniarpok, intr. holder sig vaagen.

erkærpok, intr. er ej længer søvnig; bliver aarvaagen og munter.

erkærsok, fri fra Søvn; aarvaagen; munter.

erkærsarpok, tr. gjør aarvaagen.

erkærsaut, noget at blive aarvaagen ved; Snuustobak.

erkærsautigàu, tr. bliver aarvaagen derved.

Erkomêpok, intr. er nyt at høre el. see.

erkomêtsok, nyt; sieldent; usædvanlig.

erkomêliorpok, intr. frembringer noget nyt.

Erkórpok, 1) intr. træffer ind. 2) tr. træffer.

erkóïok,, intr. det samme i sidste Bemærkelse.

erkógak, truffen.

erkorniarpok, tr.)
erkoïniarpok, intr.) 1) stræber at træffe. 2) gjetter; spaaer.

erkoïniartok, Spaamand; Prophet.

erkópok, t. 1) intr. a) træffes. b) opfyldes. c) findet sig truffen; overbevises; røbes. Missiartórsoak késa tâva erkópok, J hvormeget han end nægtede det, blev han dog omsider truffen og maatte lade sig overbevise. 2) tr. faaer i Sigte; stiler lige paa: Akeiksek umérdlugo erkótaraet, tâva iksuglugo uniungikunik erkoraraet, en Ryppe meder man efter, indtil man faaer den ret i Sigte, da skyder man efter den, og skyder man ikke feil, faaer man den.

erkorniægak,)
erkótuksak,)
erkotsomártuksak,) det som forud siges at skulle skee; en Spaadom; en Prophetie.

erkótipok, t. tr. 1) overbeviser. 2) lader indtreffe el. opfyldes.

erkornauværkot, en Skjold.

Erklâk, Kindbakken.

erkîârpok, *tr.* slaaer en med den flade Haand (helst paa Kindbakken); giver Ørefigen; giver Kindhest.
erkîârtäupuk, *intr. car. sing.* de give hinanden Ørefigen (for at prøve Styrke.)
erkîeipok, *tr. s. intr.* Kindbakken synker el. gaaer af Led.
erkîeitsok, en som Kindbakken er falden ned paa.
Erksarok, Hjertegruben; for Hjertet.
erksarungavok,)
erksarkerrivok,) har ont for Hjertet; har Hjertevee.
Erklârpok, s. under Erksâk.
Erkse, Frygt; Banghed; Rædsel.
erksiok, *intr.* frygter; er bange; ræddes.
erksigâu, *tr.* frygter for; er bange el. ræddes for.
erksirsok,)
erksigirsok,) bange; frygtsom; ræd.
erksirsôrsoak, frygtagtig; fej; meget bange.
erksinarpok v. nakâu, *intr.* er frygtelig; er at være bange for; er forfærdelig; er grum.
erksinartok, frygtelig; forfærdelig; grum; rædsom.
ërksinarsûsek, Befrygtelighed; Grumhed.
erksiorpok, *intr.* er i Frygt for noget; ængstes; i *negat.* er uden Frygt; er rolig; er frimodig.
erksiorneitsomik, uden Frygt; roligen; frimodigen.
erksisârpok, *tr.* gjør bange; skræmmer; forfærder; sætter Skræk i; kyser; truer.
erksisârut, Skrækkemiddel; Skrækkebillede; Trudsel; Skræmsel.
Erksiok,)
Erksiorpok,) s. under Erkse.
Erksukpok, *tr.* 1) gjemmer (noget) for en; skjuler for ham; Savingmik erksukpârît, han forskal Kniven for dig. 2) skaaer i Pippeleg; skal lede de andre op. Erksugomarpèj, han skal lede dem op.
erksukligäuput, *car. sing.* de lege Pippe; de forstikke sig for hinanden.
Erkúpok, *tr.*)
erkursiok, *intr.*) gaaer ind med noget; bærer el. leder el. fører det ind.
Erkæjagâu, *tr.* gider ikke gjøre det.
erkæjasukpok, *intr.* gider ikke; er lad; er doven.
erkæjasuktok, lad; doven.

erkæjasungnek, Dovenskab; Ladhed.
erkæjatárpok, *intr.* er uvillig; er fortrøden.
erkæjatártok, fortrøden; uvillig.
erkæjatarsúsek, Uvillighed; Fortrødenhed.
erkæjasuïpok, *tf. intr.* er ufortrøden og villig til sin Gjerning; er hurtig og allart; gider bestilt noget; er flittig.
erkæjasuïtsok, villig; ufortrøden; flittig.
erkæjasuï nek, Villighed; Ufortrødenhed; Flittighed.
erkæjanak! hvilken Ulyst! hvor doven! hvor fortrædelig at have med at bestille!
erkæjanakàu, er fortrædelig at have med at bestille; man gider ej været derover.
Erlerpok, *tr.*)
erléïok, *intr.*) udvider Ilden i de grønlandske Lamper.
Ermik, en to Aar gammel spragled Sæl (saa kaldes den i visse nordlige Egne af Landet.)
ermitsiak, en Aar gammel Sæl af samme Slags (paa samme Steder.)
Ermikpok, *f.* 1) *intr.* vasker sig i Ansigtet. 2) *tr.* toer en anden i Ansigtet.
ermigak, toet i Ansigtet; vasket.
ermikbik v. migvik, 1) et Vaskefad at toe Ansigtet af; et Haandsfad; Barbeerfad. 2) en Vandkande (til sligt Brug.)
ermigût, 1) det man vasker sig med i Ansigtet; Vaskevand; Vaskeklud. 2) især: det Straa, Grønlænderne dyppe i Urin og toe Ansigtet med.
Ermusek, (*S.*))
ervngusek, (mere brugelig)) 1) et Beger; Støb; en Øse; et Drikkekar. 2) en Flaske; et Glas; en Kop.
ervngut, det samme (bruges sielden.)
ervngaserminek, et stykke Flaske-glas.
Ernèjnek, en Harpuun-Piil med 2de Beenfjære i øverste Ende.
ernèjnerpok, *f. tr.* slaaer saadan en Piil i et Søedyr.
ernejneriarpok, *intr.* kaster med saadan Piil.
Ernek, en Søn.
ernerâu, *tr.* har til Søn.
ernertârpok, *intr.* 1) faaer en Søn. 2) avler en Søn.
ernertâk, en ung Søn.
ernertâksak, en ufødt Søn.

erner-

ernersiak, en Fostersøn; en tiltagen Søn; en udkaaren Søn.
ernersiarâu, *tr.* udkaarer til Søn; antager i Søns Sted.
ernétuak, eeneste Søn; eenbaaren Søn.
ernikſak,)
erningoak,) Stif-Søn.
erniok, *intr.* og *tr.* 1) føder. 2) gjør Æg; gyder Rogn.
erniak, Afføding; det som er født (Han el. Hun, Æg el. Rogn); Foster.
erniarâu, *tr.* har født; har bragt til Verden (den, det.)
erniovok, *intr.* er født; er bragt til Verden.
ermursok, født.
erninek, 1) i Alm. en som har født (Menneske eller Dyr.) 2) i Besynderlighed a) en Tæve el. Sælhund, som har faaet Unge. b) en Barselkone. c) en Fisk, som har gydet Rogn.
erninerrovok, *intr.* 1) har født; har faaet Unge. 2) har gjort Barsel. 3) har lagt Æg. 4) har gydet Rogn.
erniokikpok v. kigpok, *ſ. intr.* er født paa ny.
erniokikſiok, *intr.* bliver født paa ny.
erniorpok, *intr.* 1) føder flere efter hinanden; er frugtbar. 2) lægger Æg (flere efter hinanden.) 3) springer langs over Vandet, rørende Overfladen hist og her (en Steen, man slaaer ud.)
erniortok, 1) en frugtbar Kone; et frugtbart Dyr. 2) en god Æggehøne.
erniortipok, *t. tr.*)
erniortitſiok, *intr.*) 1) gjør frugtbar. 2) slaaer Plattenkager (ved at kaste en Steen ud langs Vandets Overflade.)
erniſukpok, *intr.* 1) vil føde; er i Barnsnød; har Fødselsvee. 2) vil gjøre Æg; er æggesyg.
erniſuktok, 1) en Qvinde som er i Barnsnød; et Dyr som vil føde. 2) en æggesyg Høne.
erniſukſiorpok, *intr.* forretter Gjordemodertjeneste; er Fødsels-Hielper.
erniſukſiortok, en Gjordemoder.
erniſukſiut, Middel til at befordre Fødselen.
erniſuïpok, *tſ. intr.* føder aldrig; er ufrugtsommelig.
erniſuïtſok, ufrugtsommelig; ufrugtbar.
ernivik, Fødested; Sted at føde el. lægge Æg paa.

Erngerpok, *t. tr.* 1) gjør strax. 2) fortsætter Reysen uden Ophold. Dettes *Infinitivus applicatus* bruges almindelig om: Strax, saasom: erngerdlune, han strax; erngerdlugo, ham strax; erngerdlutit, du el. dig strax; erngerdlunga, jeg el. mig strax; erngerdlutik, de strax; erngerdlugit, dem strax; erngerdluse, I el. Eder strax; erngerdluta, Vi el. Os strax.

erngeinak, strax paa Stand; paa staaende Fod; uden Lenten el. mindste foregaaende Forsøg.

Erngoutak, Barnebarn; Sønnesøn; Datterdatter.

erngoutarau, *tr.* har til Barnebarn.

Erniok, see under Ernek.

Ernumavok, *intr.* 1) er forlegen; er raadvild; veed ikke at raade eller hielpe sig. 2) er i Livsfare; seer Døden for Øjne.

ernumagau, *tr.* er forlegen derfor; tvivler derom; er raadvild desangaaende. Tikineng ernumagilerpara, jeg troer aldrig at komme hjem mere.

ernumanak! Forlegenhed! hvilken Raadvildhed! hvor betænkeligt!

ernumanakau, det er en ret fortvivlet Sag; det kan gjøre en raadvild; man maae sættes i Forlegenhed derved.

ernumakulukpok, *intr.* er i en ynkelig og ret betænkelig Forfatning; svæver imellem Haab og Frygt.

ernumarsut, det som gjør raadvild el. hvorved man sættes i Forlegenhed; Aarsag til Betænkelighed.

ernumarsutigau, *tr.* sættes i Betænkelighed derover; bliver raadvild desangaaende.

ernumaneitsomik, uden Betænkelighed; uden al Fare.

Erriarau, *tr.* holder Hævd over noget; er øm over det; freder derpaa; vil ej have det befudlet.

erriarirsak, fredet; hævdet.

Erroipok, *t. intr.* 1) er uden Skarn; er reen. 2) er øde; er blot; er skaldet (en Klippe); er uden Græs; er ufrugtbar (et Land.) 3) er ganske vaad, saa at Kjød-Siden synes blaa (Skind.)

erröktok, 1) reen; fri for Skarn. 2) øde; blot; skaldet; ufrugtbar. 3) ganske vaad.
erroërse! hvor reen! 2) hvor øde! hvor skaldet! blot og øde!
erroïtsarikpok, *s. intr.* det Skind bliver snart vaadt.
erroïtsariksok, et Skind, som ej taaler nogen Væde.

Errorpok,)
errukterpok,) *tr.* toer Klæder; vasker; tvætter; skyller.
errorsiok, *intr.* er i færd med at toe Klæder; staaer og vasker.
errorsirsok, en Tvætterske; en Vaskerkone.
errugak, tvættet; det som vaskes.
errugeksak, en Tvæt; en Vask; det som skal toes.
errorbik v. rorsivik, Tvætte-plads; en Vaskerballie.
erruktoriak, i *plur.* errukto-sirsæt, Mave-Kallun; det bladede Kallun (i Faar el. Rheensdyr.)
erruktorîursak, et Ark Papiir, i *plur.* erruktoriursæt, en Bog Papiir.

Erlipok, *tf.* 1) er tilsyne; sees. 2) er synlig; kan sees. 3) er forstaaelig (Ord.) Okauzia ingma erlipok, man kan neppe forstaae ham. 4) i *negat.* ersingilak, a) er ej tilsyne; b) er usynlig. c) er uforstaaelig. d) er borte; er fra Øjet.
ersitsok, 1) det som er tilsyne; sigtbar. 3) synlig; 3) forstaaelig.
ersingitsok, 1) usynlig. 2) det som er borte.
ersitsungnærpok, *s. intr.* er ej mere tilsyne; er bleven usynlig.
ersérpok, *s. intr.* kommer til syne; lader sig see; bliver synlig.

Ersorpok, *tr.*)
ersorsiok, *intr.*) bereder Skind (Rheensdyr-Hunde- eller Faare-Skind) ved at gnide det med en Steen.
ersortok, et beredt Skind.
ersorsimayok, *intr.* er beredt.
ersorsirsok, en Feldbereder.
ersorlit, en Steen at berede med (en hvid Steen el. Pimpsteen.)

Ersukpok, *tr.* bærer paa Skuldrene.
ersuktok, en Drager; en som bærer noget paa Skuldrene.
ersugak, en Skulderdragt; en Bylt hængende paa en Kjep over Axlerne.

ersût, en Drager-Stang; en Bære-Seele.

E'rtarpok, *intr.* raaber (paa Landet el. Søen) et vist huult Skrig EEE, (igiennem sammenknebne Tænder) for at faae Hielp (i Forlegenhed med et stort Søedyr el. i anden Fare); giver Signal fra sig om Hielp.

Ertlârpok, *intr.* har Negle-rødder.

Erŕuktorpok, see under Erŕorpok.

Ervallavok, *intr.* flagrer (som en Fløj, el. andet af Vinden.)

ervallarsok, en Flag; en Fløj; en Fane; en Vimpel.

ervallarserpok, *s. intr.* sætter Flag ud; sætter Vimpel til el. Fløj paa.

Ervgak, en Landpeltz; en sort Sælskinds Peltz uden Haar.

ervgalerpok, *s. intr.* trækker Landpeltz paa.

ervgiok, 1) *intr.* syer Landpeltz. 2) *tr.* — til en anden.

ervgirsarpok, *intr.* har Landpelts paa.

Ervkéjarpok, see under Ippek.

Ervngarpok, *intr.* 1) rinder; lækker; er utæt; holder ikke Vand (en Sp[illegible]) 2) tylder ned; rin[illegible] (Vand af en Spand; Tran af en Lampe.)

ervngàut, den sorte forbrændte Tran, som gaaer igiennem Lampen, og er nedrunden i Lampestolen.

ervngàuserbik, Tranbøtte, hvori Trannen løber; det Hul i Lampestolen, hvori den forbrændte Tran samles.

ervngalik v. galiksak, et langt stykke Skind, lagt i Bunden af en Kajak, til at tage af for Vandet, om den skulde trække Vand.

Ervngusek, see under Ermusek.

Esarravok, *intr.* tager til sig. *A.*

esarrat, 1) en Haand. 2) en Trommestok. *A.*

Esiok, see under Eïok.

Etiblek, helst *cum. suff.* etiblerà, Phantasie; Tale i Søvne el. Vildelse.

etibliok, phantaserer; gaaer el. taler i Søvne; snakker over sig.

etiblirsok, en som phantaserer; en som gaaer i Søvne el. taler over sig.

H.

Hă! Tys! giv Agt! (andre sige Ta! see samme.)

Ha-ha! hør! Oma ha-ha! hør du! jeg vil sige dig noget. (andre sige aha! see under A.)

Hej? hvad? hvad er det? hvad siger du? jeg forstaaer dig ikke.

hærpok,)
hærtarpok,) *intr.* siger Hej; spørger hvad en anden siger.

Hi! *interj. admir.* Ih! (andre sige Ih! see samme *loc. alphab.*)

His! *interj. dol.* hvor utaalelig! hvilken Hede og Qvalme! (bruges især af Qvindfolk.)

Hu! hu! huhu! (et Hujen at forfærde Sælhunde med, naar man forfølger dem.)

Hua!)
Hukæ!) huah! huhæ! (er ogsaa et slags Hujen, enten paa Sælhunde-Jagt, især til Rest naar Sælhunden gaaer under, eller til Menneskers Tort for at fixere eller gjøre dem frygtsom.)

Huârpok,)
Huârtarpok,) *intr.* raaber Hua!

Huârpalukpok, *intr.* det lyder efter saadant Raab paa Søen; man kan høre, at der forfølges Sælhunde.

Hy-hy! hyhy! (en huul og lav Rest, man giver fra sig, naar man vil nærme sig en Alke, og faae den tryg ved at høre derefter.)

I.

Iah-iah-iajâh! Omqvæde i Grønlændernes Strids-Sange og ellers naar de ville vise sig fornøjede. (andre sige Ajah, Ejah, Ojah eller Yjah; nogle tillægge ogsaa Amna, amna-ajah.)

iah-hej !)
iæ-hi!) hu! hej! lystig! ret saa! lad ham have det! der fik han hvad han skulde have. (er de gamles Bakslag ved Sangen, især naar der kommer noget, som gotter dem.)

iajâk, en Tromme (som bruges ved Sang eller af Hexemestere.) *A.*

iajârpok, *intr.* 1) figer Iajâk. 2) slaaer paa Trommen og synger dertil.

Iblau, 1) en ufødt Unge (især af Sædyr.) 2) Skindet af en ufødt Sæl-Unge.

iblaurik, et drægtig Søedyr; en Sæl, som har Unge i sig.

Ibleek, en Stiffader.

Iblerpok, *t.* 1) *intr.* er reenlig; holder sig reen. 2) *tr.* lader ej gierne en Ting tilsmøres el. ruineres; er reenlig med den.

iblerukpok, *intr.* 1) er reenfærdig; sparer sig selv for ikke at blive slidsen; er bange for at have med slidsent Arbejde at gjøre. 2) er nensom; er sparsom (enten sig selv, Børn, Huusfolk, Klæder el. Boehave angaaende.)

ibleruktok, 1) reenfærdig; ordentlig. 2) nensom; sparsom.

iblerojuïpok, *tf.* 1) er slidsenfærdig. 2) et sluder-vurren og uordentlig; freder el. sparer ikke paa hvad han har.

iklerojuïtsok, 1) slidsenfærdig. 2) sludervurren; uordentlig.

iblerâu, *tr.* 1) har kiær; holder af; freder paa; nenner ej at bruge. 2) sparer; skaaner; nenner ej at bruge Strænghed imod.

iblerirsak, 1) det man freder paa; en Ting, man holder Hævd over og sjelden bruger; en kjær og rar Ting. 2) den Person man skaaner; den man har kjær og nødig bruger Strænghed imod.

iblerirsarâu, *tr.* agter høit; holder Hævd over; anseer for værdig at frede el. skaane.

iblerinnarpok, *intr.* omkommer paa Søen, førend nogen kan komme til Hjelp.

iblernarpok v. nakâu, *intr.* 1) er reen; er skjær; er ubesmittet. 2) er værd at holde af; er at frede paa. 3) er hellig; er ej til almindelig Brug.

iblernartok v. nakersok, 1) reen; skjær; ubesmittet; rar. 2) hellig; ikke bestemt til almindelig Brug.

iblernarsûsek, 1) Reenhed; Rarhed. 2) Hellighed.

iblernâk! hvor reen! hvor rar! Sillan iblernâk! hvilken Helligdom!

iblern-

iblerutipok, t. tr. holder for got til en; agter ham ikke værdig til at faae el. bruge. f. Ex. iblerutingilátigut umiartâminik, han sparede ikke sin nye Baad, for at tjene os.

Iblit v. ivlit, Du; Dig. i *dual.* illiptik, I to; eder 2de. i *plur.* illipse, I; eder.

ibliovok, *intr.* 1) er dig. 2) er som du. ibliógguma úniorkarjakâunga, var jeg som du, vilde jeg vist have skudt feil. ibliungilak han er en anden Mand end du.

illingnik, af dig selv; med dine egne Evner eller Kræfter. illingnik pissugit, gaae eene.

illivtingnik, af eder 2de selv.

illivsinik, af eder selv.

illivtut, som du; som dig;

illimnik (er det samme, som Uamnik) af mig selv; ved mig selv; hos mig selv. illimnik okallukponga, jeg taler af mig selv. illimnik pissukponga, jeg gaaer ved mine egne Kræfter; jeg gaaer eene. illimnik isummavonga, jeg tænker hos mig selv.

illivtinik (det samme, som Uartinik,) af os selv; ved os selv; hos os selv el. for os selv.

Idlek, en Brix; grønlandsk Sengested (i Huus el. Telt.)

idlit, 1) et Bret i Brixen. 2) et Sengebret. 3) i *pl.* idlisit, a) Brixebredderne. b) Bunden i en Seng.

idlermepok, *intr.* er el. ligger paa Brixen.

idlerserpok, *f.*)

idlersérsorpok,) *intr.* lægger Brixen tilrette.

idlersorpok, *tr.* gjør ham et Sted tilrette paa Brixen at ligge paa; skaffer ham Plads paa Brixen.

Idlípok, *tf. intr.* bliver meget gammel, saa man gaaer i Barndom.

idlitsok, en som gaaer i Barndom.

Idlôrpok, 1) *intr.* slynger; kaster med Slynge. 2) *tr.* slaaer et Dyr med Slyngekast.

idlôut, en Slynge.

idlursâut, Stenen i Slyngen.

idlursak, et med Slyngekast dræbt Dyr.

Idlúkpok, *t. intr.* har røde og ømme Øjne (besær af at see paa Snee og Iis); er suurøjet.

idlúktok, suurøjet.

Iga, 1) en rund Kjedel, at koge i paa Marken el. Skorsteen; en Gryde; iga pokitsok, en Pande. 2) et Kogested; et Kjøkken. 3) Røg af et Kogested el. Skorsteen (især naar man er langt fra og kan kun see Røgen, men ei Fyrstedet. f. Ex. Pàuane igårsoak tèkkoara, der oppe saae jeg Røg af en Skorsteen.)
igavok, *tr.* koger (dog ikke over Lampe.)
igarsok, 1) en Kok; en Kokke-Kone. 2) et slags Ulk (*Cottus scorpioides.*)
igarsungoak, Koks-Mat.
igarsak, det som koges el. er kogt.
igamèpok, er i Kjøkkenet.
igavik, 1) Fyrsted; Arnested; Skorsteen. 2) Kjøkken.
igasungne, Kjøkkenlugt; Skorsteenlugt; Lugt af det der koges; Madlugt.
igasungnipok, *tf. intr.* det lugter af Kjøkken el. Mad som koges.

Igalâk, et Vindve (enten af Tarme el. af Glas.)
igalâksak, 1) Tarme til et Vindve. 2) Glas-Ruder til et Vindve.
igalâminek, et stykke Vindvesglas.
igalârpok, *intr.* sætter Vindver ind.
igalâkferpok, *f. tr.* sætter Vindver i Huset.
igalâkserbik, 1) en Vindves-Karm. 2) alle de stykker Træer under eet, som høre til et Tarme-Vindve (men hver Stykke især har sit eget Navn.)
igalârsak, Ørehinden; den fine Hinde indvendig i Øret, efter hvis Bristning man bliver døv.
igalârsiorpok, *intr.* 1) syer Tarmevindver. 2) gjør Glasvindver; er Glarmester.
igalârsiortok, 1) en som syer Tarmevindver. 2) en Glarmester.

Igdlararpok, see und. Igdlo.

Igdlerpok, *f. tr.*)
igdlersorpok, *tr.*)
igdlersóïok, *intr.*) forsvarer; tager i Forsvar; tager ens Parthi; beskytter ham; staaer ham bi; gjør Bistand (ved Ord el. virkelig Hjelp.)
igdlersóïrsok, en Forsvarer; en Beskytter; en Beskærmer; en Talsmand (der taler til ens Forsvar); en Hjelper (der med virkelig Hjelp tager sig ham an.)

igdlersornek, Forsvar; Hielp; Bistand.
igdlersugak, forsvaret; beskyttet; hjulpen.
igdlersoupuk, *intr. car. sing.* tager hinanden i Forsvar.

Igdlo, 1) helst *cum suff.* igdloa, a) Mage; det ene el. andet af 2de Ting, som høre sammen (f. Ex. det ene Øie; den ene Handske.) b) den ene Ende af en Ting (især af Huset.) c) det halve af en Ting; d) Søskendebarn. 2) *sine suff.* et halvt Menneske, som er ligesom kløvet paa langs, og digtes at være langt oppe i Landet.
igdloïnak, 1) kun det Halve. 2) kun den ene Side. 3) kun den ene af 2de Mager; umage.
igdloïnarmik, kun halvt.
igdlomiisut, som den anden.
igdlugtut, 1) til el. paa begge Sider. 2) alle begge; begge Mager.
igdlokangilak, *intr.* 1) har ingen Mage; er Umage. 2) har ingen Søskendebarn.
igdloanepok, *intr.* han er i den anden Ende af Huset.
igdlorau, *tr.* 1) har til Mage. 2) har til Søskendebarn.
igdloreekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) ere Mage el. Par. 2) ere Søskendebørn sammen.
igdlosikpok, *s. intr.* 1) ligger paa Siden (Menniske el. Baad-Last.) 2) bliver flentzet langs efter Bugen (en Sæl.)
igdloarpok, *tr.* flager en Sælhund saaledes, at man gjør den første Opskjæring tvert over fra den ene Forlalles Overdeel hen under den anden og straas hen til Rumpen paa Ryggen (for at bruge Skindet til et vist slags Baadebetræk.)
igdloartak, et saaledes flaaet Konnebaad-Skind (som helst bruges i Konebaadens Midte.)
igdlararpok, 1) *intr.* skulper; bevæger sig fra den ene Side til den anden (Vandet i et Kar.) 2) *tr.* skulper det; sigter; sælder; rysten det frem og tilbage; bevæger en Ting fra en Side til den anden.
igdlarægak, skulpet; sigtet; sældet; rystet el. bevæget frem og tilbage.
Igdloarpok og Igdlosikpok, see under næstforegaaende.

Igiak, Svælget i Halsen.
igingavok, *intr.* er hæs.

igingarſok, haa.
igipok, *t. tr.* 1) har fiun-ket det blant andet. 2) har trukken det ind i ſig (Baa-de-Skindet det paaſmurte Spæk.)
ikiak, 1) en Tarme-Peltz ſyet af blotte Spæig. 2) Overdeelen i Vandet.
ikialik, den ſom haver ſaa-dan Peltz paa.
ikiarſiorput,)
ikînarſiorput,) *intr. car. ſing.* holde ſig øverlig i Vandet og gaae ej til Bunds (Sobderne.)
Igimak, ſee under Egipok.
Igivok, *intr.* gaaer i Tran (Spæk); ſmelter (Snee; Iis; Smør.)
igivnek, Tran, ſom af ſig ſelv er ſmeltet (og ej ſkeet ved Ilden.)
igivnerut, Forraad af ſmel-tet Tran.
igigullavok, *intr.* er gan-ſke veeg til at ſmelte; er ſmeltefærdig; begynder at løbe i Tran.
igunak, ſprnet Tran og Spækgrever.
Igla, Latter. Sîllan igla! hvilken Latter.
iglarpok, *intr.* leer.
iglarajukpok, *intr.* er lat-termild.
iglarajuktok, lattermild.
iglarſûſek, Latter; Grine-vurnhed.
iglarpadlâk, Skoggerlatter; Grinen.
iglarpadlârpok, *intr.* ſkog-gerleer; leer meget høit; griner.
iglaut, noget at lee af; det ſom opvækker Latter.
iglautigâu, *tr.* leer af; ud-leer; beleer.
iglautigirſak, udleet; be-leet.
Igliak, Moderen i Livet.
Iglo, 1) et Huus; en Byg-ning. 2) en Huus-Tomt.
iglórſoak, et ſtort Huus; et Europæiſk el. Colo-nie-Huus. kongim ig-lórſoa, et Slot.
iglorpêit, *car. ſing.* en mæng-de Huſe; en Bye.
iglorpérkſoït, en ſtor mæng-de Huſe; en Stad.
iglorpengoæt, en liden ſlok Huſe; en Landsbye.
iglomiô, den ſom er i Hu-ſet; Huſets Beboer.
iglorperkſoarmio, den ſom boer i Staden; en Bor-ger.
iglokate v. katak, Huus-Ka-merad.
iglokatigâu, *tr.* boer i Huus med.
iglulliok, *intr.* bygger Huus.
iglulliorpok, 1) *intr.* det ſam-me. 2) *tr.* bygger Huus til en anden.

igluliortok, en Huusbygger; en Bygmester.
iglulliorbik, en Byggeplads (som bygges paa.)
iglulliorbiksak, en Byggeplads (til at bygge paa.)
iglovigak, et Sneehuus; Huus af Snee.
iglovigarpok, intr. boer i Sneehuus.
iglovikiarpok, intr. gjør et Sneehuus.

Ih! Ih! (andre sige Hi! see loc. alph.)

Ijāi,)
ijaisăa v. ijaise,) Ej, det var underligt! Eja! hvor gik det dog til!
ijaiserpok, f.)
ijaimiok,) intr. siger saaledes af Forundring; forundrer sig; bestyrtes.
ijaimigāu, tr. bestyrtes derover.
ijaiminarpok v. nakāu, intr. er at bestyrtes over; er fælt el. forfærdeligt.
ijaiminarse! fælt! bestyrtende! forfærdeligt! Sillan ijaiminarse tekkamna, Ei, det er dog et grusomt Vejr derude.

Ika, Hisset (bruges om et Sted i Nærheden, da man gjerne tillige giver Tegn fra sig, hvilket Sted man mener.)
ikane, hist henne; paa et Sted hist henne.
ikanēpok, intr. er hist henne.
ikanētok, den som er el. var hist henne.
tèika v. taika, der henne; det Sted der henne (see Gram. XIV Cap. §. 4, b.)
tèikane, der henne; paa det Sted der henne.
teikanēpok, intr. er der henne.
teikanētok, den som er el. var der henne.
taikunga, did; derhen.
inga, intr. hiin; han el. hun el. den el. det hist henne (som dog kan sees.)
ingna, intr. hiin el. hiint (fraværende); han som du veed nok selv; hun hjemme.
irksoma, 1) er transitivum til begge næstforegaaende af samme Bemærkelse. 2) som vocativus: hør du hist henne! hør du der staaer el. sidder. (see Gram. VII. Cap. §. 8, 2, a.)
tèingu, intr. han &c. der henne.
tèingna, intr.)
tèiuksoma, tr.) han &c. der hjemme el. der, du veed nok selv.
ivna, intr. 1) hiin el. hiint forbigangne; han el. hun el. den el. det i fordum Tid. 2) hiin tilkommende; hiint tilstundende. 3) adverbialiter

liter: forhen; i fordum tid.
ìvrsoma, *tr.* det samme i 2de første Bemærkelser.
tâivna, *intr.*)
tâivrsoma, *tr.*) han ɪc. da el. paa den Tid (da nemlig noget skeede el. skal skee.)
tâivrsomónakut, paa den Tid; til den Tid.

Ikáëkput, *t. intr. car. sing.* ere i Mængde; gives Mængde af paa et Sted.
ikáëktut, *car. sing.* som ere i Mængde; mange samlede paa et Sted.
ikaëklúsek, Mængde.
ikíput, *t. intr. car. sing.* ere faa; der gives faa af paa et Sted.
ikítut, *car. sing*, faa.
ikirsúsek, Faahed; ringe Antal.
ikitungoæt, *car. sing.* meget faa.
ikitungŏput, *intr. car. sing.* ere meget faa.
ikinerroput, *intr. car. sing.* ere færre.
ikinerrit v. nerrutsut, færre.
ikinârpok, *tr.* tager for faa.
ikigliok, 1) *intr.* bliver faa; bliver tynde. 2) *tr.* formindsker Antallet; gjør færre ved at tage deraf.

Ikak, 1) Opstanderen paa hver Side af et grønlandsk Vindve. 2) et Hul i Væggen at lægge noget fra sig udi.

Ikkapok, *t. intr.* er grundt; er ikke dybt.
ikkatok, 1) grundt; udybt; 2) et Rif; en Grund.
ikkatungoak, 1) meget grundt. 2) et lidet Rif.
ikkatungŏvok,)
ikkakâu,) *intr.* er meget grundt.
ikkarsúsek, Udyb; Grundhed.
ikkalliok, *intr.* 1) bliver grundere. 2) voxer til; bliver mindre dybt (et Saar.)
ikkardlok, et Skjær; en blind Klippe i Havet; Banke og Grunde i Søen.
ikkárdlipok, *t.* 1) *intr.* støder an paa et Skjær; løber paa Grund. 2) *tr.* sætter det (Skib, Baad) paa Grund.
ikkardlisimavok, *intr.* er kommen paa Skjær; stager paa Grund.
Ikkardlok, see under næstforegaaende.
Ikarisak, s. under Ikârpok.

Ikârpok. 1) *intr.* a) fahrer over (en Fjord; Elv.) b) skyder el. ligger tvers over noget (f. Ex. Tværtræerne fra en Bjelke til en

en anden; Trin i en Stige.) c) løber paa tvers (Striber i et Klædemon.) 2) *tr.* a) fahrer over den. b) lægger tvers over det.

ikârsimavok, *intr.* 1) er fahret over. 2) ligger tvers over 2de fra hinanden gabende Stykker.

ikârbik, et Overfahrested.

ikârtarpok, *intr.* kommer over en Fjord; er i Færd med at fahre over el. gaae over en Elv.

ikârtipok, *t. tr.*)
ikârtitarpok, *tr.*)
ikârtiterpok, *f. tr.*)
ikârtiteriok, *intr.*) trækker frem og tilbage over noget; overfahrer med det hid og did; væver; stopper.

ikartitigak, vævet.

ikâupok, *tr.*)
ikâursiok, *intr.*) fører over; sætter en over (en Fjord, Sund.)

ikâursirsok, en Færgemand.

ikâursak, overført; oversat; overbragt.

ikârut, 1) Tverstykke; det som ligger tvers over noget, fast med Enderne og huult i Midten. 2) i *plur.* ikârutit, Tvertræerne i et Huus el. i en Slæde.

ikâruserpok, *f. tr.* lægger noget tvers over el. under; sætter tvers for.

ikek, en Havbugt imellem 2de Land-Odder.

ikérsoak, en stor Havbugt; en breed Bugt.

ikerasek i *pl.* reitsæt,)
ikarisak, -) et Sund; Gjennemfahrt mellem 2de Lande.

ikarileitsiak, et middelmaadig bredt Sund

ikerasingoak, et lidet smalt Sund.

ikarisâvok,)
ikarisakarpok,) *intr.* er el. har Sund at fahre igjennem.

ikarisalliök,)
ikerasellìok;) *intr.* graver en Gjennemfahrt; gjør Canal.

ikerasellìak, en Grav om en Stad; en gravet Gjennemfahrt; en Canal.

ikerinarsiorput, *intr. car. sing.* holder sig ude fra Landet (Kodderne.)

Ikkat v. kæt, en Galning af et Menneske; en Flane.

ikkatigâu, *tr.* hutler og støder et Menneske i ukydske Hensigter; rives og tumler sig med et Fruentimmer.

Ikè! v. Ikik! Hu! (naar man uformodentlig anrøres af noget koldt el. vaadt.)

ikeràu, *tr.* gyser ved at anrøre det, som er koldt el. vaadt.

Ikke, Vunde; Saar.

ikkilik, saaret.

ikkilirksoak, meget saaret; fuld af Vunder og Saar.

ikkilerpok, *f. tr.* saarer.

ikkilersimavok, *intr.* er saaret.

Ikek, see under **Ikârpok**.

Ikkek, et slags Fyrretræe, som kommer drivende fra Søen, og bruges til Buer og Kajak-Ringe.

Ikèrngoak, Solle i Sælskinds-strømper.

ikerngoærupok, *intr.* har forslidt sine Strømpe-Soller.

ikerngurserpok, *f. tr.*)
ikerngurseok, *intr.*) sætter Soller i Strømper.

Ikiak, see under **Igiak**.

Ikkiarpok, *tr.*)
ikkiarsiok, *intr.*) flækker; giennemskiærer efter Fladen.

ikkiægak, flakt.

ikkiægeksak, noget, som er for tykt og maae flækkes.

ikkiarut, en hvid el. rød Læder-Strimmel, som syes langs ned for paa en Støvle, lægges dobbelt og syes ind i Sømmen selv.

ikkiaruserpok, *f.* 1) *tr.* besyer den med saadan Søm-Strimmel. 2) *intr.* er besyet dermed (Støvlen.)

Ikkikpok v. kukpok, *tr.*)
ikkukfiok, *intr.*) pikker; hakker og river udi (en Fugl med sit Neb.)

Ikingut, en god Ven; en Bekiendter.

ikingutigàu, *tr.* 1) har til Ven; er god Ven af en; lever i Bekiendtskab el. Venskab med. 2) spøger el. spiller Camerad-skab med; omgaaes frit og uden Undseelse.

Ikiórpok,)
ikiórsorpok v. serpok,) *tr.* hielper; understøtter; staaer bi; gaaer til Haande; tager i med.

ikiòrte, en Hielper.

ikiortiksak, en til at hielpe sig.

ikiortigàu, *tr.* har til Hielper; giør noget ved hans Hielp; faaer Bistand af.

ikiorsûsek, Hielp; Bistand.

ikiortekarpok, *intr.* har Hielp; i *neg.* ikiortekangilak, har ingen til at hielpe sig; maae hielpe sig selv; er uden Bistand.

Ikipok, *tf.* 1) *intr.* antændes; kommer i Brand. 2) *tr.*

2) *tr.* antænder; skaffer i Brand.
ikitsiok, *intr.* tænder sin Lampe; gjør Ild.
ikisimavok, *intr.* er bleven tændt; er bragt i Brand.
ikitsiniarpok, *intr.* søger at faae Ild i noget; slaaer Ild.
ikitsiniut, Fyrtøj.
ikimavok v. kumavok, *intr.* er i Brand; sees tændt; brænder.
ikumariksarpok, *tr.* skaffer til at brænde got.
ikumariksàut, noget at skaffe Lampen got i Brand ved.
ikumatiksak, Føde for Ilden; Spæk til Lampen.
ikuellekpok, *t. intr.* flammer; luer (Ild); fusser (Krud.)
ikuelleksarpok, *tr.* skaffer i Lue; kommer til at flamme.
ikuelleksàut, Svovelstikke.
ikuellektipok, *tr.* sætter Ild paa; stikker i Brand.
ikuellavok, er el. staaer i Lue; flammer got.
ikuellakàu, staaer i lys Lue; flammer særdeles.
ikuellaut, Fænge Krud.
ikuellàinarpok, *intr.* brænder for (en Flint.)
Ikkivok v. ikkuvok, 1) *intr.* a) stiger i en Baad el. Skib. b) sætter sig paa en Slæde; stiger til Vogns. ikkiniarit piomaguït, vil du med, saa hæng paa. 2) *tr.* a) lægger udi (en Baad, Kar ıc.) b) lægger paa (en Slæde.) c) indtager nogen paa Baad med sig.
ikkirsak,)
iksak,) nedlagt; ilagt; den el. det (paa en Baad) indtagne.
iksimavok, *intr.* er inde i Baaden; er paa Slæden.
iksàrpok, 1) *tr.* lægger noget i et Kar, Proviantshuus, Spækgrav, Baad ıc. fylder; lader. 2) *intr.* sidder paa en Liine gumpende til Siderne; bevæger sig fra Side til anden.
iksàïok v. iksiok, *intr.*)
iksoràrpok, *tr.* v. iksoràïok,) *intr.* det samme i første Bemærkelse.
iksàrbik v. soràrbik, det Kar el. Sted, man fylder.
iksàrtok, en Perpendikel.
iksorægak, nedlagt; ilagt; Fylde; det som ifyldes.
iksivik, en Kiste el. Kar, som noget lægges i.
Iklerpok, *f. intr.* stubber sig i sin Kajak; trykker sig ind i den. 2) *tr.* sætter noget til Side; flytter det bort fra et Sted til et andet.

iklëiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
iklerbik, en Kiste; Handelskiste; Skriin.
iklerbiursak, det som ligner en Kiste; en Kasse; en firkantet Æske; en Leddik; en Kistetelt (som er høi bag til.)
ikligak, henlagt; tilsidesat.
iklimiok, 1) *intr.* flytter sig noget tilside; lægger sig bedre hen. 2) *tr.* rykker det lidet af sit Sted.
Iklerbik, see under næstforegaaende.
Ikligau, see under næstfølgende.
Ikliukpok v. lerukpok, *intr.* har Appetit el. Lyst; er lysten el. i Lyste.
ikliursûsek, Lyst; Appetit; Attraae.
ikliursûsepiluk, ond Lyst.
ikliuksarpok, *tr.* opvækker Lyst hos en.
ikligâu, *tr.* har Appetit el. Lyst til; er lysten efter; attraaer det.
ikligirsak, det man har Lyst til el. attraaer; Begiering.
ikligirsapiluk, ond Begjering.
iklingnarpok v. nakâu, *intr.* er appetitlig; er at faae Lyst til; opvækker Lyst.
iklingnartok, appetitlig; lystelig.
Ikkok, Reenjagt el. Jagtsted langt oppe til Fjelds.
ikkorpok, *intr.* er paa Reenjagt langt oppe til Fjelds. (med Baad og Samt at blive borte i nogle Dage.)
Ikongarpok v. kongarbigâu, *tr.* seer skævt til en; vender Øjne mod el. skuler til ham.
ikóngavok, *intr.* seer skævt med Øjnene; er skulende; vender gjerne Øjnene til Siderne.
Ikpigâu, *tr.* har ont i (et Lem) el. af noget.
ikpigirsak, det man har ont i el. af; Smerte; Sygdom.
ikpigukpok, *intr.* faaer ont af Mad.
ikpigusukpok, *intr.* er upasselig; skranter; fejler noget.
ikpingnarpok, *intr.* er skadelig Mad; den Spise tjener ej Syge.
ikpingiekpok v. giektorpok, *intr.* befinder sig ilde af noget; er ej vel tilpas.
ikpingianakâu, *intr.* foraarsager Ulejlighed; sætter i slet Forfatning; gjør at man befinder sig ilde.
ikpingiegâu, *tr.* befinder sig ilde deraf. Ikkika ikpingiegâka, det gjør ont i mine

mine Saar el. de foraarsage mig Smerte.

Ikſak,) see under Ikkivok.
Ikſarpok,)
Ikſiok,)
Ikſorarpok,)

Ikſukpok, *tr.* ſkyder efter; ſtikker efter.

ikſuktipok, *t.* 1) *tr.* det ſamme. 2) *intr.* blider ſkudt el. ſtukken efter.

ikſukſiok, *intr.* kommer paa Skud.

ikſuktak, det man ſkyder efter.

ikſuktaràu, *tr.* ſkyder derefter; har til ſit Skydemaal.

Ikto, Knald; Skrald.

iktukpok, *intr.* giver Knald fra ſig; ſkralder.

iktukſe! hvilket Knald!

Iktórpok, *intr.* 1) blues; ſkammer ſig; er ſkamfuld. 2) er bly; er høviſk; undſeer ſig.

iktórtok, 1) ſkamfuld. 2) undſeelig; bly; høviſk.

iktoràu, *tr.* 1) ſkammer ſig el. blues for. 2) undſeer ſig ved.

iktórnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er at undſee ſig for; er uomgjengelig; tager ſlet imod Folk. 2) er ſkammelig; er at ſkamme ſig ved.

iktojuïpok, *t. ſ. intr.* er ublue; er ej undſeelig; er dumdriſtig.

iktojuïtſok, ublue; dumdriſtig.

iktunnakàu, *intr.* er got at være paa et Sted.

iktuvilerpok, *ſ. tr.* vil ej forlade èn Plads; finder det got at blive der.

Iktukpok, ſee under Ikto.

Iktunnakau, ſee under Iktorpok.

Ikuellekpok, ſee under Ikipok.

Ikkukpok, ſee under Ikkikpok.

Ikullavok, *intr.* er blikſtille; er Havblik.

ikullanek, Havblik; blikſtille Vejr.

ikuallanérſorpok, *tr.* gjør Havblik (ved at ſpytte Spæk i Vandet, ſaa at man desbedre kan ſee Bunden, naar man er paa Steenbiderfangſt.)

Ikumavok, ſee under Ikipok.

Ikupok, *t.* 1) *intr.* er føjet i andet; er ſkjødet el. falſet ſammen. 2) *tr.* a) føjer i hinanden; ſkjøder el. falſer ſammen. b) ſætter et Træe; planter det.

ikurſórpok, *tr.*)
ikurſóïok v. ſórſiok, *intr.*)
1) ſkjøder el. føjer ſammen. 2) omſætter; planter;
ikurſugak, 1) ſkjødet; falſet. 2) plantet.
Ikuſik,. en Albue.
ikuſiklukpok,)
ikuſerràu,)*intr.* har ont i Albuen.
ikuſingmikpok, *ſ. tr.* ſtøder med Albuen; giver Albueſtød.
Ikkuvok, ſ. under Ikkivok.
Ilà? 1) er det ikke ſandt? ikke ſaa? hvad ſiger du dertil? 2) Ej! det var farligt.
iláme, Ja det er el. har ſig vel ſaa; jo, det er dog vel ſandt; maaſkee; kan vel være.
ilále v. ilálikaïit! Jo, jò; viſt nok; ſeer man vel. Ilále ſennatugallóarkâu, han er dog kunſtig alligevel. 2) Sydlændingerne bruge det og for Terſale eller beqvæ paa eengang: Ilále-terſale, kun for Plaiſir; ikke i nogen egentlig Henſigt.
ilăuna, viſſeligen han; er det ikke ſaa, at han (nemlig gjør det el. det.)
Illak, 1) nogen; noget; en Deel. 2) Følgeſvend; Cammerad; Tilhørende. Bruges helſt *cum ſuff.* ſom:
illà, noget deraf.
illǽt, *intr.*)
illǽta, *tr.*) een af dem; en Deel af dem.
illèj, *intr.*)
illèjſa, *tr.*) nogle af hans; hans Følge; dens Deele.
illèjt, *intr.*)
illèjſa, *tr.*) nogle af dem.
illarput, *intr.*)
illavta, *tr.*) een af os; vor Cammerad.
illávut, *intr.*)
illavta, *tr.*) nogle af os; vort Sælſkab el. Følge.
illarſe, *intr.*)
illavſe, *tr.*) een af eder o. ſ. fr.
illakarpok, *intr.* har Følge; er ikke eene; er forenet med noget; i *negat.* illakangilak, er uden Følge; er eene.
illatårpok, *intr.* bliver formeret med een.
illâvok, 1) *intr.* er med; følger med. 2) *tr.* lægger til; formerer.
illætigut, 1) iblant; paa ſomme Steder. 2) hvad nogle af dem angaaer.
illávtigut, hvad nogle af os angaaer o. ſ. fr.
illáne, 1) undertiden; nu og da; nogle gange; iblant. 2) om nogen Tid

her-

herefter; en anden gang ved Lejlighed. 3) det begav el. tildrog sig engang.

illalik, som har i sig el. fører med sig; forenet med.

illaliovok, *intr.* har i sig; fører med sig; er forenet med.

illaliúpok, *tr.* medtager; tilføjer det.

illalerpok, *f. tr.* meddeler; deelagtiggjør.

illangerpok, *f.* 1) *intr.* tages el. er taget af; formindskes. 2) *tr.* a) tager af; formindsker. b) faaer Deel i el. sin Deel af.

illangéïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

illangerbigàu, *tr.* nyder Deel i.

illangerut, en beskikket Deel; den Deel man faaer.

illangerutigàu, *tr.* har el. faaer det til sin Deel.

illangupok, 1) *intr.* gaaer i med; bliver indberegnet; regnes med. 2) *tr.* lader gaae i med; indberegner; regner med.

illangarpok, *intr.* faaer Halsbrynde el. Opstigelse; Maden stiger ham op i Halsen.

illāmak, kun en Deel af noget; tildeels.

illāinangoak, kun et lidet Stykke; en Smule.

illāinarsiorpok, *tr.* udseer enkelte deraf.

illasarpok, *tr.* forøger; formerer; bringer i Tilvæxt.

illasiak, antagen; tiltagen i Huset; optagen.

illasiaràu, *tr.*)
illasiáïok, *intr.*) antager; optager; tager til sig i Huset.

illatåk, en Løgner, som gjerne lægger til.

illatôvok, *intr.* lyver; er en Løgner; farer med Usandhed; lægger gjerne til sine Ord, det som ej har sig saa.

illàukiek, en Vanskabning el. Krybling; et stympret Stykke el. uregelret Ting, der ej er som dens Lige.

illāurpok, *tr.*)
illāuriok, *intr.*) gjør med; gjør Selskab (naar de andre lee, tale, græde, spadsere rc.)

illegàu, *tr.* 1) følger med; har i sit Følge. 2) forenes med.

illegeek, *car. sing.* 1) 2de som følges ad. 2) enige; sammenholdende. 3) i *plur.* illegeet, menige Mand; Menighed.

illegeekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) følges ad; ere i Selskab med hinanden. 2) holder sammen; ere forbund-

 bund-

bundne el. eendrægtige. 3) ere Communicantere.
illegeeksuk, *car. sing.* 1) som følges ad. 2) enige; samdrægtige. 3) Communicantere.
illegeengnek, Gemeenskab; Samfund.
illegeersût, Samfundsmiddel.
illegeersûtigâu, *tr.* har det til Samfunds-Middel; kommer derved i Forening med noget.
illegeekse, den som hører til Samfundet.
illékſak, 1) en til at følge sig. 2) noget at føje dertil.
illeksarâu, *tr.*)
illeksarsiok, *intr.*) 1) vil have en med sig. 2) faaer en til at følge sig el. gjøre noget med sig.
illeksarpok, *tr.* formerer; forøger.
illekiâut, en Læder-Spand (at hente Vand i); en Læderflaske; Skindbøtte.
illeksârsorpok, *intr.* gaaer hen for at faae en til at følge sig; er sig om Følgeskab.
illeitsiârsoak, en skikkelig god Deel; et temmelig stort Stykke.
illeitlèisorpok, *tr.*)
illeitsèisoïok, *intr.*) puger sammen; samler med Gjerrighed. 2) vil gjerne, at den Syge skal komme sig og leve. 3) i *neg.* er nøjsom; er god at fornøje; lader sig nøje med lidet.
illeitseisoïrsok, en Gjerrig; Sammenpuger; ufornøjelig.
illeitseisungitsok, nøjsom; som lader sig nøje med lidet.
illeitseisornakâu, det var at ønske han (den Syge) maatte komme sig igjen.

Illâk, en Lap paa et Klædebon; en Bødning.
illâksak, en Lap; en Klud at lappe et Klædebon med.
illârpok, 1) *intr.* er lappet; er sat Stykker udi. 2) *tr.* lapper; bøder.
illârneko, en Lap; et afskaaret Stykke.
illârtorpok, *tr.* lapper; bøder.

Illakpok, *intr.* er speilet el. urede; indvikles i hinanden; kommer Kurre paa Traaden.
illærpok, *tr.* kæmmer; reder sit Haar.
illéjarpok, *tr.* bringer det forviklede tilrette; gjør et Tov klart.
illéjutit, *car. sing.* en Redekam.

Illane,)
Illangerpok,) s. under Illak.
Illârpok, see under Illâk.
Illatôk, Illâvok, Illegau og Illeitseisorpok, see under Illak.

Illekkiłavok, *intr.* ryster med Hovedet (mod sin Villie f. Ex. af Alderdom.)
illekkilarsok, en som ryster med Hovedet (mod sin Villie.)
illekkimisárpok, *intr.* ryster el. virrer med Hovedet (frivillig for at give Tegn.)
illekkimisártok, den som ryster el. virrer med Hovedet.
illekkimisarbìgàu, *tr.* 1) virrer med Hovedet til en (naar man siger ham nej.) 2) ryster med Hovedet over nogen el. noget u behageligt.
Illeksaut, see under Illak.

Illeksiok, 1) *intr.* er venlig; er omgængelig; er høflig; taler Folk vel til. 2) *tr.* a) omgaaes en venlig; begegner ham høflig; taler vel til ham. b) annammer; antager.
illeksirsiok, det samme i 2de sidste Bemærkelser.
illeksirsok, venlig; omgængelig; høflig.
illeksirsûsek, Venlighed; Høflighed; Omgængelighed.
illeksingitsok, uhøflig; uomgængelig.
illeksingitsûsek, Uhøflighed; Uomgængelighed.
illeksiorpok, *tr.* antager; sig en; beviser ham Kierlighed.
illeksirsárpok, *tr.*)
illeksirsáïok, *intr.*) sætter Skik paa en.

Illełârpok, *intr.* 1) er taalmodig; er stille og hengiven ved sin slette Skjæbne; viser sig taalig. 2) i *neg.* illelângiłak, er utaalmodig; viser sig urolig og fortræden; kan ej finde sig i sine tunge Kaar.
illełârtok, taalmodig; taalig; rolig og stille i sin Lidelse; hengiven.
illelângitsok, utaalmodig; fortræden.
illelârsûsek, Taalighed; Taalmodighed.
illelângitsûsek, Utaalmodighed.

Illeregàu, *tr.* skyer en; frygter sig for ham; tør ej komme for hans Øjne (naar man enten har fortørnet ham el. hans Nærværelse er fortrædelig.)
illerasukpok, *intr.* er beklemt el. ængstes over

det man har ilde gjort; frygter for Udfaldet; er bange for Straf; græmmer sig.
illerasuktok, beklemt; ængstet; den som græmmer sig over det begangne.
illerasùngnek, Græmmelse; Ængstelse; Beklemmelse.
illeranàk! hvor ængstelig!
illeranarpok v. nakàu, *intr.* 1) er frygtelig; er at frygte sig for (den man har gjort imod.) 2) er fortrædelig at være hos; er ej god at komme nær. 3) er at ængstes og være beklemt over (det man har gjort.)
illeranartok, frygtelig; fortrædelig.
illerèitsekpok, *t. intr.* fortvivler; taber sig af Græmmelse over det man har gjort; kan ej udholde Skrækken for den forestaaende Straf.
Illerkok, 1) a) Skik; Sædvane; Maneer. b) Beskaffenhed. c) Levemaade; Brug; Forhold. Illerkoee! v. illerkutokársoak! det er gammelt med ham. Illerkominit ajùngilak, det er got fremfor det plejer at være. Taukoa-illerkoee nællunakàut, det er vanskeligt at sige, hvorledes det har sig med dem el. hvi de bære sig saaledes ad. 2) mere uegentlig: Aarsag; Anledning; Middel; Raad. Kannong illerkokarame tajmáëpa? hvad er Aarsagen til, at det er saa? Nartojuïtsun illerkoeennik ilisimangilatit? veed du ingen Raad for dem, som ingen Børn kunne faae. 3) brugelig Tale; Ordsprog.
illerkomisut, efter Sædvane; som før.
illerkolik v. lirksoak, 1) fuld af Skikke og Sædvaner; meget overtroisk; som har mange Leveregler at iagtage. 2) den som har mange underlige Lader og Gebærder.
illerkokarpok, *intr.*)
illerkoràu, *tr.*) har for Skik; plejer saa at gjøre; det er hans Sædvane el. Maneer.
illerkórpok v. korsorpok, *intr.* bruger sine Lader; gjør som han plejer; bliver ved sin gamle Vane; har altid saa for Skik.
illerkordlukpok, *intr.* 1) har en slem Vane; er uskikkelig; bliver usædelig. 2) er en slem Maade.
illerkordluktok, uskikkelig usæ

usædelig; som har slemme Manerer el. Vaner.

illerkordluk v. kopiluk, en ond Skik; slem Vane; slet Levemaade.

illerkorikpok, *f. intr.* 1) har en god Skik; er skikkelig; lever sømmelig el. sædelig; opfører sig anstændig. 2) det er en god Maade.

illerkoriksok, skikkelig; sædelig; sømmelig; anstændig.

illerkóserpok, *f. intr.* forandrer sin Levemaade; er ikke som man plejer.

illerkoserdlukpok, *intr.* forandrer sig til det værre.

Illiârsuk, 1) et faderløs Barn; Wajsenbarn. 2) den Enke, som er uden Forsørger.

Illikserpok, *f.* 1) *tr* skjærer til; passer efter; gjør noget efter et andet Mynster. 2) *intr.* er tilskaaren &c.

illikskïok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

illikskïirsok, en Tilskjærer.

illiksigak, tilskaaren; afpasset; lignet efter et Mynster.

illikserut, Mynster.

illikserutigâu, *tr.* har til Mynster; tilskjærer el. ligner efter.

Illimagâu, *tr.* formoder; venter.

illimasukpok, *intr.* 1) formoder sig; venter sig. 2) er usikker; har ej Rolighed paa sig for det forventende (især naar man frygter.)

illimænarpok v. nakâu, *intr.* 1) er ventende; vil nok snart komme. 2) er at formode; det tegner got; der gives got Haab om at faae det man søger. Tersa akeikfinnut

illimænaralloarkâu, det skulde man efter alle Mærker kunne træffe Rypper.

illimænnak, et Sted, som lover got; hvor man kan vente sig det man søger.

illimænarsiok, *intr.* er snart forventende; det er paa Tiden, han skulde komme el. ved den Tid han plejer at komme.

illimèitsekpok, *intr.* er stedse usikker; lever i Frygt og Fare; gaaer altid bange, at nogen el. noget skal overrumple ham.

Illimmárpok, *intr.* fahrer til Himmels; gjør en Luft-Rejse (en Hexemester.)

illimasukpok, see under Il-limagàu.

Illiok, 1) *intr.* a) bærer sig ad; forholder sig. b) gjør; bestiller. c) begraves. 2) *tr.* a) begegner; gjør ved. b) stiller sig af med; sætter fra sig; hænger op el. lægger hen. c) begraver.

illirsiok, *intr.* det samme i 3de sidste Bemærkelser.

illirsok v. lirsak, 1) hensat; henlagt. 2) begravet.

illisipok, *t. intr.* bliver begravet; lader sig begrave.

illirsivik, 1) et Gjemsel; Sted at henlægge el. sætte noget fra sig; Skab; Hylde. 2) Kurv.

illirsivigàu, lægger el. sætter det fra sig der; gjemmer det deri.

illivèk, en Grav, i *plur.* illergvit v. lerveet, en Kirkegaard.

illigviorpok, bygger el. graver en Grav. 2) *tr.* — til den.

illivérkovik v. illuérkovik, en Spækhytte; en Grav til Spæk og Fødevare muret over Jorden.

illiorárpok, *tr.*)

illioráïok, *intr.*) lægger fra sig; nedlægger et efter andet.

illiorpok, 1) *intr.* gjør. 2) *tr.* gjør ved. Kannong illiorpáse? hvad gjorde han ved eder?

illiorte, Bedrift; det man tager sig for el. har gjort.

illiornerdlukpok, *intr.* gjør det som ont er; handler ilde.

illiórtarpok, *intr.* 1) gjør jevnlig det el. det. 2) sjunger Viser (enten den hele Trop, som ballierer, eller enkelte, som finder Fornøjelse i at sjunge over for sig selv og igjentage slig Sang.)

illisépok, *tſ. intr.* er en Hex el. Hexemester til det onde; bruger Hexerie til andres Skade.

illisétsok, en Troldmand el. en Hex, som forhexer andre.

illisébigàu, *tr.* forhexer en (at han ej kan fange, bliver syg, døer ꝛc.)

illorrovok, *intr.* ligger begraven paa et Sted.

Illiorpok og Illiortarpok, see under næstforegaaende.

Ilípok, *t.* 1) *tr.* a) lærer at kjende. b) lærer el. fatter el. begriber det. Iliniægeksaka ilípaka, jeg kan nu min Lectie. 2) *intr.* a) veed; har faaet Forstand; er bleven klog. b) bru-

b) bruges ogsaa om Dyr, at være bleven forsigtig. f. Ex. Tullukkæt piniartuïnaravtik kěsa ilíput, da vi idelig have eftersat Ravnene, ere de blevne forsigtige. c) Traaden slipper af Naale-øjet.

ilitsiok, *intr.* lærer til sig; indhenter el. faaer Kundskab om noget.

iliniarpok, *tr.* bruger Flid at lære; gaaer til Underviisning.

iliniægak v. geksak v. ilitek-sak, en Lectie; Lærestykke.

iliniartok, en Lærling; en Catechumen.

iliniarkäutiksak, det man først har at lære; en Grundlærdom.

ilisipok, *t. tr.* lærer en anden; bringer ham til at fatte; skaffer ham Forstand paa noget.

ilisitsiok, *intr.* lærer fra sig.

ilissïok, *intr.* studerer; sætter sine Ord i Lave (bruges helst om dem, som synger paa deres Strids-Sange, og overlægge, hvad de skulle have at sige.)

ilirsarau, *tr.*)
ilisarsiok, *intr.*) 1) kjender igjen, den man har seet tilforn; kjender en. 2) kjendes ved; holder for sit.

ilirsatirsak, kjendt; kjendelig.

ilisimavok, 1) *intr.* er forstandig; er viis el. klog. 2) *tr.* veed det; har Forstand derpaa; kjender det.

ilisimarsok, forstandig; viis; klog. Aglekkæning-ilisimarsok, en Skriftklog.

ilisimarsórsoak,)
ilisimauirksoak,) meget viis; overmaade forstandig; en klog Mand; et vist Væsen.

ilisimarsûsek, Kundskab; Forstand; Begreb; Klogskab; Viisdom.

ilisimangilak, *intr* er vankundig.

ilisimangitsok, vankundig.

ilisimangitsûsek, Vankundighed.

ilisimangângitsok, eenfoldig; som ej har synderlig Kundskab.

ilisimakate, Medvider.

ilisimanartok, Viisdom; viis Lære; som skaffer Kundskab el. er værd at vide.

ilisimalersipok, *t. tr.* oplyser; oplader ens Forstand; bringer til Begreb om noget.

Illipse, see under Iblit.

Illisěpok, see under Illiok.

Ilitsoràu, *tr.* befinder det; kommer i Erfaring om

kommer efter; bliver vaer; ændser.

ilitsorilerpok, *s. intr.* kommer til sig selv igjen; besinder sig; begynder at blive vaer; kommer ud af Drømmen.

ilitsorétipok, *t. tr.* bringer tilrette (den Besvimede); hjelper ud af sin Vildfarelse.

ilitsorétitak, tilrettebragt.

Illo, 1) altid *cum. suff.* det som er inden for; Inderdeel; det Indvendige af en Ting. 2) Riim indvendig i et Huus el. Telt, især paa Vinduerne.

illóane, inden i el. inden for; indvendig.

illuvtine, inden i os; illuvsine, inden i Eder o. s. fr.

illóagut, inden til; illumigut, i sit Inderste o. s. fr.

illoanépok, *t. intr.* er indvortes; er inden i noget.

illoanétok, det Indvortes.

illumio, 1) det som boer el. er inden i nogen. 2) Fylde; Livs Frugt; Foster.

illumiovok, *intr.* er inden i noget; boer i ham el. hende (Tanken; Fosteret; Ægget.)

illumiokarpok, *intr.* 1) har i sig. 2) er med Æg; har Foster hos sig.

illumiugàu, *tr.* 1) har den el. det i sig; er opfyldt el. indvendig begavet dermed. 2) beholder el. gjemmer det hos sig; bevarer det i sit Inderste.

illumiolik, 1) som har noget i sig. 2) med Æg; med Barn.

illumiolerpok, *s. tr.* fylder med; begaver indvendig med.

illuliok, *tr.* huler ud; udgraver.

illulinek, Udhuling; *speciatim*: Renden i et Kastetræe.

illulek, en Kugle; en Rendekugle.

illuliksak, det samme, dog egentligst Blye til at støbe en Kugle af.

illudlek, 1) inderst. 2) en Inderskjorte.

illudlerpok, *s. tr.* lader med Kugle.

illudlærpok, *tr.* skyder Kuglen ud.

illuléjaut, 1) et Redskab at udhule el. udgrave med. 2) en Øreskee. 3) en Flintekradser.

illulersàut, en Ladestok.

illuliak, 1) et Iisbierg; et stort Iisfjeld; Iisstotse (som driver i Søen.) 2) i *pl.* Disco Bugt (formedelst de mange Iisfjelde, der staaer paa Grund.)

illuliarisiak, 1) det inderste Lag Kjød paa et Fugle-Bryst.

bryst, nærmest ved Be-net. 2) Barnebarns-Barn.
illokopok, 1) *intr.* er kommen ind i noget. 2) *tr.* — i det (Vand i en Baad; Piis i Buxerne.)
illokotsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
illomùt, 1) alvorligen; sandelig; oprigtigen. 2) visseligen; ja; vist.
illomùdle, ja vist; ja i Sandhed er det saa.
illomôrpok, *intr.* mener det han siger; det er hans Alvor el. fulde Forsæt; er oprigtig; er redeligsindet; er trofast.
illomôrtok, sand; trofast; alvorlig; oprigtig; redelig.
illomôrtomik, alvorligen; i Sandhed; oprigtigen.
illomôrlúsek, Alvorlighed; Redelighed; Oprigtighed; Trofasthed.
illukipok, *tf. intr.* er æng; rummer kun lidt.
illukitsok, æng; som rummer kun lidt.
illutôk, 1) viid; stor; rummelig. 2) en Syldevom.
illutôvok, *intr.* er viid; er stor; rummer meget.
illutórnga, *fine suff. inus.* dens Rum; Viidhed; Rummelighed; Indhold. Kannong-épa illutórnga? hvormeget kan den rumme?
illupâk, Underfoder; Dræt.
illupârusek, 1) Ring el. Krave om Peltzhætten. 2) Ring om Soel el. Maane.
illúvok, 1) *intr.* a) fryser Riimfrost indvendig paa Vindver og Vægge. b) fryser Jis ved Stranden i Ebbetiden, som siden kommer til at vise sig under Vandet, naar Floden kommer. c) bliver omringet; indsluttes. 2) *tr.* a) befryser; sætter Riim indvendig paa. b) omringer; omgiver; indslutter det (flere.)
illúrsak, 1) befrossen indvendig med Riim. 2) indsluttet.
Illomùt, see under næstforegaaende.
Illuarpok, *intr.* 1) er beqvem; passer got. 2) er ret; er som den bør at være. 3) er retskaffen; er hellig. 4) opfører sig tilbørlig; lever anstændig. 5) er fuldkommen; er som han bør. 6) er retfærdig; handler som han bør.
illuartok, 1) beqvem. 2) ret. 3) retskaffen; hellig. 4) skikkelig; anstændig. 5) fuld-

5) fuldkommen. 6) retfærdig.
illuartomik, tilbørligen.
illuarnek,)
illuarsusek,) 1) Beqvemhed. 2) Retskaffenhed. 3) Hellighed. 4) Anstændighed; Skikkelighed. 5) Fuldkommenhed. 6) Retfærdighed.
illuartulliarpok, *intr.* gjør det som ret er; handler retfærdig.
illuaràu, *tr.* agter for ret; anseer beqvemt; holder for got; finder Behag i; giver Bifald. Tersanetuarneng illuarâra, det anstaaer mig at blive der.
illuarirsak, det som anstaaer; velbehagelig.
illuarkôt, det en befinder sig vel ved; Gavn.
illuarkotigàu, *tr.* befinder sig vel derved; har Gavn deraf.
illuarsarpok, 1) *tr.* a) beqvemgjør; sætter til rette; gjør i Stand; bringer i Orden el. i Lave; gjør det bedre. b) forbedrer; helliggjører. 2) *intr.* er sat til rette; er istandbragt; er forbedret.
illuarsàiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.
illuarsàirsok, en Forbedrer; en Helliggjører.
illuarsàinek, Forbedring; Helliggjørelse.
illuarsàut, et Forbedrings-Middel.
illuarsàupuk, *intr. car. sing.* forbedre hinanden; gavne hinanden.
illuarsiok, 1) *intr.* kommer i Rigtighed; bliver istand igjen; bedrer sig; bliver god. 2) *tr.* bringer i Rigtighed; skaffer i sin forrige Stand; bedrer; gjør god.
illuarsægak,)
illuarsirsak,) 1) tilrettebragt; istandsat. 2) forbedret; helligjort.
illuarsinek, Berigtigelse; Forbedring.
illuartipok, *tr.*)
illuartitsiok, *intr.*) 1) kjender for ret. 1) erklærer retfærdig; retfærdiggjør.
illuartitak, retfærdiggjort.
illuartitsirsok, Retfærdiggjører.
illuartitsinek, Retfærdiggjørelse.
illuaùt, 1) det man kan komme i Stand ved; det noget kan blive beqvemgjort ved. 2) Retfærdighed.
illuatigàu, *tr.* synes vel derom; har Mod derpaa; vil gjerne have; agter sig tjent dermed.

illu-

illuëipok, *tſ. intr.* 1) er u-bequem; paſſer ikke. 2) er uret. 3) er upaſſelig. 4) er uanſtændig; lever uſkikkelig. 5) er vanhellig. 6) er uretfærdig.
illuëitſok, 1) ubeqvem. 2) uret; utilbørlig. 3) upaſſelig. 4) uanſtændig; uſkikkelig. 5) vanhellig. 6) uretfærdig.
illuëitſokàu, *intr.* er ſærdeles uanſtændig; er meget uſkikkelig.
illuëitſûſek, 1) Ubeqvemhed. 2) Upaſſelighed. 3) Uanſtændighed; Uſkikkelighed. 4) Vanhellighed, 5) Uretfærdighed. 6) Utilbørlighed.
illuëitſulliarpok, gjør Uret; handler ilde.
Illuï'pok, *tſ. intr.* er heel; er ubeſkaaren.
illuïtſok, 1) heel og holden; ubeſkaaren. 2) et ſlags Qvinde-Peltze med Kjødſiden udvendt.
illûngak, *ſine ſuff. inuſ.* det ganſke og aldeles. Umapin illunganik, af dit ganſke Hjerte.
illungarpok, *tr.* ſaaer noget heelt og ubeſkaaret.
illungerſorpok, *intr.* 1) tager ſig alvorlig af en Sag; gjør ſig Umage med el. Flid for den. 2) bliver alvorlig; det er hans ramme Alvor. 3) kan og bruges om: bliver bodfærdig. 4) i *neg.* illungerſungîlak, gjør kun paa Skrømt og for det løſe.
illungerſortok, alvorlig.
illungerſornek, Alvor.
illungerſornak! hvor alvorligt! hvor heftigt griber det dog an! hvor ſmerteligt!
illungerſungitſok, en Øjenſkalk.
illungerſuïnak, ret for Alvor; af alle Kræfter; af ganſke Hjerte og Hu; med al Flid.
illungerſoupok, 1) *tr.* begegner en alvorlig. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* de blive alvorlige; det bliver til ramme Alvor med dem indbyrdes (naar de trættes el. ſlaaes.)
Illungak og Illungerſorpok, ſee under næſtforegaaende.
Illupâk og Illupâruſek, ſee under Illo.
Illuſǽrpok v. ſeepok, *tſ. intr.* er traurig; er bedrøvet el. melancholiſk; hænger med Hovedet.
illuſǽrdlukpok, *intr.* har miſtet ſin Førlighed; er bleven vanfør.
illuſǽrdluktok, vanfør.
Illûvok, ſee under Illo.

Illærak, Hval-Aas; et slags smaa Rege-arte-de Søe-Insecter, som Barde-Hvalen æder. Cancer pedatus.

Illærpok, s. und. Illakpok.

Imà, 1) saaledes. 2) hvad skulde jeg sige? (naar man har glemt, hvad man vilde talet.) 3) hør nu, jeg vil sige dig noget.

imăglæt (af ima og aglæt,) 1) kun saa; blot dette; saa allene Imăglæt okalluk-pa? talede han ikke andet end det? Iserkoánga imăg-læt, han lod mig gaae ind, det var og alt. 2) for-gieves; til ingen Nytte. Imăglæt okaukallóarpag-it, jeg har nok sagt dig det, men min Umage har væ-ret spildt.

imatòk, gid! Ach, at!

ima tåva, altsaa; derfor.

imalioïnarpok, intr. siger lutter Ima; kan ej kom-me ud med hvad han vil sige.

imăipok v. mëipok, t. 1) intr. er saaledes. 2) det er, el. betyder; er saa at for-staae; maa saaledes for-klares. 3) tr. gjør saa-ledes ved en; behandler ham saa.

imăitok v. mëitok, 1) saa-dan. 2) hvad jeg skulde sige?

imăitomik, 1) saaledes. 2) nemlig. 3) for Exem-pel.

imăituarpok, intr. staaer og hænger med Armene; be-stiller intet; er ledig; driver Tiden unyttig bort.

imăituartok, ledig; ørkes-løs: en Dagdriver.

imaka? 1) hvad om? end om el. naar? constr. med Subjunct. dersom Verbum bruges, som: Imaka kah-luhâguma? Hvad om jeg var en Europæer? Imaka utokalligune? End naar han bliver gammel? Dog kan det og staae uden Ver-bum, som: Imaka påuane? hvad om man var her oven til el. hvorledes vil det ikke dog blive her oven til? 2) Men hvad? Constr. med Conj. som: Imaka tekkogamiuk? men hvad, da han saae hende?

imakatŏg, hvor meget me-re; saa meget mere.

imenna, paa denne Maa-de; saaledes. (demonstra-tive.)

imennæt, saa mange.

imennâvok, intr. 1) er paa denne Maade; gaaer saa-ledes til; har sig saa. 2) er saa mange (naar man opregner Fingrene efter Antallet.)

imenne, Forleden; for kort siden; forleden Dags.
imenniliok, *intr.* har været her, siden forledendag el. i nogle faa Dage; er skeet for faa Dage siden. Heraf a) *Conjunctivus:* imenniligame, for kort Tid siden; i disse Dage; siden forledendag, som: Imenniligame manepok, han har været her i nogle faa Dage. Og det kan endog bruges med *Appositio*, som: Imenniligamimit ajorungnærpok, det er nu bedre med ham, end forleden. b) *Subjunctivus:* imenniligune, om nogle Dage; efter faa Dages Forløb; i disse Dage, som: Imenniligune audlaromarpok, han vil rejse i disse Dage engang.
imærpok, *tf.* har besværligt for at tale; lesper.
imætsok, besværlig talende; lespende.

Imma, Indhold; Fylde; Ladning.
immakarpok, er ladt; der er noget i den.
immakartok, ladt; som har noget i sig.
immakangitsok, tom; som har intet i sig.
immakipok, *tf. intr.* 1) tager imod lidet; der gaaer ej meget i den; er liden af Indhold el. Rum. 2) der er kun lidt i den; det er paa Hælde-Enden.
immakitsok, 1) liden af Rum el. Indhold; snever; knap; som gaaer kun lidt i. 2) som har kun lidet i sig; næsten tom.
immakorpok,)
immakortovok, -) *intr.* er viid og stor af Indhold; rummer meget; tager imod meget; der gaaer meget i den.
immakortok, stor af Indhold; viid og rummelig; som tager imod meget.
immatok, meget ladt; næsten fuld.
immatovok, er næsten fuld; er meget ladt.
immauarpok, 1) *intr.* er for fuld; er for stærk ladt. 2) *tr.* fylder, saa det løber over; gjør for fuld; lader for stærkt; forlader.
imméjarpok, *tr.* 1) losser; tager af (det der er i et Rum); udkradser (et Skud af en Bøsse.)
imméjaut, et Redskab at udtage noget med af et Rum; *spec.* en Kradser; en Bøsse-Kradser.

 immér-

immérpok, *f.* 1) *intr.* er fyldt; er ladt. 2) *tr.* a) fylder; lader (Skib, Bøsse, Kar ꝛc.) b) sætter paa Spil.
immeet, en Ladestok.
immiak, det som er sat paa Spil; det man spiller om.
immiekſak, noget at spille om.
immiarſiok, *intr.* vinder Spillet.
immiarſiak, det vundne; vunden Spil.
immiarſiardu, *tr.* har vunden el. vinder det.
immærpok, 1) *intr.* a) er tømt. b) er udloſſet. c) er afſkudt (Bøſſe.) 2) *tr.* a) udtømmer. b) losſer; c) afſkyder.
immærſarpok, *tr.* pomper Vand ud af (et Skib el. Kielder); pomper det lenta.
immærſaut, en Pompe.

Imak, Søen; Havet; ſalt Vand.
imarpik v. pirkſoak, det ſtore Verdens Hav.
imavèk v. verkſoak, det vilde Hav; langt til Søes.
imájarpok, *tr.* 1) pomper. 2) øſer Vand ud (af Skib el. Baad.)
imájarbik, en Pompe.
imájaut, et Øſekar.
imarikpok v. rikàu, *intr.* er ſmukt Hav; er jevnt og got Fahrvand.
imarikſok, ſmukt Hav; jevnt og got Fahrvand (uden Søegang el. Jis.)
imarnarſak, et Vaag; aabent Vand imellem Jiſen.
imarórpok, 1) *intr.* bliver aabent Vand; Jiſen bryder op. 2) *tr.* — for en el. for Skibet (ſaa det kan fahre.)
imarſiorpok, *intr.* fahrer til Søes el. paa Havet.
imarſiortok, en Søemand.
imarſioarikpok, *kſ. intr.* er en god Søemand; er ſøevant.
imarſioarikſok, en brav Søemand; ſøevant; velbefahren.
imartórnek, en ſtor og rummelig rund Havbugt, kun indelukt fra det vilde Hav med ſmaa ubetydelige Øer.
imartornâurſak, en mindre Havbugt næſten af ſamme Beſkaffenhed.

Imaka, ſee under Ima.

Imangérpok, *f. intr.* tier ſtille; holder op at græde (helſt Børn.)
imangérſarpok, *tr.*)
imangerſáïok, *intr.*) ſtiller tilfreds; faaer til at tie.

imangersåut, noget at faae en til at tie ved.
imongiúpok, *t. tr.* 1) tier om; holder op at tale om; har ej længer paa Munde. 2) tier med; fortier; holder hemmelig.

Imek, ferſk Vand; ſødt Vand; Vandſted; i *plur.* ervngit, Vande.

imíksak, 1) noget at drikke. 2) Draaber; flydende Medicin.
imĕinak, bart og tyndt Vand uden Kraft; Vandſlampamper.
ervngínak, blot Vand; reent Vand.
imérpok, *t. tr.* drikker.
ímigak, en Drik; det ſom drikkes.
imerofúkpok, *intr.* tørſter; er tørſtig.
imerofúktok, tørſtig.
imerofúngnek, Tørſt.
imerofungnak! hvilken Tørſt! hvor tørſtig er jeg dog!
imerofungnaktu, *intr.* 1) det forvolder Tørſt; det hidſer. 2) man maae næſten forgaae af Tørſt; det var at ønſke man kunde faae noget at drikke.
imerofugungnærpok, *intr.* har ſlukket ſin Tørſt.
imerukpok, *intr.* ønſker ſig Vand; har Lyſt til at drikke; tørſter.
imerpallajukpok v. petlårojukpok, *intr.* er hengiven til megen Drik; drikker ſtærkt; er forfalden til Drukkenſkab.
immerpallajuktok v. petlårojuktok, en Dranker; en Drukkenbolt.
imerpetlårojungnek,)
imingårnek,) Drukkenſkab.
imértarpok, *intr.* 1) drikker meget el. ofte. 2) trækker Vand (en Baad, en Handſke) 3) henter Vand.
imertåut, noget at hente Vand i; en Vandſpand.
imerterpok, *t. tr.*)
imerteriok, *intr.*) lader trække ud i Vandet (Tang for at miſte ſit Sliim og blive ſpiſelig.)
imertigak, Tang ſom er lagt i Vand at trækkes ud.
imerſungnipok, *tſ. intr.* Maden ſmager ferſk; den er ej ſalt nok.
imerſungnilitſerpok, *ſ. tr.* udferſker (det ſalte); ſkaffer ferſk Smag.
imerſungnilitſigak, udferſket.
imerdlårſiok, *intr.* Vandet ſtaaer ham i Øjnene (den

som vil til at græde); Øjnene blive fulde af Vand paa ham (af Blæst) el. rinder (som paa gamle Folk.)
imiak, Øl.
imiórpok, *intr.* 1) skaffer Vand; gjør Vandhul; vækker Jisen; graver i Sneen efter Vand. 2) brygger Øl.
imiórtok, en Brygger.
imiórbik, 1) et Bryggerhuus. 2) et Bryggerkar; en Bryggerkjedel.
imiugak, 1) Jis som er lagt i Kjedelen at smelte til Vand. 2) i *plur.* imiukkæt, Mask; det overblevne af Brygning.
imiornerdluko, det samme i sidste Bemærkelse.
imiugeksak, Malt.
imípok, *t. tr.*)
imitsiok, *intr.*) skjenker; giver en at drikke.
imitserpok, *t. tr.*)
imitseriok, *intr.*) bløder ud; lægger i Blød; udfrister.
imitsigak, lagt i Blød; udfrisket.
Imenna og Imenne, see under Ima.

Imennek v. imanek v. imenningoak, en liden hvid muslingartet Gaber-Skjæl, som sidder fast an i Klipperne ved Stranden ofte meget dybt indboret. *Mya hysfifera v. Mytilus Pholadis.*

Imeraktipok v. imiksiok, *intr.* er Fuldmaane.
imeraktilerpok, *f.*)
imiksiartorpok,)*intr.* er tiltagende Maane; Maanen voxer.

Immerárpok, v. rártarpok, *intr.* 1) spiller Lykke-Spil paa grønlandsk Viis, ved at kaste et lidet stykke Træe, en Syering eller andet, op i Vejret, og udsee den Vindende, efter hvad Ende dette ved Faldet kommer til at staae paa. 2) kaster Lod; spiller Kort el. Bretspil.
imerdut, 1) det som bruges at kaste i Vejret i det grønlandske Lykkespil. 2) Tærning; Dambrikke; Kort; Lod.
imerautigâu, *tr.* kaster Lod om; spiller om.
imerárdlukpok, *intr.* forspiller; taber i Spillet.

Imerkotèilak, en Tærne; Hættentærne. (*Sterna Hirundo.*)

Imerpok, see under Imek.

Immerpok, Immeet og Immiak, see under Imma.

Imiak, see under Imek.

Imikárpok v. ingmikárpok, *intr.* fortsætter Rejsen; rejser i eet til sit foresatte Maal uden at standse el. lægge op.

Imikpok, *t.* 1) *intr.* der gaaer Dæl el. Bugle i et Fad el. Skaal. 2) *tr.* lader komme Dæl el. Bugle deri (ved at tabe el. støde det.)

imingnek, en Dæl el. Bugle i et Fad.

imingnakàu, *intr.* det suser el. hviner i Luften; det lyder huult langt fra (f. Ex. naar Søen støder an i et Jisfjeld, man ej kan see, el. det gaaer i Stykker, saa man allene kan høre Knaldet deraf.) Udlome imingnakàu, i Dag er det en skrækkelig Knagen og Bragen.

imingnarsiok, *intr.* næsten det samme, dog egentlig: er gjennemtrængt og opfyldt af saadan Lyd, som: Auleisim iktuánik silla imingnarsiok, det hviner ret i Luften af Bøsse-Skudet.

Imiksiok, see under Imeraktipok.

Imiorpok, see under Imek.

Immiſpok, *t. tr.* skyer en noget at bestille; giver ham Arbejde.

immirsut, det Stykke Arbejde, som leveres en anden at forfærdige.

immitipok, *t. intr.* faaer noget at bestille for en anden.

Imnak, en Bratning; en stejl Klippe.

imnarpok, *intr.* der er stejlt el. brat.

imnâvok, *intr.* er en Bratning; er stejl.

imnarsiorpok, *intr.* klyver paa bratte Steder; klavrer op ad et stejlt Bjerg.

Imuk, Melk; Die.

imurksóak, tyk Melk; Ost.

imulik, som har Melk el. Die. Sàua imulik, et Malke-Faar.

imugiorpok, malker.

imûvok, er Melk el. Die.

imuktorpok, *intr.* spiser el. drikker el. laber Melk.

Imúkpok, *intr.* er indsvøbt; er lagt inden i noget.

imúpok, *tr.* indsvøber; indruller; lægger inden i noget. Merkutingoaka imukit annorâminermut, svøb mine Naale i en Klud.

imúktok,)
imûtak,) indsvøbt; indrullet i noget.

imuvok, 1) *intr.* a) er sammensvøbt; sammenrulles. b) er indtrukken; opvindes. c) haler ind; vinder op; trækker sit Snøre op for at slutte. 2) *tr.* a) svøber sammen; sammenruller. b) opvinder det; trækker det op; indhaler det (Snøret.)

imursak, a) sammensvøbt; sammenrullet; sammenlagt. b) opvunden; indtrukken; indhalet.

Imæpok, see under Ima.

Immærpok, s under Imma.

Innarlerpok, see under næstfølgende.

Innarpok, *intr.* 1) ligger. 2) ligger ned (især for at sove.) 3) lægger sig; gaaer til Sengs.

innarbik, 1) Sted at lægge sig; Sovekammer. 2) Tid at lægge sig; Sengetid.

innardlukpok, *intr.* 1) ligger ilde. 2) er i Ulave el. Urigtighed; er ej i sin Stand el. som den bør. 3) er svag; er ikke rigtig; er skrøbelig. 4) er ilde tilmode; er ej i got Humeur. 5) er utilbørlig; sømmer sig ikke.

innardluktok, 1) urigtig. 2) svag; skrøbelig. 3) ilde tilmode. 4) utilbørlig; usømmelig.

innardlursûsek, 1) Urigtighed; Ulave. 2) Svaghed; Skrøbelighed. 3) Utilbørlighed; Usømmelighed; slet Opførsel.

innardlugâu, *tr.* 1) har Modbydelighed for. 2) agter utilbørligt.

innardlugirsak, 1) modbydeligt; det som er en imod. 2) det man holder utilbørligt.

innæjârpok, *intr.* lægger sig tilig; gaaer tilig til Sengs.

innængavok, *intr.* ligger; har lagt sig; er gaaet til Sengs.

innængarsok, den som ligger; den som er gaaet til Sengs.

innængavik, 1) Liggested; Seng. 2) Sovetid.

innarlerpok, *f.* 1) *intr.* a) er ganske i Ulave; er bedærvet; er bleven uduelig til sit Brug. b) er afdød; er død og begraven. c) er ilde behandlet; lider ilde af nogen; fornærmes; forurettes. 2) *tr.* a) bedærver; beskadiger. b) fornærmer; forurettet; behandler ilde; gjør Forfang.

innarlëiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

innar-

innarlersok, 1) en ganske bedærvet Sag. 2) afdød; død og begraven.
innarléïrsok, en Bedærver; en Beskadiger. 2) en Forurettter; en Fornærmer, som gjør andre Forfang.
innarliorpok, *intr.* kommer i Ulejlighed; rager i Ulykke; bliver ilde faren; har Skade af noget.
innarlöusek, Ulejlighed; Ulykke; ubehagelig Forfatning.

Inne, 1) Sted. 2) Kammer; Værelse; Stue; Boelig. 3) Fuglerede. 4) Leje (Dyrs el. Fugles.)
innekarpok, *intr.* 1) har Sted el. Plads. 2) har Boelig; boer.
inneràk, et Huus el. Telt. *A.*
innigàu, *tr.* har det til sit Sted el. Værelse; det er hans Kammer.
innilik, som har Værelse; forsynet med Boelig.
innìksak, Sted at være paa.
innìksakarpok, *intr.* har Sted at være paa el. Huus at boe i; i *neg.* innìksakangilak, har ingen Sted at være; er huusvild.
innìksakangitsok, huusvild.
innìksarsiupok, *tr.* søger Værelse for en; bereder ham Sted.
innìksiok, 1) *intr.* forskaffer sig Sted el. Kammer. 2) *tr.* forskaffer en anden det.
innìksiorpok, 1) *intr.* søger sig et Sted at være paa; udsøger sig en Plads el. Værelse. 2) *tr.* søger det for en anden.
innitàrpok, faaer et nyt Værelse.
innibiupok, *tr.*) herbergerer; laaner Huus; tager Fremmede i Huus.
innibiursiok, *intr.*)
inneisuavok, *intr.* er flygtig; har ingen blivende Sted.

Innello, en Tarm.
innellûrsak, det som ligner en Tarm; en Pølse; en Kringle.
innellualik, et slags Søeorm med mange Tarme (*Holothuria Pentactes.*)
innelluartorpok, *intr.* spiser Tarme.

Inneppok, *t. tr.* 1) byder; befaler; paalægger noget at gjøre. 2) beder sær meget; holder stærkt an hos. 3) vil endelig have til; nøder; tvinger.
innèiziok, *intr.* det samme. giver Love; udstæder Befalinger.
innèizirsok, en Befaler; en Lovgiver.

innersut, en Befaling.
innèizit, et Bud; en Befaling. i *plur.* innèizisit, en Lov; Samling af Bud.
innerterpok, *f. tr.*)
innerteriok, *intr.*) forbyder; forhindrer; fraraader; holder fra.
innerterirsok, 1) en Forbyder; en Forhindrer. 2) et Spøgelse i Luften, til hvilket de døde Grønlændere paa Rejsen til Himmelen maae tolde deres Indvolde, hår derfor en Krumkniv i Haanden at skjære dem op med (efter Angekkokkernes Foregivende.)
innerterkot, Forbud.
innertereepok v. tersereepok, *intr.* er tver; er modtvillig; lyder ikke; gjør seent, hvad man beder el. befaler.
innertereetsok v. tersereetsok, tver; uvillig; gjenstridig.
innertereetsúsek v. tersereetsúsek, Uvillighed; Tverhed; Gjenstridighed.
innerterseriarpok, *intr.* viser sig hørig og lydig; efterkommer strax Befalinger; er villig; er føjelig; gjør det man beder.
innerterseriartok, villig; føjelig; hørig og lydig.
innerterseriarsúsek, Villighed; Føjelighed; Hørighed.
innertiksåvok, *intr.* er god at bede; er let at overtale; er villig; giver strax efter.
Inerpok, see Enérpok.

Innérpok, *f.* 1) *intr.* er udspiilt; staaer i Spilning (et Skind for at tørres.) 2) spiler ud; sætter det i Ramme for at tørres.
innérbik, en Ramme at spile Skind udi for at tørres under Huusloftet.
innigak, udspiilt.
inniok, 1) *intr.* er ophængt el. udhængt for at tørres (vaade Klæder.) 2) *tr.* hænger op el. ud for at tørres.
innirsak, det ophængte el. udhængte for at tørres.
innitsæt, *car. sing.* en Hekke el. Grind, hvor Klæder lægges paa for at tørres over deres Lamper, som hænger i samme.
innitsåursak, en Ild-Rist.
inniorarpok, *tr.*)
inniorsiok, *intr.*) lægger el. spreder ud for at tørres (Tørv, Lodder rc.)
inniorakkæt, *car. sing.* de udspredte el. udlagte (Tørv el.

el. Lodder.) som skulle tørres.

Inga, see under Ika.

Ingalekpok, *tr.* skyer; søger at undgaae; holder sig fra; vil ej befatte sig med; vogter sig for at røre.

ingaléïok, *intr.* det samme.

Inge, Urinrøret hos et Hundyr el. sammes yderste Aabning.

Ingek, Ja. *N.*

Ingerdlavok, *intr.* 1) fahrer afsted; skyder Fahrt (ved at gaae, seile, svømme &c.) 2) rejser; er paa Rejsen. 3) skyder snel Fahrt; kommer fort afsted. 4) skyder Vært; løber i Vejret.

ingerdlarsok, fremfahrende; rejsende.

ingerdlarsúsek, 1) Fahrt; Fremfahrt. 2) Vært.

ingerdleitsokáu, *intr.* 1) kommer seent afsted. 2) voxer langsomt.

ingerdlèitsereepok v. sereetsokáu, *intr.* skyder liden Fahrt; kommer seent afsted; sejler slet.

ingerdlèitseriarpok v. seriarkáu, *intr.* skyder god Fahrt; kommer fort afsted; løber hurtig; sejler fort.

ingerdlut, en Konebaad. *A.*

Ingianárpok, *intr.* det skjærer el. stikker i Øjnene (noget skinnende.)

ingianakáu, *intr.* det skjærer meget i Øjnene.

ingiasukpok, *intr.* kan ej see imod Solen el. noget som skjærer i Øjnene; bliver sneeblind; faaer ont i Øjnene af at see formeget mod Solen.

Ingiarpok, *tr.* forekommer; kommer en tilforn i noget; gaaer ham i Forkjøbet. Sekkerngub ingiarpánga, Solen stod op, før jeg vaagnede. Anórib ingiaromarpátigut, Blæsten vil komme paa os, før vi naae Hjem.

ingiáïok, *intr.* det samme.

ingiáïrsok, den som gaaer en anden i Forkjøbet.

ingiarkatak v. káte, 1) en Medbejler. 2) Rejse-Broder; Svite; Rejse-Selskab.

ingiarkatigáu, *tr.* 1) kappes med ham om noget at faae el. naae; er hans Medbejler. 2) fahrer i Selskab med; rejser i hans Følge; (dog paa en anden Baad.)

ingiarkatäupuk, *intr. car. sing.* 1) de kappes med hin-

hinanden; ere hinandens Medbejlere; søge at forekomme hinanden; 2) følges ad; rejse sammen ad een Vej (dog hver paa sin Baad el. Slæde.)
ingiellorpok, *tr.*)
ingiellóïok, *intr.*) følger med; gjør Sælskab.

Ingiasukpok, see under Ingianarpok.

Ingiellorpok, see under Ingiarpok.

Ingik, en Aad; Spidse.
ingirksoït, (*plurale* af ingirksoak) Bjerge. *A.*
ingilik, som har Spidse el. Aad; en spids Kniv &c.
ingigikpok, *f. intr.* har en god Aad; er brav spids.
ingigiksok, brav spids.
ingikpok, *t. tr.* sætter Spidse paa; gjør Aad paa; filer el. sliber spids.

Ingimipok, *t. tr.*)
ingivterpok, *t. tr.*)
ingivteriok, *intr.*) tager fra hver andre; skiller ad Stykke for Stykke; løser op i sine Dele; sønderlemmer (en Baad el. Kiste for at omarbejde); river ned (et Huus for at bygge det op igjen); spretter op (et Klædemon for at omsye det.)

Ingiorpok, *tr.* holder Sangen med en anden; sjunger med; staaer ham bi i Sangen.

Ingípok, *t. intr.* sætter sig ned (et Menneske.)
ingibik, Stoel; Sæde; Bænk; Sted at sætte sig paa.
ingibigâu, *tr.* sætter sig paa.
ingisimavok, *intr.* har sat sig; sidder; er siddende.
ingitipok, *t. tr.* bringer til at sidde; skaffer Sæde; byder at sætte sig; sætter en ned.
ingorak v. innorak, et Skind (helst Bjørneskind) som lægges over en Slæde at sidde paa.

Ingiulik, Søegang; huul Søe; Søedinning.
ingiulikpok, *t. intr.* der gaaer huul Søe; er Dinning el. Søegang.
ingiulikâu, *intr.* er stærk Søegang.
ingiuliksiorpok, *intr.* er ude i stærk Søedinning; udholder slem Søegang.

Ingivterpok, see under Ingimipok.

Ingma, 1) lidet. 2) en liden Stund.
ingmamik, det samme i 1ste Bemærkelse.

ingmangoak, 1) ganske lidet. 2) et Øjeblik.
ingmäitsiak v. mèitsiak, 1) noget lidet. 2) nogenledes; til Maade. 3) en føje Tid.
ingmakénnæk! saa sagte! ej for stærkt! brug Maade! nogenledes!
ingmalo, det var tilpas; vel forskyldt.

Ingme, Sig selv. Ingme umigallune, havende sig selv. Dette Ord bruges ellers meest flecteret ved *Appositiones*, som: ingminut, til sig selv, i *plur.* ingmingnut, til hinanden indbyrdes. ingminik, af el. ved sig selv, i *plur.* ingmingnik, af dem selv el. ved deres egne Kræfter. ingminit, fra sig selv, i *plur.* ingmingnit, fra hinanden. ingmine, hos el. i sig selv, i *plur.* ingmingne, hos dem selv; hos hverandre. ingmikut, for sig selv; særdeles; særskilt.
ingmikôrpok, 1) *intr.* er særskilt; er for sig selv; er eenlig. 2) *tr.* tager hver for sig; fraskiller; sætter for sig selv; udtager; udvælger.
ingmikôrtarpok v. kôrtipok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
ingmikôrtok, særskilt; eenlig; som er for sig selv.
ingmikôrut v. kôrtarut, Afdeling; Part.
ingmikôrtarnek, Frastillelse; Særstilling; Udvælgelse.
ingmikôrtarterpok, *t. tr.* afdeler i flere Dele.
ingmikôrtitak, frastilt; særstilt.
ingmisut, som sig selv.
ingmerpok, *t. intr.* sjunger Viser eenlig for sig selv (af Spøg.)
ingmertarpok, *intr.* sidder og sjunger over hos sig selv paa en Viise, man siden skal fremkomme offentlig med.

Ingmingoak, Berglaxen. (*Coryphæna rupestris.*)

Ingna, see under Ika.

Ingnek, Ild.
ingnérsoak, 1) stor Ild; Ildebrand; Vaade-Ild. 2) en Ild-Drage i Luften.
ingnekpok, *t. intr.* 1) fanger Ild; der kommer Ild i (bruges kun om Glø de-Ild og Gnister, men ej om Lue-Ild.) 2) skaffer Ild; faaer Ild i noget (Knøsk, Svamp, Kul etc.)
ingnengniarpok, *intr.* stræber at skaffe Ild; driller Ild paa grønlandsk Viis; slaaer Ild.

ing-

ingnektarpok, *intr.* slaaer Ild.
ingnektàut, en Flintesteen; Fyrsteen.
ingnektarbik, 1) Fyrstaal. 2) Fyrtøj.
ingnersiok, *intr.* henter Ild.
ingnersìt, 1) et Fyrglas; Brændeglas. 2) et Fyrfad.
ingnersivik, Fyrsted; Fyrtøj.
ingnerínak, Blus.
ingnâglek v. nâglégiak, Lysning; hastig Blink; Lynild.
ingnâglekpok v. légiarpok, *t. intr.* det lysner; der kommer hastig Blink af Ild for Øjnene.
ingnâglektarpok, *intr.* det lyner; lysner ofte paa hinanden.
ingnâglektarnek, Lynen.
ingneligiarpok, *intr.* kommer el. sidder for Ilden.
ingnerôlavok, *intr.* 1) det funker; gnistrer. 2) skinner i Mørke.
ingnerôlanek, 1) Ild-funke; Gnist. 2) phosphorisk Skin i Mørke. 3) Moorild; Skin i Søevandet om Aftenen.
ingnerôlak, det samme. Moorild Ormen. (*Nereis Noctiluca.*)
Ingorak, s. under Ingipok.

Ingækpok, *intr.* er den slemmeste; er værst el. grovest i noget (at slaae; vise sig stolt, o. s. fr.)
ingæktarpok, *intr.* gjør for meget af en Ting (for Ex. af at spise.)
ingækpætlâkau, *intr.* det er alt for meget; det er uudstaaeligt; det gaaer alt for grovt til.
Inniliupok, see under Inne.
Innimigàu, *tr.* 1) undseer sig for. 2) tør ej vove det; understaaer sig ikke at gjøre det; har ej Hjerte el. Dristighed til. 3) *i neg.* understaaer sig; tør vove; har Hjerte til el. Mod paa.
iunimigilerpok, *f. tr.* begynder at tabe Modet om at faae det, man ønskede.
inniminérpok, *f. tr.* udseer sig en Ting; har Mod paa; har Øje paa; udkaarer sig i Tankerne.
inniminérse v. nérsillæt! hvem der dog kunde faae den Ting! Ach! at ingen skulde forekomme mig og tage den fra mig!
Inningiekpok, see under Innuk.
Inniok og Inniorarpok, see under Innerpok.

Innorak, s. under Ingipok.

Innórpok, 1) *tr.* naaer ikke; kan ej indhente; rækker ej dertil. 2) *intr.* er ej fuldvoxen; staaer endnu i Vært.

innôpok, *t. intr.* det strækker ikke til; langer ikke; er for kort.

innórsarpok, *intr.* 1) det samme. 2) kommer for kort; har ej den Evne som en anden; maae blive *tilbage*.

innornakàu, *intr.* er vanskelig at naae; kan ej indhentes.

innortorpok, *tr.*)
innottóïok, *intr.*) kommer for silde til.

Innugak og Innuïlak, see under næstfølgende.

Innuk, 1) et Menniske. 2) *speciatim*: en Grønlænder. 3) *cum. suff.* a) Herre til en Ting; Ejermand. b) Beboer af et Sted. c) Kyllingen i et Æg.

innugàu, *tr.* 1) har til Ejermand. 2) er befolket deraf. 3) holder af; kan lide el. fordrage.

innukatak v. kate, Medmenniske; Næste. || *diminut. cum. suff.* innukatingoara, min lille Kone.

innukatigàu, *tr.* 1) lever paa een Tid med; har til Næste. 2) har til Hustrue.

innugikpok, *s. intr.* er et smukt Menniske; er velskabt.

innugiksok, et smukt el. velskabt Menniske.

innukuluk, et uselt Menniske; et ynkværdigt el. beklageligt Menniske.

innukulukpok, *intr.* det er et stakkels Menniske; det Menniske er at beklage.

innordlukpok, *intr.* er et stygt el. hesligt Menniske; er grim; seer slet ud.

innordluktok, et stygt Menniske x.

innupiluk, et slemt el. ont el. lumpent Menniske.

innukarpok, *intr.* 1) der er Mennisker. 2) det har sin Ejermand.

innukajuïpok, *ts. intr.* der findes ingen Mennisker; er folkeløs; er øde for Mennisker; er ubeboet.

innukajuïtsok, et øde Sted, hvor ingen Folk findes el. boer; en Ørken.

innuïlak, Eenlighed; Eensomhed (hvor ingen Mennisker er.)

innuïlarsiorpok, *intr.* 1) søger Eenlighed; er for at være eene. 2) er eene; boer eens paa et Sted.

innuïlarsiortok, eene; eenlig; separatist.
innuktak, et ihjelslaget Menniske; en dræbt.
innuktalik, en Manddraber; Drabsmand; som har slaaet nogen ihjel.
innuytak, et sig tilhørende Menniske; Livegen.
innuytarâu, tr. har til Livegen; tilhører det Menniske; har til sit Folk.
innutâk, et nyt Menniske; et nyfødt Barn.
innûrsak, et Billede; en Ligning efter et Menniske.
innûrsiortok, en Billedhugger.
innuksiok, intr. 1) faaer et Menniske at see. 2) anskaffer sig et Menniske til at være hos sig; leier en; tager i Tjeneste el. til sig i Huset.
innuksiak, 1) et forhvervet el. tiltagen Menniske; 2) en kjøbt Træl
innuksiarâu, tr. forskaffer sig el. kjøber det Menniske.
innuksimavok, intr. lokker Mennisker med sig; stjeler el. trækker dem med sig; optager dem.
innuksisimavok, intr. 1) har god Opførsel el. Levemaade; veed at skikke sig blant Folk; er skikkelig el. taalelig at være nær. 2) i neg. fører sig slet op; er uforskammet; er næsviis.
innuksisimarsok, skikkelig; som veed at skikke sig blant Folk.
innuksisimarsûsek, god Opførsel; skikkelig Levemaade.
innuksisimangitsok, uforskammet; næsviis; slet af Opførsel.
innuksisimangitsûsek, Uforskammenhed: Næsviished.
innuksiarnerpok, f.)
innuksiorpok,) intr. er venlig; omgaaes Folk vel; er beleven el. omgængelig; er menniskekjærlig.
innuksiarnersok, venlig; omgængelig; beleven; menniskekjærlig.
innuksiarnernek,)
innuksiornek,) Omgængelighed; Venlighed; Belevenhed; Menniskekjærlighed.
innuksiurnêpok, intr. er ond at komme tilrette med; er uomgængelig; tager ilde imod Folk.
innuksiarnêtsok, uvenlig; uomgængelig; ond at komme tilrette med.
innukotigâu, tr. spotter; forhaaner; driller; behandler foragtelig.

innu-

innukotigirsak, spottet; forhaanet; drillet.
innuksuk, 1) en Vare; et opreist Tegn paa et Fjeld; et Skibstegn. 2) *i plur.* innuksuït *v. diminut.* innuklungoæt, smaa Pinde, en Alen lange, som sættes udi Marken med en Tørv paa Enden el. en Peltz paa, at skræmme Rheensdyr med til Bue-Skytterne, naar der ere kun faa Folk til at jage.
innutokâk, et gammelt Menniske.
innutokâvok, *intr.* er gammel (han el. hun.)
innutokâunek, et Menniske af de ældste.
innutokalliok, bliver gammel.
innukoë'ksak, en gammel Mand.
innukoëksârsoak, en udlevet Mand.
innutsokâk, et fuldvoxen Menniske.
innusuk, Ungdommen; en ung Person (Dreng el. Pige.)
innusukpok, *intr.* er ung.
innusuktok, ung.
innusungnek, Ungdom; unge Alder.
innúngorpok, *intr.* bliver et Menniske.
innungorkikpok, *f. intr.* igjenfødes; fødes paa ny; bliver et nyt og andet Menniske.
innungorkiksok, igjenfødt.
innungorkingnek, Igjenfødelse.
innungorkingnartok, som virker Igjenfødelse.
innûvok, *intr.* 1) lever. 2) er et Menniske. 3) kommer til Verden.
innûlerpok, *f. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
innûrsok, 1) levende. 2) kommen til Verden (et Menniske.)
innûnek, Livet; det at leve.
innûvik,)
innungorbik,) 1) Fødsels-dag. 2) Fødsels-Sted.
innuvigâu, *tr.* er født der.
innunartok, Livet; som er værd at leve i.
innursûsek, Liv; levende Tilstand.
innursut, Livet; det som holder en i live; enten: a) gjør at han lever el. b) gjør ham Livet kjært.
innursutigâu, *tr.* 1) det er hans Liv; han har det at takke for sit Liv; hans Liv bestaaer deri el. hænger deraf. 2) lever desuagtet; døer ikke deraf. Ikkerperksoït innursutigèj tejmeitok; han levede dog, uagtet de mange Saar.

innursutilik, - Liv; det som har Livet i sig; det som skaffer Liv og Lyst.
innursutekarpok, *intr.* har Livet; har det der holder ham i Live; har at leve efter.
innut, Levnets-Middel; det man lever af; Livs-Ophold.
innutigàu, *tr.* lever deraf; har sit Ophold deraf.
innutigirsak, det samme som innut.
innutiksak v. tigirsèksak, Noget at leve af; det som hører til Livs Ophold; Livets Fornødenhed.
innudluarpok, *intr.* lever vel, enten a) lykkelig og fornøjet, eller b) skikkelig og ordentlig, som han bør at leve.
innunerdlukpok, *intr.* lever ilde, enten a) har ej sit Udkomme, eller b) fører et slemt Levnet.
innuniarpok, *intr.* stræber efter at leve; vil gjerne leve; vil ej af med Livet.
innûsek, 1) Levnet; Levemaade; Opførsel. Tersa innûsera, det er saa mine Lader el. saaledes er nu jeg og ikke anderledes. 2) Natur. Innûse uniordlugo ajornætlârau, det er ej saa let gjort, at forandre sin Natur.
innuseràu, *tr.* opfører sig saa; lever saa; har den Natur el. Levemaade.
innuserliorpok, *intr.* har Modgang i Livet; er i Vaande; lider Gjenvordighed.
innungmersorpok, *intr.* lever længe; faaer et langt Liv.
innunertôvok, *intr.* bliver ved at leve; lever længe.
innunekípok, *t.s. intr.* lever kort.
innutornerpok, *s. intr.* lever længe; er sejlivet; kan ej komme af med Livet.
innurorsarpok, *intr.* opfødes; opfostres; opdrages.
innurorsarbik, det Sted man er opfødt paa; Levested, hvor man er opdragen og har tilbragt sine beste Dage; Fædreneland; Fødestavn.
innurorsarbigàu, *tr.* er opfødt der; har til sin Fødestavn el. Fædreneland.
innungmadâvok v. dâuniarpok, *intr.* er vellystig.
innuvarpok, *intr.* fremdrager sit Liv; fortsætter Livet saa og saa.
innuærpok, *.t. tr.* dræber; slaaer ihjel; myrder; bringer af Dage (et Menniske.)

innu-

innuárnek, 1) Tøj som er skilt ved sin Ejer. 2) Tøj efter en Død.
innurærpok, *f. intr.* myrder; dræber Folk; ombringer Mennesker; (gjør Profession deraf.)
innurærsok, en Morder.
innurærlôvok, *intr.* er en Morder; har dræbt Folk.
innuarolik, et Bjergmenniske; en Pygmæer; et slags smaa bitte Mennisker, som Grønlænderne fortælle om, at skulle opholde sig i Bjerg-Kløfterne.
innurosek, en Bjerg-Trold, som efter Grønlændernes Fortælling opholder sig paa steile Steder, og kan smutte ind i Klippen.
innutômarsok, en Menniskeæder (saaledes foregive Grønlænderne, nogle paa Østerbygden fra dem forskiællige Mennisker at være.)
innugak, et slags Legetøj af Been, med Ansigt paa, som løber omkring efter en Traad, og den, Ansigtet kommer at vende til, skal betale.
innugarpok, *intr.* leger med saadant Legetøj.
inningiekpok, *t. intr.* er Folkeskye; er ej for at være i stort Sælskab el. have megen Besøg.
inningiennakâu, *intr.* det er frygtelig at komme der for de mange Folk; det store Sælskab er ej at vove sig iblant.
Innukotigau, Innuksiarnerpok, Innuksimavok, Innuksisimavok og Innuksuk, see under næstforegaaende.

Innungëipok, *tf. intr.* er kaadmundet; taler store Ord; skryder; praler.
innungëitsok, kaadmundet; en Skryder; en Storpraler.
Innurorsarpok, Innusek, Innuserliorpok, Innusuk og Innuvok, see under Innuk.

Innækópok, *t. intr.*)
innækogâu, *tr.*) har kjær; ynder; holder af.
innækonakâu, *intr.* 1) er yndig; er elskelig; er værd at holde af. 2) er nydelig.
innækonartok, 1) yndig; elskelig; værd at holde af. 2) nydelig; ret artig lille Mon.
Ipak, Fibre; Aare (i Træ, Been el. Horn.)

ipagikpok, *f. intr.* har smukke Fibrer; er skjært Træe; et got at arbejde i.

ipagiksiok, *intr.* lader sig arbejde; traf nu at gaae med Træet.

ipardlukpok v. lungnakàu, *intr.* har ej gode Fibrer; er tverløbende i Træet; er ej got at arbejde udi.

ipakipok, *tf.* har fine Aarer; er smaa-fibret; er fiint Træe.

ipartôvok, *intr.* har store Aarer; er storfibret; er grovt Træe.

Ippàrpok, *tr.* 1) slikker Tallerkener. 2) æder Levninger efter en anden. 3) gnaver Been (et Menniske.)

ippágak, Tallerkenslikkerie.

Ipe, 1) en Gribe (i en Kurv el. Spand.) 2) en Hank (i en Ballie.)

ipilik, 1) som har Gribe; med Gribe. 2) Hanket; med Hank i.

ipiàrsuk, en Telt-Pose; Parade Pose (paa begge Sider i en Telt; som er et slags smaa Pakposer af hvidt Skind stribet i mange Couleurer og oventil sammensnøret med mange Remmer, hvori Qvindfolkene giemme deres smaa Sager.)

ipiarsùrsak, et slags ærgrunde Gopler i Havet. (*Beroe.*)

Ippek, *pl.* ervkit, Skarn; Snavs; Smuds; Ureenlighed (paa Krop, Klæder el. Bohave.)

ippĕngoak, det lidet besudlede; Buxe-Klap.

ippérksoak, meget Skarn; Skidenhed.

ippertôk, meget skiden og ureen; ret besudlet; fuld af Skarn; særdeles snavset el. besmittet.

ippertôvok, *intr.* er meget besmurt og skiden; er særdeles besmittet.

ippekpok, *t.* 1) *intr.* er skiden; bliver skiden; besudles; besmittes. 2) *tr.* skidner; besudler; besmitter; gjør ureen.

ippékſarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ippærupok,) *f. intr.* er fri for
ervkærpok,) Skarn; er bleven reen; er reengjort.

ippærutipok, *t.*) *tr.*)
ervkéjarpok,))
ervkejàïok, *intr.*) tager Skarnet af; reenser; gjør reen.

ervkejàïrsok, en Reenser.

ervkéjarnek, Reenselse.

ervkéjægak, reenset; reengjort.

ervv-

ervkéjaut v. jautikſak, reenſende Middel.
ervkinárlõvok, *intr.* er ganſke ſkiden og tilſmurt.
ervkipok, *intr.* er reen; er uden Snaus.
ervkovok, *intr.* er ſkiden; er beſinudſet.
Ipekſak, i Gaar.
ipekſâne, 1) i Forgaars; i Overgaars; 2) for et par Dage ſiden.
ipekſárugo, om nogle Dage.
ipekſiok, *intr.* 1) er 2 a 3 Dage ſiden det ſkede. 2) har været her 2 a 3 Dage. heraf:
ipekſigame, for 2 a 3 Dage ſiden; forleden.
ipekſigune, om 2 a 3 Dage; om en føje Tid.
Iperâk, 1) Veege i Lampe el. Lys. 2) Moos tjenlig til Lampe-Veege.
iperkerpok, *ſ. tr.* ſætter Moos-Veege i Lampen.
Ipperâk, en kort Rem med Harpunn, ſom bruges til Sælfangſt paa Jiſen.
ipperârpok, *tr.* ſlipper af Hænderne; lader fare; ſlipper.
ipperægak, ſluppen.
Iperârpok, *intr.* gaaer i Vand; vaader. *N.*
Iperarpok v. kartorpok, *tr.* pidſker; ſlaaer med Svøbe.
iperartornek, Svøbeſlag; Rible el. Strime af Pidſk.
iperartorkíkpok, *ſ. intr.* forſtaaer ſin Svøbe; kan got ſlaae med en Pidſk; er en god Kudſk.
iperartugak, pidſket; ſvøbeſlagen.
iperâutak, en Pidſk; en Svøbe; egentlig: dens Rem.
Ipperârpok, ſee under Ipperâk.
Iperautak, ſee under Iperarpok.
Iperíkpuk, *ſ. intr. car. ſing.* ere ſammenbundne; ere jevnſides ſammenføjede (tvende ſtykker Træe for det løſe.)
iperikſipok, *t. tr.* ſætter 2de ſtykker Træe ſaaledes ſammen (enten for at forlænge et Skaft, eller for at paſſe dem ſammen, at de ſiden kunne ſammennagles.)
Ipíkpok, *t. intr.* 1) er hvas; er ſkarp; ſkjærer got (Kniv, Saug.) 2) er hvas el. bidende (Ord, Brev.)

ipiksúsek, Hvashed; Skarphed.
ipiksarpok, tr. hvæsser; skærper.
ipikíaut, Hvæssesteen; noget at skærpe med.
ipikíaunak, et tóskallet Skjæl af Hjerte-Skjæl-Slægten (*Cardium grönlandicum.*)
ipkēpok, tſ. intr. er sløv; er stump.
ipkētsok, sløv; stump.
ipkētsúsek, Sløvhed.
Ipiksáunak og Ipkēpok, see under næstforegaaende.

Ipsak v. ivsak, Forleden; for nogen Tid siden; (omtrent 14 Dage el. 3 Uger.)
ipsársoak, for lang Tid siden; for mange Dage siden.
ipsarojúrksoak, for mange Uger siden.
ipsaliok, intr. 1) han har været her en god Tid (omtrent 14 Dage el. 3 Uger.) 2) det er en god Tid siden. deraf:
ipsalígame, for en god Tid siden.
ipsalígune, naar nogen Tid er forløben.
ipsárugo, om nogen Tid; en af Dagene.

Ipsek v. ivsek, Saft (af Bær, Træe, Kjød ꝛc.)
ivsertôk, saftig.
ivsertôvok, intr. er saftig.
ivseriarpok, tr. udperser Saften.

Ipserut v. ivserut, Bindsel om Snuden paa et Dyr; Laas el. Pose for Munden.
ipseruserpok v. ivseruserpok, ſ. 1) intr. er bunden om Snuden; har Laas el. Pose for Munden. 2) tr. binder den om Snuden; sætter Laas el. Pose for dens Mund.
ivserutekarpok, intr. det samme i første Bemærkelse.

Iptorérpok, ſ. intr. stammer; hakker i sin Tale.
iptorersok, en Stammer; hakkende i sin Tale.

Ippæt, 1) en Udsats for den grønlandske Brix, hvorpaa de sætte deres Lamper, og sætte en og anden Ting fra sig; Lampestedet. 2) Ende-Brixen i et Huus (som gaaer tvers over fra den rette Brix til Forbrixen.)
ippæmēpok, t. intr. ligger paa Lampe-Bordet el. paa Ende-Brixen.

Irbsok v. irvsok, Muld; Jord; Tørv.
irbsôvok, intr. er Jord.
irbsuïnak, 1) blot Jord. 2) fuld af Jord; oversnavset af Jord og Skarn.

irbſulliarpok, *intr.* fahrer efter el. henter Tørv.
irbſulljak, den ſom henter Tørv.
irbſurſiorpok, *intr.* graver el. ſkjærer Tørv.
irbſurſiortok, en Tørvſkjærer.
irbſorrivok, *intr.* bærer Tørv i Huus; ſtabler Tørv.
irbſiorpok, *intr.* graver; arbejder i Jorden.
irbſiak, en Graver.
irbſipok, *tſ. tr.* forvandler til Jord; lader blive til Jord.
irbſiſak, en til Jord forvandlet Sag.
Irbſovok v. irvſovok, *intr.* er tyk.
irbſurſôk, tyk. Annorâk irbſurſôk, en Kirſeys Skiorte. Makperſækkæt irbſurſôut, en tyk Bog; *ſpec.* det nye Teſtamente.
irbſurſûſek, Tykkelſe.
irbſuak, et ſlags hvid Moos, ſom voxer paa Marken og Fjeldene i tykke Buſke og temmelig lang, ſom bruges til Viſk.
irbſurſiarpok, *intr.* rykker ſaadan Moos op el. er efter den.
irbſurſiak, den ſom rykker el. er efter ſaadan Moos.
irbſuêitſiak, et ſlags blød og lang Moos, ſom voxer klumpeviis i Bækkene og bruges til Artzviſk.
irbſuêitſiarſiorpok, *intr.* rykker ſaadan Moos for at tørre den til ſlig Brug.
Irkſikpok, *t. intr.* bukker ſig; krumbøjer ſig; ſætter Rumpen i Vejret.
irkſinguvok, *intr.* er krumbøjet; ſtaaer el. ligger krum.
Irkſoma, ſee under Ika.
Irkſorarpok og Irkſorpok, ſee under næſtfølgende.
Irkſuk, en Teſtikel; Pungen ved Avlelemmet.
irkſûrſak, en Røe.
irkſulik, Angelica el. Qvanne med Blomſter-Stilk.
irkſuliurſak, en anden lieden Vært, ſom ligner Blomſter-Angelica.
irkſutit, en Urt, ſom næſten ligner Roſmarin.
irkſorarpok, *intr.* 1) er kold og ſtiv (en død.) 2) forvisner 3) forhærdes.
irkſorarſimarſok, forhærdet.
irkſorpok, *intr.* 1) ſtørkner; løber ſammen. 2) er tyk Taage; den falder mod Jorden el. ſamler ſig over Havbrynen.
Irſe, Øje.

irsigikpok, *s. intr.* 1) har gode Øjne. 2) er smukøjet.
irsigiksok, 1) som har gode Øjne. 2) smukøjet.
irsigiksiarpok, *tr.* skaffer gode Øjne.
irsigiksaut, Øjenvand; Øjensalve.
irsilukpok, *intr.* har ømme el. slette Øjne; har ont i Øjnene.
irsiluktok, ømøjet; som har ont i Øjnene.
irsikipok, *ts. intr.* er smaaøjet; har smaa Øjne.
irsikitsok, smaa-øjet.
irsitôk, stor-øjet.
irsitôvok, er stor-øjet; har store Øjne.
irsitûgak, Hval-aas; et Slags smaa Rege-artede Søe-Insekter med store Øjne. (*Cancer oculatus.*)
irsekutôk, een-øjet; beskadiget paa det eene Øje.
irsekutôvok, har kun eet Øje; er beskadiget paa det eene Øje.
irsikortôk, stivseende; en som længe holder Øje paa noget.
irsikortôvok, *intr.* gjør store Øjne; seer særdeles stivt efter noget for at faae det ret at see.
irsâursak, en Ligning efter et Øje. 1) et Lomme-Uhr. 2) et See glas; en Lupe. 3) Knoglen paa Enden af Hofteskaalen samt den dertil passende Huling. 4) i *dual.* et par Briller.
irsingursæk, *car. sing.* et par Briller. I *singulari* bruges det kun om et lidet Barn, som lader Øjnene løbe allevegne om, saaledes: Irsingursak asit! hvilken Spille-glut! hvor spillende Øjne har den!
irsæk, 1) det Øje paa Harpuun-Remmen, hvorved den er samlet til Harpunen. 2) et lidet grønlandsk Absconsel med Hul paa for hvert Øje.
irsigâu, *tr.*)
irsigivok, *intr.*) seer paa.
irsigirsok, 1) den som seer paa en. 2) i Særdeleshed: en Sælhund, der er vaersom og seer paa Fangeren.
irsigirsak, den el. det man seer paa; paaseet.
irsiginârpok, *tr.* beskuer; seer paa med Fornøjelse; seer til, hvorledes det gaaer.
irsikûpok, *tr.* stirrer stærkt paa; seer stivt paa, uden at blinke med Øjnene.
irsiksuarpok, *tr.* seer længe paa; betragter nøje.

irsigitsarpok, tr. kan ej afsee; kan ej faae Øjnene fra; holder ved at betragte.
irsigingitlûrsárpok, lader som man ikke seer; seer igjennem Fingre med.
irsainiok v. nirsárpok, intr. seer ud igjennem Vindvet.
irsingmikpok, f. tr.)
irsingmiksarpok, tr.)
irsingmiksáïok, intr.) vinker ad el. gjør Miner med Øjnene til en.
irsingmigak, den man gjør Miner til med Øjnene.
irsingmiksuïnarpok, intr. taler kun med Øjnene; bruger Minesprog.
irsipok, t. intr. faaer Skarn i Øjet.
irsiut, Skarn, som kommer i Øjet.

Irsérpok, t. 1) intr. skjuler sig; er skjult. 2) tr. gjemmer; forvarer; skjuler.

irsertorpok, t. 1) intr. skjuler sig; kryber i Skjul. 2) tr. forstikker; sætter i Skjul.
irsertóïok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.
irsertugak, forstukken; skjult og forborgen.
irsertuksak, noget som kan skjules.
irserak, smalle smaa Trolde, som kunne gjemme sig i Jorden (efter Grønlændernes Fabel.)
Irsigau og Irsipok, see under Irse.

Irsoarpok, tr.)

irsoaïok, intr.) 1) aber en efter; gjør som han; taler som han. 2) vrænger efter en. 3) siger ens Ord efter; igjentager hans Tale; bruger hans Ord (i god eller ond Hensigt.)
irsoartok, 1) en Efteraber. 2) en som vrænger efter en anden. 3) den som fremfører en andens Tale.

Irsorpok, intr.)

irsoráu, tr.) vrager; dadler; foragter; kaster Vrag paa.
irsorajukáu, intr. er dadlesyg.

Irsúkpok, t. intr. fryder sig; er glad el. fornøjet; er ved got humeur.

irsuktok, fornøjet; glad; fro.
irsungnek, Fryd.
irsut, det man fryder sig over; det som fornøjer el. virker Fryd.
irsutigáu, tr. fryder sig over; bliver fornøjet over.

Issäëkpok, 1) *intr.* er udstrakt el. udrakt; staaer med udstrakte Arme. 2) *tr.* udstrækker; udspiler; (f. Ex. et Skind for at tørres.)

issäëktipok, *t.* 1) *intr.* udstrækkes; udspiles; er udspendt. 2) *tr.* udstrækker; udspiler; udspender.

issäëktitak, udstrakt; udspilt; udspendt.

issækpok, *tr.* 1) rækker sig efter. 2) favner; udstrækker Armene for at favne noget. 3) spender med Fingrene. 4) slaaer en i Hovedet, helst paa Munden.

issægak, det man tager i en Favn el. Fingergreb.

issæktorpok, *tr.* udstrækker; rækker ud (Hænderne for at naae noget.)

issækkimisárpok, *intr.* rækker sig; strækker sig (af Utidighed.)

issægúpok, *tr.* griber an; giver sig til (at bestille); tager sig for; udrækker Hænderne til at giøre. Sennaurirsekſavut issæguniaromarpavut, vi ville gaae til vor Gjerning.

Isarok, en Vinge.

isarokípok, *tſ. intr.* har smaa Vinger; er stumpvinget.

isarokitsók, 1) stumpvinget. 2) en sort og hvid Havfugl med smaa Vinger; Brillefugl; Geyrfugl; Hestepvanger. (*Alca impennis.*)

isarokitsorpok, *intr.* faaer en Brillefugl.

isaruktórsoak, 1) storvinget. 2) en Ørn. (*Vultur Albiulla.*)

isarkirsárpok, *tr.* breder sine Vinger ud.

isarkellavok, *intr.* slaaer med Vingerne i Flugten; flagrer med Vingerne.

I'savok, *intr.* 1) falder i Staver (en Tønde, Kar.) 2) fælder (en Fugl); taber sine Fjær.

isarsok, 1) falden i Staver. 2) en Fugl som fælder.

Isse, Kulde; Frost.

issepok, *t.* 1) *intr.* det fryser; er Frost el. stærk Kulde. 2) *tr.* har Frost med sig; det fryser i den (neml. Luften.)

issekáu, *intr.* det fryser stærkt; er skarp og bidende Kulde.

issepallukpok, *intr.* det seer ud til Frost.

issíngovok, *intr.* er Frost; er stærk Kulde.

isséngiak, Tøevejr.

isséngiarpok, *intr.* bliver Tøevejr; holder op at fryse.

issèng-

issengirsárpok,)
issengiarpallukpok,) *tr.* det seer ud til Tøe; Kulden tager af.

Issek, Røg (af en Skorsteen el. Lampe.)
issériak, 1) Røg. 2) Damp. 3) Froströg. 4) disig Luft.
issérvpok, *s. tr.* driver Røgen ind (Vinden.)
isservsôvok,)
issérvtipok,)
issériarpok,) *intr.* 1) det ryger (i et Kammer, af en Skorsteen el. Lampe.) 2) det damper (af Jorden.) 4) er Froströg. 4) er ryget el. disig Luft.
isservsórsoak, en stærk Røg.
issérvserpok, *s.* 1) *tr.* røger (Kiød el. Fisk.) 2) *intr.* er røget.
issiárne, Røglugt; røget Smag.
issiárnipok, *t.s. intr.* 1) har røget Lugt el. Smag. 2) røges; hænger i Røg.
issiárnitsok, det som lugter el. smager røget.
issiarnilítserpok, *t. tr.* røger skaffer røget Smag og Lugt.
issiarnilítsigak,)
issérvsigak,) røget; det som har hængt i Røg.
issíngak, en Struntjager. (*Catharacta parasitica.*)

Isséngiak, see under Isse.

Iserpok, *t.* 1) *intr.* gaaer ind. 2) *tr.* a) bærer ind; fører ind. b) trækker under Vandet med sig.
iserbigàu, *tr.* gaaer ind til.
isertípok, *t. tr.*)
isertitsiok, *intr.*) faaer til at gaae ind; bringer ind.
isertárbik, en Dør; en Indgang.
iserterpok, *t. intr.* flytter i Huus.
iserterbik, Tid at flytte i Huus (efter at have boet i Telt.)
isersárnek, Blæst ind ad Fiorden.
isersárnerpok, *s. intr.* det blæser ind ad Fjorden.

Issérvpok, see under Issek.

Isservsoràk, v. ráksak, et stykke Spæk med en Pind indsat paa tvers, som efter en Liine kastes i Søen at fange Maager med.
isservsoártorpok, fanger Maager paa denne Maade, da man trækker til, naar Spækket er indsluget, hvorved Pinden kommer tvers i Halsen paa Maagen.

Issiarne, see under Issek.

Isigak, en Taa; i *plur.* isikkæt, Tæerne; en Fod; Fødder.

isigartôk, storfodet.
isigakitsok, smaafodet.
isigâursak, en Taalignning; i pl. isigâursæt, en Læst; Skoelæst.
isigamâk, Skoe: Tøffel.
isigamaliok, intr. syer Skoe el. Tøfler.
isigamalirsok, en Skomager.
isigáërsiok v. gaërsilerkâu, intr. fryser om Fødderne.
isigamâursak, Skjørbugsurt; Skeegræs. (Cochleare.) S.
isingmikpok, f. 1) tr. spender med Foden; spjætter. 2) intr. støder sin Fod (paa Steen el. andet.)
isingmiksarpok,)
isingmikbigâu,) tr. spjetter en; støder ham fra sig med Foden; spjetter efter ham.

Issik, et Trommeskind.
issilerpok, f. tr. gjør Skind til en Tromme; sætter det paa den.

Isikkæt, see Isigak.

Isimmakpok, intr. gaaer løs; brækker ud af sin Gænge el. Holk (Pilen el. Lenzebeenet.)
issimmaktipok, t. tr. brækker den saaledes løs til Siderne.

isimmakbigâu, tr. brækkes løs derpaa (paa Bundet el. paa en Sæl.)

Isingak, see under Issek.

Issipok, t. 1) intr. slipper i; plumper i Jisen; falder i Vandet. 2) tr. nedsænker.
issibik, det Sted, hvor nogen falder i Vandet; Vaag efter den, som er plumpet i.

Isirvsorpok v. isurvsorpok, 1) intr. hvisker; taler sagte. 2) tr. hvisker noget.
isirpsorpok, det samme.
isirvsugak v. isurvsugak, Hvisken; det man hvisker.
isirvsôupok, t. tr.)
isirvsôutsiok, intr.) hvisker til en; taler sagte til ham.
isirvsut v. isurvsut, nogen el. noget, man har at hviske om.
isirvsutigâu, tr. hvisker om det; taler sagte om en, at han ej skal mærke det.
isirvsutigirsak, det man hvisker om; den man har immellem sig at tale forbækt om.
Isivsak og Isivterpok, see under næstfølgende.

Iso, cum suff. isua, Enden; det yderste af en Ting, hvor

hvor den begynder el. slipper.
isórpiak, alleryderst i Enden; Spidsen.
isolik, noget med Ende; endeligt
isukarpok, intr. har Begyndelse og Ende; i neg. isukangilak, har hverken Begyndelse eller Ende; er ævig.
isukangitsok, ævig.
isukangitsúsek, Evighed.
isuklek, den yderste i Rækken; længst borte.
isorartôk, lang (fra Ende til anden); som rækker langt (Liine; Snore.)
isorartôvok, intr. er lang; rækker langt.
isorakipok, tſ. intr. er kort; rækker ej langt.
isorakitsok, kort; som rækker ej langt.
isórkot, en Knap paa Enden.
isuïpok, t, 1) intr. a) er udstrakt (med alle Ender og til alle Sider.) b) udstrækker sig; rejser sig op (fra at have bukket sig.) 2) tr. a) udstrækker (en Ting til alle Kanter.) b) vrevler op (et Nøgle Traad.)
isivsak, et udbredt Rheenskind el. Faareskind (saaledes som det for det løse er tørret, før det bliver beredt.)
isivterpok, tr.)
isivterſok, intr.) 1) udbreder; udfolder (et Klæde el. Skind.) 2) slider og strækker en.

Issok, 1) Tykning; Mørkhed. 2) Dunkelhed. 3) Blanding.
issorpok, intr. 1) er tykt og mørkt i Vejret (naar det vil regne el. snee.) 2) er blandet; er grumset el. rørt Vand (naar Leer el. Sand fra Bunden har givet sig op deri. 3) er dunkel; er mørk el. ugjennemsigtig (Glas, Vindue)
issortok, 1) tyk; mørk. 2) dunkel; ugjennemsigtig. 3) blandet; grumset; rørt.

Isugútavok, intr. er fugtig.
isugútarſok, fugtig.
isugutanek, Fugtighed; Dug.
isuguterſerpok, ſ. 1) intr. befugtes. 2) tr. befugter.
isugutarterut, det man befugter med.
Isuïpok, see under Iso.

Issukpok, 1) intr. flagrer; ryster (et Seil af Vinden.) 2) tr. ryster det (et Klæde, for at faae Vandet deraf.)

issuktorpok, 1) *intr.* ryster sig (for at faae noget til at falde.) 2) *tr.* ryster det.

issuktóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Isuma, 1) Tanke. 2) Sind. 3) Gemyt. 4) Mening; ogsaa: Meningen af et Ord. 5) Beslutning; Forsæt. 6) Tykke; Villie; Behag. I denne Bemærkelse bruges det helst med *suffixo*, som: Isumangnik peet, gjør som du lyster! Isumaminik, efter sit eget Tykke; af sig selv. 7) man siger og: Isuma tersa, det er et got Gemyt el. Fromheden selv.

isumagikpok, *s. intr.* 1) er af et got Gemyt; tænker vel. 2) er from; giver efter.

isumagiksok, 1) god; retsindig; veltænkende. 2) from; eftergivende.

isumagiksusek, 1) Retsindighed; god Tænkemaade. 2) Fromhed.

isumagiksarpok, *intr.* er taalmodig.

isumagiksárut, Taalmodighed.

isumalúkpok, *intr.* 1) er af et slet Gemyt; tænker ilde; er argsindet. 2) har et ont Forsæt.

isumalúktok, ond; argsindet; slettænkende.

isumaluksúsek, 1) ond Tænkemaade; Ondskab; Arghed. 2) ont Forsæt.

isumalukbigáu, *tr.* tænker ilde om en.

isumatôk, 1) dybtænkende; dybsindig. 2) eftertænksom. 3) tankefuld; grublende; som ej kan glemme en Ting.

isumatôvok, *intr.* 1) er dybsindig. 2) er eftertænksom. 3) er tankefuld; grubler.

isuméipok, *ts. intr.* er tankeløs.

isuméitsok, tankeløs.

isumavok, *intr.* 1) mener; 2) tænker. 3) har i Sinde; har foresat sig el. besluttet.

isumápok, *tr.* tænker paa en; har ham i Tanke til det beste.

isumagáu, *tr.* 1) tænker paa; har i frisk Erindring; lægger paa Hjerte. 2) tænker paa til det gode; har i Erindring; forsørger. 3) beholder i Tanken; glemmer ej; tilgiver ej. 4) mener el. stiler til den (med hvad man siger.)

isumagirsak, 1) det man tænker paa; en Ting, hvorpaa Sind og Hjerte

te er henrettet. 2) den man har i Tanke el. Erindring.

isumagirſekſak, nogen el. noget at tænke paa.

iſumaginiarpok, *tr*. overvejer; tænker nøje over paa.

iſumakarpok, *intr*. har Tanker; tænker; mener.

iſumakærpok, 1) *tr*. a) tænker ej mere paa; ſlaaer af Hovedet. b) tilgiver; forlader. 2) *intr*. er forladt; er eftergivet.

iſumakægak, 1) det man ej mere tænker paa. 2) det som eftergives.

iſumakægekſak, 1) det som bør ej mere tænkes paa. 2) det ſom kan ſlaaes af Hovedet. 3) tilgivelig; ſom kan forlades.

iſumakærbigau, *tr*. tilgiver en; forlader ham; holder ham det tilgode, ſom han har gjort ilde.

iſumakærnek v. kærſimanek, Tilgivelſe; Forladelſe.

iſumakſárpok, *tr*.)
iſumakſáïok, *intr*.) tænker kun derpaa; har intet andet i ſit Hoved; er ganſke henne deri; har Sind og Hjerte dertil.

iſumalerpok, *ſ. intr*. beſlutter; ſætter ſig for.

iſumalerſorpok, *tr*.)
iſumalerſóïok, *intr*.) gjør ſig Betænkning el. Samvittighed over.

iſumaliórpok, 1) *intr*. a) pønſer; grunder; ſidder i Tanker; betænker ſig paa noget; ſpeculerer. b) har Friertanker. 2) *tr*. a) overtænker. b) foreſtiller ſig i Tankerne.

iſumaliut, det man grunder paa.

iſumaliutigáu, *tr*. pønſer paa; grunder derpaa.

iſumalõut, Haab; Forventelſe; det man ſætter ſit Haab til.

iſumalõubigau, *tr*. ſætter Haab til en.

iſumálukpok v. makulukpok, *intr*. er bekymret; ſørger; frygter for en, ſom er borte.

iſumálugau, *tr*. bekymrer ſig for ham.

iſumálungnákáu, *intr*. det er at være bekymret for; det er betænkeligt med den, ſom er ude; man vil viſt høre ſlette Tidender.

iſumanerdlukpok, *intr*. tænker ilde; har ont i Sinde.

iſumanerdlukbigáu, *tr*. tænker ilde mod en; har ont i Sinde mod ham.

iſumangnærpok, *tr*. afgjør for ej at have det længer at tænke paa; gjør Ende

de paa det, man har forestaaende; skaffer sig det af Hovedet.
isumaitsekpok, *intr.* foruroliges i sine Tanker.
Issækpok, see under Issaëkpok.
Itek i *plur.* ekkit, 1) et Rumpehul. 2) Hullet i Harpunens bageste Ende (hvori Egimakken sættes.)
iterrût, en Stoel med eet Been, som bruges paa Iisen, naar de sidde at stikke Sælhunde.
ekkorpok, *tr.* tørrer sin Rumpe.
ekkôut, 1) Artzvisk. 2) smaat Tang i Klippe-Revnerne ved Stranden, som i Nødsfald bruges til Artzvisk.
ekkursak, Igelkiær; Kierlingebolle; Pigskiæl; (*Echinus saxatilis.*)
ekkut, en Skind-Ramme el. Bremme omkring et Tarme-Vindve, hvortil dette er syet.
Itérdlak, en indelukt Havbugt, som næsten i en buehvalt Runding er omgivet med en i eet løbende steil Klippe.
Iterrôk, gammelt Pis; stinkende Urin.
Itérpok, *i. intr.* vaagner; bliver vaagen; er vaagnet.
itériarpok v. tiarkâu, *intr.* vaagner tilig om Morgenen.
itersârpok, *tr.* vaagner een op; vækker ham af Søvne.
itersârtok, en Vækker.
Itérsak, 1) en Hule i Jorden; en Grube; en aaben Grav. 2) Huling; Ujevnhed i noget; Fordybning. 3) Koppe-ar.
itérsalik, som har Hule el. Fordybning; ujevn.
itersartôk, 1) meget ujevn; hullet; fuld af Fordybninger. 2) meget koparret.
itersiok v. serpok v selliok, *f.* 1) *intr.* er bleven ujevn; har faaet Huller i sig. Nuna itersiok, der er kommen Hul i Jorden el. der er gravet en Grav. 2) *tr.* a) gjør Hul el. Ujevnhed i; graver Grav i; gjør ujevn. Akkutiksarput iterserpâ, han har gjort Veien ujevn for os. b) gjør Grav til el. for noget.
itersélliorpok, *tr.* gjør Huller i Jorden; gjør Ujevnheder.

Itigârpok, *tr.* trænger ej igjennem med sin Piil; skyder ej til døde; qvæster kun; treffer ej til gavns.

itigârsinnavok, *intr.* er qvæstet; er let blessered.

itigârsimarsok, qvæstet.

Itírvsorpok og Itívnek, see under næstfølgende.

Itivok, *intr.* er dyb.

itirsok, dyb.

itirsôk, 1) meget dyb. 2) et Dyb.

itirsômik v. sêmik, *adv.* dybt.

itirsôvok, *intr.* 1) er meget dyb 2) er et Dyb.

itekâu v. itirsôrsôvok v. itirsôkaliovok, *intr.* er overmaade dybt.

itínek, 1) dybere. 2) dybest. 3) Dybet.

itinerrovok, er dybere el. dybest.

itinersiorpok, *intr.* fahrer ud paa Dybet for at fiske; fisker paa dybt Vand.

itinersiut, en Dybvands-Snøre.

itívnek, 1) en smal Hals med lavt Land imellem 2de Havbugter, som danner en Halvøe. 2) Rummet imellem de 2de Huller i Harpunen, hvorom Remmen sidder heftet.

itivnerrovok, *intr.* er en saadan smal Hals el. Mellemrum.

itivnærpok, *intr.* Harpunen er brækket ud ved Remmehullerne; Mellemrummet er brækket ud, saa Harpunen er gaaet løs fra Remmen.

itírvsorpok, *tr.* gaaer over en smal Land-Hals fra en Bugt til en anden; gjenskyder.

itírvsorbik, et Sted skaffedes at gjenskyde.

Ittok, 1) ældste Mand i Huset; en Ældste. Ittuæt, deres Bedste-Fader; den ældste Mand i deres Huus. 2) Husbonde; Huusherre.

ittôvok, *intr.* er ældste Mand i Huset.

ittorâu, *tr.* har til ældste Mand i sit Huus.

Itsak, for mange Aar; for lang Tid siden.

itsârsoak, for meget lang Tid siden; i gamle Dage; i fordum Tid.

itsarojurksoak,)
itsarojungoârsoak,) i ældgamle Dage; fra Arilds Tid.

itsângarpok, *intr.* det er mange Aar siden det skeede.

Itsor-

Itsorpok, 1) *intr.* seer igjennem en Aabning; (Dør el. Vindve); kiger ind ad eller helst ud ad. 2) *tr.* seer ud efter (Vejret el. nogen.)

itsoarpok, *tr.* 1) seer efter nogen helst ind ad. 2) seer ned igjennem Jisen for at stikke Sælhunde. 3) kiger ned i Vandet fra en Baad for at stikke Steenbidere el. anden Fisk.

itsoartorpok, *tr.* 1) seer jevnlig ned i Vandet efter Fiske; er paa Skreed. 2) er paa Sælhundefangst igjennem Huller paa Jisen.

itsoartorbik, det Sted hvor saadan Fangst gaaer for sig; Hullet paa Jisen, hvorigjennem sees efter Sælhunde.

itsoartugak, 1) den Sælhund, som er stukken igjennem Huller paa Jisen. 2) den Fisk, som er stukken paa Skreed.

itsoartôut, en lang Stang at stikke Sælhunde med paa Jisen.

itsoarnirsarpok, *tr.* kiger ind; seer uden fra ind ad.

Ituïpok, *i. tr.* gjenskyder; gaaer over Land el. Jis for at forkorte Vejen.

itursarpok, *tr.* det samme.

ituïtok, den som gjenskyder; en som er gaaet over Land.

ituïbik v. tursarbik, et Sted, hvor man kan gjenskyde og forkorte sin Vej.

Itumâk, den flade Haand; det Hule i Haanden; Luen.

itumârpok, *tr.* slaaer med den flade Haand; giver Haanddask.

itumiarpok, 1) *intr.* gjør Haanden huul for at faae noget deri. 2) *tr.* holder noget i den hule Haand.

Ivàk, (helst i *pl.*) den gydede Rogn, som sidder fast i Tangen el. paa Bunden.

ivāk, (helst i *pl.*) Ligge-Æg; de Æg, en Fugl ruger over.

ivavok, *intr.* og *tr.* 1) ruger; ligger paa Æg. 2) sidder over Fiskerogn.

ivarsok, 1) en Fugl som ligger paa Æg; en Liggehøne. 2) en Fisk, som holder sig over sin Rogn (f. Ex. Rognkalden.)

ivavik, 1) det Sted, en Fugl ligger paa Æg; en Fugleredę. 2) det Sted, en Fisk gyder sin Rogn paa.

Ivavok, see under næstforegaaende.

Iverpok, *f. tr.* 1) bruger; betjener sig af; følger nøje; gaaer Vejen lige fort; trænger sig igjennem. Isertarbik iverparput, vi betjene os af Huusgangen. Siko iverpara, Jeg trængde mig el. slap med Nød igiennem Isen. Kangerdluk annorim iverpà, Vinden følger Fjorden i alle sine Kringelkroge. 2) synger paa en for at laste ham; lader ham høre hans Fejl i en Stridssang; foreholder ham i Sang alt hvad der kan være at sige til hans Bebrejdelse.

iversok, den som synger paa en anden; en Strids-Sanger. i *dual.* iversuk, de 2de Hoved-Personer, som strides ved Sang, da den, som har meest at kunne sige, gaaer af med Sejer, og dermed afgjøres al Trette.

ivigak, den der synges og kjældes paa i en Strids-Sang.

iversarpok, *intr.* synger ofte; er jevnlig Hovedsanger; er en Strids-Sanger paa en Hals.

iversarnek, 1) Trækvind. 2) Fjordvind; Blæst ud af Fjorden. 3) Kastvind ned af en Bjergdal.

iversarnerpok, *f. intr.* 1) det er trækvind; det trækker ind igjennem Gang el. Dør. 2) det blæser ud af Fjorden; Vinden kaster ud af Fjorden og følger den i alle dens Bugter. 3) Vinden kaster ned igjennem en Biergdal.

Ivertípok, *t.* 1) *tr.* fæster; hæfter; giør fast. 2) *intr.* fæstes; hæftes; gjøres el. er gjort fast.

ivertítak, fæstet; hæftet; gjort fast.

Ivienge, Bryst; Patte; Yver.

iviengerdlukpok, *intr.* har ont i Brysterne el. Yveret.

Ivik, i *pl.* igvit, 1) Græs; Høe; Straa; især: det store Græs. Ivik angut, Axet el. Rodstilken af Græsset, som bær Frugtdelene. 2) en Straa-Kurv. 3) Brød, især: haardt Brød. Ivik kakortok, Skonrogen; Hvedebrød. Ivik kernektok, Skibsbrød; grovt Brød.

ivingpok, det samme i 2den Bemærkelse.

igvigâk, smaat, fiint Græs; got Haaregræs.
igviak, 1) en Straakurv el. andet Gjemsel sammensyet af Straa. 2) den som er ude efter Græs el. Høe. 3) bløde Brød.
igviarpok, *intr.* er efter Græs; henter Høe.
igviorpok, *tr.* 1) syer Straakurve. 2) bager Brød.
igviortok, 1) en Straa-Syerske. 2) en Bager.
igviorbik, en Bager-Ovn; et Bager-Huus.
iviksiorpok, *tr.* rykker Græs; slaaer Græs; mejer.
iviksiut, en Lee; en Segel.
iviksiugak,)
iviktak,) omslagen el. rykket Græs; Høe.
Ivisâk, 1) bruunrød Jord el. Steen, som lader sig rive til Farve. Ivisâk akitsok, bruunrød klæbende el. leeragtig Jord, som bruges af Grønlænderne mænget i Spæk at kline deres Baad-Sømme med. Ivisâk mapturſok, et slags rød Hvæsse-Steen. 2) rød Farve i Almindelighed.
ivisârpok, *tr.*)
ivisâriok, *intr.*) farver rødt; maler med rødt; anstryger rødt.
ivisârut, en Maler-Pensel til rødt.
ivisâgak v. iârtigak, anstrøgen med rødt.
ivisârok, en rødbuget Ørred (*Salmo Alpinus.*)
Ivkserpok, see under næstfølgende.
Ivksiavok, *intr.* sidder (et Menniske.)
ivksiavik, 1) et Sted man sidder paa. 2) en Stoel; en Bænk. 3) et Sæde; en Sadel.
ivksiâutak, det samme i 2de sidste Bemærkelser.
ivksiavigâu, *tr.* sidder paa.
ivksiaviorpok v. villiok,)
ivksiautalliok v. talliorpok,) *intr.* gjør Stole.
ivksiaviortok,)
ivksiautalliortok,) en Stolemager.
ivksiadlarpok, *intr.* falder bag over, saa man kommer til at sidde.
ivkserpok, *f. intr.* sidder paa Bagen (en Hund, Bjørn ꝛc.)
Ivksinek, helst i *pl.* ivksinerit, de løse stykker Iis imellem Landet og den faste Iis (som a'tid holdes brudte ved Ebbe og Flod.)
Ivna, see under Ika.
Ivngerpok, *t. intr.* synger.

ivngertok, en Sanger.
ivngerbigàu, *tr.* synger om (til Priis); lovsynger.
ivngerùt, en Sang; en Psalme.
ivngerutigàu, *tr.* har det til sin Sang; synger derom; Sangen gaaer ud derpaa.
ivngertârpok, *intr.* synger over paa Viser el. Psalmer.

Ivsak, see under Ipsak.

I'vsarpok v. sakkiarpok, *intr.* gynger frem og tilbage.
ivsaut, en Gynge.
Ivsek, see under Ipsek.

Ívsénguvok, *intr.* er ængbrystig; er kortaandet; er færdig at blive borte i noget.
ivsengunakàu, *intr.* det gjør trangbrystig; man kunde let blive borte deri.

Ivserut, see under Ipserut.

Izik, Hviden i Egget.

Izæt, *car. sing.* 1) Inderskind i en Telt. 2) Skindene, som ligge oven paa et Huus for Regns Skyld.
izeksak, et Skind bestemt til slig Brug.
izeràu, *tr.* har det til Inderskind.

K.

Kà v. Kakà! 1) Fort afsted! Skynd dig! 2) Gjør det! Sæt det i Værk; 3) Ja vel; Lad det gaae; Velan, som du siger.
kálo! Mere af det slags; Gjør det oftere; Nok engang!
kále! Lad dig høre! Nu du!
kæ! 1) Sig dog ja! Vil du, hvad! Føj mig deri! 2) Gjør som sagt! Lad see, at du holder dit Ord!
kæmè! Velan! Ja vel! Lad saa gaae! Hold dit Ord! Lad det blive derved!
kæuna! Skynd dig dog! Hvilken Nølesitte!

Kâ, Overfladen; det øverste el. yderste af noget. 2) Hud. Deraf:
kâne, oven paa. kâgut, oven til; udvendig; udvortes. kammut, ud ad.
kâdlek, 1) den øverste af 2de som ligge tæt oven paa hinanden; den som

ligger øverst. 2) det øverste i Henseende til andet, som er paa samme Legeme (f. Ex. øversteDam.) 3) Torden; Tordenstrald.

kadlíovok, *intr.* er øverst el. yderst; ligger oven paa.

kadliúpok, *tr.* lægger øverst el. oven paa; bruger uden over andet.

kádlerpok, *f.* 1) *intr.* a) er overtrakt; er beklædt; har noget oven paa el. uden over sig. b) det tordner. 2) *tr.* a) ligger oven paa det. b) lægger noget oven paa det; overtrækker; beklæder; paneler.

kadlersórsoak, stærk Tordenvejr.

kadlersórsõvok, *intr.* det tordner stærkt.

kadléïok,)
kârsiok, ;) *intr.* lægger paa Land; tager op af Vandet (Drive-træe; Iis ꝛc.)

kallek, det som er uden paa; den ydre; den udvendte.

kallereek, *car. sing.* De som ligge oven paa hinanden el. ere uden over hinanden.

kallereekpuk, *f. intr.* ligger oven paa hinanden el. bruges uden over hinanden.

kallerák, Yderskind til en Telt.

kalleráglek, et slags smaa Helleflyndre, som ere graa under Bugen. (*Pleuronectes Cynoglossus.*)

kalleragliarpok, *intr.* fahrer paa saadan Hellefangst.

kalliak, Loft; Overværelse.

kalliane, paa Loftet.

kâgikpok, *f. intr.* har en smuk Hud; er hvid paa Kroppen; er glat paa Overfladen.

kâgiksok, smukhudet; hvid paa Kroppen; glat paa Overfladen.

kâlukpok, *intr.* har en styg el. skrumpen Hud; er mørk paa Kroppen.

kâluktok, styghudet; mørkhudet; skrumphudet.

kârpiak, det allerøverste; Toppen; Spidsen; Issen.

kallipãk, 1) Yderbeklædning. 2) en Mands-Over-Peltz af Rheenskind. 3) en Overkjortel; Kappe; Kokkelor; Kavay; Rejsekjortel. 4) Æggehinden. 5) Avne; Frøeskal.

kallipakpok, *tr.* overstryger; farver; maler.

kallipægak, overstrøgen; farvet; malet.

kalliparierpok, *f. intr.* tager en Kappe el. Overkjole paa sig.

Kabbarpok v. kagvarpok, 1) *intr.* a) flyder op; hæver sig; giver sig op i Vandet; forlader Bunden. b) Maden stiger op af Maven. c) Vandet stiger; det er høit Vande. d) Skyerne el. Bygen trække op. e) Vandet bliver urolig (naar det vil til at blæse.) 2) *tr.* a) faaer til at give sig op i Vandet. b) hæver op; bærer el. løfter op (ved at sætte Skuldrene under.) c) forhøjer el. skruer i Vejret (et Huus.)

kabbarsipok v. kagvarsipok, *t.* 1) *tr.* det samme i de trende sidste Bemærkelser. 2) *intr.* er hævet; er opløftet; er forhøjet.

kabbiomisârpok,)
kagviomisârpok,) *intr.* 1) Vandet er rørt el. i Urolighed; Søen hæver sig op og ned i stille Vejr med Blæst i vente. 2) Jisen bugner og gynger (enten af Søegang el. ved at gaae paa den.)

kabbiomisâk v. sârsoak, 1) Urolighed i Søen el. huul Sving-Søe i stille Vejr. 2) Gyngen i Jisen.

Kablo, Øjenbryne.

kablutôk, den som har store Øjenbryne.

kablukitsok, den som har smaa Øjenbryne.

kablorikſok, den som har smukke Øjenbryne.

Kablunâk, en Udlænding; en Europæer; især en Dansk.

kabluniarpok, *intr.* besøger Europæerne; fahrer til de Danske (enten ved Coloniet el. andensteds.)

kablunârtak, en udenlandsk el. europæisk Ting.

kablunâmio, den som boer hos Europæerne el. ved Coloniet; en Grønlænder, som holder sig til de Danske.

Kablunârpok, 1) *intr.* a) det svier el. bider i Øjet (af gammel Urin, som sprutter i det) kablunârponga, Jeg fik Urin i Øjet. b) bedærves; visner (den røde smaa Tang ved at ligge for længe i Vand.) 2) *tr.* a) det svier ham i Øjet. b) bedærver; gjør det vissent og smagløst (Vandet — den smaa Tang.)

kablunârtipok, *t. tr.* lader det bedærves ved at ligge for længe i Vandet.

kablunârnipok, *t/. intr.* det smager bedærvet

Kádlek og Kádlerpok, see under Kâ.

Kaggak og Kagârpok, see under Kârpok.

Kaglek, et tørt Saar; Skoven paa Saaret, naar det vil læges; Skurv.

kaglingærpok, 1) *intr.* Saaret falder af. 2) *tr.* river Saaret op; gnider det af.

Kágliok v. lipok, *t. tr.* nærmer sig; kommer nær til.

Kaglo, en Fjeld-Dal; en lav Plan til Fjelds, som til alle Sider er omringet med højere Bjerge.

Kagluarpok, see under næstfølgende.

Kaglúkpok, *tr.* støder an med noget; løber paa med det; støder det; lader det komme til Skade, som man har imellem Hænderne.

kaglúksak, det man støder el. lader komme til Skade.

kagluarpok, 1) *tr.* bortriver el. river ned af Uforsigtighed; støder an paa, saa det kommer i Uorden; bringer i Ulave el. gjør Skade paa formedelst sin Skjødesløshed. 2) *intr.* er bragt i Ulave; er bortreven el. nedreven.

kagluægak, paastødt; bortreven; nedreven; det som er bragt i Ulave.

Kajàk, 1) en Mandfolkebaad; (en liden grønlandsk Skindbaad, med et Hul i Midten, hvori en eenlig Mands-Person fahrer og bruger kun een Aare med Aareblad paa begge Ender.) 2) Manden i sin Baad.

kajâursak, 1) en Model efter saadan Baad. 2) vild Rosmarin.

kajalik, 1) den som har Kajak. 2) en Konebaad med Kajak i sit Følge.

kajäitsok, den som ingen Kajak har el. ikke kan fahre i den.

kajärlak, den Kajak-Roer, som er eene paa Søen el. dog saa langt fra andre, at de ej kunne see ham eller komme ham til Hjelp.

kajäilarsiorpok, *intr.* fahrer eene paa Fangst; holder sig langt fra andre Kajakker og vil ej være i deres Sælskab.

kajártorpok, 1) *intr.* roer i Kajak. 2) *tr.* roer i

det

det Fahrvand; fahrer i Kajak der.

kajaràu v. jartoràu, *tr.* har ham til Kajak-Roer (i Følge med Konebaad); bruger ham til at roe ud og hente hvad man skyder (ved Edderfugle-Skytterie ꝛc.)

kajâvok, *intr.* drukner el. bliver borte i Kajak.

kajäuríok, drukнet ved at roe i Kajak.

kajniorpok, *tr.* bygger en Mandfolkebaad.

kajnerràu, *tr.*)
kajnerrivok, *intr.*) gjør sin Kajak i Stand og lægger Pilene til Lave derpaa, naar man vil fahre til Søes.

Kajárpok, *intr.* bliver altid hjemme, naar andre fahre ud; følger sjelden med; kommer næsten aldrig ud.

kajëipok, *tr.*/*intr.* kommer altid med; følger i Hælene; vil allesteds være med; føjter idelig omkring.

kajëitsok, 1) den som altid vil være med. 2) en Sælhunde-Mave fyldt med Tran. 3) man bruger og dette Ord om: Menniskets Mave, naar den har faaet fuldt op.

Kajartorpok og Käjâvok, see under Kajàk.

Kajegàu, *tr.* holder for skrøbelig; anseer at være svag; er bange det skal gaae i stykker; troer det ej; vover sig ej derpaa el. dermed.

kajegirsak, det man holder for skrøbeligt ꝛc.

kajeksorpok,)
kajeksoarpok,) *intr.* 1) kommer saa sagtelig; gaaer varlig; er forsigtig, naar man har med svage Ting at gjøre. 2) kommer lurende el. hemmelig; lister sig frem (naar man vil stjele sig paa en.)

kajeksoupok, *tr.* 1) omgaaes forsigtig med en skrøbelig Ting; fører varlig; behandler lempelig; bruger med Forsigtighed. 2) begegner en lindt; overbærer med ham; er ikke stræng imod ham; lemper sig efter ham. 3) lister sig hemmelig til el. fra en; lurer el. stjeler sig paa ham.

kajeksóïok, *intr.* 1) er sagtmodig; viser sig lind i sin Opførsel mod andre. 2) kommer sagte; gaaer varlig (med skrøbelige Ting.)

kajeksóïksok, sagtmodig; lind; lemfældig.

kajeksóïnek, Sagtmodighed; Lemfældighed; lind Opførsel; Overbæren.

kajengnarpok v. nakàu, *intr.* er skrøbelig el. brøstfældig; er ikke stærk nok; taaler ej meget.

kajengnartok, skrøbelig; brøstfældig; svag.

kajengnarsúsek, Skrøbelighed; Brøstfældighed; Svaghed.

kajengnarsiok, *intr.* bliver el. er vorden skrøbelig.

kajeksarpok, *tr.* forsøger en andens Skrøbelighed, hvorviit den skal strække sig; stiller Prøve an, om han skal leve eller døe (en Angekkok ved at lade et Sælleskind binde for Ansigtet, da han liggende paa sin Ryg paa Brixen udmumler sin Mening derom.)

Kajeïpok, see under Kajárpok.

Kajeksarpok, Kajeksorpok og Kajengnarpok, see under Kajegàu.

Kaïle og Káïna, see under Kaïok.

Kaïngok, Jiskant, som hænger ud over Søen ved Strandkanten; Jisfjør.

kaïngorpok, *intr.* det sætter saadan Jisfjør.

Káïok, *intr.* kommer hid. Heraf: káïna! v. kàjdlutit! kom hid! kaïgadlàit! kom hid engang el. for et Øjeblik! kaïle! lad ham komme hid el. lad mig faae det! (hvilke Ord bruges som *Interjectiones vocantis.*)

kaïgiok, *intr.* det samme. Heraf: *Interj. vocantis* kakèjt (*contracte* for kaïgeet), kom strax! og i *plur.* kakisitse (for kaïgisitse) kommer strax hid!

káïpok, *tf. tr.*)
kaïtsiok, *intr.*) fører til; bringer v. bærer hid; giver hid.

káïkovok v. kákovok, *tr.*)
kákorsiok, *intr.*) kalder paa; raaber til sig, 2) lader kalde; indbyder. 3) fordrer; vil have hid.

kákorsak, 1) kaldt. 2) indbuden. 3) fordret.

kákorsimavok, *intr.* er kaldet; er indbuden.

kákorsut, Kald (det hvorved der kaldes.)

kákorsinek, Kald; Indbydelse (det at kalde.)

kákorsimanek, Kald; Indbydelse

bydelse (det at være kaldet.)

Kajòk, Suppe.

kajôrtorpok, *intr.* spiser Suppe.

kajórpok, *intr.* er bruun v. bruunrød; er rødlydet.

kajórtok, bruun; bruunrød; rødlydet; dunkelrød.

kajólalik, en Bi-Ret af kogt Sælblod og Krækkebær.

kajut v. kajòutak, en Øse; Slev; Suppe-skee.

kajùk, 1) bruun Farve. 2) det brune el. rødlødede Stykke.

kajûrsak, Meel.

kajordlék v. jorovẹk, en stor Sneppe-Art, kaldet Hejloe el. Brokfugl (*Charadrius Apricarius.*)

Kajorràk, 1) Mathed; Smægtelse; Kraftløshed. 2) Døsighed.

kajorravok, *intr.* 1) er mat; er udmattet el. kraftløs; smægter (af Hede el. Sveed.) 2) er døsig og tung i Kroppen (naar man har spiist.)

kajorrannarpok v. nakàu, *intr.* 1) er smægtende; udmatter. 2) gjør døsig.

Kajordlèk, Kajorovèk, Kajórpok, see under Kajòk.

Kájorpok, *intr.* fryser; gyser; er kuldskjær; krymper sig for Kulden.

kajoràu, *tr.* det samme. Isse kajorára, Jeg gnjer for Kulden el. det er for stærk Kulde for mig.

kájortok, kuldskjær.

kájornarpok v. nakàu, *intr.* fører Kulde med sig; er koldt; er at krympe sig for.

kájornartok, koldt; det som foraarsager Gysen.

Kajòutak, see under Kajòk.

Káïpok, see under Káïok.

Kait v. kaitsæ v. kaitsæk! det var alt for rigelig; du gjør for meget deraf; holt! holt engang!

Kaitsorpok, 1) *intr.* a) er stille; holder op at blæse. b) er stille (i et Huus); er fri for Bulder. c) bliver frisk; helbredes; er vel igjen. 2) *tr.* stiller Blæsten af.

kaitsorpále asit, nu er det ret bleven stille med eet.

kaitsungilak, *intr.* *Negativum* af næstforegaaende, der, foruden sædvanlig Bemærkelse, har denne egne: gjør strax el. i en Hast; er ej længe derom; er hurtig dertil; betænker

 sig

sig ej længe paa. Iglungnit kaitsungilatit, du har ej været længe underveis hjemme fra. Heraf *infinitivus* kaitsorane, strax; uden Betænkning. f. Ex. kaitsorane sajmaviok, han er strax blid igien. kaitsornanga tamäungnarponga akparmanga, da han lod mig det vide, som jeg strax hid.

kaitsómiok, 1) *intr.* a) stilles; stiller af; Vejret lægger sig. b) bliver bedre; begynder at komme sig af sin Sygdom. 2) *tr.* stiller af; formindsker Blæsten. f. Ex. kaitsomià, nu lægger Blæsten sig.

kaitsomirsárpok, *intr.* stiller af en kort Tid mellem Bygerne.

kaitsórnek, stille Vejr.

kaitsorsárpok, *tr.*)
kaitsorsáïok, *intr.*) 1) gjør stille. 2) læger; helbreder; gjør sund.

kaitsorsáïrsok, en Læge.

kaitsorsarbik, en Sygestue; et Lazareth.

kaitsorsáut, Lægemiddel; Lægedom; Medicament.

kaitsorsaulliok v. liorpok, *intr.* laver Medicamenter.

kaitsorsaulliortok, en Apotheker.

kaitsorsaulliorbik, et Apothek.

kaitsúngavok, *intr.* er bleven stille; er ganske stille.

kaitsúnganek, Stille; stille Vejr el. Hav.

kaitsungǽrsorpok,)
kaitsusungángilak,) *intr.* kommer fort afsted; holder sig ej op underveis; gaaer el. fahrer gesvindt.

kaitsutlarpok, *intr.* 1) bliver stille; holder op at blæse. 2) bliver stille i et Huus; man holder op at tale el. larme.

kaitsúpok v. sútipok, *t. tr.* gider ej længer; har faaet sin Bekomst; er kjed af; vil ej mere have el. gjøre; begiver det; lader det derved beroe.

Kajumikpok, *f. intr.*)
kajumigàu, *tr.*) faaer Lyst til; vil nu; attraaer.

kajumiksok, den som har Attraae el. Villie til noget; tilbøjelig.

kajumiksárpok, *tr.* overtaler; tilskynder; tillokker; opmuntrer.

kajumiksárut, Tilbøjelighed.

kajumiksiok, 1) *intr.* har faaet Villie til noget. 2) *tr.* opvækker Villie hos

hos en til noget; indskyder ham noget.
kajumingnek, Attraae; Villie til noget.
kajumingnarpok v. nakáu, *intr.* det er overtalende; det tilskynder el. er tillokkende; opvækker Tilbøjelighed.
kajumingnartok, overtalende; tillokkende; tilskyndende.
kajungérpok, *f. intr.*)
kajungeráu, *tr.*) har Lyst el. Drift til; trækkes til; higer efter; længes efter.
kajungérsok, længselfuld; lysten efter noget.
kajungérnek, Forlangende; Higen efter noget.
kajungersúsek, Lyst; Længsel; Drift; Hu.
kajungérnarpok v. nakáu, *intr.* trækker til sig; er tildragende; er ønskelig.
kajungérnartok, tiltrækkende; ønskelig.
kajungerirsak, det man trækkes til; det ens Hu staaer til el. udgjør hans Lyst. Savcet kajungerirsæt, en Magnet. Igvit kajungerirsæt, Rav; Bernsteen. Killak tersa kajungerirsára, Himlen er min Lyst.
kajungérsarpok, *tr.* opvækker Lyst hos en til noget; gjør lysten og længselfuld.
kajungersáut, et tiltrækkende Middel. Auangnamut kajungersáut, et Compas.
kajungutigáu, *tr.* opvækkes derved til Lyst; har til Bevæggrund; lader sig deraf tilskynde.
Kajuk, see under Kajòk.
Kajungérpok, see under Kajumikpok.
Kajúrsak og Kajut, see under Kajòk.
Kâk, 1) Brixeskind. 2) Underdyne; Matrads.
kârau, *tr.* ligger derpaa; har under sig; har til Underdyne.
kârserpok, *f.* 1) *intr.* lægger sit Brixeskind til rette; gjør sit Lejested paa Brixen i Stand. 2) *tr.* lægger det til rette for en anden.
kânek, Rummet under Brixen.
kânermêpok, *t.* ligger under Brixen; er indstoppet el. forvaret i det Rum imellem Brixen og Gulvet.
Kakà, see under Kà.
Kakakà, en Ræv. *S.*
kakakártorpok, *intr.* Ræven skriger kakakà.

Kakkak, et Bjerg.
kakkársoak, et stort Bjerg; et Fjeld.
kakkángoak, et lidet Bjerg; en Høi.
kakkalliak, et gjort Bjerg; et Taarn.
kakkípok, *t.* 1) *intr.* a) gaaer op paa et Bjerg. b) kommer paa Grund (med en Baad.) c) er trukken paa Land; er berget el. oplagt. 2) *tr.* trækker el. haler op paa Land; berger; oplægger (en død Sæl, Baad el. funden Drivestok.)
kakkitípok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
kakkivok, 1) *intr.* a) kryber op paa Land el. Iis (et Søedyr af Vandet.) b) stiger el. er stegen op af Vandet (et Menniske.) 2) *tr.* a) kryber op derpaa. b) bestiger det.
kakkisimavok,)
kâksimavok,) *intr.* ligger opkrøben paa Iisen el. Landet.
kâksimarsok, et opkrøben Søedyr.
kâksimarsalliarpok, *intr.* er paa Fangst efter Sælhunde, som ligge opkrøbne paa Driv-Iisen; er paa Klapmydsefangst.

Kakákpok, *tr.* 1) bærer noget paa Hovedet. 2) bærer nogen siddende skrævs over Skuldrene.
kakágak, Hoved-Byrde.
kakalik, 1) den som har noget at bære paa Hovedet. 2) en Høne med Kam.
Kakkakpok v. kakàu, *intr.* er utaalelig; er ufordragelig (et Menniske, som gjør formeget af en Ting, el. andet, hvorved man bliver overvældet.)
kakkagàu, *tr.* kan ej udstaae el. komme nogen Vej med; synes, at han er for slem; kan ej begaae sig hos ham.
Kakéjarpok v. jaràu, *tr.*)
kakéjardlerpok, *s. intr.*) bagtaler; taler ilde om; laster uden Aarsag; forhaaner; spotter.
kakejardlersok, en Bagtaler; en Forhaaner; en Spotter.
Kakkidlâlukpok og Kakkidlârnek, see under Kakkiok.
Kakkik, i *pl.* kakkeet, 1) Snot. 2) det Feede for i Panden paa Cachelotten.
kakkikpok, *s.* 1) *intr.* snyder sin Næse. 2) *tr.* snyder en andens Næse.

kakkiksâut, et Tørklæde; en Næseklud.
kakkiviak, Snotstedet; den hule Rende fra Næsen til Munden.
kakkiviartôk, som har et ophøjet Snotsted el. tyk Overlæbe.
kakkilértavok, Snottet løber en ud af Næsen; han gaaer med en snottet Næse.
Kakkillisâk, see under næstfølgende.

Kakkiok, *tr.*)
kakkirsiok, *intr.*) 1) fæster en Naal i et Klæde. (saaledes at Spidsen gaaer ud og atter ind.) 2) stikker med en Synaal ud og ind; syer; stopper.
kakkinek, Syening paa et Menniskes Hud; de sorte syede Strimer i Huden paa Grønlænderinderne.
kakkisimavok, *intr.* er fæstet fast (en Naal i Puden.)
kakkivik, en Naalepude.
kakkívsek, en Fiskestikker; en Pikker at stikke Fisk med.
kakkíbbek v. kígvek, et særskilt slags Fiskestikker, som bruges til Øreder.
kakkidlâlukpok, *intr.* 1) Foden el. Haanden sover, saa det stikker og prikker i den. 2) det kryber i en, naar man bliver forskrækket.
kakkidlarpok, *intr.* det samme.
kakkidlâluktitsiok, *intr.* har sovende Haand el. Fod.
kakkidlârnek, Enebær-Krat (som voxer i Landet.)
kakkidlârnekot, Enebærriis.
kakkidlarnekotâursak, Torn.
kakkillisâk, en Hundesteile; Tind-Øred (*Gasterosteus aculeatus.*)
kakkiorpok v. kiorárpok, *tr.* syer sorte Strimer paa Huden.

Kakkipok og Kakkivok, see under Kakkak.

Kákkorpok v. kulârpok, 1) gnaver Been; gnaver i stykker; knaster sønder imellem Tænderne. 2) knækker i tu med Tænderne.
kakkulârnek, 1) afgnavet Been. 2) knækket Bær-Steen.

Kakórpok, *intr.* er hvid.
kakórtok, hvid. Irsib kakortua, det hvide i Øiet.
kakórtak, en hvid Ræv; Melrakken. (*Canis Lagopus, varietas alba.*)

ka-

kakórnak, Riimfrost paa Marken.
kakórnarpok v. nakàu, *intr.* det riimer; der kommer Riimfrost paa Marken.
kakórsarpok, *tr.*)
kakorsaïok, *intr.*) gjør hvid; bleger; kalker; hvitter.
kakorsáïrsok, en Hvitter; en Bleger.
kakorsáut, det som gjør hvidt; Sæbe; Kalk; Krit.
kakorsokut, en hvid Halvpeltz (som Fangerne bruge, naar de skulle efterlure Sælhundene imellem Driv-Jisen.)
kakortigàu, *tr.* og *intr.* er saa hvid som.
kakordlùk v. luvèk, en Søefugl kaldet: Mallemukke; Havhest. (*Procellaria glacialis.*)
kakordlúngnok, en anden kaldet: Enkekone; Skrabe. (*Procellaria Puffinus.*)

Kákovok, s. under Káïok.

Kâkpok, *intr.* er hungrig; er sulten; hungrer.
kâktok, hungrig; sulten.
kâlerpok, *s. intr.* bliver hungrig; begynder at hungre.
kângnek, Hunger; Sult.
kâkserpok, *s. intr.* udsætter sit Sengeteppe el. sine Klæder for Vind og Kuld, og lader dem blive ubrugt, for at faae Lusene deri til at døe af Sult.

Kákse v. kàrkse, 1) en indelukt rummelig Fjordbugt, hvis Munding er meget smal. 2) et ligedan Indelukke paa Landet imellem Fjeldene (hvor Rheensdyrene gjerne opholde sig); en Kreds med smal Aabning. 3) en Hore-Kippe (som Hedningerne fordum brugte, nemlig: et lidet Huus uden Vindver og med smal Indgang, hvori begge Kjøn brugde hinanden i Fleng, især de gifte byttede Koner.)
karksiârsuk, det samme i 1ste Bemærkelse, naar Bugten er af liden Betydenhed.
kaksimioarput v. karksimioarput, *intr. car. sing.* kommer sammen for at gjestere; sætter sig i en Kreds paa Brixen, for at spise sammen (Fruentimrene.)
karksimioartut, *car. sing.* gjesterende; de som holde Maaltid sammen.
karksimioarbik, Gjestebud; Maaltid med flere forsamlede.

Kak-

Kakſoarpok v. karkſoarpok, *tr.* binder et Baand om Livet for at holde Barnet oppe paa Ryggen i ſin Peltz; fæſter Remmen om Livet i Barne-Peltſens Bryſt, ſpænde.

karkſodut, et ſaadant Livbaand paa en Barne-Peltz.

karkſoarbik, Øret af en Skaal el. en Been-Ring paa Bryſtet af en Barne-Peltz, hvori Livbaandet fæſtes.

Kakſupok v. karkſupok, *intr.* Vandet ſtaaer oven paa Iiſen (naar det i Flod-Tiden er tyldet op ved Strandbredden.)

karkſunek, Vand, ſom ſtaaer optyldet paa Iiſen.

karkſut v. karkſut, et Garn; Fiſkegarn.

kakſuſerpok, *ſ. intr.* ſætter Garn ud.

karkſuſiok, 1) *intr.* knytter Garn. 2) *tr.* — til en anden.

karktorpok, *intr.* fanger med Garn.

Kákſuk v. kækſuk, Fjord-Iis; nemlig: Iisſkotſe, ſom har færſk Vand i ſig og driver ud af Fjordene (dog ej af de meget ſtore Stykker); Færſkvands Iis, ſom driver i Havet.

Kákugo? 1) naar? (om den tilkommende Tid.) naar ſkal det ſkee? 2) engang i ſin Tid; i Fremtiden.

kakugomè? men naar? ja naar? jeg veed ikke, naar det ſkal ſkee.

kakugolikiak? jeg veed viſt ikke, naar det ſkal ſkee; men naar dog?

kakugórpok, 1) *tr.* taler kun om Fremtiden; lover det ikke før engang i ſin Tid. 2) *intr.* det har lang Udſeende med ham; han ſætter det gjerne op een Tid efter anden.

kakútigut, undertiden; ſjelden; nu og da.

kakútigórſoak, meget ſjelden; kun engang imellem.

Kallákpok, *intr.* ſætter el. drager Maven ind; krummer Bugen ind.

kallangánguvok v. gángulerpok, *ſ. intr.* ſætter Maven ind af Sult; hungrer.

Kalálek v. karálek, en indfød Grønlænder (hans National-Navn, hvorved han ſkilles fra Udlændinger.)

kalád-

kaládluïnk, paa sin grønlandsk; det var ret grønlandsk.

Kallápok, *intr.* 1) det syder; det koger. 2) har faaet sin Mad i Kog. kalláponga, min Mad koger nu.

kallarsêtok, *intr.* bier til det er kogt.

Kallek, Kalleráglek og Kallerák, see under Kâ.

Kallerák, 1) Larm; Lyd af noget. 2) Tidende; Nys om noget (som man ej har for Øine.)

kallerárpok, *intr.* det larmer; rasler; skramler; giver Lyd langt borte.

kallérìpok, *t.* 1) *intr.* faaer noget at høre; faaer Tidende el. Nys om; det kommer ham for Øren. 2) *tr.* giver Nys om; bringer Tidende om; lader vide.

Kallerranguvok v. gulerpok, *f. intr.* har ont over Haandledet.

kallerrangursok, den som har ont i Haandledet.

Kalleripok, see under Kallerak.

Kalliak og Kallipâk, see under Kâ.

Kallimnek og Kallisek, see under næstfølgende.

Kallípok, *t.* 1) *intr.* slæber noget paa Siden af el. efter et Fartøj; buxerer. 2) *tr.* a) buxerer det; har det paa Slæbetog. b) slæber noget med sig ved at løbe paa el. river det af Lave.

kallitsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kallítok, en som buxerer el. har noget paa Slæbetog; en Fanger, som har Sælhund ved siden af sin Kajak.

kallítak, det buxerede Dyr el. andet man har paa Slæbetog.

kallivtit, *car. sing.* Buxeretøj (som bruges ved Sælfangsten.)

kallímnek, 1) en Kjede, sammenlænket af flere Leed. 2) Ærme-Knap; især en Lænkeknap.

kallimnérsoak, en stor Kjede; en Lænke.

kallisek, en Navle.

kallisektôk, stornavlet.

kallirvsarpok, 1) strækker sig el. anspænder sine Kræfter for at komme frem (f. Ex. en som roer mod Strømmen; en Hund, som er bunden til noget, og søger at trække sig derfra.) 2) har Lyst paa el. higer efter noget. Una, kallirvsaleralloárkau, der

er paakommen ham en saare stor Lyst.
kallirvsarbigâu, *tr.* 1) strækker sig derefter. 2) higer derefter.
Kallôrpok, *intr.* og *tr.* 1) øser Vand og andet flydende. 2) øser Fisk op af Søen med et Garn (helst Lodder og Ørreder.)
kallôgak, den øste Fisk; Drætten af Lodder, som man har øst med sin Hov.
kallût, en Hov; en Ketser; en Lodde-Øse (som et lidet Regegarn) knyttet af Senetraad, til at øse Lodder og anden smaa Fisk med.
kallursiok, *intr.* øser op; faaer noget i Øsen.
kalluvok, *tr.* 1) øser en Baad; udøser dens Vand. 2) bekommer; faaer rappet til sig; snapper væk; faaer uden synderlig Møje.
kallutâut, en Øse; en Skee.
Kallúgiak, 1) en Hval-fiske-Lentze. 2) et Spær; et Spyd.
kallúgiarpok, *tr.* lentzer Hvalfisken. 2) stikker med et Spyd; støder med et Spær.
kallugiárnek, 1) et Lentze-Stik. 2) et Spydstik.

Kallúkpok, *intr.* 1) er uforsigtig; er skjødesløs. 2) er slusKevurren; handler ilde med sit Tøj. 3) er liderlig; er forødersk.
kallúktok, 1) uforsigtig; skjødesløs; en Føle-finger. 2) en Slusk. 3) forødersk; liderlig.
Kallût, Kallutâut og Kalluvok, see under Kallôrpok.

Kamma, *adv. loc.* 1) inde (naar den talende er ude.) 2) ude (naar den talende er inde.)
tekkamma, 1) der inde. 2) der ude. (see Gram. XIV Cap. §. 4, b.)
kámmane, 1) hist inde; inden for. 2) hist ude; uden for.
kammanépok, *intr.* 1) er inde. 2) er ude.
kammúnga, 1) ind; indad. 2) ud; udad.
kámmanga, 1) inden fra. 2) uden fra.
tekkámmane, 1) der inden for. 2) der uden for o. s. fr.
kamna, *intr.*)
kárbsoma, *tr.*) 1) han el. hun el. den el. det inde. 2) han ꝛc. ude.

tekkámna, *intr.*)
tekkárbsoma, *tr.*) 1) han ꝛc. derinde. 2) han ꝛc. derude. Kaumæt tekkamna, den Maane som nu skinner derude ɔ: i denne Maaned.
kinga, *intr.*)
kirksoma, *tr.*) 1) han ꝛc. inde som du veed nok selv el. hist inde. 2) han ꝛc. hist ude.
kirksoma! hør du der inde el. derude, som vi nok kjende!
tekkinga, *intr.*)
tekkirksoma, *tr.*) han ꝛc. derinde el. derude.

Kamagàu, *tr.* fordrager; kan got lide; holder af; ynder.
kamagitârpok, *intr.* er skikkelig i sin Opførsel mod andre; viser sig fordragelig; er god at omgaaes.
kämagitârtok, fordragelig; god at omgaaes; menniskekjerlig.
kamagitčipok, *tf. intr.* er fortræden og bister i sin Opførsel; kan ingen lide.
kamagitčitsok, fortrædelig at være hos.
kamanarpok, *intr.* er fordragelig; er taalelig; er got og saaledes som man kunde ønske sig det. (bruges især om Vejrlig; Klæder; Boskab.)
kamanangilak, (*neg.* af foreg.)
kamanĕipok, *tf. intr.* •) er ufordragelig; er utaalelig; man kan ej udholde det; er i slet Stand el. ej som man ønskede sig det. Silla kamanangilak, det er ret et Hundevejr el. ikke Vejr at være ude i. Kauserkángavtá kamanangilagut, vi ere ej gode at komme nær el. ej folkelige, da vi ere pjask vaade. Pogutæn okko kamanangilæt, de Bakker kunne ej bruges, før de blive toede.
kamanarsiok, *intr.* bliver fordragelig el. som man vilde have det.
Kamaja, see under næstfølgende.

Kamàk, Vrede; Fortrædelighed; Ærgrelse. Kamàk tikiupok, nu kommer Vreden igjen.
kamája, Arrighed; Vredladenhed; Hastighed. kamajanit nejorominangilak, han er ei værd at være hos, da han er saa arrig.
kamákpok, *intr.* er vred; er arrig el. fortræden; ærgrer sig over noget.
kamáktok, arrig; vred; fortræden.

kama-

kamakajukpok, *intr.* er vredladen; er hastig; ærgrer sig let; kan blive vred over ingen Ting.
kamakajuktok, vredladen; hastig; tilbøjelig til Vrede.
kamajuïʹpok, *tſ. intr.* er langmodig; bliver ej let fortræden; overbærer.
kamajuïʹtsok, langmodig; overbærende.
kamajuïtsúsek, Langmodighed; Overbærenhed.
kamangnakâu, *intr.* er at ærgre sig over; ærgrer.
kamâupok, *tr.* ærgrer sig over en; viser sig fortræden imod; optændes til hastig Vrede mod.
kamâut, Ærgernis; det man ærgrer sig over.
kamautigâu, *tr.* ærgrer sig over; bliver fortræden for.

Kamanarpok, see under Kamagau.

Kamaupok, see under Kamak.

Kammavok, 1) *tr.* ligger paa Udkik el. Luur efter et Dyr; passer det op for at stjele sig derpaa, naar det kommer frem (enten paa Søen eller Landet.) 2) *intr.* er paa Sælhundefangst med Harpuun og Blære (fordi man paa denne Fangst skal lure sig paa Sælen, naar den kommer op af Vandet.)
kammarsok, en som er paa dette slags Sælhundefangst.
kammavik, et Sted, som er beqvemt at ligge paa Luur efter Sælhunde; Sælhunde-Plads i Søen, hvor Sælene pleje at pippe op (der helst skeer i Nærværelsen af Fiskebankerne.)
kammagajukpok, *intr.* er flittig til at fahre paa Sælhundefangst; er en saadan Mand og flittig Sæljæger.

Kamerdlôrpok, *tr.* betragter; beskuer; beseer.
kamerdlôrnek, Beskuelse; Betragtning.
kamerdlôrtipok, *t. tr.*)
kamerdlôrtitsiok, *intr.*) giver en noget at see paa; lader ham betragte sine Sager; foreſtiller ham noget til Beskuelse.

Kamidlarpok, see under næstfølgende.

Kamik, plur. kaungit, 1) en Støvle. 2) bruges og i *pl.* om de bløtte Støvle-Skafte.

kamilik, en med Støvler paa.
kamíkpok, t. 1) intr. tager Støvler paa. 2) tr. trækker Støvle paa en anden.
kamíktorpok, tr.)
kamiktóïok, intr.) det samme i sidste Bemærkelse.
kamiktârpok, intr. faaer nye Støvle.
kamídlarpok, 1) intr. trækker Støvle af. 2) tr. — af en anden.
kamidlarterpok, tr.)
kamidlarteriok, intr.) det samme i sidste Bemærkelse.
kamidlàut, en Støvle-Knegt.
kamidlángavok, intr. har ingen Støvler paa; er barfodet.
kamidlángarsok, uden Støvler; barfodet.
kamiok, 1) intr. syer Støvler. 2) tr. — til en anden.
kamiórpok, 1) intr. trækker Støvler ud; giør dem til rette. 2) tr. — for en anden.
kamiórte, en Støvle-Opvarterske; som tørrer Støvle for en anden.
kamiortigàu, tr. har til sin Støvle-Opvarterske; holder hende til at tørre Støvle for sig.
kamiugak, den, hvis Støvle man giør tilrette.

kamiut, en Støvle-Strækker; et stykke Træe, indrettet til at strække Støvlerel. Skoe ud med, og giøre dem smidige naar de ere blevne stive og uhandelige.
kamerràu, er i Støvle-Arbejde; har at bestille med at tørre el. børste dem.
kamikpāk v. pārsoak, en lodden Bjørne-Skinds-Støvle.
kamisàk, Halv-Støvle.
kamisárpok v. mitsirsárpok, intr. har Halv-Støvle paa.
kamisartârpok, intr. har faaet Halv-Støvle.
Kâmipok, see under Kâpok.
Kammſpok, t. 1) a) slukkes; er udslukt. b) har slukt sin Lampe af Trang; har ej mere at brænde. 2) tr. slukker ud.
kammítsiok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.
kammítok, udslukt.
kammitàut, noget at slukke med; en Sprøjte.
kammíngavok, intr. 1) er udslukt. 2) har intet at brænde i sin Lampe.
kammitipok, t. tr. udslukker.
kammijuïpok, tf. intr. er uudslukkelig.

kammijuktsok, uudslukke-lig.

Kamisâk, see under Kamik.

Kamna, see under Kamma.

Kamutik, see under Kâpok.

Kanna, *adv. loc.* 1) her nedre. 2) her vest (naar det er i Nærheden.)

tekkanna, 1) der nedre. 2) der vest.

kánnane, 1) her neden til. 2) her vest henne.

kannanēpok, *intr.* 1) er her nedre. 2) er her vest henne.

kánnanga, 1) neden fra. 2) Vesten fra.

kannúnga, 1) ned ad. 2) vest hen.

kannúngnarpok, *intr.* 1) gaaer ned ad. 2) fahrer vest hen.

tekkánnane, 1) der neden til. 2) der vest henne. o. s. v.

kannéngnak, Vesten-Vind.

kannéngnarpok, *intr.* Vestenvind blæser.

Kannak, en Teltstang.

kánnakpok, *intr.* lægger Teltstænger op (naar man vil rejse Telt.)

Kannāk, et Skinnebeen.

kannârtak, et Been paa Enden af en Ulke-Snøre, hvorigjennem Krogene sidde paa tvers.

Kannejajórpok, *intr.* bliver nedslagen, fordi man ikke kan faae en Ting el. komme med, saavelsom en anden; taber Modet; bliver saa fortabt derved.

kannejajugâu, *tr.* bliver nedslagen over ham, som faaer noget el. kommer med frem for sig.

Kannek, Skjødning; Søjning; Pløjning; Sammenfældning (i Træe el. Been); egentlig: den Fure, hvor det er fældet sammen.

kánnilik, noget som er fældet sammen i hinanden; Skjødning af Been el. Træe.

kannekarpok, *intr.* har Skjødning; er fældet sammen. kekkágut kannekarpok, det er fældet sammen i Midten.

Kanèk, Mund. kanèk tersa, 1) det er Mund, som duer til at tale. 2) det er en slem Mund paa det Menniske.

kanertôk, stormundet.

kanikitsok, 1) som har en liden Mund. 2) et besynderlig slags Ulke (*Cottus Gobio.*)

kanerdlukpok, *intr.* har en slet Mund; har Skjørbug i Munden.
kanekaissekâu, *intr.* har Mund nok; er en storkiæft.
kanerikisârpok, *intr.* Tænderne løbe i Vand efter noget, som er appetitlig.
kannersârpok, *intr.* har med Munden at bestille; spiser; gumler.
kanermiugâu, *tr.* 1) tager det i Munden. 2) taler blot derom uden at giøre noget derved.
kaniok, en Ulk. (*Cottus Scorpius.*)
kaniórnak v. ordlûk, Panter-Ulken. (*Cottus cataphractus.*)
kaniorpok, *tr.* fanger Ulker; faaer dem fisket.
kaniortak, en fisket Ulk.
kaniortorpok, *intr.* spiser Ulker.
kaniorsiorpok, 1) *intr.* fisker efter Ulker (bruges naar man er kommen paa Fiskepladsen.) 2) *tr.* — til en anden.
kaniorsiut, en Ulkesnøre.
kaneisiârpok, *intr.* er ude paa Ulkefangst.
kaneisiórpok, *intr.* koger Ulker.

Kannek, see under Kannik.

Kannengnak, s. under Kanna.

Kannêrnek og Kannerpok, see under Kannik.

Kánga? 1) Naar? (om den forbigangne Tid.) Naar var det? 2) Hvo veed, naar det var; Engang forher.
kangâivna? Naar var vel det? Ja hvor længe er det ikke siden det skede el. han var her? f. Ex. kangâivna tekkysfæravko, naar saae jeg vel ham sidst? kangâivko audlarput, hvorlænge er det ikke, siden de foere bort.
kangákiak? 1) Men naar dog? 2) Ej, hvorledes er det gaaet til? Hvorledes har han dog baaret sig ad?
kángale? 1) Men naar? 2) Jo, jo, det var den rette Karl.
kangalêivna, det samme som kangâivna, f. Ex. kangalêivna tamâunga pirsonga? naar kom jeg vel der?
kangalíkiak? Men naar dog?
kangalliak, en tilforn giort Gierning; forhen begangen.
kangamè? 1) Ja, naar? 2) Jeg veed ikke, naar?

kang-

kangárſoak, 1) det er nu ſaa længe ſiden. 2) længe tilforn.
kangatájmak! Naar hørde man dog ſligt? Det er dog underligt! Ej hvor gaaer det dog til?
kangāumet, (*Conjunctivus* af kangâvok,) længe tilforn.

Kángak, Hoved. *A.*
kangárdlukpok, *intr.* har ont i Hovedet. *A.*
kangâk, et Udhavsnæs el. Sted, hvor den vilde Søe bryder paa, og er farlig at fahre forbi, naar der er ſtærk Søegang.
kangârſuk, et kort men fahrligt Stykke Vej af ſamme Aarſag.

Kangáttarpok, 1) *intr.* a) hæver ſig; letter ſig; ſtiger; fahrer op; giver ſig op i Vejret. b) er hævet el. opfahren; har givet ſig op i Vejret. c) er opløftet; er opført i Højden. d) gaaer ej ret ſammen; er rummelig imellem. 2) *tr.* hæver; letter op; opløfter; fører i Højden.
kangattáupok, *tr.* hæver el. tager op med ſig i Højden; opfahrer dermed.
kangattalaginnarpok, *intr.* 1) det vil ej gaae ret ſammen; der vil immer blive Aabning imellem. 2) den vil ej ſynke ret til Bunds, men giver ſig immer op i Vandet. 3) har ingen blivende Sted mere; har Rejſen i Hovedet; vil ej lade ſig overtale til at bie.

Kangè *cum ſuff.* kángia, 1) oppe til Lands; den Egn, ſom ligger Nordoſtligere end en anden. kakkab kangiane, Nordoſt fra Fieldet. 2) Svanſtruen og den bageſte Huk paa en Bøsſe-Pibe, hvor den nagles til Træet. 3) (hans) Broder-Barn el. Syſter-Barn.

kangimùt, 1) til Landet; mod Landet (naar man er paa Søen.) 2) bedre op i Landet; ongefær Nord-oſt i (naar man er paa Landet.)
kangimukārpok, *intr.* 1) fahrer ind mod Landet. 2) gaaer længer fort op i Landet.
kangidlěk, 1) Nordoſtligſt; Inderſt; den ſom er el. boer længſt oppe i Landet. 2) nærmeſt mod Landet.
kangidlíovok, *intr.* 1) boer nordoſtligſt el. inderſt; er

er længst oppe i Landet. 2) er nærmest mod Landet.
kangerkôpok, *tr.* fahrer forbi paa Landsiden; fahrer inden omkring.
Kángek, 1) Hovedpande; Hjerneskal. 2) en Huk paa et Land, som stikker langt ud i Søen; *spec.* Baals-Reviers Huk. 3) Kronen af et Træe; Toppen paa en Vext.
kángekalerpok, *f. intr.* faaer Top; grønnes. Orpeet kangekalerput, nu grønnes Skoven.
kangérmio, en som boer paa en Landhuk; *spec.* ved Baals Revier.
kangértorpok, *intr.* 1) spiser Hoveder el. Hierneskallen af Fugle. 2) æder Toppe af Vexter.
kangérdluk, en Viig; en Fiord.
kangerdluârsuk, en Viig, som ej række langt ind.
kangerdluèitsiak, en middelmaadig Fiord; *spec.* Jacobshavn.
kángerdlúrksoak, en stor Fiord; *spec.* Strømfiorden norden for Sukkertoppen.
kangerdlórmio, en Fiordboe.
kángerpok, *t. intr.* fahrer forbi; gaaer forbi. 2) *tr.* a) fahrer el. gaaer noget forbi. b) vaxer en anden over.
kángiupok, *t. intr.* 1) er fahren el. gaaet forbi. 2) Tiden er forbi.
kángiutok, det som er forbi; forbigangen.
Kangérdluk, see under næstforegaaende.
Kängerngak v. kärnernak, gammelt forfulet Baade-Skind.
Kangerpok og Kangiupok, see under Kangek.
Kangmárpok, *tr.* lokker el. kalder paa en Hund el. andet Dyr (især ved at knaske el. hvisle med Tungen.)
Kangoïok, see under næstfølgende.
Kángok, huul Lyd.
kángorpok, *intr.* lyder huult.
kangóïok, *intr.* snorker.
Kanguàu v. gugau, *tr.* 1) skammer sig ved; blues ved at gjøre; holder for skammelig. 2) skammer sig for; blues over at have giort.
kanguak v. gugirsak, Skam; det man skammer sig ved el. for.

kang-

kangusûkpok, *intr.* er undseelig; er skamfuld; skammer sig; blues; undseer sig (naar man har gjort noget, man ej burde.)
kangusûktok, blufærdig; skamfuld; som blues ved det han har gjort.
kangusúngnek, Skam; Undseelse; Blufærdighed.
kangusût, Skammen; det skjændige en har gjort; det som gjør skamfuld.
kangusutigâu,)
kanguarâu,) *tr.* har det at skamme sig for; det er hans Skjændsel.
kangusuksarpok v. suktipok, *tr.* beskæmmer; skæmmer ud; gjør skamfuld.
kangnsuipok, *tſ. intr.* er ublue; er skamløs; har bidt Hovedet af Skam.
kangusuitsok, ublue; skamløs; freek.
kangunârpok v. nakâu, *intr.* er skammelig; er at skamme sig for el. at blues ved; er skjændigt.
kangunârtok, skammelig; skjændig.
kangunâk, Skjændighed; en skammelig Ting el. Gjerning. Silla kangunak! O! hvilken Skam! hvor skjændigt!
Kangusâk, guulagtig Metal. kangusâk kakórtok, Messing. kangusâk aukpadlârtok, Kobber. kangusâk erdlingnârnek, Guld.
kangusârikſok, smukt Metal; Tambak.
kangusârpok, *intr.* 1) er kobberrød. 2) er rød (Himmelen.)
kangusârtok, kobberrød.
Kangusukpok, see under Kanguau.
Kannik, Snee (som endnu er i Luften.)
kânnerpok, *ſ. intr.* det sneer.
kanniarpok, *intr.* sneer lidt.
kannêk v. nérnek, Froſtrøg; (fugtig Taage, der under Kaldet fryser noget, men dog ej bliver ret Snee.)
kannêrpok v. nérnerpok, *t. intr.* er Froſtrøg.
Kannilârpok, *intr.* er bøjelig; ydmyger sig; beteer sig ydmyg.
kannilârtok, ydmyg; bøjelig; nedrig i Aanden.
kannilârsûsek, Ydmyghed; Bøjelighed; ydmyge Tænkemaade.
kannilârnek, Ydmygelse; ydmyge Forhold.
kannilârtipok, *t. tr.* ydmyger en.
kannilârbigâu, *tr.* ydmyger sig for en.
Kannimarpok, *intr.* han gyser; det gyser i ham.

kannimavok, *intr.* er gysende; har Feberen el. en Green deraf. 2) er kuldeskjær; taaler ej Kulde. 3) er Hexemester. *A.*
kannimanek, Gysen; Feber; Koldesyge.
kannimaharpok, *intr.* foraarsager Gysen i Kroppen; er feberagtig.
kannimanárse! Gysen. Silla kannimanárse! Hvilken Gysen i min Krop!
kannimăipok, *tf. intr.* taaler got Kulde.
Kaniok, see under Kanek.
Kanniok, see under næstfølgende.
Kannípok, *t. intr.* og *tr.* 1) er nær. 2) er nær beslægtet.
kannítok, 1) nær. 2) nærbeslægtet; Forvandt; Slægtning.
kannikâu, *intr.* er meget nær; er tæt ved.
kannitungoak,)
kannikersok,) meget nær; tæt ved.
kannigâu, *tr.* 1) er for nær; holder det alt for nær at være. 2) er for nær beslægtet.
kanninârpok, *tr.* kommer for nær. kikertak umiarsoït kanninârpæt, Skibet kom Øen for nær.
kanningârpok, *tr.* kommer uformodentlig over el. til; træffer an paa; faaer pludselig at see; kommer bag paa. Tigliktok kanningârpara, Jeg kom over en Tyv.
kanniok, 1) *tr.* fører en et stykke paa Vejen (med Baad el. Slæde); følger ham til Vejs; gjør ham Sælskab en Deel af Vejen. 2) *intr.* er ydmyg.
kannivigâu, *tr.* holder sig nær til; anholder hos en om noget.
kanniûarpok, *intr.* er sagtmodig; er spagfærdig.
kanniûartok, sagtmodig; spagfærdig.
Kannok? Hvorledes? Paa hvad Maade?
kannongmè, 1) Ja hvorledes? 2) Jeg veed ikke hvorledes. 3) Jeg veed ej, hvad jeg skal sige dertil; det er ej saa got at svare paa; kanskee, men derpaa har jeg endnu ej tilfulde betænkt mig.
kannukiak? Men hvorledes dog? kannukiak assè, det kan blive til hvad det skal; det vil nok saa være.
kannong-épok, 1) *intr.* a) hvorledes er han? b) hvorledes han er. kannong-émet nælluarput, vi vide ikke hvorledes det er. 2) *tr.* a) hvorledes bær han

han sig ad dermed? b) hvorledes han bærer sig ad dermed. kannong-épara tâva, det som jeg fra, saaledes som det var.

kannong-étorpok, *tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

kannong-étok? Hvordan? Hvorledes beskaffen?

kannong-ésúsek, Beskaffenhed; Tilstand; Forfatning.

kannong-illiòrkúsek, en Handling, af hvad Beskaffenhed den saa er.

kannoktòk! Gid! Ach, at!

Kannúngek, Enebærtræe (som driver i Havet, fra andre Egne.)

Kaperdluk, Ryg-Raden af en Fugl.

Kapérpok, *s. tr.* 1) skuffer Skarnet af (et Gulv el. Bret, hvor det sad fast.) skraber af; slider det af med noget fladt. 2) høvler.

kapiárpok, 1) *tr.* a) skaver Skind tynde paa Kiødsiden. b) høvler. 2) *intr.* fjanter; er fjantet.

kapiárbik, 1) en Skave-Bænk; (et stykke Træe el. Been med 2de Fødder under i en skraa Stilling, hvorpaa skaves Skind. 2) en Høvlebænk.

kapiút, 1) Skave-Redskab. 2) en Høvl.

Kapperpok, see under Kappivok.

Kappiaràu, *tr.* er i Angst for (en Syg); tager sig det nær for ham.

kappialavok, *intr.* beklager sig; giver sig; klager og klynker; jamrer sig.

kappialukpok, *intr.* er i Angest; har Sorg; er beklemt; sørger; græmmer sig; er sorrigfuld (for en Syg.)

kappiasuktok, sorggiven; beklemt.

kappiasukàu, *intr.* er meget sorrigfuld; ængstes særdeles for den Syge; er imellem Haab og Frygt, om han skal leve eller døe.

Kapiarpok, see under Kaperpok.

Kappiasukpok, see under Kappiarau.

Kappingipok, see under næstfølgende.

Kappiok, *intr.* synker dybt under Vandet; gaaer ganske under, saa at Søen lukker sig over det.

kappisipok, *t. tr.* slaaer under Vandet med eet, saa at

at Søen lukker sig over det.

kappingipok v. pangipok, t. *intr.* gaaer under; gaaer af syne; forsvinder under Horizonten (Skib el. Land, naar man kommer saa langt derfra, at det ej mere kan sees.)

kappingikavok, *intr.* ligger og rider paa store Bølger el. Søedinning med sin Baad, saa at man snart er oppe og tilsyne; snart nedre og skjult bag Bølgen.

kappitârpok v. tángoarpok, *intr.* gaaer op og ned i Vandet i kort Mellemtid (et Søedyr.)

kappupok, *t. intr.* gaaer under af det Søen slaaer over; skjules under Bølgerne (f. Ex. Forstavnen af en Kajak, naar man roer imod Vinden.)

kappitipok, *t. tr.* sætter under Vandet (Søen — en Kajak); slaaer over at skjule den el. gaaer lukt derover.

Kappiorpok, *intr.* 1) fraader (et Menniske el. Dyr af Munden.) 2) skummer (Vandet.)

kappiortok, 1) fraadende. 2) skummende.

kappiornek,)
kappuk,) 1) Fraad. 2) Skum.

kappûngorpok, *intr.* bliver til Skum; Søen bruser, saa det staaer i et Skum.

Kappipok, *t.* 1) *intr.* a) ifører sig; trækker en Peltz over Hovedet. b) er iført. 2) *tr.* trækker en Peltz oven paa en anden.

kappitèk, en Over-Peltz til Mands-Personer med heelt Forstykke.

kappitêrpok, *t. intr.* ifører sig en saadan Overpeltz.

kappisêk, en Tarmepeltz (sammensyet af hvide Tarme.)

kappiselik, 1) en med Tarmepeltz paa. 2) en Sild, (*Clupea Harengus.*)

kappiselirkfoak, en Lax; Skjællax. (*Salmo Salar.*)

Kappisarpok, *intr.* er bebeftet med et vist Onde efter Fødselen (en Barselqvinde.)

Kappivok v. puvok, *tr.*)
kappirsiok v. pursiok, *intr.*) 1) puerer; gjennemstikker; stikker med en Spids lige ind. 2) aarelader.

kappirsak, stukken.

kappívnek v. pûnek, et Stik; en stukken Vunde, som gaaer lige ind.

kap-

kappinartok, stikkende; som stikker (f. Ex. Torn.)
kappérpok, *s. tr.* stikker saaledes at det gaaer skjøns hen imellem Hud og Kjød.
kappernek, en saadan skraa Vunde; et skjævt Stik hen imellem Hud og Kjød.
kapporpok, 1) *intr.* har Sting; det stikker ham; han stikkes. 2) *tr.* stikker paa.
kappugak, stakken (f. Ex. en Lapværd med en Stikker.)
kapportitsiok, *intr.* har Side-Sting; plages af Sting-Syge.
kapportitsirsok, som har Sting-Syge.
kapportitsinek, Side-Sting; Sting-Syge.
kappôut, en liden Lentze; en Pirre ved Sælfangsten; en spids Kniv at stikke med.
kappupok, *tr.* stikker paa en Spids; stikker saaledes igiennem, at det bliver siddende paa.
kapput v. putingoak, en liden Spids; en Braad; en Lanzette; en Stikker; noget at stikke med.
Kâpok, *t. intr.* løber an til et Sted, hvor man ej kan komme fort; søger Gjennemfahrt der, hvor ingen er; maae gaae tilbage med uforrettet Sag, og søge Omvej.
kâmomiok, *intr.* fortsætter; bliver ved i det samme. kijanek kâmomiok, bliver ved at græde. Umiak ingerdlanermit kâmomiok, Baaden skyder endnu Fahrt, skjønt man har holdt op at roe.
kâmipok, *t.* 1) *intr.* fortsætter Vejen; bliver ved at rejse, uden at hvile underveis. 2) *tr.* skyder el. skubber noget frem langs Jorden el. Iisen.
kamitsiok, *intr.* i samme i sidste Bemærkelse.
kâmisarpok v. kâumisarpok, *tr.*
kâmisaïok, *intr.* } skyder el. skubber en Baad for sig; nykker den frem, ved at roe i en Kajak, som med en Liine er føjet til Baadens Bagstavn.
kâmisaut, en saadan Nykkeliine.
kâmutik, *car. sing.* 1) en Slæde; Kane; 2) Vogn; 3) Skukarv; 4) Lavette.
kamutilik, 1) en Mand med Slæde el. Vogn. 2) en Canon paa sin Lavette.
kâusorpok, *intr.* skyder el. skubber sig frem; siddende

de paa noget; nykker sig frem.
kăuselliok v. sellirsărpok, *intr.* løber let oven paa Bølgerne for Vinden (en Baad.)
Kapporpok, see under Kappivok.
Kapsit? hvormange?
kapsinnik? hvormange Gange?
kapsiovok? *intr.* hvormange er han, den el. de?
kapseet, mange; flere i Tallet.
kapseersoït, mangfoldige.
kapseerojŭrksoït, overmaade mange.
kapseenik, mange Gange.
kapseeïovok, *intr.* er mange; er flere i Tallet.
kapserârpok, *intr.* faaer mange. i *interrog.* hvor mange har han faaet?
kapserârtarpok, *intr.* faaer jevnlig mange.
kapseriarpok, *tr.* gjør det mange Gange. i *interr.* hvor mange Gange gjorde han det?
Kappupok, Kapput og Kappuvok, see under Kappivok.
Karálek, see under Kalálek.
Kardlik, i *dual.* et par Buxer.
kardlikpăk, i *dual.* et par store, viide og lange Buxer; Skibsbuxer; Overbuxer.
kardlikkàk, en som har store og viide Buxer paa; en Hollænder.
kardliktôk, storbuxet.
kardlikpok, *t.* 1) *intr.* har faaet sine Buxer paa. 2) *tr.* har hjulpet en sine Buxer paa.
kardliksórpok, 1) *intr.* binder sine Buxer op el. trækker dem paa. 2) *tr.* — paa en anden.
kardlingærpok, 1) *intr.* trækker Buxerne af. 2) *tr.* — af en anden.
kardliok, 1) *intr.* syer Buxer. 2) *tr.* — til en anden.
kardlængavok, *intr.* er uden Buxer; har ingen Buxer paa.
kardlængarsok, buxeløs; barlaaret.
Kárdlo, 1) en Læbe. 2) Ringen paa et Lodde-Garn (hvortil det rundt om er heftet.)
kardlorpok, *intr.* 1) skriger; piber; giver Lyd fra sig; synger; qvidrer; lader sin Røst høre. (Dyr; Fugle.) 2) pladrer; Munden løber altid paa ham (et Menniske.)

kardlortok, en Pladrer; en Sladderhank.
kardlortarpok, *intr.* piber (i en Pibe); spiller paa Fløjte; blæser i Trompet el. paa Valhorn (eller andet blæsende Instrument.)
kardlortaut, en Pibe; Fløjte; Trompet; Valhorn; Basune.
kardlortàuterperksoït, *car. sing.* et Orgel.
kardloméipok, *tr.*)
kardloméitsôvok,) *intr.* er uden Mæle; er hensovet; er død. *A.*
kardloméitsok, hensovet; død. *A.*
Karre, 1) Knop (paa Træe el. andre Væxter.) 2) Ax.
karrekalerpok, *f. intr.* knoppes; begynder at faae Knopper (et Træe.)
Karisâk, Hjerne.
karisartorpok, *intr.* spiser Hjerne.
Karksâkpok, *tr.* flaaer Skindet af en Sæl og lader den blive heel.
karksêkpok, *tr.* flaaer Spækket fra Skindet.
karkiarkikśàrpok, *tr.* skraber det overblevne Spæk af Skindet med en Musling-Skal.
Karksâuk, en Loom. (*Colymbus septentrionalis.*)
karksaurpadlârpok, *intr.* Loomen skriger.
Karkse og Karksimioarput, see under Kakse.
Karksoarpok, see Kaksoarpok.
Kárksok v. kársok, en Bue-Piil.
kárksiok v. kársiok, *intr.* gjør Bue-Pile.
karsûrsæt, *car sing.* Finner paa Flyndre.
Karksukpok, 1) *tr.* støder løs el. op (en Steen el. andet, som ligger fast.) 2) *intr.* slaaer Rynker i Panden uden at lukke Øjnene.
karksugak, løsstødt; det som stødes op.
karksut, det man støder løs med; en Roefod.
Karksupok og karksut, see under Kaksupok.
Kármak, 1) en Huusvæg el. Muur. 2) den kredsrunde Steenmuur, der lægges til Grund i en Teltplads. 2) et Steengjerde.
karmarpok, *tr.* 1) gjør en Huusvæg el. Muur; murer. 2) lægger Steengjerde el. Teltgrund.
karmægak, en opbygget Muur.

Kărnernak, see Kăngerngak.

Karngálerpok v. lerterpok, *s. tr.* skutler; ryster noget for at skille det ved andet eller faae det til at falde; fælder; sigter.

karngalernek, det som falder af, naar man skutler; det Affældede; Affald.

karngalertigak, fældet; sigtet; reenset.

karngaleriniko, Krummer el. Smuler, som falde af Bordet.

karngalerterut, Sold; Sigte; Dørslag.

Kârosuk, en Hule, hvori man kan skjule sig; en Løngang; en underjordisk Hule.

Kârpok, 1) *intr.* a) brister; sprænges; gaaer Hul paa (en Blære el. andet, som er opblæst el. udspændt.) b) sætter sig Vandblære paa Huden (af at have arbejdet.) c) Søen bryder; Bølgen gaaer hvid. 2) *tr.* Søen slaaer over en Kajak el. ind i en Baad; bryder over; giver Braad-Søe ind.

kârtok, 1) en Braad-Søe. 2) en Vandblære paa Huden af Arbejde.

kârulerpok, *s. intr.* er moden og bristefærdig (et Bær.)

kagârpok, *intr.* Søen bryder paa et Skjær.

kagârtok, et Skjær, hvorpaa Søen bryder; et Braat.

kággak, Krap-Søe; stærk Søe; oprørt Hav; Braad paa Braad.

kàggarpok, *intr.* der gaaer Krap-Søe; Søen bliver stærk oprørt; en Bølge bryder paa den anden.

Karssekpok v. serpok, *intr.* 1) er hvidagtig; støver (som Meel.) 2) er bleven hvid; er tilstøvet (af Meel, Veegsteen el. slig.) 3) er meget blegnet (et Menniske.)

karssektok v. sertok, 1) hvidt Støv; Meel-Støv; Kalkstøv. 2) en som er tilstøvet af hvidt Støv.

karssektipok, *t. tr.* støver en til; gjør ham hvid.

karssernek, hvidt Støv; Meel; Kalk.

karsserneriarpok,)
karsséjarpok,) *tr.* ryster Støvet af.

karssernakâu, *intr.* det støver.

Karſillârpok, *intr.* er mæt.
karſillârtok, mæt.
karſillârnek, Mættelſe.
karſillârſûſek, Mæthed.
karſillârnarpok, *intr.* det mætter.
karſillârnartok, mættende.
Kárſok, ſee Kárkſok.
Kârſok, en ſkaldet el. nø-gen Klippe.
Kárſſurſak, en Fiſke-Krog (egentlig baade Krog Steen og alt tilhørende un-der eet, den blotte Snor undtagen.)
karſſurſárpok, *tr.* angler; kroger.
Karrupok, Karrurſak og Kar-rutârpok ſee under Kau.
Kárvſek, Iſſen; Top-pen. 2) man ſiger og ord-ſprogvis om den, der fører liderlige Taler: Karvſikut okaiſſanerpa? mon han ſkulde tale af Iſſen? Kan man vel vente no-gen ſømmelig Tale af ham?
Kaſſagàu, *tr.* ringeag-ter; ſeer over Skuldre-ne; regner en ej for no-get mod ſig; lader haant om ham.
Kasſaroak, Mave-Kallun.
kasſaroartorpok, *intr.* ſpiſer Mave-Kallun.

Kaſſellok, Bark paa Træe (iſær de løſe Styk-ker Bark af Drivetræe.
kaſellorterpok, *t. tr.*)
kaſellorteriok, *intr.*) bar-ker Skind; farver det rødt med Træebark.
kaſellortigak, barket; med Træebark rødfarvet.
Kaſſigiak, en ſpragled Sælhund (*Phoca Vitu-lina.*)
kaſſigiárſoak, en ſtorſprag-let Sæl; en fuldvoxen af denne Art.
kaſſigînak, en fjorgammel af denne Art, ſom er nærmeſt ved at blive fuldvoxen (hvis Skind er ſletteſt.)
kaſſigiêitſiak, en liden ſmuk ſpragled Sæl i 1ſte Aar, iſær ud paa Vinteren; en ſmaaſpragled Sæl.
kaſſigiârak, en Unge af den-ne Art; iſær om Som-meren; en nyfødt ſprag-led Sæl.
kaſſigiarpok, *intr.* fanger en ſpragled Sæl.
kaſſigiarniarpok, er paa Fangſt efter ſpraglede Sælhunde.
Kaſſilipok, *tſ. intr.* 1) er beeſk; er bitter. 2) det ſvier; bider (f. Ex. Læge-middel i et Saar.) er ſkarp

 (paa

(paa Tungen.) brænder el. river (i Halsen.)
kassilitsok, 1) beesk; bitter. 2) svienðe; bidende; skarp; brændende; rivende. 3) Peber. 4) Ingefær.
kassilitsúsek, 1) Beeskhed; Bitterhed. 2) Skarphed. 3) Svie; Riven og Sliden i et Saar.
Kassingorpok v. gortarpok, intr. giver Knald; skralder; lyder huult noget fra.
Kâsukpok, intr. er grum; er glubsk (et Dyr.)
kâsuktok, grum; glubende; glubsk; meget bidsk.
kâsuærpok, tr. betager et Dyr sin Grumhed.
Kassúkpok, intr. banker; støder med noget; giver et Bank.
kassúkbik, en Ambolt.
kassúktorpok, tr.)
kassuktóïok, intr.) banker paa; hamrer; støder paa.
kassuktut, en Hammer; en Støder; noget at banke el. støde med.
Kassuvok, intr. er træt; er udmattet.
kassursok, træt; mat.
kassúngavok, intr. er slap; er lind el. los (en Liine.)
kassúngarsok, slap; lind; los.
kassungarsúsek, Slaphed.
kassúpok, tr. gjør slap.
kassúterpok, s. 1) tr. det samme. 2) intr. slapgjøres.
kassútersok, slapgjort.
kassusuïpok, tf. intr. 1) kan ej blive træt; er utrættelig. 2) er idelig i Bevægelse; løber stedse frem og tilbage.
kassusuïtsok, utrættelig.
kassuærpok intr. hviler.
kassuærsarpok, intr. hviler sig.
kassuærsarbik, Tid el. Sted at hvile sig paa; Hviledag.
kassuársarut, det hvorved man finder Hvile; et Vederqvægelsesmiddel.
Kâsuærpok, see under Kâsukpok.
Kátak, see under Katekpok.
Katàk, inderste Ende af en grønlandsk Huusgang.
katárdlek, den som har sin Brix lige for Gangen; Gangfolk.
katardlíovok, intr. har sin Brix lige ved Gangen el. for Gabet.
Káttak, Vand-Spand; Vand-Kjedel (hvori Grønlænderne have deres Vand

Vand staaende i Huset); Vandkar; Drikkekar.
kattalliorpok,)
katsiok,) *intr.* forarbejder en Vandspand; gjør et Vandkar.
kattàuak, en Læderflaske; Læderspand (at hente Vand udi.)
Kátek, en Holk; en Ring om Skaftet (paa en Kniv, Lentze, Harpuunpiil &c.)
kátilik, med Ring om; med Holk paa.
kaitserpok, *s.* *tr.* sætter Ring om el. Holk paa.
kaitsiok v. tsiorpok, 1) gjør en Ring til et Skaft; forarbejder en Holk. 2) *tr.* — til en anden.
Katékpok, 1) *tr.* taber; mister; forloret (det man har ført el. baaren, men er nedfalden, uden at man veed hvorhen.) 2) *intr.* a) tabes; mistes. b) fælder Horn el. Haar.
katéktok, et Dyr, som fælder.
kategàk, 1) tabt; mistet; forloret. 2) fældet; affalden Horn el. Haar.
katéjavok, *intr.* 1) kan snart tabes. 2) er fældefærdig; begynder at fælde.
kátak, et fældet Rheenhorn, som ligger paa Marken.
katékko, en Klump affaldne Haar; en fældet Haartot.
Kattengut, see Kattængut.
Katternâk og Katterforpok, see under Kattipok.
Katigârpok, see under næstfølgende.
Katigek, Ryggen med Skuldrene (hvor Ribbenene møde til Rygbenet med en ophøjet Bugling paa hver Side langs Rygfuren.)
katigektôk, krumrygget; skrutrygget; pukkelrygget.
katigéklukpok, *intr.* har ont i Ryggen; har Rygsmerte (oppe ved Skuldrene.)
katigârpok, *intr.* svemmer oven i Vandet, saaledes at Fordelen af Ryggen vises frem.
katigârtok, en Sæl, som saaledes svemmer.
Katìk *cum. suff.* kakka, Brystbenet af en Fugl, med eller uden Kjød.
katiktorpok, *intr.* spiser Brystet af en Fugl; faaer det til sin Deel.
Katikipok, *tr.* *intr.* 1) er sagtmælet; har en fiin Stemme; taler pibende.

2) snakker kjælent el. spædt, som en Qvinde.
katikitsok, 1) sagtmælet; pibende i sin Tale. 2) den som snakker peent el. kjælent.
katitôk, stormælet; højrøstet; grovtalende.
katitôvok, *intr.* har en grov Stemme; er stormælet; taler højt.
katimârpok, *intr.* 1) mumler; taler sagte ved sig selv el. knurrer. 2) mumler under sit Hyrerie. 3) smaaknurrer; brumler (en Hund.)
Kattípok, *t.* 1) *tr.* føjer sammen; fæster tilhobe; skjøder sammen; samler flere Stykker under eet; kobler sammen; forener. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* a) sammenføjes; forenes; samles under eet. b) sammenvies; ægtevies. c) forsamles.
kattítsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
kattibìk, Samlingsplads; Balliersted.
kattínek, det Sted, hvor 2de Ting ere sammenføjede; Skjødningen; Samlingsstedet.
kattítæk, *car. sing.* sammenføjede; samlede; forenede.
kattírsut, en Flok Folk; et Sælskab; en Deel Mennisker i en Klynge.
kattisimavok, *intr.* 1) er sammenføjet; er forenet. 2) i *plur.* ere forsamlede.
kattisimáïartorpok, *intr.* gaaer i Forsamling.
kattisimáubik v. simaïartorbìk, 1) Forsamlingssted; Skole; Synagoge. 2) Forsamlingstid; Højtid.
kattítipok, *t. tr.*)
kattitítsiok, *intr.*) sammenvier; ægtevier.
kattítitak, sammenviet; ægteviet.
kattititéksak, som skal vies. i *dual.* et Brudepar.
kattitibìk, 1) Vielsestid; Bryllupsdag. 2) Vielsested; Brudehuus.
katternâk v. terngâk, nygift; i *dual.* et par nygifte; Brud og Brudgom; unge Folk, som nylig ere komne sammen.
katternávik v. viksak, Bryllup.
kattérsorpok, 1) *intr.* forsamler sig; samles; gaaer i Forsamling; kommer sammen el. ere komne sammen. 2) *tr.* a) forsamler; sanker sammen (det adspredte); sammenhober. b) Høster.
kattersóïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
kattersóïrsok, 1) en Forsamler. 2) en Høstmand.
kattérsorbik v. sóïvik, 1) Sam-

Samlings-Plads; Forsamlingssted; Torv. 2) Forsamlingstid. 3) Sanketid; Høstetid; Høst.
katteriugak', 1) forsamlet; sammensanket; stablet; hobet; Sankning. 2) høstet.
Káto, en Trommestok.
kátukpok, tr. slaaer paa Trommen.
kátuarpok, intr. trommer.
Kâtorpok, s. under Kávok.
Kattængut v. tengut, Sødskende (Broder el. Søster.)
kattængutigàn, tr. har til Sødskende; er Sødskende med.
kattængutigeek, car. sing. Sødskende sammen.
kattængutigeekpuk, car. sing. ere Sødskende.
Kau, 1) Dag; den klare Dag. 2) Dagning; Morgenrøde.
kàuksak, den tilstundende Dag; den Dag i Morgen.
kāuvok, er Dag. Heraf *Conjunctivus:* kāumet, Dagen efter; Dagen derpaa.
kāunek, Dagstid.
kāulerpok, f. intr. det dages; begynder at blive Dag.
kāulernek, Dagbrækning.
kāutipok, t. intr. vaager til Dag el. hele Natten.
kàufiut, Morgenstjernen.
kàumavok, intr. 1) er lys; er klar. 2) er blank; er hvid (i Huden.) 3) er oplyst; har et opklaret Begreb.
kaumarsok, 1) lys; klar. 2) blank; hvid. 3) oplyst.
kaumarsûsek, 1) Klarhed; Lyshed. 2) Blankhed; Hvidhed. 3) opklaret Begreb.
kaumanek, Klarhed; Skin; Lysning.
kaumarsarpok, tr. 1) opklarer; gjør klar el. lys. 2) blanker op; gjør hvid. 3) oplyser; skaffer Begreb om noget.
kaumarsarnek, Oplysning; Opklaring.
kaumariksarpok, tr. lader skinne; gjør istand til at skinne klart.
kaumákot, skinnende Middel; Dagslys el. andet, hvorved noget opklares.
kaumakotâvok, intr. er et skinnende Middel; skinner for andre.
kaumakotigàu, tr. har det til at skinne for sig; oplyses deraf.

kàumæt v. mat, 1) Maane. 2) Maaned.
kaumatígikpok, *f.*)
kaumauarpok,) *intr.* er klar Maanskin.
kãulorpok v. kãudlorpok, *intr.* er hvid; er sneehvid.
kãulorse! ganske hvid; hvor sneehvid!
kãuloarpallukpok, *intr.* Søen gaaer hvid; Bølgerne bruse.
kãuloarpallúrkse! hvid Søe; hvor bruse dog Bølgerne!
karrupok, *tr.* Dagen kommer paa en. Sulle sininganga karrupánga, Jagen brød frem, da der endnu ej var kommen Søvn i mine Øjne.
karrursak, Levning fra forrige Dag el. flere Dage.
karrutârpok, *intr.* spiser Levninger.
karrutipok, *t. tr.* lader Dagen komme paa en.
karrutitâvok, *intr.* oplever Dagens komme.
karrutirsut,* den Dag man oplever.*
karrutisſærpok, 1) *intr.* a) levnes intet til anden Dagen; gjøres reent Bord. b) lever ej Dagen op. 2) *tr.* spiser reent op; levner intet deraf til anden Dagen.
karrutisſærut, den Dag man ej oplever el. faaer at see.

Kàua (*S.*) v. kàuha (*N.*) Syd. *Adv. loci.*
tekkàua, der Syd.
kàuane, Syd paa; i Syd.
kàuanga, Syd fra.
kauónga, Syd hen.
kauóna, Syd om; Sydværts.
tekkàuane, der Syd paa, o. s. fr.
kauóngnarpok, *intr.* fahrer Syd; rejser Syd hen.
kauongnâk, en Sydfahrer.
kauanẽpok, *intr.* er Syd paa.
kauanẽtok, den el. det som er Syd paa; sydlig.
kauangarnisâk, en Sydlænding.
kauangarsangnikpok, *f. intr.* blæser Sønden.
kàuna, *intr.*)
kãursoma, *tr.*) han, hun, den el. det Syd; sydlig. i *dual.* og *plur.* kàuko, (*intr.*) og kàukoa, (*tr.*) de 2de Syd; de Syd; sydlige.
tekkàuna og tekkãursoma, han etc. der Syd, og tekkàuko, tekkàukoa, de der Syd.

Kauárpok, *tr.*)
kauârſok, *intr.*) banker Tranen af Spæk imellem 2de Steene.

kauársit, Stenen, der bankes med.
kauársivik, Stenen, der bankes paa.
kauártak, afperset Tran.
kauarsirlà, Hvalrav; det Tran, der findes i Cachelottens Hjerne (*Sperma Ceti.*)
Kauiò, en Rype (S.)
kauiòrpok, *intr.* 1) faaer en Rype. 2) lider Nød paa Mad; er i Hungers-Nød.
Kauk, Pande; Stjerne i Hovedet.
kârut v. kaurut, Pandepude imod Kulde; Pandesmæk; Pande-Skind, som Mandfolkene bruge imod Frost.
kâruserpok, *f. tr.* binder noget om Panden; binder Pandesmæk paa.
Kāuksoak, Skindet el. den skaldede Hud af en Hvalros.
Kaulorpok, Kaumavok og Kaumæt, see under Kau.
Kàupok, *tr.* banker paa noget med Hammer.
kàutorpok, *tr.* det samme, naar det skeer flere Gange.
kàutak, en Hammer.
kàutorbik, en Ambolt.
Kaulāk, Hvirvelvind; Hvirvelkast.
kaulārpok, *intr.* det hvirvler el. slaaer Hvirvelkast; er Hvirvelvind.
kaulārtok, Hvirvel-Kast, som slaaer Hvirvler i Vandet.
Kausek, Væde.
kauserpok, *f.* 1) *intr.* er vaad. 2) *tr.* gjør vaad; væder.
kausersok, vaad.
kausersiut, en Vandpeltz; en Regnkjole.
Kauselliok, s. under Kâpok.
Kauserpok, see under Kausek.
Kausorpok, s. under Kâpok.
Kâvalipok, *t. intr.* flakker hist og her omkring; drives for hvert Vind og Strøm (smaa Jisstykker.)
kâvalinek, i *plur.* kavalerngit, smaa Jisbrokker og Stumper, som drives hist og her omkring i Vandet.
Kavipok, *t.* 1) *intr.* a) løber rundt; drejer sig omkring. b) gaaer ind og ud; løber hist og her; gaaer allevegne omkring. 2) *tr.* gaaer rundt om noget.
kavitsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
kavitsivik, 1) i Alm. en Tumleplads el. Sted, hvor

hvor noget gaaer rundt. 2) i Særdeleshed: en Mølle; et Stegespid.
kavitípok, *t. tr.* drejer rundt.
kavitítak, et Gangspil.
kavitítuak, en Drejerbænk.
kavitituarpok, *intr.* 1) drejer. 2) tridser. 3) vender Steg. 4) gaaer i Gangspil.
kavsâk, 1) et Legetøj, som drejes rundt af Vinden. 2) en Vejrmølle.
kavikórpok, *intr.* svingler.
Kavlo, Beenet paa Enden af en Aare.
kavlomíkpok, *f. intr.* støder an med Aarebeenet paa noget.
kavloǽrpok, *intr.* støder Beenet af Aaren.
Kavluvok, *tr.* øser el. trækker Vand op i noget; skjænker i.
kavlut, et Beger; en Skaal at øse Vand op i; en Drikkeskaal.
Kávok, *tr.*)
kávsiok, *intr.*) 1) føler i el. under noget; finder deri el. derunder med Haanden. 2) sætter paa Læst (Alke-Skind; Svælg &c.)
kátorpok, *tr.* det samme, naar det skeer flere Gange. 3) føler og finder derefter.
Ekalluk kátordlugo, føl under Stenen efter Laxen.
kávsak v. kátugak, det man føler under el. efter. 2) det man sætter paa Læst.
kávsarpok, *tr.* stikker Haanden i Lommen el. noget huult, og atter ud igjen.
kávsarbik v. kátorbik, en Lomme.
kávsivik, Læst at sætte Alkeskind paa.
Kavsâk, s. under Kavipok.
Kávsak, see under Kávok.
Kavtérpok, *t. tr.*)
kavtériok, *intr.*) slukker; dæmper Ilden (bruges om Vaade-Ild)
kavtérirsok, en Brandmand; den, som dæmper Ilden.
kavterût, en Sprøjte; det man dæmper Ilden med.
Kéblerpok, *t. intr.* er blank el. skinnende; glimrer; glindser; har Glands.
kéblertok, 1) blank; glimrende; glindsende. 2) Blik; en Blikkjedel; en Blikdaase.
keblerse! meget blank; hvor glimrende!
keblersûsek, Blankhed; Glimmer; Glands.

keb-

keblersarpok, *tr.* gjør blank; skurer; sætter Glands paa.
keblerikpok, *s. intr.* er meget blankt; er smukt glindsende.
keblerikſok, 1) meget blank; smukt glindsende. 2) et slags Ored. (*Salmo Carpio.*)
keblerikſarpok, *tr.*)
keblerikſâïok, *intr.*) gjør smukt glindsende; blanker op som det var nyt.
keblerſægak v. lerikſægak, skuret; blank-gjort.
keblertigâu, *tr.* er saa blank som.
keblerdlukpok, *t. intr.* er dunkel; er ikke ret blank; har ej sin rette Glands; er anløben; er fuld af Rustpletter.
keblérkajak, Kragesølv; moscovitisk Glas; Glimmer.
keblérnak, en Fisk kaldet Blaastaal (*Labrus exoletus.*)

Kéja, Kulde.
kéjavok, *intr.* fryser; er forfrossen.
kéjarſok, den som fryser; forfrossen.
kejanakâu, *intr.* er koldt i Vejret.
kejanâk, Kulde; koldt Vejrligt, som man maae fryse i.

kéjuvok, *intr.* fryser ihjel; er ihjelfrossen.
kéjurſok, frossen ihjel.
kejærſerpok, *s. intr.* varmer sig.
kejærſerſok, en som varmer sig.
Kéjavok, see under næstforegaaende.

Kēingavok, *intr.* udhænger; fremrager (en Klippe, Snee &c.)
kēingarſok, udhængende; fremragende.

Kéïok, 1) *tr.* a) bider. b) klemmer sammen om (Isen om Baaden.) 2) *intr.* a) klemmer Tænderne sammen. b) i *dual.* og *plur.* klemmer sammen mod hinanden (flere Jisſtykker.)
kéſiok, *intr.* 1) bider; har noget imellem Tænderne. 2) bider paa (en Fisk paa Krogen.)
kêſorpok, *intr.* er bidsk.
kêſortok, bidsk.
kênek,)
kígek,) Bid; bidt Saar.
kigikpok, *s. tr.*)
kigikſiok, *intr.*) klemmer sammen paa. Arkſaka kigikpêj mattub, Døren klemte mine Fingre.
kigikſâvok, *intr.* faaer (sine Fingre) i Klemme.

kigipok, t. 1) intr. Blodet stilles el. hører op at løbe. 2) tr. kommer noget i Klemme.
kigut, en Tand.
kigutilik, 1) som har Tænder. 2) en Tandfisk. a) Steenbider (*Anarrhichas Lupus.*) b) Cachelot (*Physeter macrocephalus.*)
kigutilirksoak, det samme i sidste Bemærkelse.
kigursiok, intr. faaer Tænder (et Barn.)
kigurserrâu, intr. har Tandsmerte.
kigutãursak, Tand paa en Sav el. Kam.
kigutarsiok, intr. fryser om Tænderne; det iisner i Tænderne el. man taber Følelsen i dem af Kulde (naar man drikker noget iiskoldt.)
kigutærnak, Bøllebær; Blaabær; Blokkebær.
kigutærnartorpok, intr. spiser Bøllebær.
Kejôrpok, 1) tr. a) klipper. b) skjærer til. 2) intr. Haarene slides af et Skind, som om de vare afklippede.
kejôrtarpok, det samme i 2de første Bemærkelser.
kejoko, en Skræderlap; afklippet el. afskaaren Strimmel Klud el. Papiir.
kejôrbik, et Bret at skjære til paa.
kejõut, noget at skjære til med. i *dual.* kejõutik, en Sax.
Kékkoak, Tang; Tarre; Klevertang.
kekkoársoak, den store Tarre.
kekkoángoak, smaa Klevertang.
Kekkôk, Leer; Kalk.
Kélla i *pl.* kellæt, Aander som opvarte ved Signerie (hvilke Signekjellingen tilspørger og tager Svar af.)
kéllavok, intr. signer; hexer.
kállarsok, en Signer; Signekjelling.
kellak, Signen.
kellákpok, tr. signer en; hexer for at forsøge hans Skjæbne.
kellãk, den man signer el. hexer paa.
kellet, 1) Signerie. (Ordene, som bruges ved denne Leilighed.) 2) Signeredskab (Rem el. andet, som bruges at veie ens Hoved med i denne Anledning.)
Kellákpok, see under næstforegaaende.
Kêlavok, intr. er fyrig og munter af sig; har et

et oprømt Humeur; er lystig og spillende.

kêmakpok, *intr.* bliver munter og oprømt til noget; faaer Lyst til at give sig af dermed.

kêmavok, *intr.* har Lyst.

kêmaksarpok, *tr.*)
kêmaksäïok, *intr.*) skaffer Lyst; opmuntrer.

Kéllavok, see under Kella.

Kelelluak, 1) en Hvidfisk (*Delphinus albicans.*) i denne Bemærkelse ogsaa mere bestemt: kelelluak kakortok. 2) en Eenhjørning; Narhval (*Monodon Monoceros.*) i denne Bemærkelse bestemtere og helst: kelelluak kernektok.

kelelluarpok, *intr.* faaer en Hvidfisk el. Eenhjørning.

Kelermik og Kelerök, see under næstfølgende.

Kelérpok, *s.* 1) *intr.* er bunden. 2) *tr.* binder.

kelérnek, en Knude.

kelérsorpok, *tr.*)
kelersóïok, *intr.*) knytter; binder fast; sammenbinder.

kelerioupok, *tr.* binder fast til noget.

kelerût, et Baand.

kelerutiksak, noget at binde med.

kelerutéjarpok, 1) *tr.* løser (den bundne.) 2) *intr.* løses; er løst.

kelerussærpok, *tr.* løser; opløser.

kelérserpok, *t. tr.* binder sit Haar op.

kelersiut, et Haarbaand; Hovedbaand (at binde Qvindfolkenes Haartop op med.)

kelersiursærpok, *tr.* løser sit Haar.

kelérte i *pl.* kelértit, 1) en Haar-Top (som de grønlandske Qvindfolk bruge opbunden.) 2) en Fugle-top.

kelertitôk, stortoppet.

kelertikitsok, smaatoppet.

kelermik, 2de sammenbundne Kajakker ved Siden af hinanden.

kelermikpok, *t. tr.* sætter el. fører over Vandet paa 2de sammenbundne Kajakker (Qvindfolk el. noget stort, som ei kan føres paa een Kajak.)

kelikpâk, et Amulet at hænge imellem Øjnene.

kelerök, et Ar.

kelerólik, Arret; som har Ar.

kelerkiupok, *intr.* er bleven Ar efter (et Saar.)

Kêlerpok, see under Kêpok.

Kelêrtit, see under Kelérpok.

Keleryarsiok, 1) *intr.* Vejen el. Tiden gaaer snart el. bliver kort. 2) *tr.* forkorter Vejen el. Tiden; giør Sommer el. Vinter kort; giør at Fjorden snart overfahres (ved Herenmumlen.)

Kelikpāk, see under Kelérpok.

Kelloakipok, *tf. intr.* 1) strider om noget, at det ej er saa. 2) trætter om hvor mange Maaneder der ere forløbne siden Solhværv.

kelloartôvok, *intr.* 1) er en Trætter; siger om 3 at de ere 4. 2) siger at Maanederne siden Solhværv ere færre.

kellúrsak, en saadan Dispyt.

Kellorartorpok, see under Kelluvok.

Kellúkpok, 1) *intr.* gjøer; bjeffer. 2) *tr.* bjeffer ad en.

kelluktûrsæt, *car. sing.* Syvstjernen.

Kélluvok, 1) *intr.* a) drages af Krampen; Krampen trækker i Ledemodene, som: kellulerkāunga, jeg draqes stærk af Krampen. Niungoara kellulerkâu, Krampen trækker i mit Been. b) støder sig over noget, man hører; bliver i en Hast vred. 2) *tr.* a) spender en Bue; strækker en Buestræng. b) snarer; fanger med Snare (Ravne, Ræve, Ryper &c.) c) ophjelper; letter en op med Haanden.

kéllursok, den som staaer med opspendt Bue.

kéllursak, 1) opspendt (Bue); udstrakt (Buestræng.); optrakt (Hane paa en Flint.) 2) snaret. 3) ophjulpen med Haanden.

kellutípok, *t.* 1) *intr.* ophjelpes med Haanden. 2) *tr.* støder en for Hovedet.

kellutitsiok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) drages af Krampen i sine Ledemod.

kellorartorpok, *tr.* fanger med Snare (Ravne, Ræve, Ryper &c.)

kellorartôut, 1) en Snare til at fange Ravne, Ræve el. smaa Fugle med, som skjules i Sneen og trækkes til ved en Line. 2) en Snor med Snare paa at fange Ryper med.

Kêmakpok, see under Kêlavok.

Kemaktôut, Skaft el. Haandgreb til en Krumkniv (Grønlændernes Ullo.)

kemaktôursiok, *intr.* gjør et saadant Skaft el. Haandgreb.

kemaktôuserpok, *s. tr.* sætter Skaft el. Haandgreb paa (Krumkniven.)

Kemaratigâu, see under næstfølgende.

Kemâvok, *intr.* flyer; flygter.

kemâursok, flygtig; den som flyer.

kemâvik, et Tilflugtssted.

kemâvigâu, *tr.* flyer til en; tager sin Tilflugt dertil.

kemâunek v. mâursûsek, Flugt.

kemâutipok, *t. tr.* driver paa Flugt; gjør flygtig.

kemavíkpok, *t. tr.* flyer med alle derfra; forlader ganske og har ej i sinde at komme dertil mere.

kemaratigâu, *tr.* flyer for en.

Kêmavok, see under **Kêlavok**.

Kémmek v. kremmèk, en Hund.

kemmiârak v. miârsuk, en Hundehvalp.

kemmiarlûrsak, en nøgen Søesnegl (*Doris papillosa et arborescens.*)

Kemékpok, 1) *intr.* er forladt; er efterladt. 2) *tr.* a) forlader; efterlader. b) glemmer efter sig.

kemâïok, *intr.* lægger noget efter sig.

kemedlekpok, *tr.* forlader til en Tid.

kemektipok, *t.* 1) *intr.* er bleven forladt. 2) *tr.* driver fra et Sted; driver paa Flugt.

kemegàk, forladt; efterladt.

keméktok, 1) det samme. 2) i *plur.* kemektut, Vinter-Forraad af tørt Kjød el. tørre Lodder, henlagt i Fjeldkløfterne i Forvaring.

kemektulliok v. tulliarpok, *intr.* 1) lægger tørre Fødevahre hen i Forvaring til Vinterforraad. 2) kan og bruges om: at sanke i Laden.

kemektullivík v. liarbìk, Forraads-Kammer; Sted at henlægge tørre Fødevahre i til Vinteren.

kemektusérpok, *s. intr.* henter de Levnetsmidler hjem, man om Sommeren har lagt efter sig i saadanne Forraads-Kamre; tager til det, man har i Forraad.

Kemériak, Øjenhaar (paa Øjelaaget.)

Kemértlok, Rygraden (den hele Samling af Ryg-hvirvler.) 2) Ryggen paa et Skind; langs ad Ryggen.

Kémiak, see under Kemípok.

Kemigàu, *tr.* anholder om noget.

kemigeeserpok, *s. intr.* hænger stærk i en for at faae ham overtalt.

kemísipok, *t. tr.*)
kemisiok v. sitsiok, *intr.*) hænger i en for at faae ham til noget, han ej gjerne vil; søger at overtale ham.

kemisirsak, den som overtales el. man søger at faae overtalt.

Kêmikut, en hvid Læderstrimmel syet langs ned for paa en Støvle.

kémikoserpok, *s.* 1) *intr.* bliver besyet. 2) *tr.* besyer den (Støvlen) med saadan Strimmel.

Kemípok, *t.* 1) *intr.* a) er hængt el. qvæles ved en Strikke om Halsen. b) hænger sig. 2) *tr.* hænger el. qvæler ved en Strikke om Halsen.

kemiut, en Strikke at qvæle med.

kémiak, 1) Stilleliinen i en Rævefælde. 2) Hovedliinen, hvorpaa Snarerne ere hængte til Skarve- eller Spurvefangst. 3) Forsangen og Slutningssangen ved de grønlandske Stridssange.

kemirserpok, *s. intr.* sætter Stille-Liine i en Rævefælde; stiller sin Fælde op.

Kemisipok, see under Kemigàu.

Kemmo, en Hund som trækker got; en Hund til at gaae for én Slæde.

kemmúkpok, 1) *intr.* a) trækker for en Slæde. b) Blæren svajer hist og her paa Vandets Overflade, naar Harpunen er fast i en Sæl. 2) *tr.* trækker Slæden el. Vognen.

kemúktok,)
kemúkte,) 1) en Hund, som trækker for en Slæde el. er vant at gaae for Slæde 2) en Vognhest.

kemuktigàu, *tr.* 1) har den Hund til at trække for sin Slæde; det er hans Slædehund. 2) har ham til Trække-Beest for sig.

kemmurikpok, *f. intr.* trækker got for en Slæde el. Vogn.

kemmórdlukpok, *intr.* trækker slet.

kemmúksek, en Mand paa en Slæde. *i plur.* Slæde med Hunde for og Mennisker paa.

kemmúkserpok, ager; kjører i Slæde; fahrer til Vogns.

Kemôpok, *intr.* Tiden er forbi; det er over Tiden. f. Ex. Sabbáte kemôpet utteromarponga, efter Søndag vil jeg komme tilbage el. jeg bier borte Søndag over.

Kemmukpok og Kemmukserpok, see under Kemmo.

Kémupok, 1) *intr.* Aaren er lagt ind i Baaden. 2) *tr.* lægger den ind (naar man holder op at roe.)

Kênak, 1) Ansigt. 2) Æg (paa en Kniv); Skjærpe (paa noget hvast.)

kênalik, egget; hvast; som har Æg el. Skjærpe.

kênarikpok, *f. intr.* 1) har et smukt Ansigt. 2) har en skjøn Æg; skjærer got. 3) har en skjøn Od; er meget spids. 4) er besat med skjærende el. stikkende Udvæxter; er tornefuld.

kênariksok, 1) den som har et smukt Ansigt. 2) meget skarp, hvas el. spids. 3) tornefuld. Orpik kênariksok, Torn; Tidsel.

kênardlukpok, *intr.* 1) har et grimt Ansigt. 2) er sløv.

kênardluktok, 1) grim. 2) sløv.

kênarsimavok, *intr.* er opsvollen el. hoven i Ansigtet.

kênarsiok, *tr.* 1) seer til en; viser ham mildt Ansigt. 2) hilser.

kênarsiorpok, *tr.* seer en i Ansigtet; giver Agt paa hans Miner (for at erfare, om han er mild eller vred.)

kênarsórpok, *intr.* sætter et fælt Ansigt op; seer bistert; viser Tænder.

kenorlerpok, *intr.* gjør et suurt Ansigt; seer suurt.

Kenérpok v. kenérterpok, *t. intr.* giver sig (i Sygdom); klynker saa smaat (uden at gjøre store Skrig.)

Kénnerpok, *f. tr.* 1) er paa Udkik; seer efter; kiger omkring. 2) søger ud; vælger; udseer af flere det, man vil have.

kénnigak; udseet; valgt; udsøgt; udvalgt.

kennigarâu, *tr.* har udvalgt.

kennerdlerpok, -*s. intr.* leder efter det man kunde synes om; søger sig noget ud; udvælger.

kérnut (*N.*) v. kérngut (*S.*), en Rikkert.

Kenérsek, Haard Gevært i Huden; Kjertel; især: Knude i Bryster el. Nyer; Mandlerne i Halsen; Rørerne ved Laarene.

Kenggok, *cum suff.* kenggoa, 1) den Deel for i Panden, som er imellem Øjnebrynene. 2) Klapmydsens Pande-Blære.

kenggortôk, den som har Stedet imellem Øjnebrynene stort.

kenggordlukpok, *intr.* seer bedrøvet ud.

Keníngak, Arrighed; Ondskab; bister Opførsel.

keningángak, det samme i større Grad.

keníngavok, *intr.* er arrig el. ond; er bister i sine Lader el. Opførsel; er fortreden.

keníngarsok, arrig; ond; bister; fortreden.

keningarsûsek, Arrighed; Ondskab; fortredne Gemyt.

keningâupok, *tr.* viser sig arrig mod en; opfører sig bister mod ham.

Kenok v. kenórsoak, tyk Snee, der ligger som en Grød i Søen, og er tung at roe udi.

Kenorlerpok, see under Kênak.

Kenuarpok og Kenugau, see under næstfølgende.

Kénuvok, *intr.* 1) beder ydmygelig; begjerer inderlig. 2) betler; tigger; trygler.

kénursok, en Tigger; en Betler; en Trygler.

kenuvigâu, *tr.* beder en om noget.

kenût, Bøn; Begjering.

kenutigâu, *tr.* beder om; udbeder sig.

kenugâu, *tr.* sætter efter en; efterstræber; vil endelig i Færd med.

kenuarpok, *intr.* giver Hals; gjør Anskrig; hvæser (naar nogen rører ved ham.)

kenualavok,)
kenulavok,) *intr.* hyler; giver Skrig fra sig (især Børn, naar nogen gjør dem noget.)

kenyt-

kenytsekpok, *intr.* det samme.
kenytseksarpok, *tr.*)
kenytseksaïok, *intr.*) kommer Børn til at skrige ved at gjøre dem Fortræd.
Keperrau, see under Kêpok.
Keperok, en Udhuling; en Buglehuling i noget.
keperórpok v. keperkulliorpok, *intr.* udskjærer en Huling i noget; udgraverer; gjør en Buglehuling ved at snitte med en Kniv frem og tilbage
keperkulliortok, en Udgraverer.
keperût v. keperkulliut, et Redskab til slig Udgravering.
keperórnek, Udgravering.
Képik, i *plur.* kepeet v. kivkit, et Dække; et grønlandsk Teppe af Skind at lægge over sig; en Overdyne.
képikpok, *t.* 1) *intr.* a) har Dyne el. Teppe over sig. b) dækker sig til; kryber under Dynen. 2) *tr.* dækker ham til; lægger Teppet el. Dynen paa ham.
kivkiarpok, *intr.*, støder Dynen af sig.
Kepipok, see under Kêpok.
Képivok, 1) *intr.* a) snoes; tvindes; er tvunden (en Traad; Liine.) b) snoer sig; fordrejes. c) vries (Klæder.) 2) *tr.* a) snoer; tvinder. b) vrier omkring; drejer omkring.
kepitérpok, *t. tr.* det samme i sidste Bemærkelse. Simia kepiterûk, drej Tappen fast!
kepíngavok, *intr.* er omdrejet; er vindskjæv.
kepínganek, Omdrejning.
képirsok, det som er Snoe paa.
képirsak,)
kérvsak,) snoet; tvunden.
kérvsarpok, *intr.* snoer sig; forvries sig (en Liine; Snøre.) kommer Kurre paa (Traad).
kérvserut, et Led el. Legen paa en Snøre el. Lænke el. Sælhunde-Liine, som kan dreje rundt, og hindre den fra at snoe sig eller faae Bugt.
kevnerûkpok, 1) *intr.* snoer sig tilbage; løber op (det snoede el. tvundne.) 2) *tr.* snoer det tilbage; gjør en Liine tilrette, som har snoet sig; vrier op (det forvredne.)
kevneriárpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

Kêpok, *t.* *intr.* døer af Begjerlighed til noget, som man er lysten efter at spise, men faaer ikke.

kêlerpok, *f.* *intr.* begynder at forgaae af Begjerlighed; Lysten paakommer ham saa stærk efter en vis Spise, at han er færdig at forgaae derunder. kêlernersong una, jeg troer, han creperer af Appetit.

kêtsekpok, *t.* *intr.* bliver heftig betagen af Begjerlighed; faaer stærk Appetit.

kêtsatigàu, *tr.* har stærk Begjerlighed efter det.

keperràu, *intr.*)

keperribigàu, *tr.*) har Attraae til; længes inderlig efter.

keperrirsùsek, Attraae; Længsel.

kepipok v. kipipok, *t.* *intr.* døer el. forgaaer af Længsel efter at see nogen, man har kjær.

kepilerpok, *f.* *intr.* er færdig at forgaae af Længsel; længes inderlig.

kepitsekpok, *intr.*)

kepitsapok, *tr.*) Attraaer stærkt noget; har brændende Begjerlighed efter; vil endelig have; overhænger el. driver stærk paa en, for at faae sin Willie frem.

kepitsatigàu, *tr.* strækker sin Begjerlighed derefter; stiler sin Attraae og Længsel dertil.

kepilukpok v. lùktorpok, *intr.* er i Vaande; trættes af Længsel; attraaer Frelse.

Kepoŕàk, en Fure paa en Hvalfiskes Bug.

kepórkarpok, *tr.* 1) rifler (Horn, Træe el. Been.) gjør Furer deri efter Længden; skjærer det igjennem med en Rasp, som er gjort af en afbrudt Kniv med en Skure i Kanten. 2) pløjer. Nuna keporkardlugo, at pløje Jorden.

keporkàut, en Rifle-Kniv; en Rasp at gjøre Furer med.

keporkàursoak, en Plov.

kepórkarnek, en Skure el. Fure i noget, gjort med Flid.

keporkàk, en Butskop, et slags Hvalfisk med mange Furer under Bugen. (*Balæna Boops.*)

keporkāk, en Unge af samme Slags.

keporkárnak, en anden Art Hvalfisk, som ligner foregaaende (*Balæna Musculus.*)

Keŕak og Keratavok, see under Kere.

Kérd-

Kérdlerpok, *t.tr.*)
kerdleriok, *intr.*) 1) stikker under; sætter imellem. 2) stikker en ud (for at insinuere sig selv); fordriver el. fortrænger ham (for at komme i hans Sted.)
kerdlerirsok, den som stikker en anden ud; en Fortrænger.
kerdlertôŏk, *intr.* trænger sig ind.
kerdlertoronniok, *intr.* trænger sig igjennem; trænger med Magt ind imellem.
kérdlukpok, *tr.* skyder under Maalet med et Gevær.

Ke're, Frost; frosne Sager; stivfrossent (Kiød, Jord &c.)
ke'ripok, *t.* 1) *intr.* beskadiges af Frost; faaer Frost i et Lem. 2) *tr.* a) fryser det; fryser en Ting stiv. b) beskadiger en (Frosten.)
ke'rinek, Skade af Frost; Frost i Lemmer.
ke'rinak, Frost i Vejret.
ke'rinakâu, *intr.* der er Frost i Vejret; Jorden &c. vil fryse i denne Kulde.
ke'rivok, *intr.* er frossen stiv; er stiv af Frost.
ke'rak v. ke'érrak, Knarken i Sneen, naar man gaaer derpaa og den er frossen.
ke'rarpok v. ke'érrarpok v. ke'ârpok, *intr.* det knarker i Sneen under Fødderne.
ke'ratavok v. takâu, *intr.* er stiv; er haard el. ubøjelig; er knastør.
ke'ratakut, en Stiver; en Spile (at stramme noget ud med.)
ke'ratasárpok, *tr.* gjør stiv; stramgjør; tørrer stivt; knastørrer.
ké'rukpok, *intr.* er fastfrossen til noget.
ké'rupok, *tr.* fryser det fast til noget. Neke ke'upâ, aktorpara, det har frossen Kiødet fast til Jorden, jeg kan ej faae det løs.
Ke'ripok, see under næstforegaaende.
Kérkak, et slags Fisk, kaldet Søekat.

Kérnekpok, *t. intr.* 1) er sort. 2) er mørkfarvet.
kérnektok, 1) sort. 2) en Ravn.
kérnektak, 1) en Eenhjørning; Nathval (*Monodon Monoceros.*) 2) en sort Ræv (*Canis Lagopus, varietas nigra.*)
kérnektársuk v, nektungajuk, en Tejst (*Uria Grylle*) i sin Sommerdragt.

kèrnerârpok v. nerángoarpok, Søen er sort hist og her i det stille; det er vindigt; begynder at lufte lidet, efter at det har været stille (bruges kun til Søes.)

kernerâk v. rápgoak, en sagte Vind; en liden Luftning paa Søen.

Kérnut, see under Kennerpok.

Kersſiak og Kersſiok, see underr næstfølgende.

Kérsſuk, Træe (fældet.)

kersſúksák, Brænde; Brændsel.

kersſúktak, helst *cum suff.* Træeværket i en Ting som bestaaer af mangeartede Dele (f. Ex. i en Baad, Telt, paa en Piil.) Igalârsab kersuktángoa, en Vindves-Ramme.

kersſoríkpok, *f. intr.* er et smukt el. got stykke Træe.

kersſúksiorpok, *intr.* søger Drivetræe; henter Brænde.

kersſuktut, saa kaldes nogle Øer, som ligge S. W. fra Gothaab.

kersſugâu, *tr.* bruger til Brænde.

kersſúkserpok, *f. tr.* sætter nyt Skæfte paa en Flint.

kersſuktæksiok, 1) *intr.* arbeider paa Skæfte. 2) *tr.* Skæfter den (Flinten.)

kérsſiarpok, *intr.* fahrer ud at søge Træe el. Brænde.

kérsſiok, *intr.* faaer Drivetræe at see; finder Brænde.

kérsſiak, 1) en funden Stok el. Træe. 2) den som er paa Brændetogt el. ude at søge Drivetræe.

kersſiarâu, *tr.* har funden den Stok el. det stykke Brænde.

kersſúrsiok, *intr.* kjøber Træe.

kersſulliok, *intr.* Branden slukkes.

kersſullinek, en slukt Brand; sort Træe el. Veegsten, som der har været Ild i.

kersſullisipok, *t. tr.* slukker en Brand.

Kervsak, see under Kepivok.

Kêsa, omsider; endelig; paa det sidste; siden; tilsidst.

késale, 1) men omsider. 2) endelig dog.

késamè, det tænkte jeg vel; jeg vidste nok, at det vilde gaae saa.

Kesèk v kesérnek, Spyt.

keſérpok, *ſ.* 1) *intr.* ſpytter. 2) *tr.* ſpytter paa.

keſérbik, en Spytte-Potte; Spyttebakke.

keſerbigàu, *tr.* 1) ſpytter i; har til Spyttepotte. 2) ſpytter paa; overſpytter.

keſerárpok, *tr.* 1) ſpytter i el. paa; beſpytter. 2) ſpytter gumlet Spæk i Vandet (for at faae det til at blive rolig og klart at ſee Fiſken.)

Keſívkpok, *t. tr.* beſtraaler; ſkinner paa.

keſívkſimavok, *intr.* beſtraales; bliver beſtraalet.

keſívngnek v. ſivkſimanek, Beſtraalelſe; Beſkinnelſe.

Ketek, 1) midt om Livet; Belteſtedet; Lænden. 2) *cum. ſuff.* a) en Tings Midte. b) Halvten; det Halve. Kekka piniarùk, tag du det Halve. Heraf:

kékkagut, midt over; over Midten; ad Midten; og

kékkane, midt paa; i Midten.

keterpiak, lige Midten; juſt det Halve. keterpiagut, lige midt over.

keterpiarpok, *tr.* træffer juſt Midten el. det Halve.

keterdlukpok,)

kezerrau,)*intr.* har ont i Lænden el. i Ryggen over Belteſtedet.

keterak, Rygmarv.

keterárpok, *intr.* er paa det Midterſte. Udlok keterarpok, er Middag. Unuak keterarpok, er Midnat.

ketékkorpok,)

keterpakpòk,) 1) *intr.* er halv fuld. 2) *tr.* øſer halv fuld.

ketermio, det ſom er paa Midten af noget; den ſom ſidder midt i Baaden.

keterrùt, Livbaand; Belte; Gyrtel.

Keterruſerpok, *ſ.* 1) *intr.* binder Livbaand om Livet; omgyrtler ſig. 2) *tr.* ſpender Belte om en anden.

keterruſerſimavok, *intr.* er omgyrtlet.

keterrumiugàu, *tr.* har noget i ſit Belte.

keterkómiak, *intr.* retter ſig op med Forkroppen; ſætter ſig i Poſtyr; kraner.

ketérdlek, Lang-Fingeren.

keterdlerut, Fingerring.

keterdleruſerpok, *ſ.* 1) *intr.* ſætter Ring paa Fingeren. 2) *tr.* ſætter Fingerring paa en anden.

Ketékkorpok, Ketérdlek og Keterrut, see under næstforegaaende.

Kétigak, helst *cum. suff.* kêtiga, Remmen til at spænde en Trommes Skind med (som gaaer uden om dens Rand.)

ketigarpok, *tr.* spender el. strammer et Tromme-skind.

Ketikpok, *t. intr.* 1) lever frit; er fræk i sin Opførsel; driver Letsindighed; viser sig letfærdig; søger verdslig Fornøjelse. Næliursut ketiktórsoursaraut, Hedningerne tage ikke andet end Selskab vare el. have mange letfærdige Lege. 2) spøger; leger. Innusuït ketikput, Ungdommen raser.

ketiktok, letfærdig; letsindig; en Spillefugl; fræk og fri i sin Opførsel.

ketingnek, 1) Letfærdighed; Letsindighed; fri Opførsel; Frekhed; Gjekkerie; verdslig Fornøjelse. 2) Spøg; Børneleg.

Kétsuk v. ketsúngoak, en Kat.

ketsúkpok, *tr.*)
ketsúïok, *intr.*) river; kratter; kløer (med Negle.)

kètsúngnek, Riv i Huden; reven el. krattet Vunde.

Ketuï'pok, *t. intr.* 1) qvidrer (en Fugl.) 2) taler uforstaaelig (enten ved at tale for sagte og spædt, eller lade Munden løbe for fort.) 3) taler et fremmed Sprog.

ketuï'tok, 1) qvidrende. 2) uforstaaelig i sin Tale.

ketytlekpok, *t. intr.* fniser; leer i Smug.

ketytsaupok, *tr.* fniser af el. over det.

Kéttukpok v. kettutlarpok, *intr.* falder stille i Vandet lige ned paa sin Spidse, uden at give Lyd eller Stenk fra sig (en Piil el. Steen, som man kaster ud.)

Ketúkpok, *intr.* 1) er veegt el. mygt; er blødt; er smidig og bøjelig (et Skind.) 2) er smidig i Kroppen (et Menniske.) 3) er døsig, saa man hænger med Kroppen snart til en, snart til en anden Side.

ketúktok, 1) veegt; mygt; blødt; smidig og bøjelig. Tingmiangoak ketuktokarpok, Hønen har blødt Æg i sig el. er med Æg til i Morgen. 2) smidig

dig i Kroppen. 3) døj- sig.

ketulsiok, 1) *tr.* myggjør; gjør smidig; bereder (et Skind) ved at gnide det imellem Hænderne. 2) *intr.* bliver mygt ꝛc.

ketulléïok v. lirsiok, *intr.*)
ketullirsarpok, *tr.*)
ketullirsáïok, *intr.*)
det samme i 1ste Bemærkelse.

ketullirsak, myggjort; smidiggjort; beredt.

ketúperak, Søekuse; Een-hjørningsmad (*Actinia.*)

ketusúkpok, *intr.* er utidig; har ej faaet ret udsovet; er kommen for tilig op.

ketusúktok, utidig.

ketusúngnek, Utidighed.

Ketuperak og Ketusukpok, see under næstforegaaende.

Ketytsekpok, see under Ketuïpok.

Kevérpok, *f. intr.* 1) bøjer sig tilbage; krummer sig bag over. 2) kaster sig paa Ryggen og ligger og spretter (et Barn af Gjenstridighed.)

keversipok, *t.* 1) *tr.* a) bøjer en bag over. b) trækker Hanen op paa en Flint. 2) *intr.* Hanen er optrukken.

koviárpok, 1) *intr.* sætter sig tilbage. 2) *tr.* vender sig om og seer til en.

Keviò helst i *plur.* keviùt, 1) Duun, som sidder endnu paa en Fugls Skind (men ei den, som findes løs i Reden.) 2) Laad i Grunden af et Dyrs Skind. 3) Uld el. Laad paa Væxter (f. Ex. paa Kjæruld.)

keviúngoak, 1) smaa Duun. 2) Soelgran (Støv, som sees, naar Solen skinner ind igjennem en Aabning.)

keviulik, 1) Duunet. a) som har Duun paa sig (en Søefugl.) b) som endnu har kun Duun og ej faaet Fjær (en Unge.) 2) som endnu ej har tabt sit Laad el. første bløde Haar (en Sæl-Unge.)

Kevípok, *t. intr.* 1) bliver vred; ærgrer sig over noget; bliver stødt el. fortrydelig. 2) gaaer Eremitgang; løber til Fields af Fortrydelse over noget el. Egensindighed.

kevítok, 1) den som bliver vred el. viser sig fortrydelig. 2) den som løber til Fields i Hastighed; en Eremit, som opholder sig langt fra andre Mennisker.

kevilérpok, *f. intr.* 1) begynder at blive fortrydelig. 2) har i Sinde at gaae Eremitgang.

kévsimavok, *intr.* er bleven fortrydelig over, at man ej fik sin Villie frem.

kevirsutigàu, *tr.* er rømt bort af Fortrydelse derover.

Kévlerpok, *t. tr.* borer; vritter.

kevlerut, et Bor; Vritbor.

kevlerúrsoak, et stort Bor; et Navre.

Kevsérdlukpok, see under næstfølgende.

Kevsérpok, *t.* 1) *intr.* a) stænker el. sprætter Vandet etc. af sine Hænder. b) — af sit Neb (en Fugl, som har drukken.) 2) *tr.* a) sprætter sig ud af Hænderne paa en; springer ham af Hænderne (en Fisk.) Ekallub kevserpánga, Ørreden sprang mig af Haanden. b) kastet med eet Fisken op paa Landet, som bider paa Krogen. Ovârkæt kevserdlugit pikit, kast strax Torskeungerne op paa Landet med Krogen, naar de bide paa!

kevsértorpok, *tr.* stænker Vand el. Blod af sin Haand paa noget.

kevsérdlunk, Slud; Ruskevejr.

kevsérdlukpok, *intr.* er Slud; er Ruskevejr.

Kia, see under Kina.

Kíblikpok, *f. tr.* 1) bider paa; faaer Hul paa; gaaer igjennem (Piil, Kniv el. andet skarpt.) 2) gjør sin Virkning; virker paa (Lægedom; Ord.) Okauzivit kiblikpæt, dine Ord greb ham ret an.

kiblikiâvok, *intr.* 1) kan bides paa el. skjæres udi; lader sig arbejde; giver efter for Kniven. 2) er at faae Bugt med; staaer til at redde. 3) i *negat.* kiblikiâungilak, a) der bider ingen Ting paa; er haard i sig; staaer imod. b) er ej at faae Bugt med; er af et haardt Gemyt; er haardhjertet.

kiblikiâungitsok, 1) haard; uigjennemtrængelig. 2) haardhjertet.

kibligúpok, *tr.* }
kibligursiok, *intr.* } overbeviser en; rører hans Samvittighed.

Kiblórpok, 1) *tr.* skjærer af; kapper tvert over; hugger af; slaaer af; mejer. Nápparut kiblórpæt, de kappede Masten.

sien. 2) *intr.* skjæres af; afhugges; kappes; slaaes af; mejes (Græs; Traad; et Træe.)
kiblóïok, *intr.* afhugger; afskjærer; mejer; slaaer Græs.
kiblóirsok, en Afhugger; Mejer; Høstmand.
kiblórtok v. kiblugak, afhugget; afskaaren; afmejet. Igvit kiblórtut, slagen Græs.
kiblóut, en Kniv at skjære af med; en Kapmesser; en Lee; en Segel.

Kidlauàk helst i *plur.* kidlauèit, 1) Udkjeling, som gaaer ind og ud i runde Buer om Kanten. 2) Rummet imellem Fingrene. 3) smaa nøgne Skoller paa Fjeldene med korte Kløfter imellem.
kidlauârpok, 1) *intr.* er udkjelet om Randen. 2) *tr.* udkjeler; skjærer ud om Randen.
kidlauârtok, udkjelet.
kidlauârtulliarpok, *intr.* gjør en Udkjeling; forfærdiger et udkjelet Stykke.
kidlauârtulliak, en udkjelet Ting.

Kidlek, et Skaar; et Hug el. Snit.
kídlerpok, *f.* 1) *intr.* skjærer el. hugger sig; er saaret ved Skaar el. Hug. 2) *tr.* skjærer el. hugger et Lem el. en anden; saarer ved Skaar el. Hug.
kídlersok, saaret ved Skaar el. Hug.
kidlernek, skaaren el. huggen Skade; Saar af Skaar el. Hug.

Kidlingæjöuk, en Skarve-Unge (*Pelecanus Carbo, pullus.*)

Kidloak, Skrævet el. egentlig: det Rum imellem Artzen og det hemmelige Lem. Heraf de Talemaader: Kidlurset pyssugùk, klem dit Skræv sammen ɔ: lad Hvile falde paa dig. Pyssukpèjle asit (*scil.* kidlursæne,) hun rappede det færdig i en Hast.
kidloakitsok, 1) kortskrævet. 2) hurtig til sin Gjerning; en hurtig og net Syerske.
kidloartôk, 1) langskrævet. 2) seen og maadelig Syerske.

Kiek, Varme.
kiekpok, *intr.* er varmt.
kiektipok, *t.* 1) *tr.* gjør varmt. 2) *intr.* bliver varmt.

kiéngnek, Varme.
kiekpadlârpok, *intr.* Varmen møder en; det luner om Ørene.
kiekpadlârse! hvor luunt! hvor skjønt varmt!
kiäidlekpok, *intr.* er luunt.
kiegúkpok, *intr.* bliver ret gjennemvarm, saa man sveder; damper af Hede; sveder.
kiegúngnek, 1) Gjennemvarme. 2) Sveed; Sveedsdraaber.
kiengmiovok, *intr.* er fuld af Sveed i Ansigtet.
kírsak, Hede.
kírsakpok, 1) *intr.* er heed; er brændende varm; er gloende (en Ovn el. andre tørre Ting); blusser af Hede (et Ansigt.) 2) *tr.* heder; gjør heed; lægger Varme i (Kakkelovnen.)
kírsarse! en smæld Hede! Hvilken Hede! hvor heedt!
kirsékfarpok, *tr.* varmer; gjør heed el. varm. Arksækka kirsekfarpaka, jeg varmer mine Hænder.
kirsekfáut,)
kirsarfóut,) 1) en Kakkelovn; en Ovn. 2) en Svededrik el. andet heedgjørende Middel.
kirsékserpok, *f. intr.* varmer sig.
kirsèktipok, *t. intr.* 1) bliver heed; blusser af Hede. 2) er færdig at qvæles af brændende Hede, som kommer ham paa; besvimer af Hede.
Kiengak og Kiengarpok, see under næstfølgende.
Kíga, bruges kun med *Appositio*, som:
kigónga, did hen i Sønden; Sydverts; Sydhen.
kigóna, Sydverts omkring; der Syd igjennem.
kigánga, Syd fra; fra Sydkanten.
kigángak v. kiengak, Søndenvind (dog ej just fra Sønden); Vind som kommer Syd fra.
kigángarpok v. kiengarpok, *intr.* blæser af Sønden; Vinden kommer Syd fra.
kigángarparpok v. pasikpok, *intr.* har en Streg til Sønden (Vinden.)
kyat, helst *cum. suff.* kyatà, Sydkanten; den sydlige Egn.
kyammut, mod Sønden; Syd i.
kyammukârpok, *intr.* fahrer Syd i.
kyardlèk, sydlig frem for en anden; den sydligste.

kyardliovok, *intr.* er sydligst.

Kigángák, see under næstfølgende.

Kigárpok, *tr.* gjør en Skure el. Snit i noget.

kigárnek, en Skure; Tversnit; Indskaar; fordybet Omrand (ved Drejning.)

Kígdlok, et Land-Aadsel.

kigdliok, *intr.* finder et Land-Aadsel.

Kigĕipok, *tſ. intr.* 1) er langsom; er seen; kommer seent afsted; gjør noget overlang. 2) vox-er seent; staaer i Stampe med sin Væxt.

kigĕitsok, 1) langsom; seenfærdig. 2) seen i Væxt.

kigĕitsomik, langsomt; seent; overlang. kigĕitsomik nekkurſektitſartorpok, han kommer seent til Kræfter. kigĕitsomik okallugit! tael langsomt!

kigĕidlekpok, *intr.* 1) sagtes; sagtner sig; bliver senere el. langsommere end før (i Fahrt el. Væxt.) 2) tager af i sin Fyrighed el. Iver (enten for det Gode el. det Onde.) 3) sætter op Tid efter anden; forhaler med noget; bier el. lenter dermed (f. Ex. sin Afrejse; sin Omvendelse.)

kigĕidlektipok, *t. tr.* kommer det til at sagtne; standser det i Fahrten.

Kígikpok og Kigipok, see under Keïok.

Kiglik, helst *cum. ſuffi* kiglinga, Grændse; Maal, hvorvidt en Ting rækker; Ende. Ullib kiglinga, Flodmærke el. saavidt Vandet i Flodtiden pleier at naae op.

kíglikpok, *ſ. intr.* Ender; naaer; rækker saa og saavidt; Grændser; optager saa og saa meget Rum. Sumut kiglikpit? hvor langt var du el. hvorvidt kom du? Imak ſukut kiglikpa? hvor høit gik Vandet op?

kiglīgàu, *tr.* grændser derved; naaer dertil; kommer saa langt; rækker did; ender der.

kiglikhık, Grændseskjæl; Skranke (hvorvidt man er kommet el. naaer.)

kiglikbigàu, *tr.* kommer saavidt; har det til sit Maal, hvorvidt man skal komme el. er kommen.

kiglīkangilak,)
kiglînekangilak,) *intr.* 1) er uden Ende; er uindskrænket el. uendelig; er grænd-

grændſeløs. 2) har ingen Bund; er bundløs.
kiglikangitſok,)
kiglinekangitſok,) 1) uendelig; uindſkrænket; grændſeløs. 2) bundløs; en Afgrund.
kiglilik v. kiglikartok, 1) endelig; indſkrænket; begrændſet. 2) ſom har Bund; ſom man kan finde Bund i.
kiglisiok, *intr.* underſøger.
kiglisiorpok, *tr.*)
kiglisiöïok, *intr.*) 1) fritter; udforſker; ſpørger nøje. 2) fordrer Vidnesbyrd; udſpørger en om noget.
kiglisiortok v. orte,)
kiglisiöïrſok,) 1) en Udforſker. 2) en Dommer.
kiglisiorbik, 1) et Domſted; Domhuus (hvor noget nøje udſpørges.) 2) Domsdag.
kiglisiöupuk, *car. ſing. intr.* udſpørge hinanden; raadſlaae om noget; holde Raad.
kiglisiöut, Raadſlag; det man raadſlaaer om.
kiglisioutigâu, *tr.* raadſlaaer derom.
kiglisioubik, et Raadhuus.
kiglisioubigâu, *tr.* kommer ſammen der for at raadſlaae med hinanden.
Kiglisiorpok, ſee under næſtforegaaende.

Kiglo, 1) Fyrſted; Ildſted; Arneſted (neml. de op[redacted]de Stene hvorpaa Kjedelen hviler.) 2) en Trefod. 3) i *dual.* kigluk, 2de Bretter at lægge den flade Steen paa, hvorpaa man tørrer Tobakken til Snuus over Lampen.
kiglulliok; gjør et Fyrſted ꝛc.

Kiglòk, forkeert; bagvendt. kiglòk aſit! det var dog ganſke bagvendt. Heraf:
kiglormut, ad den forkeerte Vej; til den bagvendte Side el. i den urette Vending. kiglormut ingerdlavok, han gaaer den forkeerte Vej el. det bliver værre med ham i hans Synden.
kiglomòrpok, *intr.* og *tr.* gjør noget forkeert; bær ſig bagvendt ad dermed.
kiglórnuvok, *intr.* bærer ſig forkeert ad; gaaer den urette Vej; vil altid til den galne Side; er tver og bagvendt i ſit Forhold.
kiglöupok, *tr.* viſer ſig forkeert derved; fejler deri; vrangeligen begaaer.

kig-

kiglórpok, *tr.*)
kiglóïok, *intr.*) forraader en noget; aabenbarer ham det, som var en Hemmelighed; sladrer ham noget i Ørene (enten Sandhed eller Usandhed.) Tokotekfaralloak kiglórpæt, de aabenbarede ham, at han stod Fare for at blive dræbt.
kiglóïrsok, en Forræder, som aabenbarer hemmelige Raad; en Sladderhank.
kiglòut, Forræderie; det man aabenbarer en.
kigloutigàu, *tr.* 1) forraader el. forebringer det. 2) røber ham; forraader ham, Tokotsirsukfak aggersok kigloutigæt, de røbede Morderen, som var i Ankomst. 3) bagtaler en; beføter ham falskeligen.
kigluïakàu, *intr.* er forrædersk; er sladderagtig.
kiglukpok, *intr.*)
kiglugàu, *tr.*) anker paa noget; fortryder paa, at det er gaaet saa og saa. Umærame kiglukpok, det gjør ham ont, at han har mistet sin Baad. Kollipsinne kiglugà asserormet; han anker paa, at hans Kjedel gik i stykker.
kiglugirsak, det man anker paa.
kiglukkigàu, *tr.* anker paa en, som har gjort noget forkeert; har Anke til ham.
kiglungnakàu, *intr.* er fortrædeligt; er værd at anke paa.
kiglungnartok, fortrædeligt; værd at anke paa.
Kiglórpok og Kiglukpok, see under næstforegaaende.
Kíggorpok, *intr.* Haarene slides af et Klædebon; Enderne stumpes af ved idelig at gaae dermed.
Kigut, see under Keïok.
Kiggut v. kiggórsoït, *car. sing.* Steen, Urer; en Steenhob under et Fjeld, nedfalden ved Steenskred.
Kigvaktak, see under Kivikpok.
Kigviarpok, 1) *intr.* a) pakkes el. fyldes (en Pose.) b) stoppes ud (et Fugleskind.) 2) *tr.* a) pakker i; fylder i. b) udstopper.
kigviàïok, *intr.* 1) pakker ind. 2) stopper ud.
kigviægak, 1) pakket; fyldt. 2) udstoppet.
kigviupok, 1) *tr.* pakker det ind; stopper el. fylder det inden i andet. 2) *intr.*

2) *intr.* er indpakket el. indstoppet.

kigviursak, indpakket; indstoppet. Angmaksæt kigviursæksæt, Lodder, som skulle fyldes paa Poser.

Kija, Graad.

kijavok, 1) *intr.* græder. 2) *tr.* begræder; græder over en.

kijanek, Græden; Graad.

kijagajukpok, *intr.* er grædenem; græder gjerne; flæber altid.

kijagajuktok, grædenem; en Flæbeskjæg.

kijamersorpok, *tr.*)

kijamersoiok, *intr.*) kommer en til at græde; bringer ham i Graad.

kijaut v. kirsset, den man græder over; det man græder for.

kijautigâu v. kirssetigâu, *tr.* græder over el. for.

kirssak, stærk Graad. kirssamit niakerrâu, hun har ont i Hovedet af den megen Graad.

Kikârpok, *intr.* staaer; staaer oprakt paa sine Been; er staaende.

kikârtok, staaende; en Stander.

kikârbik, et Sted at staae paa.

Kikêikpok, *t. intr.* lægger sine Vinger bag over og skyder sig frem som en Piil (en Falk.)

kikêingavok, *intr.* 1) har sine Vinger saaledes oplagte under Flugten (en Falk.) 2) er udbuglet el. har Udkanter i Midten (en Bratning.)

Kikértak, en Øe; et Ejland.

kikertârsoak, 1) en stor Øe. 2) Disco-Ejland og andre Storøer, der have dette egentlige Navn.

kikertarsoêitsiak, 1) en middelmaadig stor Øe. 2) Fisterlogen, og andre Middel-Øer, der have dette egentlige Navn.

kikertângoak, 1) en liden Øe; en Holm, 2) mange smaa Øer bære og dette egentlige Navn.

kikertamêpok, *t. intr.* 1) er paa en Øe. 2) er gift (et Fruentimmer, fordi hun er som paa en Øe, i det hun ved sin Mands Hindring er fri for andre Mandfolkes Antastelse.)

kikertamio, en Øeboe.

kikertâungitsomêpok, *t. intr.* er el. boer paa det faste Land.

kikertâursak, en Øe i Flod-Vande, som dog hænger ved det faste Land og falder tør i udfaldende Vande.

Kikiek, 1) et Søm; Spiger; en Stift; 2) en Nagle (enten af Træe, Been el. Jern.)

kikiékpok, 1) *intr.* er naglet el. spigret; er fastslaaet med Søm. 2) nagler; spigrer; sømmer fast.

kikiektorpok, *tr.*)

kikiektóïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

kikiektugak, naglet; spigret; fastsømmet.

kikiektortipok, *t. intr.* er tilnaglet el. tilspigret.

kikektortitok, tilnaglet; tilspigret; sømmet fast.

kikiengnek v. kikiektornek, Naglegab; Sømhul.

kikiekbik v. kikiektorbik, Naglested; det man sømmer noget fast paa.

kikiektôupok, *t. tr.* nagler det fast til noget andet; spigrer el. sømmer fast til en Ting.

kikiektôusimavok, *intr.* er fastslaaet til noget andet.

kikiektout, det man slaaer Søm el. Nagle ind med (Hammer el. andet.)

kikiektoutigâu, *tr.* slaaer Nagle, el. Søm ind dermed.

kikiegupok, 1) *intr.* er fastspigret; er naglefast, saa det ej kan affalde. 2) *tr.* a) fastnagler; slaaer til med Søm, saa det ej kan affalde. b) slaaer en Nagle el. et Søm ind.

kikirsiupok, *tr.* slaaer et Søm el. Spiger halv ind i noget.

Kikik! 1) Fy! Bæ! (af Væmmelse.) 2) fy, skamme dig! (til Beskæmmelse.)

Kikíkpok, *t. tr.* skaaer et Stykke udaf et tyndt Trækar el. Steenkar; slaaer et Skaar i en Potte.

kikivok, 1) *intr.* kommer Skaar i et Træe- el. Steen-Kar. 2) *tr.* slaaer et Skaar af det.

kikirsok, et skaaret Kar; en skaaret Potte el. Kop.

kikinek, et Skaar; Potteskaar.

Kíksarpok, *intr.* ønsker; er forlangende; vil gjerne at skulle skee.

kiksaut, 1) Ønske; det man ønsker. 2) i *pl.* kiksautit, Nettet i et Dyr.

kiksautigâu, *tr.* ønsker sig det; er forlangende derefter; lader Ønsket gaae ud derpaa.

Kiksârpok, *intr.*)

kiksigâu, *tr.*) er sky for nogen; skyeter sig for

for ham; tager sig vare i hans Nærværelse at gjøre noget, som han ej bifalder el. søger ved saadant at blive skiult for ham. Kivgænnut niüveromarsut niüvertok kiksigirsaræt, de som ville handle med Matroserne skye gierne Kiøbmandens Aasyn.

kiksigosukpok, *intr.* er meget frygtsom for en; tør neppe lukke Øjne el. Mund op i hans Nærværelse; er nedslagen.

kiksingnakàu v. sigosungnakàu, *intr.* er frygtelig el. at tage sig vare for; man maae vel vide, hvad man gjør i hans Nærværelse; man maae lægge hvert Ord paa Vægtskaalen i hans Paahør.

Kiksautit, see under Kiksarpok.

Kiksigau, see under Kiksärpok.

Kiksùk, vildt el. forvoxen Kjød.

kiksùkpok, *intr.* har vildt el. forvoxen Kjød paa et Lem.

Kiktoràk, en Stump; et afbrusten el. tversprungen Stykke (Tov, Rem, Traad.)

kiktorárpok, 1) *intr.* a) brister; springer; gaaer tvert over ved et Ryk; slides tvert fra hinanden (en Line, Traad rc.) b) gaaer fra hinanden; splittes reent ad; revner tvert over, saa den ej kan hænge sammen (en Pelts.) c) rummer sig; skyder ud fra hinanden (Isen, som var revnet.) kiktorarneráne epuniaritse, roer, imedens Isen er adsplittet! 2) *tr.* kommer til at briste; rykker i tu.

Kikkulek, *plur.* kikkordlit, et Hul i Isen, hvorigjennem Sælhundene krybe op.

Killa, men brugeligst: killamik, 1) snart; hastig; i kort Tid; en liden Stund. 2) om en liden Stund; efter en kort Tid. 3) det var hastig! Sillat killamik! hvor hastig dog!

killángoamik, 1) i ganske kort Tid; et Øjeblik. 2) efter en føje Tid.

killanârpok, 1) *intr.* a) haster el. har stor Forlængsel efter noget; ønsker, at det snart kunde skee; læn-

længes meget efter ens Ankomst; er slugen efter Mad, som koges; higer efter at see sit Forlangende opfyldt. b) har Forsmag paa noget; gotter sig forud i Tanken derover. 2) *tr.* giver en Forsmag paa noget; bringer ham lidt til en Begyndelse.

killanârsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse; tager noget med sig til en Forsmag; bringer noget med til en Prøve.

killanârnek, 1) Hasten; Higen; stor Forlængsel. 2) Slugvornhed. 3) Forsmag.

killanârau, *tr.* 1) higer derefter; vil have det i Hast. 2) har Forsmag derpaa; gotter sig forud dermed.

killanârtorpok, *intr.* smager Maden; griber et Stykke af Gryden til en Mundsmag, før det endnu er fuldkogt.

killanârtout v. toutikſak, en Mundsmag; en Aabid; et Stykke af Gryden at sluge i sig i Hast, før det rette Maaltid.

killanârnakau, det er at haste med; man maatte haste, at det snart kunde skee el. blive kogt; Hungeren el. Længselen driver.

killeingarpok, 1) *intr.* a) gjør noget i en Studs. b) skeer hastig. c) døer pludselig. 2) *tr.* dræber med eet ved første Skud.

Killak v. killæk, Himmelen.

killángmio, en Himmelbeboer.

killalliarpok, *intr.* fahrer til Himmels.

killalliarnek, Himmelfahrt.

killalliarbik, Himmelfahrtsdag.

Killăk, 1) Ganen; Munden indvendig over Tungen. 2) Løftet indvendig i et Huus. Iglub killâne nivingarpok, den hænger under Loftet i Huset.

killákpok, *intr.* tørster ihjel; vansmægter.

killalerpok, *f. intr.* begynder at vansmægte; er færdig at døe af Tørst.

killangăk, 1) et snøvlende Menneske. 2) en Søefugl kaldet: Lunden; Søe-Papegøje (*Alca arctica.*)

killangárpok, *intr.* fanger Lunder.

Killakpok, see under næstforegaaende.

Killamik og Killanârpok, see under Killa.

Killingak, see under Killäk.

Killàut, en Tromme.

killaupallúkpok, intr. Trommen røres.

killaupallúktok, en Trommeslager.

killàurserpok, s. v. sersarpok, intr. har Trommen i Haanden.

killàursersok, den med Trommen el. som har den i Haanden.

killàursiok, intr. gjør en Tromme.

killàungùrsak, 1) en rund Kajak-Stoel af krummet Been. 2) Regnbuen.

Killèk, Skab; Skurv; Udslæt.

killèkpok, 1) intr. a) er skabbet el. skurvet; har Udslæt. b) er brækket (Himmelen.) Kau! kau! tünnúrsoa killekkàu, Dag! Dag! Østen er brækket ɔ: det dages. c) er hugget igjennem (Jisen.) 2) tr. faaer hugget den igjennem. Sikko killékpara tâva, Jeg fik nu Hul paa Jisen.

killéktok, skabbet; skurvet.

Killiárpok, tr. skraber Bær af Lyngen om Vinteren tillige med Sneen.

killiægak, helst i plur. killiækkat, de afskrabede Bær.

killiàut, et Redskab at skrabe Bær af Lyngen med.

Killíkpok, t. tr. skraber Fittet af et Fugleskinds Kjødside.

killigak, det Fugleskind, som Fittet er afskrabet;

killingnek, det Fit, som afskrabes og siden udgjør en særdeles Ret.

Killiórpok v. liórtorpok, tr. skraber af.

killiugak, det afskrabede.

killiutak, et Skraberedskab; en Skrabe.

killiortòut, 1) det samme. 2) en Musling Skal (fordi den gjerne bruges dertil.) 3) en heel Musling (med Orm og samt.) (*Mytilus edulis.*)

killiortòursiorpok, intr. søger el. samler Muslinger ved Stranden.

Killípok, t. 1) tr. a) snitter en Rem ud af et Skind el. skjærer det udi i Remmer. b) skjærer en Hvalbarde ud i Fiskebeen-Strimler (til Snarer el. andet Brug.) 2) intr. er saaledes skaaren ud (Skind el. Hvalbarde.)

killitsiok, intr. det samme i 2de første Bemærkelser; i Almindelighed: skjærer noget

noget skudt ud i smale Strimler; i Særdeleshed: ageret Remmesnider el. Fiskebeenskjærer.

killitsirsok, en Remmesnider; en Fiskebeenskjærer.

killitak, det Skind el. den Hvalbarde, som skjæres i Strimler.

killirkut, en Kniv at skjære Remmer el. Fiskebeen med; en Remmesniderkniv.

Killo, ved Fødderne paa en Brix el. i en Seng.

killôvok, intr. er Føddernes Sted.

killoarpok, tr. kaster noget op til Føddernes Sted.

Killuk, Søm paa Klæder.

killugikpok, s. intr. 1) er smuk Søm; er got syet. 2) syer god Søm.

killugiklok, 1) en smuk Søm; got syet. 2) en god Syerske.

killukipok, v. s. intr. 1) har smaa og tette Sting. 2) syer net.

killukitlok, 1) net syet. 2) en net Syerske.

killuktôk, 1) storstinget; grovsømmet. 2) en slet Syerske.

killuktôvok, intr. 1) har store Sting; er grovsømmet; er ilde syet. 2) er en slet Syerske.

killulik, en klinket Kjedel; en Robber-Vandkjedel.

killungarpok, tr. sætter Kantning paa et Klædebon.

killungaut, en bred Kantning el. Bræmme om et Klædebon.

killungautiksak, noget til Kantning.

killuarpok, s. 1) intr. gaaer el. løber op i Sømmen. 2) tr. spretter op; river op i Sømmen.

killarpok, s. tr. 1) bøder; lapper (et Klædebon.) 2) bøder Garn.

Kimmêrnak, Meelbær.

Kimik, en Hæl.

kimiksarpok, tr.)
kimiksaïok, intr.) 1) støder paa noget med sin Hæl. 2) slaaer bag op.

kimiktôk, 1) paastaaende. 2) selvraadig; egensindig.

kimiktôvok,)
kimiktusârpok,) intr. 1) vil have sin Villie frem; er egensindig; vil raade sig selv. 2) er paastaaende; vil altid have ret.

Kimiklekpok, 1) intr. river sig paa noget; faaer Ribser el. Strimer i Huden ved at snertes el. rives; er forreven; har været oppe at rives.

rives. 2) tr. forriver; snerter en, saa der bliver Striner efter; Ribler Huden.
kimiklengnek, Rible; Strime i Huden.

Kimiktôk, see under Kimik.

Kina? intr.)
kissu? S.) 1) hvo? hvem? kina piviuk? hvem mener du? 2) hvad heder han? hvem er han?
kia? tr.)
kissua? S.) 1) det samme i 1ste Bemærkelse. Kia piátit? hvem slog dig? 2) hvis? Kia kemmia? hvis Hund? (see videre om disse Ord Gram. VII Cap. §. 4. No. 5.)
kinamè? intr. 1) Jeg veed ikke hvem. 2) men hvem dog? 3) jeg veed ikke hvad han heder el. hvem han er. 4) i pl. kikummè, jeg veed ikke hvilke.
kiamè? tr. 1) det samme i 1ste og 2den Bemærkelse. 2) hvis dog?
kinàuna? intr. 1) hvem er el. var han? hvad heder han?
kiàuna? tr. 1) hvó gjorde det? 2) hvis er el. var det?
kinèivna? hvo siger el. har sagt saa? hvem er det kommen fra? hvo har bragt den Tidende?
kinalikiak? intr. hvo dog i al Verden? hvem monne det dog være?
kialikiak? tr. 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) hvis dog?
kinâvok, bruges kun i interrog. men der i alle Personer: kinâva? hvo er han el. hvad er hans Navn? kinâvit? hvem er du el. hvad er dit Navn? v. s. fr.
kinăursok, hvem han er; hvo han monne være.

Kinneràu, tr. see af.

Kinérpok, t. intr. 1) er tyk (f. Ex. Suppe; Grød.) 2) løber sammen (Melk i Ost.)
kinértok, 1) tyk. Suăursæt kinértut, Grød. 2) sammenløben. Imuk kinértok, tyk Melk.
kinértipok, t. 1) intr. bliver tyk; tykner. 2) tr. gjør tyk.
kinertitipok, t. tr. lader blive tyk; sætter Melk op for at blive tyk.

Kinga, see under Kamma.

Kingàk, 1) Næsen; egentlig i sing. et Næsebor, og i dual. kingæk, begge Næseborer el. Næsehullerne under eet. 2) en Hvalfiskes Pustehul. 3) et Hul paa Taget, hvorigjen-

igjennem at udlade Varmen, naar der bliver for heedt. 4) Knop el. Knude paa en Fugls Neb ved Hovedet (s. Ex. paa Svanen.)
kingalik, 1) som har Næse. 2) Østerbygds Edderfuglen; den knortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis*)
kingárpok, *intr.* 1) er streng i at give Leveregler. Aglerkúdlugo kingárpok, vil at han skal holde Diæt og afholde sig fra visse Ting. 2) er umildt Vejrligt (siges, naar det stormer, medens nogen forseer sig i at gjøre det Forbudne.)
kingártok, streng i sine Leveregler; ret diætetisk (efter Grønlændernes Overtroe.)
kingarâu, *tr.* er nogen fiendsk; hader ham; viser sig fiendsk mod.
kingarirsak, forhadt.
kingarirsâvok, *intr.* hades; er forhadt.
kingarirsûsek, Fiendskab; Had.
kingarnak, fiendsk; hadeligt. kingarnangoak asit! hvor fiendsk!
kingarnakâu, *intr.* er at hade; opfører sig ej saa, at man kan elske ham.
kingársarpok, *intr.* er fiendsk.
kingárſorpok, *tr.*)
kingarsóïok, *intr.*) er fiendsk imod; hader.
kingárſartok v. -fortok v. -forte v. -fóïrſok, en Fiende.
kingarsortigâu, *tr.* har en til Fiende.
kingarsarnek, Fiendskab.
kingarsorpok, *tr.*)
kingarsoïok, *intr.*) tager sig af en; viser at man ej er ham fiendsk.
kingakópok, 1) *intr.* holder sig uværdig; agter sig for ringe el. Foragt værd. 2) *tr.* holder det uværdig (nemlig sit eget.)
kingakogâu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
kingakorsutigâu, *tr.* agter sig uværdig derfor.
kingakóbigau, *tr.* agter det alt for prægtig for sig; finder sig langt under Værdigheden dertil.
kingakosûsek, Uværdighed (egen erkiendt.)
kingakonarpok v. -nakâu, *intr.* 1) er uværdig. Kongim igloanut kingakonakâunga, jeg er alt for uværdig til Kongens Huus. 2) er for prægtig og ilde stemmende; er af den Beskaffenhed, at man maa holde sig uværdig dertil. Kongim iglórſoa kingakonakâu nam-

nut, Kongens store Huus passer sig ikke for mig.
kingakonartok, 1) uværdig. 2) alt for prægtig, saa man maae holde sig uværdig dertil.
kingakonarsûsek, 1) Uværdighed. 2) Prægtighed.
kingakotekâu, *intr.* holder sig uværdig; er i sine egne Øjne alt for ringe (til det el. det).
kingakonéipok, *t. intr.* er værdig.
kingakonéitsok, værdig.
kingakonéitsûsek, Værdighed.
kingakonéitipok, *t. tr.* finder værdig; agter værdig; værdiger.
Kingâk, Skinnebenets skarpe Kant.
kingârpok, *intr.* støder sig paa Skinnebenet.
kingârnek, Stød el. Saar paa Skinnebenet.
Kingíkpok, *t. intr.* 1) er højt; rækker højt op i Luften (et Bierg; et Taarn.) 2) er højt oppe (Solen, naar den er os nær og giver lang Dag.)
kingikâu, *intr.* er meget højt.
kingíktok, høj. Nuna kingíktok et høit Land.
kingiktórsoak, 1) meget højt. 2) *specialim.* a) Hjortetakken (et Field ved Gothaab.), b) Tinnen (et Field ved Maagehavnen i Friderichshaabs District.)
kingiktigâu, *intr.* og *tr.* er saa høj.
kingiktígirsok, saa høj.
kingiktígirsomik, saa højt.
kingínek, Højhed; det høje.
Kingínermit, af Højheden.
kingiktomépok,)
kinginermépok,) *intr.* er i Højheden; boer i det høje.
kingiktométok v. ginermétok, den som boer i Højeheden.
kingirsûsek, Højde.
Kingmárpok v. malikpok, *t. tr.* tøver imellem Tænderne; gumler paa Skind (for at faae det mygt); tygger derpaa (dog uden at sluge det.)
kingmârnek v. malingnek, 1) Taven el. Gumlen mellem Tænderne. 2) det tavede.
kingmiarpok, *tr.* bærer noget i Munden; har det imellem Tænderne.
kingmiartok, den som har noget i Munden el. imellem Tænderne. Kemmek kingmiartórsoak, Hunden løber med noget i Munden.

kingmiak, 1) det som haves i Munden. 2) det Been el. Træe, man holder imellem Tænderne, hvori Drillen løber (paa grønlandsk Maneer.) 3) et Bidsel.

kingmirserpok, *f. tr.* giver en noget at bide paa; sætter ham noget i Munden. Savimnik kingmirserpà, han satte ham min Kniv i Munden.

Kingmiarpok, see under næstforegaaende.

Kingmut, see under Kità.

Kingniok, *intr.* er om sig at samle til Vinterføde.

kingnikipok, *tf. intr.* er sorgesløs hertil.

Kingo, 1) Bagen; det som er bag til. 2) Bagstavn i en Kajak. 3) Fiordbund; det inderste i en Bugt.

kingomut, 1) bag ud; baglends; tilbage. Umiak kingomun ingerdlavok, Baaden gaaer tilbage. 2) Igjen. Kingomut isumaksàionga, min Hu staar til at komme igjen; jeg fahrer ej bort med alle.

kingomuinak, ganske tilbage; kun el. lige bag ud.

kingomôrpok v. mukârpok, *intr.* fahrer tilbage el. bag ud; gaaer baglends.

kingoàrpok, *intr.* kommer sidst; kommer bag efter (naar andre er i Forveien); er bleven efter el. bag ud i sin Gang.

kingoartalerpok, *f. intr.* 1) bliver bag; kan ej følge de andre. 2) det er ej mere Springtid; Vandet falder og stiger ej mere saa stærkt; er jevn Ebbe og Flod. 3) Vandet falder ved Aftenstid (og kommer ligesom bag efter Dagen.)

kingõumiok, 1) *intr.* flytter sig bag ud. 2) *tr.* flytter det bag ud.

kingõumitsiarpok, *intr.* og *tr.* flytter sig el. det lidt tilbage.

kingoráiok, *intr.* kommer forsilde el. bag efter at noget er skeet.

kingorârpok, *tr.* kommer bag efter ham (som er bortfahren); træffer det ikke mere; savner. Nulliangoara kingorârpara, jeg traf ej min Kone, da jeg kom. Savik kingorârpa, han savnede Kniven paa det Sted, han havde lagt den. 2) kommer i ens Sted; optager hans Plads; bliver hans Eftermand.

kingorârsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kingornerirsok, en Efter- mand.

kinguäiok, 1) *intr.* gaaer foran; har nogen bag sig. 2) *tr.* har ham bag sig.

kinguäirsok, den som gaaer foran; en Forgænger.

kingubiupok, *tr.*)
kingubiursiok, *intr.*) brin- ger efter sig.

kinguâk, en Efterkommer; Afkom; kinguêj, hans Efterkommere. 2) efter- levende; efterladt (Kone el. Børn.)

kinguâksiok v. siorpok. *intr.* faaer Afkom; avler Børn; er frugtbar.

kinguâksiortórsoak, meget frugtbar; som avler mange Børn.

kinguâksiak, en Afkom; tilkommende Arving (bruges medens Forældre- ne leve.)

kinguâksiarâu, *tr.* 1) har til sin Afkom el. tilkom- mende Arving. 2) lyser i Kuld og Kiøn.

kinguerâu, *tr.* har til Ef- terkommere; efterlader sig (Kone el. Børn.)

kingugvakpok, faaer an- det efter sig af samme Beskaffenhed; haver i Følge paa sig; kommer igjen; drager til Følge efter sig.

kingugvaktarpok, *tr.* det sam- me naar det skeer jevnlig.

kingugvaktalerpok, *s. intr.* kommer en efter den anden (f. Ex. Skye); Luften er fuld af Drive- Skyer.

kingugvaktipok, *t. tr.* 1) la- der det komme igjen el. ej blive ved den ene Gang. 2) skaffer noget isteden. Akpa nerrigin- nauk kingugvaktitsomar- para, spiis kun Alken, jeg skal nok skaffe en i dens Sted. 3) begaaer paa ny; ripper op igjen; gjør flere gange det sam- me. Ajortine kingugvak- tipêj, han lægger Skyld til Skyld.

kingugvaktákavok, *tr.* dyr- ker en Hauge el. et styk- ke Land; foraarsager, at Værterne der stedse komme frem igjen.

kingûnek, 1) det som er bag- en. 2) det man har lagt paa sin Bag. 3) Sæd; Frøe; en Værtes Frugt. 4) en efterlevende Fader el. Moder, som har mi- stet sit Barn. 5) en ef- terlevende Mand, som har mistet sin Kone. Bruges i 3de første Be- mærkelser helst *cum. suff.*, deraf:

king-

kingórne, 1) den el. det bag ham. 2) *adv.* Siden.
kingórnane, 1) bag ham. 2) derefter.
kingórnagut, 1) ad hans Bag; efter ham. 2) siden efter.
kingórnænne, bag dem.
kingornætigut, bag efter dem.
kingúnevne, bag mig.
kingúnevkut, efter mig.
kingunévtine, bag os.
kingunévtigut, efter os.
kingúnerne, bag dig.
kingúnekkut, efter dig.
kingunévsine, bag eder.
kingunévsigut, efter eder o. s. fr.
kingúnikfok, Frøe til at voxe op paa ny; Sæde-Korn.
kinguníovok, *intr.* 1) er paa ens Bag. 2) er lagt paa Bagen. 3) er Frøe el. Sæd (i disse Bemærkelser forekommer det sielden.) 4) er efterlevende (Mand, Fader el. Moder.)
kingórnguvok, *intr.* det samme.
kingórngurfok, efterlevende; overlevende (Mand, Fader el. Moder.)
kingorngúpok, *tr.* arver; faaer til Arv.
kingorngursiok, *intr.* det samme; er Arving.
kingorngúrfirsok, en Arving.
kingorngurfsak, Arv; Arvedeel.
kingorngurfardu, *tr.* arver det; har det til sin Arvedeel.
kingorngurfikatak, en Medarving.
kingorngursikatigâu, *tr.* har til Medarving.
kingúrdlek v. gúdlek, 1) den sidste; den bageste. 2) den som kommer næst efter; næstfølgende. Kaumætib kingurdliane, i næstfølgende el. tilkommende Maaned. 3) i *plur.* kingurdleet, Efterkommere (i Almindelighed.)
kingúrdlermik, 1) sidste gang. Kingúrdlermik merfórponga terfa, nu syer jeg da sidste gang. 2) en anden gang; herefter. Kingúrdlermik illeg-lomarpagit, en anden gang vil jeg følge dig. 3) næste gang; naar det gaaer om igjen. Kingúrdlermik Sabbátiopet, naar det bliver Søndag igjen.
kingurdlíovok, *intr.* 1) er den sidste el. bageste; kommer bag efter alle de andre. 2) er den næstfølgende.
kingurdliupok, *tr.*)
kingúrdliursiok, *intr.*) gjør sidst; begegner sidst.

kingurdliursak, sidst gjort el. begegnet.
kingurdlerâu v. gulerâu, *tr.* har en bag sig; gaaer for ved ham.
kingurdlereek, *car. sing.* en efter den anden; efter hinanden.
kingurdlereekpuk, *s.* v. reeksarpuk, *intr. car. sing.* gjør noget efter hinanden; kommer efter hinanden. Tamarmik kingurdlereeglutik paitsisiksakalerput, de undskyldte sig alle en efter den anden.
kingurdlerpâk, allersidst; allerbagest.
kingurdlerpâmik, allersidste gang.
Kingoarpok, Kingomut, Kingorarpok, Kingorna og Kingôumiok, see under næstforegaaende.
Kinguâïok og Kinguâk, see under Kingo.

Kinguak i *pl.* kingursæt, Solens Straaler igjennem Sprækker.
kinguarpok, *intr.* staaer lige i Solen, naar dens Straaler falde igjennem Sprækker.
Kinguarsimavok, *intr.* er bestraalet af Solen (paa anførte Maade.)
kinguarbigâu, *tr.* Solen bestraaler det el. dens Straaler falde derpaa.

Kingugvakpok, see under Kingo.

Kinguk, en Marflue (*Oniscus Pulex.*)
kingupek og kingusak, 2de særskilte slags Marfluer (*Oniscus arenarius* og *Strömianus.*)
kingurksoak, en stor Marflue (egentlig *Oniscus Strömianus.*)
kingúngoak, en liden Marflue (egentlig *Oniscus abyssinus.*)
kingukpok, *intr.* er opædt af Marfluer (et Skind, som har lagt i Søen.)
kinguvok, *intr.* kantrer; velter om (med Baad el. Slæde); kuldseiler.
kingursok, kantret; omveltet med Bunden el. Kjølen i Vejret. 2) et Menniske, som paa saadan Maade er kantret el. kuldseilet.
kingyavok, *intr.* er rank; er veltenem.
kingyäipok, *t. s. intr.* er stiv; velter el. kantrer ej let.
Kingunek og kingurdlek, see under Kingo.

Kínguvok, see under Kinguk.

Kingúvok, helst i *plur.* kingûput, *intr.* er ej mere deraf; har forladt det Sted.

Sted, de vare før. Akèikfit kingúput, der er nu ingen flere Ryper i Marken. Okæt kingúput, Torsken har søgt Dybet.

Kiniok, *tr.*)
kinirńok, *intr.*) holder Børn frem paa Naturens Vegne.

Kinípok, *tſ. intr.* er udblødt; udblødes (noget haardt, som lægges i Vand for at blive veegt.) 2) *tr.* udbløder; lægger det i blød. Sarâudligit immermut kinipèjt, de have lagt Stokfisken i Blød.

kinitſipok v. ſerpok, *intr.* og *tr.* det ſamme.

kinitſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

kinitſirſok, en Udbløder; en Fiſkebløder.

kinitſivik, en Bløde-Ballie; Kar el. Sted, hvor noget udblødes.

kinitſak, udblødt; lagt i Blød.

Kippak og Kippako, ſee under Kippivok.

Kiparpok, ſee under Kita.

Kipipok, ſee under Kêpok.

Kippívok v. púvok, 1) *intr.* afkappes; er afkortet el. afſtumpet (paa en el. anden Maade.) 2) *tr.* a) kapper af; forkorter; afſtumper; tager et Stykke fra. b) holder op med; bryder af; ophører med noget. Okauzine kippuvèj, han brød af midt i ſin Tale. c) omſkjærer.

kippívnek, Afkapning; Afkortning. 2) Omſkjærelſe.

kippak, 1) det afkappede; et afſkaaren Stykke. 2) en Mand med Peltz paa uden Svantz.

kippako, et Stykke af Noget; en Stump.

kipput, et Kappe-redſkab; en Segel.

kipperiarpok, 1) *intr.* ophører; lader af. 2) *tr.* lader ophøre; afbryder.

kippijuïpok v. piſuïpok, *tſ. intr.* vedbliver; ophører ej; fortfaver uden Afbrud; holder ikke op.

kippijuïtſomik v. ſuïtſomik, uophørlig; uafbrudt; uden Ophold; uafladelig.

kippijuïrſúſek, Uafladelighed; Uophørlighed.

kippiſuïrſutigâu, *tr.* bliver desaarſag ved med noget; tager uophørlig Henſyn dertil.

kippiſuïrpok, *intr.* holder ved; fortfarer; vedbliver; ophører ej (med noget at gjøre.)

Kipok,

Kipok, see under Kiviok.

Kirkserpok, t. intr. springer ned.

kirksertuugoak, en liden Springer; en Spilleglut; et Barn, som er væver, hopper og springer.

kirkserbigau, tr. springer ned paa.

kirksoaursak, en Kam-Skjæl (Pecten Islandicus.)

kirksoviârsuk, en Falk (Falco. Islandus, rusticolus og fuscus.)

Kirpsarpok, tr. skjærer Haaret af; klipper Haaret.

kirpsalik, en Qvinde, som Haaret er afklippet (hvilket hos Grønlænderne anfees som en Skiændsel.)

kirpsaulerpok, f. intr. bliver afskaaren el. klippes (Haaret.)

Kirsak og Kirsakpok, see under Kiek.

Kirsikpok, t. intr. haver noget i Sinde (at gjøre); ligger paa Spring til en Reise.

Kisak, see under Kiviok.

Kissienne og Kissiet, see under næstfølgende.

Kissime, han allene; hun, den, det allene.

kissiet, ham, hende 2c. allene.

kissima, jeg el. mig allene.

kissivit, du el. dig allene o. s. v. (see Gram. VII Cap. §. 5, 2.)

kissimepok, t. intr. er eene.

kissimetok, eene.

kissingoarme, han ganske allene; hun, den, det blot allene.

kisserdluinak, ham, hende 2c. blot allene el. ganske eene.

kissingoama, jeg el. mig ganske allene.

kissingorpok, intr. bliver eene; staaer eene tilbage; rester.

kissingorsimavok, intr. er bleven eene; er sat i Eenlighed.

kissingorupok, tr. tager for sig i Eenrum.

kissienne, 1) alleneste; kun. 2) uden; med mindre; uden saa er. 3) men (see Gram. XV. Cap. §. 2.) 4) absolute udtalt: a) en herlig Forklaring! b) det var og noget; nu skulde du el. han just sige el. gjøre saa.

Kissipok, t. tr. tæller.

kissitsiok, intr. 1) det samme. 2) regner.

kissitsirsok, en Tæller; en Regnemester.

kissitsit, et Tal.

kissit-

kissitsioakiksok v. kissitser-kiksok, en Regnemester; den som forstaaer got at regne.
kissiksâuput, de ere tælle-lige.
kissiksâungilæt v. kissinekar-nauviængilæt v. kajuïput, *intr.* ere utallige.
kissiksâungitsut, utallige.
kissinekarput, *intr.* ere talte; i *neg.* ere utalte.
Kissôk v. kissûk, det sorte paa Himmelen over Vandet.
kissôvok, er sort paa Himmelen over Vandet.
Kissu, see under Kina.
Kità, 1) i Vester; den vestre Kant. 2) ved Hav-Siden. 3) den yderste Omrand af noget; Yder-kant.
kitámio, den som ophol-der sig ved Hav-Siden el. Vesterkanten.
kitsiksôk, som ligger langt i Vester; i *plur.* kitsik-sut, Udhavs-Øer; der-af: kitsiksórsoït, Hval-fiske-Eilænder.
kiparpok, *intr.* fahrer langt Vester ud; el. længer i Vest, end en anden.
kingmut, Vester i; langt Vest el. Nordvest ud ef-ter Søekanten.
kingmukârpok, *intr.* fahrer Vester el. Nordvest ud til Søes.
kidliakut, den yderste sma-le Kantning paa et Klæ-debon.
kidliakoserpok, *s. tr.* sæt-ter saadan Kantning paa et Klædebon.
Kittôrnak (*N.*))
kittôrngak, (*S.*))et Barn; i *pl.* 1) Børn. 2) Skag-ler til en Slæde; de Remmer, hvori Hun-dene trække for en Hun-de-Slæde.
kittôrnalik, som har Børn.
kittornartârpok, *intr.* 1) faaer Børn. 2) faaer nye Skagler.
kittornartârtipok,)
kittôrneksârsiok,) *tr.* op-vækker el. skaffer Børn.
kittôrnærpok, *intr.* har mi-stet sine Børn.
kittornærsok, som har mi-stet sine Børn.
kittôrnakangitsok, barnløs; uden Børn.
Kivâke, Hannen til den almindelige Ulk (*Cottus Scorpius, mas.*)
Kivgak, 1) en Tjener; Tjenerinde. 2) en Træl. 3) en Arbejdskarl (ved Colonierne) Matros.
kivgâvok, *intr.* er en Tje-ner el. Træl &c.; tjener. i *neg.*

koarărpok, *intr.* det gjør ont over Haandledet; det primer og bryder deri.

koarartipok, *t. intr.* har ont over Haandledet.

Koarsărpok, *intr.* bliver betuttet; bliver ängest el. hastig bange.

koarsărtok, som bliver angst; betuttet.

koarsărnakau, *intr.* gjør betuttet; er ængsteligt.

Koărtak, Børneorm i Endetarmen (*Ascaris vermicularis.*)

koărtavok, *intr.* er plaget af Børne-orme.

Kodlek, see under Kolle.

Kodlórpok, 1) *intr.* spræfker; kløves; splittes ad. 2) *tr.* kløver; splitter ad.

kodlórtok, en Kløver; en Brændehugger.

kodlulérpok, *f. intr.* begynder at spræfke.

kodluak, Steenhør; Asbest.

Koë, 1) et Proviantshuus; et Forraads-Kammer. 2) en Lade. 3) *interj.* a) Forraad! hvilken Mængde! b) han er ikke slap; den er tilstræffelig stærk.

koingoak, et lidet grønlandsk Proviantsted.

koërsoak, et stort Proviant-huus (bygt paa Europæisk Maade.)

koëlliorpok, 1) *intr.* bygger Proviantshuus el. Forraadskammer. 2) *tr.* — til en anden.

koëlliok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

koërkforpok, gaaer ind i et Proviantshuus.

koërksortok, 1) en som henter Levnetsmidler fra Proviantshuse. 2) en Proviantsforvalter.

Koejaut, see under næstfølgende.

Koeipok, *if. intr.* glider (paa glat Iis el. slibrig Land.)

koeissak, glat; slibrig.

koeissărpok, er glat; er slibrig.

koeïtsiarpok, *intr.* er paa Sælfangst paa glat Iis med haarede Skindsoller under Fødderne.

koeïtsiak, Barn. *A.*

koejaut, 1) Steen-Mos. 2) grønt Sliim, som sætter sig i Fjörene el. den grønne Silkemos, som beklæder Stenene ved Stranden og sees i Ebbetiden.

koejaupallukpok, *intr.* er grøn.

Koeis-

Koeiffarpok og Koeitſiarpok, ſee under næſtforegaaende.

Koérſak, det hvide i Øjet.

koérſarpok, *intr.* der har trukket ſig en hvid Hinde over det ſorte i hans Øje.

koërſardlukpok, *intr.* har røde og ſlemme Øjne (neml. det Hvide blandet med røde Aarer.)

koérte, en hvid Plet i det ſorte af Øjet.

koértilik, den ſom har faaet hvid Plet i det ſorte af Øjet.

Koérſorpok, *intr.* hoſter.

koérſortok, den ſom hoſter.

koërukpok, *intr.* ſkal hoſte; der kommer ham en Hoſte paa.

koërungnek, Hoſte.

koërſimavok, *intr.* har Hoſte-Syge.

Koërte, ſee under Koérſak.

Koërukpok, ſee under Koérſorpok.

Koglukak, ſee under næſtfølgende.

Kóglukpok, 1) *intr.* er bøjet om Kanten; har Fold el. Lag. 2) *tr.* folder; bøjer om Kanten; lægger Lag paa.

köglükſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

koglugak, bøjet om Kanten; foldet.

koglukterpok v. luktiterpok, *t. tr.* lægger ſammen i flere Lag; gjør flere Folder paa; ſammenfolder (f. Ex. et Brev.)

kogluktipok, *t. intr.* er ſammenlagt el. ſammenfoldet.

kogluïak, en Kaalorm; en Larve.

kogluïárſoak, en Slange.

Koïannakpok, ſee under næſtfølgende.

Koïekpok, *intr.* finder Fornøjelſe el. har Behag i noget; ſynes vel derom; gider gjerne være med i den Færd.

koïektok, den ſom fornøjer ſig el. finder Smag i noget; i *plur.* en Samling Mennisker til Forlyſtelſe. Man ſiger baade i god og ond Mening: koïektut illäulit! lad dem følge med, ſom have Lyſt.

koïegâu, *tr.* 1) finder Fornøjelſe deri; har Lyſt dertil; ſkjøtter om. 2) lider; fordrager; ſynes vel om. Una koïegingilæt, ham kunne de ikke lide.

koïeſukpok, *intr.* lyſtes ved; er lyſten (efter at gjøre el. komme med.)

kokettarpok v. etsartorpok, *intr.* fahrer hen at fornøie sig; i *plur.* komme sammen for at holde sig lystige.

koičipok, *tʃ. intr.* finder ingen Fornøjelse el. Behag i det som andre.

koïekkærpok, *tr.* 1) finder ej mere Fornøjelse i; det staaer ham ej længere an. 2) kan ej længer lide el. fordrage.

koïannakpok v. nækpok, *intr.* er fornøjelig el. behagelig; er indtagende; man maae ret synes derom. 2) er mygt el. smidigt; er blødt og got tilberedt (et Skind.) 3) i *negat.* koïanængilak, a) er slemt el. stygt; er ubehageligt. b) er ikke slap; er lovfast el. noget ret for alvor. Annóre koïanængilak, Vinden er ret stærk.

koïanækdu, *intr.* er meget behagelig; er ret indtagende.

koïanængitsok, 1) ubehagelig; slem; styg. 2) lovfast; stærkt.

koïanængitsûsek, 1) Stygged; Ubehagelighed. 2) Styrke; Lovfasthed; stærke Grad.

koïančipok, *tʃ. intr.* 1) er ubehagelig; føler ingen Fornøjelse med sig. 2) er haardt og usmidigt (et Skind.)

koïannârpok, *intr.* 1) er kommen viit; har bragt det viit (i en god Bemærkelse, f. Ex. koïannârponga, jeg er nu kommet mig brav af min Sygdom. koïannârpong una, han har allerede lært got.) 2) er bleven brugelig. Allek koïanârpok sennagavko, Kobberemmen er nu i brugelig Stand, siden jeg bearbejdede den. 3) er allerede heel slem; begynder at blive temmelig stærk (i ond Bemærkelse, f. Ex. Annóre koïannârpok, Vinden bliver ret stærk.)

Koïk, en Sælhunds Skinnebeen el. det Been som gaaer fra Lallerne op til det lille Hoftebeen.

kôytsek. Hofteskaalen (paa et Menniske, firføddet Dyr el. en Sælhund.)

kôytsinek, i *pl.* koytserngit, Lendebeen el. den Deel af Rygradens Leed, som naaer fra Ribbenene indtil Rumpen (da til et hvert især bruges *singularis*, men til dem alle under eet *plur.*)

Koï-

Koïnékpok, *intr.* bliver Kildren; det Kildrer ham; han Kildres.
koïneksarpok, *tr.* Kildrer en; faaer ham til at blive Kildren.
koïnengnakau, *intr.* 1) er meget nem til at blive Kildren; er Kildren af sig.

Kóïok, 1) *intr.* a) pisser. b) rinder; løber ud; udflyder. 2) *tr.* a) pisser paa. b) begyder; slaaer el. øser Vand paa. c) udgyder; øser det ud. d) 2) døber.
koïrsiok, *intr.* 1) skjenker. 2) døber.
koïrsirsok, 1) en Skjenker. 2) en Døber.
koïrsak, 1) udøst. 2) begydet; overøst. 3) døbt.
koïsipok, *t. intr.* 1) døbes; bliver døbt. 2) lader sig døbe.
koïsitok, døbt; den som døbes el. lader sig døbe.
koïsituksak v. koïrseksak, en Daab-candidat; den som skal døbes.
koïsinek, Daab; det at døbes el. blive døbt.
koïlimavok v. koïrsavok, *intr.* er døbt.
koïlimarsok, en Døbt; en Christen.
koïsimaubik, 1) Daaben; Funten; Døbested. 2) Døbetid.
koïsigosukpok, *intr.* har Lyst til at døbes; længes efter Daaben.
koëkkovok v. koïlikovok, 1) *intr.* vil være døbt. 2) *tr.* vil have døbt.
koëkkorsok, den som vil døbes.
koïrsut, Daaben; Daabens Sacramente; Døbeacten.
koïrsutâvok, *intr.* er en Daab.
koïrsarpok, 1) *intr.* pisser ofte. 2) *tr.* øser ud et efter andet.
koïsukpok, *intr.* er pissetræng.
koïsuktok, pissetræng.
koërárpok, *tr.* 1) øser af et Kar i et andet (flydende Ting.) 2) hælder af; slaaer af i et andet Kar (Bær el. andet, som kan trille.) 3) drysser el. slaaer Vand paa (f. Ex. paa et Gulv el. Teltskind, man vil have reent.)
kôk, 1) Pis; Urin. 2) Flod; Elv.
kôrsoak, en stor Flod.
kôgéitsiak, en liden Elv; en Aae; en rindende Bæk.
kôksinek, en udtørret Elv.
kôkpok, *intr.* rinder; løber (Vand); flyder ned; tyldeer ud.

kôgărſiok, intr. er paa Ørredfangſt i en Elv, ved at lade den falde tør.
kôgărſipok, tr. lader Elven falde tør for Ørreden ved et Dige.
kôgărirſak, en Ørred, ſom paa denne Maade er fanget.
kôkérpok, ſ. tr. gjør Hule el. Rende i; huler ud.
kolípok, t. intr. toer ſit Hovedhaar (i Urinballien.)
kolítok, en ſom har toet ſit Haar.
kolítſut, en Viſſ Høe i Urinballien til dette og andet Brug.
kórbik (N.) v. kórgvik, (S.) en Piſſeballie; Natpotte.
kordlórpok, intr. 1) løber igjennem; drypper ſtærkt; tylder igjennem noget ned fra det Høje; rinder ned (Vand fra et Tag; igjennem et Loft, o. ſ. v.) 2) drypper el. løber ned (Sandet i et Timeglas.)
kordlúlavok, intr. er i Løb (paa anførte Maade.)
kordlúlarſok, det ſom løber, rinder el. drypper ned (Vandet el. Sandet i et Timeglas.)
kordlúlavik, et Timeglas.
kordlorbik, en Tragt.
kórſinek, udøſt Vand, ſom en liden Strøm paa Jorden.
korſorpallukpok, intr. 1) Elven er ſkiden og guulagtig af Farve (f. Ex. under et Huus, hvorfra Ureenlighed kommer i den.) 2) er guulagtig el. guulbrun af Farve (en Ting.)
korſorpalluktok, guulagtig; guulbrun.
Kŏk! interj. admir. Aa!
Kôk, ſee under Koïok.
Kokâk, Landſkyggen i Vandet.
kokârpok, intr. Vandet er mørkt af Landſkyggen; det er ſort paa Havbrynen i ſtille Vejr under Landet.
Kokeràu, tr. kan got lide; fordrager; holder af.
kokeretârpok, intr. viſer ſig fordragelig; er god at omgaaes; opfører ſig vel mod andre.
kokeretĕipok, tſ. intr. er fortrædelig at omgaaes; kan ingen fordrage.
Kŏkérpok og Kôkpok, ſee under Koïok.
Kokſegàu, tr. er uvis om at træffe det; er ei ſikker derpaa. Ikſuktara kokſegâra, jeg troer mig ikke til at træffe det, jeg ſkyder efter.

kók-

kókfukpok v. sukàu, *intr.* Pilen stikker ej lige frem, men gaaer skævt til venstre Side.

kóksugau, *tr.* hans Piil vil altid gaae skævt for ham. Ernejniga kokfugâra, min Harpuunpiil vil stedse gaae skævt for mig.

Koksellarpok v. kuksellarpok v. kyssellarpok, (det første meest brugelig, og saaledes i *derivatis*) *intr.* bliver forsagt el. beklemt; ængster sig.

koksellavok, *intr.* er beklemt el. forsagt; frygter sig; ængstes; er færdig at skiælve.

koksellarbigàu v. lautigàu, *tr.* ængstes derover; bliver forsagt derved.

koksellanakàu, *intr.* 1) er snar til at blive forsagt; er nem til at ængste sig; er ængstelig af sig. 2) er ængsteligt el. en ængstelig Tid.

koksellàut, Ængstelse; Beklemmelse; det man ængster sig over.

koksellkipok, *tf.* er frek og fri; frygter sig for ingen Ting; er letsindig og bryder sig ikke om, at han faaer Irettesættelse.

koksellekok, frek og fri; letsindig.

Kókfukpok, see under Koksegau.

Kóktorak, Hoftebeen; Laarbeen (paa et Menniske el. firfoddet Landdyr.)

koktoréjarpok, *intr.* Hoftebenet gaaer af Leed el. ud af sin Skaal.

Kokærpok, *f. intr.* bliver døv el. ør i Hovedet af Bulder og Knald.

kokærnakau, *intr.* gjør døv; er saadan Bulder, at man kan blive ør i Hovedet deraf.

Kolla og Kóllarpok, see under Kolle.

Kallárpok, *intr.* og *tr.* 1) mishaaber; mistrøster sig; er uvis i sin Sag; troer ikke at kunne gjøre el. at skulle faae. 2) i *negat.* tvivler ikke; er forvisset i sit Haab.

kollárau, *tr.* 1) mishaaber derom; er uvis derpaa; troer ikke at faae det. 2) tvivler om, at det vil blive nok.

kollársúsek, Uvished; Mishaab; Mistrøstighed.

kollángitsúsek, Vished; visse Haab; Forvisning.

kollárnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er uvist el. tvivlsomt; er at tvivle om; kan ej

 vem-

ventes. 2) i *negat*: er vist nok; kan ei tvivles om.
kollárnartok, uvist; tvivlsomt.
kollárnangitsok, vist; upaatvivleligt.
kollarnëitsomik, *adverb.* uden al Tvivl; med Vished; tilforladelig.
kollárutigâu, *tr.* mishaaber desaarsag.
kollærutigâu, *tr.* tvivler ikke desaarsag; betages Tvivlen derved.

Kollauàk, en Hun af Rheensdyr.
Kollăupok, see under næstfølgende.

Kolle, Overdeel; det som er oven over noget. Bruges kun 1) *transitive*, som: Umiab kollâ, det øverste Træværk paa en Konebaad rundt omkring el. dens Overdeel. Iglub kollà, et Huses Overdeel el. Tag. Kakkab kollà, oven paa el. over Bierget. Kollivtut, de Ting oven over os; og 2) med *appos.* til at udtrykke *Præpositionen*; over; oven over el. fra, som: kolláne, oven over ham, den el. det. kollágut, hen over ham; kollánut, her op over ham; kollingne, oven over dig; kollimne, oven over mig; kollivtine, oven over os; kollivsine, oven over eder; kollánit, oven fra ham, o. s. fr.
kódlek, 1) det øverste. 2) en Lampe. 3) i *pl.* kodleet, Øjentaarer.
kodlerpăk, det allerøverste.
kodlíovok, *intr.* er den øverste; er oven til.
kodlíursok, den som er øverst el. oven til.
kodlerâu, *tr.* har oven over sig.
kodliliok, *intr.* Taarene rinde af Øjnene paa ham.
kodlilinek, Graad, saaledes at Taarene rinde ned af Kinderne.
kodlingærpok v. lingiarpok, *tr.* tørrer Graaden af Øjnene.
kodlíngiut, noget at tørre Graaden af med.
kolláněpok, *intr.* er oven over ham el. det.
kollangérpok, *s. tr.* er oven over en; holder sig el. kommer over ham; svæver over.
kóllarpok, 1) *intr.* er opsat; er sat i Vejret; er oplagt (fra Stranden); er ophængt (fra Jorden.) 2) *tr.* opsætter, oplægger (en Baad paa sine Støtter); ophænger.

kollárterpok n. tr. opløfter; hæver i Vejret.
kollăupok, tr. 1) gaaer el. fahrer over; flyver hen over. 2) skyder over Maalet.
kollek v. liksak, 1) det øverste Jord, samt Skind, oven paa et grønlandsk Huus. 3) Tag paa et Europæisk Huus. 3) det yderste Telteskind.
kóllivok, intr. 1) er taglagt (et Huus.) 2) har faaet Yderskind (et Telt.) 3) har lagt Tag paa sit Huus el. Yderskind paa sin Telt. Iglorput kollivok v. Uagut kollivogut, vor Huus er taglagt el. vi have faaet Tag paa vor Huus.
kolliorpok, tr. lægger Tag paa et Huus el. Yderskind paa en Telt.
kolleek, hele Overdeelen af Ryggen.
kolléroak, Reglingen paa et Fahrtøj; det som rækker oven over Dækket.
kollevíak, en Flynder (*Pleuronectes platessoides.*)
kollitsak, en Rheensdyr-Peltz til en Mands-Person.
kollitselliok, intr. syer en saadan Over-Peltz af Rheensskind.
kollípserpok v. lívserpok, *s.* tr. koger over Lampe.
kollívserſok, den som koger over Lampe.
kollívsiut, en Veegsteens oval Kjedel, hvori man koger over Lampe.
kollívsiuférsorpok, intr. fremhænger Kjedelen over Lampen at koge udi.
kollusúk, Ryggen paa et Fugleskind.
Kolleek, Kollek, Kollevsak og Kollipserpok, see under Kolle.

Kollit, Ti.

kollingit, Ti, hvoraf hver bestaaer af flere (see Gram. Cap. V. §. 3.)
kollăuput v. kollíoput, ere Ti i Tallet.
kollingæt, den tiende.
kollin-illoæt, Magen til Ti ɔ: den niende.
kollin-illoăuput,)
kóllin-illoakarput,) intr. de ere Ni i Tallet.
Kollitsak og Kollívsiut og Kollusuk, s. under Kolle.

Kómak, en Luus.

komăkpok, intr. er fuld af Luus.
komaksiorpok, intr. søger efter Luus; fanger Luus.
komaksiut, en Lusefænger; en Stok med en Dusk Harehaar paa Enden at fange Luus med imellem Peltz og Krop.

komaktårpok, intr. faaer Luus; bliver luset.
komaktorpok, intr. æder Luus.
komangærpok, 1) intr. kæmmer Luus af sig. 2) tr. — af en anden.
komángiut, en Tættekam; Lusekam.
komaruak, t pl. komarursæt, Rheensdyr. A.
komíkpok, t. 1) intr. Kløer sig. 2) tr. Kløer en anden.
komíksorpok, tr. drager Armen tilbage af Ærmet for at holde den i Varme ved Kroppen.
komíngavok, intr. staaer med tilbagetrukne Arme og nedhængende løse Ærmer.
komærpok, 1) intr. lyster sig. 2) tr. lyster en anden.

Komárpok, intr. forkorter Halsen ved at skyde Skuldrene op; sætter Hovedet ned imellem Skuldrene (Menniske, Dyr); kryber sammen (en Fugl); krymper sig.
komángavok, intr. er sammenkrøben; støder kurende.

Kómikpok, f. intr. flytter Benene sammen.
kómingavok, intr. holder Benene sammen.

Komíkpok, see under Komak.

Komiugàu, tr. bestemmer noget til en; gjemmer det til ham.
komiupok, tr.)
komiursiok, intr.) egner en noget; tiltænker ham det; spaaner ham noget til. Komiuniaringa tuktomik tuktukallóaruït! gjem et stykke Kiød til mig, ifald du faaer noget Rheensdyr!

Kona v. nángoak, Kone (bruges hos endeel Sydlændinger, og er venteligen en Levning fra de gamle Norske.)

Kongalúkpok, intr. sidder og kurer (Fugle, naar de fryse og putte sig ned i Sneen.)

Konge, Konge. Kongim ernerà, Kongesøn; Printz. Kongib pannia, Printzesse. Kongib nullia, Dronning. Kongim nidlarnerà, Enkedronning.
kongíksak, Cronprintz.
kongiovok, intr. er Konge.
Kongevsetoke, see under Kongæsek.

Kóngiarpok, tr. staaer og seer til; seer paa, hvor-

hvordan det gaaer til; anskuer.

Kongmut, (af et ubrugelig *primitivum*) op ad.

kongmukárpok, *intr.* stiger; fahrer el. stiler op ad.

kongmuktárpok, *intr.* flyver i Højden el. lige op ad; flyver højt op.

kongmuktajŏk, en Vildand (*Anas Boschas*.)

kótsikpok, *f. intr.* er højt oppe.

kótsiksók, det som er højt oppe.

kotsiksome, højt oppe; langt fra Havbrynen; i Højden.

kotsingnek, det højeste.

Kóngnek, et Riv i en Klippe (hvor den er splittet ad) el. en smal Kløft, som er stejl paa begge Sider.

kongnérsiorpok, *intr.* klavrer op i stejle Klippe-Riv.

Kóngojukpok, *intr.* smiler.

kóngojuktok, smilende.

kongojúngnek, Smiil.

Kongolek, *pl.* kongordlit, 1) Skeeurten; Skjørbugs-Græs; Cochleare. 2) egentlig den lille rundbladede Berg-Syre.

kongordlúrsak v. kiursak, 1) af nogle: Bergsyren (den rundbladede.) 2) af andre ikke egentlig: Cochleare; Skjørbugsgræs.

kongordlikſiorpok, *intr.* søger efter Skjørbugsgræs; plukker Cochleare el. Bergsyre.

Kongæsek, en Hals.

kongæserikpok, *f. intr.* rækker Hals; gaaer med oprakt Hals.

kongæsériarpok, *intr.* vrier Halsen hist og her; seer hid og did; seer sig omkring.

kongæserut, Halsklud; Halskrave; Halsklæde; Halsbind.

kongæserurloak, Pibekrave.

kongæserulerpok, *f.* 1) *intr.* binder Halsklud om; tager Halskrave paa; binder noget om sin Hals. 2) *tr.* binder Halsklæde rc. paa en anden.

kongæsetériak v. kongevsetoke, en Havfrue.

Kópak, en Sprække; en Revne.

kópalik, 1) sprukken; revnet; fuld af Sprækker. 2) et Fruentimmer. *A.*

kópivok, 1) *intr.* a) sprækker; revner. b) kløves. 2) *tr.* a) kløver. b) deler i 2 Dele efter Længden.

kópirsok, 1) spruklen; revnet. 2) kløvet.
kópako, 1) et afkløvet Stykke; et stykke, som er skilt fra et andet efter Længden. 2) et Stykke Brænde. 3) en halv Sæl el. Kobbe Spæk deelt efter Længden.
kopanàuarsuk, en Sneefugl; en Spurveart, som bygger i Steen-Kløfter. (*Emberiza nivalis.*)
kopirlérpok, t. tr.)
kopirsériok, intr.) bladrer i en Bog; slaaer efter.
Kóperdlok, Madike; Orm; Spie; Fluelarve.
koperdlûrsak, Jordnødder; Loppeurts Rod (*Polygonum viviparum.*)
koperdlúrksoak, en mangebeenet Søeorm med Skjæl paa Ryggen (*Aphrodita imbricata.*)
Képivok, see under Kópak.
Kópok, 1) *intr.* a) klemmer sammen (f. Ex. 2 Iisstykker.) b) bliver æng; er sammentrukken el. gjort mindre (et Huus el. Kjole.) c) skydes ind (en Skuffe.) 2) *tr.* a) gjør æng el. kortere el. mindre (f. Ex. et Huus, man tager et Stykke fra Enden.) b) skyder ind (en Skuffe.)

kórupok, *tr.* klemmer sammen om.
kukórpok, *tr.* tager noget af en Kjole i Viden; gjør snever. Annorà kukóravko kópok, hans Skjorte er nu snever, fordi jeg tog af den.
Kórbik, see under Kóïok.
Kórkak, Adams Knude i Halsen; Enden af Struben, hvor man seer 2 runde Ophøjninger skilte fra hinanden ved en Kløft i Midten.
kórkartôvok, *intr.* har store Adams Knuder.
Kôrngok, en Knipning; et Knippe.
kôrngortut, en Lapse-Kurv; en Ruse at fange Ørreder med.
Kôrok, en Dal.
kôrorsiorpok, *intr.* gaaer i Dalé.
korotôk, en Riffelbøsse.
kôrkerpok v. kersorpok, *tr.*
kôrkersóïok, *intr.* gjør Rifler i noget.
Korsakorpok v. kortarpok v. kussakortarpok, *intr.* skjærer med Tænderne.
Korsorpalukpok, see under Kóïok.

Kócſikpok, ſee under Kóngmut.

Kuánnek v. kvannek, Qvanne; Angelica.

kuannilliarpok, intr. er ude at ſamle Angelica.

Kúdlo, en Tommelfinger.

Kújavok v. kyavok, 1) intr. takker; ſiger tak; viſer ſig taknemmelig. 2) tr. a) takker en. b) er glad ved; finder det kjært.

kujanák v. kyanák, 1) Tak! 2) det var tilpas!

kujanavèk, megen Tak! højlig Tak!

kujagàu v. kyægàu, tr. 1) takker en. 2) takker for noget. Ivik kujagallugo, at takke for Brødet. 3) glæder ſig paa ens Vegne. Piniartokalermet kujagàra, det er mig ret kjært, at hun har faaet en Forhverver.

kujarſutigàu, tr. takker for; paaſkjønner; antager med Taknemmelighed.

kujaniarpok v. niarbigàu, tr. beviſer en ſin Taknemmelighed; viſer ſig taknemmelig imod ham.

kujaniut, en Takſigelſe; en Takkeſang.

kyzérpok v. zèkpok, i. tr. takker for en el. paa hans Vegne (ſom enten er fraværende el. ej ſelv kan takke.)

kyzenàk! hav Tak for ham!

kyzerſut, Takſigelſe; Takkeſang.

kyzevigàu, tr. takker en; yder ham ſin Takſigelſe.

kyziorpok, tr. anholder inderligen om noget; tigger derom.

kyziorbigàu, tr. anholder inderligen hos en om noget; tigger el. hænger i ham for at faae det; paakalder ivrig.

kujármavok, tr. 1) logrer med Rumpen og gjør ſig lækker for en (en Hund.) 2) gjør ſig lækkre for hinanden; hænge efter el. ſlattere hinanden. (Mandfolk og Fruentimmer.)

Kúkkak, Kjød el. Fiſk, ſom bliver ſiddende i mellem Tænderne.

kúkkarpok, intr. faaer noget imellem Tænderne.

kukkéjarpok, tr. piller Tænderne.

Kukkik, 1) en Negl. 2) en Kloe. 3) en Hov; en Klov. 4) en liden Smule, ſom en Negls Breede.

kukkiktôvok, *intr.* har store Negle el. Kløer.

kukkilik, en Pighaa (*Squalus spinax.*)

kukkilliok, *intr.* piller fine Tænder; stanger dem.

kukkillit, 1) en Tandstikker. 2) en Knappenaal.

kukkillilingoak, en liden Knappenaal.

kukkillisâurfak, en Maasart (*Polytrichium alpinum.*)

kukkillisilliorpok, *intr.* 1) gjør Tandstikker. 2) gjør Naale.

kukkillisilliortok, en Naalemager.

kukkilligut, 1) en Duun-Ramme at gjøre Duunreen paa. 2) en Harpe; en Zitrink el. Cithar.

kukkilekpok v. lektorpok, *intr.* river el. kratter paa noget med Neglen, saa det lyder efter.

kukkilekrugak, et lydende Instrument, som Neglene bruges til, f. Ex. en Cithar.

kukkiûrfak, et Krudhorn.

Kúkkok! det var hastig! hvor hastig!

Kukóriok, see under Kúkuvok.

Kukfellavok, s. under Kokfellavok.

Kukfikpok, *f. intr.* flækkes lige igiennem, uden at løbe ud til Siderne.

kukfikfôk, skiært Træe el. god Senetraad, som lader sig flække lige.

kukfêpok v. *tf. intr.* lader sig vanskelig flække; er tvert el. vrangløben.

kuklêtfok, tvert el. vrangløben Træe &c. som vanskelig flækkes.

Kukfuk, en Søefugl kaldet: Havsule (*Pelecanus Bassanus.*)

Kukugâu, s. u. Kukuvok.

Kukúkpok, 1) *f. intr.* gjør Ild paa Skorstenen. 2) *tr.* brænder en; kommer ham for nær med Ild el. Lys.

Kukúpok, see under næstfølgende.

Kúkuvok v. kukóriok, *intr.* tager feil; forseer sig i sit Arbeide; fusker; gjør forkeert.

kukugâu,)
kukúpok,) *tr.* gjør det forkeert; fusker det fra sig; forskiærer el. forsyer el. paa anden Maade fordærver noget under sine Hænder; forfeiler.

kukutôk, en Fusker; den som gjør sit Arbeide galt.

Ku-

Kumăk, 1) en Indvolde-Orm; Spolorm; Bændelorm. 2) eenformige slimige Orme i Jord el. Sand.

Kungukpok, *tr.* støder en med Knæerne.

kunguktipok, *t. intr.* bliver stødt af en andens Knæe.

Kunik, et Kys.

kunikpok, *s.* 1) *tr.* a) lugter til. b) kysser. 2) *intr.* i *dual.* kunikpuk, kysses; kysse hinanden.

kuniksuk, 2de som kysses.

kunigak, 1) det som lugtes til. 2) den som kysses.

kuniksorpok, *tr.*)
kuniksóïok, *intr.*) kysser en anden.

Kunno, Ydmyghed; Banghed; Kusken.

kunnuvok, *intr.* kusker; er underdanig; lader sig coujonere; er coujon; viger; giver efter; ydmyger sig el. kryber for en anden (bruges baade om Mennisker og Dyr.)

kunnugău, *tr.* kusker for; er ham underdanig; kryber for ham; lader ham giøre ved sig, hvad han vil.

kunnugirsak, den man kusker el. giver efter for.

kunnutipok, *tr.* coujonerer; ydmyger; undertrykker.

Kurksak, en efter Længden halvdeelt Sælhund, som hver af Fangerne faaer, der paa eengang har slaaet sin Piil i den, da Hovedet hænger ved den ene Deel.

kúrksarpok, 1) *intr.* a) faaer en saadan halv Sælhund til Deel. b) helder sig for over, saa Hovedet hænger ned. 2) *tr.* Kiler; kløver med Kile (et stykke Træe.)

kurksartorpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

kurksángavok, *intr.* 1) helder for over siddende med Hovedet nedbøjet. 2) staaer paa Hovedet. 3) er held; helder; er skraa ned ad (et Field; Kiste &c.)

kurksaut v. sautak, en Kile.

kurksauserpok, *s. tr.* sætter Kile i noget for at kløve det.

kurksaunak, en liden Fisk kaldet: Tangsprel (*Blennius Gunnellus.*)

Kurksangavok og Kurksarpok, see under næstforegaaende.

Kursékpok, *t. intr.* 1) er i god og ønskelig Stand.

Angæ-

Angæjut kursékpa? er din Broder frisk? 2) er ret som man vil have den el. til Behag og Fornøjelse. Silla kursékpok, det er got Veir. Innung una kursékpok, det er et Menniske, som alle maae lide.

kurséktipok, *intr.* bliver el. er bleven bedre; bedrer sig.

kursékſarpok, *tr.* 1) gjør i stand el. tilrette; gjør det efter sit Hoved. 2) bringer en tilrette.

kursiok, 1) *intr.* bedrer sig. 2) *tr.* forbedrer; gjør i stand; tilrettebringer.

kursegàu, synes vel om; holder for god og vel; finder Behag i.

kursegunnarpok, *intr.* er yndig: er at synes vel om; maae behage; er dydigt el. got.

kursëipok, *tſ.* 1) er ej god; er ubehagelig. 2) er syg; er ej ret i Stand.

Kursiok, see under næstforegaaende.

Kursukpok, *tr.* har fordærvet det.

Kussèk, Dryb.

kussérpok, *ſ. intr.* dryber.

kusserſórſõvok, *intr.* det dryber meget stærkt.

kusserbigàu, *tr.* dryber paa.

kusserſipok, *t. tr.* lader dryppe el. falde draabeviis.

kutte, en Draabe.

kussektàk v. kyssektàk, en Steendolp; en Steensqvete (*Motacilla Oenanthe.*)

kussugak, 1) en Jistap. 2) en Beegtap (som hænger ned fra et tjæret Huus.)

kussorak, 1) en Knop paa Enden af en Skoerem. 2) et Skoespende.

Kuttarorpok, 1) *intr.* gaaer over Land, langs Strandbredden, naar andre fahre til Baads. 2) *tr.* forfølger Baaden langs Strandbredden for at være med (Menniske el. Hund.)

Kutte, see under Kussek.

Kuttekpok, *intr.* læller; taler ej tydelig (Børn el. visse Aldrende.)

kuttektok, lallende; utydelig talende ved afbrudte Ord.

kuttëipok, *tſ. intr.* taler reent og forstaaelig.

kuttëitſok, lydelig talende.

Kúttuk, 1) Halskravebenet. 2) tvende store Stjerner paa Himmelen, der sidde hver i sin Kant, og ere uden Tvivl Himmeltegnet: Tvillingerne.

Kùyt-

Kùytſok, Harpix. kuytſortun-étok, Campholium.

Kuzôk v. zúngoak, *adj.* liden; meget liden. 2) *adv.* lidt; meget lidt; en ſmuke bitte. Sillat kuzôk, ei det var ſaare lidt el. alt for knap taget.

kuzôkau, *intr.* 1) er ſær liden. 2) er meget lidt.

Kvannek, ſee Kuannek.

Kyak, Stræk-Seenerne bag paa en grønlandſk Bue for at holde den ſtiv.

kyalik, en Bue, ſom er belagt med ſaadanne Seener. 2) en Bue-Sav.

Kyanak, ſee under Kujavok.

Kyat, ſee under Kiga.

Kyavok, ſee Kujavok.

Kyek, 1) det nederſte af Ryggen; Krydſet. 2) Kiølen i et Skib.

kyékpok, *t. tr.* ligger hos (et Fruentimmer); beligger.

kyamikpok, *ſ. tr.* bærer noget over Lenderne.

Kyſſektàk, ſ. under Kuſſek.

Kæ! ſee under Kà.

Kæ̕k, *i plur.* kæ̕it *v.* kæ̕rſoït, graa Haar i Hovedet.

kæ̕rſok, graahaaret; graahærdet.

kæ̕rſôvok v. kæ̕rſôrſôvok, *intr.* er graahærdet; har graa Haar i Hovedet.

kæ̕rſoïartorpok, *intr.* bliver graahærdet af Alder.

Kækkæ̕k, 1) Andeſkrig. 2) Sladderhank.

kærpok v. kæ̕rtarpok, *ſ. intr.* ſiger: kæk (Anden.)

kærtlutôk, en And; Vildand; Græs-Aand (*Anas Boſchas.*)

kærtlutôrpok, *intr.* faaer en Vildand.

kærtlutôrniarpok, *intr.* er paa Vildandejagt.

kærtlutorpiàrſuk, en Hviin-And (*Anas Clangula.*)

Kækſuk, ſee Kákſuk.

Kærrak v. ràitſiak, 1) en liden Søefugl kaldet: Boesſiær; Søekonge (*Alca Alle.*) 2) en Steenbider.

Kærpok, ſee under Kæk.

Kærſok og Kærtlutôk, ſee under Kækkæk.

M.

Maglórpok, 1) *intr.* er løsnet; ligger løs; vakler. 2) *tr.* løsner.
maglóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
Mäiktovok, *intr.* er haardfør; er stærk til til at udstaae Besværligheder (Kulde, Sygdom, Slid.)
mäikturſok, haardfør; stærk til at lide ont.
maïktôk, meget haardfør.
mæïpok, *tſ. intr.* er kjælen; er ømskindet; kan ej taale ont.
mæïtſok, kjælen; ømskindet.
mæïtſokâu, *intr.* er meget kjælen; kan ingen Ting taale.
Majórpok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer op; fahrer op (paa et høit Sted.) 2) stiger i Højden fra Horizonten. (Skyerne.)
majortípok, *t. tr.* 1) fører op; bringer i Vejret; hjelper op i Højden. 2) trækker op om Lenderne (Buxer.) 3) kommer til at stige fra Horizonten. Nuïær majorkipèjquangnab, Skyerne trække op for Norden-Vind.
majoárpok, *intr.* 1) gaaer op ad; stiger op. 2) flyver; flavrer.
majoárbik v. ártarbik, 1) en Stige; Trappe. 2) Venlingerne i et Vant.
majoáriak, et Sted, hvor der maae stiges op ad el. flyves og flavres.
majorárpok, *intr.* fahrer imod Strømmen.
majoráriak, Mod-Strøm.
majõupok, 1) *tr.* bærer op; bringer op fra Stranden. 2) *intr.* er opbaaren.
majõurſak, det opbaarne.
Màitſekpok, *intr.* er vaad.
màitſektok, vaad; ſom er kommen Væde til.
maitſékterpok, *t. tr.*)
maitſektériok, *intr.*) vander; væder; begyder med Vand.
maitſéktigak, vandet; begydet; gjort vaad.
Mâjukpok, *intr.* 1) er ækel; væmmes el. ækles ved en Ting (Spiſevahre; ſtidenvorne Kost ꝛc.) 2) er kræſen; er kræsker.
mâjuktok, 1) ækel. 2) kræſen.
mâjugâu, *tr.* væmmes derover; ækles ved; er færdig

dig at brække sig derover.
mâjúngnarpok v. nakáu, *intr.* er væmmelig; man maae ækles derved.
mâjúngnartok, væmmelig.
mâjursúsek, 1) Væmmelse; Ækelhed. 2) Kræsenhed.
mâjuï'pok, *tſ. intr.* 1) væmmes ikke ved noget; er ej ækel. 2) er ej kræsen el. lækker af sig.
mâjuï'tsok, den som ej er ækel el. kræsen.

Makäipok, *tſ.* 1) *intr.* er borte; er væk. 2) *tr.* savner.
makäitsok, som er borte el. væk.
makäirsiok, *intr.* savner noget; mærker at det er borte og veed ej hvor det er blevet af; det er kommen fra ham.

Makkiárpok, 1) *intr.* splittes Stykker af; gaaer Splinter el. Fliser af; splintres ud. 2) *tr.* splitter ad i Fliser; splintrer ud.
makkiárnek, Splint; Fliis; Hammerslag.
makkiarnérsoït, *car. ſing.* større el. mange Splinter; især: Afskoldninger paa Træe af Solens Hede.

Makkípok, *t.* 1) *intr.* staaer op (fra at ligge); er opstanden. 2) *tr.* opreiser.
makkítok, opstanden.
makkiârpok, *intr.* er tilig opstanden.
makkiârtok, tilig opstanden.
makkirsúsek, Opstandelse.
makkísimavok, *intr.* er opstanden og udgaaet.
mrkkíttarpok, *intr.* tumler sig omkring med sin Kajak; kantrer med den og rejser sig op igien.
makkíttakarpok, *intr.* kan rejse sig op igjen med sin Kajak, om han end kantrer. i *neg.* forstaaer ej den Kunst at rejse sig op med en kantret Kajak.
makkittaríkpok, *ſ. intr.* kan hurtig omtumle sig i sin Kajak; er got udlært paa denne Kunst.
makkíttavok, *intr.* 1) er oppe af Sengen. 2) gaaer oprakt; er rank; kraner. 3) er stolt el. hovmodig; mener noget om sig selv.
makkíttarsok, 1) rank; oprakt gaaende. 2) stolt; hovmodig.
makkittarlôk, *intr.* meget stolt; storagtig; indbilsk.

makkittanek v. kittarsúsek, Stolthed; Storagtighed; Hovmod.
makkittatigáu, tr. er stolt af; bryster sig deraf.
makkitérpok, t. 1) intr. staaer op af Sengen; er i Færd med at staae op. 2) tr. opvækker; faaer til at staae op.
makkitípok, t. tr.)
makkitítsiok, intr.) oprejser.
makkitítak, oprejst.
makkitôvok, intr. er oppe af Sengen; er den opstandne (medens andre endnu ligge.) Makkítokangilæt? Nagga, Pele makkitôvok; Er ingen oppe hos dem? Ja, Peder er opstanden.
Makitsek, den Deel af Rumpen, som staaer oven for Buxerne paa Grønlænderne; den blotte Deel af Kroppen imellem Pelzen og Buxeliinen.
Mákkivok, intr. aabner sig; gaaer Hul paa (en Byld.)
mákkirìok, en Byld som er moden og gaaet Hul paa.
makkirsárpok, tr. aabner; skaffer Hul paa; trækker Hul paa.
makkirsáut, Trækplaster.
Makko, see under Manna.
Makperpok, s. 1) intr. er aabnet el. opladt. 2) tr. aabner; oplader; oplukker (sammenlagte el. nedad lukte Ting.)
makperáu v. persarpok, tr. det samme i sidste Bemærkelse.
makpersægak, 1) aabnet; opladt. 2) Oplukkelse. i plur. makpersækkæt, a) Oplukkelser. b) en Bog; Bøger.
makpersáut, en Nøgel.
Maksek, en tynd rødagtig Hud, som sidder paa Hvalfisken imellem Sværen og Spækket.
Máksarpok, tr. dysser et Barn i Søvn; synger og nynner for det, for at faae det til at sove el. tie.
Máktak, Sværen paa en Hvalfisk; den yderste nøgne Hud paa hvalartede Fiske.
maktartorpok, intr. spiser Svær.
Mallárpok, intr. lægger Hovedet bag over.
mallarningoak, en Dverg.
malléngarpok, tr. kiger op efter noget.
malléngavok, intr. har Hovedet paa Nakken og kiger

kiger op ad; staaer og seer op i Vejret.

Mallarningoak, see under næstforegaaende.

Mâlavok, *intr.* skriger (en Hund, som bliver bidt el. slagen.)

mâlarsok, en Hund, som skriger.

Mallengarpok og Mallengavok, see under Mallárpok.

Mallére og Malleroarpok, see under næstfølgende.

Mallik, en Bølge.

mádlerpok, *t. intr.* der gaaer Bølger (især nær ved Landet.)

madleriartorpok, *intr.* der rejser sig store Bølger.

mallikpok, *t. tr.* 1) følger efter. 2) ligner; arter paa. 3) efterkommer; retter sig efter; gjør det befalte.

malligak, efterfulgt; den man følger. 2) den man arter paa. 3) i *pl.* mallikkæt, en Stiim Sælhunde, som man forfølger, især naar man driver dem paa Land.

malligekſak, 1) nogen at efterfølge. 2) et Exempel at efterligne.

malligárpok, *intr.* faaer en Sælhund ved at forfølge en Stiim.

malligárniarpok, *intr.* forfølger en Stiim Sælhunde for at drive dem paa Land el. slaae Piil i nogen af dem.

mallikte, en Efterfølger.

mallére, en opjaget Sælhund el. andet Søedyr, som man forfølger.

malleríkſak, en Sælhund el. andet Søedyr at komme paa Jag efter.

mallerigàu,)
malleripok.) *tr.* faaer en saadan Sælhund dræbt, som man har været paa Jag efter.

malleritak, den Sælhund, en har fanget paa Jag, ved at slaae sin Piil i den (bruges kun *cum. suff.*)

malleritarau, *tr.* han hat ved sin Piil dræbt den, da han var paa Jag med andre.

mallérkiarpok, *intr.* fahrer ud paa Sælhundejag.

mallernakàu, *intr.* er god at forfølge (en Sæl.)

mallernêkau, *intr.* er slem at forfølge; holder det længe ud, inden man kan faae den fanget.

mallérſorpok, *tr.* forfølger; jager efter med Hujen og Skrigen (Sælhunde, Soefugle rc.)

mallérſugak, forfulgt.

mallerſórnek, Forfølgelse.

mallersútlarpok, forfølger stærkt.
mallersorte, en Forfølger.
malleroártpok, *tr.* 1) er i Følge med; gaaer el. fahrer saa sagtelig efter; holder sig i Nærværelsen ved. 2) adlyder; retter sig efter; holder sig efterretlig.
malleroártok, en som holder sig i en andens Følge el. som følger saa sagtelig efter.
malleroártak, helst *cum. suff.*
malleroárta (*subint.* Sekkerngub,) Aftenstjernen (fordi den sees strax, naar Solen gaaer under, og er den ligesom i Hælene.)
malleroupok, *intr.* er følgagtig.
mallíkserpok, *s. intr.* øver Horeleeg (som skeer undertiden iblant gifte Hedninger, saaledes, at en Mand springer frem paa Gulvet med Trommen i Haanden, og synger en Vise, bydende derunder noget frem, som han vil give den Qvinde, der vil følge ham efter bag en Afdeling eller under Brixen, da imidlertid de andre synge tillige med Qvindens Mand, som derover er ganske foldsindig.)
mallikserfut, *car. sing.* de som øve saadan. Horeleeg.
mallikfiorpok, *intr.* fahrer imellem Bølgerne; er til Baads, naar der gaaer stærke Bølger.
mallimærpok, 1) *intr.* Haarene ligge glat paa et Skind og style ikke. 2) *tr.* sletter Haarene paa Skindet (helst med Vand) at de kunne komme til at ligge glat an.
mallimærsiok, *intr.*)
mallimærsarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
mallérngerpok, *s. intr.* det samme, helst med Urin, hvorved Uhumskheden tillige borttages.
mallingnâvok, *intr.* er gaaet el. fahret bag efter, da de andre alt ere af Syne.
mallingnikpok, *intr.* efterfølger.
mallingniktok,)
mallingnâursok,) en Efterfølger.
maglupok, *tr.* løber efter nogen med noget.
Mallikpok, Mallikserpok, Mallimærpok, Mallingnâvok og Mallingnikpok, see under næstforegaaende.
Mallina, Solens *nomen proprium* (det samme som Agut.)

Mallugàu, *tr.* bliver vaer; opdager; mærker en noget af.
mallugirsak, det man bliver vaer el. mærker en af.
mallungnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er kjendelig; røber sig. 2) har Lyder; er Lydefuld.
mallungnartok, 1) kjendelig; aabenbar. 2) Lydefuld; som har Lyde el. Skavank.
mallungnarsiok, *intr.* 1) det lader sig nu see; man kan kjende det; det er nu kjendelig nok. 2) han har forandret sig; han er ikke som han plejer; han har nu blottet sig, saa man seer, hvad Mand han er.
mallugosukpok, *intr.* mærker til Forandring.
mallugosungnarpok v. nakàu, *intr.* det gaaer ham mod Sædvane; det er nyt med ham, at saaledes skee; han har nu faaet Lykken med sig.
mallukſarpok, *intr.* bliver vaer; kommer efter noget.
malluzùk! det er gammelt med ham.

Mammàk, det som smager got; velsmagende. Sillat mammàk! Ah! hvor got smager ikke det!
mammárpok v. makàu, *intr.* smager got; er velsmagende.
mammártok, velsmagende; det som smager got.
mammaràu, *tr.* 1) finder Smag i. Neke mammarâra, Kiød smager mig vel. 2) vil gjerne have en paa Munde; bagvasker; berygter ham.
mammardlerpok, *ſ. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
mammardlersok, en Bagvasker; som gjerne vil have Folk paa Munde.
mammarirsak, 1) det man finder Smag i. 2) den man vil ud over el. have paa Munde.
mammaritlarpækpok, *tr.* taler stærkt paa ens Bag; søger at bringe ham i et ont Rygte.
mammarnarpok, *intr.* det smager nu got, som man ej før har kunnet fordrage; det er første gang man har kunnet spise det. Sullupäugak mammarnarpok, nu først smager Rødfisk mig.
mammartorpok, *intr.* faaer det, der smager ham.
mammëipok, *ſ.intr.* smager ilde.
mammëitsok, ilde smagende.

mammeigau, *tr.* finder ej Smag deri; gider ej spise det.

Mamârpok, *intr.* fælder Haar (en Sælhund.)

mamâlerpok, *s. intr.* begynder at fælde (naar Haarene sidde løse og Huden er brunagtig.)

mamârtok v. mâlersok, en Sælhund, som fælder Haar el. hvis Haar ere løse.

Mammarpok, s. under Mammak.

Mammieitsekpok, see under Mammiæppok.

Mammiok, *intr.* kaster Sæden fra sig; har Sædflod om Natten.

mamminek, Sædvædske; den mandlige Sæd.

Mammípok, *ts. intr.* 1) groer til; heler sig (et Saar.) 2) lukker sig; fryser til (et Hul i Jisen.)

mammitipok, *t. tr.*)

mammititsiok, *intr.*) heler; læger (et Saar.)

mammititsirsok, en Vundlæge.

mammiliktipok, *t. tr.* heler; lukker til (en Aabning.)

mammisuipok, *ts. intr.* er ulægelig; vil ikke hele sig; vil altid holde sig aaben.

Mammit, 1) helst *cum. suff.* mammínga, Kjødsiden paa et Skind. 2) et tyndt slimigt Spæk, som sidder paa et Sælskind, efter at det rette Spæk er slaaet derfra. 3) dette afskavet og kogt i salt Vand til en grønlandsk Ret, der seer ud, som en Pandekage eller Liim-Lap.

mammitorpok, *intr.* spiser en saadan Ret.

Mammiæppok, *t. tr.* støder el. forarger sig over en; opholder sig over ham. Tauna mammiæppâ, hun støder sig over ham.

mammiëitsekpok, *t. intr.* bliver stødt; forarges; ærgrer sig; er nem til at blive fortrydelig.

mammiægâu, *tr.* forarges ved; holder sig op el. støder sig derover; tager Forargelse deraf. Okauzee mammiægâka, jeg forargede mig over hans Tale.

mammiægirsak, Forargelse; det man støder sig over.

mammiænarpok, *intr.* er anstødelig; giver Forargelse.

mammiænartok, anstødelig; forargelig; angribende; anfægtende.

mam-

mammiærsárpok, *tr.*)
mammiærsáïok, *intr.*) forarger; giver en Anstød; støder ham for Hovedet med Ord el. Forhold.
mammiærsaut, Anstød; Forargelse; det hvorved man støder el. forarger andre.
mammiærsautigàu, *tr.* det er ham til Forargelse; han støder sig derover; han angribes derved; det anfægter ham. Okauzisit mammiærsautigèj, dine Ord vare ham til Forargelse el. du stødte ham ved din Tale.
Mamokàk v. mangokàk, en tykhaaret Underpelts (af Rheensskind el. Lammeskind.)
mamokalik, en med saadan Underpelts paa.
mamokalliok, *intr.* syer en saadan Underpelts.
Mâna, nu; paa nærværende Tid; nu strax.
mánakut, til denne Tid; ved denne Tid. mânakut pilersârpok, til denne Tid havde han det i Sinde.
mánasut, som nu; ligesom paa denne Tid.
mánangak, just nu; fornemmelig nu.
Manna v. mænna, *intr.* og mattoma, *tr.* denne; dette. i *dual.* og *plur.* makko, *intr.* og makkoa, *tr.* disse.
tamanna v. tamænna, *intr.* i *dual.* og *plur.* tamakko, *intr.* og tamakkoa, *tr.* det samme relative (see Gram. VII. Cap. §. 7.)
mænnársoak, denne store. i *plur.* makkorsoït, disse store.
mænnángoak, denne lille. i *plur.* makkûngoæt, disse smaa.
mattomóna, 1) gjennem denne. 2) ved denne Tid.
tamattomóna, ved den samme Tid; samme Gang.
mattomanévtine, den Tid vi nu leve; vor nærværende Levetid; i dette Liv.
Mâne, her; paa dette Sted.
tamânè, der; paa det Sted.
mánēpok, *intr.* er her.
tamánēpok, *tr.* er der.
mãunga, hid; herhid; herhen; hertil.
tamãunga, did; didhen; derhen; dertil.
maungēinak, 1) kun hid. 2) forgjeves; hen i Vejret.
maungēinalliorpok, *intr.* gjør noget hen i Vejret.
maungēinartarpok, *intr.* skeer tilfældigviis el. som en blind Skjæbne.

maungnarpok, *intr.* kommer hid.
tamâungnarpok, *intr.* kommer did.
mânga, herfra; fra dette Sted.
tamânga, derfra; fra det Sted.

Mánnek, et Stykke grovt Moos at antænde Lamper med.
mánnerak, Lampemoos, før den bliver brugt.
mánnerpok, *tr.* lægger Vege af Moos paa Lampen.
Mannêlak, Mannêppok og Mannerák, s. under Mannipok.
Mannerpok, see under Mannek.

Mángek, Hærde; Haardhed; Fasthed; Stivhed.
mangersoak, en meget haard Steen. *A.*
mángerpok, 1) er haard; er fast. 2) er stiv; giver ikke efter. 3) er haardnakket; er ubøjelig.
mángertok, haard; fast; ubøjelig.
mangertórsoak, 1) meget haard. 2) haardnakket.
mangertipok, *t.* 1) *intr.* a) bliver haard; hærdes. b) bliver ligesom stiv og indkrumpen af Kulde. c) forhærdes; forhærder sig. 2) *tr.* a) hærder. b) forhærder.
mangertórnek, Rust; Anløb; Spanskgrønt; Kobbergrønt.
mangertórnerpok, *s. intr.* ruster; er rustet el. anløben.
mangertornilik, rustet; anløben.
mangertorneriarpok, *tr.* }
mangertorneriáïok, *intr.* } skraber Rust af.
mangiárpok, *tr.* slider frossen el. haardt Kjød løs med Tænderne; gnaver tørt Kjød el. Fisk i Stykker; støder noget løs med Trynen. Polikit mangiætlâraut, Sviin ville gjerne støde Alting løs med deres Tryne.
mangívpok, *t. tr.* gnaver af med Munden; støder af med Trynen (bruges kun om Dyr, som strax række til Føden med Munden.) Arèit sâuæt mangívput, see der gaae Faarene og rykke Græs.
Mangertornek, see under næstforegaaende.
Mangiarpok og Mangívpok, see under Mangek.

Mangivsèk, 1) et Skind at lægge under Maden, man sætter frem. 2) en

Borddug. 3) et Skind el. Hynde paa Sædet (enten i Huset el. i Baaden) 4) et Plaster.

mangivsérpok, *s. tr.* 1) lægger et Skind under Maden. 2) lægger Skind el. Hynde paa Bænken el. paa Sædet i Baaden. 3) lægger Borddug paa. 4) lægger Plaster paa.

Mangok, Roden af Vækter.

Mangokak, see Mamokak.

Mángukpok, 1) *intr.* a) det bliver mildt Vejrlig; lindrer i Kulden; er Slindring i Vejret. b) bliver optøet; blødner (frossen Kiød, som er lagt i Huset.) c) kommer til sin naturlige Varme igjen (naar man fra Kulden er kommet i Huus.) 2) *tr.* den (neml. Heden) faaer det tøet.

mangŏumiok, *intr.* 1) det mildner; Kulden sætter sig; Frosten tager af. 2) det begynder at blive optøet og blødt (det frosne Kiød.)

mangukserpok, *s.* 1) *intr.* er bleven optøet og blødt, saa man kan handle det (det frosne Kiød.) 2) *tr.* skaffer det optøet.

Mangúpok, 1) *tr.* putter ind; stikker ind; driver el. trykker ind. 2) *intr.* er inddreven; er indputtet el. stoppet ind.

mangúterpok v. mangívterpok, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

mangútak, inddreven; indstoppet; indputtet; indstukken; indtrykt.

Manigórpok, *tr.* 1) giver en gode Ord; ydmyger sig for ham; beder ham om Naade. 2) lemper sig efter ham i sin Tale; smigrer for ham og søger at vinde ham ved god Tiltale.

manigŏupok, *intr.*)
manigoubigàu, *tr.*) falder til Fode; giver gode Ord.

manigŏutok, den som falder til Fode; den som ydmyger sig og giver gode Ord.

manigortipok, *t. intr.* bliver falden til Fode el. bedet om Naade.

manigorsiok, *intr.* vil gierne have Knæfald; fordrer Ydmyghed; er for at smigres.

manigorsingitsok, den som er ligefrem og fordrer ingen Underdanighed; den som ej kan fordrage Smiger.

manigungnakàu, *intr.* der udfordres stor Ydmyghed el. Underdanighed hos

hos ham; han er vanskelig at være hos.
manigōukajukpok, *intr.* er for at smigre; lemper sig idelig efter andre.
manigōukajuktok, en Smigrer.
Maníkpok, *f.*)
maníktorpok,) *intr.* hulker i Graad; snøfter af det man har grædt.
Mániok, 1) *tr.* a) frembyder; fremholder noget. b) udlægger el. udhænger noget til at tørres. 2) *intr.* er udlagt til at tørres.
manilerpok, *f. tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
manivigàu v. lerbigàu, *tr.* frembyder en noget; holder ham det frem; tilbyder ham.
Mannípok, *tf. intr.* er jevn el. slet.
mannerárpok, *intr.* det samme.
manneràk, det jevne; det slette.
mannerársoak, den slette Jis.
mannitsok, jevn; slet.
mannírsarpok, *tr.*)
mannirsìok, *intr.*) 1) sletter; jevner; planerer; gjør jevnt. 2) slethøvler. 3) ruller; mangler. 4) stryger Klæder.
mannirsàirsok, en Planerer; en Jevner.
mannirsàut, 1) et Redskab at gjøre jevnt el. planere med 2) en Slet-Høvl. 3) et Mangletræe; en Rulle. 4) et Strygjern.
mannirsiok, *intr.* bliver jevn.
mannerikšiok, *intr.* jevner sig; lægger sig (Bølger.)
mannêlak, 1) en Ujevnhed; en liden Bulk el. Forhøjning paa en Slette. i *plur.* mannêlæt, a) ujevne Steder. b) en Flintelaas.
mannêlavok, *intr.* er en Ujevnhed paa et Sted, som i det øvrige er slet.
mannêpok, *tf. intr.* er ujevn el. knudret; har Bulker.
mannêtsok, ujevn; knudret; bulket.
Manno, Hagestykket i en grønlandsk Pelts.
mannusinek, helst *cum. suff.* mannuserngа, Hagestykkets Omrand; den Bremmesyening, som indfatter det. 2) man skal og i visse Landets Egne bruge det Ordsprogsviis om Bedrag: Mannuserngа v. mannub sinà okarpok, Hagestykkets Rand taler ɔ: man taler ikke af Hiertet; det er ej meent som sagt.

Mannudlorpok, 1) *intr.* Smerten lindres; det dulmer; værker ej mere saa stærk. 2) *tr.* stiller Smerten; faaer det til at dulme.

Mápserpok, *f.* 1) *intr.* a) begynder at lukke sig el. groe til (et Saar,) b) er got Læge-Kjød. c) Saaret groer hastig sammen. 2) *tr.* a) lægger Plaster paa (for at læge et Saar.) b) bier til det er lægt. Kidlek mapseradlaissauara, tâva/audlaromarponga, jeg maae bie til Saaret er lægt, før jeg kan fahre bort.

mapsersok, god at læge.

mapsâut, Læge-Plaster.

mapsikpok, *f. intr.* har got Kjød at læge.

mapsingoæt, *car. sing.* got Kjød at læge; meget got Groehul.

mapsêpok, *tf. intr.* 1) er seent Kjød at læge. 2) Saaret vil ej læges; det breder sig ud el. æder om sig.

mapsêtsok, vanskelig at læge; ont Saar.

Mapto, 1) Haardhed; Fasthed. 2) Drøjhed; Grovhed.

máptovok, *intr.* 1) er haard el. fast; er tyk og stærk; er ej slap; kan ej saa let bides paa. Siko máptokâu, Jisen er meget tyk og ej god at faae stødt igjennem. 2) er drøj el. grov; er stærk (Spise.) 3) er følesløs el. haard af Natur. 4) smittes ej; intet kan fænge ham.

mapturſok. 1) haard; fast; tyk; stærk. 2) grov; drøj.

Mâŕak, 1) Leer. 2) Kalk. 3) Kride. 4) et Leerkar; en Potte; en Suurbrøndskrukke; et Leerfad.

maŕáïok, *intr.* murer; kalker.

maŕáïrsok, en Muurmester; en Kalker.

maŕiorpok, *intr.* i Alm. arbejder i Leer el. Kalk. a) slaaer Kalk. b) ælter Leer. c) murer. d) kalker. e) gjør Potter. f) brænder Teglsteen.

maŕiortok, i Alm. den som arbejder i Leer el. Kalk. a) en Kalkslager. b) en Muurmester. c) en Pottemager. d) en Teglbrænder.

maŕiorbik, en Kalkbænk.

maŕiut, 1) en Muurskee. 2) en Kalkkølle.

maŕanek, stiden Tran i Lampen, som er tyk og sej.

marángùvok, *intr.* er tyk og fej (Lampetranen.)
marangærpok, *f.* 1) *intr.* er stilt ved sin skidne Tran (Lampen.) 2) *tr.* stiller den derved; reenser den.

Mardlùk, 1) to; tvende. 2) i *plur.* mardlukt, tvende, (sagt til et *Collectivum*, see Gram. V. Cap. §. 5.) 3) brunes og sieldnere *cum suff.* mardluæt, den anden.

mardlungnik, 2de Gange.
mardlûvok, *intr.* er 2de; bestaaer af to. i *dual.* mardlûpuk, ere to i Tallet.
mardlùksák, eet hvoraf kan blive tvende (f. Ex. eet Skind, hvoraf kan blive 2 par Buxer.) i *dual.* mardlùksæk, tvende, hvoraf kan blive tvende af en anden Art (f. Ex. tvende Skind til 2 par Buxer.) i *plur.* mardlùksæt, flere, hvoraf kan blive tvende (f. Ex. flere Hagl til 2 Skud.)
mardluksâvok, *intr.* af det ene kan blive tvende. i *dual.* mardluksâupuk, af de tvende kan blive tvende af en anden Art. i *plur.* mardluksâuput, af de flere kan blive tvende. Akertlûngoaka mardluksâuput, jeg har Hagl til 2 Skud.

mardlûngerpok, 1) *intr.* a) bliver 2de. b) bliver den anden. c) bliver Tiirsdag el. er Tiirsdag (den anden fra Søndag.) 2) *tr.* deler det i 2de; gjør tvende deraf. heraf:
mardlûngormet, i Tiirsdags.
mardlûngorpet, paa Tiirsdag.
mardlulliæk, *car. sing.* Tvillinger.
mardlualik, en som har 2de Koner.
mardluïngorpok, 1) *tr.* deler flere i 2de Hobe el. Samlinger. 2) *intr.* i *pl.* blive stilte i 2de Hobe; gjøres til 2de Samlinger.
mardluveek, *car. sing.* 2de Flokke, og 2 enkelte i hver Flok (f. Ex. Akèiksit mardluveek tekkogika, jeg saae 4 Ryper, 2 og 2 hos hinanden) i *plur.* mardluveet, 2de Flokke, men flere i hver Flok (f. Ex. Akèiksit mardluveet tekkoèj, han saae endeel Ryper i 2 Flokke.)
mardluvìksæt, *car. sing.* endeel Stykker, hvoraf kan blive 2de hele sammensatte (f. Ex. flere Fuglehamme, hvoraf kan syes 2de Peltse.)

mardluvikſáuput, *intr. car. ſing.* 1) de ere til 2de Gange. 2) af de forſkjællige Stykker kan blive 2de ſammenſatte.

mardluvíoput, *intr. car. ſing.* de ere 2de, ſom hver beſtaaer af flere; de ere i 2de Flokke.

mardlurârpok v. rârterpok, *intr.* faaer tvende.

mardluriarpók v. riarterpok, *tr.* gjør 2de Gange i Rad.

Markíkpok, *ſ. tr.* bærer paa Hovedet.

markikſok, en ſom bærer noget paa Hovedet.

markigak, Hovedbyrde.

Márkſukpok, 1) *intr.* gaaer Stykker af noget i tynde Skoldinger; ſlia ſes ud. 2) *tr.* fliſer det ud; brækker Fliſer af (omtrent det ſamme ſom Makkiárpok.)

márkſuktok, det ſom gaaer Stykker og Splinter af; det ſom fliſes ud.

Marnek, Røde el. Materie i Saar; Edder i Bylder.

marnilik, Saar med Røde udi el. fuldt af Materie.

marniliorpok, *intr.* ſamler Røde el. Materie (Saaret.)

Marſúkpok, 1) *intr.* finder ingen Tilbagevej; ſeer ingen Udvej for ſig; mærker ſig bedragen (en Sælhund, hvis Smuthul er tilfroſſen, medens den laae opkrøben paa Iiſen.) 2) *tr.* overrumpler en ſaadan beſtedt Sælhund.

marſúktak, en Sælhund fanget ved ſlig Lejlighed.

Maſik, 1) Tvertræet i en Kajak, ſom ſtaaer i en krum Bue over Knæerne foran Ringen. 2) Gjelle; Toktn i en Fiſk. 3) den krumme Opbugning paa hver Side af Halſen, ſom foraarſages, naar man ſtrækker Armene ud.

maſimio, Gjelleluus; Toktne-Trold (*Lernæa.*)

Mattarpok, 1) *intr.* a) klæder ſig af. b) afklædes. c) trækker ſig ud af Seelerne (Hunden fra Slæden.) d) ſkyder Snoren af ſig (Rypen.) 2) *tr.* a) klæder en anden af; trækker ham af ſine Klæder. b) tager Seeletøjet af Hunden. c) foraarſager, at Rypen ſlipper af Snaren.

mattángavok, *intr.* er afklædt; er nøgen indtil Buxerne.

mattángarſok, afklædt; nøgen indtil Buxerne.

Mattérte, Buxeliining.

Matto, et Laag; et Lukke; en Lem; en Luge; en Dør; en Laage.

mattolik, med Laag ꝛc.

mattokangitſok, uden Laag ꝛc.

mattugàu, *tr.* 1) har til Lukke; ſkjules deraf; har over ſig. 2) lægger det over noget; lukker dermed.

mattôrpok, 1) *intr.* er bedækket; er ſkjult. 2) *tr.* tildækker; ſkjuler; lægger noget over.

mattòut, 1) et Dække over noget; et Skjul. 2) Plaſter paa en Skade.

mattoutikſak, 1) Dækſel; Dække at lægge over noget; Plaſter til et Saar.

mattuſerpok, *ſ.* 1) *intr.* a) bedækkes; bliver tildækket. b) har faaet Plaſter paa; er bleven forbunden. 2) *tr.* lægger Plaſter paa.

mattuvok, 1) *intr.* er lukt el. tilſluttet. 2) *tr.* lukker i; tillukker; tilſlutter.

matturſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

matturſok, lukt; tilſluttet.

mattungitſok, ej bleven lukt; bleven ſtaaende aaben.

mattuſimavok, *intr.* er bleven lukt, i *neg.* mattuſimangilak, er ej lukt; er aaben.

mattuſimangitſok, ej lukt; aaben.

mattupok, *tr.* lukker til for en.

mattuſártok, en Æſke; Buddik; Daaſe med Laag.

mattuærpok, *ſ.* 1) *intr.* er oplukt el. opladt; er aabnet. 2) *tr.* a) oplukker; oplader; aabner. b) lukker en op; oplader for ham.

mattuæïok, *intr.* det ſamme i 2de ſidſte Bemærkelſer.

mattuærbigau, *tr.* lukker op for en.

mattuærſarpok, *tr.* lukker op.

mattuærſartok, en Portner.

mattuærſaut, en Nøgel.

Mattoma, ſ. under Manna.

Mattôrpok, Mattuvok og Mattuærpok, ſee under Matto.

Māukorpok, 1) *intr.* raſler; ſmælder (f. Ex. naar noget falder ned og giver Lyd fra ſig.) 2) *tr.* daſker en, ſaa det ſmælder efter.

māukórſe! 1) hør hvor det raſ-

rasler! hvilken Smælden! 2) hvilken Dasken! han veed ret at bruge sine Næver til at give Dask.

māukollukpok v. korpallukpok, *intr.* det rasler; pladsker; giver et Smæld efter et andet.

Maukulùk, see under næstfølgende.

Māupok, 1) *intr.* a) Jorden er blød. b) sidder paa Sælhundefangst paa Jisen. 2) *tr.* fanger en Sælhund paa denne Maade.

māutok, den som sidder paa Jisen at fange Sælhunde el. er paa saadan Sælfangst.

māuvok, *intr.* plumper i; slipper igjennem med Fødderne (Snee, Morads; Jis hvor der er grundt.) Apummat māukāunga, jeg slap igjennem Sneen.

māuvak, løs Snee; Morads el. sumpig Land, hvor man ej kan gaae, uden at slippe i; Meenføre.

māuvarpok, *intr.* vader el. gaaer i Snee og Morads 2c. hvor man idelig slipper i.

māuvalliorpok, *intr.* det samme.

māuvalliut, helst i *dual.* māuvalliutik, Fodtøj til at vade paa saadanne Steder, hvor man slipper i (f. Ex. et par gode Vandstøvler.)

māuvarnarpok v. nakàu, *intr.* er slem Vej; er Meenføre; man slipper der jevnlig i med Fødderne.

māuvarnauvàrkotik, *car. sing.* Skier; Aandrer; (at gaae paa Sneen med, uden at slippe i.)

maukulùk, Morads; Søle; Jask paa Gulv el. Vej; Skarn; Skit.

maukulùkpok, *intr.* er jasket; er skident; er sølet.

maukulùngorpok, *intr.* bliver tilsølet.

maukuluïnangorpok, *intr.* bliver ganske tilsølet.

maukuluærpok, 1) *intr.* er skilt ved sin Jask og Søle. 2) *tr.* skøbler Skarn og Jask bort (af Gulv el. Vej.)

Māuvak og Māuvok, see under næstforegaaende.

Mavsak, Milten.

Mêke, en liden europæisk Hund (bruges sielden.)

Mekkok, 1) et Fuglelaar. 2) undertiden bruges det uegentlig om: et Menniskes Been. 3) Skjødet til et Sejl.

mek-

mekkotôk, langhaaret.

Ménnik, et Æg.

mennilliak, den som er ude paa Æggesamling.

mennilliarpok, *intr.* er paa Æggetogt; er ude at samle Fugleæg paa Øerne.

menniksárpok, *intr.* træffer Æg; finder Æg.

menniksórpok, *intr.* æder Æg.

menníursak, en Æggelig-ning; noget ægformigt, saasom: et Hovedvands-æg; en Testikel.

Mepok, see Mipok.

Merdlertok, et Barn (paa 2, 4 à 6 Aar.)

merdlertôvok, *intr.* er et Barn, i *neg.* er ej længer Barn; har traadt sine Børne-Skoe.

merdlertojungnærpok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

merdlâit, *plur. collect.* Børnene; Barndommen; de Smaa. Merdlâit nibliarput, Børnene skrige. Merdlâit tussartingilæt? ere de Smaa ikke hørte af deres Lectie?

merdlertorpadlâk, 1) Børnelarm. 2) Barnagtighed.

merdlertorpallækpok v. padlârpok, *intr.* 1) er barnagtig; bærer sig ad som et Barn; taler barnagtig. 2) gaaer i Barndom. 3) Børnene larmer.

merdlertorpallukpok, *intr.* det sámme helst i sidste Bemærkelse.

merdlertorpallukkâu, *intr.* det er en skrækkelig Børnelarm.

Meriárpok, 1) *intr.* spyer; brækker sig. 2) *tr.* kaster op.

meriártok, den som brækker sig.

meriárnek, 1) Brækning. 2) det opkastede; Spye.

meriarnérsoak, et halvfordærved Dyr el. Fisk, som Hayfisken el. andre store Fiske have udspyet, da de have været for store at faae ganske ned.

meriarsárpok, *tr.*)

meriarsâïok, *intr.*) kommer en til at spye; foraarsager Brækning hos ham.

meriarsâïrsok, 1) den som kommer en anden til at spye el. brække sig. 2) en Søefugl kaldet: Struntjager; Tyvjo (*Cataracta parasitica.*)

meriárnarpok v. nakâu, *intr.* det er at brække sig efter el. over; foraarsager Brækning.

meriárnartok, et Brækmiddel.

meriægak, det opkastede; Spye. Kemmib meriakke låkikia, Hunden vender sig igien til sit Spye.

meriánguvok, *intr.* er færdig at brække sig; det qvalmer og vil op igjen.

meriángunek, Qvalme; Anstød til Brækning.

meriangunakàu, *intr.* 1) er qvalmende; foraarsager Qvalme. 2) er brækkelig at see el. høre paa; man maae brække sig derover.

Merkok, 1) et Haar. 2) en Fjær. 3) *i pl.* helst *cum suff.* Græs og smaa Væxter. Nunab merkoee, Jordens Værter.

merkoríkpok, *f. intr.* 1) har brav Haar el. Fjær paa sig. 2) har smukke Haar el. Fjær. 3) er græsrig og smuk grøn (Jorden.)

merkoríksok, 1) smukhaaret. 2) smukfjæret. 3) græsrig og vel bevoxen. Narksak merkoriksok, en græsrig Mark.

merkorpok, *intr.* 1) faaer Haar el. Fjær (enten som Unge, eller efter at have tilforn mistet dem.) 2) faaer Græs; bliver grøn (Marken.)

merkokangitsok, skaldet; bældet.

merkotôk, 1) langhaaret; tykhaaret. 2) fjærrig. 3) Græsrig.

merkoærpok, 1) *intr.* a) har mistet sine Haar el. Fjær; er bleven skaldet. b) er plukket el. rykket (en Fugl.) c) er klippet (et Faar.) d) er afslaaet sit Græs; er bleven bar (en Mark.) 2) *tr.* a) skiller ved sine Haar el. Fjær; gjør skaldet. b) plukker Fjærene af (en Fugl.) c) rykker Haarene af el. klipper (et Faar.) d) slaaer Græsset af; gjør bart for Græs (et Land.)

merkoviárpok, 1) *intr.* a) mister Haar el. Fjær paa enkelte Steder ved Skud el. Afslidning (et Dyr; Fugl el. Skind.) b) slider dem af sig (et Dyr.) 2) *tr.* a) skyder Haar el. Fjær af et Creatur uden videre. Akèiksek merkoviarsinnarpara, jeg skjød kun Fjær af Rypen, uden at gjøre den videre Skade. b) slider Haarene af (Skind el. Klæder.)

Merkut, en Synaal.

merkusivik, et Naalehuus; en Skindlap med Been-

 Jode-

Foderal om, hvori sættes Syenaale.

merkuſerpok, *ſ. intr.* tager ſin Syenaal for at ſye.

merkutéjarpok, *intr.* har brukken ſin Syenaal i tu.

merkutærſerpok, *ſ. intr.* taber el. miſter ſin Syenaal.

merkutäurſak, et ſlags Jordmos kaldet: Jomfruehaar (*Polytrichum.*)

Mérngorpok, *intr.* bliver afmægtig og kraftløs; taber Kræfterne; udmattes og finder ej mere Kraft til at holde noget ud.

merngorſárpok, *tr.* udmatter; ſvækker; gjør afmægtig; ſtiller ved Kræfterne.

merngortórpok, *intr.* er ilde ſtikket til at udholde travaille; har ej Kræfter el. Helſen til at udholde ſtrængt Arbejde.

merngortolérpok, *ſ. intr.* 1) Kræfterne forgaae ham; han bliver mødig. 2) taber ſin Helſen.

merngortôvok, *intr.* er meget kraftløs; har ingen Helſen; hiver og kryber altid; ſkranter paa en eller anden Maade. Tauna aipariomangilara merngortômet, ham vil jeg ikke følge, thi han kan ingen Vej komme.

merngoærpok, *intr.* ſamler Kræfter; hviler ſig ud; trækker Luft; ſætter ſig ned paa Vejen for at puſte.

merngoærſarpok, 1) *intr.* det ſamme. Merngortolerpok, merngoærſaradlarle, hun kan ikke holde det længer ud, lad hende hvile ſig lidt. 2) *tr.* hviler dem ud; ſamler Kræfter i dem (Lemmerne, naar de ere mødige.)

merngoærſarbik, et Hvileſted; et Puſteſted; et Sted at ſætte ſig, for at trække Luft.

Mérſa, 1) denne er det. 2) er det denne? 3) Ja, ſom du ſiger. 4) omendſkjønt; dog. Ningautaránga merſa tunnitlarivne annorâmik, han er mig vred, da jeg dog har givet ham en Skjorte.

tamérſa, 1) den er det (ſom du der tager paa ꝛc.) 2) er el. var det den? 3) det var hans Ord; ſaa ſagde han; det var Meningen el. Omqvædet. 4) ſagde han ſaa? 5) ſaaſom; nemlig.

mérſale, endſkjønt; enddog.

mer-

merſamè, 1) ja viſt er det den. 2) ret ſaa; ſom du ſiger, ſaa har det ſig; O! ja viſt.
Merſerpok, ſ. intr.)
merſerràu, tr.) frygter for; tør ej give ſig i Færd med.
merſernakàu, intr. er frygtelig at give ſig i Færd med.
merſerſarpok, intr. ſtiller ſig frygtelig an; lader ſom man er vred.

Mérſorpok tr. ſyer.
merſørte v. ſortok, en Syerſke; en Skræder.
merſortikſak, 1) en til at ſye om ſig. 2) en Kjæreſte.
merſortigàu, tr. 1) har til at ſye om ſig. 2) har til Kjæreſte.
merſugak, det ſom ſyes el. er ſyet.
merſugekſak, Syetøj; noget at ſye; det ſom ſkal ſyes.
merſõupok, tr. ſyer til en anden.
merſõut, Syenaal; Syeredſkab.

Miagórpok, intr. tuder (Hunde.)
miagórtok, tudende.
miagórnek, Tuden.

Mianérpok, t. intr. vogter ſig; tager ſig Vare.
mianeràu, tr. tager ſig Vare for; agter el. frygter ſig for (ham el. det.)
mianérſorpok, 1) intr. er forſigtig; ſeer ſig for; tager ſig i Agt. 2) tr. tager ſig Vare med; omgaaes varlig med; tager det i Agt.
mianernakàu, 1) er farlig; man maae vel tage ſig Vare derfor. 2) er frygtelig; er at tage ſig i Agt for. 3) maae handles forſigtig med.
mianernartok, 1) farlig. 2) frygtelig; ſkrækkelig. 3) det ſom kræver Forſigtighed.

Míkakpok v. kikpok, t. tr. 1) river og ſlider i el. af med Tænderne. 2) rykker af el. ruſker op med Tænderne.

Mike, 1) en Bitte; lidt. 2) hvor lidt! hvor ringe! hvilken Bitte!
mikivok, intr. er liden el. lidt.
mikirſok, liden; ringe.
mikirſógalak, bitte liden.
mikikàu, intr. er meget liden.
mikirſúſek, Lidenhed.
mikigàu, tr. forſmaaer; anſeer det for lidet. Tamænna mikigâra, det er for lidet for mig.

mikivetlâk, alt for liden.
mikivetlâkau, *intr.* er alt for liden.
mikitigàu, *intr.* og *tr.* er saa liden som. Kannok mikitiga? hvor liden er den? Okûngoak mikitigà, den er saa liden som en Mide.
mikitígirsok, saa liden som; forholdsmæssig liden. Kannok mikitígirsok? hvor liden? Tajma mikitígirsok, saa liden.
mikitígirsomik, *adv.* saa lidt som. Kannok mikitígirsomik? hvor lidt?
mikliök, 1) *intr.* formindskes; bliver mindre. 2) *tr.* formindsker; gjør mindre.
miklirsak, formindsket.
miklilerpok, *f. intr.* fornedrer sig; gjør sig ringe.
mikilerâk, den næstmindste Finger; Lægefinger.
mingnek, mindst.
mingnérrovok, *intr.* er mindre.
mingnerràu, *intr.* er mindst.
mingnerrursok, mindre.
mingnerryvsârtok, allermindst.
mingnârpok, 1) *intr.* er for liden. 2) *tr.* gjør for liden.
mingnérta, *fine suff. inuf.* den mindste af flere. Okært mingnertæt, den mindste iblandt Torskene.

Mikkiak, Sylt (paa grønlandsk viis); halvraaden Kjød el. Fisk, som af Heden er mørnet og kan spises raat.
mikkiárpok, *intr.* er bleven til saadan Sylt; er halvraaden og mørnet af Heden (Kiød el. Fisk.)
mikkiártorpok, *intr.* spiser saadan Sylt el. halvraaden Kjød el. Fisk.
mítserpok, *f. intr.* bliver el. gjøres til Sylt.
mitserserpok, *f. tr.*)
mitserséïok, *intr.*) gjør til Sylt; lader halvraadne.
mikiárserpok, *f. tr.*)
mikiarléiok, *intr.*) det samme.
mitsersigak, tillavet Sylt, som man med Villie har ladet halvraadne.

Mikikpok, s. under Mikakpok.

Mikilerak og Mikivok, see under Mike.

Mikliak, 1) Navlestreng. 2) Strøelse; Under-Lag Nekkib mikliekſâ, noget at brede under Kiødet.
mikliserpok, *f.* 1) *intr.* er lagt paa noget; har noget under sig. 2) *tr.* lægger

ger det paa noget; breder noget under det.

Mikſilliorpok, *intr.* og *tr.* 1) paſſer imod; forholder ſig ſaa. 2) kan anſættes ſaa; er omtrent ſaa langt el. ſtort el. langt borte. Umanârſub Kéjakut mikſilliorpâ, Umanaks-Øen ligger omtrent ligeſaa langt i Veſter ſom Kejakuts-Øen. 3) kan omtrent blive el. være ſaa el. komme ſaa langt. Silla ajungipet Pamiunnut mikſilliyſſaugut, derſom det bliver got Vejr, ſaa kunne vi vente at naae til Friderichshaab. 4) er omtrent midtveis, ſaa der er lige langt til begge Sider. Umiarſoït ikek mikſilliorpæt, Skibet er midt paa Fjorden. 5) regner det ſaa; lader blive ſom det; tager Maal deraf; ligner derefter. Iglulſioromarpogut iglorſe mikſilliordlugo, Vi ville bygge et Huus efter eders Huus.

Mikſiok, *intr.* giver kun nogle og andre ikke, naar man gjør Uddeling.

miktak, forglemt el. forbigaaet ved Uddeling.

miktâvok, *intr.* faaer intet, skjønt andre faaer; bliver forbigaaet ved Uddeling.

mikterpok, *s. tr.* forbigaaer nogen ved Uddeling.

Millàk, en Plet; en Flek.

millákpok, *intr.* er plettet; er ſpraglet el. tigret.

millaktôk, 1) meget plettet el. ſpraglet. 2) ſtorplettet; ſtorſpraglet.

millaktôvok, *intr.* 1) er meget ſpraglet; har mange Pletter. 2) er ſtorſpraglet; har ſtore Pletter.

milláktok v. tôrſoak, 1) flekket; plettet. 2) *ſpec.* en Slibeſteens-Sæl-hund el. Fjord-Sæl, hvis Flekker ere ſtore (*Phoca hiſpida, junior.*)

milláktovok, *intr.* er flekket (med lyſe Pletter paa mørk Bund.)

millákturſok, 1) flekket (med lyſe Pletter i mørk Bund.) 2) *ſpec.* Hannen til den almindelige Ulk (*Cottus ſcorpius, mas.*)

millakulârpok, *intr.* er ſpættet; er haglet el. indſprengt.

millakulârtok, ſpættet; haglet; indſprengt. Kirkſoviârſuk millakulârtok, en ſpættet Falk (*Falco ruſticolus.*)

Millèk, en Iistap; Iis-

 ſlag

slag (andre sige Nillek, see samme *loc. alph.*)
millékpok, *intr.* er Jisslag.
Milik, *cum. suff.* milinga, 1) Lukke; Dør til en Fælde; Skudde for noget. 2) det som slutter el. tilstopper en Aabning (f. Ex. Skarn i en Rende.)
milíkpok, *t.* 1) *intr.* a) er tilsluttet (en Fælde, hvis Dør er nedfalden, saa den er lukt.) b) er tilstoppet; forstoppes (en Ræse, Rende &c.) c) er tet i sig el. compact (Been, Træe &c) 2) *tr.* tilslutter; stopper til; forstopper.
milíksimavok, *intr.* 1) er tilsluttet el. forstoppet. 2) er nedfalden (Dørren for en Fælde.)
Millórpok, 1) *intr.* kyler; kaster (med Steen el. andet af fri Haand.) 2) *tr.* a) kaster efter en el. mod noget. b) stener.
millorbigàu, *tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
milloriàk, 1) det man kaster efter; Maalet man søger at træffe. 2) et Steen Kast.
milloriárpok, *tr.* kyler efter; kaster hen imod; søger at træffe med Steen &c.
millugak, truffen ved saadan Kast; stenet.
millut, Stenen el. andet, som man kaster med.
millutigàu, *tr.* kaster med det; stener dermed.
Milúkpok, *tr.* 1) dier; patter. 2) suer.
milúktok, 1) diende; et Pattebarn. 2) den som suer.
milúktipok, *t. tr.*)
miluktitsiok, *intr.*) giver at die.
miluktitsirsok, den som giver Patte; en Amme.
miluarpok, *intr.* suer i sig; trækker til sig.
miluartok, en Svamp.
miluïak, en Vandbie; Biefl ue (*Tabanus grønlandicus.*)
miluïârsuk, saa kaldes 2de slags Fluer (*Musca vivax* og *Volucella lapponica.*)
Minnâk, noget man sparer og tager Hjem med sig.
minnârpok, *intr.* og *tr.* sparer noget til man kommer Hjem; tager noget Hjem med sig af det, man har faaet at spise.
minnârau, *tr.* tager det Hjem med sig; har sparet det til man kom Hjem.
minnâupok, *tr.* tager noget Hjem med sig til en anden. Nulle minnâupâ, han

han tog noget Hjem til sin Kone.

Minne, 1) Smaa-Regn; Støvregn. 2) Øden.

minniok, *intr.* 1) det smaaregner; er Støvregn. 2) er ødsel.

minnirsok, Ødsel; en Ødeland.

minnirsúsek, Ødselhed.

Mingíkpok, *t.* 1) *intr.* qvæster sig; støder sig; kommer til Skade; bliver qvæstet (paa en Finger, Taa ꝛc., ved Steen, Træe ꝛc. som man har med at bestille.) 2) *tr.* qvæster; støder; klemmer (Fingeren ꝛc. paa saadan Maade.)

mingiúpok, *tr.* kommer for Skade at sætte sig paa noget, som man ej skulde (f. Ex. paa et Menniskes Arm; Kiød, som laae paa Bænken.)

Mingnek, see under Mike.

Mingneriak, helst i *pl.* mingnerirsæt, Søens Afgift (som: Sælhunde; Lodder; Sild; Ulker.) *A.*

Mingo, Smuds; Skarn (helst fittet); Smitte; Ureenlighed; Fit paa Klæder; gammelt Spæk paa Jorden. 2) Jast og Piast (naar man har været ude i Regnvejr.)

mingorpok v. gúkpok, *intr.* a) besmittes; b) bliver tilsmurt el. fittet. b) smitter sig; tilsmører sig. c) er skiden; er sna[...] set. 2) *tr.* besmitter; ti[lsmører]; smører; besudler.

mingortôk v. guktôk, skidejasket; meget tilsmurt e[l.] besmittet.

mingortokáu,)
minguktôvok,) *intr.* er meget skident el. fittet e[l.] tilsmurt.

mingungnarpok v. nakáu[...] *intr.* er skident og smi[t]tende; man smører s[ig] til derpaa.

mingungnartok, skident e[l.] smittende; det hvorpa[a] man tilsmører sig.

minguk, et Insect, som [...] holder sig i selet Bu[nd] paa Vandstederne, kalde[s] Vandkalv (*Dytiscus ma[r]ginalis.*)

Mingorpok, Minguk [og] Mingukpok, see und[er] næstforegaaende.

Minnik, 1) gammelt s[ort] Spæk; Klister. 2) Ø[re]fit; Øreskarn.

minnikpok, *t. intr.* er k[li]stret i Sømmene m[ed] saadant Spæk (en Baad)

minnikterpok, *t. tr.*)
minnikteriok, *intr.*) k[li]strer, Sømmene p[aa] Baaden med sejt Spæ[k]

Minniok, see under Minne.

Minnípok, *t.* 1) *intr.* glemmer sig selv, naar man giver andre. 3) *tr.* glemmer en el. gaaer ham forbi, naar man uddeler Gaver.

minnítak, forglemt el. forbigaaet ved Uddeling.

minnitâvok, *intr.* er bleven glemt el. forbigaaet, da andre fik noget.

Mípok v. mépok, *t.s.* sætter sig; falder ned; kaster sig (bruges allene om Fugle.)

mibik, Stedet, hvor Fuglen sætter sig.

mibigâur, *tr.* sætter sig el. falder der (Fuglen.)

mítsok, den som satte sig fra Flugten (Fuglen.)

mítsimavok, *intr.* har sat sig.

mitsartorpok, *intr.* er i Færd med at sætte sig; falder; vil kaste sig (Fuglen.)

Mipse v. mivse, (andre sige Nipse, see samme.) en tør flakt Fisk (f. Ex. Stokfisk; Klipfisk.)

mipsilliok, *tr.*)
mipsilliorpok, *intr.*) tørrer Fisk paa saadan Maade; tilbereder Stokfisk el. Klipfisk.

mipsilliak, tørret flakt Fisk; Bergefisk; Klipfisk.

Misalukpok og Misarkórnak, see under næstfølgende.

Misârpok, *intr.* 1) springer oven i Vandet (Fiske el. Sælhunde, som jage efter dem.) 2) pjasker el. spretter oven i Vandet (et Menniske, der er falden i Vandet.) 3) smasker med Munden.

misâlukpok, *intr.* 1) springer oven i el. over Vandbrynen (Fisk; Sælhund.) 2) spiser.

misârtok v. sâluktok, helst i *plur. augment.* misâluktórsoït, Fiske-Stimer el. Sæl-Stimer, som springe og sprætte oven i Vandet.

misârpallukpok, *intr.* 1) det pjasker i Vandet; det lyder efter Fisk el. andre Dyr, som springe oven i Vandet. 2) smasker med Munden.

misarkórnak, en liden Fisk af Torskearten kaldet: Hyse; Kuller (*Gadus æglefinus.*)

Miserak, Dyppelse; det man dypper i.

miserárpok v. rártorpok, *intr.* og *tr.* dypper i Fit el. Tran (Fødevahre.)

miserártugak, dyppet; det som dyppes.

mise-

miserártorbik, Dyppelse-Kar.
miseraut, Dyppelse; noget at dyppe i.
Misserrarpok, see under næst-følgende.
Missiárpok v. misserrar-pok, *intr.* nægter; gaaer fra.
missiártok, den som negter noget.
missiarbigáu, *tr.* negter for en; tilstaaer ej for ham.
misserratigáu,)
missiutigáu,) *tr.* benegter det; gaaer derfra; for-negter.
miserratiginikpok, *intr.* det samme.
missiúpok, 1) *intr.* fornegter sig. 2) *tr.* a) fornegter en; bekjender sig ej for ham; vil ej kjendes ved ham. b) fortier ham; vil ej ud med, hvad man veed om ham. c) holder med ham; undskylder ham (naar andre bagtale ham); benegter det, han beskyldes for.
missiut, Negtelse; Fornegtelse; det man negter.
Missigáu, *tr.* v. sigivok, *intr.* 1) mærker; fornemmer; føler; finder til. 2) erkjender; kjender. 3) veed vel; er overbeviist om.
missigilerpok, *f.* *tr.* begynder at mærke; faaer Følelse af; kommer i Erfaring om.
missigirsak, 1) Følelse; Fornemmelse; det man mærker til. 2) Overbeviisning; det man veed og holder sig overbeviist om.
missigirsokangilak, *tf.* *intr.* kan ingen Begreb gjøre sig om en Ting; forstaaer sig slet ikke derpaa; har ingen Følelse deraf. Ajokærsoralloarpánga missigirsokarnangalo, de præke nok for mig, men jeg begriber det slet ikke.
missingnarpok, *intr.* 1) er følelig el. mærkelig. 2) er kjendelig.
missingnarsiok, *intr.* 1) bliver følelig el. mærkelig. 2) erkjendes.
missigiteipok, *tf.* *intr.* er bleven ufølsom; mærker ej mere til; har ej længer Fornemmelse af det, man før havde.
missiksorpok, 1) *intr.* er forsigtig; seer sig for; vogter sig. 2) *tr.* forfarer; beseer; randsager; undersøger.
missiksóiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
missiksortok, forsigtig.
missiksornek, Forsigtighed.

missiksôirsok, en Randsager; en Undersøger.
missiksoriartorpok, *tr*, gaaer hen for at undersøge; speider.
missiksoriartortok, en Speider.
missiksojuïpok, *tſ. intr.* er uforsigtig.
missiksojuïtsok, uforsigtig; fremfusende.
missiksojuïnek, Uforsigtighed; Fremfusenhed.
missilikpok, *t. tr.* erfarer; fornemmer; prøver el. hår Prøve af; faaer at vide el. erfare; befinder; har Forvisning el. er underrettet om.
missiliktok, erfaren; forsøgt.
missilingnek, Erfaring.
missilingniarpok, *tr.* søger at komme til Erfaring om; forsøger; prøver el. sætter Prøve paa; randsager; anstiller Prøve.
missiligut, Prøvemiddel; Prøvesteen; det hvorved man kommer i Erfaring om noget el. hvorefter man skal anstille Prøven.
missiligutigâu, *tr.* prøver derefter el. derpaa; kommer i Erfaring derved.
Missiksorpok, Missilikpok og Missingnarpok, see under næstforrgaaende.

Missukpok, *tr.* v. missuksiok, *intr.* dypper; føler det i noget (f. Ex. et Klæde i Vand; Lampevegen i Tran; Penselen i Farve.)
missugak v. suktak, dyppet; det man føler i noget.
missuktaut, Dyppelse; det man føler noget i (f. Ex. Tran; Farve.)
missuktautigâu, *tr.* dypper deri; føler noget deri.

Mitârpok, *intr.* gjekker; spøger; er narrisk i sine Lader.
mitârtok, en Gjek: en Nar.
mitârau, *tr.* spøger med; gjekkes med.
mitârnek, Gjekkerie; Narrerie.
mitarfartok, en Ertsnar.
mitâut, 1) Fixeren; Narren (det hvorved man gjør Nar af en anden.) 2) Haan; Forhaanelse; Bespottelse; haanlig Tiltale el. Behandling.
mitautigâu, *tr.* 1) fixerer; narrer; gjør nar af. 2) forhaaner; bespotter.
mitekpok, *tr.* 1) gjekker med; narrer; fixerer. 2) forhaaner; bespotter. 3) sieldnere: rykker Haarene af et Skind med Tænderne.
miteklerpok, *intr.* det samme

me i 2de første Bemærkelser; gjør nar af Folk.
miteklersok, 1) en som gjør nar af Folk. 2) en Spotter; en Forhaaner.
mitegak, 1) narret; fixeret. 2) bespottet; forhaanet.
miténgnek, Bespottelse; Forhaanelse.

Mítek, en Ederfugl (*Anas mollissima.*)
míterpok, *intr.* faaer en Ederfugl.
mitêrak, en Ederfugle-Unge.
miterniarpok,)
mitsiarpok,) *intr.* er paa Ederfuglefangst.
miterniak v. mitsiak v. mitsiartok, den som er paa Ederfuglefangst; en Ederfuglejæger.
mitersiorpok, *intr.* forfølger en Ederfugl; er kommen paa Jagt efter den.
mitersiortok, en Ederfugle-jæger.

Mitserpok, see under Mikkiak.

Mivse, see under Mipse.

Morêpok og Morêrpok, see under næstfølgende.

Morsovok, *intr.* 1) er høilændig; er steilt; er vanskelig at komme op over. 2) er sløv; er tyk i Eggen.
moriursok, 1) høilændig; op ad Bakke; en Brink. 2) tykegget; sløv; stump.
morêpok, *tf. intr.* 1) er lavlændig el. flak. 2) er skarp; har tynd Eg.
morêtsok, 1) flak; plat; lavlændig. 2) skarp; tyndegget; tyndsleben.
morêtsokarpok, *intr.* 1) har lave Hældinger el. Strandbredde. (et Land.) 2) siges og sieldnere om Skyerne, naar de i Vester blive lave og lige som jevne sig.
morêrpok v. rêrpok, *f.* 1) *intr.* slibes. 2) *tr.* a) sliber. b) sløjfer.
morêrsiok, *intr.*)
morêrsarpok, *tr.*) det samme i 2de sidste Bemærkelser.
morêrsirsok, 1) en Sliber; en Skiærsliber. 2) en Sløjfer.
morêrsit, en Slibesteen.
morêrsaut, det samme; et Sliberedskab.
morêrsivik, et Slibested; et Slibetrug med Tilbehør.

Mórsukpok, *intr.* 1) gaaer ind udi; kryber ind i noget (f. Ex. en Fugl i et Hul.) 2) stikkes el. drives ganske ind i noget,

get, saa man ej seer mere deraf (f. Ex. en Steen i blød Jord.) 3) trækker sig tilbage (en Snegl i sit Huus.) 4) gaaer ganske under (en Sælhund el. andet Levende i Vandet.) Isiname mórsukpok, da han slap i, lukkede det sig til over hans Hoved.

morsuktípok, t. tr. 1) driver det ind. 2) forstikker; forberger. 3) faaer til at trække sig tilbage.

morsuktitak, inddreven; forstukken.

morsukbik, et Sted at forputte sig udi (f. Ex. Sneglehuset.)

Mulle cum, suff. mullinga, 1) Brystvorte. 2) Bladet paa en Aare. 3) Blad paa Vexter; Løv paa Træer.

Mulluvok, intr. 1) bier; bliver længe borte; nøler ude; lenter; opholder sig paa Vejen. Saag mulluvit? hvi blev du borte? 2) er ikke kommen Hjem; er borte el. udebleven. Kina mulluvá, hvem er ikke kommen Hjem?

mullursok, udebleven; den som nøler ude.

Mumérpok, s. intr. synger og tralaller det ene i det andet med el. uden Ord; Sværmer.

Mumíkpok, s. 1) tr. a) vender om; omdrejer (et Blad); vender op og ned paa noget. b) fordrejer el. forvender ens Ord. 2) intr. a) omdrejes; vendes om el. op og ned paa. b) fordrejes; forvendes.

mumigak, 1) omvendt; omdrejet. 2) fordrejet; forvendt.

mumiksimavok, intr. 1) er omvendt. 2) er forkeert; er den urette Side ud el. er op og ned paa. 3) er fordrejet. 4) er forvendt.

mumiksimarsok, 1) omvendt. 2) forkeert. 3) fordrejet. 4) forvendt. Innuk mumiksimarsok, et forvendt Menniske.

mumiksipok, t. tr.)

mumiksitsiok, intr.) forvender; fordrejer.

mumíngavok, intr. er vrang; er utimelig.

mumíngarsok, vrang; utimelig.

mumigût v. gutiksak, en Krumskee at vende Maden med i Kjedelen.

Múrsak, et slags lange trinde Rødder, der siges at ligne Petersillie-Rødder, og falde temmelig store ved Elvene syd paa Landet.

N.

N.

Ná-āh! v. Na-na! Au! Væ!
ná-āuna! au dog! lad mig dog være med Fred! kan du ikke lade mig være.
ná-ârpok, *intr.* siger Au; ømmer sig.
na-nárpok, *intr.* 1) det samme. 2) skriger; klager sig.
nakârpok, *intr.* giver sig ynkeligen; klager el. jamrer sig lydelig.

Nâga v. Nagga, Nej.
nággale, nej ingenlunde; aldeles ikke; slet nej.
nággarpok, *intr.* siger nej.
naggarbigàu, *tr.* siger nej til en.

Nâglĕïok, see under næstfølgende.

Nâgliúkpok, *intr.* lider Ont el. Nød; prøver Gjenvordighed; har slette Kaar; plages.
nâgliúktok, nødlidende; elændig; usel.
nâgliuktípok, *tr.*)
nâgliuktítsiok, *intr.*) plager; paafører Nød og Gjenvordighed; sætter i slette Omstændigheder.
nâgliuktítsirsok, en Plager; Plagefoged.
nâgliuktúsek, Nød; Elændighed; Nødlidenhed.
nâgliúngnek, Nød; Plage; Gjenvordighed; Modgang; det at lide Nød.
nâgliungnakàu, *intr.* 1) er besværlig; er tungt at udstaae el. haardt at døje. 2) er møisommelig; fører Elændighed med sig; er forbunden med Gjenvordighed.
nâgliúngnartok, 1) besværlig. 2) møisommeligt.
nâglĕïok, *tr.* 1) lader en lide ont; kommer ham til at lide Nød. 2) overhænger en formeget til Ufordragelighed.

Náïa, en Maage; Strandmaage.
naïâinak v. naïavèk, den almindelige Maage; Blaamaagen (*Larus Glaucus.*)
naïârsoak, en stor Strandmaage.
naïardlùk v. lùrksoak, et slags store Maager med sorte Vinger; Svartbagen (*Larus marinus.*)
naïauârsuk, den ganske hvide Maage (*Larus candidus.*)
naïarsiórpok, *intr.* fanger Maager.
naïarsiórtok, en Maagefanger.

Naiklerpok, see under Nâ-ukpok.
Naïmavok, s. under Naïok.
Naïngirſarpok, intr. hopper paa eet Been.
naïngirſartok, hoppende paa eet Been.
Náïok, tr. lugter; faaer Lugt af; faaer det at lugte.
náïrſák, lugtet.
najdlérpok, ſ. tr. bliver lugtet af; kommer ham for Næſen. Atak najdlerparput, Sælhunden lugtede os.
náïmavok, intr. og tr. lugter det; har Lugten af; faaer det at lugte.
náïmarſok, den ſom faaer Lugten af noget.
naimatipok, t. tr. lader en lugte noget.
naïorpok, tr.)
naïorſiok, intr.) 1) ſmager paa noget. 2) lugter til det; ſnuſer det op i Næſen.
Naïpok, t ſ. intr. er kort.
náïtſok, 1) kort. 2) i dual. náïtſuk, et par korte Buxer; Laarbuxer el. løſe Buxer (for Mandfolkene, ſom ej bindes over Knæerne.) Laaſébuxer (for Qvindfolkene, ſom netop ſkjuler pudenda og naaer kun ſaare lidt ned paa Laarene.)
náïkau, intr. er meget kort; er for kort.
naïnârpok, tr. gjør for kort.
Nâk, 1) Bug; Mave. 2) en Rem af Bugen paa en Sælhund. 3) i dual. nærſæk, hele Bugen indvortes og udvortes med Indvolde og ſamt.
nârdlukpok, intr. 1) har en ſlem Bug. 2) har ont i Maven; har Vrid i Livet.
nârikpok, ſ. intr. 1) har en ſmuk Bug. 2) har en god Mave.
nârikſok, ſmukbuget; ſpec. Hunnen til den almindelige Ulk (Cottus ſcorpius, foemina.)
nârikſarpok, tr. ſkaffer got i Maven.
nârikſaut, Medicament for Maven; Mavedraaber.
nârſarikpok, ſ. intr. er ſtorbuget; faaer en ſtor Mave; er tyklivet (af Fedme.)
nârtovpok, intr. 1) har ſtor Bug; er tyklivet. 2) er frugtſommelig; er drægtig.
nârturſok, 1) ſtorbuget; tyklivet. 2) frugtſommelig; drægtig.
nârtôk, 1) ſtormavet; tyk.

2) frugtsommelig; drægtig.
nârtôvok, *intr.* 1) er størmavet; er tyk i Livet. 2) er frugtsommelig; er drægtig.
nârtuak, Foster i Livet.
nârtulliok, *tr.* skaffer en tyk Mave; besvangrer; gjør frugtsommelig.
nærsekpok v. seksimavok, *intr.* faaer en stor Bug el. tyk Mave; svolmer op el. hovner i Livet.
nærserrâu v. serrivok, *intr.* 1) har Mavepine; har ont i sin Mave. 2) har Colik el. Riven og Sliden i Livet.
Nakádlorpok, *tr.*)
nakadlóïok v. lôrsiok, *intr.*) kniber med Fingrene.
nakádlortok, knibende; en Kniber.
nakadlôrpuk, *intr. car. sing.* knibes; knibe hinanden.
nakadlôrtuk, *car. sing.* 2de som knibes.
Nakkákpok v. kápok, *intr.* slaaer Ansigtet ned; seer til Jorden; luder med Hovedet.
nakkángavok, *intr.* staaer el. sidder med ludende Hoved.
Nakârpok, see under Na-âh.
Nákkarpok, *intr.* falder ned; styrter ned.
nakkalérpok, *f. intr.* 1) ligger paa Fald; er faldefærdig. 2) daler (Solen.)
nakkálavok, *intr.* fálder ned et efter andet; drysser ned; triller ned; er i Fald.
nakkalatérpok, *t. tr.* lader falde ned et efter andet; lader drysse; fælder; sigter.
nakkalaterût, et Sold; en Sigte.
nakkáïok, *tr.* lader falde ned; styrter noget ned.
nakkáïrsok, den som lader noget falde fra sig.
nakkarbigâu, *tr.* falder ned paa; styrter om paa. Iglub nakkarbigátigut, Huset styrtede om paa os.
nakkatâk, et opreist Maal, hvortil kastes med Steen, for at slaae det om (i Leeg.)
nakkatârpok, *intr.* spiller med at slaae Steen el. andet ned, der er opreist som et Maal.
nakkâvok, *intr.* er faldet ned.
nakkatitsiok, *intr.* sidder over Urinballien og pisser (en Mands-Person.)
Nakkalûk, Blære; Urinblæren i Legemet.
nakkasukipok, *ts. intr.* har en liden Blære; maae tit pisse.

nakkasukitsok, den som maae pisse tit.
nakkasuktôk, den som har en stor Blære; den som kan længe holde sit Vand.
nakkasuktôvok, *intr.* har en stor Blære; kan længe holde sit Vand.
nakkasûrsak, en Dyrplante, som ligner en Blære (*Ascidia Bolteni.*)
Nakkasûnak v. nækkasûnak, Læggen paa et Been.
Nakkatak, Nakkatarpok og Nakkatitsiok, see under Nakkarpok.
Nâkau v. kigau, *tr.*)
nâkivok, *intr.*) ynkes over; viser Medlidenhed med; forbarmer sig over en.
nâkinek, Miskundhed; Medlidenhed.
nâkinnikpok, *intr.* er barmhjertig; er medlidende; forbarmer sig.
nâkinniktok, barmhjertig; medlidende; miskundelig.
nâkinningnek, Forbarmelse.
nâkinnirsûsek, Barmhjertighed.
nâkirsarpok v. kirsarajukpok, *intr.* er meget medlidende.
nâkirsartok v. kirsârajuktok, den som er meget medlidende; en Forbarmer.
nâkinarpok v. nakâu, *intr.* er ynkværdig.
nâkinartok, ynkværdig.
nâkinarsûsek, Ynkværdighed.
nâkinĕipok, *tf. intr.* er ej værd at ynke; fortjener ej Medlidenhed.
nâkinĕitsomik, *adv.* uden Barmhjertighed.
nâkitĕipok,)
nâkirsajuïpok,) *tf. intr.* er ubarmhjertig; viser ingen Medlidenhed.
nâkitĕitsok,)
nâkirsajuïtsok,) ubarmhjertig.
nâkitĕitsûsek, Ubarmhjertighed.
Nakkérpok v. nækkérpok, *t. intr.* gaaer lige frem; skyder lige (en Piil el. Bøsse.)
nækkérsarpok, *tr.*)
nækkersâïok, *intr.*) bringer den til at gaae el. skyde lige.
nækkersiok v. kertipok, *intr.* bliver lige el. vis i Skudet.
nakkêpok v. nækkêpok, *tf. intr.* gaaer ulige; skyder uvist (Pilen; Bøssen.)
Nâkinnikpok, see under Nâkau.

Nak-

Nakkiok v. nækkïok, *intr.* kan ej lade sit Vand.

nakkiavok v. kiatitsiok, *intr.* har ont ved at lade sit Vand; kan vanskelig pisse.

Nakípok, *tf.* 1) *intr.* er lav; er nedrig. 2) *tr.* trykker paa.

nakítsok, lav; nedrig (noget livløst.)

nakítak, nedtrykt.

nakídliok, 1) *intr.* bliver lavere. 2) *tr.* gjør lav.

nakidlirsarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nakíttarpok, *tr.* 1) trykker. 2) trykker Segl paa; besegler. 3) perser ned; surrer fast.

nakittáïok, *intr.* det samme. *spec.* trykker Skrifter; agerer Bogtrykker.

nakittáïrsok, en Bogtrykker.

nakittàut, 1) i Almindelighed: et Trykkeredskab. 2) i Særdeleshed: a) et Signet. b) et Persejern.

nakittægak, trykt; presset. i *plur.* nakittækkæt, trykte Sager, (Skrifter; Cattun.)

nakittarùt, 1) Surre-Redskab; Baand el. Rem at binde noget fast med; Tov, hvormed at surre det fast til andet. 2) en Perse. 3) en Bogtrykkerpresse.

nakittaruſèrpok, *f.* 1) *intr.* a) fastbindes; surres fast ved noget. b) beségles. 2) *tr.* a) fastbinder; surrer fast. b) besegler.

nakirſût, Lak; Segl; Forsegling.

nakirſûtilik, forseglet; som har Segl paa.

nakirſûſerpok, *f. tr.* forsegler; sætter Segl paa.

Nakittarpok, see under næste foregaaende.

Nâkivok, see under Nâkau.

Nákok, Benet paa Enden af en Bue-Piil.

Nalauſerdlukpok, *intr.* ængster sig; er bekymret; beknyttes i Sindet.

Nálegak, see under næstfølgende.

Nálekpok, 1) *intr.* a) er lydig; er hørig. b) er agtsom; giver agt. 2) *tr.* a) adlyder. b) ærer. c) giver agt paa.

nálektok, 1) lydig; hørig. 2) agtsom.

nalengitſok, 1) ulydig. 2) uagtsom.

nalekte, en Tilhører.

nalegiak, en Kirkegænger; den som er i Forsamling til at høre Prædiken.

nalegiarpok, *intr.* er i Forsamling til Ordets Hørelse; er i Kirke.
nalegiartorpok, *intr.* gaaer i Kirke; gaaer i Forsamling til at høre Prædiken.
nalekbik v. nalegiarbik v. giartorbik, et Forsamlings-Huus at høre Prædiken i; en Kirke.
nalengnek v. nalekſúſek, Lydighed.
nelenginek v. nalengitſúſek, Ulydighed.
nalektarpok, *intr.* 1) adlyder; viser sig lydig. 2) hører til; hører efter; viser sig agtsom.
nálegak, 1) den som bliver adlydet. 2) en Herre.
nalegárſoak, en stor Herre; Øvrighed.
nalegàunek v. gaunérſoak, den ypperste Herre; Overherre.
nalegaunerrovok, *intr.* er den ypperste; er Overherre.
nalegavèk v. vérkſoak, den rette Herre; den allerstørste Herre.
nalegángajek, en Fornemme; en af de store.
nalegangajâvok, *intr.* er fornemme; er mere end almindelig (enten virkelig el. i sine egne Øine.)
nalegangortitak, en beskikket Herre; en Befalingsmand.
nalegarâu, *tr.* har til Herre; regjeres af.
nalegâvok, *intr.* 1) er Herre. 2) hersker; regjerer.
nalegâvik v. nalegăubik, 1) Rige; Herredom. 2) det man har at gjøre sig til af el. være Herre over.
nalekkotôk, æresyg; ærgjerrig; den som ophøjer sig selv og tager gierne Ære af andre.
nalekkotôvok, *intr.* søger Ære; ophøjer sig selv; tager gjerne Ære af andre.
nalengniarpok, *tr.* stræber at lyde; holder sig efterretlig.
nalengniægak, det man holder sig efterretlig og stræber at lyde.

Nalúngiak v. giârſuk, et spæd Barn; et lidet Barn (indtil 1 à 2 Aars Alder.)
nalúngialik, en Qvinde, som har Barn.
nalungiâvok, *intr.* er et Barn.
nalungærpok, *intr.* har mistet sit Barn.
nalungærſok, den, som har mistet sit Barn.

Námakpok, *intr.* 1) er nok. 2) er tilpas; passer; er som det bør at være.

være. 3) er vel el. got el. velgjort.
námaktok, 1) tilstrækkelig; nok. 2) tilpas. 3) got; vel; velgjort.
namakàu, *intr.* 1) er brav; er meget got; passer r. 2) er aldeles nok.
namagàu, *tr.* 1) finder det tilpas; synes vel derom. Isigamækka namagækka, mine Skoe passe mig. 2) agter for nok; holder tilstrækkelig.
namagirsak, det som passer en; det som er efter hans Sind og Villie.
namagiiiarpok, *tr.* er tilfreds dermed; finder sig deri.
namāinak, lige tilpas.
namautiksak, tilstrækkelig; fuldkommen.
námaksiok, 1) *intr.* a) er bleven nok. b) er færdig; er fuldbragt; er fuldkommet. c) har faaet nok; synes nu, at det er nok; fik sin Bekomst. 2) *tr.* fuldfører; fuldbringer; fuldkommer.
namaksirsupok, *tr.* fuldfører i ens Sted; fyldestgjør for ham.

Nâme, see under Nau.

Namèk, i *plur.* nameet, Tvertræerne i en Konebaads Bund.
namiksak, et Stykke Træ tjenlig dertil.

Na-na, see under Na-āh.

Nangarpok v. gartarpok, *tr.* hindrer; forbyder; forhindrer; er en hinderlig i noget.
nangartāupuk, *intr. car. sing.* ere hinanden hinderlige; sige hinanden imod.

Nangâvok, *intr.* er tvivlraadig; er i beraad med sig selv, hvad han skal gribe til; kan ej beslutte sig; han baade vil og ikke vil.
nangāursok, tvivlraadig; den som gjør sig Betænkning over noget, og ej kan beslutte sig.

Nangiárpok, *intr.* er bange; ræddes paa farlige Steder (paa Iis; til Søes; paa steile Klipper.)
nangiártok, bange; ræd.
nangiarnak v. arnartok, farligt; rædsomt; forfærdeligt; grueligt.
nangiarnakàu, *intr.* er farligt; er rædsomt; er forfærdeligt el. grueligt.

Nangik, et Brixeskind.
nángerpok, *s.* 1) *intr.* lægger sit Brixeskind til rette. 2) *tr.* lægger det tilrette for en anden.

 Náng-

Nángikpok, *t.* 1) *intr.* er værre; er slemmere; har forværret sig (Sygdom; en Ond); kommer stærk paa (Vejret.) 2) *tr.* skyder et Dyr op paa ny.

néngnikpok, *t. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nangingnikpok, *t. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

nengniarpok, *tr.* søger at skyde et Dyr op paa ny.

nengniktok, værre; slemmere.

nengnigupok, *tr.* bliver grisKere paa noget.

Nangmakpok, *tr.* 1) bærer noget paa Ryggen (især efter en Rem, som gaaer over Hovedet el. Halsen.) 2) bærer i Aag.

nangmagak, det som bæres saaledes paa Ryggen; en Byrde.

nangmàut v. mautak, 1) en Rem el. Baand at bære noget i paa Ryggen. 2) et Aag.

nangmiupok, *tr.* paatager sig Byrden at bære.

nangmaktigàu, har ham til at bære Byrden for sig.

Nangminek, 1) *sine. suff.* Selv; han, hun, den, det selv. 2) *cum. suff.* egen; eget. som: nangmernga, hans egen; nangminerse, eders egen, o. s. fr. (see Gram. VII. Cap. §. 5, 1.)

nangminelliok, *tr.* gjør noget selv; gjør sin egen Gjerning.

nangminelliak, det man gjør selv el. for sig selv; en egen Gjerning.

nangmineràu, *tr.* har noget som sit eget. Nangminerà, det er hans egen.

nangminertorpok, *tr.* nyder noget som sit eget.

nangminertugak, den egne Ting, som nydes.

nangminertugaràu, *tr.* nyder sit eget.

nangminersiorpok, *intr.* søger sit eget.

Nappako, see under **Nappivok**.

Nappak og Nappariak, see under næstfølgende.

Nápparpok, 1) *intr.* a) er syg. b) er oprejst el. oprettet. 2) *tr.* rejser op; opretter; sætter el. stiller ret op.

náppak v. nappàut v. napparsûsek, Sygdom.

napparsimavok, 1) *intr.* a) er syg; er bleven syg. b) er bleven oprejst. 2) *tr.* har oprejst el. rettet det op.

napparsimarsok, 1) en Syg. 2) oprejst; oprettet.

nappariak, 1) en af Opstanderne

derne i Rygstykket paa en Slæde, helst i *dual.* napparirsæk, (da de ere tvende) 2) en Opstander el. Stive paa Siden af en lastet Konebaad (for at hindre Lasten at falde i Vandet.)

nappariarpok, *tr.* stikker Stiver paa Siden af Konebaaden.

nappariarsiorpok, *intr.* holder sig fast i Opstanderne og løber bag efter Slæden.

napparsariak, et særdeles langt slags Marsflue (*Sqvilla lobata.*)

napparsiok v. parsigajukpok, *intr.* bødkerer; gjør Tønder, Ballier rc.

napparsirsok v. parsigajuktok, en Bødker.

napparsiut, en Tængsel el. andet Bødker-Instrument.

náppartak, en Tønde, Ballie el. andet Trækar.

napparsortak, 1) en Knokkel paa Haand el. Fod; Ankelkod; Haandledets Knude. 2) en Flintelaas.

napparsortéjarpok, *tr.* 1) støder sin Ankelkod el. Haandledet. 2) tager Laasen fra Bøssen.

nápparut, en Mast.

napparursiok, *intr.* gjør Mast.

napparuserpok, *f. tr.* rejser Mast i et Fahrtøj.

napparût, Rygfinnen paa en Hvalfisk.

nappârtok, Rønnetræe.

nappavok, *intr.* staaer oprettet (Mast; et stykke Træe rc.)

napparsok, opreist; en Støtte; *spec.* en Konebaad-Støtte (hvorpaa man om Vinteren har Baadene liggende hvælvede.)

nappangavok, *intr.* ligger syg.

Napparsariak, napparsiok, napparsok, napparsortak, nappartak og nappârtok, see under næstforegaaende.

Nâpartorpok, 1) *intr.* gaaer lige op; slaaer lige til; rækker net op til; langer just saa til, som det bør. 2) *tr.* a) passer efter noget; retter sig derefter; tager Maal deraf; holder sig det efterretlig. Kollipsiut nâpartordlugo augoromarpotit, du skal ej skjære mere i Stykker, end Kjedelen kan rumme. Ingiarkativut nâpartordlugit ingerdlaissause, I skulle passe at holde det med vort Følge, hverken langsommere eller fortere. b) beregner el. overslaaer det forud,

ud, hvormeget el. hvordan, at det ej skal gaae galt.

nâpartornarsiok, *intr.* det er nu paa Tiden; det er ventende. Arbeniæt nâpartornarsiput v. numalibiæt nâpartornarsiok, nu kan man vente Hvalfangerne el. det er nu paa Tiden, at de komme til Landet.

nâpartõupok, *tr.* indretter noget efter et andet.

Napparut, see under Napparpok.

Nâpipok, *t.* 1) *intr.* kommer tilpas el. just i rette Tid. 2) *tr.* træffer; kommer just til ham. Audlaisserfok nâpipara, jeg kom just, da han vilde rejse.

nâpitak, den antrufne.

Napípok, *t.* 1) *intr.* snæres; besnæres; sidder fast i en Snare. 2) *tr.* snærer; besnærer.

napitípok, *t. tr.* snærer; fanger i Snare el. Garn.

napitàk, snæret; fanget i Snare el. Garn.

Nappivok, 1) *intr.* brækkes; brydes; gaaer i Stykker. 2) *tr.* brækker; bryder.

nappuvok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.

nappirsak, brudt.

nappako, et afbrukken Stykke.

nappo, Tverttræet i en Slæde.

nappulliutit, *car. sing.* Remmerne at binde Tverttræerne fast til Slæden med.

nappulersorpok, *tr.* binder Tverttræerne fast.

naugvak, et brudt Stykke, men dog endnu sammenhængende; et Brud paa noget.

naugorpok, *tr.* bryder af (f. Ex. et stykke af Jisen.)

naugoak, et Led; Ledemod paa et Legeme.

navíkpok, *t.* 1) *intr.* er afbrukken; er brudt tvert over; gaaer i tu. 2) *tr.* afbryder; bryder tvert over.

navíksiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

navigak, afbrudt; afbrukken.

návlo, Knæledet, især underste Huling.

návlokot, et Hosebaand.

navlokóserpok, *f. intr.* og *tr.* binder sit Hosebaand.

návlorpok, 1) *intr.* gaaer i Stykker; brydes i flere Stykker. 2) *tr.* bryder i smaa Stykker.

navlóïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

návlortok, brudt i smaa Stykker.
navlórnek, helst i *pl.* navlórnerit, afbrudte smaa Stykker; især: smaa Iisstykker, som ligge og drive i Søen.
Nappo, see under næstforegaaende.
Nápok, see under Năukpok.
Nappulliutit og Nappuvok, see under Nappivok.
Narraiak, 1) Lokkemad i Almindelighed. 2) *spec.* a) Lokkemad i en Rævefælde. b) Aadsel, som slæbes for Ræve. c) noget, som kastes i Vandet for Maager at fange dem ved el. skyde dem paa.
narraiárpok, *tr.* gaaer efter Føden; søger hen, hvor man kan faae noget at æde (Mennisker og Dyr.)
narraiok, *tr.* gaaer efter Lugten.
narraiórpok, *tr.* lugter el. snuser efter noget.
narrairserpok, *f.* 1) *intr.* har Lokkemad (Fælden.) 2) *tr.* a) sætter Lokkemad paa. b) slæber for Ræve. c) kaster Lokkemad for Maager.
Nárdlorpok v. nardlorsarpok, gjør lige; retter ud (det som før var skiævt.)
nardlorsâut, 1) noget at gjøre lige med. 2) en Lineal.
nardlortipok, *t. tr.* retter en; bringer ham ligefrem.
nardlugak, rettet; gjort lige.
nárdluvok, *intr.* er ret; er lige.
nárdlursok, ret; lige.
Narkíkpok, *f.* 1) *intr.* a) reder for sig; siger sin Mening; gjør Rede; forklarer sig. b) gjør Aftale; siger til; beretter; bekjendtgjør (naar man vil gjøre noget el. reise nogen Sted.) 2) *tr.* a) retter en; hjelper ham til rette. b) retter; corrigerer Skrift el. Tryk.
narkiksiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.
narkiksok v. kikse, 1) den som aflægger Bekjendelse. 2) et Vidne.
narkikbigâu, *tr.* 1) bekjender el. forklarer sig for en; vidner for ham. 2) vidner paa en i hans Nærværelse; søger at overtyde ham om noget.
narkiklipok, *intr.* bliver rettet (i sine Ord og Læsning.)
narkiksárpok, *tr.* retter (i Tale el. Læsning); hjelper

per ham paa det, han ikke kan.

narkikiaut, en Rettelse; det som bliver rettet el. ændret (i ens Tale el. Læsning.)

narkigût, 1) det samme. 2) en Note el. Anmærkning under Siden af et Skrift. 3) en Trykfejl, antegnet bag i en Bog. 4) Rede; Forklaring i en Sag. 5) Afstale; Beretning.

narkigutigâu, *tr.* 1) bliver rettet deri. 2) forklarer sig derved; giver dermed sin Mening tilkjende.

nar'kiksautigâu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nar'kiguserâu, *tr.* bekræftes derved.

nar'kikiórpok, *tr.* 1) søger at overtyde en om noget; vidner paa ham i hans Nærværelse; taler ham til rette. 2) trætter el. disputerer med ham. 3) bevidner noget med en; bekræfter hans Ord.

nar'kikiórpuk, *intr. car. sing.* 1) trættes; disputere med hinanden. 2) afgjør en Sag ved at komme til Orde med og forklare sig for hinanden; forlige sig.

nar'kikiónt, 1) Trætte; Dispute. 2) Forligelsesmaal.

nar'kiksoutigâu, *tr.* 1) trættes derom; disputerer derover. 2) forliger sig desangaaende; afgjør den Sag imellem sig.

Nárksak, en Mark; en Slette; jevn Egn. *spec.* Eng; Græsmark; Agerland.

narkiâvok, *intr.* er slet Mark; er Eng el. Agerland.

narkiámio, 1) en Markbeboer; en Bonde. 2) i *plúr.* narkiámiut, de som boe ved Colonien: Sukkertoppen.

narksamiutâk, en Mark-Spurv (*Fringilla Lapponica.*)

Narksúkpok, *tr.* kommer en anden forbi og bliver den første; løber ham forbi; fahrer ham foroven (som selv er i Fahrt.) 2) faaer sit Ord indført før en anden; falder en ind i sin Tale og hindrer ham fra at faae noget sagt.

narksuïok, *intr.* 1) kommer først; faaer sit Ord først indført. 2) beholder det sidste Ord.

narksuktâïok, *intr.* 1) vil altid være den første el. foran. 2) vil altid beholde sidste Ord; vil stedse have Ret; man kan ej faae et Ord indført hos ham.

Narngnérpok, *s. intr.* haler ud; roer til af alle Kræfter.

narngnérsok, en Udhaler.

Narro, Foragt.

nar'r ovok, *intr.* og *tr.*)
nar'r ogàu, *tr.*) 1) foragter. 2) vrager.

nar'r ursok, 1) en Foragter. 2) en Vrager.

nar'r ogirsak, 1) foragtet. 2) vraget.

nar'r unarpok v. nakàu, *intr.* er foragtelig.

nar'r unartok, foragtelig.

narrunárse! hvor foragtelig! O! Foragt!

narronarsiok, *intr.* bliver foragtet.

narrytsekpok, 1) *intr.* fortørnes; bliver fortrydelig. 2) *tr.* tager noget ilde op; viser sig fortræden v. fortørnes over det.

narrytsegak, 1) det som opvækker ens Fortørnelse. 2) den hvorpaa han bliver fortrydelig.

narrytsektipok, *t. tr.* fortørner; gjør en noget imod.

nar'r ursiok, det samme.

narrytskupok, *tr.* gjør en foragtelig; erklærer ham Foragt værd; viser sig fortørnet paa ham.

narrytiàut, 1) Fortørnelse; det man fortørnes over. 2) den, som man bliver fortræden over el. fortørner os.

narrytsautigàu, *tr.* fortørnes over ham el. det; tager det ilde op.

Natákok (*N.*) v. Nætákouk, (*S.*) Brust.

natakortorpok v. nætakourtorpok, *intr.* æder Brust.

natakórnak v. nætakòurnak, 1) Hagl (fra Himmelen.) 2) rund Sneekorn; Jising.

natakórnarpok v. nætakòurnarpok, *intr.* 1) det Hagler. 2) det sneer rund Korn-Snee.

Nàu? hvor? hvor er han el. det?

naulikiak? men hvor dog?

nãumè, 1) jeg veed ikke hvor. 2) ja hvor? 3) der er intet; det er ikke at see; han el. det er der ikke; han gjør det ikke.

nãme, det samme i sidste Bemærkelse efter de flestes Udtale.

nāumekirkse v. nåmekirse, der er slet intet; det er aldeles ikke der el. slet ikke at see.

Nauberárpok, *tr.* fylder (et Kar, som før var noget i); gjør ganske fuldt (det større Kar med det, som er i det mindre.)

nauberáut, 1) et Fylde-Kar; det mindre Kar, hvoraf man fylder paa det større. 2) en Maade; et Maal; et Støb.

Naugoak, Naugorpok og Naugvak, see under Nappivok.

Nàuk, Omendskjønt; Enddog; Alligevel.

nàugle, men omendskjønt.

nàuglo, og omendskjønt.

Naukiarpok, see under næstfølgende.

Nāukpok, *intr.* 1) kommer i Uréde; kommer Slag om (et Tov; Liine; Garn.) 2) tørner paa; finder Modstand (noget som er i Fahrt.) 3) løber paa noget med sin Fod.

nāiklerpok, *f. tr.* løber en overende; støder noget om med Foden.

nāuktipok, *t. intr.* bliver hængende med sin Sælhunde-Liine i Kajakstolen el. andet Redskab.

nāukallóarpok, *intr.* 1) kommer vel til at hænge i, men slipper dog løs igjen. 2) faaer vel slaaet sin Harpuunpiil efter Sælhunden, men skyder dog feil.

nāukallóarkattarpok, *intr.* skyder adskillige Gange feil med Harpuun-Pilen.

nâpok, *intr.*)
nâbigau, *tr.*) falder over noget, som man med Foden støder imod.

nāukiarpok, *tr.* kaster med Harpuunpiil efter en Sælhund.

naukiſipok, *intr.* løber paa noget, saa man styrter forud; falder næsegrus el. forover.

nāulikpok, *t. tr.* skyder i en Sælhund el. andet Søedyr med Harpuunpilen, og træffer.

nāuliktok, den Fanger, som har skudt fast i et Søedyr med Harpuunpilen.

nāulikſimavok, 1) *intr.* har faaet Harpuun i sig (Søedyret.) 2) *tr.* har truffet det med Harpunen.

nāuliktak v. nāuligak, det Søedyr, som er fanget med Harpuunpiil.

nauligârpok, *intr.* kaster for plaisir med smaa

Stokke

Stokke el. Pilemodeller for sig paa Jorden (Børn for at øve sig.)

Naularnak, en Bogstav-Hummer (*Cancer Norvegicus.*)

Nāulikpok, s. under Nāukpok.

Nauraltavok, *intr.* Ilden brænder for stærk.

Nauviækpok, *intr.* er ikke sikker; frygter sig hvert Øjeblik (naar man er paa farlige Steder); lever i Frygt og Fare; gaaer som med Livet i Hænderne.

nauviæsukpok, *intr.* er bange af sig; tør ikke; drister sig ikke.

nauviægâu, *tr.* holder det for farligt; troer det ikke; tør ej betroe sig derpaa; trøster sig ikke dertil. Siko pissungnek nauviægilerpara kajengnakánget, jeg tør ej gaae paa Isen, da den er saa svag. 2) frygter for nogen el. noget som er svagt, at samme skal komme noget til; er bange for et slet udfald dermed. Annerdlíngoak nauviægâra issimut, jeg tør ej lade det spæde Barn komme ud i Kulden. Napparsimarsok nauviægilerparput, vi troe ikke længer den Syge til Live. Ervngusek nauviægâra illingnut, jeg tør ej betroe Flasken i dine Hænder. 3) troer en ikke; tør ej forlade sig paa ham (for hans Uforsigtighed, Afmægtighed ꝛc.) Nauviægâgit asserujarsunnut, jeg tør ej betroe dig brøstfældige Sager.

nauviækúpok, *tr.* det samme i de 2 sidste Bemærkelser.

nauviænàk! hvor farligt!

nauviænarpok v. nakàu, *intr.* er farligt.

nauviænártok, farligt.

nauviænarsúsek, Farlighed.

nauviætēipok, *tf. intr.* er forvoven; lader sig ikke skrække ved nogen Fare; er dristig.

nauviætēitsok, forvovèn; dumdristig.

nauviætēitsúsek, Forvovenhed; Dristighed.

nauvárpok, 1) *intr.* staaer høj Fare; er Ulykken nær. 2) *tr.* er nær efter en; nær havde Ulykken ramt ham; havde nær giort den el. det Skade. Nauvárparma, du havde nær truffet mig. 3) bruges og som *affixum Verbale* (see Gram. XIII Cap. §. 3 No. 132.)

nauværsok, den som er Ulykken nær el. stod høj Fare.

Nāuvok, *intr.* spirer; groer; voxer; skyder op; kommer op (Værter; Blade; Nægle ꝛc.)

nāursok, det som groer; Spire; Frugt; Grøde.

nāulerpok, *f. intr.* 1) begyndet at spire; bryder frem. 2) undfanges.

naukāk v. kârnek, første Grøde.

nautléïok, *intr.* venter paa Vært; planter; dyrker et stykke Land el. en Hauge.

nautléïrsok, en Urtegaardsmand; en Agerdyrker.

nautléïak, en Haugevært; en Agervært; Sæd paa Marken.

nautseïeksak, Sæd; Sædekorn; Frøe til at saae.

nautlêvik, en Hauge; en Ager.

nautlêvilliok, *intr.* arbejder i en Hauge; tilbereder en Mark.

nautlêvilliorpok, *tr.* lægger en Hauge an; optager et stykke Land til at blive besaaet; gjør det til Agerland.

nautserikpok v. naursorikpok, *f. intr.* voxer got.

nautseriksarpok, *tr.*)
nautleriksâïok, *intr.*) behandler Jordens Frugter saa, at de kunne voxe got; frugtbargjør dem.

næggorikpok v. nauggorikpok, *f. intr.* giver god Vært; er smukt begroet; bærer gode Frugter (Jord, Træe.)

næggoriksarpok,)
naursoriksarpok,) *tr.* behandler Jorden; dyrker den; bearbejder et Land el. Træe til at kunne bringe gode Frugter.

næggoriksâïok,)
naursoriksâïok,) *intr.* det samme.

nautseriksâïrsok v. næggoriksâïrsok v. naursoriksâïrsok, en Jorddyrker; Landmand; Bonde; Urtegaardsmand; Gartner.

næggordlukpok v. nauggordlukpok, *intr.* giver maadelig Vært; bærer lidet; bringer slette Frugter.

næggovik v. naugovik, 1) i Almindelighed: Oprindelse; Stedet hvoraf noget udspringer el. avles. 2) i Besynderlighed: a) Jorden (hvoraf Værterne oprinde); Planteskole. b) Stammen paa et Træe (hvoraf Grenene udspringe.) c) Stamfader; Fader.

Fader. d) Sæd; Grund-spire.
næggovigâu, *tr.* har sit Udspring deraf; oprinder derfra; er kommen el. avlet af; nedstammer fra.

Nâvok, 1) er til ende; er sluttet el. tilendebragt. 2) *tr.* ender; slutter; bringer til Ende.
naggate, Slutningen; Enden; den yderste; det sidste af noget. Udlut naggatæt, Dagenes Ende ɔ: den yderste Dag.
naggatekarpok, *intr.* har Ende; der er Ende paa.
naggatigâu, *tr.* har det til Slutning; ender dermed.
nâksak, endeligt.
nâkiávok, *intr.* er endelig; kan tage en Ende el. blive endt. i *neg.* nâkiâung-ilak, faaer ej ende; er uendelig.
nâkiâungitsok, uendelig; evig; uophørlig.
nâkiâungitsomik, uendeligen; uden Ophør.
naggaserpok, *f.*)
nâsarpok, *t.*) *tr.* ender; bringer til Ende.
naytserforpok, *tr.*)
naytserfóïok, *intr.*) 1) afvarter en; bier til han bliver færdig; oppebier ham; lenter for at faae ham med sig; afbier noget; seer det an; bier for at see, hvorledes det bliver. 2) afdeler; afpasser.
Navsárpok, *intr.* gruer for at fahre ud paa Søen, naar Veyret seer slemt ud.
navsángavok, *intr.* ræddes; er i Frygt og Fare.
Naytserforpok, s. under Nâvok.
Nebligau og Nebling-a, see under Nevlik.
Nedlereek, Nedlerpok, Nedliok og Nedliupók, see under Nelle.
Nedlukpok, see under Nellukpok.

Negavíkpok, *t. intr.* og *tr.* kommer stærke Slag om; snærer stærkt omkring noget.
negavíktak, det (Træe el. Steen) som andet snæres omkring.

Negorpok v. goarpok, *tr.* skyer; viger; undviger; gaaer sin Vej bort, for ej at blive seet af en.
negoavok, *intr.* er skye. Arnæt uvekaromangitsut negoarsaraut, Qvindfolk som ej ville giftes, pleje at være skye.

negoarſok, ſkye.
negukſâungilak, *intr.* 1) viger ikke; gaaer lige i Næſen paa Folk; er fremfuſende. 2) er glubſk; er ej at troe (Menniſke el. rivende Dyr.)
negukſâungitſok, 1) fremfuſende. 2) glubſk.
Néjak, yngre Syſter til en Mandsperſon, helſt *cum. ſuff.* néja, hans yngre Syſter.
nejékſak v. nejángoak, en ſaadan yngre Halvſyſter, ſom han ej har Fader ſammen med.
nejékſiak, en ſom er ham i ſteden for yngre Syſter el. en yngre Foſterſyſter af ham.
nejægâu, *tr.* han har hende til ſin yngre Syſter.
nejægâra, hun er en yngre Syſter af mig.
nejareek, *car. ſing.* en Broder og hans yngre Syſter.
nejareekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* de ere ſaaledes hverandres Sødſkende.
Nejengarpok, *intr.* nikker med Hovedet i Søvne; ſidder og ſover nikkende.
Nejórpok, 1) *intr.* a) er nærværende. b) ſlabrer med Munden ved at ſpiſe Søbemad. 2) *tr.* a) er tilſtæde hos. b) bivaaner. c) opholder ſig hos. d) er til Ophold hos. e) ſøber; nyder.
nejóïok v. nejornikpok, *intr.* det ſamme i 4 næſtſidſte Bemærkelſer.
nejorſiok, *intr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
nejorpallukpok, *intr.* det ſamme i 2den Bemærkelſe.
nejóïrſok, nærværende.
nejórte, 1) et Foſterbarn. 2) den, ſom opholder ſig hos en anden.
nejortigâu, *tr*, 1) har en hos ſig; har antaget ſig ham; lader ham boe hos ſig. 2) har til Ophold; har til Foſterbarn.
nejogak, 1) den man har ſit Ophold hos; en Foſterfader. 2) den man er hos el. har Tilhold hos.
nejogékſak, en at være hos el. nyde Ophold hos.
nejogekſærupok, *intr.* har ingen at være hos; er venneløs.
nejômiok, *tr.* 1) underſtøtter en Syg el. Faldefærdig; er ved Haanden til hans Hjelp. 2) ligger med ſin Kajak ved Siden af en anden, at han ej ſkal kantre.

nejorkotak, 1) noget at støtte sig ved. 2) en Stok; en Skiestang. Nejorkotakarane sissorârpok, han løber paa Skier uden Stang.

nejorkotaràu, *tr*. støttes derved; har det til Understøtning.

nejorkutsiupok, *tr*. støtter sig derved; tager Understøtning deraf.

nejorpallugak, en Fisk syd paa Landet, som synes at være de Norskes Brosme (*Gadus Brosme.*)

Neïorpok v. neïortorpok, driller (enten Hul el. Ild i noget.)

neïortout, et Dril.

neïugak, det som Hul el. Ild drilles i.

Nejsarpok, see Neksarpok.

Nèitsek, 1) Fiord-Sælen; Slideskinds-Sælhund (*Phoca hispida.*) 2) en Sælskinds-Peltz med Haarene paa.

neitsidlèk, en gammel udvoxen stinkende Sæl af denne Art.

neitlitsiak, en middelmaadig stor af samme Art.

neitsingoak v. néitsiak, en saadan Sæl-Unge.

nèitserpok, *f. intr*. fanger en saadan Sæl.

neitserlårpok, *intr*. faaer en nye Sælskinds Haarpeltz.

nèitsilik, 1) en med saadan Peltz paa. 2) et Sted, hvor Fjordsælen opholder sig.

neitsilirsartok, det samme i 1ste Bemærkelse.

neitsiliok, 1) *intr*. syer en saadan Peltz. 2) *tr*. — til en anden.

neitsérsoak, en Klapmyds (et stort Slags Sælhunde, saa kaldet) (*Phoca cristata.*)

neitsersoalliarpok, *intr*. er paa Klapmydsejagt.

Nejukpok, *tr*. flaaer Skindet heelt af smaa Sælhunde til at giøre Kobbeblære af.

Nekke, Kjød. *spec*. Sælhundekjød.

nekkíksak, Mad; Føde; (i Almindelighed.)

nekkigàu, *tr*. har det til Føde; nærer sig deraf.

nekkiksarsiorpok, *intr*. søger Føde; er om Føden.

nekkíksiok v. siorpok, 1) *intr*. laver Mad. 2) *tr*. — til en anden.

nekketorpok, *intr*. spiser Kjød.

Nekkimàkpok v. nakkimakpok, *tr*. tvivler derpaa; er uvis derom.

nek-

nekkímavok v. nakkímavok, *intr.* tvivler; er tvivlraadig; er uvis i sin Sag.
nekkimarsok, tvivlende; tvivlraadig; uvis i sin Sag.
nekkimarsúsek, Tvivlraadighed.
nekkimanek, Tvivl.
nekkimanakâu, *intr.* er tvivlsomt el. uvist; er at tvivle om.
nekkimanartok, tvivlsomt; uvist.
nekkimanēitsok, vist; som ej er at tvivle paa.
nekkimâupok, *tr.* 1) lader beroe; lader fahre; begiver det. 2) lader ham gaae; forandrer sit Forsæt med ham.
nekkimautipok, *tr.*)
nekkimautitsiok, *intr.*) det samme.
nekkimautingilak, (*negativum* af næstforegaaende.) bliver ved sit Forsæt; er fremturende.
nekkimatigâu, *tr.* er tvivlraadig derom.
nekkimēipok, *ts. intr.* tvivler ikke; er vis i sin Sag.
nekkimēitsok, vis i sin Sag; ej tvivlende.

Nekkoak, en stærk.
nekkoársoak, meget stærk; en Kæmpe.
nekkôvok, *intr.* er stærk; har Styrke. i *neg.* nekkōungilak, er svag; har ingen Kræfter.
nekkōursok, stærk.
nekkōungitsok, svag; uden Kræfter.
nekkôrpok, er frisk el. munter; er flink og i god Stand.
nekkôrtok, frisk; flink; munter.
nekkôrtipok, *t. intr.* er kommen sig igjen.
nekkoi'pok, *ts. intr.* er svag; er skrøbelig; har ingen Kræfter.
nekkoi'tsok, svag; skrøbelig; kraftløs.
nekkursekpok, *intr.* styrkes; styrker sig.
nekkursektípok, *t.* 1) *intr.* bliver stærk. 2) *tr.* styrker; gjør stærk.
nekkursarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nekkursâut, et styrkende Middel.
nekkursautigâu, *tr.* styrkes derved.
nekkursektitsartorpok, *intr.* bliver mere og mere stærk; samler Kræfter; kommer sig.

Nekoi'kpok, *t. tr.* staaer op fra at sidde; rejser sig op af sit Sæde.
nekórgvavok, *intr.* har rejst sig af sit Sæde; staaer nu oprejst.

nekorg-

nekorgvautak, en Skammel med 3 Been, som bruges paa Iisen ved Sælhundefangst.
nekurvlårpok v. nekyrvlårpok, *intr.* 1) staaer paa Tæerne (et Menniske.) 2) staaer paa Bagbenene (et Dyr.)
Nekkoïpok, see under Nekkoak.
Nekkoràu, *tr.* kan vel fordrage; under ham vel; lider; ynder.
nekkorasukpok, *intr.* under Folk vel; er en Mennisteven.
nekkorasuktok, den som under Folk vel; en Menniskeven; en Velynder.
nekkorêpok, *tf.* er slem mod Folk; under ingen vel; er arg imod andre.
nekkorêtsok, slem; arg; tver; et ont Menniske.
nekkoretèipok, *tf.* kan ingen fordrage; er en Menniskehader.
nekkoretèitsok, en Menniskefiende.
Nekorgvautak og Nekorgvavok, see under Nekoïkpok.
Nekkorêpok, s. under Nekkoràu.
Nekkôrpok og Nekkôvok, see under Nekkoak.
Néksarpok v. néjsarpok, *tr.* har med sig; bringer v. fører med sig; tager med.
néksægak, medbragt; medført; medtaget.
néksakarpok, *intr.* har noget med sig. i *neg.* har intet med sig; kommer tomhændet.
neksâupok, *tr.* bringer til en; har med sig til ham. Pelimit neksâupagit ullomik, jeg har en Krumkniv med til dig fra Peder.
néksipok, *t.* 1) *tr.* giver en noget med; sender med ham. 2) *intr.* tager Sendegods med sig; faaer noget med sig.
neksitsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
neksigak, den man sender noget med.
neksiupok, *tr.*)
neksiûrsiok, *intr.*) sender el. skikker det.
neksiûtak, Sending; det man sender.
neksiubìk, den man sender noget til.
neksiubigàu, *tr.* sender ham noget; skikker til ham.
Nekseràk, et Maal, hvortil skydes med Buepiil.
nekserárpok, *intr.* skyder til Maals med Bue.
Neksiok, *intr.* 1) Krogen bliver fast i Grunden.

den. 2) faaer sin Krog fast i Grunden. 3) bliver hængende fast ved en Sælhund, i det Harpuun-Remmen kommer i Urede.

Neksokspok, *tr.*) neksokítsiok, *intr.*) 1) holder dem for eens; veed ikke, hvilken af dem, han skal vælge el. tænke best el. værst om; agter dem lige rigtige el. gode el. slette. 2) behandler dem eens; bruger dem i Flæng.

Nektipok, *t.* 1) *intr.* det blæser op; bliver stærkere med Vinden. 2) *tr.* den (usynlige) blæser Vinden op. Nektipále asit, nu skal man see, at det kommer med Blæst.

nektítsartorpok, *intr.* bliver stærkere og stærkere med Blæsten; Stormen tager mere og mere til; det stormer op.

nektimavok, *intr.* er stærkere Blæst, end det var.

nektimirsårpok, *intr.* et Bygevejr; kommer med stærke Bygekast.

Nektoràk, 1) et krumt Been, som bruges til at skyde tvert for ved Grønlændernes Bureretøj. 2) en Skibsblok el. Tridse.

nektoralik, en Ørn (*Vultur Albicilla.*)

nektoralirksoak, en stor gammel Ørn.

Nekkursekpok, see under Nekkoak.

Nekurvsarpok, see under Nekoïkpok.

Nellà og Nellârpok, see under Nelle.

Nellavok, *intr.* 1) ligger med Klæderne paa (helst paa Siden.) 2) ligger vaagen (en Syg; en Barselkone); slenger sig et el. andet Sted, (men ej for at sove.) 4) bruges det og om Sælhunden i en vis Stilling i Vandet, da den kaster sig paa Siden, snoer sig rundt, og skyder sig frem med Bugen i Vejret.

nellarsok, 1) den som ligger med Klæderne paa el. har slengt sig et Sted og ligger vaagen. 2) den Sælhund, som ligger i Vandet i ovenmeldte Stilling.

nellavik, Stedet hvor en saaledes ligger; Sygeleje; Barselseng.

Nellâupok, see under næstfølgende.

Nelle, *cum. suff.* nellà, 1) det som er lige ud for el.

el. tvert over for noget el. i lige Linie dermed. 2) hans jevnaldrende.
nelláne, lige for; tvert over for.
nellíksak, 1) noget af samme Slags; det som kan passe imod andet. Omunga nelliksakangilak tâva, nu har man intet, som kan passe derimod. 2) *Pannus menstruanus.*
nellerpiak, det som just er lige for.
nelligâu, *tr.* 1) er lige ud for det. 2) er af Alder med. 3) er ved det Hold el. af den Beskaffenhed. Sulle tamanna nelligâ, han er endnu ved det samme el. det er det samme med ham, hverken værre el. bedre. Atauzek nelligâ, er altid den samme; er uforanderlig. Atauzek nelligingilæt, de ere foranderlige. 4) er af det Slags el. den Art.
nelligeek, *car. sing.* 1) lige ud for hinanden. 2) jevnaldrende. 3) af eet Slags; ligedanne; ligeartede.
nelligeekpuk, *f. intr. car. sing.* 1) ere lige ud for hinanden. 2) ere af lige Alder med hinanden. 3) ere af eet Slags.
nelligingitsak, det som ikke kan gjelde imod andet; ulig af Beskaffenhed el. Værdie.
nellekarpok, *intr.* har sin Lige (i Beskaffenhed.) i *neg.* nellekangilak, har ej sin Lige; er uden Lige.
nellekangitsok, den som ej har sin Lige; ulignelig.
nellekangitsomik, *adv.* uden Lige.
nellekangitsûsek, Ulignelighed.
nédlerpok, *t. tr.*)
nedléïok' *intr.*) 1) er lig i Størrelse, Højde, Forstand el. Kræfter. 2) er hans Ligemand; kan gjøre det samme som han. Oma nedlerpânga, han kan gjøre det ligesaa got som jeg. 3) er lige med; naaer lige dertil. Iglub kâ nedlerpæt seglilikkæt kollareet, de opslaaede Bredder naae lige op til Husets Overdeel.
nedlereek, *car. sing.* 1) lige store; hinanden lige i Højde, Forstand el. Styrke. 2) Ligemænd.
nedlereekpuk, *f. intr. car. sing.* ere lige i Størrelse, Højde &c. 2) ere Ligemænd; kunne begge gjøre det samme el. gjøre det lige got.
nedlersarpok, *tr.* gjør lige med;

med; lader svare der-til.

nedliúpok, t. intr. 1) den Tid kommer; falder ind; indtræffer. Udlome innuviga nedliupók, i Dag er det min Fødsels-dag. 2) er Nye-aar; er Højtid el. usædvanlig Helligdag.

nedliútok, 1) indfalden Tid. 2) Nye-aar; Fest; Højtid; Helligdag.

nedliutúksak, det som vil indtræffe; tilkommende; tilstundende.

nedliurſiok, tr. holder Højtid; helligholder.

nedliúrſarpok, tr.)
nedliurſáïok, intr.) passer Tiden; træffer den rette beqvemme Tid.

nédliok, intr. rører sig i Moders Liv (Barnet); det er nær ved at skulle fødes.

nedlinek, Barnets Bevægelse i Moders Liv; Barnenød el. den Smerte derved foraarſages.

nellârpok, tr. passer el. svarer dertil; stemmer overeens dermed.

nellâupok, 1) tr. møder en; kommer ham i møde. 2) intr. i dual og plur. mødes; komme hinanden i møde.

nellâutſiok. intr. det ſamme i første Bemærkelſe.

nellâutſorpok, intr. træffer juſt; falder ind; kommer paa; hænder ſig; ſkeer juſt. Nellautſorkallune kamna piok, dette ſlemme Vejr ſkulde nu juſt komme paa.

nellâutlôupok, tr. træffen ind for ham; overkommer ham; kommer uventende paa ham. Annorérſub nellautlôupánga, jeg traf lige i Stormen.

nelleripok, t. intr. bliver mild igjen; formildes; forſones. i dual. og plur. forlige ſig; blive ej længer vrede paa hinanden.

nelleriti'pok, t. tr.)
nelleriti'tſiok, intr.) formilder; forſoner; forliger; megler imellem dem til Forlig.

nelleritit ſirſok, en Megler; en Midler; en Forſoner; en Forliger.

nelléromavok, intr. bliver mere og mere hæld el. brat (et Land); er jevnt tiltagende i Højde el. Lavhed.

nelléromarſok, et ſaadant jevnt tiltagende Sted.

nellerkópok, tr. gjør noget tilpas; forholder ſig derved, ſom man bør.

nellerkotſivigâu, tr. gjør en fyldeſt; lader ham faae ſin

sin Villie frem; gjør ham tilpas el. som han vil have det.

nellikkâk, Bürestedet lige for det hemmelige Lem.

nellimakpok, 1) *intr.* er bleven lige med el. gjort jevnt med noget. 2) *tr.* gjør det lige med noget.

nellimakterpok, *t.* *tr.* gjør det lige med andet, ved at jevne el. opfylde.

nellisiorpok, 1) *tr.* søger dets lige; vil have noget, som kan svare dertil el. gjelde lige dertimod. 2) *intr.* a) anseer Personer; gjør Forskjæl paa Mennisker i sin Behandling. b) helst i *dual.* bedriver Blodskam; ægter el. begaaer Utugt med sin nærmeste Slægtning.

nellisisimavok, *tr.* har funden sin Lige; er bleven lig.

nellinginak, 1) *adverb.* ligemeget; det kommer ej derpaa an. 2) *adj.* enhver; ligemeget hvilken; hvo det og er; almindelig; i denne Bemærkelse bruges det og *transitive*, som: Nellinginavta, enhver af os.

nellinginâvok, *intr.* 1) det er ligemeget med ham el. den. 2) han er ligefrem og ej at bryde sig om; han tager til Takke med alt; der behøves ingen Omstændigheder med ham. 3) han agter ej hvad han gjør; siger hvad der falder ham ind. 4) er almindelig el. hverdags (en Ting.)

nellinginardu, *tr.* agter det ligemeget; skjøtter det ikke; bryder sig ej derom; ringeagter.

nelinginarpok v. nellinginârau, *intr.* bryder sig ikke om, hvordan det gaaer; er ligegyldig.

nellinginarsiorpok, *intr.* tager i Flæng; gjør ingen Forskjæl; anseer ikke Personer.

nellivsárpok, *tr.* opsøger et skudt Dyr; søger at træffe Stedet, hvor det er styrtet.

Nelèk, en Fiis; en Fjert.

nelérpok, *t.* 1) *intr.* fiser; fjerter. 2) *tr.* — til en anden for at tortere ham.

nelípok, *t.* 1) *tr.* trykker Vinden af en Blære, lader den faae Luft. 2) *intr.* Blæren faaer Luft el. bliver aabnet og skilt ved sin Luft.

Nelleráglek, en Stjerne, som sees om Aftenen, gaaer under og

kommer igjen til syne om Morgenen før Solens Opgang, og menes at være *Canis Major*.

Nelleripok, Nellerkópok og Nelleromavok, see under Nelle.

Nelérpok, see under Nelek.

Nellikkak, see under Nelle.

Nellikkëit, *car. sing.* Lampestoel.

nellikkékſak, et stykke Træe til en Lampestoel.

nellikkiorpok, *intr.* arbejder en Lampestoel.

Nellòk, Svømmested (for Mennisske el. Landdyr.)

nellókpok, *intr.* svømmer.

nellóktok, en Svømmer; det Dyr, som svømmer.

nellorikpok, *ſ. intr.* kan got svømme.

nellorikſok, en god Svømmer.

nellóktorpok, *intr.* fanger et Dyr, medens det svømmede.

nellóïok, *tr.* forfølger et Landdyr, naar det svømmer.

nellórſiorpok, *tr.* jager et Landdyr ud i Vandet; omringer det, for at faae det til at svømme ud i et Vand, og siden desbedre fange det.

nellorárpok, *intr.* vader; gaaer i Vandet paa grunde Steder.

nellòumavok, *intr.* svømmer i Vandet; har alt begivet sig ud fra Landet.

nellòumarſok, et svømmende Dyr, som har flyet ud paa Vandet.

nelloumirſortok, en liden Vandsneppe kaldet: Fiskelita el. Nordvestfugl (*Tringa lobata.*)

Nellúkpok, (*N.*) v. nelly'kpok, (*S.*) *tr.* kaster el. slenger noget fra sig. Amek umiamut nellukpå, han kastede Skindet ned i Baaden.

nellúpok, 1) *intr.* er kastet el. slengt hen. 2) *tr.* kaster det fra sig; slenger det hen.

nellúkſiok, *intr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) staaer og fisker fra Landet.

nellúkſirſok, en som staaer paa Landet og fisker.

nellukſivigàu, *tr.* henkaster til en; slenger fra sig til ham el. derhen.

nédlukpok v. nedluïok, *intr.* fisker fra Landet; staaer paa Strandbredden og angler.

nedlòut, en Fiskesnøre at fiske med fra Landet; en Anglesnor.

Nelluvok, s. Nælluvok.

Nem-

Nemnerotitôk, flekket; som har store lange Flekker; flamme-broget.

nemnerotitôvok, *intr.* er flekket; har store lange Flekker i det lyse; er flammebroget.

Nennamàk, (*N.*) en Sisserønnike (*Fringilla Linaria.*)

Nenneroak, noget til at lyse i steden for det rette Lys (f. Ex. tændt Moos el. Træe.)

nenneroarpok, *tr.* lyser; søger efter med Lys; lyser en.

nenneràut v. rôut, et Lys (Tælle- el. Vox-lys.)

nenneroutigàu, *tr.* har el. bruger det til Lys.

nenneröurserpok, *f.* 1) *intr.* tænder Lys; har Lys. 2) *tr.* tænder Lys i et Kammer.

nenneröurserbik, en Lyse-stage.

nenneroarbik, en Lygte.

Nennérpok; *t.* 1) *tr.* *a*) ligger paa; hviler paa; trykker paa med sin Vægt og holder derved fast (livløse Ting.) b) lægger sig derpaa; hænger sig over en (et Menniske.) c) falder ned paa og rammer. Karmab nenérpà, Væggen faldt ned paa ham. Nennerkæjakátit ujárkab, Stenen havde nær ramt dig. 2) *intr.* tager Mad til sig; faaer noget at bide. Voitziak nenningilernarpok, i Dag har jeg intet faaet i Livet.

nennertipok, *t.* *tr.* rammer dermed mod sin Villie; kommer for Skade at træffe med noget. Ujarak nennertiparâ, jeg kom til at ramme med Stenen.

nennertibigàu, *tr.* rammer nogen mod sin Villie; kommer for Skade at træffe en. Nennertibigikæjakâgit, jeg havde nær ramt dig.

nennigak, det der ligges paa; det man tynger paa.

nennigâvok, *intr.* ligges paa; hviles paa; trykkes paa.

nennípok, *t.* *intr.* falder sammen; sætter sig; svinder ind (Hævelse el. noget, som har Vædske i sig, især naar det ligger i Hob og synker tættere sammen, naar Vædsken forgaaer.)

Nengnikpok, s. under **Nangikpok.**

Nenniok, 1) *intr.* er fun-

funden (det som var tabt.) 2) *tr.* finder det.
nennirsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nennirsirsok, en Finder.
nennirsok v. sak, funden; det fundne.

Nennípok, see under Nennerpok.

Nénnok, en Bjørn; Hvidbjørnen. (*Ursus maritimus.*)
nennoarak, en Bjørneunge.
nennortorpok, *intr.* spiser Bjørnekjød.

Nepípok, *t.* 1) *intr.* a) hænger ved; klæber fast. b) brænder an (f. Ex. Grød i Gryden.) 2) *tr.* hænger derved; klæber dertil.
nepibigàu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
nepínek, Skaave; anbrændt Grød.
nepinakò v. nikò, Liim.
nepínarpok, *intr.* er klæbende (f. Ex. Liim; Tjære.)
nepínartok, klæbende.
nepinartôvok, *intr.* er meget klæbende; er klæbrig.
nepíngavok, *intr.* sidder fast, klæbet; har suet sig fast.
nepingarsok, fastklæbet; hængende fast ved noget.
nepínganek, 1) Fastklæbning. 2) Hang efter noget.
nepitárpuk, *intr. car. sing.* 1) hænge sammen; klæbe ved hinanden. 2) hænge sammen under Parring (Hunde; Ræve.)
nepitártuk, *car. sing.* 1) sammenhængende. 2) man siger og: Okiuk nepitártuk, 2de Vintre uden Sommer (naar de ligesom hænge sammen uden mellemkommende Varme.)
nepitipok, *t.* 1) *tr.* limer; klæber det til noget; faaer dem til at hænge sammen. 2) *intr.* limes; klæbes sammen el. til noget.
nepitítak, limet; fastklæbet.
nepikotarpok, *tr.* leger med Iistappe, som man optøer i Munden, og derpaa faaer til at fryse fast til Iisen, at staae som oprettede Regler (Børn.)
nepisà, en slimig Fisk, kaldet: Rognkald, (som plejer at sue sig fast til Stenene med sin Bug) (*Cyclopterus Lumpus.*)
nepisardlùk, en anden Art af samme Fiskeslægt, som overalt er tornefuld (*Cyclopterus Spinosus.*)
nepisardluârsuk, en mindre og sjeldnere Art Rognkald

kald (*Cyclopterus minutus.*)

nepisárpok, *intr.* faaer el. fanger Rognkald.

nepitsiarpok, *intr.* er paa Rognkaldfangst.

Nerrák, see under Nígek.

Nerdlek, 1) en Gaas i Almindelighed, men især: Radgaasen; Knortegaasen (*Anas Bernicla.*)

nerdlérnak, en Vildgaas (*Anas Anser.*)

Nerdlerpok, see under Nerriok.

Nerigukpok, see under næstfølgende.

Nerikpok, *t.* 1) *intr.* hytter sig; staaer sig; kommer vel derfra; slaaer sig igjennem. 2) *tr.* faaer ham vel derfra; naaer sit Ønske el. seer et got Udfald med ham; faaer ham lykkelig Hjem.

nerigukpok, *intr.* venter; haaber; lever i Haabet.

nerigugáu, *tr.* venter el. haaber det.

nerigugirsak, det man haaber; Forventelse; Haab.

nerigungnek, Venten; Forventning; Haab; det at haabe.

nerigut, Haabet; det som gjør at man haaber.

nerigutlarpok, *tr.* venter stærk derpaa.

neriguksárpok, *tr.* giver Haab; sætter i Forventning.

nериguktárpok, *intr.* er haabefuld.

nerigysslærpok, *intr.* venter ej længer; taber Haabet; mishaaber.

nerigúngnarpok v. nakau, *intr.* er ventende; er i Vente; er at haabe.

nerigungnartok, ventelig; det som er at haabe el. kan haabes.

nerigursárpok, *intr.* og *tr.* det aner ham at skulle skee; han faaer got Haab om noget; det falder ham ind som venteligt.

nerigursák, Regnbuen.

nerigursorpok, *tr.* lover el. forjætter en noget; giver ham Haab om noget.

Nerrínnarpok v. nakáu, *intr.* 1) er føer; er undersætsig; er fyldig el. stirskaaren. (Menniske el. Dyr.) 2) er noget af Betydenhed; er lovfast og forsvarligt (livløs Ting.)

nerrinnartok v. nerrinnasók, 1) føer af Lemmer; undersætsig; fyldig; stirskaaren. 2) lovfast; forsvarlig; noget af Betydenhed.

Nérriok, *intr.* og *tr.* æder; spiser; faaer Mad.

ner'r'irsok, en Æder; den som faaer Mad.
ner'r'irsôk, graadig.
nérr'irsak, Spise; Mad; det som spises.
ner'r'irlékfak, Mad; Føde; noget at spise.
ner'r'idluarpok, *intr.* 1) spiser med Fred og Roe. 2) spiser med Behag el. god Mad. 3) spiser til mættelse; æder sig ret mæt.
ner'r'iârpok v. âkau, *intr.* spiser tilig om Morgenen.
ner'r'iârut, en Aabid; det man snapper sig i en Hast at æde.
ner'r'iavok, *intr.* er slugen.
ner'r'iavetlâk, en Fraadser; en Fyldevom.
ner'r'iavetlârpok, *intr.* fraadser; fylder el. propper sig med Mad.
ner'r'iavetlârnek, Fraadserie; Fylderie.
ner'rit, et Spise-redskab; i *dual.* ner'r'isik, en Gaffel.
ner'rivik, et Spisested; a) et Bord. b) en Spisestue.
ner'r'ilikpok, *t. intr.* faaer i Vrangstruben.
ner'riliktak, Drøbelen i Halsen.
nérdlerpok, *tr.*)
nerdléïok, *intr.*) giver el. skaffer Mad; bespiser; tracterer.
nerdléïrsok, 1) en Bespiser el. Tracteur. 2) en Kjøgemester.
nerdléïvik, et Bord el. Bespiselses-Sted.
nerdligak, bespiset; tracteret.
nerdliorpok, *tr.* skaffer Føde; føder; bespiser.
nerdliupok, *tr.* bespiser dermed; sætter det frem til Spise; tracterer dermed.
nerdliutigâu, *tr.* det samme.
nerdliut, Tractement; Retterne man giver en anden at spise.
ner'rivkâk (*S.*) v. ner'rokâk (*N.*) Vomfyldning; Skarnet i Vommen af et græsædende Landdyr (Rheensdyr; Hare; Faar.)
ner'rivkârtorpok (*S.*) v. ner'rokârtorpok, (*N.*) *intr.* spiser saadan Vomfyldning (der for Grønlænderne er en stor Delicatesse.)

Neriórpok, *tr.* gnaver; slider Huden af (nemlig Klæderne, naar man er i Arbeide, og sveder; Seelerne paa et Trækkedyr o. s. v.) Ah! neriorpánga, Ah! det gnavede mig.
Ner'rilikpok og Ner'rivkâk, see under Ner'riok.

Nerivâliok, see under Nerokípok.

Nerksuk, Horn.

nerksulik, hornet; som har Horn.

nerksungmikpok v. miksarpok, 1) tr. stanger; støder med sine Horn. 2) intr. i dual. og plur. stanges med hinanden.

nerksûrsak, 1) et forloren Horn. 2) det Sted paa hver Side af et Mennistes Hoved over Ørene, som svarer mod Hornenes Sted paa Dyrene.

Nerókipok, tf. intr. er snæver el. trang; er æng el. knap; rummer kun lidt.

nerókitsok, snæver; trang; æng; knap; liden af Rum (f. Ex. en Fjord; et Klædebon.)

nerokidliok v. nerivliok v. nerogliok, 1) intr. bliver snævrere el. trangere; knapper af. 2) tr. gjør den snævrere; knapper den af; tager noget af i Viiden.

nerokinârpok, 1) intr. er for snæver. 2) tr. gjør for trang; tager for meget af den.

nerótovok, intr. er viid; er rummelig el. af stor Omfang.

nerótursok, 1) viid; rummelig; bred; stor i Omfang. 2) en Fjords Navn tæt Norden for Friderichshaabs Colonie.

nerotôk, meget viid ꝛc.

nerotôvok v. nerotokâu, intr. er meget viid el. færdeles stor og rummelig.

nerotorpok, 1) intr. er bleven viidere. 2) tr. gjør den viidere.

nerotonârpok, 1) intr. er bleven for viid. 2) tr. har gjort den for viid.

Neromikpok, t. intr. 1) er bløð el. myg; giver efter, naar man lægger sig derpaa; falder blød at føle paa. 2) er lunken.

neromiktok, 1) myg; blød. 2) lunken.

neromírkse! hvor blød! den er saa blød, som Duun.

nerúngut, blødt Menniskekiød at føle paa, naar en er feed.

Nerotôk, Nerótovok og Nerótursok, see under Nerokipok.

Nerpik, Fisk; Fiskekiød.

nerpírksoak v. nerpiklâut, Korstrold; Stjernefisk. (Asterias.)

Nerpiâk, funden; hittet; Hittegods.

nerplârpok, *intr.* og *tr.* 1) finder; hitter; kommer uformodentlig over. 2) erindrer; kommer paa; finder paa; hitter el. træffer paa. Okauziksara aitseit nerplârpara, jeg kom nu først paa, hvad jeg skulde sige. 3) kommer efter; opdager. Innungmik isumatômik nerplârponga, jeg har funden et ejegot Menniske.

nerplârau, *tr.* har funden det 2c.

nerblârbigàu, *tr.* finder hos en; opdager hos ham.

nerpsarsiórpok, *tr.* søger; leder efter (dog ikke noget som er tabt, men for at hitte og opdage noget fremmed.)

nerpsarsiugak, det man har funden ved at søge el. lede.

Nérsorpok, 1) *tr.* roser; berømmer; beundrer; lover; priser. 2) *intr.* gjør sig til; roser sig; priser sig selv.

nersoràu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nérsortok, en Berømmer.

nersornarpok v. nakàu, *intr.* er berømmelig; er roesværdig; er priselig.

nersornartok, berømmelig; roesværdig; priselig.

nersôut, Roes; Berømmelse; Priis; Lov.

nersugak, roset; berømmet; priset; lovet.

Nérsut, et Dyr; et Beest; et levende Dyr.

nersûrsoak, et stort Dyr; en Hest.

Nérvngorpok, see under Nimek.

Nérvsak, det halve af et Dyr som er skilt ad tvers over Midten; forreste el. bageste Halvdeel.

nérvsarpok, *intr.* faaer en saadan Halv-deel (af en Sæl el. Rheensdyr, naar man med en anden har været paa Jagt derefter.)

Nêsa, see under Nîsa.

Nesak, en Hue; Hætte; Hat.

nesâursak, 1) en Qvindehætte. 2) Hætten paa en Klapmyds.

nesárpok, *intr.* sætter sin Hue paa. 2) *tr.* sætter den paa en anden.

nesárfimavok, *intr.* har Hue paa.

nesártok v. sárfimarsok, som har Hue paa.

nesærpok, 1) *intr.* tager sin Hue af. 2) *tr.* tager den af en anden.

nesærsimavok, *intr.* har taget Huen af.
nesærsok v. særsimarsok, den, som har taget sin Hue af.
nesængavok, *intr.* har ingen Hue paa; har blot Hoved.
nesængarsok, uden Hue; med blot Hoved.
Nessípok, *t.* 1) *intr.* gaaer op paa et Bjerg, for at see sig omkring; er paa Udkik. 2) *tr.* gaaer op for at see derefter.
nessibik, et Udkiksfjeld; et højt Sted, hvorfra man kan see vidt omkring sig.
nessibigàu, *tr.* gaaer derop paa Udkik.
Nettāk, Nettârnak og Nettârpok, see under næstfølgende.
Nettek, 1) Gulv. 2) Bund el. Underdeel (i et Fartøj, Kar &c.) 3) Grund el. Bund (i Havet.) Bruges helst *cum suff.* nákkâ.
netterikpok, *s. intr.* er en god Grund (at ankre el. fiske paa.)
nettérdlukpok, *intr.* er en slet Grund (i samme henseende.)
nettíksiorpok v. nettílliorpok v. næziorpok, *intr.* 1) lægger Gulv. 2) bygger Bund (i en Baad &c.)
netterserpok, *s. tr.* sætter Bund i.
nettāk, Bund (i et Kar, Tønde, Fad, Spand.)
nettāksak, en Tønde-Bund før den bliver isat.) i *plur.* nettāksæt, et Bunde-Fad el. et Pakfad med lutter Bunde i.
nettāksiorpok, *intr.* gjør Tønde-Bunde.
nettârnak, en Helleflynder; Hellefisk (*Pleuronectes Hippoglossus.*)
nettârniak, en Helleflynderfisker.
nettârniarpok, *intr.* drager hen et steds paa Hellefiskefangst.
nettârnarsiorpok, *intr.* fisker efter Helleflyndre.
nettârnarsiortok, en Hellefisker; den som er ude paa Fiskerie efter Helleflyndre i Nærværelsen af sit Hjem.
nettârnarsiut, en Hellefiske-Snøre.
nettârnárak, 1) en Hellefiske-Unge. 2) et mindre slags Helleflyndre (som ellers kaldes Kalleráglek.)
nettârpok, *intr.* leger el. løber paa Iis.
Nevligàu, see under næstfølgende.
Névlik, det som er tilpas i Forhold mod anden

det, helst *cum suff.* nèvlinga, det som passer dertil el. deri el. derefter el. dermed el. til ham; dets Værdie. Orksut nevlingænnik pissegallóarparma, du maae passe af give mig saa meget som Spækket er værd. Annoråksara amigarmet nevlingánik piomagallóarponga, da mit Skjortetøi rækker ikke til, vilde jeg nok have saameget dertil, som behøves endnu for at blive nok.

nevligåu, *tr.* 1) passer dertil el. dermed; er ret tilpas deri (f. Ex. en Steen i et Hul.) 2) har det tilpas for sig v. det passer ham. Annoråk nevligå, Kjolen passer ham. Sougékſak tammænna nevligåra, det Pilejern er ret efter min Haand. Pænna nevligå, det er Kaarde, som Karl. 3) passer derefter; er efter dets Værd. Nevligallugo akkillingilet, du betalede ikke efter dets Værd.

névlikarpok, *intr.* 1) har det som passer deri el. dermed. 2) er betalt efter sin Værdie. Umiak assúkiak névlikarpok, nu saa er og Baaden betalt. 3) kan betales; staaer til at betale, men i *neg.* er ubetalelig. Tukto unanevlikangilak, det Rheensdyr er ubetaleligt ɔ: det skiller jeg mig ikke ved, i hvad man og gav mig derfor. 4) har sin Mand til at stille sig; vil nok blive dæmpet (Stormen; saa sige Hedningene med Hensyn til deres Hexemestere, som de troe at skulle nok formaae at stille Vejret, naar det end stormer.) 5) han var ret hældig; han havde Lykken med sig; der var Bud efter ham, og netop slap han vel derfra (f. Ex. naar en kommer Hjem i got Vejr, og strax reiser sig et ont Vejr.) Nevlikariok unangoak, det var med Nød og Neppe den stakkel blev frelst.

Nevſôvok, *intr.* er utydelig; er dunkel.

nevſoïpok, *tſ. intr.* 1) er tydelig; er kjendelig nok tilsyne. 2) er lydelig. 3) taler reent og tydelig. 4) forklarer sig retskaffen; giver sig tydelig tilkjende; siger sin Mening reent ud. 5) er forstaaelig (den talende el. skreven Ord.) heraf *negativum:*

nevſoïngilak, 1) er utydelig

lig el. dunkel og tyk. 2) er ulydelig; høres ej ret. 3) et Uforstaaelig; taler ej tydelig. 4) er ej god at forstaae; taler forblummede Ting. 5) er et mørkt Sted i et Skrift.

nevsoïngitsok, 1) utydelig. 2) ulydelig. 3) uforstaaelig.

nevsokangilak, (*negativum* af det næsten ubrugelige nevsokarpok,) *tf.* er ganske reent og tydelig.

nevsokangitsok, tydelig.

nevsokangitsomik, tydeligen. Nevsokangitsomik okallukpok, han taler forstaaelig.

nevsoïarpok, 1) *intr.* forklarer sig; siger sin Mening frem. 2) *tr.* forklarer sig derom; aabenbarer det.

nevsoïarbigâu, *tr.* forklarer sig for en.

nevsoïægak, forklaret; aabenbaret.

nevsoærpok, *intr.* og *tr.* 1) seer noget tydelig. 2) hører det lydelig. 3) forstaaer en el. noget ganske vel; fatter Meningen deraf el. hans Mening.

nevsoærsipok. *t. tr.* gjør det tydelig for en; forklarer ham det; skaffer ham Begreb derom. Nevsoærsimanga oma kêsa nevsoærpaka okauzit tauko, da han forklarede de Ord for mig, forstaaer jeg dem omsider.

nevsoærut, Forklaring; Betydning af noget el. dets rette Mening.

Niakòk, 1) et Hoved. 2) et Lands Hoved el. yderste knollede Odde.

niakórnak v. niakornâursak v. niakornârsuk, ere Egennavne paa visse runde Land-Hukke (alt ligesom de mere og mindre ligne et Hoved.)

niakerrâu, *intr.* har ont i Hovedet; har Hovedpine (indvortes.)

niakónguvok, *intr.* har Hovedværk; er fortumlet el. forstoppet i sit Hoved (helst med Susen og Trækken foraarsaget af udvortes Tilfælde.)

niakongunâk! det gjør ont i Hovedet! hvilken Hovedpine!

niakóngunakâu, *intr.* det forvolder Hovedsmerte; man kan faae ont i Hovedet deraf.

niakongunartok, 1) det som forvolder Hoved-Smerte. 2) Egennavnet til et Sted Nord paa Landet, som

som ellers kaldes: Sisker-pladsen.
niakóngunek, Hovedpine; Hovedvee; Værk i Hovedet.
niakórdlukpok. *intr.* har ont i Hovedet; har et slemt bullent el. ømt Hoved (især udvortes.)
niakordlungnek, ømt el. bullent Hoved; Skavank i Hovedet.
niakoríksarpok, *tr.* befrier en fra sin Hovedpine; skaffer ham got i Hovedet.
niakoriksâut, Middel for Hovedpine; Hovedvand.
niakórut, Hovedsmykke; Hovedprydelse; Krone; Krands el. Tørklæde paa Hovedet.
niakórutilik, kronet; krandset el. smykket med anden Hovedprydelse.
niakóruserpok, *s.* 1). *intr.* tager Hovedsmykke paa; binder Tørklæde om sit Hoved til Prydelse; sætter Krands el. Krone paa sit Hoved. 2) *tr.* — paa en anden; kroner; smykker hans Hoved.
niakõut, et Hoved-Amulet, i Form af en Grime.
niakõutilik, en med Hoved-amulet paa.
niakõuserpok, *s.* 1) *intr.* binder Amulet paa sit Hoved. 2) *tr.* — paa en anden.
niakoẓ̂rpok, 1) *intr.* er Hovedløs; har mistet sit Hoved. 2) *tr.* skiller ved sit Hoved; hugger Hovedet af ham; halshugger.
Niârnak (*N.*) v. niârngak (*S.*) en Søn.
Nibbérdlerpok, *s.* 1) *tr.* udtørrer det som er bleven vaadt, ved at lade Vandet trække i noget andet (f. Ex. Moos; Svamp; en Viskøse); tørrer Vindver el. Bord af. 2) *intr.* bliver udtørret el. aftørret paa saadan Maade; bliver skilt ved sit Vand (f. Ex. en Kajak ved et Stykke Hareskind, som man lader Vandet trække i, og siden igjen kryster af.)
nibbérdlerut, det Middel man bruger hertil; Vindves-Svamp; Hareskindet i en Kajak el. andet sligt.
Niblerpok, see under Nipe.
Niblikarpok, *intr.* flyder op; hæver sig mod Vandets Overflade; giver sig op i Vandet.
Nigak, 1) en Snare; Fuglesnare (til smaa Fugle eller de enkelte smaa Snarer, som sidde midt paa Ry-
pe-

besnæren.) 2) Spindel-væv.
nigârpok, tr. snærer; besnærer (helst smaa Fugle.)
nigârtorpok, tr. fanger med Snare (Ryper.)
nigârtout, en Rype-Snare med Tilbehør.
nigârtortok v. nigârniak, en Rypesnærer.
nigârniarpok, intr. gaaer ud at snære Ryper.
nigérpok, t. tr. sætter Snarer ud for smaa Fugle, at de kunne hænge sig i; sætter Snare i Vejen for.
nigígak, besnæret.
nigípok, t. intr. besnæres.
Nígek, Sønden-Vind. Nergub piátigut, Søndenvind har givet os nok at bestille.
nerr'āk, det samme.
nígerpok, f.)
nerr'ārpok,) intr. blæser Sønden.
nergorkígiok, intr. det blæser med stærke Byge-Kast af Sønden (bruges helst i Fiordene, hvor Søndenvind kommer ofte saaledes paa med stærke Kast imellem Fieldene, at snart er hele Søen oprørt og ryger som Støv, snart igien næsten gandske stille.)
nigilliupok, tr. Søndenvind overfalder nogen.

Niggit, see under Nikkipok.
Niglek, koldt; Kulde; Kølighed.
níglerpok, t. intr. er kold (en Ting.) Arksækka niglerput, mine Hænder ere kolde. Suāursæt nigliler-put, Grøden begynder at blive kold.
niglerkâu, intr. er meget kold.
niglérse! koldt! hvor koldt!
niglersārpok, 1) intr. køler sig. 2) tr. køler; køler af; lader køles.
níglorpok, intr. er kølig; det køler.
niglerût v. glorût, det som køler; kølende Middel (Iis el. Snee, som lægges i Vandspanden); Køledrik.
niglarpok, 1) intr. er svalt. 2) tr. svaler.
niglarsarpok, 1) intr. svaler sig. 2) tr. — en anden.
Níglorpok, see under næst foregaaende.
Nigōut, 1) en lang krum Skee at vende Maden med i Gryden. 2) en Kiødgaffel til samme Brug.
Nikádlorpok, intr. slaaer noget af sit Hoved; mis-

haaber el. taber Haabet; overgiver sig; tænker vist, at det er forbi dermed; holder det forloren; tvivler om at faae el. see det mere. Nikádlorpok angussærame, saasom han i lang Tid ej har fanget, saa er alt Haab forgaaet ham. Nikadloriarâunæk akkilleromarpok, tvivl ikke paa, at han jo vil betale. 2) opgiver sine gode Tanker om en.

nikadlôupok,)
nikadlorbigâu,) tr. det samme. Nikadlorbigâra, jeg har reent overgivet ham el. jeg tør ej mere tænke paa at udrette noget hos ham. Nikadlôukárdlugo angukasikâunga, jeg fangede dog, endskiønt det var langt fra mine Tanker.

nikádlortok, haabeløs; mishaabende.

nikadlôut, Mishaab. a) det man slaaer af sit Hoved. b) mishaabende Udtryk.

nikadlôutigâu, tr. overgiver det; venter ej mere derpaa; slaaer det af sit Hoved.

nikadlojuïpok, ts. intr. 1) haaber; har got Haab; trøster sig selv got. 2) er langmodig; venter at det dog eengang skal skee.

nikadlojuïtsok, 1) haabefuld. 2) langmodig.

nikadlortâuserpok v. nikadlorteiserpok, ts. tr. 1) hænger idelig i en for at faae ham til noget; overgiver ham ikke; tænker dog at skulle udrette noget hos ham. 2) fordrer idelig Gjeld; klemmer paa med Betalingen.

nikadloutsuïpok, ts. tr. 1) holder ikke op med ham; kan ej overgive ham; forsøger alle Ting med ham. 2) er langmodig mod ham; venter Tid efter anden paa hans Forandring.

Níkkavok, 1) intr. Sørger; har Sorg; er sorggiven el. modløs; lader al Lystighed fare (f. Ex. naar man haver døde el. syge i Huset.) 2) tr. sørger over en.

nikkagâu, tr. anseer en el. noget for ringe.

nikkanarpok v. narkâu, intr. er at agte ringe; er som intet at ansee.

nikkanarsarpok, intr. gjør sig selv ringe; forringer sig selv.

Nikkípok, t. 1) intr. a) ligger skævt el. ulige mod andet, som før var Side om Side dermed; har

har skudt sig dybere ned el. længer ind. b) gaaer bag ud; bliver bag; kan ej komme med. c) lægges paa Bagen; overstrides (en Land-Odde, som man endeligen slipper forbi.) d) i *dual.* de løse hinanden af ved et Arbeide. 2) *tr.* a) taber ham bag ud. b) faaer det lagt paa Bagen; overstrider.

nikkíkavok, *intr.* gaaer frem og tilbage (f. Ex. en Perpendikel; et Dril.)

nikkirſarpok, *tr.* forrykker Rygblodet paa en Fugl, ved at bide i dens Næb og rykke i begge Vingerne frem og tilbage, og saaledes dræber den.

níggit, det øverste af en grønlandsk Dril, nemlig: Tverpinden med Remmen.

Niklârpok v. ſâupok, *intr.* ræber.

nikſâlarpok, *intr.* 1) det samme, naar det skeer flere gange. 2) Rypen skriger.

niklâlarſe! 1) hvilken Ræben! 2) Rypeskrig der!

nikſaupadlârpok v. nikſâlarpallukpok, *intr.* 1) der høres Ræben; der er en, som ræber. 2) der høres Rypeskrig.

Níkſik, en Hage; Krog; Baadshage.

níkſiut, det samme; noget at kroge til sig med.

níkſikpok, *t.* 1) *tr.* a) kroger el. hager til sig; trækker til sig med noget. b) luffer med en Baad; drejer dens Bag-Ende frem fra sig, ved at vrikke med Styre-aaren, at Forenden kan gaae til den anden Side. 2) *intr.* tilkroges; bliver haget el. trukket hid med noget.

nikſirſiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nikſigak, tilkroget; det man trækker til sig.

nikſiok, 1) *intr.* a) sætter sin Snøre ud. b) Snøren gaaer til Bunds el. sættes ud. 2) *tr.* sætter den ud; lader den gaae til Bunds for at fiske.

nikſoârluk, en liden Spindel; Huus- el. Væg-Spindel (*Aranea bipunctata, notata* og *rufipes.*)

Nillákpok, see under næstfølgende.

Nillèk, 1) Iisflag. 2) et stykke glat ferskvands Iis

nillekák, det samme i 2den Bemærkelse (bruges helst om de Stykker som drive om i Søen.) Imaka nillekâinſiak, Ach! hvem der havde

de et slykke Jis at lædske sig paa!.
nillérsoak, megen glat Jis paa Jorden.
nillékpok v. lákpok, 1) *intr.* a) er Jisslag. b) Vandet fryser oven paa Jorden til en glat Jis. 2) *tr.* befryser den (da Luften underforstaaes som virkende Aarsag.)
nillakorsoak, Jis. *A.*

Nimârpok. *intr.* 1) giver el. jamrer sig; klynker; stønner af Smerte. 2) har Svagheds Tegn; seer syg ud; gjør Gebærder, som viser, at han føler Smerte.
nimârtok, 1) den som giver sig af Smerte. 2) den som ømmer sig med Gebærder.
nimârnek, Ømmen; Stønnen i Smerte.

Nimek, Baand; Bindsel.
nimérpok, *t.* 1) *intr.* er ombunden med noget; er forbunden. 2) *tr.* ombinder; forbinder; vinder el. snører omkring noget el. snører noget om det.
nimigak, ombunden; omvunden; forbunden.
nérvngorpok, 1) *intr* sammenbindes; ere sammenbundne. 2) *tr.* sammenbinder. 3) *intr.* og *tr.* snoer sig omkring noget.
nimeriak, en Aal (*Muræna Angvilla.*)

Nímnerpok, *t. intr.* klemmer; er trang el. snever.
nimnertok, trang; snever.
nimniórpok, *intr.* sidder el. ligger trangt; trykkes; fortrænges.
nimniórtok, trykt; fortrængt.
nimniortipok, *t. tr.* trykker; trænger.

Níngak, 1) Vrede. 2) Skindsyge (Konens.)
níngakpok v. gekpok, *intr.* er vred.
níngaktok v. gektok, vred.
ningéngnek, Vrede.
ningeklárpok, *tr.* gjør vred; fortørner; opirrer.
ningeksártok, den som opirrer til Vrede; en Fortørner.
ningárpok, *intr.* er skindsyg (en Kone.)
ningártok, en skindsyg Qvinde.
ningárnek, Skindsyge; Jalousie.
ningâpok, *tr.* hun har hende mistænkt for sin Mand.
ningäupok, *tr.* er vred paa en; er ham vred.

ningăutak, den man er vred paa.
ningăutilerpok, *f. tr.* bliver vred paa ham.
ningăutiksiorpok, *tr.* opvækker ens Vrede mod sig; paadrager sig hans Vrede.
ningajuĭpok, *tf. intr.* kan ej blive vred; er from el. langmodig.
ningajuïtsûlek, Fromhed; Langmodighed.
Ningárpok, see under næstforegaaende.
Ningàuk, 1) Svoger. 2) Svigersøn.
ningàungoak, det samme, naar han har ens Halvsyster el. Steddatter.
ningăugàu, *tr.* har ham til Svoger el. Svigersøn.
ningaursisimavok, *intr.* er bleven Svoger el. besvogret i et Huus; er overgaaet til hendes Familie, som han har giftet sig med.
Ningèk, den Deel man faaer af et Søedyr, man har været paa Jagt efter med andre.
ningérpok, *t. intr.* faaer sin Deel af det Søedyr, flere have været paa Jagt efter, eller og en anden eene har fanget, men givet til Deling.
Níngekpok, see under Ningak.
Ningiok, ældste Qvinde i Huset; gammel Matrone; bedaget Kone el. Enke; Bedstemoder (bruges om Qvindfolk, ligesom Ittok om Mænd.)
ningiorâu, *tr.* har en til ældste Qvinde. ningioræt, hun er Bedstemoder i deres Huus.
Níngipok, *t.* 1) *tr.* nedsender ved Liine; nedlader; hidser ned. 2) *intr.* a) nedlades; hidses ned. b) hænger sig ned efter sit Spind (en Spindel.)
níngitok, 1) nedladt; nedhidset; nedsendt ved Liine. 2) Spindelen, som hænger efter sit Spind.
Níngovok, *intr.* er stærkt og sejt, saa det ej let slides i tu (Reeb, Tov); er stærkt at arbejde udi og lader sig ej let flække (Træe); er sejt og lader sig trække langt, inden det brister (Sliim.)
níngursok, stærk; sejt.
ningursôk, meget sejt.
ningursôvok, *intr.* er meget sejt.
níngorak, Tov; Reeb. *A.*

Nio, et Been (paa Mennisker og Dyr.)

niovok, 1) *intr.* a) staaer af; stiger af (en Slæde, Vogn); gaaer op af (en Baad); stiger paa Land. b) er aflæsset; er aflosset el. lagt paa Land; er kommen af Baaden el. Slæden (det medbragte Tøi.) c) er anrettet (Maden.) 2) *tr.* a) aflosser; kaster paa Land; aflæsser (Tøiet.) b) anretter (Maden); øser den op.

niúrsiok, *intr.* det samme i de 2de sidste Bemærkelser.

niursok, 1) afstegen. 2) aflæsset; aflosset. 3) anrettet.

níursit, en Skee at rette an med; en Øseskee.

niutăk, 1 et stykke krumt Træe til For- eller Bagstavn i en Baad. 2) den Deel af Konebaad-Skindet, som beklæder samme. 3) en Øse; en Skumskee.

niutôk, 1) langbenet. 2) en Mark-pindel (*Phalangium Opilio.*) 3) en Søe-spindel (*Pycnogonum grossipes, spinipes* og *littorale.*)

niolo, en Fod under et Huusgeraad (saasom under Bord, Stoel, Lampestoel, Viinglas.)

niobigău, *tr.* stiger af derpaă; gaaer der i Land.

niobbiorpok (*N.*) v. niogviorpok, (*S.*) *tr.* 1) tager imod den ankomne (enten paa Slæde el. Baad); gaaer ud at byde ham velkommen. 2) følger til Strand el. til Vogns (Besøgeren, som vil fahre bort.)

niór'r'ovok, *intr.* er paa Besøg; rejser paa Besøg; lægger Besøg af (paa et andet Land.)

niór'r'ursok, den som saaledes er paa Besøg.

niolúkpok, *intr.* 1) har slette Been (enten ved Sygdom el. Vanskabning.) 2) gaaer slet paa sine Been.

niolúktok, slet til Fods.

niosimavok, *intr.* har ont i Benene; har Beensmerte el. Hævelse i Benene ꝛc.

niosimarsok, den som har ont i Benene el. har hovne Been; suurbenet.

niorărpok v. niókkarpok, 1) *tr.* losser af et Fahrtøi, noget efter noget. 2) *intr.* bliver aflosset (Lasten.)

nioráïok v. niokkáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nioărpok, 1) *tr.* træder noget

med Fødderne, især: træder Skind rene i Sneen. 2) *intr.* trædes saaledes reent (Skindet.)

nioâïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

nioârbik, 1) Stedet hvor Skind trædes. 2) en Loe.

Niobagiak, see under Niuverpok.

Niobbiorpok, s. under Nio.

Niokut, see under Niuverpok.

Niolo, Niorarpok og Niorrovok, see under Nio.

Niórtipok, *t.* 1) *intr.* krummer sig; bugner; bliver skæv (Træe, Been, Maal.) 2) *tr.* krummer el. bugner det; gjør det krumt.

niúngavok, *intr.* er krum el. bugnet; er skæv.

niúngarsok, krum; skæv; bugnet.

Nipàigliok og Nipangérpok, see under Nipe.

Nípparpok, 1) *intr.* sidder paa Iisen for at stikke Sælhunde. 2) *tr.* sidder efter den Sælhund at stikke.

nippartok, den som sidder paa Iisen for at stikke Sælhunde.

Nipè, Røst; Skrig; Skrald; Lyd.

niblerpok, *s. intr.* 1) skriger; gjør Anskrig; giver Skrig fra sig. 2) larmer. 3) i *negat.* tier stille; svarer intet.

nibliavok, *intr.* er i Skrig; larmer; gjør Allarm.

nibliugâvok, *intr.* skriger fælt; gjør en skrækkelig Tummel og Allarm; vraaler.

niblíksærupok, *intr.* veed intet at svare; bliver stum.

nipigíkpok, *s. intr.* 1) har en god Røst. 2) lyder smukt.

nipigíksarpok, *tr.* skaffer god Lyd; bringer til at lyde smukt.

nipigiksaut, Campholium.

nipangérpok, *s. intr.* tier stille; holder op at skrige el. larme.

nipangérsarpok, *tr.* faaer til at tie; bringer til at holde op med Skrig el. Graad; stiller den, som larmer.

nipangéïok, *tr.* stopper Munden paa en; igjendriver ham; bringer til at tie.

nipàigliok, *intr.* 1) det sagtner med Blæsten; det suser ej mere saa stærkt;

Søen bruser ej længer saa fælt. 2) det lindrer med Pinen; den Syge jamrer sig ej længer saa stærkt; han finder Lise; Smerten stilles. 3) *tr.* i samme Bemærkelser, (see Gram. X. Cap. §. 11, 2.) Nipaiglià vuziarmit, Vejret har stillet meget af siden i Dag.

nipaiglarse! 1) hvor stille blev det nu med eet! 2) hvor lindrede det nu med Smerten!

Nípok, *t.* 1) *intr.* a) slider el. gnider Huden af sig. b) Skindet paa Baaden bliver tavsslidt (ved Iis el. skarp Land.) 2) *tr.* a) gnider den af (Huden.) b) slider tavset (Skindet.)

Nípse v. Nívse, tør flakt Fisk. (heder ellers og Mipse, see samme.)

nipsilliok, *tr.*)
nipsilliorpok, *intr.*) tørrer Fisk paa saadan Maade; tilbereder Stokfisk &c.

nipsilliak, en tørret flakt Fisk.

Níptarpok, 1) *intr.* bliver Opholdsvejr; holder op at snee el. regne. 2) *tr.* viser frem; rækker frem, at en anden kan see det; lader det see.

níptavok, *intr.* er Opholdsvejr; er got Vejr; er oventørt.

niptãilak, tyk Luft, som truer med Regn el. Snee.

niptãilarpok, *intr.* er tykt i Vejret; truer med Regn el. Snee.

niptẽipok, *t.f. intr.* er Slud; er vaadt Vejrligt; sneer el. regner ret alvorlig.

niptẽitsokàu v. niptẽitsórlõvok, *intr.* er meget slemt Vejr med Regn el. Snee.

Nîsa v. nêsa, et Marsvin (*Delphinus Phocæna.*)

nisárnak v. nesárnak, et særk slags Marsvin (*Delphinus Tursio.*)

nesarpik, et andet slags Marsvin, der uden Tvivl bliver: Spekhuggeren (*Delphinus Orca.*)

nîsarpok, *intr.* fanger et Marsvin.

Nisorak, et Hik.

nísorarpok, *intr.* hikker.

Niuverpok, *t.* 1) *intr.* kjøbslaaer; handler. 2) *tr.* — med en.

niuverbigàu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

niuvertarbik, et Handelssted; en Krambod; et Torv.

niuvertok, en Kjøbmand; Handelsmand.

niuvertuksak, en Under-

Kjøb-

Kjøbmand; Handels-Assistent.
niuvernerdlukpok, *intr.* handler slet. a) er ikke god at handle med. b) forhandler sig; forseer sig i Handelen.
niobagiak (*N.*) v. niugvagiak, (*S.*) 1) en Handler, som kommer fra et andet Sted. 2) en Hollænder, som kommer under Landet for at smughandle.
niobágiarpok (*N.*) v. niugvágiarpok, (*S.*) *intr.* kommer for at handle.
niobaríkpok (*N*) v. niugvaríkpok, (*S.*) *intr.* 1) handler got. 2) er god at handle med; giver got Kjøb.
niobárdlukpok (*N.*) v. niugvárdlukpok, (*S.*) *intr.* 1) handler ikke got. 2) er ej god at handle med; er dyr med sine Vahre.
niokut, Handelsvahre.
niokutigàu, *tr.* kjøbslaaer el. handler dermed.

Nivákpok v. váktarpok, *tr.*)
nivaktáïok, *intr.*) skovler; skufler (Snee, Skarn 2c.)
nivàut, en Skovl; en Skuffe.

Nivérpok, *t. intr.* falder bag over.
nivértipok, *t. intr.* støder en bag over.

Nívgo, Sliim; Fiske-sliim (som sidder uden paa Fiske el. Orme.)
nivgovok, *intr.* er slimet; er fuld af Sliim (uden paa Skindet.)
nivgursok, slimet.
nívgorpok, *intr.* bliver til-slimet el. besmurt med Sliim.
nivgórne, Lugt af Fiske; Fiskestank.
nivgórnipok, *t. s. intr.* stinker af Fisk; lugter fisket.

Niviarsiak, en Jomfrue; en Pige.
niviarsiárak, 1) en liden Jomfrue; et Pigebarn. 2) en ung Karl. *A.*
niviarsiarángoak, et spædt Pigebarn.
niviarsiak-pás, en forfaren Jomfrue, som veed mere end en Jomfrue bør vide. *N.*

Nivíngarpok, 1) *intr.* hænger. 2) *tr.* a) hænger op; hænger det paa noget; hænger en el. noget. b) sætter Garn ud.
nivíngarbik, 1) noget at hænge paa. 2) en Galge.
nivíngavok, *intr.* 1) hænger; er hængende. 2) er udsat (Garnet.)
nivíngarsok, 1) hængende; hængt. 2) udsat (Garn.)

Niviórpok, see under næstfølgende.

Nivipok, *t. tr.* holder sig dertil; søger derefter (f. Ex. Ravnen til Aadsel.)

nivitsárpok, *tr.* 1) lokker til at søge en Sted el. at holde sig dertil. 2) lokker til sig (siges især om Hvalfisken, naar den udspreder sine Barder, og holder dem noget stille for at lokke Hval-Aaset derind imellem.)

niviórpok, *tr.* holder sig over sine Æg el. Unger (en Fugl); svæver over dem for at beskytte dem.

niviórtok, en Fugl, som saaledes beskytter sin Yngel.

niviugàk, en Spiesflue (*Musca mortuorum, vomitoria* og *Cæsar.*)

Nívko, tørret Kjød.

nivkotórpok, *intr.* spiser tørt Kjød.

nivkulliok, *tr.* tørrer Kjød.

Nivse, see under Nipse.

Nokárpok, 1) *tr.* strammer. 2) *intr.* a) strammes; bliver stram. b) staaer udspendt (en Buestræng.) c) krymper sammen; bliver krumpen el. forstrakt i sine Lemmer (naar de tabe deres naturlige Bevægelse.)

nokártorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.

nokártak, 1) en Buestræng. 2) en Stræng paa Violin, Zitrink &c.

nokarutéjarpok, *intr.* løsnes; slappes (det som var strammet el. forstrakt.)

Norak, en Kalv, *spec.* en Rheenkalv.

nor'alik, en Hun-Rheen med Kalv.

nor'äitsok, en gold Rheen, som løber over uden at faae Kalv.

nor'arpok, *intr.* faaer el. fanger en Rheenkalv.

Nórdlo, i *pl.* nórdlut, 1) de Remmer, hvori Kjedelen hænges over Lampen. 2) de Remmer, som gaae i hinanden imellem Slædens Opstandere.

nordlolérpok, *f. tr.* gjør saadanne Remmer i Stand paa Kjedel el. Slæde.

Nórsak, et Kastetræe (til at give Kastepilen Fahrt med.)

norsekſak, noget til et Kastetræe.

norsekiáut, Vahretræe i Forraad dertil.

Nórtlak, Mands og Kones Forældre i Hensigt til hinanden, helst *cum suff.*

suff. nórtla, hans el. hendes Sønnekones Fader el. Moder; hans el. hendes Datters Mands Fader el. Moder.

nortlaràu, *tr.* har ham el. hende dertil; staaer i saadan Svogerskab med en Person.

Nõuk, 1) en Odde el. Huk; et Næs. 2) en Pynt af noget. 3) *spec.* Colonien Gothaab.

nõungmēpok, *intr.* 1) er paa en Odde. 2) boer ved Gothaab.

nõungmio, 1) en Næsbeboer. 2) en Gothaaber.

nõurdlek, 1) den allerydersteste paa et Næs; den som boer paa yderste Pynt af et Land. 2) en Nyhernhuter; den som boer paa Brødre-Anlægget Nyhernhut.

nõukpok, 1) *intr.* a) flytter sig. b) flytter i Nærværelsen paa samme Land. c) har faaet en nye Lectie for. 2) *tr.* a) flytter det. b) slaaer af et Kar i et andet. c) sætter ham en ny Lectie for.

nõuktok, flyttet.

nõuktipok, *tr.* flytter bort; forflytter.

nõupok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* forflyttes.

núkterpok, *tr. intr.* a) flytter af et Kammer i et andet; er i Færd med at flytte; bærer sit Boehave fra en Teltplads til en anden. b) flytter sig; rykker op fra et Sted til et andet. 2) *intr.* og *tr.* oversætter i et andet Sprog.

Nõukpok, see under næstforegaaende.

Nuak, 1) Snue 2) tyk Spyt el. Qvalster.

nuákpok, 1) *intr.* har Snue. 2) *tr.* a) spytter Qvalster paa en. b) dypper Fingeren i Munden og trykker dermed paa noget (f. Ex. naar man vil vende et Blad i en Bog.) c) man siger og: akunit! nuaissauagit, skynd dig! jeg vil med min Finger trykke Spyt paa et Sted, du maae komme igjen inden det bliver tørt.

nubiorpok, *intr.* 1) brækker Qvalster op. 2) sagler langs ned ad sig.

Nuarálloak, Systerbarn til et Fruentimmer, helst *cum suff.* nuaralloa, hendes Systersøn el. Systerdatter.

nuaralloarău, *tr.* hun har det til Systerbarn.

Nudluarpok, see under Nullok.

Nuennâk og Nuennârpok, see under næstfølgende.

Nuennerpok, *s. intr.* er lifligt el. fornøjeligt; er behageligt el. angenemt; er ret lysteligt og indtagende.

nuennersok, liflig; fornøjelig; behagelig; angenem; lystelig; indtagende.

nuennekàu, *intr.* er meget lifligt; er særdeles indtagende.

nuenneràu, *tr.* forlyster sig derved; er indtaget deri; finder det behageligt.

nuennâk! hvor lifligt! hvor indtagende! hvilken Lyst!

nuennârpok, *intr.* forlyster sig; diverterer sig; tager sig Fornøjelse.

nuennârniarpok, *intr.* stiller sig ret fornøjelig an; viser sig glad; er ved et got Lune.

nuennârbik, et Lyst-Sted.

nuennârut, Forlystelse; Fornøjelse.

Nuersok, helst i *plur.* og *cum suff.* nuersoee, Solens Straaler el. Strimer.

nuersorpok, *intr.* slaaer Strimer; Straaler (Solen.)

Nuertlek, Brændeboble i Søen; Raabespye; Gople; Manæt (*Medusa.*)

nuertlérsoak, et stort slags Gople (*Medusa capillata.*)

Nuertlut, *car. sing.* 1) Hinden over Leveren, som gjerne hænger ned i smaa Flibe imellem Lever-Bladene. 2) smaa Lande i Hob tæt ved hinanden; en Samling smaa Øer i Havet.

Nugerpok, see under næstfølgende.

Nugípok, *tr.*)

nugirsiok, *intr.*) 1) trækker dem paa en Traad el. Liine (Fisk; Perler.) 2) traader en Synaal; stryder Traad i Naaleøjet.

nugit, 1) en Snor el. Liine at trække noget paa. 2) en Fugle-Piil; en Kaste-Piil, som bruges til Søefugle.

núgerpok, *s.* 1) *intr.* kaster med en Fuglepiil. 2) *tr.* skyder el. træffer med Søefuglepilen.

nugériarpok, *intr.* kommer paa Skud med Fuglepilen.

Núïa, en Skye.

nu-

nûïavok, intr. er Skyet; er fuld af Skyer.
núïok, 1) intr. kommer frem. 2) tr. trækker Skyer over Himmelen.
nuïrsarpok, tr.)
nuïrsáïok, intr.) 1) skyder ind og ud; fletter (Kurve.) 2) stopper (Strømper.) 3) baldyrer (Sælskinds-Poser.)
nuïrsægak, 1) flettet. 2) stoppet. 3) baldyret.
nuïrsáïrsok, 1) en Kurvemager. 2) en Stopper.
nuïrsárnek, det som rækker frem af noget andet og sidder blot. spec. en Lysetande.
nuïsipok, t. tr.)
nuïsitsiok, intr.) 1) trækker frem; lader komme for Dagen. 2) falbyder; byder tilfals.
nuïsitsirsok, en Kræmmer; en Falbyder.
nuïsitak, 1) fremtrukken. 2) falbuden.
Nuïok, see under næstforegaaende.

Nukak, yngre Sydskende af samme Kjøn. cum suff. nukà, 1) hans yngre Broder. 2) hendes yngre Syster.
nukárdlek, den yngste.
nukardlíovok, intr. er yngst.
nukarâu, tr. 1) han har hem til yngre Broder. 2) hun har hende til yngre Syster.
nukardlerâu, tr. er ældre end han el. hun.
nukareek, car. sing. 1) Brødre. 2) Systre.
nukareekpuk, s. intr. car. sing. 1) ere Brødre. 2) ere Systre.
nukaktâk, 1) en nyfødt yngre Broder el. 2) — yngre Syster.
nukaktâvok, intr. 1) er en yngre Broder (til ham.) 2) er en yngre Syster (til hende.)
nukáktakarpok, intr. har en yngre end sig selv til ægte.
nukárngok, 1) den som er gift med en andens Kones yngre Syster ɔ: den yngre Systers Mand i henhold til den ældre Systers Mand. 2) den som er gift med en anden Mands yngre Broder ɔ: den yngre Broders Hustrue i henhold til den ældre Broders Hustrue.
nukarngoreek, dur. sing. 1) Svogre til hinanden, 2) Svigerske.
nukarngoreekpuk, s. intr. car. sing. 1) de ere hvers andres Svogre. 2) — Svigersker.

nu-

nukartugàk, en ung Rheen-hjort (som ej er fuldvoxen.)

nukákpiak, en Ungkarl; ugift el. ledig Mandsperson.

nukakpiárak, 1) en liden Dreng. 2) Herremesterne bruge det i modsat Bemærkelse om: en liden Pige.

nukakpiak-pás, en forfaren Ungkarl.

nukakpiatokák, en gammel Ungkarl; en Pebersvend.

nukakpiâvok, *intr.* er Ungkarl; er en ledig og ugift Mandsperson.

Nukăkpok, 1) *intr.* bliver mat og træt; er ganske udpidsket og kraftløs. 2) *tr.* overkommer el. formaaer det ikke; kan ej komme det afsted.

nukángavok, *intr.* er mat og træt; er udpidsket og kraftløs.

Nukárngok, see under Nukak.

Núke, 1) en stor Seene; Spændeseene. 2) Kraft; Magt; Styrke.

nukípok, *t. tr.* 1) rykker i; trækker paa; strækker. 2) roer af al Magt paa Baaden.

nukiktarpok, *f. intr.* faaer Kræfter igien.

nukinginakàu, *intr.* 1) det tager paa Kræfterne. 2) man er overvældet med formeget paa eengang; det er en stærk Skynding med Arbejdet.

nukinginak! hvilken Skynding! hvem kan holde det ud!

nukingærpok, *intr.* 1) taber sine Kræfter; tager af i Styrke; mister sin Helsen. 2) skynder sig med noget; anvender alle Kræfter for at faae det fra sig.

Nukípok, see under næstforegaaende.

Nukterpok, s. under Nouk.

Nullavok, *intr.* lægger sig et Sted for det løse (helst paa Bugen); kaster el. slenger sig et Sted (i Marken el. paa Brixen af Mathedel. Dovenskab.)

nullángavok, *intr.* ligger et Sted og har saaledes slengt sig hen (helst paa Bugen.)

Nullereek, see under næstfølgende.

Nulliak, Hustrue, helst *cum suff.* nullia, 1) hans Kone. 2) hans Hun.

nulliaràu, *tr.* 1) har til Hustrue. 2) parres med; har

har kjødelig Omgang med.
nulliareek, *car. sing.* Ægtefolk; Mand og Hustrue.
nulliareekpuk, *s. intr. car. sing.* ere Ægtefolk.
nulliareengnek, Ægteskab.
nulliarnâk (*N.*) nulliarngâk (*S.*), en nygift Mand; Brudgom.
nulliarpāk, den første Qvinde, en Mand har taget til Hustrue, naar han siden tager Medhustruer; den rette Hustrue.
nulliárpok, *intr.* 1) faaer sig en Kone. 2) parres el. have kjødelig Omgang med hinanden.
nulliarniarpok, *intr.* løber efter Horer el. Tæver.
nulliárserpok, *s. intr.* han vil gifte sig; frier.
nulliárserſok, en Frier.
nulliarsiak, den Kone, en Mand faaer efter den forriges Død.
nulliarkiupok, *tr.* har taget den til Kone igien.
nulliasuk, en Ægtemands Hore.
nulliasulik, en gift Mand, som holder Hore.
nulliékſak, en Kiæreste (neml. et Fruentimmer.)
nullereek, *car. sing.* Svigerforældre.
nullereekput, *car. sing.* de ere Svigerforældre samtmen; deres Børn ere gifte med hinanden.
nullærpok, *intr.* mister sin Kone.
nullærſok, den som har mistet sin Kone.
nullærnek, en Enkemand.

Nullok, en Artsbalde. i *dual.* nudluk, begge Artsbalderne; en Rumpe; en Røv.
nullorârpok, *intr.* faaer det han sidder paa (saa siger man af Skiemt om den, som kommer tomhændet hiem.)
nudluárpok, *intr.* saa siges om Sælhunden, naar den er meget tam og ligger stille paa Ryggen oven i Vandet med Hoved og Bag bøjede mod hinanden.
nudluártok, en Sælhund i saadan Stilling.

Núna, 1) Land. 2) Jorden; Jordkloden. 3) *cum suff.* a) Fødested. b) Boepæl; Hjem.
nunagàu, *tr.* har det til sit Land el. Hjem.
nunættak, en Fjeldspids, som rager frem af Jis-Jøkelen.
nunalipok, *tr. s. intr.* lander; kommer til Land el. i Havn.
nunalitſok, kommen til Land el. i Havn.

nu-

nunaliniarpok v. lisarniarpok, *intr.* søger at komme til Land el. i Havn.
nunalitserpok, *s. tr.* faaer det bragt til Land.
nunamio v. miutak, 1) den som er paa Landjorden; Landdyr; en Jordboer. 2) en Urt kaldet: laaden Hønsebid.
nunapasikpok, *s. intr.* er Landvind; blæser ud fra Landet.
nunapasiksók, Landvind.
nunársiok, *intr.* og *tr.* 1) sætter sig ned paa et Land; vælger sig et Land til Boepæl, hvor man ej er født. 2) faaer Land i Sigte.
nunársiak, et nyt Land, man har valgt til Boepæl.
nunarsiarău, *tr.* sætter sig ned der; vælger det Land til Boepæl.
nunangiakpok, 1) *intr.* kan ej trives paa et Sted. a) kan ej finde sig i at være i et skident el. vaadt Huus. b) har et ont Herskab el. slem Tieneste; er hos slemme Folk, som gjør en Livet suurt. 2) *intr.* og *tr.* farver Skind rødt (paa grønlandsk viis.)
nunangieitsekpok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
nunangiagak, rødt farvet Skind.
nunangiek, et stykke rødt Fyrrebark.
nunangiægău, *tr.* kan ej trives der.
nunangianakău, *intr.* 1) er sær utaalelig skident el. vaadt (et Huus.) 2) er slem el. nødelig at være hos; jager idelig paa Døren.
nunasiórpok, *intr.* gaaer paa Landet; fahrer over Land.
nuniákpok, *intr.* gaaer ud at sanke Bær (paa det Land, man boer.)
nuniaktok, en Bærsamler.
nuniagiak, den som er fahren hen med Konebaad til et andet Land at sanke Bær.
nuniagiarpok, fahrer saaledes hen et Sted at sanke Bær.

Nungúpok, 1) *intr.* gaaer op; fortæres; bliver til Ende; gaaer altsammen med. 1) *tr.* a) gjør Ende paa; tager det altsammen; æder reent op. b) gjør eens ved dem alle. c) gjør Ende med ham; gjør reent til Skamme. 3) Heraf *infinitivus applicatus* nungudlune, der baade

de med og uden *suffixo* bruges, om: a) hver; enhver; ethvert; alle og enhver; allesammen, som: Innuk nungudlune, ethvert Menniske. Udlut nungudlugit, alle Dage; hver Dag. b) saa ofte som (see Gram. XV. Cap. §. 4. *f.*)

núnguvok, *intr.* er til ende; er fortæret; er oppe.

núngutak, Slutningen; Resten; sidste Smule.

nungútsiok, *intr.* alting er gaaet op op for ham; han har ikke mere; har udsolgt el. gjort reen Bord; har gjort Ende paa Alting.

nungútsivik, Ødelæggelse.

nungōupok, *tr.* 1) gjør reent Bord for en, saa han faaer intet; æder fra ham; tager Alting, saa der bliver intet tilbage til ham. 2) stiller ham ved alt det, han har.

nungukâvok, 1) *intr.* det gaaer ej saa snart op; der er Velsignelse i; det har ofte været fremsat, og endda bliver noget tilovers; er drøjt. 2) *tr.* kan ej faae det opspiist; har endnu deraf, i hvor ofte det har været fremsat.

nungudlarpok, *tr.* gaaer igjennem Hud og Kjød; trænger lige ind i Kjødet.

Núnovok, 1) *intr.* a) holder inde; tvinger sig. b) det bliver til intet (f. Ex. Nysen; Fiært; det man vilde sige.) 2) *tr.* holder inde med; beholder det i sig; kommer ikke ud med det. Okauziksaralloara nunovara, jeg holdt inde med, hvad jeg vilde sige.

núnursok, den som beholder noget i sig el. tvinger sig fra at komme ud med det, der var i Veje.

nunúpok, *tr.* tager noget af et Klædebon i Viiden el. gjør det snevrere ved en Fold.

Nusukpok v. nytsukpok, *tr.* 1) rykker til sig; rusker i; rusker af; oprykker; afplukker. 2) *tr.* tager sig en Kone paa hedensk Viis.

nusytsiok v. nytsursiok, *intr.* det samme.

nusut v. nytsut, et Rykkeredskab. i *dual.* nytsutik, en Knibtang.

nytsúrsoæk, *dual.* en stor Knibtang.

nusugak v. nytsugak, oprykket; afrusket; afplukket.

Nútablek, 1) en medfødt el. naturlig Plet paa Huden. 2) i *pl.* nutableet, Fregner i Ansigtet el. paa Hænderne.

Nutåk, ny.
nutåvok, *intr.* er ny.
nutåitsiak, næsten ny; ej meget gammel.
nútárfoak, splinter ny.
nutaràk, nyt; ungt; Unge. *spec.* en ung utæmit Hund.
nutångorpok, *intr.* bliver ny; fornyes.
nutångornek, Fornyelse.
nutångortipok v. nutårterpok, *t. tr.* fornyer.

Nutáralukpok, *intr.* Ilden sprader.
nutáraluktok, Ildspretten; Bragen af Ild.

Nutíkpok, *t. intr.* 1) springer af Hede; sprenges af stærk Kulde el. Varme, saa det giver sig ud af sine Dele. 2) smelder; giver Knald (naar noget giver sig fra hinanden af Hede el. Kulde); pikker i Kakkelovnen af stærk Hede. 3) løber hastig i Vejret; voxer stærkt.
nutíktok, 1) sprengt. 2) opvoxen i en Hast.
nutíktipok, *t. tr.* sprenger; kommer til at sprække (f. Ex. Glas ved gloende Vand.)

Nyak, et Hovedhaar.
nyäurfæt, *car. sing.* en Peruqve.
nyäurselik, en Strandorm el. Fiøremak behængt med lange bløde Traade (*Lumbricus cirrutus.*)
nyærpok, 1) *intr.* klipper el. skjærer el. river Haaret af sig. 2) *tr.* — af en anden.
nyártorpok, 1) *tr.* trækker en ved Haaret. 2) *intr.* i *dual.* trække hinanden efter Haaret.
nyártortuk, 2de som trække hinanden efter Haaret.
nyaliksak, en Fiske-And (*Mergus serrator.*)

Nyoárpok, *intr.* er sky; er vild.
nyoártok, sky; vild. Nersutit nyoártut, vilde Dyr.
nyoarlárpok, *tr.* skræmmer; gjør vild el. sky; kyser.
nyoarsåut, en Fugleskræmsel; noget at kyse Fugle bort med. Deraf *diminutivum.* nyoarsautingoak, lille Skræmsel ɔ: lille Kone.
nyoïrpok, *tf. intr.* er tam; er spag.
nyoïtsok, tam; spag.

nyoïserpok, *s. intr.* kommer mod en, som det var tamt, og er dog vildt (et Dyr.)
nyoïsersipok, *t. tr.* gjør tamt; lokker for et Dyr for at faae det til sig el. gjøre det rolig.
nyovik, Luften. *A.*

Nytsukpok, see Nusukpok.

Næggovik, see under Nåuvok.

Nækkerpok, see Nakkerpok.

Nællorniok, see under næstfølgende.

Nælluvok v. nélluvok, 1) *intr.* er uvidende. 2) *tr.* veed ikke. 3) i *neg.* nællungilak, veed.
nællursok, 1) uvidende. 2) en Taabe; en Tosse. 3) en Hedning.
nællursak, ubevidst.
nællungitsak, bevidst; det man veed.
nællursorpadlåk, hedensk.
nællursorpadlårpok, *intr.* er hedensk el. paa Hedningenes Viis.
nællursûlek, Uvidenhed.
nællursakangilak v. nællusuïpok, *ts.* 1) er alvidende; veed alle Ting. 2) veed meget; er særdeles klog, ret som ingen Ting var skjult for ham.
nællursakangitsok v. nællusuïtsok, 1) alvidende. 2) meget klog.
nællusuïtlûsek, Alvidenhed.
nællukasikdu, *tr.* veed det aldeles ikke, som ej heller er at vente af ham.
nællukópok, 1) *intr.* vover ikke sig selv; forlader sig ej paa sig selv. 2) *tr.* veed ej, hvorledes det vilde løbe af med ham, om det kom dertil.
nællunárpok v. nakdu, *intr.* 1) er vanskelig at vide. 2) er ej let at fatte el. begribe; er ubegribelig. 3) er ej god at forstaae sig paa; man skal ej let lære at kjende ham (et Menniske.) 4) er vanskelig at finde. Atæt nællunarallóarkdut udlome, I Dag ere Sælhundene vanskelige at komme over. 5) er underligt.
nællunartok, 1) vanskeligt at vide. 2) ubegribelig. 3) underlig.
nællunartulliok, *intr.* gjør underlige Ting.
nællunartulliak, en underlig Gjerning.
nællunartulliarpok, *intr.* gjør en underlig Gjerning.

nællunàk v. nárſe! ubegribligt! hvor underligt!
nællunárſiok v. narſikáu, *intr.* har ſine Vanſkeligheder; bliver vanſkeligt at vide el. begribe el. finde.
nællunaromângilak, *tſ. intr.* det vil blive got at vide; det vil Tiden lære el. viſe.
nællunarungnærpok, *intr.* er ej længer vanſkeligt at vide; kan nu forſtaaes.
nællunéjarpok, *tr.*)
nællunejaïok, *intr.*) 1) lægger for Dagen; bekjendtgjører; bevidner; viſer; aabenbarer (noget.) 2) giver det tilkjende; ſiger til; lader en anden vide det. 3) vidner om en i hans Fraværelſe. 4) beviſer; fører Beviis for. Okauziſit nællunéjarkit, beviis, hvad du ſiger. 5) lægger Mærke til; gjør ſig det bekjendt; tager Mærke deraf. 6) forklarer; fortolker; gjør det begribeligt.
nællunejáïrſok, 1) et Vidne. 2) en Tolk; en Fortolker.
nællunéjarnek, 1) et Vidnesbyrd. 2) et Beviis.
nællunéjaut, 1) Vidnesbyrd. 2) Forklaring; Oplysning (neml. Midler dertil.) 3) Efterretning; Atteſt.
nællunéjautigàu, *tr.* 1) fører Vidnesbyrd; det er hans Bekjendelſe. 2) beviſer dermed; bruger til Beviis.
nællunéjaupok, *tr.* aabenbarer for en; bekjendtgjører ham; lader ham vide; forklarer ham noget. Nællunejaupánga ſulliekſamnik, han ſagde mig, hvad jeg ſkulde gjøre.
nællunærpok, 1) *intr.* a) giver ſig tilkjende. b) ſiger til. c) bekjender. 2) *tr.* a) giver en anden tilkjende; angiver ham. b) ſiger det til; bekjendtgjører; aabenbarer. c) bekjender det.
nællunærbigàu, *tr.* lader en vide; ſiger ham det; aabenbarer el. bekjender for ham; giver ham at forſtaae.
nællunærſerpok, *ſ. tr.* 1) ſeer til en Syg; beſøger ham for at erfare hvorledes han befinder ſig. 2) prøver; lægger Mærke til; tager Kiende af noget.
nællunærſiok, *tr.* lærer at kjende en; forſtaaer ſig paa ham; ſkjønner det hos ham.

nællunárſarpok, *tr.* 1) vejer. 2) maaler.

nællunærſaut, 1) en Vægt; en Bismer. 2) en Skieppe el. andet Maal.

nællunárſorpok, *tr.* 1) har det i Erindring; husker derpaa; har for Øjne; seer jevnlig efter for ikke at glemme det. 2) giver Agt paa; gjør sig ret bekjendt med. 3) tegner op; fører til Bogs. 4) gjør Rede og Rigtighed for.

nællunærut, Underretning.

nællunárutigàu, *tr.* faaer Underretning af; kommer til Kundskab el. Begreb ved noget.

nællunárkot v. kotak, 1) et Mærke; Kjendetegn; Tegn, hvorefter man kan vide og kjende noget. 2) *ſpec.* a) et Uhr. b) en Soelskive. c) et Compas.

nællunárkotaràu, *tr.* har det til Tegn el. Mærke; kjender en Ting derpaa.

nællunárkotâvok, *intr.* er til Tegn; er et Mærke.

nællunærkoſerpok, *ſ.* 1) *intr.* gjør ſig et Mærke; 2) *tr.* lægger Mærke derved (ſ. Ex. i en Bog); rejſer noget op til Tegn derved; ſætter et Kjende ved Siden. Nuniautingoara nællunærkoſerdlugo kemekpara, jeg lod min Bærpoſe blive efter mig, men ſatte et Kjende ved Siden af den.

nællunárkutſiórpok, *intr.* 1) gjør Tegn el. Mærke. 2) gjør Uhrværker el. Compas ꝛc. el. gjør dem i Stand.

nællyungnárpok, *tr.* fatter el. begriber det nu; er ej længer uvidende om; forſtaaer det; kan ſin Lectie.

nællyungnárſarpok v. ſipok, *tr.* oplyſer; ſkaffer en Begreb om det, han ej før vidſte; afhjelper hans Uvidenhed.

nællyungnárſaut, Oplysning; oplyſende Middel.

nællórniok v. lórngiok, *tr.* veed ikke en andens Mening deri; veed ej, hvad han vil ſige dertil; har ej forhørt ſig hos ham. 2) veed ej hvorledes det har ſig med den Sag; indſeer det ikke.

nællorngæſigàu, *tr.* veed ikke Rede dertil; er i Uviſhed derom.

O.

Obba (*N.*) v. ogva (*S.*), 1) der! 2) den er det! 3) er det den? (pegende derpaa.)
ȯuane, der, paa det Sted; derved.
ȯuanga, derfra.
ōunga, didhen; derhen.
'ugóna, derigjennem; herfrem; ad denne Vej.
ugónakópok, 1) *intr.* fahrer den Vej herfrem; fahrer her frem. 2) *tr.* fahrer omkring det Land ad denne Vej. Ugónakopátigut, han foer her omkring os.

ũna, *intr.*)
óma, *tr.*) han, hun, den, det der (for dine Øine el. som er nærværende.) i *dual.* og *plur.* okko (*intr.*) og okkoa (*tr.*), de 2de; de.

ũnà, 1) den slemme; den Krabat. 2) du Slubbert; du slemme Knegt; du er den rette Karl.
unárſoak, 1) den store Skjelm; den lumpne Krabat. 2) du store Skalk!
unángoak, 1) den lille slemme Krabat. 2) du lille Knegt!
ũnakalìk, vil man kun see til ham el. den! det er dog ret et fortrædeligt Menniske el. Barn! du er dog skrækkelig arrig!
unåvok, *intr.* det er den og ingen anden.
únamè? hvad da han el. den? hvad skal der da gjøres ved ham el. hende?

ómà! 1) hør du! hør! 2) O!
óma-hà! hør dog! vil du dog ikke høre!
omárſoak, 1) han el. den store el. slemme; bruges helst *transitive*, som: omárſub unatarpángu, den store Knegt slog mig. 2) hør du store!
omángoak, 1) han el. den lille el. snilde; den vakkre (ogsaa helst *transitive.*) 2) hør du lille!
omèit! 1) jo, jo, du skal lure ham; tag dig vare, der bliver intet af!

tåuna, *intr.*)
tāurſoma, *tr.*) *Pronom. relat.* 1) han, hun, den, det (hvorom er talt.) 2) den, som; hvilken; hvilket.
tåunalo-aìt, 1) det var ogsaa ham; der var han og med, efter gammel Skik;

Skik; han skulde ogsaa med; ja det tænkte jeg nok om ham. 2) den skal jeg og have el. begegne, som jeg plejer; det er ikke at spørge om, at jeg jo skal have den med.

taunâvok, *intr.* det er ham el. hende el. den (som Talen er om, men fraværende.)

Ogak v. ôvak, en Fjord-Torsk; smaa Torsk (*Gadus barbatus.*)

ôgarsiórpok, *intr.* fisker Torsk.

ôgarsiut, en Torske-Snøre.

ôkiarpok, *intr.* er paa Fiskerie efter smaa Torsk.

Ogiarpok, s. under Okpok.

Oh-ōh! Oh! Oh! (et huult Skrig, Fangerne gjøre ved Siden af deres Aare, som er stukken i Vandet, og derved søge at skrække Sælhunden el. Fuglen, at den igjen skal komme op, naar den er dukket under.)

ôrpok v. ōrtarpok, *tr.* skriger saaledes i Vandet efter en Sælhund el. Fugl.

Ojah, see under Iah.

Okàk, 1) en Tunge. Okak tersa, det er en slem Mund. 2) Skillerummet i en grønlandsk Lampe.

okäinak, bare Tunge; det er: 1) Kjæft nok, men ikke videre. 2) blot Ord uden Mening; kun med Munden, men ej fra Hjertet.

okäinâvok, *intr.* det er bare Tunge: 1) Munden duer kun paa ham; han snakker endeel, men gjør saa lidt. 2) det er blot Ord uden Betydning; det gaaer ej fra Hjertet.

okäinarpok, *intr.* taler nok derom, men gjør dog ej noget af hvad man siger; det bliver kun Snak og man gjør ej Alvor deraf.

okäitsok, en Skarv (saa kaldet, fordi den har næsten ingen Tunge) (*Pelecanus Carbo.*)

okäitsoak, en Skarv-Unge.

okallúkpok, *intr.* 1) taler. 2) prædiker.

okallúktok, 1) en Taler. 2) en Prædikant.

okallúkte, 1) en Prædikant. 2) den som fører Ordet, naar andre tie. 3) en Tolk.

okalluktigâu, *tr.* 1) har ham til Prædikant. 2) — til at føre Ordet for sig.

sig. 3) — til sin Tolk. Okalluktigâra, han er min Tolk.
okalluktarbik, en Talestoel; en Prædikestoel.
okalluktuak, 1) en Fortælling; en Historie. 2) en Tale; en Prædiken.
okalluktuarpok, 1) *intr.* fortæller. 2) *tr.* fortæller noget om en.
okalluktuartok, en Fortæller.
okalluktŏupok, *tr.* fortæller en anden el. for ham.
okalluktdut, 1) det man fortæller om en. 2) den man fortæller noget om.
okalluktoutigàu, *tr.* fortæller om ham el. derom.
okallukbìk, 1) et Sted at tale paa. 2) en Kirke.
okallukbigàu, *tr.* 1) taler en til. 2) taler med ham.
okallúkpækpok, *intr.* 1) smaasnakker. 2) taler længe; holder ved at tale; fortsætter sin Tale; snakker meget. Okallukpængnæk! hold Mund! hold dog op engang!
okallektárpok, *intr.* er svadsig; snakker lystig. 2) snakker ved sig selv.
okallektártok, 1) svadsig; snaksom. 2) den som snakker ved sig selv.

okadlórikpok, *f. intr.* er ordrig el. mundkaad; er gesvadsig.
okadlórikſok, ordrig; mundkaad; gesvadsig.
okallukikpok, *f. intr.* taler got, smukt el. forstaaelig.
okallukikſok, veltalende; den som taler smukt el. forstaaelig.
okalluguſiarpok, *intr.* taler for at fornøje el. andre til Opmuntring.
okalluguſiártok, moersom; en som taler til andres Opmuntring.
okallorolùk, 1) Knurren; skiden Mund. 2) knarvurren; en Knurrer.
okallorolúfkſe! hvilken Knurren! hvilken Skienden! hvor knarvurren!
okallorolúkpok v. lorojúkpok, *intr.* giver en skiden Mund; knurrer; taler fortrædelige Ting.
okallorolúktok v. júktok, en som knurrer el. giver skiden Mund.
okallorolukbigàu v. jukbigàu, *tr.* knurrer mod en; giver ham en skiden Mund.
okallúngnek, Tale; Talen; (det at tale.)
okárpok, 1) *intr.* siger. 2) *tr.* skjender el. skjelder paa en.

okárnikpok, intr. giver Mund; skjender; skjelder.
okártok, sigende. i dual. okártuk, tvende, som skjendes;
okárniktok, den som giver Mund el. skjender; en Skjelder.
okarningnek, Skjenden; Skjelden.
okarbigàu, siger til en; siger ham noget.
okartôk v. okartórsoak, stortalende; mundstærk.
okartôvok v. tórsōvok, intr. er stortalende; er mundstærk.
okakípok, tſ. intr. 1) taler kun lidt. 2) taler sagte.
okakítsok, 1) lidttalende. 2) sagttalende.
okāursæt, car. sing. vild Rosmarin el. Terpentinurt (en Urt med smaa tungelignende Blade.)
okāupok, tr.)
okāursiok, intr.) 1) forkynder; fortæller; lader vide; siger en noget; bringer Budskab. 2) formaner; paaminder.
okāursirsok, en Forkynder; et Bud; den som bringer Budskab.
okaukikſárpok, tr.)
okaukikſáïok, intr.) formaner; siger en sine Feil; tiltaler; irettesætter.
okaukikſáïrsok, en Formaner; en Irettesætter.
okautigàu, tr. taler om nogen.
okautigirsak, omtalt.
okautiginerdlukpok, tr. taler ilde om en.
okautiksuarpok, tr.)
okautiksuáïok, intr.) bagtaler; taler ilde om en i hans Fraværelse.
okautiksuáïrsok, en Bagtaler.
okauzêk, 1) Ord. 2) Tale. 3) Bogstav. 4) Sprog. 5) i pl. Bog.
okauzekarpok, intr. taler; bruger et vist Sprog el. fører en vis Tale.
okauzeràu, tr. 1) fører den Tale; bruger det Ord. Tamakko okauzeràka, det var mine Ord. 2) har det til sit Sprog.
okruzerdluk v. okauzepilůk, et skjendigt el. ont Ord; en slet el. forargelig Tale.
okauzérdlukpok, intr. 1) er et skjendigt el. slet Ord; er en ond Tale.
okuzerdlulirksōvok, intr. er fuld af slemme Ord; fører en høist f • rgelig Tale.
okauzerdlutigàu, tr. misbruger noget i sin Tale; tager det forfængelig el. ilde i sin Mund.

 okau-

okauzersiok, *tr.* faaer en i Tale; faaer erkyndiget sig hos ham om noget; fornemmer hos ham, hvorledes det har sig.
okauzíksak, 1) noget at sige el. svare. 2) noget til Forsvar el. Paaskyldning.
okauziksarsiorpok, *intr.* søger at faae Svar el. lokke noget ud af en
okauziksiorpok, *tr.* lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale el. svare.
okauziksærupok, *intr.* er uden Ord; maae tie; veed intet at svare el. sige til sit Forsvar.
okauziksærutipok, *tr.* kommer ham til at tie; stopper Munden paa ham.
okautsereepok, *tſ. intr.* er tver el. modstridig; vil ej lade sig sige.
okautsereetsok, tver; gjenstridig; egensindig.
okautsereetsûsek, Tverhed; Gjenstridighed; Egensindighed.
okautsériarpok, *intr.* er villig el. lydig; giør strax, hva man siger.
okautsériartok, villig; lydig; som lader sig sige.
okautseriarsûsek, Villighed; Lydighed.
okérpok, *t. tr.* byder en sige noget til en anden.
okerràu, *tr.* siger noget til en anden efter Ordre.
okærupok, *intr.* har forloret sin Tunge ɔ: har ingen Tunge at svare med; giver ingen Svar.
okærutekersok, den der svarer slet intet; ganske stum til hvad man siger.
Okäitsok, Okallukpok, Okarpok, Okäupok og Okauzek, see under næstforegaaende.

Okatarpok, see under Okpok.
Okéïok, see under Okiak.
Okemëipok, see under næstfølgende.

Oképok, *tſ. intr.* er let.
okétsok, let.
okekàu, *intr.* er meget let.
okédliok, 1) *intr.* bliver let; lettes. 2) *tr.* gjør let; letter.
okédlirsok, lettet; gjort let.
okíllavok, *intr.* er let paa Benene.
okíllarsok, let til Fods.
okillasârpok, *intr.* veed at bruge Benene; udretter hastig sit Ærinde.
okillëipok, *tſ. intr.* er tung til Fods.
okillëitsok, tung til Fods.

okeměipok, *tſ. intr.* er tung el. ſvar.
okeměitſok, tung; ſvar.
okeměidliok, 1) *intr.* bliver tung el. tyngere. 2) *tr.* gjør tung el. tyngere.
okeměikatigeekpuk, *ſ. intr. car. ſing.* ere lige tunge.
okeměikatigeekſarpok, *tr.* gjør lige tunge; vejer.
okeměidlutak, Vægt; Tyngde; Pund; Lod; i Almindelighed: Tyngſel el. noget at tynge ned med.
okemángerpok, *intr.* 1) er forlagt el. bleven ſom død og føleslø (f. Ex. en Arm, naar man har lagt paa den, ſaa man ej føler mere til den og ej kan løfte den.) 2) holdes nedtrykt i Søvne (det man kalder Marreriden.)
Okérpok, ſee under Okak.

Okiak, 1) Høſt; Efteraar. 2) i Høſt.
okiakůt, Om Høſten; til Høſt; i Efteraaret.
ókiok, 1) Vinter. 2) Aar. O'kiut ſiſſamât tamanēnarpok, jeg har været her i fire Aar.
okiórpok, bliver Vinter.
okíovok, *intr.* er Vinter.
okiōupok, *tr.* Vinteren overfalder el. kommer paa en.
okéïok, *intr.* overvintrer paa et Sted.
okéïvik, en Vinterplads; et Sted at overvintre.
Okillavok, ſee under Oképok.
Okiok, ſee under Okiak.

Okípok, *tr.*)
okítſiok, *intr.*) driller et Øje paa en Syenaal; gjør et Øje paa den.
okírſut v. kítſut, en Dril el. andet Redſkab dertil.
okírſak, en gammel Syenaal, ſom er drillet Øje paa; en hjemmegjort Syenaal.
okiſāurſak, en Syenaal med et lidet rundt Øje (ret ſom den var hjemmegjort.)

O'kkipok, *tr.*)
okkirſiok, *intr.*) 1) ſtirrer længe paa en Ting; er forgabet el. henne deri. 2) kan ej affee det el. blive derfra; holder ſig idelig dertil; forlader ej med ſin gode Villie.
okkivigâu v. kirſivigâu, *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
Okko, ſee under Obba.

Okò v. okòk, 1) Muggenhed; Mullenhed; Skimmel. 2) Møl; Mide.
okúngoak, det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

okolik, 1) muggen; mullen; skimlet. 2) oret; fuld af Mider.
okókpok, *intr.* er muggen el. mullen; er skimlet; er oret.
Okoàk, 1) Sønnekone. 2) Broderkone.
okoángoak, 1) Stedsønskone. 2) Halvbroderskone.
Okòk, see under Okŏ.
Okôk, Moder. (*S.*)
Okómmerpok, *f. tr.* putter i Munden; tager noget ind i Munden.
okommerákſak, et Stykke Spæk som Mundbid til tør Spise,
okommerſak, en Fiskekrog. (*S.*)
okommiak, 2) det man har i Munden. 2) Spækket i Lampen.
okómmiakarpok, *intr.* har Spækstykker i sig el. er forsynet med smaa Spækstykker bag ved Tranen (Lampen.)
okómmiarpok, *tr.* har noget inde i Munden.
Okôrpok, *intr.* er blødt og varmt (et Klæde.)
okôrut, det som er blødt og fører Varme med sig; et blødt Skind at ligge paa
okôrutingoak, den lille bløde og varme ɔ: lille Kone. Okôrutingoara, min lille Kone.
okôrutikſak, 1) et blødt Klæde til Varme. 2) et Ligklæde.
okorúnarpok v. okoédlekpok, *intr.* 1) 1) er varmt og blødt (et Klædebon.) 2) har varme Klæder paa; er varmt klædt.
okorſérpok, *f.* 1) *intr.* klæder sig varmt.; tager varme Klæder paa. 2) *tr.* klæder en anden varmt; forvarer ham vel med varme Klæder.
Okôtak, 1) et stykke Skind i Teltgangen at afvise Vinden med; Huusgangs-Skind paa Vindsiden. 2) en Flynder (*Pleuronectes platessoides.*)
Okòytſek, see Okukpok.
Okpípok, *t.*)
okpikárpok,) *tr.* falder om; styrter om (noget livløst, som var opreist.)
okpítok, omstyrtet; omfalden.
okpibigàu, *tr.* falder om paa.
okpitípok, *t. tr.* velter noget om; kommer det til at falde omkuld.
okpíngavok, *intr.* er faldefær-

færdig; hælder; staaer paa Fald.

ôkpok, 1) *intr.* er prøvet. 2) *tr.* a) prøver; forsøger; tager paa (et nyt Klædebon.) b) smager paa noget.

ôgiarpok, *tr.* smager til; smager paa (Mad el. Drikke, før man vil til at nyde det.)

ôkatarpok, *tr.* prøver; proberer; anstiller Prøve dermed.

ôktorpok, *tr.* 1) forsøger (flere Gange.) 2) maaler; vejer.

ôktortok, en Maaler; en Vejermester.

ôktugak, 1) forsøgt. 2) maalet; vejet.

ôktôut, 1) Maal; Maade; Skjeppe. 2) Vægt; Bismer; Vægtskaal. 3) Alen; Mynster.

ôktorbigàu, *tr.* tilmaaler.

ôktoutigàu, *tr.* 1) maaler deri el. derefter. 2) vejer derpaa.

Okúkpok, *intr.* 1) lægger sin Hætte frem paa Siden af Halsen (en Qvinde.) 2) bøjer sit Hoved.

okúpok, *tr.* 1) lægger den (Qvindehætten) frem paa Halsen. 2) bøjer Hovedet. 3) folder en Foldekniv ned.

okoriarpok, *tr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

okúngavok, *intr.* 1) Hætten er lagt om paa Siden af Halsen. 2) sidder el. staaer bøjende sit Hoved.

okurſârpok, 1) *tr.* folder til; lægger sammen (en Foldekniv.) 2) *tr.* a) foldes ofte ned; er til at lægge sammen (en Kniv.) b) bukker sig.

okurſârtok, en Foldekniv; en Læggekniv.

okuvok, *intr.* 1) har bøjet sit Hoved; sidder el. staaer med bøjet Hoved. 2) er foldet ned el. lagt sammen (en Kniv.) 3) har sin Hætte omlagt paa Siden af Halsen.

okuvigàu v. kurſarbigàu, *tr.* bukker sig for en.

okútſek v. okôytſek, 1) Stedet under Brystet (hvor man plejer at bøje sig for over med Forkroppen); det indvendige over Hjertet; Hjertekulen. 2) med *suff.* og *appos.* i Nærværelsen af; hos ham; ved ham el. den; paa det Sted deraf; der paa Lav. Kollipſiutim okutſiane illiara, jeg lagde den der ved Kjedelen. Okutſer-

ſernēpok, den er hos dig el. du ſidder ved den.

okútſerraū v. lérrivok v. ſilér-rivok, *intr.* har ont for Bryſtet; klager ſig over Smerte i Hjertekulen.

Okúpok og Okútiek, ſee under næſtforegaaende.

ôlikpok, *t.* *intr.* zittrer; ſkjælver; bæver; ryſter (enten af Kulde el. Bangħed.)

ôliktok, zittrende; ſkjælvende; bævende; ryſtende.

ôlingnek, Zittren; Skjælven; Bævelſe; Ryſtelſe.

ôlikularpok, *intr.* ſkjælver over noget.

Oma og Omèit, ſee under Obba.

O'nek, *cum ſuff.* órnga, Armgrube; Hule under Armen.

onermikpok, *t.* *tr.* bærer noget under Armen.

onermigak, det man bærer under Armen.

orngelìt, i *plur.* orngeliſit, Haar under Armene.

orngeliſilìk, en ſom har Haar under Armene.

Opaguarpok, ſee under næſtfølgende.

Opákpok, *intr.* og *tr.* 1) rækker til Maden. 2) er ude paa Hvalfangſt.

opáktok, 1) den ſom rækker til Maden. 2) den ſom er ude paa Hvalfangſt. 3) i *pl.* opáktut, de ſom ligge paa Vagt efter Hvalfiſke.

opāupok, *tr.* tager et Stykke Mad af til en anden.

opáktorpok, *tr.* ſøger til Krogen (Fiſkene.)

opaguarpok v. oparoárpok v. ártorpok, *tr.* peger paa; viſer til el. meder paa med Haanden.

oparoartōupok, *tr.* peger for en; viſer ham noget med Haanden.

Opellungârpok, 1) *intr.* holder ſig færdig; laver ſig til; bereder ſig. 2) *tr.* gjør færdig til Rejſen; laver til; bereder.

opellungârſarpok, *tr.*)
opellungârſāïok, *intr.*) det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

opellungârkot, Rejſetøj; det ſom er i Beredſkab.

opellungârkotikſak, noget til Rejſen.

opellúngavok, *intr.* har glemt hvad man ſkulde tage med ſig og bruge; forſyner ſig ſlet til Rejſen.

opelluïok, *intr.* har ej beredt el. belavet ſig paa Rejſen; har ingen Ting med ſig; kommer uberedt.

Opern-

Operngiok, *intr.* sætter Haanden under Kinden (siddende el. staaende.)
operngirsok, den som sætter Haanden under Kinden.

Operpok, *intr.* troer.
opertok, en Troende.
opernek v. opersúsek, en Troe.
opernekipok, *tſ. intr.* har en svag Troe.
opernekitsok, svagtroende.
operâu, *tr.* troer en anden; fæster Troe til hans Ord.
operirsak, den el. det man troer.
operirsekſak, Troes-Sandhed; Troes-Artikel.
operbigâu, *tr.* troer paa en.
opersarpok, *tr.*)
opersâïok, *intr.*) bringer en til at troe; bibringer ham Troen.
opertipok, *t. tr.*)
opertitsiok, *intr.*) det samme.
opersâut, Troes Middel.
opersautigâu, *tr.* troer desaarsag.
opingitsok, Vantroende.
opernarpok v. nakâu, 1) er trolig; er sandt. 2) er troværdig; er sanddrue.
opernartok, 1) trolig; sand. 2) troværdig; sanddrue.
opernarsûsek, Troværdighed.
opernartôut, Sandhed.

Opik v. opírksoak, en Ugle; en hvid Field-Ugle (*Strix Nyctea.*)

Opípok, *t.* 1) *intr.* hyler; græder højt. 2) *tr.* hyler over en.
opítok, hylende.
opitórsoak, den som hyler stærkt. i *plur.* opitórsoït, Folk, som have stor Sorg, hyle og græde.
opínek, Hylen.

Ordlerpok v. lersorpok, 1) *intr.* lægger an; sigter; meder (med et Skydegevæhr el. Piil.) 2) *tr.* lægger an derpaa; sigter efter; stiler efter (Dyret.)
ordligak, det man meder paa el. sigter efter.
ordlersórtok, en som sigter el. meder.

Ordlovok, *intr.* falder om; styrter (bruges især om levende.)
ordlursok, omfalden; den som styrter.
ordlursût, det hvorover man falder; Faldstrik.

Oriárpok, *tr.* spytter ud; harker op.
oriárnek, det udspyttede el. opharkede.
oriártorpok, *intr.* spytter Blod; har Blodspytten.

oriartórnek, Blodspyt; opharket levret Blod.
oriórpok, *tr.* tygger Spæk og spytter Tranen ud (enten i Lampen el. til Blanding imellem Spisen); kaver Tranen af Spækket imellem Tænderne.
oriórnek, saadan afkavet Tran, som er udspyttet.
Orkipok, *t.* 1) *intr.* a) staaer i Skiul for Regn el. Snee. b) er lagt under noget at bærges for Væde (tørre Sager.) 2) *tr.* lægger det i Skiul for Regn.
órkitok, 1) den som staaer i Skjul. 2) lagt i Skjul (for Regn el. Snee.)
órkibik, et Skuur at lægge tørre Vahre under.
órkiorpok, *intr.* gaaer i Skjul for Regn el. Snee.
órkiorbik, et Skjul for Regn el. Snee; et Skuur at gaae under.
orkiorbigàu, *tr.* skjuler sig derunder.
Orkoak, Læe; Sted, hvor Vinden ei treffer paa; *cum suff.* órkoa, Læesiden. Deraf:
órkoanit, fra Læesiden ɔ: mod Vinden.
órkomut, med el. for Vinden; Vinden bag paa.
orkomiárpok, *intr.* sejler for Vinden; har Medbør.
orkoaidlekpok, *intr.* 1) det er luunt. 2) det luuner om Ørene paa en.
orkoársipok v. orkórsipok, *t. intr.* kryber i Læe; kommer i Læe.
Orkomiarpok, see under næstforegaaende.
Orkse, 1) en Malle el. Lykke. 2) Ørering.
órksilik, 1) en Ting, som har Malle el. Lykke i Enden. 2) en med Ørenringe paa.
orksilerpok, *tr.* 1) binder en Lykke paa; gjør et Øje paa (f. Ex. paa Enden af en Rem.) 2) sætter Ørenringe paa.
orksilliorpok, *intr.* 1) gjør Malle el. Lykke. 2) gjør en Ørering.
orksiut, i *dual.* orksiutik, et Redskab at slæbe Sælhunde med paa Iisen, neml. nogle Remmer med Been i den ene Ende og Lykke i den anden.
Orksok, 1) Spæk. 2) Fit (som ej er tælget.)
orksérpok, *t.* 1) *intr.* bliver forsynet med Spæk (Lam-

(Lampen.) 2) *tr.* kommer Spæk i Lampen el. paa noget.
orkserbik, en Spækbøtte; et Kar el. Spand, man har Spæk i til Lampen.
orkserràu v. serrivok, *intr.* er i Spækarbeide; har med Spæk at bestille.
orksiorpok, *intr.* næsten det samme: tillaver Spæk.
orksiorbik, et Spækhuus.
orksoárdlerpok, *f. tr.* spytter el. kommer Spæk i Vandet for at faae det stille og jevnt.
orksoárdlekivok, *intr.* Vandet bliver jevnt af saadan Spækspytten.
orksoárdlekot, et stykke Spæk til saadan Brug.
orksoárnersak, en stille jevn Plet i Vandet, da det ellers er sort og blæser i Nærværelsen deromkring.
orksóïak, en hvid glindsende Feldspat, der er ligesom fittig (ret som den var smurt med Spæk.)
orksórpok, *tr.* 1) spækker; fitter; smører med Spæk el. Fit. 2) gjøder.
orksôvok, *intr.* 1) er Spæk el. spækket. 2) er spækket i Søen af Søedyr.
orksoérnek, et slags Fyrretræe, som er uden Fedme og meget let.
orksûrsak, et slags Moos, der har ligesom Fedme ved sig.
Orníkpok, *tr.* gaaer el. kommer imod en; fahrer hen til; kommer til ham. Orningniarsinga! kommer til mig!
orníkte, den som gaaer til ham ꝛc.
ornigak, den man gaaer imod el. kommer hen til. Nau ornigekset? hvor vil du hen?
ornigaràu, *tr.* søger gjerne derhen; den el. det er hans Tilflugt.
ornigàu, *tr.* giver sig i Færd med; tager fat paa el. begynder paa at gjøre; giver sig af med; tager sig Tid til.
ornigúpok, *t.* 1) *intr.* kommer el. føres til en. 2) *tr.* fører en frem til en anden.
Orollukpok, see under Orópok.
Oróne, i *pl.* orónit, de største Tarme i en Ype.
Orópok v. oróllukpok v. oródlukpok v. oróllovok; *intr.* er urolig; er vranten (enten et Barn el. et voxen Menniske af Bedrøvelse.)

orolluktípok v. lusárpok, *tr.* gjør Vranten; bringer i Uroe.
orollòut, det man er urolig el. vranten over.
orolloutigàu, *tr.* er urolig el. vranten derover.
Orpik, 1) et Træe (som staaer paa sin Rod. 2) *spec.* Birketræe.
orpírksoak, et stort el. højt Træe.
orpíngoak, 1) et lidet Træe; Krat. 2) Riis; Ferle.
orpikpérksoït, *car. sing.* en Skov.
orpikpok v. orpingoarpok, *tr.* giver Riis.
orpingoartípok, *t. intr.* faaer Riis.
orpingmiutàk, en Sisserønike (*Fringilla Linaria.*)
Otuk, Arp paa et Barn.
otuærpok, 1) *intr.* Arpen er falden af. 2) *tr.* tager Arpen af det.
Ounarpok, see under næstfølgende.
Oupok, 1) *tr.* a) brænder; forbrænder. Sekkerngub õupánga, Solen brændte mig. b) koger. 2) *intr.* a) er kogt; er gjennembagt. b) brænder sig. c) forbrændes; bliver forbrændt i Solen.
õutak, 1) kogt. 2) brændt.
õugek, helst *cum suff.* õuga, det som koges el. er i Kjedelen at koge.
õugigàu, *tr.* Kjedelen har faaet det at koge ɔ: det er i Kjedelen at koges.
õugâvarpok, *intr.* er alt for fuld (Kjedelen) faa det neppe vil blive kogt; man har fyldt den over alle Bredde.
ougâvaràu, *tr.* kan ej rumme det (Kjedelen); er saa fuld, at den ej kan tage det ind.
õuklerpok, *f. tr.*)
õukléïok, *intr.*) gjør tilrette til Kogning; lægger det i Kjedelen for at faae det kogt.
õukliok, 1) *tr.* sønderskjærer en Sælhund i smaa Stykker, som strax kan koges. 2) *intr.* sønderskjæres saaledes (Sælhunden.)
õutsiok, *intr.* 1) koger; er Kok. 2) smelter (Blye; Tin.)
õutserlùt, en Kjedel. *A.*
õutsivik v. õutsit, en Smeltestee; en Støbestee.
õutsisipok, *t. tr.*)
õutsisitsiok, *intr.*) lader en anden koge el. bage el. smelte for sig.
õutsirsipok, *t. tr.*)
õutsirsitsiok, *intr.*)
õuteripok, *tr.*) koger el. ba-

bager el. smelter for en anden.
ōutsirsitsirsok, en Kok el. Bager.
ōutléïok, *tr.* koger hos en anden; lægger et Stykke i hendes Kjedel.
ōutipok, *t. tr.*)
ōutitsiok, *intr.*) ladet forbrænde (til Skade ved slet Paapasning.)
ōukikpok, *s. intr.* er vel gjennemkogt.
ōuvok, *intr.* er brændt (til Skade); er forbrændt.
ōunek, brændt Skade.
ōukarpok v. ōunekarpok, *intr.* er kogt. i *neg.* ōukangilak v. ōunekangilak, er ukogt; er ej ret kogt; er halvraadt.
ōursok, 1) kogt. 2) *spec.* kogte færske Lodder.
ōursortorpok, *intr.* spiser kogte Lodder.
ōursulliorpok, *intr.* koger færske Lodder.
ōursout, en Kjedel; *spec.* en oval Kobberkjedel.
ōunakpok, *intr.* bliver varm.
ōunarpok, 1) *intr.* er varm el. heed (Drikke; Madvahre.) 2) *tr.* varmer det.
ōunáïok, *intr.*)
ōunæksarpok, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.
ōunæksaut v. naksaut, noget at varme sig el. andet ved; en Kakelovn.
ōunartok, 1) varm; heed. 2) et varmt Bad (som findes Syd paa Landet.
ōunægak, varmet.
ōunarsiok, *intr.* 1) bliver varmt (det som skal varmes.) 2) kommer til sin Varme igjen. 3) besvimer.
ōunavik, en Theekjedel.
ō u n ā k, stærk Varme; Heede.
Outsiok, see under næstforegaaende.
Outok, en Sælhund, som er krøben op af et Hul og ligger paa Jisen.
ōutulliárpok, *intr.* løber efter Sælhunde paa Jisen.
ōutulliártok, den som løber efter Sælhunde paa Jisen.
Ovak, see Ogak.

P.

Padlèk, Vidie-Krat, som er uddøet og fortørret, saa det er hvidt, men staaer dog endnu paa sin Rod.
Padlíkpok, *t. tr.* nærmer sig til; kommer ganske dertil.
padliktōupok, *tr.* holder sig

sig nær til en; søger til ham.

Paggaput, s. under Påvok.

Paik, en Fiske-And; spidsnæbbet And; Top-And (*Mergus serrator.*)

pârak, en Ælling af Fiske-Anden.

parârsuk v. paikpiârsuk, et andet slags Fiske-And; Mortand; Guuland (*Mergus Merganser.*)

Païok, *intr.* 1) er hjemme; er ved Dørre; passer paa Huus el. Telt, medens andre ere ude. 2) boer ud til Søes at fange Sælhunde, medens de andre ere i Fjordene med Konebaaden at fange Lodder.

pâïrsok, den som er hjemme at passe Huset ꝛc.

pâïvik v. pâgivik, 1) Hjem. 2) det Sted, man opholder sig paa, medens Loddefangsten i Fjordene gaaer for sig ved andre.

pârau, *tr.*)

pârsiok, *intr.*) vogter; paapasser; holder Vagt; beopagter; varer el. tager vare paa; er ved.

pârirsak, vogtet; paapasset.

pârirseksak, det man har at vogte el. er sat til at passe paa og tage vare.

pârsirsok v. sirse, 1) en Vogter; Tilsynsmand; Paapasser. 2) Forvalter; Foged. 3) Hyrde.

pârsirsigâu, *tr.* har ham til sin Bevogter, Hyrde ꝛc. bliver vogtet og tilseet af ham.

Paitsit, see under Passiok.

Pajúkpok, v. pæjúkpok, *tr.* sender en Mad; skikker ham noget til Foræring; bringer ham noget til.

pajúktok v. pæjúktok, den som sender en anden noget; en Forærer. i *plur.* pajuktut, Proviantskibene; de Skibe som aarlig proviantere Colonierne.

pajugût v. pæjût, Sending; Foræring.

Påk, yderste Aabning el. Gab paa en Ting, neml. a) Ringen paa en Kajak. b) Indgangen til et Huus el. Telt; Forstue; Teltgang. c) Fjord-Gab. d) Karrets Aabning. e) Ærme-Aabning o. s. fr.

påksak, et stykke Træe til en Kajak-Ring.

påkitsok, trang i Aabningen; ænggabet.

påtorsoak, storgabet.

på-

pålerpok, *f. tr.* sætter Ring paa en Kajak.
pâmio, en som boer i Gabet af en Fjord, *spec.* en Friderichshaaber.
pângerpok, *t. tr.* møder i Gabet, at en ikke skal komme ud; staaer for Gabet i Vejen for nogen.

Pakàitsiok, *intr.* skammer sig; staaer skamrød; beskæmmes.
pakàitsilerpok, *f. intr.* bliver skamfuld.
pakàitsirsok, skamfuld; den som skammer sig.
pakaitsirsárpok, *tr.* beskæmmer; gjør skamfuld; skammer ud.
pakàitsirsut, Beskæmmelse; Skam; det man har at skamme sig over.
pakaitsirsutigàu, *tr.* skammer sig derover.

Pakamigàu, *tr.* har Overtroe derved; tør af Overtroe ej befatte sig dermed.
pakamisúkpok, *intr.* er overtroisk; rører ej ved visse Ting af Overtroe; kommer ej paa visse Steder af Frygt for at blive beskadiget.
pakamisúktok, overtroisk; frygtsom af Overtroe.

Pakkérpok, *f. tr.* slaaer en noget af Hænderne.

Pákkerpok, *f.* 1) *intr.* Vandet tørres bort; Bækken bliver tør. 2) *tr.* (Solen el. Frosten) tørrer Vandet bort el. Bækken ud.
pákkersok, udtørret; vandløs.

Pakkurserpok, *f.* 1) *tr.* stikker sin Kajak-Aare under Tverremmerne i en andens Kajak, for at hindre ham fra Kantring. 2) *intr.* bliver saaledes understøttet af en.

Palèk, 1) Forladning i en Bøsse. 2) Dække oven i en Loddepose.
palíksak, noget til Forladning.
padlerpok, *f. tr.* 1) sætter Forladning for. 2) lægger noget oven i til Dække.

Pallérpok, *f.* 1) *intr.* bliver bruun af Solen el. soelbrændt. 2) *tr.* (den) gjør bruun. Sekkerngub pallerpátigut, Solen har giort os brune.
pallérsok, soelbrændt el. bruun af Solen.

Pamiòk, en Hale (paa Ræv el. andet Landdyr.)
pamiokitsok, korthalet; stumprumpet.
pamiortôk, 1) storhalet; lang-

langrumpet. 2) et vist Insect i, færske Vande (uden Tvivl Pupen til en *Phryganea.*)

pamiédluk, 1) en Svantz el. kort Hale (paa Sæl, Rosmul, el. andet saadant Sødyr.) 2) saa kaldes og: visse Øer der staae ud i Søen, som en Hale.

pamærsimavok, *intr.* sidder paa Rumpen i oprakt Stilling, hvilende paa Forbenene, saa Halen skjules.

pamiaærsimavok, *intr.* har mistet sin Hale.

pamérpok, *f. tr.* gnider med sin Rumpe; skubber med den paa Jorden eller andet.

pámiak, i *dual.* pámirsæk, de bageste udstaaende Ender paa en Harpuun.

Pâmipok, *t. intr.* er kol kekjed; er fortrøden over den megen Løben ud og ind; forulejliges ved Besøg.

pâmigàu, *tr.* kan ikke fordrage el. lide ham, for hans megen Løben; er kjed af at have ham længer hos sig; forulejliges ved ham.

pâmitsekpok, *t. intr.* og *tr.* er ret kjed af ens Nærværelse; finder sig ret forulejliget ved hans Overløb.

pamijuïpok, *tf. intr.* taaler al Paahæng; finder sig ej forulejliget derved; lader alle gaae frit ind og ud.

pâminakau, *intr.* forulejliger; er til Fortræd med sin Nærværelse; er utaalelig med sit Paahæng; man maatte ønske at være ham qvit.

Panna v. pænna, en Kaarde; et Sværd.

pænnalik, som har Kaarde paa; forsynet med Sværd.

pænnaliorpok, *intr.* gjør Kaarde el. Sværd.

pænnaliortok, en Sværdfæger.

pænnâupok, 1) *tr.* hugger en med Kaarde el. Sværd. 2) *intr.* i *dual.* pænnâupuk, hugges med Sværd; fægte med Kaarde.

pænnâutuk, Tvende, som fægte el. hugges med Sværd.

Pangalikpok, *t. intr.* løber (et firefoddet Dyr.)

pangaligiak, et lidet sort heeldækvinget Insekt, lignende en Marihøne (*Cistela stoica.*)

Pángnek v. pængnek, en Ore-

Øre-Rheen; en gammel Han-Rheen.
pangnérſoak, en meget ſtor Øre-Rheen.
pángnerpok v. nérſoarpok, *intr.* faaer en Øre-Rheen.
Pâuiarpok, ſee under Påvok.

Pannik, en Datter.
panníkſak v. panníngoak, en Steddatter.
pannikſåk, en ung Datter.
pannigâu, *tr.* har til Datter. Una pannigâra, hun er min Datter.
pannikſiak, en tiltagen Datter; Foſterdatter.
pannikſiarâu, *tr.* antager ſig en ſom Datter.
panniſuak, eneſte Datter.
Pappérrok, ſee under næſtfølgende.

Páppik, 1) en Styr-Fjer i en Fugle-Stjert. 2) i *plur.* pávkit, hele Fugle-ſtjerten. Akèikſib pavkee, en Ryypeſtjert. 3) *cum ſuff.* pávka, a) den ſidſte Ende paa den lange Harpuunſtang, el. af en Lentze. b) det allerøverſte af en Fiſkeſnøre. Kanniorſiutingoara pávkagut kiktorariok, min Ulkeſnøre brast ſaa overlig i Stykker, at jeg fik ej meget mere, end hvad jeg holdte i Haanden.
pappiglukpok, *intr.* har en ſlet Stjert; har ej alle ſine Fjer i Stjerten (en Fugl)
pappikangilak v. pappærrupok, *intr.* er ſtumprumpet; har miſtet ſin Stjert (en Fugl.)
pappikáttuk v. kádluk, en ſtumprumpet Hund, Ræv el. andet ſaadant Dyr.
papérrok, en Fiſkehale; Hvalfiſkeſtjert.
pappilik, en Granſtage, ſom er ſpids til Enden; en Stang.
pappilirſarpok, *intr.* bringer Stang med ſig.
pavkeſiarpok, breder Stjerten ud (en Fugl.)
Pardlekpok, ſee under Parpok.

Párngukpok (*S.*) v. párnukpok, (*N.*) tørker ind; bliver krumpen (et Skind.)
párnguktok, indtørket; krumpen.
párngupok, *tr.* krymper det ind; foraarſager at det bliver tørt og krumpen. Amingoara ſillab parngupâ, Luften har reent indkrumpet mit Skind.

Parnærpok, 1) *tr.* a) hæfter; ſlutter; fæſter; gjør faſt. b) faſtbinder; belæg-

lægger et Fahrtøj. c) lukker i Laas. 2) *intr.* a) hæftes; sluttes. b) fastbindes. c) lukkes i Laas.

párnærikpok, *f.*)
parnærsorpok v. sarpok,) *tr.* det samme i 3de første Bemærkelser.

parnærsaut, 1) en Laas. 2) en Bom.

parnærau, *tr.* har fastbunden det; forlod det hæftet el. belagt el. fortøjet el. lukt i Laas.

parnærsimavok, 1) *intr.* er bleven hæftet ꝛc. 2) *tr.* har hæftet det ꝛc.

parnærsimavik v. nærsorbik, 1) Hæftested; Fortøjested; Stenen, hvorom Remmerne bindes, naar en Telt el. Baad belægges. 2) Slutterſted; Bolt, hvortil en Fange hæftes. 3) Slutterie; Fængsel.

parnærupok, *tr.*)
parnærursiok, *intr.*) slutter; fængsler; sætter fast; kaster i Fængsel.

parnærursirsok, en Slutter; en Stokmester.

parnærursivik, et Fængsel; et Stokhuus.

Párpok, *tr.* gaaer en i Møde, som kommer ansættende, tager imod ham paa Vejen.

párdlekpok, *tr.* 1) gaaer el. fahrer hverandre forbi (saaledes at begge Partier komme imod hinanden.) 2) lægger over tvert el. sammen med Enderne forbi hinanden; folder Hænder. Arkseit pardleglugit, med sammenfoldte Hænder.

Parsardlukpok, *tr.* finder ikke det man søger; kan ej faae Øje derpaa.

Pârsiok, see under Páïok.

Passékpok, *intr.* er en slet Kajakroer; kan ej holde ud til Baads i nogen Blæst.

passéngavok, *intr.* 1) det samme. 2) i Almindelighed: duer ej til noget Slid; er for Svag til strængt arbejde.

passengëipok, *tſ. intr.* 1) er en god Kajakroer; lader sig ej skrække af Storm el. Søegang. 2) er ret et Slid; har Kræfter til at udholde strængt Arbeide.

Pássiok, *tr.*)
passiklerpok, *f. intr.*) beskylder; giver en Skyld for noget.

pássilerpok, *f. tr.* mistænker; anseer for skyldig.

pássirsak, beskyldt.

passikliut, Beskyldning; det man giver en Skyld el. har ham mistænkt for.
passikliutigàu, *tr.* beskylder el. mistænker en derfor.
passilârpok, 1) *intr.* kommer galt fra sin Undskyldning; røber sig selv, i det han vil fralægge sig noget; gjør sig mistænkt ved sin egen Tale el. Forhold. 2) *tr.* gjør en anden mistænkt el. røber ham ved slet at undskylde ham.
pàitsit v. pàitsisek, Skyld; Aarsag; det hvorover noget skeer.
paitsilíksak, noget at skylde paa; Paaskud.
paitsisigàu, *tr.* skylder derpaa; har det til sin Aarsag el. Paaskud.
pàitsisikarpok, *intr.* har Aarsag til det han gjør; er undskyldt.
paitsilíksakarpok, *intr.* har noget til Paaskud: finder vel paa undskyldning.
paitsisiksárſiorpok, *intr.* søger Sag; gjør sig en Aarsag; hitter paa Undskyldninger; optænker noget til Paaskud.
paitsisâvok, *intr.* er Aarsag el. Skyld i, at noget skeer.
paitsisârpok, *intr.* er lovlig undskyldt; har Forfald.
paitsisârut, Undskyldning; Forfald.

Passúpok, *tr.*)
passúrsiok, *intr.*) er ret forpikket paa noget; giver sig ret af dermed; angriber med Heftighed; saasom: a) hænger stærk i noget for at faae det færdig; figer af alle Kræfter dermed. b) bruger Vold mod en; trækkes stærkt med ham, for endelig at faae sin Krig frem. c) voldtager et Fruentimmer. d) vil endelig have en Ting el. sin Lyst styret derpaa.
passúrsirsok, en Voldsmand; den som bruger Vold.
passútak, voldtagen; den som lider Vold.
passutâvok, *intr.* lider Vold; tages med Vold.

Pattakpok, *tr.* slaaer el. dasker af med Haanden.
pattektorpok, *intr.* slaaer Vingerne sammen (en Fugl.)

Patek, Marv i Been (nemlig den som kan spises.)
patérpok, *t.* 1) *tr.* tager Marv af Been. 2) *intr.* udhules sin Marv (Benet.)
patérsimavok, *intr.* er skilt ved sin Marv (Benet.)

patértorpok, *intr.* spiser Marv.
patigak, et Been, som Marven er taget ud af.
patigéksiak, et Marvebeen, som har Marv i sig.
patako, et stykke Rheensbeen, enten med eller uden Marv, men sønderslagen.
pakkut, en smal Skee el. andet at tage Marv af Benene med.
patekulukpok, *intr.* er kun maadelig af Kræfter; har ingen Kræfter til at hale ud, naar det gjelder noget.
patéjavok, *intr.* har ingen Marv i Benene; saasom: a) har ej Kræfter til at gaae; vakler i sin Gang; falder ofte; kan ikke staae paa sine Been. b) kan slet roe i Kajak; kantrer gjerne.
patejéipok, *t.f. intr.* 1) gaaer stadig paa sine Been; gjør visse Trin. 2) er ej slàp i Kajak; kantrer aldrig.
patejéisipok, *t. tr.* holder ham, at han ej skal falde.
patejærpok, *f. intr.* vakler ej meer; gaaer nu stadig paa sine Been.
patejærsårpok, *intr.* gaaer forsigtig, at han ej skal falde.

Pattíkpok, *t. tr.* rører an; lægger Haand paa (følelig.)
pattínguvok, *intr.* det gjør ont; det svier.
pattíngursok, sviende; som gjør ont.
pattingunakàu, *intr.* foraarsager Svie.
pattingunartok, det som foraarsager Svie.
Páttorpok, 1) *tr.* slaaer sin Ægtefælle. 2) *intr.* i *dual.* Mand og Kone slaaes.
pattornek, blaaslagen Mærke paa et Lem, steet ved saadan Lejlighed.
Pàua (*S.*), v. pàuba (*N.*), *Adv. loci.* 1) Oppe. 2) Øster.
tekpàua, 1) der oppe. 2) der øster.
pàuane, 1) oven til. 2) Øster i.
pàuanga, 1) oven fra. 2) Østen fra.
pauónga, 1) op ad. 2) Øster hen.
pauóna, 1) oven om. 2) Østen om.
tekpàuane, 1) der oven til; der oppe. 2) der Øster henne o. s. fr.
pauanépok, *intr.* 1) er oven til; er her oppe. 2) er Øster i.
pauanétok, østlig.

pauangarnisâk, en Østlænding.
pàuna, *intr.*)
pãursoma, *tr.*) 1) han, hun, den, det oppe el. oven til. 2) hun ꝛc. øster; den østlige. i *dual.* og *pl.* pàuko (*intr.*), og paukoa (*tr.*), de 2de oppe el. øster; de oppe el. øster; østlige.
tekpàuna og tekpãursoma, han ꝛc. der oppe el. der øster; og tekpàuko, tekpàukoa, de der oppe el. der øster.

Pàugvik (*S.*), v. pàursik, (*N.*), Haandleed el. Haanden oven paa indtil Fingrene.
paugviklukpok v. paursiklukpok, *intr.* har ont over Haanden paa ovenmeldte Sted.

Paugùrsak, see under Pautorpok.

Pauk, Sod.
pãursak, et Krudkorn. i *pl.* pãursæt, Krud.
pãuvòk, *intr.* 1) er Sod; 2) er sodet; er tilsværtet af Sod el. Krud.
pãursok, sodet; tilsværtet.
pautôk, meget sodet el. tilsværtet.
pauerdluérpok, *f.* *intr.* bliver tilsværtet af Sod el. Krud.
pauiârpok, *tr.*) ,
pauiáïok, *intr.*) 1) fejer en Skorsteen; skraber Sod af noget. 2) renser en Flint.
pauiáïrsok, 1) en Skorsteensfejer; den, som skraber Sod af noget. 2) den som renser en Flint.
pauiàut, 1) en Skorsteenskrabe; et Redskab at skrabe Sod af med. 2) en Renser at rense Bøsser med.
paulérpok, *f.* *tr.* lægger Fængekrud paa Flinten.
paulersárpok, *tr.* kommer Krud i Bøssen.
paulersàut, et Krudmaal.
pãuterpok, *t.* *tr.* sværter; gjør sort med Sværte (frivillig.)
pãunak, en Værtes Navn.

Pàukarut, en Tverbjelke i et Huus.
paukaruserpok, *f.* 1) *tr.* lægger Tverbjelke i et Huus. 2) *intr.* er belagt med Tverbjelker (Huset.)
paukarusérsorpok, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse, naar Talen er om flere Bjelkers Paalægning efter hinanden.

Pàukevok, *tr.*)
paukinikpok, *t.* *intr.*) gjør en Bistand; tager sig ham

ham an; drager Omsorg for ham; understøtter.
paukirsarpok, *tr.* det samme, naar Talen er om flere gange.
paukikiksârpok, *tr.* tager sig ham ret an; drager særdeles Omhu for ham; understøtter ham med Flid.
paukersigàu, *tr.* nyder Bistand af en; har Understøttelse af ham.
Pauna, see under Paua.
Pāurmak, see under Pāurnak.
Paúrmorpok, s. und. Paurngorpok.
Pāurnak (*N.*), v. pāurngak (*S.*), i *pl.* pāurnæt, 1) Krækebær; Krækling. 2) Bær i Almindelighed.
pāurmak, det samme (langt syd paa Landet.)
pāurnakot, Krækebærlyng.
pāurnakórsoak, en Enebærstængel.
pāurnalliarpok v. narsiorpok, *intr.* sanker Bær; er i Marken efter Krækebær.
paurnalliak v. narsiortok, en Bærsamler; en som plukker Krækebær.
pāurngiarpok, *intr.* fahrer et Sted hen for at sanke Bær.
pāurngiak, den som er fahret hen paa Bærsamling.
pāurmāursak, en Art.
Pàurngorpok (*S.*), v. pàurnorpok (*N.*), 1) *intr.* kryber. 2) *tr.* kryber derpaa.
pàurmorpok, det samme (efter den allersydligste Dialect.)
pàurngortok, krybende; i *pl.* krybende Dyr.
paurngorbigàu, *tr.* kryber derefter.
paurngokârpok, *intr.* begynder at krybe; kryber paa alle fire; lærer sig til at gaae (et Barn.)
Pāurpok, 1) *intr.* a) roer i Kajak. b) er Postkarl; fahrer med Breve imellem Colonierne. 2) *tr.* roer efter noget v. til noget. Umiársoït pāurpèj, han roede til Skibet.
pāurtok, 1) en Kajakroer. 2) en Postkarl.
pāurtarpok, 1) *intr.* roer frem og tilbage med sin Kajak. 2) *tr.* roer ofte for en anden.
pāurtokarpok, *intr.* har en til at roe for sig (f. Ex. efter det man har skudt fra Landet.)

pàutt,

pâut, et Redskab at roe med; i *sing.* det ene Blad af en Kajakaare; i *dual.* pâutik, en heel Kajak-aare med Blad paa hver Ende.

pâurtorpok, *intr.* flagrer med Vingerne i Vandet, i det den vil flyve op (en Fugl.)

Pàursik, s. under Pàugvik.

Pâutik, see under Pàurpok.

Pàutorpok, *tr.* spiler Skind ud paa Marken.

pàutugak, et Skind, som er udspilet paa Marken (fornemmelig Rheens-skind.)

pautòut, en Spile dertil.

pàugursak, en Spile, hvorved Robbeblæren hæftes under Kajakkens Tverremmer.

Pávkit, see under Pappik.

Pâvok, 1) *tr.* a) anfalder; antaster; angriber (ved at slaae, rive, bide x.) b) slaaes med en (Menniske); rives el. bides med en (Kat, Hund el. andet Dyr.) 2) *intr.* i *dual.* pâpuk, slaaes; rives; bides; kæmpe el. strides med hinanden (enten af Alvor el. Skiemt.)

pânikpok, *intr.* 1) gjør Anfald paa en; er den første Angriber. 2) i *plur.* pânikput, Fiskene lege i Rogngydetiden.

pârsuk, *car. sing.* 2de som slaaes, rives x.; Tvekæmpere.

pâniktok, 1) en Angriber; den som gjør Anfaldet paa en anden; en Slagsbroder. 2) i *pl.* pâniktut, de legende Fiske-Stimer.

pâniarpok, 1) *tr.* hasselerer og skjærtser med et Fruentimmer; trækker hende efter Armene. 2) *intr.* i *dual.* pâniarpuk, de (Mands-Person og Fruentimmer) hasselere med hinanden; rives og trækkes af Gejlhed.

pâniartok, 1) den som caresserer et Fruentimmer. 2) i *dual.* pâniartuk, de 2de (af begge Kjøn) som rives og trækkes indbyrdes.

pâniægak, det Fruentimmer, som bliver caresseret paa ommeldte Maade.

paggaput v. gatekàut, *intr. car. sing.* gramses i Klok om noget, som er udkastet.

paggat, det som gramses efter.

paggatigàu, *tr.* gramses derom; klynges i Grams derefter.

Peble, en gal el. affindig; et rasende Menniske.

pebliovok, *intr.* er gal el. affindig; er rasende; har ej sin Forstand.

peblerórpok, *intr.* 1) raser; bliver affindig; mister el. gaaer fra sin Forstand. 2) har den faldende Syge; faaer Slag.

peblerórtok, 1) den som er gaaet fra sin Forstand. 2) den som har den faldende Syge el. Slag.

peblerortûrsárpok v. pebliûrsárpok, *intr.* forstiller sig, som om man havde ingen Sands; stiller sig gal an (i en vis Hensigt.)

peblingârpok, 1) *intr.* a) gjør sig gal; er uforskammet el. ubesindig i sin Opførsel; bruger ingen Forstand. b) i *dual.* behandle hinanden, som affindige Mennisker; vise sig ret fremfusende og bruge ingen Forstand i deres Opførsel mod hinanden. 2) *tr.* behandler en anden ret uforskammet.

peblingârniarpok, *intr.* og *tr.* gjør sig ret gal med Flid; stiller sig an, som man var affindig; tager en paa en gevorben Fod.

peblingârniartok, den, som stiller sig gal an.

peblingâut, Mishandling; uforskammet Opførsel mod en anden.

peblingautigâu, *tr.* mishandler en; opfører sig uforskammet mod ham.

peblingautigirsák, mishandlet.

peblingajek, en Tosse; en Fjante; som ej har sine fem Sandser; forvirret.

peblingajekpok, *intr.* er forvirret i Hovedet; har ej sine fulde Sandser; er tosset; fjanter.

Peepok, Péjarpok og Pekkarpok, see under Pik.

Pekkípok, *t.* 1) *tr.* bøjer; krummer. 2) *intr.* bøjes; krummes.

pekkíavok, *intr.* 1) staaer og bøjer sig; bøjer sig noget. 2) er bøjelig; lader sig krumme; staaer til at bøje.

pekkíngavok, *intr.* 1) er krumbøjet. 2) er krogrygget; gaaer nedbøjet (et Menniske.)

pekkíngarlok, 1) krumbøjet. 2) krogrygget; nedbøjet.

pekkítak, krumhaget; *spec.* en Fiskekrog.

pekkukpok, 1) *intr.* bøjer sig krum, frem og tilbage. 2) *tr.* krumbøjer ind og ud.

pekkúktarpok v. pekkursarpok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse, naar det skeer ofte.
pekkúkavok, *tr.* krummer jevnlig ind og ud.
pekkutak, en Rege (*Cancer Sqvilla.*)
pekkúk, et større Slags Regeartet Insekt, der synes at være: Hummeren (*Canc. Gammarus.*)
Pekkosârpok, Pekkosélerkivok, Pekkosēpok og Pekkosérpok, see under Piok.
Pekkot, see under Pik.
Pekkovok, see under Piok.
Pellese, Præst.
pellesíovok, *intr.* er Præst.
pellesiúnek, ypperste Præst; Provst; Biskop.
Pennek, Tørhed.
pennerpok, *t.* 1) *intr.* a) er tør. b) lider Hunger; har intet at bide eller brænde; er i Nød. 2) *tr.* tørrer det (nemlig Solen el. Vinden.)
penníngilak, *neg.* af næstforegaaende, *intr.* har nok; har i Overflødighed; er vel forsynet med Fødevahre.
pennértok, 1) tør. 2) nødlidende.
pennérse! knastør! hvor tør er den!
pennersérpok, *f.*)
pennertipok, *t.*) 1) *tr.* tørrer; lægger el. hænger det ud for at tørres. 2) *intr.* tørres; ligger el. hænger for at tørres.
pennerséïok, *intr.* det samme i første Bemærkelse: tørrer Klæder; vinder og tørrer sine Teltskind.
pennersegak v. pennertitak, tørret; udlagt for at tørres.
pennersegeksak v. pennertiteksak, noget som skal tørres.
pennerniarpok, *intr.* klynker; giver sin Trang tilkjende; yttrer sin Nød; trygler; beder om Hjelp.
pennerniartok, en Trygler.
pennerniarbigâu, *tr.* aabner sin Trang for ham; trygler af ham; beder ham om Hjelp i sin Nød.
pennerniarbik, den man aabner sin Nød for el. trygler af.
pennerniarbíovok, *intr.* overtrygles; har Paahæng af Nødlidende.
parngupok, *intr.* er fortørret.
Pennérvak, en Medhustrue.
pennérvalik, den som paa eengang har flere Hustruer; en Polygamus.

pennervarâu, *tr.* har hende til Medhustrue.
pennervâvok, *intr.* er Medhustrue.
pennervarſerpok, *ſ. intr.* vil have ſig en Medhustrue el. nok en Kone.
pennérvakarpok, *intr.* har Medhustrue; har to eller flere Koner.

Perdlâk, 1) flettet Seenetraad. 2) ſpunden el. tvunden Garn; Traad. 2) Benet under Slædemeierne; Skinner.
perdlâkſak, 1) Seener til Traad. 2) Been til Skinner.
perdlâut, Forraad af flettet Seenetraad.
perdlâïok, *intr.* og *tr.* fletter; tvinder; ſpinder.
perdlâïrſok, en Fletterſke; en Spinderſke el. Tvinderſke.
perdlâvik, 1) et Fletteredſkab. 2) en Spinderok.
perdlârſiorpok, 1) *intr.* fletter Seenetraad i Forraad. 2) *intr.* og *tr.* ſætter Skinner af Been under Slædemeierne.
perdlarkikſârpok, 1) *tr.* fletter det om paa ny og giør det ſtærkere. 2) *intr.* fletter og pudſer ſit Haar (paa europæiſk Viis.)

Perkikpok, *ſ. intr.* 1) er friſk el. ſund; er i god Stand. 2) er ſtærk af Natur.
pérkikſok, 1) friſk; ſund. 2) ſtærk af Natur.
perkikſûſek, 1) Sundhed. 2) ſtærk Natur.
perkikſârpok, *tr.* giør ſund; a) helbreder. b) bevarer Sundheden.
perkiklâut, 1) Lægemiddel; Helbredelſesmiddel. 2) Amulet; Præſervativ.
perkikſautâvok, *intr.* 1) er lægende el. Lægemiddel. 2) er ſundt; præſerverer mod Sygdom.
perkikſægak, helbredt.
perkêpok, *tſ. intr.* 1) er uſund; har ingen Helbred. 2) er tver; er modſtridig.
perkêtlok, 1) uſund; ſkrantevorn. 2) tver; modſtridig; halſtarrig.
perkêtſûſek, Uſundhed.

Perkikſímiok. *intr.* angrer; fortryder.
perkikſimigâu, *tr*, fortryder det; er fortrydelig derover.
perkikſíminek, Anger; Fortrydelſe; Ruelſe.
perkikſimilérpok, *ſ. intr.* er angergiven; er bodfærdig.
perkikſimilérſok, angergiven; bodfærdig.

Perk-

Perksukpok, *tr.*)
perksûïok, *intr.*) 1) prygler; slaaer. 2) overskjælder.
perksugak, 1) pryglet. 2) overskjældet.
perksôupuk, *car. sing.* 1) de prygle hinanden. 2) de skjældes.
Pernâk, see under Piok.

Pernek, 1) Armtag ind i Armledet; det Hule ved Albuen. 2) en Skjødning, da 2de Stykker ere fældede sammen ved at lægge Enderne ind i hinanden.
perṉermikpok, *intr.* og *tr.* bærer noget paa Armen.
pérnerpok, *t. tr.* skjøder sammen; fælder 2de Stykker sammen.
perlipok, *t. tr.* 1) det samme, men mindre brugelig. 2) syer en Fold el. Læg paa et Klædebon, som er forlangt; lægger op.
Pérngit, see under Pinek.

Péro, Tyngsel paa noget (at det kan ligge fast.) 2) Dække over noget (at tilhylle det, saa det ei skal ligge blot.)
perdut v. perorsaut, det samme, især: en Steen til Tyngsel paa det, man syer.
perókſak, noget at bruge til Tyngsel eller hylle til med.
pérovok, 1) *intr.* er el. ligger til Tyngsel. 2) *tr.* betynger det ved sin Vægt. a) ligger el. bruges til Tyngsel derpaa. b) lægger sig derover for at holde det mod Jorden.
perôrpok, 1) *intr.* a) betynges; er belagt med noget til Tyngsel; har Tyngsel paa sig. b) overhylles med Steen el. andet. 2) *tr.* a) betynger; lægger Tyngsel paa. b) bedækker; overhyller.
perôgak v. pérorsak, 1) betynget. 2) overhyldet; tildækket.
perogâvok v. rorsâvok v. rôrsimavok, *intr.* 1) er betynget. 2) er overhyllet. 3) er begravet.
perôrsimarsok, 1) betynget. 2) overhyllet. 3) begravet.
peroarpok, 1) *intr.* er skilt a) ved sin Tyngsel el. b) ved sit Dække. 2) *tr.* a) tager Tyngselen deraf. b) tager Dækket af det nedgravne.

Pérrorpok, *intr.* 1) bliver til. 2) fødes; opfødes.

perrorsárpok, *tr.* 1) frembringer. 2) føder; underholder; opføder.

Persakópok, 1) *tr.* gaaer fejl af nogen el. noget; kommer ej paa det rette Sted, hvor man skulde finde det; kommer det uformærkt forbi. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* gaae fejl af hinanden; lede efter, men træffe ikke hverandre.

persakótak, det uformærkt forbifahrne; den el. det man gaaer fejl af.

persakôt, 1) Forhindring; Forhaling; Forfald; Skyld i at man enten ej kommer el. kommer for silde. 2) Aarsag el. Bevæggrund i Almindelighed (i denne Bemærkelse sieldnere.)

persakotâvok, *intr.* er til Forhindring; forhaler; forsinker.

persakotigâu, *tr.* 1) forhindres el. forsinkes derved; har det til Forfald; bliver opholdet derved, saa at man kommer for silde. 2) sieldnere: har det til Aarsag el. Bevæggrund.

persipok, see under Pernek.

Pérsok, 1) Fog; Sneefog. 2) Søedriv.

pérsorpok, 1) *intr.* a) fyger; er Sneefog. b) er Søedriv; det blæser, saa Søen ryger. 2) *tr.* fyger det til; overfyger det med Sneedriv.

persórsoak v. persoríksok v. ríksoak, stærk Sneefog el. Søedriv.

persoríkpok v. persorsôvok, *intr.* er stærk Sneefog el. Søedriv.

persórsiorpok, *intr.* er ude i Sneefog el. Søedriv.

persôre, Søedriv.

persorevok, *intr.* er Søedriv.

persoresiorpok, *intr.* er ude i stærk Søedriv.

persorállavok v. rallárpok, fyger med Snee el. er Sneedriv.

Pérterpok, t. *tr.* 1) lægger noget ordentlig sammen paa langs og tvers (f. Ex. en Serviet el. andet lignende) 2) binder sit Haar op; svøber det om Fingrene for at sætte det i Top (et Fruentimmer.)

pértigak, sammenlagt (paa saadan Maade.)

perterkiklárpok, *tr.* pudser sit Haar op paa ny.

Pertlerpok, see under næstfølgende.

Pértiuk, 1) i Almindelighed:

hed: Kiv; Ulykke; Plage. 2) i Besynderlighed: a) ont Vejr. b) Døden; dødelig Sygdom.

pertlukpok, *intr.* 1) er ont Vejr. 2) lider ont; er i Ulykke; plages; døjer meget; fører et kummerligt Liv.

pertluktipok, 1) *intr.* tilstødes noget ont; kommer i Ulykke; bliver ulykkelig. 2) *tr.* bringer i Ulykke; gjør ulykkelig; tilføjer ont.

pertlòut, Fordærvelse; det hvorved man bliver ulykkelig.

pertlerpok, *f. intr.* døer af Hunger; sulter ihjel; forhungrer.

pertlersok, forhungret; død af Hunger; sultet ihjel.

pertlernek, Hungerdød.

pertlârpok, *intr.* nedsegner; omstyrter af Svækkelse (Syge; Forhungrede.)

Pertyavok, *intr.* er det samme, som Passékpok.

pertyarsok, en slet Kajakroer.

pertyĕipok, *tf. intr.* er en rask Kajakroer.

pertyĕitlok, en rask Kajakroer.

Petârsorpok, see under næstfølgende.

Petĕipok, *tf.* 1) er ukydsk el. utugtig; er kaad. 2) er overgiven el. letfærdig i Ord og Gebærder.

petĕitsok, 1) kaad; utugtig; ukydsk. 2) overgiven; letfærdig.

petĕitsúsek, 1) Ukydskhed; Utugtighed; Kaadhed. 2) Letfærdighed; Overgivenhed: overdreven Lystighed.

petĕinarpok, *intr.* det er utugtigt el. ukydskt; er letfærdigt.

petĕinartok, utugtigt; ukydskt; letfærdigt.

petârsorpok, *intr.* stiller sig ret letfærdig an.

petârsortok, ret overgiven el. overdreven lystig; letfærdig.

petĕingilak v. petĕijuípok, *tf. intr.* er kydsk el. tugtig; viser sig ærbar og anstændig.

petĕingitsok v. petĕijuitsok, tugtig; kydsk; ærbar; anstændig; sædelig.

petĕingitsúsek v. petĕijuïtiúsek, Kydskhed; Tugtighed; Ærbarhed; Sædelighed; Anstændighed.

Piaràk, 1) i Almindelighed: en Unge. 2) i Besynderlighed: a) en Kylling; en Fugleunge. b) en

en Hvalp. c) et Barn; en Umyndig.
piáralik, som har Unger; en Kyllinghøne; en Hund med Hvalper.
piarâvok, *intr.* er en Unge &c.
Piaràu, *tr.*)
piarsiok, *intr.*) 1) gjør noget med fri Villie; er frivillig i sin Handling. 2) gjør at en maae døe el. blive syg &c. forhexer ham; er Aarsag i at det gaaer ham saa. 3) i *negativo*, piaringilak, *tr.* gjør noget mod sin Villie; det var imod hans Forsæt, at det gik saa. Dettes *Infinitivus applicatus* bruges i *affirmativo* om: frivilligen; med Forsæt, som: piarallune asserorpâ, han slog den i Stykker med fri Villie; piarallugo piok, han gjorde det med Forsæt; og i *negativo* om: mod sin Villie; uden Forsæt, som: piarúnanga asserorpara, jeg kom for skade at slaae den i Stykker mod min Villie.
piarivok, 1) *intr.* skader sig selv; styrter sig selvvillig i Ulykke; tager Livet af sig selv, o. s. fr. Heraf *infin. applic.* piârivdlune, selvvillig. 2) *tr.* ligesom Piarau.
piarirsak, den som behandles paa en el. anden Maade med fri Villie. 2) forhexet.
piarirsok, den som styrter sig selv i Ulykke &c.
Piârpok, piartorpok og Piarærpok, see under Piok.
Pidlardluko, Pidlaut og Pídlekpok, see under Pillékpok.
Pidléngavok, see under Pilléngavok.
Pidluarpok, see under Piok.
Pídlukpok, 1) *intr.* glipper; slaaer fejl; falder af til unytte el. paa det Sted den ej skulde (Pilen af en Bue el. af sit Kastetræe.) 2) klikker; brænder ikke af (en Bøsse.) 3) svigter; glider ned el. ud (Steen el. andet, som var lagt under en Ting, og ej giør den tilsigtede Nytte.)
pidlúviok, 1) *intr.* a) det samme i 2de første Bemærkelser. b) glipper med sin Piil, saa at den falder død ned ved Siden af ham. c) klikker med sin Bøsse; faaer den ej til at brænde af. 2) *tr.* klikker med den. Auleisiga pidluviara, jeg klikkede med min Bøsse.

pidluktipok v. pidluvilipok, t. tr. 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) kommer det til at svigte el. glide ud.

pidluvibigàu, tr. klikker paa et Dyr; kan ej faae Bøssen til at brænde af el. Pilen til at skyde af paa det.

Pigàk, Vaagen; Nattesidden.

pigârpok, intr. vaager; er længe oppe om Natten; holder Nattevagt.

pigârtok, den som vaager; en Vægter el. Vaagekone; i plur. Natteravne, som holde Natten ud med deres Lystighed.

pigârbik, 1) et Vagtsted. 2) Vaagetid; Vagt.

pigâupok v. gáppok, tr. vaager over en.

pigattak, den man vaager over.

Pigàu, see under Pik.

Pígdlukpok, intr. er andet, end det man holdt det for.

pigdlúviok, 1) intr. det samme. 2) tr. holder det for andet, end det i Sandhed er; seer fejl; miskjender.

Píglerpok, t. 1) intr. hopper (med 2de Been); springer; gjør Luftspring med begge Benene samlede. 2) tr. — over noget.

píglertok, en Hopper; en Springer.

píglertak, 1) det man hopper el. springer over. 2) en Græshoppe.

Pik, en Ting; en Sag. i plur. peet, Gods; Ejendom; Midler; Boehave.

pigàu, tr. ejer; tilhører. Una pigâra, den hører mig til.

pigigalloak, det, som en har ejet, men nu ej længer; en Ting, som før har været hans. Oma pigigalloa pissiarâra, jeg kjøbte det, som hørde ham til.

pigitípok, t. tr. bringer i Besiddelse af; skaffer til Ejendom.

pigikpok, s. intr. 1) er en smuk el. god Ting. 2) har skjønne Sager el. gode Ejendeele.

pigiksok, 1) en smuk el. god Ting; got Gods. 2) en som ejer skjønne Sager.

pigiksórsoak, 1) en meget smuk el. god Ting; i pl. gode Vahre. 2) den som ejer mange skjønne Sager;

ger; bemidlet; velhavende.
pigiksórlõvok, *intr.* 1) er en meget smuk el. god Ting. 2) har mange skjønne Sager el. meget smukke Ejendomme; er bemidlet el. velhavende.
peepok, *tſ.* er fattig; ejer intet.
peetſok, fattig; som ejer intet.
peetſórſoak, meget fattig.
peetſórſõvok, *intr.* er meget fattig.
peetſúlek, Fattigdom.
péjarpok, *tr.*)
pejáïok, *intr.*) 1) borttager; tager af Vejen. 2) udsletter; skraber af; tørrer af. 3) berøver; skiller en ved det han har; fratager. 4) røver det.
pejáïrſok, en Røver.
péjavok, *intr.* 1) er udslettelig; kan let udslettes. 2) er løselig; kan snart gaae løs; er let at borttage.
péjarſok, 1) udslettelig; let at udslette. 2) løselig; let at borttage.
pejáut, 1) i Almindelighed: noget at udslette el. tage bort med. 2) i Besynderlighed: a) en Bøssereenser; en Kradser. b) en Proptrækker.

péjægak, 1) udslettet. 2) borttagen. 3) røvet; Rov.
péjægâvok, *intr.* er borttaget.

---

pekāk, 1) den allerførste Ting; den som først har været til. 2) den første Aarsag; den som først gjør noget. 3) *tr.* den man først giver sig i Færd med.
pekkárpok, 1) *intr.* a) haver. b) har noget. 2) *tr.* har den. 3) Heraf *negat.* pekkángilak, a) har ikke. b) har intet. c) er der ikke.
pekkártok, havende; den som har noget.
pekkángitſok, 1) som har intet. 2) som er der ikke. Pekkangitſok unnerært, de sagde, at han var der ikke el. at der var intet.
pekkajuïpok, *tſ. intr.* 1) har slet intet. 2) plejer aldrig at have noget.
pekkangârpok, *intr.* har Velstand el. Overflod af alle Ting.
pekkartípok, *t. tr.* sætter en i Velstand.
pekkautigâu, *tr.* 1) faaer ved ham 2) har sit Ophold deraf; kommer i Velstand derved.
pekkêſiak, megen Spise; Forraad af Fødevahre; Velstand.

pek-

pekkêsiorpok, *intr.* kommer i Velstand med Fødevahre; bliver vel forsynet dermed, saa at han har Forraad deraf.
pekkot, i *pl.* pekkotit, Ting om hinanden; Gods; Formue; Løsøre; Boehave (men ei Spisevahre.)
pekkôut, Spisevahre; Proviant; Forraad af ædelige Ting.
pekkôutitôk, rig paa Fødevahre.
pérksoak, stor Ejendom; Liggendefæe.
perksoarsiórpok, *intr.* samler sig Liggendefæe.
piksak, 1) det hvoraf man kan gjøre sig noget; noget til Brug. 2) *tr.* det som er en tiltænkt el. bestemt; det som han vil faae til Ejendom; hans bestikkede Deel.
piksarâu, *tr.* vil komme til at eje det; det er ham tiltænkt og vil blive hans.
piksardlukpok v. piksarêpok, *ts. intr.* kan intet forhverve.
piksarsiórpok, 1) *intr.* søger at lægge sig Boehave til; søger et Sted hen, for at anskaffe sig et eller andet. 2) *tr.* anskaffer en anden noget; forhverver til ham.
piksarsiugak, forhvervet; anskaffet (til sig selv el. til en anden.)
piksâvok, *intr.* 1) der kan blive noget af. 2) det er bestemt el. tiltænkt en.
piksærupok, *intr.* har ej det fornødne el. hvad man skal bruge.
piksærutipok, *tr.* sætter nogen i værgeløs Tilstand.
piksiok, 1) *intr.* bliver ikke glemt, skjønt han er fraværende, men faaer sin Deel afsat til han kommer hjem. 2) *tr.* sætter noget af til ham.
pikulûk v. kulûktok, 1) en slet el. usel Ting. 2) et slet Menniske.
pikulûkpok, *intr.* 1) er en usel Ting; er et slet stykke Boehave. 2) er et slet Menniske. 3) i *neg.* er flink el. brav (en Ting el. et Menniske.)
pilik, den som ejer noget el. har Sager; formuende.
piliovok, *intr.* ejer noget; har Gods; er formuende.
pilliok, 1) *intr.* a) gjør. b) avler. c) har Overflødighed af Fødevahre; har Forraad til mange Tider. 2) *tr.* a) forretter noget for en anden; gjør ham noget. b) avler

ler et Barn med hende.

pilliak, 1) det gjorte el. begangne; en Gierning. 2) det avlede Barn (helst uægte.) 3) Overflødighed af Fødevahre.

pilliarâu, *tr*. 1) har gjort el. begaaet det. 2) har avlet det Barn.

pilliorpok v. piksiorpok, 1) *intr*. gjør el. arbejder noget. 2) — for en anden.

pilliugak v. piksiak, det gjorte; ens Gjerning el. Arbejde.

pillîmavok, *intr*. 1) er smukt gjort; er vel forarbejdet. 2) pynter sig for at blive eftersat af Mandfolk; gjør sig appetitlig; vil have Mand.

pillivigâu, *tr*. virker derpaa; har sin Gjerning deri.

pilípok, *tr*.)

pilítsiok, *intr*.) giver en noget omsonst; forærer.

pilítsut, en Gave; en Foræring.

pilitsutigâu, *tr*. bekommer det for intet; faaer det til givendes el. i Foræring.

pilitsâvok, *intr*. faaer Foræringer; bekommer noget for intet. Kangamè pilitsourionga? naar fik jeg noget for intet?

pilliupok, *tr*. forbruger.

pilliursak, forbrugt.

pillijursorpok, 1) *intr*. er forbrugt. 2) *tr*. har forbrugt det.

pilùk, 1) en slem Ting; noget stygt. 2) et slemt Menniske af Caracteer; et Skarn; et ont Gemyt.

pilúkpok, *intr*. 1) er en slem Ting. 2) er et Skarn el. et slemt Menniske.

pilûngoak, 1) en usel Ting. 2) et uselt Menniske; en Stakkel.

pilúrksoak, et stort Skarn.

pilukkorsut, Forbandelse.

piluktipok, *t*. *intr*. forbandes; sættes i en afskyelig Tilstand.

pilungnársiok, *intr*. bliver forbandet; lider Forbandelse.

pingoak, 1) en liden el. ringe Ting. 2) Dukketøj; Barnetøj.

pingoarpok, *intr*. leger; spøger (et Barn.)

pingoarkatigâu, leger med (et Barn med det andet.)

pingoâupok, *tr*. leger el. spøger med et Barn (en Gammel.)

píngorpok, 1) *intr*. a) bliver til; skabes. b) bliver til noget, som det ej før var; dannes. c)

kommer frem; voxer (Dyr; Vært.) d) springer; gjør Luftspring. 2) *tr.* a) skaber; frembringer. b) danner; forarbejder det til noget; gjør noget deraf.
pingortipok, *t. tr.*)
pingortitsiok, *intr.*) det samme i begge sidste Bemærkelser.
pingortitsirsok v. sirse, 1) en Skaber. 2) en Danner.
pingortitak, 1) skabt; en Skabning; et Creatur. 2) dannet.
pingortitsinek v. titsirsûsek, Skabelse.
píngorbik v. gorgvik, 1) det Sted man er bleven til og opvoxen paa; Fødested. 2) det Sted man arbejder noget paa; Værksted. 3) den Ting som først er bleven til; den første Skabning (med Hensyn til andre fra samme nedstammede.)
pingorgverkăk, 1) den allerførste, der af flere har været til. 2) det allerførste Væsen; alle Tings Begynder. Angæjokāit pingorgverkāuput kittornamingnut, Gudile pingorgverkâvok tamaissinut, Forældre ere til før deres Børn, men Gud er til før alle, da de fra ham have deres Udspring. 3) et Sted, hvor man er den første til at fange et Arbejde an (f. Ex. et nyt Veegsteensbrud, hvor ingen tilforn har arbejdet.)
pingorbigâu, *tr.* er kommen af ham el. hende; nedstammer derfra.
piorēpok v. rēkau v. rētsokâu, *intr.* holder sine Sager slet; er sludervorren med sine Ting; omgaaes skjødesløs med dem, og lader dem ligge for Vind og Vove.
piorngærupok, *intr.* afskaffes; forstyrres.
piorngærutipok, *t. tr.* afskaffer; forstyrrer; tilintetgjør.
piorsârpok v. iârkau, *intr.* holder sine Sager ordentlig; fører sig dem til Nytte; er en god Huusholder. 2) *tr.* holder got Huus dermed; passer det got; pudser og hæver det.
piorsârtok, en god Huusholder, der passer sine Ting vel, og veed at føre sig dem til Nytte.
piorsarpok, *tr.*)
piorsâïok, *intr.*) tilbereder; tillaver.
piorsoæpok v. ækau v. ætsokau, *intr.* er bister el. opbragt; saa han kaster

og slenger med alt hvad han faaer i Hænderne, løber og slaaer med Dørrene.
piorsoẹ́tsok, bister; opbragt; forbittret i sin Adfærd.
píovok, *intr.* er noget.
pissâk, en ny Ting; et nyelig bekommet Boehave.
pissârpok, *intr.* faaer noget nyt.
pissârtok, den som har faaet noget nyt.
pissâvok, *intr.* er ny el. nylig bekommet.
pissiok, 1) kjøber el. forskaffer sig noget. 2) faaer; bekommer; erlanger.
pissiak, 1) kjøbt. 2) bekommet.
pissiéksak, det man skal have; Løn.
pissiarâu, *tr.* 1) har kjøbt el. forskaffet sig det. 2) har faaet el. bekommet det.
pissiâvok, *intr.* 1) er kjøbt. 2) er bekommet.
pissibigâu, *tr.* kjøber af en.
pissiniarbigâu, *tr.* vil kjøbe noget af en el. handle med ham.
pissíovok, *intr.* er solgt; er afhændet.
pissíursok, solgt; afhændet.
pissôk, rig; en rig Mand.
pissôvok, *intr.* er rig.
pissôrsoak, meget rig.
pissórsôvok, *intr.* er meget rig.
pissôunek v. sôursúsek, Rigdom.
píssokak, gammel; en gammel Ting; længe ejet el. gjemt el. brugt.
pissokâvok, *intr.* er gammel.
pissokársoak, meget gammel.
pissokâunek v. kâursúsek, Ælde.
pitsarêpok, *tf. intr.* gnier; er karrig; holder paa hvad han har.
pitsarêtsok, en Gnier; suursittig; karrig.
pitsarênek v. rêtsôunek, Gnierie.
pitsarêtsúsek, Gnieragtighed; Suursittighed; Karrighed.
pitsípok, *tf. tr.*)
pitsítsiok, *intr.*) kjøber for en anden; kjøber til ham.
pitsirsut, det tilkjøbte, som en anden har kjøbt os.
pitsirlutigâu, *tr.* har faaet det tilkjøbt sig ved en anden. Umiara pitsirlutigâra Pelimut, Peder har kiøbt mig min Baad.
piûrsak, Dukketøj; Legetøj; Barnetøj.
piûrsarâu, *tr.* har det at lege med.
piûrsarpok v. sarkâu, *intr.* 1)

det

det samme som piorépok.
2) synes at være noget el. saaledes, som det dog ikke er.
píuvok v. piukúkpok, *intr.* 1) duer; er tjenlig el. nyts; er noget værd. 2) i *neg.* a) duer intet; er utjenlig; er ej nyts. b) er intet; betyder intet.
píursok v. kiukúktok, 1) duelig; tjenlig; nyttig. 2) virkelig.
piursomik, virkeligen.
piúngitsok, 1) utjenlig; unyts; af ingen Værdie. 2) ubetydelig; forsængelig.
piukúngnarpok v. narsiok, *intr.* er vist nok tjenlig; er tilforladelig nyts.
piukúpok, *tr.*)
piukúrsiok, *intr.*) holder det for nyts; agter det tjenlig til sit Brug.

pærpok, 1) *intr.* a) er løs; gik løs. b) er til ende; er der ikke mere. c) er aftagen el. udslettet. d) gaaer bort; gaaer af vejen. e) er borte; er af vejen. 2) *tr.* a) gjør løs. b) tager bort. c) tager af el. udsletter.
pærsipok, *t. tr.* 1) gjør løs. 2) skaffer bort.
pærupok, *intr.* er oppe; er til ende; er ej mere deraf. 2) *tr.* bringer til Ende; gjør Ende paa.
pærutipok, *tr.*)
pærutitsiok, *intr.*) 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) gjør Ende paa det for ham; mager at ej mere bliver for ham at faae.

Pika, hist oppe; her strax oven for.
píkane, hist oppe et steds; her oven til.
pikanépok, *intr.* er hist oppe el. her oven til.
pikanétok, den som er el. var hist oppe el. her oven til.
píkanga, hist oven fra.
pikunga, hist op ad.
pikóna, hist op igjennem.
tekpíka, der oppe; did oppe.
tekpíkane, paa et Sted der oppe; der oven til o. s. fr.
pínga, *intr.* 1) han hist oppe v. her øster, som du veed nok selv. 2) han her strax oven for. 3) denne her opløftede (f. Ex. Kjedelen, som hænger over Ilden.)
pírksoma, *tr.* 1) det samme. 2) som *vocativus*: hør du hist oppe!
tekpinga, *intr.*)
tekpírksoma, *tr.*) han der oppe, som du veed nok selv. Tekpinga assarsigârput v. tekpírksoma assauátigut.

átigut, han der oven til elsker os.

Pikkarpok, 1) intr. forhexer sig selv til døde. 2) tr. hexer en anden til døde; dræber ham ved Hexerie.

pikkáïok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.

pikkagàk, forhexet; kommen af dage ved Hexerie.

pikkagâvok, intr. bliver hexet til døde; forhexes.

Pikattàk, løsagtig; kaad; frek i sit Væsen.

pikattâvok, intr. er løsagtig el. kaad; viser sig frek i sit Væsen.

Pikkiárpok, intr. kommer op af Vandet (bruges kun om Fugle, som have dukket under.)

pikkiártok, en opkommen Fugl.

Pikípok, t. intr 1) springer gesvindt op. 2) bringes i Bevægelse; oprøres; bliver allarmeret.

pikitípok, tr.)
pikitítsiok, intr.) sætter i Bevægelse; oprører; allarmerer; gjør Oprør.

pikititsirsok, en Oprører; en Rebeller.

pikititsinek, Oprør.

pikèpok v. kètsovok, t∫. intr. sættes ej saa let i Bevægelse; er rolig og phlegmatisk.

pikètsok, rolig; phlegmatisk; ubevægelig.

pikincitsomik, roligen; uden at sættes i Bevægelse derved.

Pikkórdlukpòk og pikorikpok, see under Piok.

Píksikpok, ∫. intr. springer.

piksiksok, den som springer.

piksiksak, 1) en Loppe (*Pulex irritans.*) 2) en liden Springbilde, som gjerne lader sig falde ned af de grønlandske Jordlofter om Vinteren (*Staphylinus fuscipes.*)

piksikállavok, intr. springer til alle Sider; sprader allevegne omkring; spretter hist og her (f. Ex. Spaaner, naar man hugger.)

piksikallarsok, sprettende; spradende.

Piksiok, see under Pik.

Pikkunárpok v. narkàu, intr. er kraftig; er virksom; virker; har Eftertryk og Klem. Nekkiksæt illèjt pikkunætlàraut, nogle Spiser ere ret kraftige el. mættende.

pik-

pikkunártok, kraftig; virksom.
pikkunartorpok, *intr.* spiser kraftig Mad.
pikkunarsúsek, Kraft; Virkning; Eftertryk.
pikkunerpok, *t. intr.* faaer el. finder Kraft; mærker Virkning.
pikkunerbigàu, *tr.* finder til Kraften deraf; mærker dets Virkning.
pikkútsekpok v. kytsekpok, *intr.* finder sig ret styrket ved noget.
pikkutsektípok v. kytsektípok, *t. tr.* skjenker Kraft; styrker.
pikkutsàut, det man styrkes ved el. føler Kraft af.
pikkutsautigàu, *tr.* føler Kraft deraf; sanker Styrke derved; mærker god Virkning deraf.

Pillékpok, *t.* 1) *tr.* a) sønderskjærer; tilskjærer (et Skind.) b) flentser en Sælhund; flaaer Skind og Spæk samlede af den, og skjærer Kjødet i smaa Stykker. c) flentser en Hval. 2) *intr.* a) sønderskjæres; tilskjæres (Skindet.) b) flaaes paa ommeldte Maade (Sælhunden.)
pilléktorpok, *tr.* 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) sauger.
pillektórneko, en Saugspaan.
pillektòut, en Saug.
pillekèitsiok, *intr.* og *tr.* forskjærer (et Skind el. Klæde); skjærer det bort til unytte.
pillåk, i *plur.* pillårsæt, Flentsninger af Hvalfiske.
pidlekpok, *intr.* og *tr.* flentser en Sælhund paa Søen (Fangerne, som have været samlede paa Jag efter den.)
pidlárdluko, en Lap, som falder af ved Tilskjæringen; en Skræder Klud.
pidlàut v. lâutak, en Tilskjærer-Kniv; en Remmesnider-Kniv.

Pillèngavok, *intr.* er en flink ung Person; er et ungt haabefuldt Menniske; tegner sig got; især: tegner til at blive en god Fanger.
pillèngarsok, et haabefuldt ungt Menniske.

Pileràu, see under Piok.

Pillérngovok, 1) *intr.* er misundelig; fortryder paa andres Lykke. 2) *tr.* misunder ham.
pillérngursok, misundelig; avindsyg.
pillérngupok, *tr.* misunder ham

ham det; fortryder paa, at han faaer det.

Pillérpok, *f. intr.* smaasneer

pillérsok, Smaasnee.

Pilliak, Pillímavok og Pilipok, see under Pik.

Pillitsiok, *intr.* er søvnig.

Pillo, v. pilluk, et Løv el. Blad; især: af Bøllebær- eller Blaabær-Buske.

pillokalerpok, *f. intr.* faaer Løv el. Blade; skyder Blade.

pillokotárpok, *intr.* mister sine Blade; taber Løvene.

pillokotárnek, Løvfald.

pillulliarpok, *intr.* er ude at plukke Blaabærblade el. Blade af Bøllebærbuske.

pillutârpok, *intr.* faaer Blaabærblade (et Menniske ved at samle dem.)

pillûrsak, 1) en liden Riisvært, hvis Blade ligne Bøllebærblade. 2) Drilstøv; Affald, naar man driller i Træe.

Pilluárpok, *intr.* er peen el. nipper; vil ej giftes.

pilluártok, peen; nipper; gifteskly.

Piluk, see under Pik.

Pimmâk, see under Piok.

Pinēipok, *tf. intr.* er uvillig el. ej derfor; har ej Sind el. finder Ulyst dertil; staaer ej til at overtale.

pinēitsok, uvillig; ulysten; ubevægelig at faae til noget.

Pinek, i *pl.* pernit (*N.*) v. perngit (*S*), Høe el. Straa i Støvler og Skoe.

piniksak, Straa; Græs el. Høe til Støvle.

piniksarsiorpok, *intr.* rykker Græs til saadan Brug.

pinérpok, *f.* 1) *intr.* og *tr.* lægger Straa i Støvle el. Skoe. 2) *intr.* Støvlerne ꝛc. forsynes dermed

pinerkikpok, *f. tr.* lægger frisk Straa i Støvlerne ꝛc.

pinerikſárpok, *tr.*)

pinerikláïok, *intr.*) lægger Straaet tilrette i Støvlerne (det gamle.)

pinærpok v. nærupok v. pernérpok, *f.* 1) *tr.* tager Straaet af Støvlerne. 2) *intr.* Straaet er taget af dem; der er ej mere Straa i dem.

Pinnek, 1) Smukhed. 2) *interj.* hvor smuk! hvilken Skjønhed;

pinnerpok, *f. intr.* er smuk; er skjøn.
pinnersok, smuk; skjøn; kjøn; herlig.
pinnekàu, *intr.* er særdeles smuk; er deilig.
pinneràu, *tr.* holder for smuk; synes vel om.
pinnersárpok, *tr.* gjør smuk; smykker; pryder; forherliger.
pinnersægak, smykket; smukgjort; prydet; herliggjort.
pinnersâut, et Smykke; en Prydelse.
pinnersiok, 1) *intr.* bliver smuk. 2) *tr.* smykker ud; pynter.
pinnersúsek, Smukhed; Skjønhed; Deilighed; Herlighed.
pinnēpok, *t.f. intr.* er hæslig; seer ilde ud.
pinnētsok, hæslig; styg; grim.
pinnēgàu, *tr.* holder for styg; synes ilde om.
pinnēkau, *intr.* er meget hæslig; er styg el. grim.
pinnētsúsek, Stygbed; Hæslighed; Grimhed.
pinnēdliok, 1) *intr.* bliver styg. 2) gjør styg.

Pinga, see under Pika.

Pingajuak, 1) Tree (see Gram. Cap. V. §. 3.) 2) den tredie (dog i denne Bemærkelse kun sagt til et *Singulare*, see Gram. XVII. Cap. §. 4. Not. 1.)
pingajuéksak v. pingajúksak, den som skal udgjøre den tredie.
pingajuæ̂t, den tredie.
pingajuǽnne, før det tredie.
pingajugàu, *tr.* udgjør den tredie.
pingajóralik, en som har tree Hustruer.
piggajurârpok, *intr.* faaer trende.
pingajurârterpok, *t. intr.* faaer jevnlig trende.
pingasut, 1) Tree; Trende. 2) i *pl.* pingasuït, trende (sagt til et *Collectivum*); tree Klokke.
pingasunnik, trende gange.
pingasûvok, *intr.* er trende; bestaaer af tree; i *plur.* pingasûput, ere tree i Tallet.
pingasúngorpok, 1) *intr.* a) bliver trende. b) bliver den tredie. c) bliver el. er Onsdag (den tredie fra Søndag.) 2) *tr.* deler det i trende; gjør trende deraf. Heraf:
pingasúngormet, i Onsdags; om Onsdagen.
pingasúngorpet, paa Onsdag; tilkommende Onsdag.
pingaitserpok, *f.* 1) *tr.* lægger den tredie til (de to

første); faaer den tredie til dem. 2) *intr.* i *dual.* de tvende faae den tredie til sig; de blive tree i Tallet.

pingaseriarpok v. riarterpok v. rirsarpok, 1) *intr.* skeer el. gjør trende gange i rad. 2) *tr.* gjør det trende gange ved ham.

Pingasut, see under næstforegaaende.

Pingek, et slags rødt Drivetræe (Fyr el. Lærketræe) som bruges til Aarer og Harpuunstokke.

pingerèitsiak, et smukt Stykke af dette slags Træe.

Píngiak, en Vable paa Huden af Bid el. Stik.

pingiárpok, *intr.* bider el. stikker, saa der bliver Vabler efter (Luus el. Loppe.)

Pingigákpok v. gækpok, er bange for en, som er ude i ont Vejr, og bliver borte.

pingigáu v. gigilerpok, *f. tr.* det samme. (Disse Ord bruges ej lettelig af nogen, uden i deres Hyrerie.)

Pingo v. pinguk, en Tue; helst: en Mosetue.

pinguârsuk, det samme; helst: en Fugletue (samlet af Fugleskarn.)

pingursinek, en Buxeklap el. det ophævede stykke, som skjuler *pudenda.*

Pingórpok, see under Pik.

Pingòrpok, *tr.*) hègler en ret læstelig igjennem; overskjender el. overfuser ham.
Pingóïok, *intr.*)

Pinguârsuk og Pinguk, see under Pingo.

Píngurkpok, *tr.*) 1) springer el. hopper ned af en Bratning. 2) Harpunen springer tilbage og gaaer ud af det skudte Dyr.
pingúriok v. uviok, *intr.*)

pingurktôrpok, *intr.* hans Harpuun gik saaledes tilbage.

pingurktôrbigâu, *tr.* hans Harpuun slap ud af det Dyr.

Pingursinek, see under Pingo.

Pinikpok og Piniktôumavok, see under næstfølgende.

Píok, er et *Verbum auxiliare,* som baade *transitive* og *intransitive* har mange Bemærkelser, og kan bruges istedden for andre *Verba* (see Gram. XII. Cap. §. 18);

§. 18); ellers ere de fornemste Bemærkelser, naar det staaer særskilt, følgende: 1) intr. a) kommer. b) farer. c) stiger. d) skeer; tildrager sig. e) bærer sig ad. f) døer; hedenfarer. g) bliver til. h) gaaer med. i) er skyld i, at noget skeer; er den sandskyldige; er Manden. 2) intr. og tr. a) faaer; bekommer. b) gjør. 3) blot tr. a) mener. b) svarer. c) begegner; behandler; bærer sig ad med. d) giver. e) tager. f) beholder; bliver i Besiddelse af.✗

pirsok, 1) Participium af foregaaende i alle dets Bemærkelser. 2) især: den skyldige.

pirlôvok, intr. er den skyldige.

pirlôripok, t. tr. erklærer el. kjender skyldig; fordømmer.

pirlôtitak, skyldigkjendt; fordømt.

pingitsok, uskyldig.

pingitlôvok, intr. er uskyldig.

pingitsipok v. siniarpok, t. tr. undskylder; tager i Forsvar.

pingitsôripok, t. tr. erklærer el. kjender uskyldig; frikjender.

pingitsugâu, tr. holder uskyldig.

pekârpok, 1) intr. kommer først; faaer først etc. 2) tr. var den første, som gjorde det el. begegnede ham etc. Oma pekârpa tokotak, han var den første som lagde Haand paa den dræbte.

pekkosêrpok, s. intr. skjemter; skrømter; skjertser; mener det ej oprigtig; er ikke hans Alvor; taler ej af Hjertet; hykler.

pekkosêrsok, den som skjemter etc.

pekkôsersôk, 1) listig; trædsk. 2) en Hykler.

pekkoserlôvok, intr. 1) er listig el. trædsk. 2) er en Hykler.

pekkosêrdlukpok, intr. er falsk; er ej at troe; er skalkagtig. 2) i negat. pekkoserdlûngilak, er redelig; er retskaffen; handler oprigtig; taler uden Falskhed.

pekkoserluïpok, ts. intr. det samme i sidste Bemærkelse.

pekkosêrdluktok v. pekkosersôrsoak, en Ertsskalk; et falsk og forslagen Menniske, som man ej kan forlade sig paa.

pekkoserdlursûsek, Listighed; Falskhed; Svigagtighed.

pekkoserdlûngitsok,)
pekkosersuïtsok,) redelig; retskaffen; ærlig; oprigtig; den, ihvilken ikke er Svig el. Falskhed.
pekkoserdlungitsûsek, Ærlighed; Redelighed; Oprigtighed.
pekkosiksak, en Udflugt.
pekkosersiórpok v. kosiksarsiórpok, *intr.* søger Udflugter; hitter paa Undskyldninger; seer paa en Maade at rede sig fra en Sag.
pekkosersiórtok, den som søger Udflugter ꝛc.
pekkosersóut, Snedighed; List; snedig Anløb; listig Adfærd.
pekkosersoutigâu, *tr.* kommer med List til noget; bruger Snedighed derved.
pekkosêpok v. pekkosêlerkivok, *intr.* 1) bliver falsk og tilbageholden; bliver undseelig; taber Maal og Mæle (et Barn ved at see en Fremmed.) 2) bliver saa fattig derved el. endeklemt derover (en som uforvarende kom til at gjøre Skade.) 3) sidder betuttet; tør ej komme frem dermed (det man havde at sige el. en Gave, man havde at give en anden.)
pekkosêlerkirsok, undseelig; betuttet; endeklemt ved el. for noget.
pekkytserpok, *s. intr.* 1) forstiller sig; viser sig anderledes end man er. 2) hykler. 3) taaler Overlast; lader sig slaae (skjønt man kunde slaae igjen.)
pekkytsiatârpok, *intr.* 1) forstiller sig særdeles. 2) hykler meget; er en stor Hykler. 3) viser sig meget taalig ved Overlast (enddog han kunde hevne sig.)
pekkovok, *intr.* og *tr.* 1) vil at noget maae skee; tillader; tilstæder; lader skee. 2) vil, at det skal skee; byder; befaler.
pekkórsiok, *intr.* det samme.
pekkórsirsok, 1) en Tillader. 1) en Byder el. Befaler.
pekkorsinek, Villie. a) Tilladelse. b) Befaling; Byden.
pekkorsûsek, Villie; Sindelav; Hensigt (hvad en hos sig selv holder for got at skulde efterkommes af andre.)
pekkorsak, Villie; det man tilkjendegiver at ville. a) det man tillader; Tiladel-

ladelse. b) det man befaler; Bud; Befaling.
pekkongitsak, Forbud.
pekkosârpok, tr. 1) bevilger. 2) tilskynder.
pekkovarpok, intr. overlader sig ganske i ens Villie.
perkajãulavok, intr. er stedse nær ved at sætte til el. i Livsfare.
pernâk (N.) v. perngâk, (S.), uvant; en Begynder; den som første gang gjør el. erfarer noget el. kommer paa et Sted.
pernârpok (N.) v. perngârpok (S.), intr. og tr. gjør eller erfarer første gang; kommer et Sted, hvor man aldrig før har været.
pernârniarpok, (N.) v. perngârniarpok, (S.) intr. er aldrig kommet der; er et Sted ubevant. 2) har aldrig forsøgt paa at gjøre det; er en Ting ubevant.
pernâvok, intr. er uvant; er en Begynder i et el. andet.
pernãut, 1) det Sted, man første gang kommer. 2) den Gjerning, man første gang gjør. 3) det man aldrig før har erfaret.
perpallúkpok, intr. det larmer; buldrer; støjer; gjør Allarm; giver Lyd efter noget.
perpallúktok, det som larmer etc.
perpallúk v. pallúngnek, Allarm; Tummel; Bulder; Støj.

piârpok, 1) intr. a) kommer for tilig. b) kommer fro og tilig; kommer strax; er paa færde ved første Vink. 2) tr. a) gjør det for tilig el. alt for geswindt. b) gjør det tilig; er tilig paa færde dermed.
piártorpok, tr.)
piartóïok, intr.) farer el. gaaer efter noget; henter.
piártugak, hentet el. det som hentes.
piarærpok, 1) intr. a) er beredt; holder sig færdig. b) er færdig; er istand; er afpasset. 2) tr. bereder; tillaver; holder færdig; har el. gjør i stand; er færdig der med.
piarærsimavok, 1) intr. er fuldfærdiget; er tillavet. 2) tr. har gjort det færdig; har fuldbyrdet det.
piarærsok, færdig; beredt; i stand.
piarærsimarsok v. piarǽgak, fuldfærdiget; tillavet; tilberedt; istandgjort.

pibik v. pigvik, 1) Sted (man er paa, kommer el. fahrer til.) 2) Tid.
pigverkăk, det Sted, man først kommer el. fahrer til; første Opholdssted.
pigvíksakarpok, *intr.* 1) har Sted at være paa; veed sit Forvar; bliver ej forlegen for Opholdssted. Heraf: 2) *negat.* pigviksakángilak, veed sig ingen Sted at komme hen el. komme fort. a) er landflygtig; har ingen blivende Sted. b) er ganske indsluttet; kan ingensteds undflye; er i sikker Forvaring.
pidluarpok, 1) *intr.* a) er lykkelig; er heldig; kommer vel an; er salig. b) gaaer heldig for sig; træffer ret got. skeer som det bør. 2) *tr.* a) gjør det rettelig. b) faaer det efter Ønske. c) behandler el. begegner ret.
pidluartok, 1) lykkelig; heldig; salig. 2) vel truffen; vel gjort.
pidluak, det som skeer vel.
pidluamik, *adv.* heldigen; lykkeligen; med Held.
pidluárnek, Lykke; Held.
pibluarsúsek, Lyksalighed; Salighed.
pidluaut, det man bliver lykkelig ved; Salighedsmiddel.
pidluautigàu, *tr.* bliver lykkelig el. salig derved.
pidluarbìk, et Lykkessted; et saligt Hjem.
pidluárkovok, *tr.*)
pidluarkorsiok, *intr.*) velsigner; ønsker got over en.
pidluarkorsinek, Velsignelse.
pidluarkonarsiok, *intr.* velsignes; bliver velsignet.
pidluarkonarsillæt! 1) velsignet være du! fred være med dig. 2) man kan og sige: pidluarkonarsillæn okko! velsignede være de! o. s. fr.
pidluarnarpok v. nakkàu, *intr.* medbringer Lykke; foraarsager Held; er saliggjørende.
pidluarnartok, saliggjørende; saligt.
pidluarnársillæt! lykkelig du el. han! vel ham!
pidluarnársiok, *intr.* bliver lykkelig.
pidluarnerarpok, *tr.* priser lykkelig.
pidluarsárpok, *tr.*)
pidluarsáïok, *intr.*) gjør lykkelig; saliggjør.
pidluartípok, *tr.*)
pidluartítsiok, *intr.*) det samme.
pidluartítsirsok v. pidluarsáirsok, en Saliggiører.
pidluartèjliok, *tr.* hindrer en i sin Lykke; søger at

at bringe ham i slette Kaar.
pidluĕipok, *t. s. intr.* er ulykkelig; har ingen Held; er usalig.
pidluĕitsok, ulykkelig; uheldig; usalig.
pidluĕinek, Ulykke; Uheld.
pidluĕitsûsek, Ulyksalighed; Uheldighed; Usalighed.
pidluĕikovok, *tr.*)
pidluĕikórsiok, *intr.*) forbander; ønsker Ulykke over en.
pidluĕikorsinek, Forbandelse.
pidluĕitipok, *t. tr.*)
pidluĕititsiok, *intr.*) gjør ulykkelig; bringer en i Ulykke.
pidluèitsiarpok, *intr.* søger sin Lykke i Verden; nærer sig ved et el. andet; har noget at leve af; ernærer sig.
pidluèitsaut, Næring; Levebrød; Næringsvej; Profession; det hvorved man søger sit Udkomme i Verden.
pidluèitsautigàu, *tr.* nærer sig derved; lever deraf; søger sit Udkomme deraf; har til Levebrød.
pigádlarpok, 1) *intr.* er i Færd med at komme el. gjøre. 2) *tr.* gjør det først, før man gjør noget andet. 3) i *negat.* pigadlángilak, er længe derom; det faaer ingen Ende med ham. Pigadlaissèngilak, det vil vare syv lange og syv brede med ham; det vil ej skee i hast.
pigallóarpok, 1) *intr.* a) har vel baaren sig saaledes ad. b) er vel kommen, men ꝛc. 2) *tr.* a) har vel sagt ham det forud, at det vilde saa gaae. b) har har vel tugtet ham, men (nemlig: det hjalp ikke,) o. s. fr. 3) i *negativ.* pigallóangilak, endnu kommer han ikke.
píginnarpok, *tr.* gjør el. faaer kun det eller det.
piginnâvok, 1) *intr.* a) kan; formaaer. b) kan komme; er bered el. redebon; er følgagtig. 2) *tr.* kan gjøre det; formaaer det.
piginnâungorpok, 1) *intr.* bliver bered el. færdig; bliver følgagtig. 2) *tr.* bliver i stand til.
piginnâungorsarpok, 1) *tr.* gjør færdig; sætter i Stand; holder i Beredskab. 2) *intr.* holder sig færdig.
pikkórdlukpok, *intr.* og *tr.* duer ikke til sit Arbejde; kan ej dermed.
pikkórdluktok, uduelig.

pikkordlursûsek, Uduelighed.
pikkoríkpok, *f. intr.* og *tr.* er sit Arbejde voxen; er duelig dertil; kan vel dermed.
pikkoríksok, *duelig.
pikkoriksûlek, Duelighed.
pikærpok, *intr.* og *tr.* gjør ej mere; befatter sig ej længer med.
pilerâu, *intr.* og *tr.*)
pilérivok, *intr.*) har Drift el. Lyst til; har Mod paa.
pilérirsok, den som har Lyst til el. Mod paa noget.
pilérirsak, det man har Lyst el. Drift til.
pileritôk, 1) meget Lysten; som har stor Forlangende el. særdeles Lyst til noget. 2) den som har Lyst til alle Ting og vil gjerne altid være med.
pileritôvok, *intr.* er meget Lysten; har stor Forlangende.
pileritôvætlăk, alt for begjerlig; gjerig.
pileritovætlârpok, *intr.* er alt for begjerlig; har Lyst til alt hvad han seer; er gjerig.
pileritôvætlârnek, Gjerighed.
pilerínek, Lyst; Drift; Forlangende; Attraae.
pileritípok, *tr.*)
pileritítsiok, *intr.*) opvækker Lyst hos en til noget; gjør ham Lysten.
pilerêitsekpok, *intr.* og *tr.* faaer nu yet Lyst dertil; mærker en heftig Drift hos sig dertil.
pilereitsengnertôvok, *intr.* har overmaade stærk Forlangende efter noget; finder en særdeles heftig Drift dertil.
pîlerpok, *f. intr.* og *tr.* 1) begynder; fanger an. 2) gjør formeget af en Ting. 3) bryder el. fixerer en.
pîlersok, en Begynder; en Anfanger.
pilersârpok, *intr.* og *tr.* har i Sinde; er i Begreb med; har foresat sig.
pilerlârnek, Forsæt.
pilersârbigâu, *tr.* har det i Sinde; har foresat sig det.
pilersârbigirsak, det man har i Sinde el. staaer i Begreb med.
pimmâk, forfaren; bevant; øvet; vel dreven i en Ting.
pimmârksoak, meget erfaren; særdeles øvet el. bevant.
pimmâvok, *intr.* er bevant el. øvet i en Ting; er vel

vel dreven deri; forstaaer det got.
pimmárksôvok, *intr.* har samlet stor Erfarenhed; er særdeles øvet og bevant dertil.
pinauviakpok v. nauviækàu, *intr.* skeer el. kommer ventelig; er meget muelig; rimeligst faaer el. gjør han det.
pinauviarsiok, *intr.* og *tr.* finder det muligt; seer det gjørligt.
pinauværpok v. nauviæng-ilak, *intr.* er umuelig; lader sig ikke gjøre.
pínekarpok, *intr.* 1) er bleven begegnet paa god el. ond Maade; især: er bleven tiltalt af nogen. 2) er kjøbt. 3) er begjert el. tinget paa.
pinekartèjliok, *tr.* vogter en for noget, som kunde tilstødes ham.
pinérdlukpok, *intr.* bærer sig galt ad; kommer galt afsted. 2) *intr.* og *tr.* ildegjør; mishandler; gjør det, som slet el. ont er.
pinérdluktok, 1) den, som bær sig galt ad. 2) en Mishandler: en Misdæder.
pinérdlugak, ildegjort; mishandlet; slet bestilt.
pinerdlúngnek, slet Handling; Misgjerning; Mishandling.
pineláërpok, *t. intr.* er langsom til sin Gjerning.
pinesugàu, *tr.* mener at han kommer.
pingârpok, *tr.* 1) begegner stærkt. 2) beskjæftiger sig meest dermed.
piniárpok, 1) *intr.* a) stræber; er om sig. b) søger Føden; forhverver. 2) *tr.* i Almindelighed: tragter efter; bestræber sig for; gjør sin Flid dermed el. derfor, nemlig: a) at faae el. bekomme. b) at gjøre det. c) at komme derhen. d) at anfalde el. faae fat paa en; sætter efter ham, o. s. fr.
piniártok, den som stræber efter noget 2c.
piniárte, en Forhverver; en Fanger; den som bringer noget til Huse; en Forsørger.
piniártekarpok, *intr.* 1) har en til at forhverve sig noget; har Mand, Fader, Søn el. Fostersøn til Forsørger. 2) i *neg.* er uden Forsørger.
piniartigàu, *tr.* har ham til Forhverver el. Forsørger.
piniárnek, Bestræbelse; Stræben; Søgen; Umage.

piniartipok, *t. tr.*)
piniartitsiok, *intr.*) driver en til noget at udrette; opmuntrer ham.
piniartitsirsok, en Driver; en Paaskynder til noget.
piniartítak, dreven; den som drives el. opmuntres til noget.
piniægak, eftersøgt; eftersat; det man bestræber el. umager sig for.
piniægeksak, noget at giøre sig Umage for. Piniægeksakangilak, der er intet at fahre efter el. meget bart for alle Ting.
piniûpok, *tr.*)
piniúrsiok, *intr.*) forhverver til en anden; forsørger.
piniut, Redskab at forhverve noget med; Fangeredskab.
pînikpok, *t. intr.* 1) giør. 2) er Ophavsmand; er Hovedmanden el. den fornemste ved en Handling.
piniktok, Ophavsmand; Hovedmand.
pinikârpok, *intr.* er Anføreren for de andre; er Formand el. den første til at giøre noget.
pinikârtok, Anfører; Formand el. den første ved noget.
piniktõumavok, *intr.* er færdig at gaae af sig selv for Glæde; er ret fuld af Glæde.
piniktõumarsok v. tõumatôk, ret fyldt af Glæde; overmaade glad, saa han er færdig at gaae af sig selv.
pîomarpok, 1) *intr.* a) vil. b) vil komme. c) vil stee &c. 2) *tr.* a) vil giøre. b) vil faae &c.
piomârpok, *intr.* 1) vil stee engang. 2) vil vel komme engang.
píomavok, *intr.* og *tr.* 1) vil; beslutter sig til noget. 2) vil have; begiærer.
piomanikpok, *t. intr.* det samme.
piomarsok, den som vil el. har besluttet sig til noget.
piomanek v. maningnek, Begiering.
piomaniarpok, *intr.* og *tr.* har Begierlighed efter at faae; vil begiere.
piomarsak, det man begierer el. vil have.
piomarsûsek v. piomásek, Begierlighed; Lyst; Attraae; Villie til noget.
piomásekarpok, *intr.* 1) har Begierlighed efter el. Lyst til noget.
piomásepiluk v. marsûsepiluk, en ond Begierlighed; ond Lyst.

pio-

piomasigikpok, *s. intr.* er el: har en god Begjerlighed.

pimaligiksok, en god Begjerlighed; god Lyst.

piomasilerpok, *s. intr.* faaer Lyst til noget.

piomatôk, begjerlig; gjerig; den som aldrig kan faae nok.

piomatôvok, er begjerlig; er gjerig; vil have meget.

piomatôunek, stor Begjerlighed; Gjerighed.

pioméitsekpok, *intr.* og *tr.* vil nu ret have; faaer nu for Alvor Lyst; faaer det ret i Sinde; bliver begjerlig derefter.

piomeitsengnertôk, overmaade begjerlig; ret gridsk paa noget.

piomeitsengnertôvok, *intr.* er overmaade begjerlig; er ret gridsk paa noget (at faae el. komme i Færd med.)

piominàk, *inf.* 1) Lysten; det man vil have; det ens Hu staaer til. Piominak atauzek, Lysten er kun een; man ønskede sig nu een Ting fornemmelig. 2) *interj.* hvor ønskeligt! Sillat piominàk, Ach, hvem der dog havde det!

piominàrpok v. nakàu, *intr.* 1) er værd at have; er ønskelig at kunne skee. 2) er værd at have med at bestille; det gad man været over.

piominartok, 1) ønskeligt; værd at have. 2) lysteligt at have med at gjøre.

pirsàk, 1) faaet; bekommet. 2) *tr.* ens Deel el. Lod; det ham er tilfalden.

pirsèksak, noget som skal falde en til; det han kan faae; hans beskikkede Deel (bruges helst *transitive.*)

pirsardu, 1) *tr.* faaer det man søger efter; har fanget det eftersatte; er bleven Mester deraf. 2) *intr.* plejer at skee, gjøre 2c.

pirsàriak, 1) det som der hører Umage til el. hvortil udkræves stor Flid. 2) det som behøves; Fornødenhed; Nødvendighed.

pirsariàrsoak, det hvortil udfordres stor Flid; det som koster megen Umage; møjsommeligt.

pirsàriakarpok, 1) *intr.* a) behøves; er fornøden; er af Vigtighed; udfordres; kommer meget an derpaa. b) maae iagttages; maae begegnes el. gjøres. c) er værd. 2) *intr.*

intr. og tr. a) behøver; har fornøden; maae have; kan ej undvære. b) maae gjøre el. tage sig af; maae behandle.

pirsáriakartok, det fornødne; en Nødvendighed; Fornødenhed. 2) en Ting af Vigtighed; en Sag, hvorpaa det meget kommer an. 3) det som maae iagttages el. behandles paa en el. anden Maade.

pirsariâvok, intr. 1) kræver Flid; udfordrer Umage; skaffer Møje; kommer ikke af sig selv. 2) er fornøden; behøves; udfordres.

pirsáriovok, intr. skaffer en nok at bestille; er Umage ved; koster Møje; bryder Folk meget; behøver megen Oppasning. Angmaksæt pirsariútlārâut, der hører meget til, inden man faaer Lodderne tilberedte.

pirsáriursok, det som koster Møje el. hvortil Flittighed udkræves ꝛc.

pirsarírserpok, f. intr. er nyt Arbejde ved; behøver paa ny at rettes.

pirsarirserforpok, tr. skaffer en Møje; gjør ham Ulejlighed; bryder el. ulejliger ham.

pirsarpok, intr. og tr. skeer el. gjør jevnlig ꝛc.

pirsartarpok, intr. og tr. skeer el. gjør idelig ꝛc.

pirsártægak, det som idelig er bedreven; Idræt.

pirsèjliok, tr. forhindrer.

pirsigâu, tr. lader en gjøre alle Ting; skupper alt paa ham.

pirsigigûrsárpok, intr. skubber alle Ting fra sig paa andre; minder sig ikke, naar noget er at bestille.

pirsokarnerpok, intr. og defect. 1) hvad mon fejle ham? hvad stikker el. gaaer af ham? 2) hvad Glæde mon han have faaet? hvilken Munterhed i en Hast! hvor opromt!

pirsôuvok, 1) intr. er værdig el. fortjent til noget. 2) tr. er det værd; har fortjent det. 3) neg. pirsôungilak, er uværdig og ufortjent dertil; det gaaer ham ganske over Fortjeneste.

pirsut, 1) Middel; Redskab. 2) Aarsag; Bevæggrund.

pérsut, det samme i sidste Bemærkelse.

pirsutigâu, tr. 1) bruger det som Middel el. Redskab. 2) har det til Grund el. Aar-

Aarsag; lader sig bevæge deraf.
persutigâu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
pissavok, (*fut.* af piok), 1) skal. 2) skal komme, gjøre ꝛc.
pissersok, (*poulopostfut.* af piok), 1) skulde. 2) skulde komme, skee ꝛc.
pissesugâu, *tr.* mener, at han skal komme el. at det skal skee.
pissenángitsok? *defect. neg.* 1) man skulde vel ikke komme? jo, see om jeg ikke kom; der har man mig igjen; hvem seer man tiere end mig? (bruges i denne Bemærkelse paa Skromt af den, som kommer paa Besøg, naar han har sat sig.) 2) jeg er vel Manden? det har jeg vel taget? hvem skulde have taget den uden jeg? (I denne Bemærkelse bruges det til en, som lader sig mærke med, at noget er bleven borte for ham.)
pissærpok, *intr.* og *tr.* lader af at komme; skeer ej mere; gjør ej oftere, o. s. fr.
pilípok, *t. tr.*)
pilítsiok, *intr.*) 1) bringer; fører nogensteds hen. 2) bortgiver; skjenker bort. 3) overleverer; overantvorder; overgiver. 4) forraader. 5) tilskynder; kommer ham til at gjøre noget. 6) begaver; skaffer en Evne til noget.
pilítsirsok, en Overleverer; en Forræder.
pisitâk, overantvordet; overleveret; forraadt.
pisitâvok, *intr.* er overgivet; er forraadt.
pítlarpok, *tr.* 1) griber stærkt an. 2) straffer.
pitlárnek, Straf; Afstrafning.
pitlárnekarpok v. pitlartípok, *t. intr.* straffes; bliver straffet; faaer Straf.
pitlariâvok v. ársovok, *intr.* er strafværdig.
pitlariársôursok, strafværdig.
pitlâut, Straf; det man straffer el. bliver straffet med.
pitlautigâu, *tr.* 1) har det til Straf; straffes dermed. 2) bruger det at straffe med.
pitlèitsiarpok, *tr.* tugter; straffer saa smaat; revser.
pitleitsiárnek, Tugt; Revselse.
pitleitsiartípok, *t. intr.* tugtes; revses.
pitserpok, 1) *intr.* a) kan ikke

ikke dše sig; vil endelig i Hænder; bringer sig selv i Fortræd. b) hendøer; mister Livet. Tamáne pitserpok, der er een død el. har een engang mistet Livet. 2) *tr.* seer paa at en trækkes med Døden; venter hvert Øjeblik paa, at Aanden skal fahre af ham; tvivler om hans Liv; har overgivet ham.

pitléïok, *intr.*)
pitserŗàu, *tr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

pitsiatârpok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

pitserbik, det Sted, hvor en ved Døden er afgaaet; et Dødens Sted, hvor een engang har mistet Livet.

pitsereepok, *tſ. intr.* er gjenstridig el. tver.

pitsereesarpok, *intr.* viser sig tver og gjenstridig.

piungnærpok, *intr.* 1) bliver bedre; helbredes; læges. 2) har forbedret sig.

piungnærsarpok, *tr.* helbreder; læger.

piungnærsægak, helbredet; lægt.

pivíkpok, *t. intr.* 1) kommer for at blive med alle. 2) fahrer bort med alle. 3) Heraf *Infin. applic.* piviglune, med alle; til Bestandighed.

pivíksorpok, *intr.* ligger for Døden.

pivlârpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør fornemmelig; giver sig helst el. meest af med. 2) udmærket. 3) i *neg.* pivlângilak, a) gjør ei meget deraf. b) kommer sjelden.

pivsârtomik, fornemmelig; meest.

Piomarpok, Piomavok og Piominak, see under næstforegaaende.

Piorêpok, see under Pik.

Piorpok, *intr.* og *tr.* 1) roer gesvindt og med stille Aareslag efter et Søedyr for at slaae Pilen i det; skyder sig med en Fart hen dertil for at stjæle sig derpaa. 2) slaaer ned efter en Fugl; skyder sig hen derpaa (Rovfuglen.)

piugak, det Dyr, som saaledes bliver eftersat.

piorsuïpok v. suïtsokâu, *intr.* kan aldrig komme saa viit, at faae skudt sig i saa Maade efter et Søedyr.

piüarpok, *intr.* og *tr.* 1) lister sig til noget; sniger sig paa det, for at faae det. 2) sniger sig bag paa

paa en for at dræbe ham. 3) bruger el. nyder i Stilhed.
piüardlerpok, *s. intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.
piüarkiksárpok v. sárukpok, 1) *intr*, gaaer sagte frem. 2) *tr*. gaaer forsigtig til værks med ham; gjør sin beste Flid dermed.
piüángilak v. piüëipok, *ts.* er sagtmodig og stille af Væsen; er from; er skikkelig; kommer ingen for nær; gjør ingen ont.
piüángitsok v. piüëitsok, from; sagtmodig; skikkelig; stille af Væsen.
piüánginek v. piüëinek, Fromhed; Sagtmodighed; sagtmodige Udviisning.
piüangitsúsek v. piüëitsúsek, stille Væsen; Fromhed; sagtmodige Sindelag.
piüéjavok, *intr.* lader til at blive from; er stille af sig (især et Barn.)
Piorsârpok, see under Pik.

Pírsak, stærk; vældig; mægtig.
pirsárfoak, meget stærk.
pirsâvok, *intr.* er stærk; har store Kræfter; er mægtig el. vældig.
pirsâunek, 1) Styrke; Magt; Vælde. 2) den stærkeste.
pirsâunerrovok, *intr.* er den stærkeste.
pirsâursúsek, Mægtighed; stærke Tilstand.
pirsâut, Kraft; Styrke.
pirsâutilik, begavet med Kraft; kraftfuld.
pirseksarpok, *intr.* prøver sin Styrke.
pirseksâupok, 1) *tr.* prøver Styrke med ham. 2) *intr.* i *dual.* prøve Styrke med hinanden.
pirseksâut, noget at prøve Styrke paa.
pirseksautigâu, *tr.* prøver Styrke derved.
pirsektípok, *t.* 1) *intr.* bliver styrket. 2) *tr.* styrker; gjør stærk.

Pirsâk, en Kluder el. Fusker. Bruges sielden, men heraf den Talemaade: pirsâkut nejortæt, hun rapper alting saa løselig fra sig, som om hun havde været i Huse hos en Fusker ɔ: det er ret en Kluder.
pirsârpa, *defect.* og *sine suff. innsit.* det gjorde hun med sin Systers Fingre; rev det fra sig, som en Kluder; hvordan har du dig dog ad dermed?
pirsâungilara, *defect.* og *sine suff.*

suff. inus. det kom jeg fra som en Kluder; hvordan bar jeg mig dog ad den gang?
Pirsâk, Pirsâriak, Pirsário-vok, Pírsarpok, Pirsigau, Pirsok, Pirsokarnerpok og Pirsut, see under Piok.

Píssek, Digt; Vise; Poesie; helst: Grønlændernes Omqvæd Iah-Iajâk.
pitsiok v. pitsiarpok, *intr.* gjør Viser; er Poet.
pitsiniarpok v. pitsiarniarpok, *intr.* er i Færd med at digte Viser; agerer Poet.
pitsoupuk, *intr. car. sing* de gjøre Viser om hinanden.
pitsukpok, *tr.* 1) gjør Viser om en. 2) giver sig an med en, især med saadan en, som endelig vil i Fingre.
pitsúïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
pitsugak, 1) den man gjør Viser om. 2) den man giver sig i færd med, og lader faae som forskyldt.
pitsugâvok, *intr.* faaer som forskyldt; vilde saa endelig have det.

Pissikpok, *t. tr.*)
pissiksiok, *intr.*) træffer med en Buepiil; faaer det skudt.
pissiktak, det med Buepiil trufne el. skudte.
pissiksarpok, *intr.* og *tr.* skyder efter noget med Buepiil.
pissiksârpok, *intr.* skyder for plaisir med Buepiil.
pissikse, en Bue til at skyde Landdyr med; en Flisbue.
pissiksisak, Buetøjet samlet under eet i en Pose.
pissiksisâursak, Fugleært; egentlig: Ærtebelg med Ærter i.

Pissiok, Pissôk og Pissokak, see under Pik.

Pissúkpok, 1) *intr.* a) gaaer (et Menniske.) b) er gaaet paa Jagt. 2) *tr.* a) gaaer der. b) gaaer paa Jagt der.
pissúktok, 1) gaaende; en Ganger. 2) den som er gaaet paa Jagt.
pissukbik, 1) et Sted at gaae el. at gaae paa Jagt. 2) Navnet paa et Sted syv Mile Norden for Gothaab.
pissúktuarpok, *intr.* 1) gaaer og spadserer. 2) gaaer i Marken efter noget (at sanke Bær, Blade, Rødder.)
pissukatârpok v. pissoratârpok, *intr.* gaaer frem og tilbage.

pissukåitsiak, en Ræv. *A.*
pissorártarpok, *intr.* og *tr.* gaaer paa Knæerne holdende i Tæerne med Hænderne.
pitsórdlukpok, *intr.* kan ikke ret gaae; gaaer ej ret paa sine Been.
pitiorikpok, *ss intr.* gaaer got; er en god Fodgænger.
pitsoríksilerpok, *ſ. intr.* kommer til at gaae got (den som før ej kunde.)
pitsortôvok, *intr.* er en stærk Fodgænger.

Pittivserpok, see under Pittúkpok.

Pitlarpok, see under Piok.

Pittorârpok, *intr.* 1) er kommen fra et andet Sted (helst langvejs fra); er ankommen. 2) kommer paa (Vind; Byge.)
pittorârtok, 1) ankommen. 2) paakommen.
pittoräupok, *tr.* er ankommen med en Ting; har det hertil.

Pitserpok, Pitiereepok og Pitsiatârpok, see under Piok.

Pittúkpok, 1) *tr.* a) binder fast; fortøjer (et Skib eller andet.) b) tøjrer (et Dyr.) 2) *intr.* a) er fastbunden; er fortøjet. b) er tøjret; staaer i Tøjr.
pittúktorpok, *tr.* det samme i første Bemærkelse.
pittívserpok, *t. tr.* og *intr.* det samme i 2den og 4de Bemærkelse.
pittursârpok, 1) *intr.* a) slippes el. er sluppen løs med sin Fangeline (en Baad.) b) løses af Tøjr (et Dyr.) c) spændes fra (en Hund fra Slæden.) 2) *tr.* a) slipper løs. b) løser. c) fraspænder.
pittursârtok, 1) løst. 2) sluppen løs. 3) fraspændt.
pittût, 1) Tov; Fangeline; Line at binde noget fast med. 2) Tøjr. 3) Skagler til en Slæde.
pittûtak v. pittívtak, det samme, helst i 2de første Bemærkelser.
pittûtéjarpok, *tr.* 1) gjør løs el. los. 2) fraspænder.
pittívtalik, 1) som har Tov el. er føjet til en Line. 2) som er tøjret. 3) en Krog med Spæk paa, hvormed man fra Strandbredden fanger Maager.
pittivtaliktorpok, *intr.* fanger Maager paa saadan Maade.

Piiiangilak, Piiiarpok og Piü-

Piûêipok, see under Pi-orpok.

Piükárdlukpok v. kárdliorpok, *intr.* bær sig kluderagtig ad; er fusevorn ved sit Arbejde el. uskikket dertil.

piükárdluktok, en Fusker; uhændig til sin Gjerning.

piükardlukbigâu v. kardliorbigâu, *tr.* bær sig galt ad dermed.

Piüngnærpok, s. und. Piok.

Pívsekpok, *t. intr.* og *tr.* stiller sig slet an dertil; kommer galt derfra (f. Ex. at forjage det, man skulde nærme sig.)

Pôgutak, see under næstfølgende.

Pôk, 1) en Pose; Sæk. 2) en Beklædning over en Søm. 3) Moder. (*A.*)

pôksak, 1) noget til Sæk el. Pose. 2) noget at lægge en Ting i.

pôgutak, 1) en Træbakke; et Fad. 2) en Skaal; en Tallerken.

pogutâursak, 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) en Æske; en Buddik.

pôgutsiok v. siorpok, 1) *intr.* gjør Træebakker. 2) *tr.* — til en.

pôkatak v. pôktak, 1) en Bure-Sæk; et Pilekoger. 2) en Patrontaske.

pôlik, 1) noget i Pose. 2) Ugg (et vist Vand-Insekt, som kryber omkring med en Pose, dannet af Gruus eller andet, og er Larven til en *Phryganea.*)

pôngoak, 1) en liden Pose. 2) en Pung.

pôrpok, 1) *tr.* a) sækker; fylder i Pose. b) pakker ind. c) beklæder; sætter Beklædning over en Søm el. andet. 2) *intr.* a) er kommet i Pose. b) i *pl.* pôrput, stimer; kommer op i Mængde paa eet Sted (Hvalfiske.)

pôrtok, 1) sækket; fyldt i Pose. 2) Vandet, hvor Hvalfiskestimer give sig op. 3) i *plur.* pôrtut, Hvalfiskestimer, som komme op om hinanden paa eet Sted.

pôrtorpok, 1) *tr.* det samme som pôrpok i 3de første Bemærkelser. 2) *intr.* a) sækkes; fyldes i Pose. b) beklædes.

pôgak v. pôrtugak, 1) sækket; fyldt i Pose. 2) indpakket. 3) beklædt.

pôrsimavok, *intr.* er fyldt i Poser; er indpakket.

pôrsimarsok, fyldt i Poser; indpakket.

pôrusek, 1) en Spækpose; (et

(et heelt Sælskind, hvorpaa fyldes Spæk til Vinterbrug.) 2) en Læderflaske.

porulíngoak, 1) en liden Spækpose. 2) i *plur.* en Bikage.

Pôkatak, see under næstforegaaende.

Pokérpok, *s. intr.* er letnemmet; kan hurtig fatte.

pokérsok, letnemmet.

pokersúsek, let el. got Nemme.

pokêpok, *ts. intr.* er tungnemmet; kan ikke lære.

pokêtsok, tungnemmet.

pokêtsúsek, tungt Nemme.

Pokípok, *t.* 1) *tr.* a) æder Luus. b) faaer den (Ryppe, Sælhund &c.) man seer; saae ikke flere, og fik den fanget. 2) *intr.* bliver ædt (Lusen.)

pokítsiok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

pokúpok, 1) *tr.* æder noget som er smaat, og maae tages Stykke for Stykke. 2) *intr.* ædes saaledes (saasom Bær, Blade.)

pokútsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

pokulúkpok v. pokulugiarpok, *intr.* og *tr.* æder; piller til sig med Nebbet, (en Fugl.)

pokulúktok, en Fugl, som æder.

pokulúïak v. lúgiak v. lúngiak, 1) Fuglegræs. 2) Fuglemad; Fuglefrøe.

Póleke, et Svin.

Pónek v. púngnek, 1) Hvalrav. 2) Smør.

pónerpok v. pungnerpok, *t. tr.* smører Smør paa.

Pópipok, *t. intr.* 1) fryser. 2) fryser ihjel. (*N.*)

pópilerpok, *s. intr.* er færdig at fryse ihjel.

Pôrpok, see under Pôk.

Pórtuvok, *intr.* er høi; har høi Reisning (f. Ex. en Tønde; et Skib.)

pórtursok, høi; af høi Reisning.

portursúsek, høi Reisning; Høide.

portukâu, *intr.* er meget høi.

portyakivok, *intr.* Sælhunden sætter Brystet høit op af Vandet.

Puak, en Lunge.

puaktorpok, *intr.* spiser Lunge.

puâursak, 1) en Boble paa Vandet. 2) et slags ualmindelig Hævelse i Kroppen: Vattersot.

puâursalik v. sartok, 1) bobler

let Vand. 2) vattersotig; beladt med ommeldte Hævelse.

puäursarpok, intr. 1) der sætter sig Bobler paa Vandet. 2) er plaget af ommeldte Hævelse; har Vattersot.

puäursarsiok v. sarsiorpok, tr. giver Agt efter en Fugls Bobler i Vandet, som dukker under, for at rette sig derefter, hvor den kan træffes igjen.

Púdlekpok, 1) intr. er opblæst el. ophævet. 2) tr. opblæser.

púdlektok,)
púdlelik,) opblæst.

püdléksimavok v. pudléngnekarpok, er bleven opblæst; er fyldt med Vind (en Blære.)

pudléktorpok, tr. opblæser noget.

pudläursak, 1) en Boble i Vandet. 2) en huul Glas-Perle.

pudlártak, det samme i sidste Bemærkelse.

púdlerpok, s. intr. svolner op (et Menniske); hovner (en Skade.)

púdlersok, opsvollen; hoven.

Púdlet, see under Pullavok.

Púe, en Byld; Hævelse; Hovenhed; Svulst.

puïpok, t. intr. har Hævelse; er hoven el. opsvollen.

puïkarpok, intr. fortoner sig højere, end det er (en Øe el. Iisskotse til Søes i stille Veir.)

puéllavok, intr. 1) er feed (Menniske; Dyr.) 2) er fuld (Maanen.)

puellarsok, feed.

puellarpok, intr. 1) bliver feed. 2) bliver fuld (Maanen.)

puellarsúsek, Fedme.

puérpok, t. tr. blæser en Blære op.

puérbik, et Blærerøer; det lidet Pusterør, hvorigjennem man blæser en Blære op.

puïaut, Proppen til dette Rør.

puérne v. puïne, 1) Fiislugt. 2) slem Lugt af Ræben el. Vinden af en gammel opblæst Blære.

puérnipok v. puïnikpok, intr. 1) det lugter fiser el. slemt af ens Aande &c. 2) han har saadan Lugt ved sig; stinker et; fiser; har stinkende Aande.

puernìksiok v. puïnersiok, intr. giver saadan slem Lugt fra sig (neden el. oven fra.)

puértsarpok, tr. fordeler en

en Byld; fordriver Hævelsen.

puærsaut, fordelende Plaster el. Omslag.

Puékkorpok, *intr.* er koldt (det man skal røre ved el. iføre sig.)

puékkortok, koldt. Annorârsæt puekkortut, kolde Klæder

Puellavok, Puérne og Puérpok, see under Pue.

Pugvakpok, *intr.* er vranten af det meget, man har gaaet el. arbeidet i Heden, og derved ret udpidsket sig.

púgvaksimarsok, udpidsket og vranten af det meget man har haft at bestille i Heden.

Púïak, en Fuglekroe.

puïalikpok v. líktorpok, *intr.* faaer Vabler (Huden); der sætter sig Vandblærer i den.

puïaliktípok, *t. intr.* 1) faaer Vabler el. Vandblærer paa Huden. 2) der sætter sig Vand imellem Hud og Kiød hos ham; han bliver vattersotig.

puïaliktisimarsok, en Vattersotig.

Puïkarpok, see under Pue.

Puïlavok, *intr.* vælder op el. ud (Vandet af Jorden el. af Bunden paa en Baad; Blodet af en Aare.)

puïlarsok, et Kildevæld; en Brønd; en Kilde; udtyllende el. rindende Blod.

Puïne, see under Pue.

Puïok, *intr.* 1) kommer op af Vandet (et Søedyr.) 2) flyder op (det sunkne.) 3) kommer oven i Vandet; lader sig see i Vandets Overdeel (Lodder, naar de gaae til.)

puïârput, *intr. car. sing.* gaaer tilig til (Lodderne.)

puïrse, en Sælhund i Almindelighed; en Robbe. Puïrsekavsângilak, der gives næsten ingen Sælhunde.

puïrsiok, *tr.* faaer at see naar Søedyr komme op. Puïrsingiliuk? saae du ikke, hvor den pippede op.

puïrsisiok, *intr.* faaer en Sæl (af hvad slags) at see i Vandet.

Puïórpok, *intr.* og *tr.* glemmer; forgjetter.

puïórtok, en Forglemmer.

puïotôk, glemsom.

puïotôvok, *intr.* er glemsom; har slet Hukommelse.

puïoturſúſek, Glemſomhed; ſlet Hukommelſe.
puïugak, glemt; forgjettet.
puïoïpok v. ojuïpok, *tſ. intr.* har god Hukommelſe.
puïoïtſok v. ojuïtſok, den ſom har god Hukommelſe.
puïojuïtſúſek, god Hukommelſe.
puïoïkarpok, *intr.* viſer ſig erkjendtlig el. ſkjønſom.
puïoïkiupok, *tr.* glemmer aldrig; har det i friſk Erindring; kommer det levende i Hu.
Puïpok, ſee under Pue.

Púkak, Sneeſkorpe.
púkakpok, *intr.* har faaet Skorpe(Sneen); er froſſen haard.
pukakpalúk, det ſamme ſom Kerak.
pukakpalukpok, *intr.* det ſamme ſom Kerarpok.
pukakpalungnakáu, *intr.* Sneen er meget nem til at knarke under Fødderne.
pukârpok, *intr.* er nedfroſſen i Sneen, ſaa man ej kan faae det op (Kjød el. andet.)

Pukik, Bugſkindet af et Landdyr.
pukerikpok, *ſ. intr.* er ſmuk under Bugen.
pukérſiok, *intr.* kjøber ſig et Bugſtykke af Rheenſkind.
pukærpok, *tr.* ſkjærer Bugſkindet fra.
pukærſimavok, *intr.* Bugſtykket er ſkaaren fra Skindet.

Púkipok, *tſ. intr.* er lav; har liden Rejsning (et Skib; et Kar, og ſaadanne Ting.)
púkitſok, 1) lav. 2) en Skoe; en Tøffel; i *dual.* púkitſuk, et par Skoe el. Tøfler.
pukitſúlliorpok, 1) *intr.* ſyer Skoe el. Tøfler. 2) *tr.* — til en anden.
pukitſulliortok, en Skoemager.
pukliok, 1) *intr.* bliver lav (f. Ex. en Baad, naar den ladeſ.) 2) *tr.* gjør lav.

Púkſinak, en Hvalfiſk, ſom er ſpag og ligger ſtille oven i Vandet.
púkſinarpok, *intr.* ligger ſtille oven i Vandet uden at gaae under (Hvalfiſken.)

Púktavok, *intr.* flyder oven paa Vandet.
púktarſok, flydende oven paa Vandet.

puktarikpok, *s. intr.* flyder let.
puktariksok, letflydende.
puktakot, det hvorved noget flyder op og kan haves i Behold. a) et Dobbel el. Flæe paa et Garn. b) en Boje ved et Anker.
puktakosérpok, *s.* 1) *intr.* holdes fra at synke ved noget; bliver forsynet med Boje el. Dobbel. 2) *tr.* forsyner med Boje el. Dobbel.
puktársiok, *intr.* 1) Samvittigheden vaagner; det kommer igjen el. løber ham i Tanke, hvad han har gjort. 2) faaer Mindelse i Samvittigheden, enten a) fordet onde begangne: Samvittigheden nager ham; den giver ham Bebrejdelse; eller b) for det gode begangne: Samvittigheden giver got Vidnesbyrd. 3) *tr.* har Mindelse i Samvittigheden derom. Pinerdlukaka puktarsiaka, Jeg kommer nu i Tanke om mine onde Handlinger.
puktársiak v. sirsak, det man saaledes mindes om i Tanken (got el. ont); Samvittighedens Mindelse el. Vidnesbyrd.
puktarsit, 1) en Samvittighed. 2) en Tankeseddel el. noget, hvorved man bringes i Erindring om det gjorte.

Puktipok, *t. intr.* er opsvollen og igjen frossen (Vandet) oven paa anden Jis.
púktinek, opsvollen Jis (nemlig Vand, som har givet sig op over anden Jis og igjen frossen.)
Pullamákpok, Pullarórpok, og Pullârpok, see under næstfølgende.

Púllavok, *intr.* og *tr.* 1) gaaer ind; smutter ind; kryber ind (i en Hule, Hul, Fælde rc.) 2) fahrer ind i en Fjord.
pudlet, en Fælde; Ræve-fælde.
pudlersiok, *intr.* bygger en Rævefælde.
pullaïakpok v. ïartorpok, *intr.* og *tr.* giver sig paa Rejsen ind ad en Fjord.
pullamákpok, *intr.* og *tr.* fahrer el. er fahren i en Fjord.
pullarórpok, *tr.* trækker ind i noget (Bæde, Fit, Tran.)
pullârpok, *intr.* og *tr.* gaaer ind til nogen; besøger i Nærværelsen.

pullârbik, det Sted man besøger paa.
pullârbigàu, *tr.* gaaer ind til el. besøger hem; aflægger Besøg der.
pullârtok, en Besøger fra Naboelauget.
pullârtipok, *intr.* besøges; har Besøg.
pullateriak, en Jordorm; en Regnorm (*Lumbricus terrestris.*)
pullateriârsuk, en Slange el. Snog.
pullérsiok, *intr.* og *tr.* fanger Ræve i Fælde.
Púngavok og Púngiorpok, see under Pupok.
Púngnek, see Pónek.
Pungoak, en Hund. *A.*
Pupídlekpok, see under næstfølgende.
Pupìk, 1) Svamp; Champion; Skurvehat; Paddehat. 2) Spedalskhed.
pupíkpok, *s. intr.* har store røde Flækker over hele Legemet; er spedalsk.
pupíksarpok, *intr.* er jevnlig plaget af denne Sygdom.
pupíksok, spedalsk.
pupíkiorpok, *intr.* spiser Championer.
pupídlekpok, *intr.* faaer Blegne paa Tungen.
pupidléngnek, Blegne paa Tungen.
pupǽrpok v. pærupok, *intr.* renses af el. fries fra Spedalskhed.
pupǽrsarpok v. pærutipok, *tr.* renser en af sin Spedalskhed.
Pupok, *intr.* bukker sig; bugner Ryggen.
púngavok, *intr.* har bøjet sig; ligger bøjet el. gaaer og bukker sig.
púngarsok, bøjet; bugnet med Ryggen; bukkende sig.
pungarsórpok, *intr.* 1) bukker sig jevnlig. 2) fisker paa Jis, hvor man jevnlig maae bukke sig for at see ned efter Fisken el. ej at staae sig træt.
pungiórpok, *intr.*)
pungiorbigàu, *tr.*) kryber efter et Dyr; skyder sig krybende og bukkende frem for at lure sig derpaa.
pungiórtok, en Krybeskytte.
pungiôk, 1) det samme. 2) en Bussemand, som staaer og bukker sig for at kyse Børn.
pulípok, *ts.* 1) *intr.* hvelves; kantres el. er omkantret. 2) *tr.* hvelver; kantrer; lægger dens Bund i Vejret.
pulítsok, hvelvet; omkantret

tret med Bunden i Vejret.

pulisak, 1) det samme. 2) en heel afskaaren Ende af et Konebaadbetræk, der sættes som en Pose yderst over Teltstængernes Ende for at hindre Dryb og Blæst.

pulingavok, *intr.* er el. ligget hvelvet.

pulingarsok, hvelvet; omkantret; liggende med Bunden i Vejret.

Pursaràu, *tr.* syer en hvid Kant paa Støvler el. Skoe langs omkring den rynkede Sømning.

pursarùt, den hvide Skindstrimmel paa anførte Sted.

pursaruserpok, *f.* 1) *tr.* besyer den med saadan hvid Kant. 2) *intr.* bliver forsynet med saadan hvid Kantning (Sømmen paa Støvle el. Skoe.)

Púrsorpok, 1) *intr.* slides Hul paa Sollen. 2) *tr.* slider Hul paa den.

pursórnek, Hul, som er sliot paa Sollen.

Pulipok, see under Pupok.

Pussukpok, see under Pyssouk.

Pútto, 1) et Hul; en liden Aabning. 2) i *pl.* pútut, en Skindramme fuld med Huller, hvori Skindene spændes for at stivtørres.

puttúngoak, 1) et lidet Hul. 2) en Øe el. et Skjær med Aabning paa, hvorigjennem man kan see Himmelen.

puttórpok. 1) *tr.* gjennemborer; stikker Hul paa (især naar det skeer paa flere Steder.) 2) *intr.* a) bliver gjennemboret. b) bliver forvirret; kan ej hitte Rede deri; hans Forstand staaer stille. c) bliver tosset; begynder at sjante.

puttórotok, en Tobis (*Ammodytes Tobianus.*)

puttòut, 2) en Syl. 2) et Stempel at slaae Hul med el. et hvert andet Redskab at gjøre Hul med.

puttoutigàu, *tr.* gjør Hul dermed.

puttuak, et Hul paa Siderne af Støvle el. Skoe-Sollen, hvorigjennem Remmen stikkes, som bindes over Vristen.

puttugliok, *tr.* gjør Fænghul paa Flinten.

púttuvok, 1) *intr.* a) gjøres Hul paa. b) bliver hvor han kommer; kan ej vende Næsen Hjem igjen.

igjen. c) forvirres i en Hast; hans Forstand staaer stille. 2) *tr.* gjør Hul paa; giennembo- rer; stikker Hul i. c) seer en stivt i Øjnene, som om man vilde gjen- nembore ham. c) bru- ges det og om Solen, naar den er gaaet bag et høit Field, og kommer igien frem paa den anden Side, ret som den havde boret det igiennem. Kingiktorſoak ſekkerngub puttuvà.

puttumavok, *intr.* er ej ved sin Sands; er gal; er ravgal el. splittergal.

puttulímavok, *intr.* er stuk- ken Hul igjennem.

puttulímarſok, som er stuk- ken Hul paa.

Putogok, den store Taae; Tommeltaaen.

Puttôrotok, Puttôrpok, Put- tumavok og Puttuſimavok, see under Putto.

Pyak, 1) Glathed (paa Isen.) 2) Slibrighed paa et Skind som er spæk- ket.)

pyékpok, *intr*, 1) er glat. 2) er slibrig af Spæk (et Skind.) 3) sejler got (en Baad); skyder god Fahrt (en Slæde); gaaer som det var smurt.

pyéktok, 1) glat. 2) en god Sejler el. en Slæde, som skyder god Fahrt.

pyâvok, *intr.* er fuld af Spæk paa Haarsiden (et Skind.)

Pyékpok, see under næstfø- regaaende.

Pyoalak, see under næstføl- gende.

Pyok, 1) Taage. 2) Røg. 3) Dunst af et Menni- ske, især: 4) Ligdunst. *A.*

pyórpok, 1) *intr.* a) er taa- get. b) ryger. c) er be- taaget el. gjennemdun- stet af en Død. Tokor- ſub pyoánik pyórput il- lirſirſut, Ligfolkene ere igjennemtrukne af Ligdun- sten. *A.* 2) *tr.* a) betaa- ger; gjør taaget. b) rø- ger (Fisk el. Kiød.)

pyórtok, 1) taaget. 2) rø- get. 3) betaaget el. gjen- nemdunstet af en Død. i *pl.* pyórtut, Klæder som en er død i. *A.*

pyugak, røget (Kiød el. Fisk.)

pyóalak, Støv; fin Røg; Røg af en Flint.

pyoálavok, *intr.* det støver.

pyoálanek, Støven.

pyoárpok, *intr.* er besmit- tet af Døde. *A.*)

pyoarak, Frostrøg.

pyoararpok, *intr.* er Frostrøg.

pyórtarpok, *intr.* røger el. smøger Tobak.

pyórtartok, en Tobaksſmøger.
pyortàut, en Tobakspibe.
pyoſárnarpok, intr. det blæſer efter den Kant Taagen gaaer; Vinden følger Taagen.
pytſerpok, t. 1) intr. bliver taaget; er taaget i Vejret (iſær, naar det er tyk Taage.) 2) tr. betaager; giør taaget. pytſerpále aſit, det har tilviſſe betaaget Luften ɔ: hvor taaget er det ikke blevet!
Pyórpok, ſee under næſtforegaaende.

Pyſſõuk, v. puſſõuk, car. ſing. 1) Tommelfingeren og Pegefingeren ſamlede (da man med dem klemmer faſt om noget.) 2) Behændighed! (ſiges om den, der kan bruge ſine Fingre retſkaffen.)
pyſſulik v. pyſſukitſok, en behændig; ſom veed at bruge ſine Fingre ret.
pyſſukpok v. puſſukpok, tr. 1) kniber; klemmer. 2) det ſvier el. bider; er angribende.
pyſſiiok, intr. det ſamme.
pyſſugùt, 1) et Redſkab at klemme med; en Knibtang. 2) en Krabbeſax.
pyſſugúrſoak, en ſtor Knibtang.
pyſſuallavok v. puſſuallavok, intr. ſvier; er ret bidende (Kulde; Smerte; Salve.)
pyſſuallárſok, ſviende; angribende.
pyſſuallakàu, intr. det er ſær angribende el. ret bidende; det bider forfærdeligt.
pyſſulárſe! hvilken Svie! hvor bidende el. angribende! Iſle puſſulárſe! hvilken ſviende Kulde!
pyſſuléitſe! ſaa temmelig ſviende! angribende nok!

Pædlorpok, 2) intr. a) lægger ſig ned paa Bugen; kaſter ſig næsgrus. b) bukker ſig. 2) tr. bukker det mod Jorden.
pædlortok, den ſom kaſter ſig næsgrus el. bukker ſig.
pædlorbigàu, tr. kaſter ſig næsgrus el. bukker ſig for en.
pædlúngavok, intr. ligger paa Bugen el. næsgrus.
pædlúngarſok, den ſom ligger paa Bugen el. næsgrus.
Pænna, ſee under Panna.
Pængnek, ſee under Pangnek.
Pærpok, ſee under Pik.

S.

Sà? (*N.*) 1) hvad siger du? 2) hvad siger han?
sagŏg? det samme i sidste Bemærkelse.
samè, jeg veed ikke hvad han siger.

Sâ, see under Sâk.

Saag? hvorfor? hvi? af hvad Aarsag?
saagmè, 1) jeg veed ikke, hvorfor. 2) ja hvorfor? 3) ja hvi ikke? hvad andet?
saarle? men hvorfor?
saarlìkiak, men hvorfor dog?

Sabbáte, Sabbat; Søndag.
sabbátiovok, *intr.* er Søndag. Heraf: *conj.* sabbátiomet, i Søndags.
sabbatingorpok, *intr.* bliver Søndag. Heraf: *subj.* sabbatingorpet, paa Søndag.

Sabbiok og Sabbiorpok, see under Savik.

Sãigok, see under Sâk.

Sãiliok, *intr.* er hjemme el. ved Døre; er ikke ude efter Føde el. hans arbejde falder ikke uden Huset; er i Roelighed.
sãilirsok, den som sidder hjemme i Roelighed el. er ved Dørre, medens andre maae have deres Forretninger ude.

Sàjma, Naade; Gunst.
sàjmarpok, *intr.* 1) bliver mild el. blid. 2) bliver tilfreds el. fornøjet. 3) bliver gunstig el. naadig.
sajmarnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er blidgjørende; gjør mild. 2) skaffer Naade.
sajmarnartok, 1) blidgjørende; formildende. 2) Naademiddel.
sajmarnarsiok, *intr.* og *imperſ.* 1) nu kan man vente at see ham blid igjen; det tegner sig got med hans Tilfredsstillelse. 2) der er nu Naade at vente el. Gunst at bekomme.
sajmarsarpok, *tr.*)
sejmarsãiok, *intr.*) 1) formilder; gjør blid el. god igjen. 2) fornøjer el. tilfredsstiller ham.
sajmarsãirsok, en Formilder; en Tilfredsstiller.
sajmarsàut, et blidgjørende Middel; noget at tilfredsstille en ved. 2) *metaph.*

taph. Mad (for den hungrige.)
sajmarsautigâu, *tr.* 1) formilder en dermed. 2) lader sig af en anden derved formildes el. tilfredstilles.
sâjmavok, *intr.* 1) er mild el. blid. 2) er tilfreds el. fornøjet. 3) er naadig el. gunstig.
sâjmarsok, 1) mild; blid. 2) tilfreds; fornøjet. 3) naadig; gunstig.
sajmarsûsek, 1) Mildhed; Blidhed. 2) fornøjet Sind. 3) Gunst; Naade.
sajmâupok, *tr.*)
sajmâurssok, *intr.*) 1) bliver mild imod en; viser sig blid mod ham. 2) benaader; er ham gunstig; beviser Naade.
sajmâurfirsok, den som beviser en anden Naade.
sajmâursak, benaadet.
sajmâursâvok, *intr.* er benaadet; bevises Gunst.
sajmaubik, 1) Naadested; Naadestoel. 2) Sted hvor man bliver gunstig modtagen.
sajmâunek, Naade; Gunstbeviisning.
sajmâunérsiok v. mâunekarpok v. mâunekalerpok, *f. intr.* faaer Naade; finder Naade hos en; vinder hans Gunst.
sajmâursut, Naademiddel.
sajmâut, 1) det hvorved man bliver mild igjen. 2) Naade.
sajmautigâu, formildes derved.
sajmautipok, *tr.*)
sajmautitsiok, *intr.*) udvirker Naade el. Gunst hos en; bringer ham til at bevise Naade.
sajmautitsirsok, den som udvirker Naade hos en anden; en Megler el. Forsoner.

Såk, 1) Forstykket i et Klædgbon. 2) *tr.* det som vender forud af nogen el. noget. Innub sâ, det af et Menniske, som vender forud. 3) i Besynderlighed: Barm el. Skjød. 4) det som er forved, foran el. forud fra en Ting. Nunavta sâ, forved vor Land. Heraf:
sâne, 1) for paa ham, den el. det. 2) forved ham rc. 3) i hans Skjød el. Barm.
sâksak, noget til Forstykke i et Klædebon.
sâigok, 1) i Almindelighed: noget til Værn for ved sig (f. Ex. et Skind, man har oprettet for sin Brix, at Vind eller Snee, som fyger ind af Huusgangen, ej skal gjøre Skade.) 2) i Be-

Besynderlighed: a) Brystværn; Pantser; Harnisk (som man siger, at de gamle Norske, som beboede Landet, skulle have brugt.) b) en Skandse; Forskandsning. c) et Omhæng for en Seng.

sâiguvok, 1) *intr.* a) tager Pantser paa. b) forskandser sig. 2) *tr.* a) hænger noget forved sin Brix til Værn. b) forskandser ham el. den. c) sætter Pantser paa ham.

sâkotit, *car. sing.* en Grønlænders Fangeredskaber el. Pile, som han har forved sig paa Kajakken, især: Kastepilen og Fuglepilen.

sâkotiksak, Træe, hvoraf saadanne Pile kunne giøres.

sâliakot, 1) et oprettet Skind til Værn for Brixen. 2) en Halskrave. 3) et Forklæde. 4) et Vindvesgardin. 5) en Skandse.

sâliakoserpok, *f.* 1) *intr.* a) bliver forsynet med Skind-Værn (Brixen) b) — med Skandse (et Sted.) c) tager Halskrave el. d) Forklæde paa. e) faaer Gardiner for sig (et Vindve.) 2) *tr.* a) forsyner Brixen med Skindværn. b) forskandser et Sted. c) hænger Halskrave el. d) Forklæde paa en anden el. e) Gardiner for Vindvet.

sâmio, 1) noget (Perler el. andet) som en har for paa sig. 2) Brystspand.

sângerpok, *f. intr.* og *tr.* er foran el. kommer forved nogen el. noget. 2) kommer tæt uden for el. til Stranden, lige for det Sted hvor man boer.

sângiupok, *tr.* er kommet uden for med noget.

sâpok, 1) *intr.* a) staaer med Fronten vendt frem; vender sig hid. b) omvender sig. c) er tynd. 2) *tr.* a) vender sig mod ham. b) svarer.

sâtok, 1) hidvendt med Fronten. 2) omvendt. 3) tynd. 4) en flad Steen til Gulv; en Flise. 5) i *plur.* sâtut, a) en tynd Bog. b) visse smale Øer.

sâtorsiorpok, *intr.* er ude at hente Fliser til Gulv.

sâbik, den el. det man vender sig til.

sâbigâu, *tr.* 1) vender sig imod. 2) omvender sig til.

sâlerpok, *f. intr.* 1) vender sig. 2) er paa Omvendelsens Vej.

Sâsu-

Sånek, 1) Omvendelse. 2) Svar. 2) Tyndhed.
Såsûsek, 1) Tyndhed. 2) omvendte Tilstand:
Såsimavok, *intr.* er omvendt.
Såsimarsok, en Omvendt.
Såsimanek, Omvendelse; det at være omvendt.
Såtipok, *t. tr.*)
Såtitsiok, *intr.*) 1) drejer noget om. 2) omvender en.
Såtinek, 1) Omvendelse; det at blive omvendt. 2) Omdrejning.
Såtitsinek, Omvendelse; det at omvende en anden.
Såtitsirsok, en Omvender.
Såterpok v. terniarpok, *tr.* henvender sig til en; gaaer til ham (naar man feiler noget.)
Sårdliårpok, *intr.* og *tr.* 1) har et Barn el. andet paa Skjødet. 2) har sine Hvalper for ved sig og lader dem patte sig; ligger med sine Hvalper (en Hund.)
Sårdliårtok, 1) den som har noget paa Skjødet. 2) den Hund som ligger med sine Hvalper.
Sårdliak, en Tispe med Hvalper.
Sårdliægak, det man har paa Skjødet. a) et Skjødebarn. b) en Skjødehund.
Sårdliuiak (*N.*), v. såtuak (*S.*), 1) en stor Krabbehan. 2) en stor smal og slunken Øred.
sarlorsak, forskavet tynd Flæk i et Skind.
sarlorsarpok, *tr.* forskaver et Skind; gjør visse Flækker for tynde deri.
sarlorsartôk, et Skind, som har mange tyndskavede Flækker.
sarlut, en tynd Fuglehams Pelts.
sarluliok, 1) *intr.* syer saadan Pelts. 2) *tr.* — til en anden.
sarluksarpok, *intr.* samler Fuglehalse el. smaa Fuglehamme til en saadan Pelts.
sellek, forrest; fremmerst.
sellerpāk, allerforrest.
sedlsiovok, *intr.* er forrest el. den fremmerste.
segliok, 1) *intr.* bliver tynd. 2) *tr.* gjør tynd; skaver tynd.
seglilerpok, *tr.*)
seglileriok, *intr.*) arbejder det tyndt; gjør tynd.
segliligak, et Bret; en Dæle el. Bræde; en Fjæl.
seglilikkiak, et Træe, som skjæres ud i Bræder.
seglilikkiardu, *tr.* skjærer el. har skaaren det ud til Bræder; saver Bord deraf.

segliliikkiórpok, *intr.* saver Bræder.

seglilikkiórtok, en Bræde-skiærer.

seglilikkiút v. seglilerùt, en Langsav; en Sav at save Bræder med.

seglilikkiorbik, et Saugsted; et Sauglad; en Saugmølle; et Saugværk.

Säigok, see under næstforegaaende.

Sákkak, helst *cum suff.* sákka, Soelsiden; den Side af et Sted, hvor Solen meest skinner paa.

sakkâvok, *intr.* er Soelsiden; vender mod Solen.

sakkaměpok, *intr.* er el. boer paa Soelsiden.

sakkámio, den som boer paa Soelsiden.

sakkirsârpok, *intr.* slikker Soelskin; sidder el. ligger i Solen for at opvarme el. gotte sig.

sékkinek, Solen.

sekkínerpok, *s. intr.* Solen skinner; det er Soelskin.

sekkinérse, dejligt Soelskin.

sekkinersiórpok, *intr.* seer efter Solen; stræber at faae den i Sigte (i Taage.) 2) højtideligholder Vinter-Soelhværv af Glæde over at den kommer tilbage.

Sakkákpok, 1) *tr.* støder; trykker; skubber fra sig med Skuldrene. 2) *intr.* stødes; trykkes; skubbes bort.

sakkákfiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

sakkaktipok, *t. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

sakkaktitok v. sakkágak, stødt; trykt; bortskubbet.

sakkallavok, *intr.* kaster og slenger noget omkring (i Iverighed.)

sakkáïok, *intr.* støder til noget; slaaer noget om.

Sakkíkpok, *t.* 1) *intr.* a) flytter sig; gaaer af Vejen el. tilside. b) flyttes tilside; bliver sat af Vejen. c) lader sig sige; giver efter; giver Kjøb. 2) *tr.* a) flytter noget tilside; sætter det af Vejen. b) faaer ham til at gaae tilside. c) faaer ham paa andre Tanker; faaer sin Villie med ham.

sakkikfipok, *t. tr.* det samme i 3de sidste Bemærkelser.

sakkitiárpok v. kitserpok, *t. tr.* 1) flytter noget tit af

af Vejen. 2) siger en imod; trættes med ham; gaaer i Rette med ham. 3) søger at faae ham paa andre Tanker; overtaler ham; raader ham fra noget.

sakkitsâupuk, *intr. car. sing.* ere af forskjællige Meninger; kives; trættes; disputere; sige hinanden imod.

Sakkiok, 1) *intr.* a) vandrer; gaaer omkring. b) er syſſelſat; har at bestille med gaaendes Arbejde. 2) *tr.* vandrer derpaa; gaaer omkring der.

sakkibigâu, *tr.* 1) det samme i sidste Bemærkelse. 2) har at bestille der el. dermed. 3) vandrer imellem el. blant dem.

sakkiédlekpok, *intr.* 1) har snart et, snart et andet for at bestille; har mange Sind; er vægelsindet. 2) springer fra èt Hjørne til et andet (Vinden.)

sakkípok, *tſ. tr.*)

sakkirsiok, *intr.*) 1) gaaer omkring for en. 2) har at bestille for en; gaaer ham til haande.

sakkirse, den som gaaer en anden tilhaande; en Tjener; en Tjenerinde.

sakkirsigâu, *tr.* har en til at gaae sig til haande, som Tjener el. Tjenerinde.

sakkirsarpok, *intr.* er meget geſkjæftig el. flittig; er altid syſſelſat med gaaendes Arbejde; er huuslig.

sakkirsartok, huuslig; geſkjæftig.

sakkirsipok, *t. tr.*)

sakkirsítsiok, *intr.*) sætter en i Arbejde; syſſelſætter ham med noget; skaffer ham at bestille.

sakkirsaupok, *tr.* gaaer omkring med Barn at tilfredsstille det.

sakkiúarpok, *intr.* 1) gaaer idelig omkring; lader ej Hvile falde paa sig; har ingen Rist eller Roe. 2) er altid syſſelſat med gaaendes Arbejde.

Sakkipok, see under næstforegaaende.

Sakkitsarpok og Sakkitserpok, see under Sakkikpok.

Sâkotit og Sâliakot, see under Sâk.

Sámma, *adv. loc.* 1) Vester ude. 2) nede.

tessámma, 1) der vester ude. 2) der nede.

sámmane, 1) vester i. 2) neden til.

sam-

sammánga, 1) vesten fra. 2) neden fra.
sammúnga, 1) vester hen. 2) ned ad.
sammóna, 1) Vesten om. 2) neden om.
tessámmane, 1) der vester henne. 2) der neden til; der nede, o. s. f.
sammanépok, t. intr. 1) er vester i. 2) er neden til; er her nede.
sámna v. sàuna, intr.) sárbsoma v. sàursoma, tr.) 1) han, hun, den el. det vester; den vestlige. 2) han rc. her nede. i dual. og pl. sákko v. sàuko, (intr.) og sákkoa v. sàukoa, (tr.) de 2de vester el. nede; de vester el. her neden til værende.
tessámna v. tessàuna, (intr.) og tessárbsoma v. tessàursoma, (tr.) han rc. der vester el. der nede. i dual. og plur. tessákko v. tessàuko, (intr.) og tessákkoa v. tessàukoa, (tr.) de 2de el. de der vester el. der nede.
sammongárpok, intr. bliver nede i Dybet og kommer ej mere op (f. Ex. Blæren, som Sælhunden trak under med sig.)
sammúngnarpok, intr. 1) fahrer vest ud. 2) fahrer til de nederste Steder.

Sâmik v. sàumik, 1) venstre Haand. Sâmiub v. saumiàt tunga, venstre Side. 2) Kejthaandet.
sâmianépok, intr. er paa venstre Side.
sâmiovok, intr. 1) er den venstre. 2) er venstre Haand. 3) er Kejthaandet.
sâmiksarpok, intr. bruger Kejten.
Sâmio og Sâhgerpok, see under Sâk.

Sapángak, en Perle.
sapangâursak, et Slags grøn Haartang, der ligner Perler trukken paa en Traad.
Sapangiak, see under næstfølgende.

Sapangípok, t. 1) intr. falder af Hænderne; tabes af ens Haand. 2) tr. slipper af Hænderne; lader falde el. taber det af Haanden.
sapangítsiok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.
sapangítok v. gítak, sluppen af Hænderne; tabt af Haanden.
sapangitípok, t. tr. rykker det af Hænderne, saa det falder ned.
sapangiak, cum suff. sapangee, nogle smaa Hjærstikke, vunde-

vundne om den ene Rens Ende paa en Slynge, som hindre den fra at falde af Hænderne.

sapanginauværkot, det samme.

Sapárfiok, *tr.*)

saparlínikpok, *intr.*) river el. slaaer en noget af Hænderne, saa det falder.

sapárfirlak, den noget rives af Hænderne.

Sapérpok, *f.* 1) *intr.* tør ikke; frygter sig for noget at fange an; vover el. drister sig ikke; understaaer sig ej. 2) *tr.* a) tør ikke have dermed at bestille; drister sig ikke dertil; vover det ej; agter sig det ikke voxen. b) formaaer det ikke; kan ej faae Magt med ham; er ham el. det ikke voxen. c) udretter intet hos ham ved sine Forestillinger. d) kan ej kjøbe det; har ej Betaling nok dertil. e) tør ej befatte sig med sligt; holder det utilladeligt el. skadeligt. 2) i *negat.* sapíngilak, vover; tør; understaaer sig.

sapérsok, frygtsom; bange; som ej tør stole paa sig selv.

sapíngitsok, dristig.

sapérnarpok v. nakàu, *intr.* 1) er forfærdelig; er grusom el. at frygte for. 2) er ej at vove sig med el. at gjøre Forsøg paa. 3) er for slemt Vejrlig; er ej at vove sig ud i. 4) er ubevægelig el. uovervindelig.

sapérnuvok v. pérnguvok, *intr.* maae blive paa et Sted for slet Vejrs Skyld; ligger over for at bie paa got Vejr el. god Vind.

saperièitsekpok, *intr.* vover sig ej til noget; venter ej got Udfald dermed.

sapêpok v sapijuïpok, *tf. intr.* 1) er dristig; er forvoven; er uforsagt og lader sig ej skrække. 2) er ligesom alting voxen; formaaer alting.

sapêrsok v. pijuïtsok, dristig; uforsagt; forvoven.

sapêsilerpok, *f. intr.* bliver dristig; faaer Mod.

sapíupok, *tr.* vover ikke ham el. det (som er brøstfældigt); tør ej lade ham reise el. lade det staae til, af Frygt for et slet Udfald.

sapíutak, den el. det man ej vover.

Sâpok, see under Sâk.

Sapput, see under nausiksul-gende.

Sappuvok, 1) *tr.* a) inddæmmer el. indslutter Fiske; jager dem inden for en Dæmning i en Havbugt. b) driver Søefugle paa Land ved at omringe dem med Kajakker. 2) *intr.* a) indsluttes el. indjages, inden for Dæmningen (Fiskene.) b) drives paa Land (Søefuglene.)

sappût, 1) i Almindelighed: en Dæmning el. Dige. 2) i Besynderlighed: en Dæmning for Enden af en Elv el. tvers over den, hvorved den stilles. 3) *i pl.* et Steengjerde i Enden af en Bugt til Dæmning at indelukke Fisken med, naar Vandet er udfalden; en Fiskegaard; en Laxegaard.

sappulérpok, *f.* 1) *intr.* bliver inddiget (Elven; Bugten.) 2) *tr.* inddiger; har inddæmmet den.

sappusiorpok, *intr.* bygger en saadan Dæmning, Dige el. Laxegaard. 2) *tr.* — for den (Elven; Bugten.)

Sáraudlik v. rivdlik, 1) en stor Torsk; Tare-torsk (*Gadus Collarias.*) 2) Stokfisk; Klipfisk; Tørfisk. (*S.*)

sarolik (*N.*), det samme.

saraudlíkpok, *t. intr.* faaer Torsk fisket; fisker sig en Torsk.

saraudlikſiórpok v saraudlíngniarpok, *intr.* er paa Torskefiskerie.

saraudlikſiórtok v. língniak, en Torskefisker.

saraudlírkſoak, en meget stor Torsk; Cabliau; Skreitorsk (*Gadus Morrhua.*)

Sárbak (*N.*) v. sárgvak (*S.*), 1) en Strøm. 2) et Strømsted, hvor der gaaer stærk Strøm.

sárbarpok (*N.*) v. sárgvarpok (*S.*), *intr.* der gaaer Strøm.

sarbaríkpok v, sarbarkâu v. sargvartôvok v, sargvartórlôvok, *intr.* der gaaer stærk Strøm.

sarbarikſiok, 1) *intr.* a) bliver stærk Strøm. b) det er Springstid (da Strømmen plejer at blive stor.) 2) *tr. imperf.* sargvarikſiâ, a) den (Havet el. uanaiven Aarsag) har skaffet stærk Strøm ɔ: nu har Strømmen ret faaet Magt. b) siges og om en, som er bleven overhaand-

haandtagende mild. Ih! sargvariksià, Ih! hvor mild er han blevet!
sargvalérpok, *s. intr.* er liden Strøm; begynder nu først at gaae Strøm (paa et Sted, hvor ellers pleier at være Strøm.)
sarbarlukpok, *intr.* er liden el. slap Strøm i Maanens Qvarteerskifte.
sarbárserpok, *s. intr.* fahrer med Strømmen.
sarbarsiatárpok, *intr.* fahrer meget fort med Strømmen.
sârbarsiatârnak, god Leilighed at fahre med Strømmen.
sarbarsiorpok, *intr.* holder stærk Strøm ud; er midt i en Strøm.
sargváupok, *tr.* Strømmen tager det bort el. fører det med sig. Sargváupátigut, Strømmen tog os med sig.
sargværupok v. sarbakangilak, *intr.* er uden Strøm; der gaaer ingen Strøm.
Sardliak og Sardliarpok, see under Sâk.
Sârdliok v. sardlirsârpok, *intr.* 1) glider paa Iis. 2) løber paa Skøjter el. Skritskoe.
sardlirsârbik, 1) en Iisglide; en Glidebane. 2) et Sted at løbe paa Skøjter.
sardlirsâut, noget at glide med; en Skøjte. i *dual.* sardlirsâutik, et par Skritskoe.
Sardliûak, see under Sâk.
Sargvârsuk v. saugârsuk, en Strandsneppe; en Fiörepist (*Tringa striata.*)
sargvarsuksiórpok, *intr.* fanger Snepper.
sargvarsuksiórtok, en Sneppefanger.
sargvarsûrksoak, et stort slags Sneppe; Domsneppe; dobbelt Sneppe (*Scolopax Jardreka v. Limosa.*)
Sarkomérpok, *s.* 1) *intr.* a) er aabenbar el. tilsyne. b) aabenbarer sig; viser sig; kommer frem; fremstiller sig; bliver aabenbar. 2) *tr.* aabenbarer; tager frem af Skjul; fremstiller; lader see el. komme for en Dag.
sarkoméïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
sarkomérsok, 1) aabenbar; tilsyne. 2) fremtaget; optaget af Gjemme. Sarkomersokangilak, der er ikke at see el. der er ingen optaget af Gjemmet el. der er in-

tet ved Haanden i en Hast at gaae til. 3) fremkommen.

sarkomerbigàu, *tr.* 1) lader sig see for en; aabenbarer sig for ham. 2) kommer frem til ham.

sarkomigak, 1) aabenbaret. 2) fremstillet.

sarkomersárpok, *tr.* lader ham komme frem (bruges allene af Hexemesterne, naar de i deres Hexerie vil have Tornârsuk til sig.) *A.*

sarkomersiok v. silerpok, *f. intr.* lader sig see; aabenbarer sig (Tornârsuk efter lang ombeden) *A.*

sakomerlipok, *t. tr.* tager det frem; aabenbarer det; fremstiller det.

sarkomiupok, *tr.* opdager; fremlægger; kommer frem med.

sarkomiut v. miutiksak, Aabenbarelse; Fremkomst.

Sarlorkak og Sarlut, see under Sâk.

Sárpik, Stjerten af en Hvalfisk; en Hvalspore.

sarpigâkpok, *intr.* sporstøder (en Hvalfisk); viser Stjerten op, naar den gaaer ganske under.

sarpiksiorpok, *intr.* flentser af Stjerten paa en Hval.

sarpiksórpok, *intr.* spiser Hvalstjert.

sarpiktorpok v. torkàu, *intr.* Pilen gaaer skjevt til høire Side.

sarpiktugàu, *tr.* slaaer skjevt med sin Piil.

sarpingmikpok, *t. intr.* og *tr.* slaaer en med sin Stjert (Hvalen.)

sarpingnakpok v. pinnekpok, *intr.* faaer Stjerten el. af Stjerten til sin Deel ved Hvalflenkoningen.

sarpiursak, en Fiske-Spore; en Sporfinne.

Sárpsak, see under Særbsak.

Sársukpok, *intr.* passerer forbi; fahrer forbi (ved at gaae, kiøre, seile el. flyve.)

sársupok, *tr.* 1) passerer forbi ham el. det. 2) anvender noget i lignende Hensigt.

sársuktok, forbifahrende; den som passerer andre forbi.

sarsueitserpok, *f. tr.*)

sarsueitseiok, *intr.*) ligger paa et Sted og venter efter noget levende (Sælhund, Edersugle) som skal passere forbi, at man kan skyde samme.

sarsueitséirsok, den som er paa sligt Skytterie.

sarsueitseriarpok, *intr.* er fahret paa sligt Skytterie.

sarsuèitsigut, det man ligger paa Skytterie efter.

Sàua, et Faar.

sauârak, et Lam.

sauâtarsak, en Ged.

sauâurlârak, et Kid.

Saugârsuk, see under Sargvârsuk.

Sàuguak (N.) v. sôugak v. sûgak, (S.), et Jern el. Been, med Modhage i, paa en Søefuglepiil.

sauguéksak (N.) v. sôugéksak (S.), et Pilejern, før det sættes i Pilen.

sauguarmíkpok v. sôugarmíkpok, tr. træffer med Pilejernet el. Pilebenet.

sauguærserpok v. sougærserpok, f. intr. har mistet el. tilsat sit Pilejern ved Fangsten.

Sauípok, t. 1) tr. føler paa noget med Haanden. 2) intr. er følefingret el. beegfingret; skal have fat paa alt det han seer.

sævsiok, intr. det samme i 1ste Bemærkelse.

sâuptipok v. sæptipok, t. 1) intr. føler sig for. 2) tr. føler paa noget; beføler det.

sâuptigak v. sæptigak, beføiet.

sauptigâvok, intr. beføles.

sauptiksâvok, intr. er beføielig; lader sig føle. i negat. sauptiksâungilak, a) er ubeføielig; kan ej føles paa (en Aand.) b) maae ej føles paa (en rar Sag.)

sâuptarpok v. sæptarpok, intr. spiller Blindebuk; griber i Mørke.

sâuptartok, den som spiller Blindebuk.

Sãuk, 1) fiin Strøeforð el. Muld, som bruges oven paa de grønlandske Huse, 2) nylig falden og løs Snee.

sãuksak, noget at strøe over (Jord el. Snee.)

sãuvok, 1) intr. a) er oven paa belagt med Muld. b) er bedækket med fiin Snee. 2) tr. a) kommer Muld paa Huustaget. b) bedækker noget med Snee.

Saulorpok, intr. stikker Fingeren i Halsen til Brækning.

Sãumik, see Sâmik.

Sàunek, 1) Been (de Beenartede Dele af et Legeme.) 2) Steen i Bær; Kjerne i Frugt. 3) helst cum suff. sãurngee, Træeværket el. Tømmeret i en Baad; det faste i den.

saunerikpok, f. intr. 1) er got

got Been. 2) har got Tømmer (en Baad.)
saunérdlukpok, intr. 1) er slet Been; det duer ej til Forarbejdning. 2) har slet Tømmer (en Baad.)
saunerrâu v. nérrivok, intr. har ont i Benene over hele Legemet; har indvortes Værk i Marven af Benene; er værkbruden.
sâuniok, intr. bliver træet i sig (Angelika el. anden Vært ved Forvorning.)
sauninek, det træede el. forvorne i en Vært.
sâunipok, t intr. faaer Been i Halsen.
Saverrórpok, see under næstfølgende.
Savìk, i dual. sabik, i pl. saveet, 1) Jern. 2) en Kniv.
sabbiórpok v. sagviórpok, 1) intr. a) smeder; arbejder i Jern. b) gjør Knive. 2) tr. smeder det; arbejder det (Jern.)
sâbbiok v. ságviok, intr. det samme.
sabbiórtok v, ságvirsok, 1) en Smed. 2) en Knivsmed.
sabbiorbìk v. sagviortarbìk, 1) en Smede. 2) en Ambolt.
sâbbiak v. ságviak, det smedede el. det Jern, som man smeder i.
sabbiarâu, tr. smeder det el. deri.
saviârak, en liden Kniv; en Barnekniv.
savìlliok v. liorpok, intr. arbejder i Jern; har med Jern at bestille.
savìkpok, t. 1) tr. a) besnitter; snitter lidet deraf (f. Ex. af en Rem, som er for tyk.) b) sætter skarpt for; sætter Harpuun paa Piletræet. 2) intr. har sat sin Harpuun paa.
savìksimavok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.
savigak, den besnittede Rem.
saverrórpok, intr. og tr. tilsnitter et stykke Been; snitter det glat uden paa.
savérrugak, det tilsnittede el. glattede Been.
Sâvikpok, t. 1) intr. a) drives bort af Vinden el. Strømmen. b) driver (en Baad.) 2) tr. driver det bort (Vinden; Strømmen.)
sâviktok, bortdreven af Vinden el. Strømmen.
Sébiak v. ségviak, en Hofte.
sebeepok v. segveepok, t. s. intr. halter; er meget halt; lammer.
sebeetlok, halt; lam.

ſebeetſûſek, Halten; Lamhed.

Sedlò, Magerhed.

ſedlòk,)
ſedlõurſok,) mager.

ſedlôngorpok, 1) *intr.* bliver mager; kryber ind. 2) *tr.* gjør mager; ſkiller ved ſit Hyld (f. Ex. en Sygdom.)

ſedlôvok,)
ſellûkpok,) *intr.* er mager; er uden Hyld.

ſellûktok, mager.

ſellûngnek v. ſedlõurſûſek, Magerhed.

Séggak, et tyndhaaret Skind.

ſeggâitſiak, et ſmukt tyndhaaret Skind.

ſeggâvok, *intr.* er tyndhaaret (f. Ex. et Rheenſkind om Sommeren.)

Seggarpok, *tr.*)
ſeggaïok, *intr.*) afſpreder.

Segliligak og Segliok, ſee under Såk.

Seglo, 1) Løgn. 2) Falſkhed. 3) Bedragerie.

ſegluvok, *intr.* 1) lyver; ſiger Løgn; taler Uſandhed. 2) taler ikke Alvor. 3) bedrager; gjør ſin Gjerning ikke retſkaffen el. tilgavns.

ſeglurſok, den ſom lyver el. viſer ſig falſk.

ſeglutôk, en Løgner; en Løgnehals.

ſeglutôvok, *intr.* er en ſtor Løgner; lyver ſtærkt.

ſeglutõunek v. tõurſûſek, Løgnagtighed.

ſeglutigâu, *tr.* lyver om en; lyver ham paa.

ſeglutípok, *t. tr.*)
ſeglutítſiok, *intr.*) 1) bringer en til at lyve. 2) holder ham for en Løgner; tager hans Ord i Tvivl.

ſeglugâjukpok, *intr.* er løgnagtig; lyver gjerne.

ſeglugâjuktok, løgnagtig.

ſegluïorpok, *tr.*)
ſegluïóïok, *intr.*) drager ens Ord i Tvivl; anſeer ham for en Bedrager.

ſeglujuïpok v. ſeglusuïpok, lyver aldrig; er ſanddrue.

ſeglujuïtſok v. ſeglusuïtſok, ſanddrue.

ſeglujuïtſûſek v. ſuïtſûſek, Sanddruehed.

ſeglusuïrſût, en Sandhed.

ſeglusuïrſutâvok, er Sandhed.

ſeglokípok, *intr.* og *tr.* 1) bedrager; ſpiller en et Bedrag. 2) drager et Klædebon forkeert paa; vender op og ned paa det el. det for, ſom ſkulde være bag.

ſeglokíttarpok, *tr.* a) lyver for

foren. b) bedrager ham. c) forfører ham. 2) *intr.* bedrager sig selv.

seglokittáïok, *intr.* det samme i 3de første Bemærkelser.

seglokittáïrsok, 1) en Bedrager. 2) en Forfører.

seglokittárnek, 1) Bedragerie. 2) Forførelse.

seglokíttægak, 1) bedragen. 2) forført.

Segluvok, see under næstforegaaende.

Séjavok, *intr.* har ingen Kræfter til strængt Arbejde; bliver strax træt el syg derefter.

séjarsok, udygtig til strængt Arbejde.

Sejúkpok, *intr.* skjælver; bæver; ryster. Nuna sejúkpok, Jorden ryster.

sejúktok, skjælvende; bævende; rystende.

sejukpallukpok, *intr.* 1) ligger løs; lader sig rokke; giver sig lidet, naar man triner derpaa (f. Ex. en Steen i Jorden.) 2) ryster (f. Ex. et Vindue ved Bulder.)

Sekkamákpok, *tr.*
sekkamáksiok, *intr.* og *tr.* } slaaer Knude el. gjør Bulk paa Enden af noget; gjør ligesom Hoved derpaa. 2) lægger Straa el. Fiskebeen over tvers paa hinanden, og bøjer dem ind og ud, ligesom flettende, til en tæt pakket sammenhængende Stengel (til Legetøj.) 3) lægger Lodder tæt paa hinanden i en Kreds, og lader dem saaledes tørres sammenhængende, for at bruges til Lagg i Loddeposerne. 4) skjærer en Pelts op langs efter Ærmene, og lægger det opskaarne dobbelt, saa Enden bliver heel, og syer den derpaa sammen igjen for at faae deraf en Loddepóse saa stor og udbulket, som muelig.

sekkamáktak v. mákſiak, 1) en Knude el. Bulk paa Enden af noget. 2) det tæt paa hinanden flættede Straae ꝛc. til Legetøj. 3) de i Kreds sammentørrede Lodder. 4) en sammensyet stor udbulket Loddepose.

sekkamáktalik, det som har Knude, Bulk el. Hoved paa Enden; en Kølle.

Sekke, *cum suff.* sekkia, 1) Svigerfader. 2) Svigermoder.

sekkigáu, *tr.* 1) har ham til Svigerfader. 2) har hen-

hende til Svigermoder.

sekkièitsiak, 1) Svigerbroder. 2) Svigersyster.

sekkíovok, *intr.* 1) er Svigerfader. 2) er Svigermoder.

Sekkímerpok, *f. intr.*)
sekkimerau, *tr.*) er bleven saa indtagen i noget, at man gjerne saae, det aldrig fik Ende; ønsker at det gode maatte vare længer.

sekkiminarpok v. nakáu, *intr.* er saa indtagende, behageligt el. velsmagende, at man maatte ønske det aldrig fik Ende; det er beklageligt, at det maae ophøre. Sekkiminakäutse, det er beklageligt, at J ville forlade os.

sekkiminak v. nárse v. nársillæt! ach! hvor indtagende el. velsmagende! hvem der dog havde mere deraf! maatte det dog vare længer.

Sekkimípok, *tf.* 1) *intr.* forkoges; al Saft og Kraft bortkoges deraf. 2) *tr.* forkoger det; koger det bort.

sekkimítsok, forkogt; bortkogt, saa der er ej mere Kraft eller Saft deri.

Sekkinek, see under Sákkak.

Sékko, 1) en Harpuun-Piil til at fange Sælhunde med paa Jisen. 2) et Gevæhr; Rustning; Vaaben; Værge.

sekkolik, en med Gevæhr; bevæbnet; udrustet.

sekkolírksoak, 1) stærk bevæbnet. 2) et Vaabensted, hvor mange Gevæhrer gjemmes.

sekkolíavok, *intr.* har Vaaben el. Gevæhr paa, hos sig el. ejer det.

sekkolérpok, *f. intr.* tager Gevæhr i Haanden; bevæbner el. udruster sig.

sekkolérsorpok v. lírsarpok, har Gevæhr med sig; er udrustet; kommer bevæbnet.

sekkolérsortok v. lírsartok, bevæbnet; udrustet.

sekkortôk, 1) den stærke; en overmaade stærk, som har usædvanlige Kræfter. 2) af Skjemt bruges det og om: en der i Vrede kaster og slaaer om sig med alt det, han faaer i Hænder, enten han saa er stærk el. ej (da han stiller sig an som han var farlig.)

sekkórtuvok, *intr.* er overhaandtagende stærk; har usædvanlige Kræfter.

sekkuárpok, *tr.*)
sekkuáïok, *intr.*) bruger Vaaben imod en; anfalder ham med Gevæhr.
sekkuâupok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* i *dual.* og *pl.* de bruge Vaaben mod hinanden; give hinanden Stokkeprygl; stikkes el. skyde paa hinanden; ere i Træfning sammen; føre Krig med hinanden.
sekkunerpok v. sekkuvok, *intr.* slaaer om sig i Vrede; larmer og støjer i Harme; stiller sig ret rasende an i sin Forbittrelse.
sekkursâk v. sârsoak, et Spiir; et Zepter.
sekkutôk, en stærk bevæbnet el. udrustet; den som har mange Pile el. andre Vaaben med sig. i *plur.* sekkutôut, et armeret Skib.

Sêkpok, 1) *intr.* a) revner; gaaer i tu; brister (Skind og Tøjvahre.) b) skjæres op paa Bugen (en Sælhund el. Fisk.) 2) *tr.* a) river i tu. b) skjærer op paa Bugen.
sêksimavok, *intr.* 1) er revnet el. reven i tu. 2) er skaaren op langs Bugen.
sêksinnarpok, *tr.* skaaer et Skind af ved at skjære Dyret op langs Bugen.
sêksinnægak, et Konebaads-skind saaledes afflaaet.
siggípok, *tf.* 1) *intr.* gaaer i stykker; brister (fordi det er bleven skjørt el. forbrændt i Heden.) 2) *tr.* river let i stykker (f. Ex. en alt for tør Tarmepelts); bryder snart (en tør Green.)
siggítsok, brusten; gaaet i stykker (af Skjørhed el. Tørhed.)
siggádlarpok v. lavok, *intr.* er skjør el. forbrændt; holder ikke; lader sig snart rive i stykker el. bryde over; brister let.
siggádlarsok, skjør; forbrændt.

Séllavok, *intr.* ligger og strækker sig af Hede (enten sovende el. vaagende, og helst paa Ryggen.)
séllarsok, den som ligger og strækker sig af Hede (paa Brixen el. Marken.)

Sellíkpok, *t.* 1) *intr.* og *tr.* reenser; gjør reen (Stue; Skind; Fad; Bøsse.) 2) *intr.* reenses; reengjøres.
sellíksimavok, 1) *intr.* er reengjort. 2) *tr.* har reengjort det.

selligût v. séglut, et Redskab at gjøre reent med; en Fejekost; Vaskeklud &c.

Sellúkpok, se under Sedlò.

Sellúmmarpok, 1) *intr.* bliver tør; udtørres; trækker Vandet i sig. 2) *tr.* udtørrer det (Solen, Luften); kommer Vandet til at forsvinde deraf.

sellummarsárpok, *tr.* tørrer el. visker den største Væde af; vrier Klæder el. saadant.

sellummarsâut, noget at tage den største Væde bort med (f. Ex. et Haandklæde; en Muslingskal.)

Sennâk, Sennappok og Sennargviok, see under næstfølgende.

Sénnavok, *intr.* og *tr.* 1) i Almindelighed: arbejder (helst Mands Arbejde.) 2) i Særdeleshed: tømrer; arbejder i Træe.

sennâk, Arbejde; Værk.

sennâksak, noget at arbejde. Sennâksamiktòk, Ach! hvem der havde noget til Arbejde!

sennako, en Spaan; Snittespaan el. Høvlespaan, som falder af ved Arbejde.

sennakovok, *tr.*)
sennakorsiok, *intr.*) lejer til Arbejde.

sennarsok, 1) en Arbejder. 2) en Tømmermand.

sennappok, *tr.*)
sennaziok, *intr.*) arbejder for en anden.

sennargviok, 1) *intr.* a) arbejder; bestiller noget; gjør Huusgjerning (helst en Qvinde.) b) arbejder for Dagløn (Mand el. Qvinde.) 2) *tr.* arbejder det; har at bestille dermed.

sennárgvirsok, 1) en Qvinde som bestiller noget i Huset. 2) en Arbejder; en Daglønner.

sennargvirsak, et Arbejde; det forrettede; en Huusgjerning.

sennargvirséksak, noget at bestille.

sennargvipok, *t. tr.*)
sennargvirsiok, *intr.*) arbejder (Qvinde el. Dagløn-ner) for en anden.

sennargvisipok v. sennatipok, *t. tr.* og sennargvisitsiok v. sennatitsiok, *intr.* giver en noget at bestille; sætter ham el. hende i Arbejde.

sennargvirsout, Arbejdsløn; Dagløn; Fortjeneste.

sennargvirsoutigàu, *tr.* arbejder derfor; faaer det i

i Arbejdsløn; fortjener det ved sit Arbejde.
sénnet, 1) et Arbejdsredskab i Almindelighed. 2) især: en langskaftet Kniv, der er krummet i Spidsen.
sennárdlut, det samme i sidste Bemærkelse.
sénnavik, et Værksted.
Senne, helst *cum suff.* sénnia, Siden af en, neml. det Rum, som er paa hans Side el. hos ham. Heraf det Ordsprog: Imaka sennia! a) der maae være et højt Hjerte i den Karl! b) da har der været Glæde paa færde el. hvor glad maae han ikke da være bleven.
sénniane, ved Siden af ham el. det.
sennianēpok, *intr.* er ved Siden af ham el. det.
senniañētok, den el. det, som er ved Siden af ham.
sénnigut, langs ad Siden af noget.
sennimùt, 1) efter Siden; til Siden, 2) paa tvers. 3) ved Siden. Sennimùt tiksiatârpok, han sejler ved Siden af Vinden el. har Side Vind. 4) Heraf det Ordsprog: Sennimut sâpok, a) han vender sig til Siden el. gaaer en anden Vej. b) han er gal el. forstyrret.
sennimúïnak, ganske efter Siden.
sennimukărpok, *intr.* 1) fahrer efter Siden. 2) gaaer el. løber paa tvers; er tverstribet.
sennimukărtok, 1) stribet paa tvers. 2) afskaaret tvers over Haarene (en Skindstrimmel.)
sénnerâk, en Side af Menniske el. Dyr; Siden selv paa det.
sennerârdlukpok, *intr.* har ont i Siden; har Sidevee.
sennérkiarpok, 1) *intr.* har Sidevind. 2) *tr.* har den (Vinden) paa Siden.
sennerkiartípok, *t. tr.* blæser paa Siden.
sennerkópok, *tr.* fahrer afsides forbi; gaaer el. løber el. flyver en forbi paa Siden.
sénnerpok, *f.* 1) *intr.* er paa tvers; sidder tvers; gaaer over tvers. 2) *tr.* sætter paa tvers.
sénnersok, tverløbende; det som er el. gaaer over tvers. i *dual.* sénnersuk, de fryndsede Sidestrimer paa Hanlodderne.
sennérsulik, Hanlodden (*Salmo villosus, mas.*)
sennersuïtsok, en sjeldnere Af-

Afart af Hanlodder, som mangler disse Side-fryndser

sennerlipok, t. tr. sætter noget paa tvers.

sénnerut, 1) en Skibs-Raa. 2) et Tvertræe at lægge noget paa.

sennerutilik, det som er paa kors; et Kors.

sennerúserpok, f. 1) intr. sætter Raaen til. 2) tr. sætter noget i Kors.

sennerúsigak, sat i Kors.

senníngavok, intr. 1) staaer paa tvers; sidder over tvers el. 2) — i Kors.

senníngarsok, 1) det som er paa tvers; tversiddende. 2) Kors; Kryds.

sennírgarsúngoak, den lille tversiddende ɔ: Munden.

sennilek v. liak, den el. det man har paa sin Side; Sidemand; Sideting; cum suff. hans Hustrue el. hendes Mand.

sennidlerpok, f. intr. har nogen el. noget paa sin Side.

sennilerâu, tr. har den el. det paa sin Side.

sennilereek, car. sing. jevnsides hos hinanden siddende, staaende el. liggende; Sidemænd.

sennilereekpuk, f. intr. car. sing. ere Sidemænd; ligge el. staae jevnsides ved hinanden.

sennilereeksarpok, tr. sætter el. lægger dem jevnsides ved hinanden.

senniliareek, car. sing. Ægtefolk.

senniliareekpuk, f. intr. car. sing. ere Ægtefolk.

senningérpok, f. intr. og tr. ligger paa Siden af en.

séngmiok, 1) intr. a) vender sig hid. b) vender el. staaer med Fronten vendt mod en Sted. Auangnamut séngmiok, det vender mod Norden. 2) tr. vender mod det. Kármak séngmiâ, han vender sig mod Væggen.

séngmut, 1) til den modvendte Side. 2) mod Vesten (naar der tales om Himmelen.)

sengmukârpok, intr. 1) fahrer til den modvendte Side. 2) stiler vester ud (naar Talen er om Himmelen.) Killak sengmukârpok, Himmelens Skyer drive vester ud.

Sennerâk og Sénnerpok, see under næstforegaaende.

Sennérpok, see under Sennik.

Sengêpok, see under Sengiok.

Sengiak, see under Sengu-vok.

Sengiarpok, see under Sen-nik.

Sengigékpok, *intr.* er stindsyg (en Mand.)

sengigéktok, en stindsyg Mand.

sengigúpok, *tr.* [illegible] er ham mistænkt for sin Kone.

Sengikpok, *s. tr.* føler efter Luus paa en i Hoved el. Klæder.

sengiksuarpok, *tr.* det samme, naar man holder ved dermed nogen Tid.

Sengit, see Sennik.

Sengmiok og Sengmut, see under Senne.

Sengiok, *intr.* er af stærk Natur; duer til at holde noget længe ud; formaaer noget af Betydenhed (et Menniske.)

sengikáu, *intr.* er meget stærk af sig.

sengirsok, stærk af Natur.

sengirsôk, meget stærk.

sengirsúsek, Styrke; stærk Natur.

sengêpok, *tr.* er svag af Natur; duer ej til at udholde strængt Arbejde; bliver snart træt el. syg derefter.

sengêrsok, svag af Natur; som har kun faa Kræfter.

sengêtsúsek, Mangel paa Styrke; svag Natur.

Sénguvok, *intr.* 1) bliver skjæv til Siderne; gaaer ud og ind i Bugter (f. Ex. en Skaal, som har Bugter.) 2) er skjæv i Kroppen (et Menniske.) 3) gjør sig skjæv til en af Siderne; bugner sig ud og ind; drejer sig til Siderne.

sengúngavok, er vindskjæv el. krumbugtet.

sengúngarsok, vindskjæv; krumbugtet.

sengursarpok, *intr.* vrier og drejer sig ud og ind.

senguvigàa, *tr.* sætter el. lægger sig skjævt op mod en; staaer skjævt op til ham.

sengiak, en mangebenet Søe-Orm, der bugter sig ud og ind under Gangen (*Nereis.*)

sengiârak, sammes Unge el. de smaa af denne Art Søe-Orme.

sengiársoak, en stor Orm af denne Art, især: *Nereis Verrucosa.*

Sennigórpok v. ningórpok, *intr.* bliver mager; svinder ind; sætter af; mister sit Hyld.

sennigórtok v. ningórtok, mager; indsvunden.
sennigorsimavok, *intr.* har sat af el. mistet sit Hyld; er bleven mager; er bare Skind og Been.

Sénnik, Skarn i noget (helst tørt.) i *sing.* et Gran (f. Ex. i Melk.) i *plur.* séngit v. séngnit, flere Skarngran; Fejeskarn; Gulvskarn.
séngiárpok v. sengniárpok, *tr.* 1) fejer. 2) tager Skarnet af; reenser.
sennérpok v. sengérpok v. séngnérpok, *s.* 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* a) fejes (et Gulv.) b) reenses; skilles ved sit Skarn (Bord; Melk &c.)
sennérsimavok, *intr.* er fejet el. reenset.
sennérsimarsok, fejet; reenset.
sengiaut v. senniut, en Fejekost; en Fjervinge el. andet at tage Skarnet bort med.

Sennia, see under Senne.

Senningorpok, s. under Sennigorpok.

Sérravok, 1) *intr.* hexer ved Smaamumlen (for at helbrede en Syg el. bringe den til at føde, som er i Barnenød.) 2) *tr.* hexer paa ham.

sérrarsok, den som hexer ved Smaamumlen.
sérrarsak, den som hexes paa el. mumles over.
serranérdlukpok, *intr.* og *tr.* hexer ved Smaamumlen for at gjøre Skade.
serrat, Hexerie; det Smaamumlen, som bruges ved slig Hexe-Kur.

Sérbak (*N.*) v. sérgvak (*S.*), en Søefugl, kaldet: Tejst (*Uria Grylle.*)
sergvarsiórpok, *intr.* er paa Tejstejagt.

Sérdlernarpok v. nakáu, *intr.* 1) er skadelig; gjør megen Skade; er fortrædelig at være hos; man kan ingen Ting have i Fred for ham (f. Ex. en Hund, som stjeler; et Menniske, som vil have alting i Hænder el. slaaer meget i Stykker.) 2) bider glubsk paa Krogen; gaaer stærk til (Fisken.) 3) er behændig; kan gjøre alt hvad han seer.
sérdlernartok, 1) skadelig. 2) behændig.
serdlernarsúsek, 1) Skadelighed. 2) Behændighed.

serlersarpok, er rap paa fine Hænder.

Sérkerpok, *s.* 1) *intr.* det

det stænker. 2) *tr.* — paa en.

serkérsarpok, *intr.* det samme, naar det skeer flere gange.

sérkiek, Skarnet i Tarmene (fordi det stænker, naar det mellem Fingrene krystes af dem.)

serkitsárpok, *tr.* stænker Vand paa; overstænker en el. noget. Serkitsarpánga omársub, han den slemme overstænkede mig.

serkitsäupuk, *intr. car. sing.* de stænke Vand paa hinanden.

Sêrkinek og Sêrkoak, see under Sêrkok.

Serkok, Knagen; Rasslen; Knald; Knasken; Lyd af noget nær hos.

sérkorpok, 1) *intr.* det giver Knald fra sig; brager; knager; smælder; skralder. 2) *tr.* a) knasker imellem Tænderne. b) giver Balder paa et Dyr med en Bøsse.

serkorpallukpok, *intr.* det knager el. rasler af noget i Nærheden.

serkórse! hvilken Knagen og Bragen! hvilken Smælden!

serkortaut, Snerten paa en Svøbe (hvormed der smældes.)

serkomípok, *t.* 1) *intr.* splittes reent ad; gaaer i hundrede Stykker og Splinter. 2) *tr.* slaaer det i mangfoldige Stykker.

serkomitok, splittet ad i mange Stykker.

Sêrkok, 1) Knæe; hele Knæet. 2) Baglallen af en Sæl.

sêrkoak, 1) Knæeskallen. 2) Leedet el. Knokkelen i Leedet tæt oven for Baglallen.

sêrkomiarpok, *intr.* knæler; ligger paa Knæe.

sêrkomiartok, knælende.

sêrkomiarbik, en Skammel at knæle paa.

sêrkomiarbigäu, *tr.* 1) knæler derpaa. 2) knæler for en.

sêrkomikpok, *t. tr.* støder en med Knæerne.

sêrkinek, i *dual.* sêrkinæk, Buxer, som bindes neden for Knæerne.

sêrkérngiok v. kinniok, 1) *intr.* syer saadanne Buxer. 2) *tr.* — til en anden.

sêrkinersorpok, 1) *intr.* tager slige Buxer paa. 2) *tr.* ifører en anden dem.

sêrkerngærpok, 1) *intr.* tager slige Buxer af. 2) *tr.* afførerer en anden dem.

Serkomiarpok, see under næstforegaaende.

Serkomipok, see under Serkok.

Sérmek, Land-Jis (som ligger paa Land, Baade, Huse, Klæder.)

sermérsoak, Jisblinken; Jisbræen (langs over Inderlandet.)

sérmerpok, *f. intr.* og *tr.* der fryser Jis paa Klæderne ꝛc.

sermernakâu, *intr.* det er en stærk Frost; Vandet fryser strax paa Klæder ꝛc.

sermêjarpok, *tr.* skraber Jisen af.

sermêjaut, noget at skrabe Jis af med, især: et Stykke Been el. Træe indrettet til dette Brug af Kajak-Roerne.

Sêrnak, 1) Syre; Mark-syre (den Langbladede.) 2) Suurhed.

sêrnarlûsek, det samme i sidste Bemærkelse.

sêrnarpok v. nakâu, *intr.* er suur.

sêrnartok, 1) suur; suurt. 2) Ædike. 3) Suurdej.

sêrnarsarpok, *tr.* gjør suur.

sêrnaut, en Pose, fyldt med Syre og Spæk.

Sernigâu, *tr.*)
sernikfarpok v. sorpok, *tr.*)
sernikfaïok v. sóĭok, *intr.*) beskjermer; beskytter; forsvarer; holder med; antager sig; er paa ens Parthi.

sernikfartok v. fäïrsok v. sóïrsok, en Beskjermer; Beskytter; Forsvarer.

sernikfórnek, Beskjermelse; Beskyttelse; Forsvar.

sernigirsâk v. sernirsâk v. sernïksugak, beskjermet; beskyttet; forsvaret.

sernirsâvok, *intr.* beskjermes; bliver beskyttet; er forsvaret.

Sérparpok v. sérpalerpok, *f.* 1) *intr.* det stænker. 2) *tr.* a) det stænker derpaa. b) bestænker; bespræn-ger - stænker med Vand, Blod ꝛc. paa en Ting.

serpalîkpok, *t.*)
serpartarpok,)
serparterpok,) *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer igientagen.

serpartâĭok,)
serparteriok,) *intr.* det samme i begge sidste Bemærkelser.

serpárnek v. palérnek v. palíngnek v. partárnek, Stænk.

serpartâut, det hvormed der bestænkes.

Sérpe, 1) Materie i Øjnene; Søvn i Øjekrogene. 2) en Skyst; uagt-

som; skjødesløs; som passer sine Sager slet og lader dem fordærves.
serpilùk, det samme i sidste Bemærkelse.
serpilik, med Materie i Øjet (et Menniske); med Søvn i Øjekrogene (et Øie.)
serpiliérpok, *intr.* har flydende Øjne; hans Øjne ere fulde af Materie.
serpíovok v. serpilûvok, *intr.* er sluskket; nagtsom og skiødesløs med sit Tøj; lader Klæderne hænge sluskket om sig.
serpigàu, *tr.* er sluskket og nagtsom dermed; behandler det skjødesløs; lader det ligge for Vind og Vove el. uden Nød fordærves.
Siakàu, Siakovok og Siámmarpok, see under Siârpok.
Siânek, det lange smale stykke Tømmer, som flöder paa hver Side af Kajakken oven for Kjølen.
Siárngok, Krækebær. *A.*
Siarocrpok, see under næstfølgende.
Siârpok, 1) *tr.* udstrækker imellem sig (en Snor, Rem el. Liine.) 2) *intr.* a) er udspendt el. udstrækkes imellem tvende (Remmen.) b) i *pl.* siârput, gaae udstrakt i Rad el. Kreds holdende hverandre i Hænderne for at lege.
siakovok, *tr.* 1) udstrækker; hænger udstrakt op (en Snor for at tørres el. henge Klæder paa.) 2) veed ikke, hvilket han skal gribe til el. hvad han deraf skal vælge. Nejogeksaka siakoaka, hvem skal jeg nu vælge at være hos?
siakàu, *tr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
siársak, det udstrakte; en udstrakt Fiskesnøre (for at tørres.)
siarûkpok, *tr.*)
siarúrsiok, *intr.*) søger at fange et Dyr ved noget man holder udstrakt imellem sig (f. Ex. Ryper ved smaa Snarer hængende paa en udstrakt Liine.)
siámmarpok, 1) *intr.* a) er adspredt; ligger strøet og spredt allevegne omkring. b) adspreder sig; skiller sig fra hinanden. 2) *tr.* adspreder det hist og her.
siámmartok v. siámmægak, adspredt; adskilt hist og her.
siarocrpok, 1) *tr.* udspreder; ad-

adspreder (det som har kogget i Hob.) 2) *intr.* i *pl.* de adspredes.

siaroáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

siaroárterpok, *s.* 1) *tr.* a) strøer ud. b) saaer. 2) *intr.* a) udstrøes. b) saaes.

siaroartériok, *intr.* det samme i 2de første Bemærkelser.

siaroartérirsok, 1) den som strøer noget (f. Ex. Sand paa Gulv.) 2) en Sædemand.

siaroartigak, 1) det udstrøede. 2) den Sæd, som er saaet.

siaroartigéksak, 1) noget at udstrøe. 2) Sæd til at saae.

siékpok, 1) *intr.* ligger el. staaer i Rad efter hinanden. 2) *tr.* a) sætter i Rad; ordner efter hinanden. b) lader Øjnene løbe omkring paa de nærværende.

siéktut, 1) en Rad; de som ere i Rad efter hinanden. 2) de 3de Stjerner i Orions Belte.

Síble, Lampegrums; det tykke udbrændte Bundfald i en Lampe.

siblekarpok, *intr.* har Grums el. Bundfald (Lampen.)

siblikpok, *s.* 1) *intr.* er fuld af Grums (Lampen.) 2) *tr.* tager Bundfaldet af den.

siblingiarpok, *tr.* renser den fra sit Grums.

siblingærpok. 1) *intr.* er stille ved sit Grums. 2) *tr.* stiller den derved.

Síbborpok v. íiggorpok, 1) *tr.* kryster el. vrier Vandet af noget. 2) *intr.* krystes el. afvries sit Vand (f. Ex. vaade Klæder.)

sibbortórpok v. siggortórpok, det samme.

sibbortóïok v. siggortóïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

Sídlak, et Roebeen; Jernstang el. Jernhakke at støde Steen el. frossen Jord løs med.

sídlarpok, *tr.* støder løs med en saadan Jernstang &c.

Sjédlerpok, see under Sjelluk.

Siékpok, see under Siárpok.

Sjelluk, Regn.

sjéllukpok, 1) *intr.* det regner. 2) *tr.* — derpaa.

sjellukfiórpok, *intr.* er ude i Regnvejr.

sjellukfiut, en Regnkjole; et Regnskjerm.

ſjelluarpok, *intr.* er ſmaaregn; det ſmaaregner.
ſjédlerpok, *ſ. intr.* det regner temmelig.
ſjedlerſórſoak, ſtærk Regn; Plaſkregn.
ſjedlerſórſôvok, *intr.* er meget ſtærk Regn; er et øſende Vand.
ſjelliupok, Regnen kommer paa en.
ſjelloriktipok, *t. intr.* Regnen bliver ſtærkere; det tager til med at regne.
Siggádlarpok og Siggípok, ſee under Sêkpok.
Síglerpok, *ſ.* 1) *tr.* indfatter en Ting i noget; bebræmmer den el. belægger dens Omrand med noget (f. Ex. en Aare med Been.) 2) *intr.* indfattes; bebræmmes ſaaledes.
ſiglerſórpok, *tr.*)
ſiglerſóïok, *intr.*) det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.
ſíglerſok, indfattet; bebræmmet; belagt om Randen med noget.
ſiglerſôut, Indfatning; Bræmme; Belægning om Randen.
Síggorpok, ſee under Síbborpok.
Siggùk, 1) Neb. 2) Snude; Tryne; Mule. 3) Mund (nemlig det yderſte af begge Læber ſamlede.)
ſigguktôk, 1) langnebbet. 2) ſtorſnudet; langtrynet; ſtorſlabet. 3) en Sneppeart med langt Neb kaldet: Dobbelt Sneppe; Hoſſegjøg (*Scolopax Gallinago.*) 4) et ſlags Sælhund med meget lang Snude, venteligt Sviin-Sælen (*Phoca porcina.*)
ſigguktórſoak, det ſamme i 2de førſte Bemærkelſer.
Sikákpok, *intr.* er haardt i ſig; er tæt i Sibrene el. compact (f. Ex. haardt Brød; haard Veegſteen; tæt Horn.)
ſikáktok, haard; faſt; tæt; compact.
ſikaktipok, *t. tr.*)
ſikaktitſiok, *intr.*) gjør tæt el. haardt (det ſom var blødt); bager det haardt.
ſikaktitſivik, en Bagerovn.
Sikkíkpok, *t.* 1) *intr.* bukker ſig; bøjer ſig ned. 2) *tr.* bøjer Hovedet.
ſikkeriarpok, *tr.* det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
ſikkivok, *intr.* har bøjet ſig.
ſikkivigáu, *tr.* bukker ſig for en.
ſikkíngavok, *intr.* ſidder el. ſtaaer med nedbøjet Hoved.

sikkitípok, *t. tr.* bøjer Hovedet ned derpaa.

Sikko, Jis; helst: flad Jis paa Vandet.

sikkórsoak, Stor-Jisen; den flade Driv-Jis.

sikkoak, nyfrossen tynd Jis.

sikkoarpok, 1) *intr.* lægger sig med ny Jis (Vandet.) 2) *tr.* belægger det med Jis (Kulden.)

sikkorpallùk, Jisblink; Glands el. Gjenskin af Jisen.

sikkoærpok, *intr.* Jisen bryder el. er brudt op; der bliver aabent Vand el. fri for Jis. 2) *tr.* bryder Jisen op; skaffer aabent Vand der (Vinden el. Strømmen.)

sikkulliárpok, *intr.* fahrer til Jisen; gaaer ud paa Jisen (for at fiske, fange Sælhunde 2c.

sikkulliórpok, *intr.* kommer frem imellem Jis; træffer Jis paa sin Vej.

sikkusiórpok, *intr.* 1) det samme. 2) gaaer paa Jisen for at fiske el. i anden Hensigt.

sikkupok, 1) *tr.* indefryser noget (Kulden.) 2) *intr.* det indefryser el. fryser fast i Jisen.

sikkuvok, 1) *intr.* er frossen i Jis (det Vaade); er bleven til Jis. 2) *tr.* fryser det i Jis (Kulden); har lagt Jis der el. der.

Sikórnek, et Øjeblik; Blinken med Øjet.

sikórngerpok, *f. intr.* lukker Øjnene.

sikórngersok, den som lukker Øjnene.

sikórngersarpok, *intr.* lukker Øjnene op og i flere gange; blinker med Øjnene.

sikorngerlípok, *t. tr.* lukker hans Øjne.

Siksak v. sirksak, 1) Stranden. 2) Saltvands-Fisk.

síksakarpok, *intr.* har Fisk (en Egn); er en god Fiskeplads.

síksiok, *intr.* og *tr.* trækker sin Robbe-Blære ned af Kajakken (en Fanger, som har slaaet Harpunen i en Sæl.)

sírksipok v. síksipok, *t.* 1) *intr.* a) er ved Stranden. b) gaaer til Strands. c) lægger til ved Stranden med sin Baad. 2) *tr.* kommer til Stranden hos en; lægger til med sin Baad ved ens Strand.

Sikse, i *pl.* siksingit, den hvasse Kant paa Hvalbarderne.

sikfingerpok, *f.* 1) *tr.* afskjærer den hvasse Kant af Hvalbarden. 2) *intr.* den er afskaaren.

Sikfingursak, Hovedfjæren i en Flintelaas.

Sikfik, *cum suff.* sikfingee, 1) Skjæl i Øret af det tørrede Ørefit. 2) Fiskepander; Torskepander; de smaa hvide ægformige Stene i Fiskens Hoved.

Síkutak, Blegn paa Øjelaaget.

Sílla, 1) Luften. 2) fri Luft. 3) Vejret. 4) Lufthimmelen (saavit Skyerne række.) 5) Verden (Himmel og Jord under eet.) Silla mænna, a) denne Verden. b) denne Verdens Deel, man er paa. Sillam aipa, a) den anden Verden. b) en anden Verdens Deel; langt fraliggende Land. 6) Fornuft; Sands. Heraf:

sillame, i fri Luft; ude; uden for.

sillamut, ud; hen ud.

sillamit, uden fra.

sillársoak, 1) den store Luft. 2) det ganske Vejr, saavit man kan see; hele Horizonten. 3) den store vide Verden.

silládlek v. lárdlek, 1) det yderste; det som er nærmere mod fri Luft, end andet. 2) Forstue. Bruges helst *cum suff.*, som: Innima silladlianépok, det er i mit yderste Kammer.

silladlerpâk, det allerxderste el. allernærmeste ved fri Luft.

sillagíkpok, *f. intr.* er got Vejr.

sillagíkíok, got el. smukt Vejr.

sillagikſórſoak, meget smukt el. dejligt Vejr.

sillagikſórlôvok, *intr.* er dejligt el. meget skiønt Vejr.

sillakárpok, *intr.* 1) har Fornuft. 2) har sin Forstand; er ved Sands. 3) bruger sin Fornuft; handler fornuftig; er skikkelig. 4) i *neg.* sillakangilak, a) er ufornuftig; er ej begavet med Fornuft. b) har ikke sin Forstand; er gal el. afsindig. c) bruger ej sin Fornuft; handler ufornuftig. d) er fuld el. drukken.

sillakártok, 1) fornuftig. 2) ved sin Sands.

sillakángitſok, 1) ufornuftig. 2) uforstandig; som bruger ej sin Fornuft. 3) uden Sands; gal; afsindig; fra sin Forstand

stand. 4) fuld; drukken. 5) Brændeviin. Sillakangitsokangilatit? har du ikke Brændeviin?

sillakpikpok, t. intr. 1) faaer Forstand; bliver forstandig (med Aarene.) 2) faaer sin Fornuft igjen (den som var affindig.) 3) kommer til sig selv igjen (en Heremester fra sin Henrykkelse.) 4) kommer til Forstand el. Begreb om noget, som man før var uvidende el. uforstandig i.

sillakpiksautigàu, tr. 1) kommer til Forstand derved el. 2) derom.

sillakulùk, slemt el. slet Vejr.

sillakulúkpok v. kulûvok, intr. er slemt el. slet Vejr.

sillalik, 1) fornuftig; begavet med Fornuft. 2) forstandig; som har sin Fornuft; ved Fornuft. Sillalingōgallôarpongа, jeg har jo dog min Fornuft. 3) som bruger sin Fornuft el. Sands; menniskelig; skikkelig. 4) snild.

sillalirksoak, meget fornuftig; som har stor Forstand; klog.

sillaliovok, intr. 1) er fornuftig. 2) bruger Forstand. 3) handler snildeligen.

sillángorpok, intr. bliver got Vejr.

silláte, det som er uden for el. i fri Luft. Bruges kun: 1) transitive, som: sillatâ, det der uden for, og 2) med appositio. til at udtrykke Præpositionen uden for, som: Iglub sillatâne, uden for Huset. Sillativtigut, uden for os el. vort Huus.

sillatángerpok, f. 1) intr. er uden for. 2) tr. er uden for en el. det (Huus, Vindve, Beboer.) Sillatangerpátigut, han er uden for os el. vor Bolig.

sillatangersarpok, intr. og tr. gaaer uden for.

sillatangiarpok, tr.)

sillatangiáïok, intr.) staaer uden for og synger el. kalder paa dem, som ere inde i Huset.

sillatangiupok, tr. er el. staaer uden for med noget el. i den henseende.

sillatengærpok, i. f. forsager ikke; er uforsagt; forbluffes ej; er standhaftig el. uforrykket ved noget.

sillatengærsok, uforsagt; standhaftig.

sillatengærlàrpok v. niarpok, intr. 1) lader sig ikke forbluffe; søger at holde Stand; bliver ved

et frit Mod. 2) har sine Tanker samlede; husker paa hvad man har at gjøre. Sillatengærlârdlutit pina! glem nu ikke hvad du skal sige el. stræb at holde dine Tanker samlede!

sillatengærsarpok, *tr.* gjør en uforsagt; sætter Mod i ham.

sillatengærsarukpok, *tr.* viser sig uforsagt derved; lader sig ikke forbluffe deraf; bliver desuagtet ved et frit Mod el. standhaftig. Sillatengærsaryssoaka okauzee, jeg skal ikke lade mig forbluffe af hans Ord.

sillatengærsautigâu, *tr.* 1) kommer til Frimodighed derved; det sætter Mod i ham og gjør ham uforsagt. Okauzisit sillatengærsautigâka, dine Ord satte Mod i mig. 2) husker over paa noget; tænker idelig derpaa, for ej at glemme det. 3) hører agtsom derpaa; har sine Tanker samlede derved. 4) hører det an uforsagt og uforrykt.

sillatôk, meget forstandig; klog; viis; en klog Mand.

sillatôvok, *intr.* er meget forstandig; er klog el. viis.

sillatôunek, usædvanlig medfødt Klogskab el. Vittighed.

sillatômiok, *intr.* kommer til en slags Eftertanke.

sillátorpok, *intr.* 1) kommer til sin Forstand igjen; bliver klog; faaer sin Sands. 2) kommer til Eftertanke; lærer at bruge sin Fornuft; sætter sig; bedrer sig.

sillátortok, 1) den som kommer til sin Forstand igjen. 2) den som bliver skikkelig og lærer at bruge sin Fornuft ret.

sillatórnek, 1) Klogskab. 2) Eftertanke; Bedring.

sillatórsarpok, 1) *intr.* a) kommer mere og mere til sin Fornuft. b) lærer mere at bruge sin Fornuft; bedrer sig; bliver mere sat og stadig. c) anhører noget uforsagt. 2) *tr.* a) skaffer en sin Forstand. b) lærer ham at bruge sin Fornuft; bringer ham til at leve mere skikkelig og stadig.

sillatorsâïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

sillatorsautigâu, *tr.* 1) kommer til sin Forstand derved. 2) bringes til Eftertanke derved.

sillærupok, *intr.* 1) har mistet sin Forstand; er gal. 2) handler ubesindig; bærer sig ad, som han var gal. 3) er fuld el. drukken.

sillærutok, 1) gal. 2) ubesindig. 3) fuld; drukken.

sillærunek, 1) Galskab; Afsindighed. 2) Ubesindighed; ufornuftig Opførsel. 3) Drukkenskab; Fuldskab.

sillærunarpok, *intr.* 1) er galgjørende; kan skille en ved sin Forstand el. Sands. 2) ruser; gjør drukken.

sillærunartok, 1) galgjørende. 2) rusende; stærk Drik.

sillærutipok, *t. tr.* gjør ham gal.

sillagàu, *tr.* betænker el. overveier det; har det i Hukommelsen, som svævende for Tanken.

sillagirsak, det man bruger Eftertanke til el. ponser paa.

sillagirsekſak, noget som fordrer Eftertanke.

Sillan, see under Sillat.

Sillangorpok, see under Silla.

Sillat v. sillæt! men for ved en *Vocal:* sillan! *Interj.* 1) for eller efter et Ord: Ej! Ach! O! Himmel! Sillat tekkyominak v. tekkyominarsillæt! Ach! at man kunde faae ham at see! Tupængnarsillæn una! Ej! hvor giorde du mig bange! 2) Absolute brugt giver det en Fortrydelse el. Uvillie tilkjende: Ej! det var dog slemt el. fortrædeligt; det var dog ogsaa noget; hvad skal det dog til!

sillamè! det var ingen Under! det tænkte jeg nok.

sillan-âkakak! 1) Ej! Under; det er ret forunderligt! 2) det var herligt!

sillákulùk! Stakkel! den, din, jeg Stakkel! de, I, vi Stakler! Thi det kan flecteres i *Numerus* og forandres i *Personen* efter Tillægs-Ordet, som: Sillakulung una! Oh! den Stakkel! Sillakulung uanga! jeg Stakkel! Sillakuluïn okko! de Stakler!

sillakulúngoak! den el. din lille Stakkel!

Sillatà, Silláte og Sillátorpok, see under Silla.

Sillíkpok, *t. intr.* 1) er breed. 2) har faaet sin Fornøjelse af noget; vil ikke have mere; kan ej rumme el. gjøre med mere

re deraf. Angmakſænnik ſillikpogut, vi have nu faaet ſaa mange Lodder, ſom vi ſkiøtte om den gang.
ſilliktok, breed.
ſillikſúſek, Brede.
ſilligàu, *tr.* 1) holder den for breed; det er ham for breedt. Silligâra, den er mig for breed. 2) har faaet ſaameget deraf, ſom han ſkiøtter om.
ſillikſiok, 1) *intr.* er bleven bredere. 2) *tr.* har gjort den bredere.
ſillinârpok, 1) *intr.* er for breed. 2) *tr.* gjør den for breed.
Sillikoſerpok, *ſ.* 1) *tr.* tilſætter noget i Breden. 2) *intr.* har faaet Tilſætning i Breden.
Sillimavok, *intr.* 1) er færdig el. i ſtand til at kunne bruges, naar man vil. 2) har vel Lyſt til at gifte ſig, men undſeer ſig ved ſtrax at tilkiendegive det.
Silliok, 1) *intr.* og *tr.* hvæſſer. 2) *intr.* hvæſſes.
ſillirſak hvæſſet.
ſillirſâvok, *intr.* er hvæſſet.
ſidlit, en Hvæſſeſteen.
ſidliſingoak, en liden Hvæſſeſteen.
Sillo, et Søe-Aadſel.
ſillórſoak, et Hval-Aadſel; et Aadſel af et ſtort Søe-dyr.
ſillúliok, *intr.*)
ſilluliarâu, *tr.*) finder et Søe-Aadſel.
ſillúliak, et funden Søe-Aadſel.
Sillukpok, *intr.* 1) løfter Armen i Vejret (naar man vil kaſte med noget el. ſlaae nogen); hæter el. truer med den. 2) er opløftet (Armen.) 3) er optrukken (Hanen paa en Flint.) 4) har den optrukken.
ſillutípok, *t. tr.* 1) løfter den op (Armen.) 2) trækker den op (Hanen.)
Simérpok, *t.* 1) *intr.* a) drikker i ſig; trækker i ſig; bliver gjennemtrukken af Væde (Skind, Tøj, Snee 2c.); ſlaaer igjennem (Papiir.) Unnek ſimérpok orkiomik, det hvide Skind har trukken Spæk i ſig. b) forvænnes efter noget (got el. ont; Talemaade el. Skik.) Kauangarnitſæn okauzeenik ſimérpok, han har faaet ret ſydlandſk Udtale. 2) *tr.* a) trækker igjennem det; drikkes af det. Apur ervngub ſimerpa, Vandet er trukken i Sneen. b) det hæn-

hænger ved ham; det bliver hans Vane el. ham noget eget. Kablunæn illerkoeesa simerpæt, han er bleven til en heel Europæer i sit Væsen.

simertípok, t. intr. det samme i 1ste Bemærkelse.

simértok v. simertítak, 1) idrukken. 2) forvænt.

simerseriarpok, intr. 1) trækker let Væde til sig; slaaer snart igjennem (f. Ex. graat Papiir.) 2) forvænnes let; forandrer snart sit Sprog og Levemaade efter dem, han lever iblant.

simersereepok, ts. intr. 1) trækker ikke let Væde til sig; er vandtæt. 2) forvænnes ikke saa let; holder fast ved sit eget Sprog og Skikke.

Simik, en Prop; en Tol el. Tap; et Spund (naar samme er isat.)

simíksak, det samme, før den bruges.

simíkpok, t. 1) tr. propper; spundser; sætter Tap i. 2) intr. proppes; spundses.

simíkfiok, intr. det samme i 1ste Bemærkelse.

simíksirsok, en Propper el. Spundser.

simiórpok, intr. gjør Proppe el. Spunds &c.

simiksiórpok, tr. gjør Prop el. Spunds til (Flasken el. Tonden.)

simærpok, 1) intr. har mistet sin Prop; Tappen er ude deraf; Spundset er tagen af. 2) tr. tager Proppen af el. Tappen ud derpaa. Nappartak simærpa, han tog Spundset af Tonden.)

Símnek, Overblivsel.

simnerpok, s. 1) intr. a) faaer tilovers; har mere, end han bruger. b) bliver tilovers deraf; rækker til og end mere. Amíksæt simnerput, Konebaadskindene ere flere end der behøves. 2) tr. løser en af; træder i hans Sted; tager hans Arbejde; kommer efter ham.

símnekarpok, intr. det samme i begge første Bemærkelser.

simnéïok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.

simnéïrsok v. simnerse, en Afløser; en Eftermand i Embede el. Gierning; Successor.

simnersigáu, tr. har ham til Eftermand; afløses ved ham.

simneráu, tr. har det tilovers.

simnérrivok, *intr.* er tilovers.
símnersok, overbleven; det som er tilovers og bruges ej.
simnersárpok, *tr.* løser en af (flere gange); skiftes med ham til at gjøre noget.
simnersâupuk v. simnersekatâupuk, *intr. car. sing.* de løse hinanden af; de skiftes til at gjøre noget.
simnersâutuk v. simnekatigeek v. simnersekatigeek, *car. sing.* Skifte; de, som afløse hinanden ved et Stykke Arbejde.
simnersarbik v. simnekattâubik, Skifte; Vagt (Tiden.)
simnersekatiksak, Skifte; en at skiftes med.
simnigak, afløst; Formand i Arbeide el. Embede; Antecessor.
Sinè, *cum suff.* sinà, Kant; Bredde; Rand. Sirksab sinà, Strandbred.
siniksak, noget til Kant el. Rand (paa Klæder, Aare ꝛc.)
sinâsiorpok, *intr.* 1) gaaer til Strandbredden. 2) fisker fra Strandbredden.
sinâsiut, en Snøre at fiske med fra Strandbredden.
si-nâ-li-po-k, *intr.* er kommen fra Søen til Strandbredden.
sinekópok, *intr.* og *tr.* fahrer forbi en andens Strandkant.
sinérpok, *s.* 1) *intr.* a) løber el. fahrer langs ad Kanten el. tæt om ved Bredden. b) er fjantet; er halvtosset. 2) *tr.* følger langs Kanten el. Bredden af det.
sinérsiok, *intr.* 1) det samme i 1ste Bemærkelse. 2) blæser langs hen under Landet el. Søndenvind.
sinérsok, 1) den som løber ꝛc. langs Kanten. 2) Søndenvind, som blæser langs hen under Landet. 2) en Fjánte; en Halvtosse.
sinérsirsok, det sámme i 2de første Bemærkelser.
sinersórsôvok, er meget fjantet.
sinérsorpok, *intr.* blæser stærk af Sønden langs Landet.
sinerût, den yderste smale Kantning paa et Klædebón.
Singak og Singapok, see under Singavok.
Singárpok, 1) *intr.* trykkes el. slaaes flad; giver sig ud til Siderne af Traadd

-Traadd el. Paatrykken 2) *tr.* fladgjør; trykker el. træder flad; slaaer flad.
singártorpok, *tr.*)
singartóïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse, naar det skeer flere gange: platter ud; slaaer det i Plader.
singartóïrsok, en Plattenslager.
singártugak, fladtrykt; slaaet i Plade.
singárpalukpok, *intr.* det plasker og giver efter under Fødderne (naar Jorden er blød at gaae paa.)
singárpaluk, hvilken Plasken!
Síngavok, 1) *intr.* er misundelig el. avindsyg. 2) *tr.* under en ikke noget med sig.
síngapok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
síngarsok, misundelig; avindsyg.
singanek v. singak, Misundelse; Avind.
Singek, 1) Skoe-Rem; Skoetvinde. 2) Spænde-Læder.
singérpok, *f.* 1) *intr.* binder sin Skoe-Rem. 2) *tr.* binder den paa en anden.
singérbik v. singivik v. singérnekot, et Skoespænde.
singérnek, Vristen paa Foden; oven paa Foden (hvor Skoeremmen bindes); Spændelæderstedet.
singernerdlukpok, *intr.* har ont over Vristen.
singerneriarpok, *intr.* har faaet Skade over Vristen.
singærpok v. ærsarpok, 1) *intr.* a) hans Skoe-Rem el. Skoespænde er løs. b) løser sine Skoe; løser sin Støvle-Rem over Vristen. 2) *tr.* a) løser Skoen, spænder den op. b) løser hans Skoetvinde; spænder hans Skoe op. Adla singærdlugo, at løse ens Skoetvinde.
singærserpok, *f.* *intr.* taber sine Skoe-Remmer.
singærupok,* *intr.* har ingen Remmer i sine Skoe; har tabt dem.
Singíkpok, *f.* 1) *tr.* a) klemmer noget (Skind, Rem, Klæde) imellem Hænderne el. Fingrene, for at trykke det Vaade deraf. b) afklemmer en Tarm sit Skarn paa samme Maade. 2) *intr.* afklemmes sin Væde el. sit Skarn paa ommeldte Maade.
singíksiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

singikkorpok, *tr.*) • singikkóïok, *intr.*) afskraber el. affiryger det.

Singípok, *t.f.* 1) *intr.* sættes el. er sat i Vand; skydes ned i Vandet (en Baad, som har været paa Land.) 2) *tr.* sætter den i Vand.

singítsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

singítsok, sat i Vandet.

Síngorpok, *intr.* er rød i Ansigt el. paa Hænder.

singortípok, *t.* 1) *intr.* bliver rød i Ansigtet; Blodet stiger ham til Hovedet (af Skræk, Skamfuldhed el. anden udvortes Aarsag.) 2) *tr.* gjør ham rød i Ansigtet (ved at skrække ham &c.)

singúdlorpok, *intr.* trykker sig paa Naturens Vegne.

singúdlortok, en som trykker sig paa Naturens Vegne.

singúnerpok, *f.* *intr.* trykker sig stærkt; spænder sine Kræfter stærkt an (ved at løfte &c.)

singunerbigàu, trænger sig stærkt derfor.

Singúdlorpok, see under næstforegaaende.

Singutigàu, *tr.* slaaer noget af Hovedet; kaster det hen i Vejr og Vind; tænker ej mere derpaa.

Sínik, Søvn.

sínikpok, *t.* *intr.* sover.

síniktok, en sovende.

sinikáte, en Medsover, helst *cum suff.* sinikatà, 1) hans Sovekammerad el. Sengekammerad. 2) Mand el. Hustrue. Sinikatíngoara nau? hvor er min lille Sovekammerad el. min lille Kone?

sinikatíksak, en at sove hos.

sinikatigeek, *car. sing.* Sovekammerader.

sinikatigeekpuk, *f.* *intr.* *car. sing.* ere Sovekammerader.

sinikatigàu, *tr.* har til Sovekammerad.

sinikbìk (*N.*) v. sinigvìk (*S*), 1) Sovested. 2) Seng. 3) Sengedyne, i *pl.* Sengeklæder. 4) Sengekammer.

sinikbilliorpok v. nigvilliorpok, *intr.* reder Seng; gjør Sovestedet tilrette.

sinigomatôk, søvnagtig.

sinigomatôvok v. omatokàu, *intr.* er søvnagtig; vil sove meget.

sinigomatôunek, Søvnagtighed.

sinikpakpok, *intr.* udsover; sover sit fulde Maal.

sinik-

sinikpârpok, *intr.* er henso-
vet el. død.
sinikpârtok, hensovet; død.
siniktarpok, *intr.* herberge-
rer paa et Sted; bliver
Natten over.
siniktáriarpok, *intr.* fahrer
et Sted hen at blive
Natten over.
siniktorbik, 2) et Herberge;
et Sted hvor man bli-
ver Natten over at so-
ve hos Fremmede. 2) et
Sovested i Marken; en
Jagtseng.
siniktáriarbik, det samme i
1ste Bemærkelse.
sinéksarpok, 1) *intr.* sover
ind. 2) *tr.* dysser i Søvn.
sineksáïok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.
sinéktorpok, *intr.* drømmer.
sinéktortok, en Drømmer.
sinektórau, *tr.* drømmer om
en el. noget.
sinektorirsak, den el. det man
drømmer om.
sinéktugak v. siníkto, en
Drøm.
siningajekpok, *intr.* sover
næsten; halvsover.
siningiekpok, *intr.* 1) kan
ej faae Roe at sove. 2)
er letsøvnet; kan ej so-
ve, hvor nogen lar-
mer; vaagner ved mind-
ste Lyd.
siningiegàu, *tr.* kan ej sove
for ham el. det som lar-
mer.
siningiektipok, *t. tr.*)
siningiektítsiok, *intr.*) for-
styrrer en i sin Søvn;
lader ham ej faae Roe
at sove.
sinióraarpok, *intr.* slumrer;
sover ikke ret.
sinissærpok, *intr.* kan ej faae
Søvn i sine Øjne; kan
ej mere komme til at
sove.
Sio, 1) Fronten; det som
er for til. 2) Forstavn.
Heraf:
síomut, 1) fremad; for-
lends. 2) paa Henrej-
sen.
siomúïnak, lige frem.
siomôrpok v siomukärpok,
intr. 1) fahrer frem ad;
stiler forud. 2) fahrer
fort (i den begyndte Stil-
ling.)
sioárpok v. siuarpok, *intr.*
1) er i forvejen; gaaer
el. fahrer foran. 2) fah-
rer frem.
sioártok, den som er forud
el. iforvejen.
sioêitsiarpok v. siuángoarpok,
intr. fahrer el. gaaer lidt
frem.
siuáïok, 1) *intr.* har nogen
for sig; gaaer el. fahrer
bag efter. 2) *tr.* har ham
for sig; lader ham fah-
re foran.
siuáirsok, den som gaaer
el. kommer bag efter.

siọak v. syʼọak, Fortand; Melketand.

siọrak (N.) v. syʼogak (S.), 1) det som er forud for en el. forved ham. 2) helst *cum suff.* den Egn uden for ens Bolig el. Land. Nunab siọráne, uden for Landet. Pâmiut syogǽnne umiarsoït iugerdlarsut, uden for Pâmiut vare endeel Sejlere. 3) det forreste af Ansigtet; det som rækker længst frem af Hovedet (saasom Næsen paa et Menniske; Snuden paa et Dyr; Nebbet paa en Fugl.)

siọrakípok v. syogakípok, *tf.* 1) har fladt Ansigt; er kortnæset. 2) er kortsnudet. 3) er kortnebbet.

siọrakítsok v. syogakítsok, 1) kortnæset; som har et fladt Ansigt. 2) kortsnudet. 3) kortnebbet. 4) især i Hunnen af den knortnebbede Edderfugl (*Anas spectabilis, foemina.*)

siọrartôk v. syogartôk, 1) langnæset; som har et udstaaende Ansigt. 2) langsnudet. 3) langnebbet. 4) især: Hunnen af den almindelige Edderfugl (*Anas mollissima, foemina.*)

siọrángerpok, *f. tr.* er el. kommer lige ud for el. midt ud fra noget. Umiarsoït siọrangerpátigut, Skibet seiler lige uden for os. Sekkérngub siọrangerpátigut, Solen skinner os lige i Øinene.

siọrángiupok, *intr.* det samme. Sekkinek siọrangiupok, Solen slaaer lige paa.

siọrángersimavok, *intr.* har el. faaer noget lige ud for sig.

siomíkpok, *intr.* og *tr.* har el. fører noget for ved sig.

siosíksok, langt forud; længe forestaaende.

sioupok, 1) *intr.* bringes el. bliver bragt i forvejen. 2) *tr.* bringer det i forvejen el. forud for det første (og vil bringe mere siden.)

siourfiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

siọutak, det som skikkes forud.

sioumiok, 1) *intr.* flytter sig forud. 2) *tr.* flytter det forud; bringer det hen i Forenden, som laae bag i Baaden.

sioumítsiarpok, *intr.* og *tr.* flytter sig el. det lidet forud.

siúdlek v. siúrdlek, 1) den første. 2) den som gaaer næst

næst foran; den næstforrige. Kaumatit siúdliáne, i næstforgangne Maaned. 3) i *pl.* siurdleet, de første; Forfædrene.

siúdlermik v. siúrdlermik, første gang.

siurdlerpâk, den allerførste.

siudlerâu v. urdlerâu v. ulerâu, *tr.* 1) har en for sig; gaaer bag efter ham. 2) har til den første el. udgjør det første deraf. Tauna nappartèjsa siurdleræt, det var den første af hans Tænder.

siudlíovok v. siurdlíovok, *intr.* 1) er den første. 2) er den fremmerste; gaaer først.

siurdlíursok, den forreste; den som gaaer foran.

siurdliupok, *tr.*)
siurdliursiok, *intr.*) gjør det først; tager den først; begegner ham først; kommer der først.

siurdliursak, det man gjør først ꝛc.

siulersorpok, *tr.*)
siulersóïok, *intr.*) 1) gaaer i forvejen for en for at vise ham Vejen; er hans Forgænger el. Vejviser. 2) foregaaer ham med sit Exempel.

siulersóirsok v. lersorte, 1) en Forgænger; en Formand. 2) et Exempel til Efterfølge.

siulersortigâu, *tr.* har ham til Forgænger el. Exempel at efterfølge.

siulítarpok, *tr.*)
siulitáïok, *intr.*) 1) fører sine Ord først frem; faaer Forordet; vil have det første Ord. 2) lægger en Ordene i Munden; siger ham, hvad han skal tale. 3) bruger en til Tolk; har Tolk for sig. 4) dicterer; tilsiger en, hvad han skal skrive.

siulitâupuk, *intr. car. sing.* de snakke hinanden i Munden.

siúnek, 1) det som er forved en. 2) det, som forestaaer en; det forestaaende. 3) Øjemed; det man agter at gjøre el. agter sig til. 4) Forstand; Begreb. Bruges helst *cum suff.*, deraf:

siórna (*N.*) v. siórnga (*S.*), 1) den el. det for ved ham. 2) det han har forestaaende. 3) *adv.* i Fior; forrige Aar.

siórnane v. siórngane, 1) forved ham. 2) tilforn.

siórngagut, det samme.

siórnæt, 1) det som er for ved dem. 2) de forbigangne Aar.

siórnænne,)
siornætigut,) for ved dem.
siúnevne,)
siúnevkut,) for ved mig.
siunévtine v. névtigut, for ved os.
siúnerne v. siúnekkut, for ved dig.
siunévsine v. névsigut, for ved eder.
siúniksak, 1) Fremtiden. 2) det som skal møde; den forestaaende el. tilkommende Skjæbne. Siuníksavut nællunætlăraut, det er uvist, hvad der i Fremtiden skal møde os. 3) det foresatte Maal; det man i sit Liv stiler til; Enden. Siúniksét isumaginiarŭk, tænk vel paa Enden. 4) Øjemed; det man agter sig at gjøre.
siunérsoagut, længe før ham.
siórngak, i Overgaar.
siórngak-siórngak, for tre Aar siden.
siórngago, ad Aare.
siórnaliok, *intr.* har været paa et Sted i nogle Vintre; er, skeet for nogle Aar siden. Heraf: *conj.* siórnalígame, i de forrige Aaringer; i de forbigangne Aar, og *subj.* siornalígune, om nogle Aar.
siornalítsak, overgjemt; fra forrige Aar.
siorngalítsiok, 1) *intr.* har noget overgjemt fra forrige Aar. 2) *tr.* har det overgjemt.
siornâvok, *intr.* er el. skeer først; gaaer først for sig. Heraf *conj.*: siornăumet, første gang.
siórngerpok, *s. tr.*)
siorngéiok, *intr.*) løber en anden i forvejen; kommer før han; vil være den første.
siornærupok, *intr.* bliver forvirret; hans Forstand staaer stille.
siúnerpok, *s. intr.* 1) er i forvejen. 2) er forestaaende. 3) er agtet; er Øjemedet, man stiler til.
siunerău, *tr.* har det i sit Hoved; har det til Øjemed.
siunerláut, en forudskeet Bestemmelse; noget foresat el. forud bestemt.
siúnekarpok, *intr.* og *tr.* 1) er noget bevidst el. er kyndig derom; veed deraf at sige. 2) har Begreb derom; fatter; begriber; forstaaer.
siúnekartok, kyndig; vidende; begribende.
siúnekangitsok, ukyndig; uden Begreb.
siúnekarnek, Forstand; Begreb.
siúnekangitsúsek, Mangel paa

paa Forstand el. Begreb.
siunéïok, *intr.*)
siuniúpok, *tr.*) forstaaer den; har ham i Tanke; mener det; staaer i Begreb derom. Iblit Pele niuvertok, piet siunäuba, uanga mersa Pele Kalálek siuniukallóarpara, nu mærker jeg først, at du taler om Peder Kiøbmand, og jeg havde derimod Peder Grønlænder i Tanke.
siunéïrsut, Kundskabs Middel; det hvorved man kommer til Begreb.
siunéïrsutigàu, *tr.* kommer til Kundskab el. Begreb derved.
siunérsiok, *tr.* 1) udforsker en; erkyndiger sig hos ham; adspørger ham; indhenter hans Tanker. 2) fatter; forstaaer; begriber; faaer Meningen af el. Indsigt i.
siunersirsak, den el. det, som forstaaes; fattet; begreben.
siunersirsâvok, *intr.* forstaaes; begribes; fattes.
siunersiksâvok, *intr.* er forstaaelig el. begribelig; kan fattes.
siunersiksâursok, forstaaelig; fattelig; begribelig.
siunersiórpok, *intr.* og *tr.* udforsker; adspørger en.
siunersiugak, udforsket; adspurgt.
siunersiugâvok, *intr.* udforskes; adspørges.
siunersiut, det man udforsker hos en; det adspurgte.
siunersiutigàu, *tr.* adspørger derom; udforsker hos en desangaaende; søger at faae Kundskab hos ham derom.
Sioak, Sioáïok, Sioárpok, Siomikpok og Siorak, see under Sio.
Sioràk, Sand.
siorkiarpok, *intr.* fahrer efter Sand.
siorkiak, den som henter Sand; en Sandgraver.
siorárpok, *tr.*)
sioráïok, *intr.*) strøer Sand paa Gulvet.
Sióravok v. syóravok, *intr.* gruer; er bange for noget forestaaende.
siórarsok, den som gruer for noget.
siórâu v. óragâu, *tr.* gruer for ham el. det.
siórirsak, den el. det man gruer for.
sióranek v. syóranek, Gruelse.
sióranak! Gru! hvor grueligt!

siorànarpok v. nakàu, *intr.* er gruelig.
siorànartok v. syorànartok, gruelig.
sioràsârpok, *tr.*)
sioraśâriok, *intr.*)
syoraśâïok,) 1) kommer en til at grue; indjager Skræk; truer. 1) advarer.
sioraśâut, 1) Trudsel. 2) Advarsel.
sioraśâutigàu, *tr.* 1) truer dermed; indjager Skræk derved. 2) advarer derved.
sioraśâgak, 1) truet, 2) advaret.
Siórna, Siórngak, Siórngerpok og Siōupok, see under Sio.
Sipperpok v. persorpok, *tr.*)
sipperśóiok, *intr.*) opskiærer noget for at rette det ved Synening.
sippivok, 1) *intr.* er revnet ud. 2) *tr.* revner ud.
Sirksak, see under Sìksak.
Sissamàk, 1) fire (see Gram. Cap. V. §. 3.) 2) den fjerde (naar det lægges til et *Singulare*, see Gram. Cap. XVII. §. 4. Not. 1.)
sissamagàu, *tr.* har til den fjerde; udgiør den fjerde.
sissamàt, 1) fire. 2) i *plur.* sissamâit, fire (lagt til et *Collectivum*); fire Flokke.
sissamánnik, fire gange.
sissamæ̂t, den fjerde.
sissamænne, for det fjerde.
sissamâvok, *intr.* er fire; bestaaer af fire; i *plur.* sissamâuput, de ere fire i Tallet.
sissamángorpok, 1) *intr.* a) bliver fire. b) bliver den fjerde. c) bliver Torsdag. 2) *tr.* deler det i fire; giør fire deraf. Heraf:
sissamángormet, i Torsdags; om Torsdagen.
sissaméngerpet, paa Torsdag; næstkommende Torsdag.
sissamáralik, en som har fire Koner.
sissamarârpok, *intr.* faaer fire.
sissamáriarpok v. riárterpok v. rirsarpok, 1) *intr.* seer el. giør fire gange i Rad. 2) *tr.* — ved ham.
sissamerpok, 1) *tr.* lægger den fjerde til. 2) *intr.* i *plur.* de blive fire i Tallet.
Sísse, Rævehule, i *plur.* sissit, en Brink fuld af Rævehuler.
sissekarpok, *intr.* har Huler (en Ræv.)
Sissèk, 1) Hærde, 2) Staal.
sissékpok, 1) *intr.* hærdes; er

er haard i sig; er hærdet. 2) *tr.* hærder Jern.
sissegak, hærdet.
sissâvok, *intr.* 1) er Hærde. 2) er Staal.
sissærpok, 1) *intr.* mister sin Hærde; er blødt i sig. 2) *tr.* stiller det ved sin Hærde; gjør det blødt i Ilden.
sissærupok, *intr.* er uden Hærde el. Staal; der er ej mere Staal for (en Kniv, Øxe el. Flintelaas.)
Sisserpok, *t. intr.* og *tr.* gjør dyb Rende el. Fure i noget; furer det.
sissérnek, en Fure.
sissigak, furet.
Sissorârpok, see under næstfølgende.
Sissôrpok, 1) *intr.* glider ned ad. 2) *tr.* glider ned deraf.
sissôrtok, nedgleden.
sissôrnek, nedgleden Snee el. Iis; Sneeskred; Iisskred.
sissorârpok, *intr.* 1) glider ned af en Bratning. 2) gaaer paa Skier.
sissorârtok, 1) den som glider paa Skind. 2) en Skieløber.
sissoräut, 1) det Skind, man glider paa. 2) i *dual.* sissoräutik, Skier.
sissoräurotit, Slæde. *A.*
sissuvok, *intr.* er udgleden.
sissuak, nedgleden Steen; Fieldskred; Steenskred.
sitsingavok v. sungavok, *intr.* er hæld og temmelig brat ned ad.
sítsorpok, *intr.* strækker sine Been ud (naar man før har siddet med dem krumme el. overkors.)
Sítserpok, 1) *intr.* a) trækker igjennem (Vand el. Sveed igjennem Klæderne.) b) er igjennemtrukken. Sitserkäunga àilamit, jeg er ganske gjennemsvedt. c) sier op og bliver staaende oven paa Iisen (Vand.) 2) *tr.* a) trækker igjennem det. b) sier op deraf.
sitsérnek, 1) det gjennemtrukne Vand el. Sveed. 2) det Vand, som er siet op og staaer oven paa Iisen (enten det saa er frossen igjen el. ej.)
sitserkígpok, *f.* giver op af sig igjen det man har faaet formeget (et Menniske, en Hund, en Flaske, som er fyldt for fuld.)
Sitsorpok, see under Sissôrpok.
Siúdlek, Siulersorpok, Siulítarpok, Siúnek, Siunerpok

pok, Siunérsiok, og Siurdlek, see under Sio.

Siûnak, see under Siût.

Siúrksuk v. syúrksuk, Susen; Brusen (af Vejr); Hvinen og Tuden i Luften.

siúrksukpok, *intr.* det suser og bruser i Vejret; det hviner og tuder i Luften.

siúrksuktok, susende; brusende.

siúrkse! hvilken Brusen!

Siursardlukpok og Siursarikpok, see under næstfølgende.

Siût, et Øre (Ørelæppen med alt tilsynevœrende Tilbehør.)

siumiksarpok, *intr.* og *tr.* lægger Øret til noget; lyder derefter.

siumio v. miursak, Øregehæng; Øre-Ring.

siumíovok, *intr.* det hænger i Øret.

siumiutârpok, *intr.* hænger noget i Øret.

siûnak, Ørebenet (det store rundhvelvede Been bag Ørelæppen.)

siûrdlukpok v. siuserrau, *intr.* har ont i Øret.

siurlárdlukpok, *intr.* er tunghør.

siursarikpok, *f.* 1) er lydhør. 2) lægger Øret til alt hvad der tales.

siutëitsok, 1) seenhørende; som ej hører, hvormeget man end taler til ham. 2) som agter ej, hvad der siges; som lystrer ikke.

siutigâu, *tr.* har en til Øre ɔ: til at sige sig hvad den hører.

siutikitsok, stumpøret.

siutitôk, 1) storøret; langøret. 2) et Slags Hornugle, (der synes at være *Strix Asio.*)

siutínguvok, *intr.* har Ørepine.

siutingunarpok, *intr.* er ufordragelig at høre.

siutisiortok, en liden Bilde, som Grønlænderne sige at være farlig, naar den kommer i Øret (*Tenebrio fossor.*)

siûterok, en Snegl; en Snekke (især: *Trochus grönlandicus; Tritonium Lapillus; Turbo grönlandicus* og *Nerita littorea.*)

siuterúrsoak, en stor Havsnekke (især: *Tritonium undatum, despectum, antiqvum, glaciale,* og *fornicatum.*)

siuterúngoak, en liden Snekke (saasom: *Tritonium clathratum, craticulatum* og *ciliatum.*)

siuterûrsak, en Snekkeligning; en bitte liden Snek-

Snekke (saasom: *Helix pellucida* og *nitida*; *Turbo Albulus*, *Trochus helicinus*; *Tritonium viridulum*.)

Siuterok, see under næstforegaaende.

Sîve, Længde; Varighed (neppe brugelig, uden i *Compositum*: Sívekarpok, *intr.* har Længde el. Varighed; varer noget.

sívilok, lang; langvarig; som tager lang Tid. Ikek sivisok, en lang Fjord. Okallùktùak sivisok, en lang Tale.

sivisovok, *intr.* er lang; varer længe; tager lang Tid.

sivisôk, meget lang el. langvarig.

sivisokâu v. sivisôvok, *intr.* er meget lang; varer særdeles længe.

sivisômik, længe.

sivirsúsek v. sivisursúsek, Længde; Langvarighed.

sivisutigâu, *intr.* og *tr.* er saa lang; varer saa længe som; har forholdsmæssig Længde el. Varighed dermed. Kannok sivisutigà? hvor lang er den? Tajma sivisutigâu, saa lang er den. Tauna sivisutigà, er saa langvarig, som den.

sivisutígirsok, af forholdsmæssig Længde mod noget; af Varighed med. Tajma sivisutigirsok, saa lang.

sivisutigirsomik, forholdsmæssig længe. Kannok sivisutigirsomik? hvor længe?

sivikípok, *tr. intr.* er kort; varer kort; tager liden Tid. Ikek sivikipok, Fjorden er kort.

sivikítsok, kort; kortvarig. Aursak sivikítsok, en kort Sommer.

sivikítsomik, kort; kortteligen.

sivikitsúsek, Korthed; korte Varighed.

s i v i t s ó r p o k, *tr.* gjør det over lang.

Sivekarpok, Sivikípok og Sivisok, see under næstforegaaende.

S i v k e r p o k, *s. intr.* fniser; kan ei holde sig for Latter.

Sôg, Ja. (*S.*)

sôrdle v. sôrdlíkiak, ja vist nok.

Sókak, Barde; Hvalbarde; det saa kaldte Fiskebeen.

sôkàlik, 1) en Bardefisk; en Hval, som har Barder. 2) den egentlige store Hvalfisk, hvoraf Fiskebenet

net faaes (*Balena Mysticetus.*)

ſôkiarpok, *intr.*)

ſókiok v. kéjarpok, *tr.*) ſkjærer Barder ud af en Hvalfiſk.

ſókiorpok, *intr.* arbejder i Barder; har med Fiſkebeen at beſtille.

ſôkartak, 1) Beenring om de grønlandſke Spande el. Kar. 1) Tøndebaand.

ſokartékſak, Baandſtage; Splitter til Tøndebaand.

ſôkarſerpok, *ſ.* 1) *intr.* lægges Baand paa; faaer Baand paa ſig (en Tønde; Ballie ꝛc.) 2) *tr.* lægger Baand paa den.

ſokarſéïok, *intr.*)

ſokarſerſórpok, *tr.*)

ſokarſiorpok, *intr.* og *tr.*) det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.

ſokartalliok, *intr.* gjør Tøndebaand.

ſokartalliorpok, 1) *intr.* det ſamme. 2) *tr.* gjør Baand tilrette og lægger dem paa Tønden.

Sókartak, ſee under næſtforegaaende.

Sokâu, ſee under Súna.

Sókodlek, en Ballierer, ſom fahrer til Sang- og og Dandſe-Lyſtighed.

ſokódlipok, *t.*)

ſokolliártorpok,) fahrer til ſlig Lyſtighed.

ſokóllavok, *intr.* ballierer; er til ſlig Lyſtighed, og i færd med at ſynge og dandſe.

ſokóllarſok, en Ballierer; ſom er til Lyſtighed.

ſokollâuarpok, *intr.* det ſamme (bruges af de døbte om Hedningene, ſom ſaaledes bære ſig ad.)

Sôngom, Ja. (S.)

ſôngoma, ja viſt.

Sorârpok, *intr.* holder op med noget (at gjøre, arbeide, ſpiſe ꝛc.); ender; ſlutter.

ſorârupok, *tr.*)

ſurârurſiok, *intr.*) 1) holder op dermed. 2) affiger; forſager; vil ej mere befatte ſig dermed. Ajortok ſorârudlugo, at affige det onde.

ſorârurſak, 1) det man har holdt op med. 2) det afſagte. 3) det levnte. i *plur.* ſorârurſæt, Levninger.

ſorâjavok, *intr.* er nær ved at holde op; er ved Enden.

ſorâlertorpok, *intr.* ſtandſer lidt i ſit Arbejde.

ſorârut v. rutikſak, 1) Slutning;

ning; Ende. 2) Afskeed; Farvel.

Sôrdlo, ligesom. Heraf den Talemaade: Sôrdlo kangäivna? Hvor lang er dog Tiden?

Sorojùk, see under Suna.

Sórsukpok, *intr.* og *tr.* anfalder; bestormer; løber ind paa en.

sórsuktok, 1) en Bestormer; en Anfalder. 2) i *dual.* og *plur.* a) Stridsmænd; Soldater. b) Bjørne og Hunde, som ere oppe at bides.

sórsuktúksak, en Soldat; en Stridsmand.

sorsútlarpok, *tr.* bestrider en stærkt; anfalder el. sætter an paa ham med Magt.

Sórtlak v. lek, en Rod, især i Sukkerrod* (Roden af den Urt *Tuglerunak.*)

sortlektórpok, *intr.* spiser Sukkerrødder.

sortlersiórpok, *intr.* søger efter Rødder i Jorden el. paa Bratninger hvor de voxe.

sórtliarpok, *intr.* gaaer el. fahrer ud efter Sukkerrødder.

sórtliak, den som er ude efter Sukkerrødder.

Sõügak, see under Saug-uak.

Sõuvok og Sua, see under Suna.

Suàk, Fiske-Rogn.

suaktorpok, *intr.* spiser Rogn.

súalik, en Fisk med Rogn.

súkiorpok, *intr.* koger Rogn.

suãursak, i *plur.* suãursæt, Gryn; Grød; Velling.

suãursartorpok, *intr.* spiser Grød el. Velling.

suãursiorpok, *intr.* koger Grød el. Velling.

Suákpok, 1) *intr.* skriger uden for, for at faae nogen ud; raaber ud. 2) *tr.* raaber ham ud; kalder paa ham, for at faae ham uden for. b) taler haardt til et Barn, som er utaalelig; taler til Ørene paa det. c) giver den en kort Bebrejdelse, som uventende har sjungen paa ham (bruges kun om Stridssangere, naar de rette forberedte Sangere have sluttet, og da en, som i Stilhed hjemme har forfattet en Sang om nogen til at opbyde ham, træder uventende frem dermed, derpaa den, der i Forsamlingen hører sig nævnt, sprin-

springer op og giver ham noget at løbe med for det første, til han bedre faaer belavet sig paa Svar en anden gang.) Suakiůk! lad ham dog vide, at du ikke er bange for at svare ham!

suagåvok, *intr.* 1) bliver raabt ud; kaldes uden for. 2) bliver tiltalt (et Barn.)

suårpok, *intr.* og *tr.* 1) skriger af fuld Hals til nogen for at faae ham til sig. 2) skriger til sine Hunde.

suårkåu, *intr.* gjør stærk Anskrig; skraaler overmaade.

suårpallukpok, *intr.* der gjøres Anskrig.

sualukpok, 1) *intr.* a) er el. gjør noget i høj Grad mere end andet. b) er el. gjør noget formeget. 2) *tr.* a) gjør formeget deraf med en el. noget; begegner ham el. det alt for stærkt. b) gjør det mere end en anden. Seglutigallunga sualukparma, du er den værste til at lyve om mig. 3) i *neg.* a) holder Maade. b) er ej den værste.

sualukåu v. lukpętlâkåu, *intr.* og *tr.* er el. gjør alt formeget (enten i ond el. god Forstand.)

sualůktok, 1) det som er for meget; overmaade meget. 2) umaadelig.

sualůngnek, Umaadelighed.

sualůngitsok, maadelig; ej formeget.

sualůnginek, Maadelighed.

sualůktomik v. lůngmik, 1) formeget; uden Maade. 2) mere end andet; meest. 3) overmaade meget.

sualugúpok, *tr.* gjør for meget ved en; bliver værre mod ham.

sualǒ v. lumigle, ja tilfulde; det var et sandt Ord; deri har du storret.

sualuktakállune, et *verb. def.* der neppe bruges uden i *inf. appl.* i alle Personer *adverbialiter:* det var og til gavns el. alt for grovt gjort; man kunde dog ej bruge Maade; ærligt, at Folk ej ville gaae en Middelvej.

suángavok, *intr.* 1) bliver fuld el. haard (f. Ex. et Fruentimmerbryst); modnes (en Byld); staaer udspendt som en Blære el. hovner (en Skade.) 2) fuser frem med sin Tale imod en; overfuser nogen; bruger en slem Mund; taler en barskt til.

suangavigàu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
suángarpok v. gariarpok, *intr.* skyder sig stærk i Væxten; løber i en Hast i Veiret (et ungt Menniske.)
Sualò, Sualúkpok, Suángavok, Suángarpok og Suârpok, see under næstforegaaende.

Súdlarpók, Sudlerpok, Sudlò, Sudluárpok og Sudluïtsok, see under næstfølgende.

Súek, Trækvind; Træk igjennem smaa Huller og Aabninger.
súe! hvilken Træk!
súerpok, *f.* 1) *intr.* det trækker; der er Trækvind el. utæt, saa Vinden har hemmelige Træk derigjennem. 2) *tr.* det trækker ind til en el. igjennem hans Klæder.
suerkàu, *intr* og *tr.* det trækker stærkt &c.
súersok, det som trækker; det Sted, hvor gives hemmelig Trækvind.
suersórsok, stærk Træk; et Sted, hvor gives, stærk Trækvind.
suérnarpok v. nakàu, *intr.* det forvolder stærk Træk gjennem Klæderne; det er alt for stærk Blæst at gaae i.
súdlarpok, 1) *intr.* a) fyger ind (Sneen.) b) tilfyges af Snee (Huusgang el. Ræveſælde.) 2) *tr.* fyger derind; tilfyger den.
sudlárnek, Fog; den indfygede Snee.
sudlarsimavok, *intr.* er tilfyget.
sudlartípok, *t.* *tr.* blæser Sneen derind (Vinden.)
sudlærpok, 1) *intr.* udfeies el. stilles ved den indfygede Snee (Huusgangen.) 2) *tr.* reenser den derfra; udfejer Sneen deraf.
sudléjarpok, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.
sudléjaut, • et Redskab at feje den indfygede Snee ud med, især: en Skrabe til dette Brug ved Rævefælder.
sudlò, det Hule i et Rør (f. Ex. i en Fjerpose el. i et Been.)
sudlolik, et Rør; enhver Ting, der er huul inden i el. pibet, som et Rør.
sudlortôk, 1) meget pibet el. huult; som har store hule Aabninger indvendig. 2) et Rør.
sudlortôvok, *intr.* har store hule Aabninger indvendig; er meget pibet.
sudliok, *intr.* 1) bliver huul (en Tand.) 2) faaer Vinger (en Fugl.)

sud-

sudliúnikpok, *t. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
súdliavok, *intr.* har Tandpine af hule Tænder.
súdliarsok, en som har hule Tænder og Smerte i dem.
sudlúngovok, *intr.* den hule Tand smerter; det gjør ont i den.
sudlortâk, et Øre. *A.*
sudlortâmikpok, *t. tr.* hører. *A.*
sudlortâmigak, det hørte. *A.*
sudlortâlerpok v. lersorpok, *tr.* indgiver; indblæser ham; oplyser; gjør tydelig for ham (bruges kun ved Hexerie, da Tornak siges at oplyse Hexemesteren om Tornârsuks Ord, at han kan forstaae dem.) *A.*
sudlokôt, 1) Marv i Renhjørningshorn el. i en Pennepose. 2) Skarn og Snavs i et Valhorn, Trompet el. Pusterør.
sudlokotéjarpok, *tr.* tager Marven el. Skarnet ud deraf.
sudluárpok, 1) *intr.* blæser; puster (med Munden.) 2) *tr.* a) blæser el. puster derpaa. b) puster det bort (med Munden); blæser det bort fra et Sted til et andet (f. Ex. Vinden — Sneen.)
sudluárnek, 1) Blæsen el. Pusten med Munden. 2) Vind; Blæst. *A.*
súlluk, en Vingefjer; en Pennefjer; i *plur.* sullu-it, en Fugle-Vinge, helst *cum suff.* sulluee, dens Vinger.
súllulik, med Vingefjere; en Vinge, som de store Fjer ej ere rykte af.
sullûrsak, en Beenfjer paa Enden af Harpuunstokken, kaldet Ernejnek; en Ernejnekfjer.
sullûrseksak, et stykke Been tjenlig til saadan Fjer.
sudlérpok v. lersórpok, 1) *tr.* sætter Fjer paa Enden af en Buepiil. 2) *intr.* den bliver forsynet med saadan Fjer.
sudluïtsok, i *plur.* sudluït-sut, et slags langt bruun Tang, som Grønlænderne spise.
sudluïtsortorpok, *intr.* spiser saadan Tang.
sudluïtsulliarpok, *intr.* er ude at samle saadan Tang til Spise.
sullorak, Snerten paa en Svøbe.
sullórkiok, *tr.* sætter Snert paa Enden af en Svøbe.
Suerpôk, see under næstforegaaende.

Suglùgaü, *tr.*)
suglúrfiok, *intr.*) synes at det er forlidet el. ikke forslaaer; forsmaaer det.
suglúgirſak, det som synes for ringe el. forsmaaes.
suglúrſirſok, en som agter det for lidet, han faaer; den som ej kan faae nok.
suglunárpok, *intr.* 1) det forslaaer ikke; der er ingen Forslag i; det rækker ikke til; er utilstrækkelig. 2) i *neg.* suglunángilak, det forslaaer; er tilstrækkelig; er ej at forsmaae.
suglunakàu, *intr.* er aldeles ingen Forslag i; det vil kun lidet forslaae; det rækker langt fra ikke til.
suglunártok, utilstrækkelig.
suglunarſúlek, Utilstrækkelighed; liden Forslag.
suglunángitíok, tilstrækkelig; som forslaaer.
suglunangitſúſek, Tilstrækkelighed; Forslag.

Suïkkâvok, *intr.* 1) gjør ingen Forfang; fortaler sig ikke; bliver ved sin egen Side og lader enhver med Fred. 2) er lovfast og tilforladelig; har ingen Meen; er i brugelig Stand (en Snøre; Liine ꝛc.)
suïkkarſârpok v. ſipok, *tr.* gjør den tilrette; sætter den i stand til Brug, saa man kan lide derpaa (Snøren ꝛc.)

Suïlârkevok v. lârlârpok, *intr.* forslaaer Tanker ne; fordriver Tiden.
suïlârkovok, *intr.* driver Tiden bort til Unytte.
suïlârkerſok v. kurſok v. lârſârtok, den som forslaaer Tankerne og søger Tidsfordriv.
suïlârkot v. lârſaut, Tidsfordriv; noget at forslaae Tankerne med.
suïlârkotigàu v. lârſautigau, *tr.* forslaaer Tankerne dermed; bruger det til Tidsfordriv.
suïlârkogoſukpok, *intr.* Tiden bliver ham lang; han vilde gjerne have noget til Tidsfordriv.
suïlârkogoluktok, den Tiden bliver lang; den som er forlegen med Tiden.
suïlârkogomatôk, den som er alt formeget for Tidsfordriv; en Dagdriver, som gider intet gjort.

Suïnne, Rævelugt.
suïnnipok, *tſ. intr.* der el. det lugter af Ræve.

Súkak, en Støtte i et Huus; Stolpe; Pille; Stive.

sunâuna? 1) hvad er det? 2) hvad er det for en Ting? 3) i *plur.* sôun okko? hvad er det for nogle?

suneivna? 1) hvad var det vi hørde? 2) hvad er hiint for noget?

sumêpok, *intr.* 1) hvor han el. det og er. Sumêkuma iblittôg tersanêssautit, hvor jeg og monne være, der skal du være med. 2) *interrog.* hvor er han, den, det? Sumêpit? hvor er du?

sumêtok? hvor han var el. hvor var han, den, det? Sumêtok tikinerpàuk? hvor mon han fandt ham?

sumérpiak? hvorsomhelst? paa hvad for et Sted? hvor just? hvor dog i al Verden?

sumímè? ja hvor? jeg veed ikke hvor?

sumíngmè? ja hvormed? jeg veed ikke hvormed? hvormed dog?

sumímme? jeg veed ikke hvorfra? ja hvorfra? hvorfra dog?

sumúmmè? jeg veed ikke hvorhen? ja hvorhen? hvorhen dog?

sukúmmè? jeg veed ikke hvorigjennem? ja hvorigjennem? hvad Vej dog?

sôrpiak? hvad just? hvilken just? hvilken er det egentlig?

sôrsoak, 1) noget stort. Sorsoarmik uzêma pissegallóaránga, jeg tænkte at faae noget stort af ham. 2) noget slemt. 3) hvad for en stor Ting?

sûngoak, 1) noget lidet; en ringe Ting; det som er af liden Værdie. Sungoamigloneet tunnissegallóarparma, du maae dog give mig noget, hvor lidet det saa bliver. 2) hvad for en liden Ting?

sorojùk v. jùrksoak, 1) Skarn; Snavs; en Ting, som er intet nyts el. værd. 2) ilde tilredt; besmidt og snavset. 3) noget man ej kjender, og maae være bange for at komme nær el. tage paa. Sorojùrksoang una? hvad mon det dog være for en Uting?

sorojûvok, *intr.* 1) er intet værd el. nyts; duer intet. 2) er ilde tilredt; er meget besmidt og tilsølet.

sôkarpok, *intr.* har noget, hvad det og er; i *neg.* sôkángilak, har intet.

sûngoakángilak v. sûngoærupok, *intr.* har hverken det ene eller andet; har aldeles intet el. ikke en Smule deraf.

suæ-

suærupok, *intr.* har gjort Ende paa en Ting; har ej mere deraf. Nekkimik suæruponga, mit Sælhundekjød er altsammen gaaet med.

suksak? hvortil? hvad er det bestemt til? hvad skal gjøres deraf? til hvad Brug?

suksâvok, *intr.* er bestemt til noget vist; i *negat.* suksâungilak, har ingen Bestemmelse; er ej bestemt til noget.

suksarâu, *tr.* har bestemt en Ting til noget; vil bruge det til noget; helst *interrog.* hvortil skal han bruge det? hvad gavner det ham?

sugâu, *tr.* 1) kommer en noget ved. 2) er i Slægt med en. Sugingilara, jeg kommer ham intet ved el. jeg er ham ej beslægtet. 3) hvad kommer han el. det ham ved? 4) hvor nær er han i Slægt med ham? Sugâiuk? hvad kommer det dig ved el. hvor nær er du i Slægt med ham?

sugeekpuk, *car. sing.* komme hinanden noget ved; ere i Forvandtskab sammen; røre hinanden noget paa.

sugeeksuk, *car. sing.* Forvandte; Paarørende; som komme hinanden noget ved.

sugirsak, en Paarørende el. Forvandt; den man kommer noget ved.

sugingitsak, den man ej kommer noget ved; en ubeslægtet.

sukutsia? hvor paa Lav? paa hvad Sted deraf? Sukutsia pinnerpa? hvor er hun smuk el. hvad er smukt paa hende?

sukutsiarle? men paa hvilken Side? Ja, hvor paa lav?

surdlek? hvilken af dem? (naar man har 2de eller flere at vælge imellem.)

sunâuba, 1) og just; og derimod. 2) hvad hører jeg? 3) og see! (et Ord, man bruger, naar noget skeer, man ej havde formodet.)

sôuvok, *intr.* 1) er noget, hvad det saa er. 2) *interrog.* hvad er det? hvilken er det? 3) i *negat.* sôungilak, a) det er intet. b) det er intet nyts. c) det er intet at frygte for el. lægge Mærke til.

sôursok, det der er noget el. noget ved at gjøre; noget at lægge Mærke til; mærkværdigt; betydeligt.

sõungitlok, unyts; uvigtig; ubetydeligt.
sõunerlok? hvad mon det dog var?
sukuluk, noget fælt el. afskyeligt.
sukuluærlarpok, tr. betager en Ting sin Fælhed el. Afskyelighed.
sukuluïtlok, den el. det som ingen Afskyelighed har ved sig; uden Fælhed; tækkelig; yndig.
sulliok v. sursiok, 1) intr. bestiller noget, hvad det saa er, helst interrog. hvad bestiller han? Sullirsok tekkogiga? hvad var det jeg saae ham bestille? 2) tr. bestiller noget for en anden. Sulliátit? hvad bestiller han for dig?
sulliak v. sursiak, en Forretning; en Gjerning; et Foretagende; det man bestiller, hvad det saa er.
sulliardu v. sursiardu, tr. gjør det til noget; gjør noget deraf, hvad det saa er. Amek sulliarissoàuk? hvad vil han gjøre af Skindet?
sulliarpok? intr. helst interr. hvad søger han? hvorhen tragter han? hvad stræber han efter el. gaaer hen til.
sulliniarpok, intr. beskjæftiger sig med noget; har noget at bestille; er sysselsat.
sullingisinnarpok, intr. er uden beskjæftigelse; bestiller intet.
sullinerpok v. neriok, intr. har vel noget at bestille; helst interrog. hvad mon han bestille?
sulliorpok, 1) intr. gjør noget, helst interr. hvad gjør han? 2) tr. a) gjør noget for ham, el. b) derved. Annorâk sulliorpà? hvad gjør han ved Skjorten?
sulliorbigàu, det samme i næstsidste Bemærkelse.
sulliugak, en Gjerning; det gjorte.
sursáërpok, t. intr. faaer intet; bekommer intet; kommer tomhændet derfra.
sursáërtok, den som faaer intet; den som kommer tomhændet derfra.
sursiorpok, intr. og tr. 1) hvad gjør han? 2) hvad jager han efter?
sussiok? intr. 1) hvad kjøber han? 2) hvad faaer han? 3) hvad faaer han at see?
sussiak, noget han har kjøbt, faaet el. seet.
sussiniarpok? hvad vil han kjøbe.

kussiniut, det man vil kjøbe noget for.
sussiniutigàu? hvad vil han kjøbe el. have derfor?
Atak tauna sussiniutigäiuk? hvad vil du kjøbe for den Sælhund el. hvad skal den koste?
susúrnipok? *t. s. intr.* hvad smager el. lugter det efter?
susúrpallukpok? *intr.* hvad lyder det efter?
sútorpok, *intr.* hvad spiser el. nyder han.
súvok, *intr.* 1) gjør noget, hvad det saa er; tager sig noget for. 2) skader noget; fejler noget. 3) faaer noget. Sungila? fik han intet? Nagga, sugallóarpok, âtamigloneet neitsimigloneek, Jo, noget har han faaet, men om det er en âtak eller en neitsek, veed jeg ikke. 4) siger el. vil noget. 5) *tr.* gjør en noget; siger noget til ham; vil ham noget. Sungilà, han gjorde ham intet. Dette Ord bruges helst *interrogative*, og kan da i sin Bemærkelse udstrækkes temmelig vidt, og være *Verbum auxiliare*, ligesom Piok, saasom: saa? hvad siger el. sagde han? hvad fejler el. fejlede ham? hvad? suauk, hvad gjorde han ved ham? sudlune? hvad stak ham? suvit? hvad skader dig? hvad vil du? sudluta? hvad gik dog af os? suvise? hvad have I i sinde? sungilæt? sagde de intet? syssavit? hvor skal du hen? hvad skal du? suviuk? hvad vil du ham? hvad har du med ham at gjøre el. paa ham at sige? suáfit? hvad gjorde han ved dig? hvorledes tog han imod dig? syssersok? ja, hvad kommer det derpaa an? hvad ligger der Magt paa? hvad da? det er ligemeget. sysségiga? hvad gaaer det mig an? hvad rager det mig? v. s. v.
sokàu v. sulerkàu, det samme, men i højere Grad at forstaae, især: 1) *intr.* fejler noget af Betydenhed. Sokà? hvad fejler ham dog, siden han skriger saa fælt? sokäit? hvad fejler dig dog? 2) *tr.* giør noget ved en. Sokâtit? hvad gjorde han dog ved dig?
sunérpok? *s. intr.* hvad mon han skade? o. s. fr.
suagog? hvad siger han? hvad var det han sagde? hvad sagde han dertil?

til? hvad er det, sagde han?
suamè, jeg veed ikke, hvad han siger; ja, hvad siger han.
suamigōg? nu, hvad sagde han vel dertil?
suánit? 1) paa hvad Kant el. Side? Suánit ukalerpit? paa hvad Side fik du Haren? 2) af hvad Aarsag? Suánit aſſaviuk? af hvad Aarsag elsker du hende?
Sunāuba, see under næstforegaaende.

Súnnerpok, *f. tr.*)
sunnérſok, *intr.*) foraarsager; er Skyld i; virker det; teer sig kraftig i en (til det gode el. onde.) Ajorungnærſok angekkub sunnerpà, Heremesteren har virket det ved sin Kuur, at han kom sig. Tokorſok angekkub sunnerpà, Heremesteren er ved sin slette Kuur Skyld i, at han døde.
sunnigak, den Virkningen gjøres paa.

Súngak, Galde.
sungárne, Galdesmag; Beeskhed; Bitterhed.
sungárnipok, *tſ. intr.* smager beesk el. bittert som Galde.
sungarnak, 1 *pl.* sungarneet, de bageste smaa Tarme i en Rype, som have en beeskagtig Smag.
sungarpallukpok, *intr.* er galdefarvet; er lysgrønt el. guult.
sungarpalluktok, galdefarvet; lysgrønt; guult.

Sungerpok, *ſ. intr.* er frimodig; er trøstig.
sungersárpok, *intr.* viser sig frimodig.
sungersórpok, *tr.*)
sungersóiok, *intr.*) sætter Mod i en; virker Frimodighed hos ham; trøster ham.
sungersòut, Trøst; det man har at trøste sig ved el. stole paa.
sungersoutâvok, *intr.* er at trøste sig ved el. stole paa.
sungersoutigàu, *tr.* trøster sig ved; stoler paa; er desaarsag frimodig.
sungersoutituarau, *tr.* stoler ganske derpaa; sætter alt deri; trøster sig allene derved.

Sungidlit, et krumt Been- el. Horn-Rør ved Blæren paa en Kastepiil.
sungidliſerpok, *ſ.* 1) *tr.* sætter et saadant Rør derpaa. 2) *intr.* bliver forsynet dermed (Blæren.)

Sung-

Sungiúpok, 1) *tr.* vænnes dertil; bliver det bevant. 2) *intr.* lader sig lære (Tingen, man vænnes til.)

sungiúrsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

sungiúrsak v. grûtak, det man vænnes til.

sungiursáipok, 1) *intr.* vænner sig til noget; lærer sig til. 2) *tr.* a) vænner en til noget. b) afretter; tæmmer (Hunde.)

sungiursáïok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

sungiursáut, det man vænnes til paa; Læreklud; Lærestykke.

sungiursautigâu, *tr.* 1) vænner sig til derpaa. 2) afretter dermed.

sungiúrsægak, 1) tilvant. 2) afrettet.

Sunôrsit, *car. sing.* Snuustobak.

sunôrsiforpok, *intr.* bruger Snuustobak; snuser.

sunôrsivik, Snuustobak.

Supikpok, *t.* 1) *intr.* gaaer af Vejen for en, at han kan komme frem; sættes af Vejen for noget, at det kan faae Luft el. Fremgang. 2) *tr.* sætter det af Vejen; flytter det tilside.

súpivok, 1) *intr.* Elven bryder igjennem og faaer Luft om Foraaret, naar Iisen for Mundingen løsnes. 2) *tr.* bryder den løs og skaffer Elvvandet Luft (Søevejret.) Kôk supivâ tâva, der er da nu bleven Aabning for Elven. 3) *intr.* og *tr.* blæser paa (Ilden); puster derpaa; opblæser el. oppuster den (med Mund el. Puster.)

supuvok, *intr.* og *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

súpinek, en Vandsluse el. Elvfos om Foraaret, naar Elven formedelst Iisens Løsning faaer Luft; Vandflod; Vandskyl.

súpirsak, det man puster paa.

supûpok, *tr.* 1) driver Laxen ned (Elven, naar den aabnes.) 2) Vandskyl støder an derpaa.

súput, en Puster; en Blæsebælg.

Surdlek, Surſáerpok og Suvok, see under Suna.

Syanék, en Klokke; noget som kan klinge.

syanerpok, *t. intr.* 1) den klinger el. ringer (Klokken); det giver Klang fra

fra sig. 2) det klinger el. synger i Øret.
syanértok, det som klinger; klingende; en Klokke som slaaer.
syanâk, Klang; Klokke-Lyd.
syanârpok v. nârtarpok, *intr.* det lyder efter Klokke-slag; Klokken slaaer el. ringer.
syanârikpok, *f. intr.* har en skiøn Klang: lyder smukt.

Syeppok, 1) *tr.* a) steger; syder, b) afsmelter (Spæk el. Fit, saa Finnerne blive tilbage.) 2) *intr.* a) steges; sydes. b) afsmeltes.
syêrsiok, *intr.* steger; braser.
syêttok, det som steges el. brases.
syârtak, stegt; Steg.
syêbbik v. syêtsivik, Stegepande; Bradpande.
syêlliok, *intr.* afsmelter Spæk og Fitslommer el. Tranen og Fittet deraf.
syelliak, det afsmeltede Tran el. Fit.
syellivik, en Smeltekjedel (til Spæk el. Fit.)
Syoak, see under Sio.
Syóravok, see under Sioravok.

Sækkiek, Brystet; Bringen (udvortes); i *plur.* sækkirsæt, en af Brystsiderne, som bestaaer af flere Dele. Atab sækkia, en Sælbringe. Atab sækkee, det halve af et Sælbryst.
sækkiegut, Brystsmyning; Brystprydelse ved tverløbende Striber indsyede i Skindet.
sækkieminek, et Stykke af Brystet; et Bryststykke af et Dyr.
sækkirserrâu v. sérrivok, *intr.* har ont over Brystet; har Brystværk.
sækkirsekpok, *intr.* har faaet Brystet til Deel, som den der først skiød i Søedyret.
sækkiegíksarpok, *tr.*)
sækkiegiksáïok, *intr.*) helbreder nogen for Brystværk.
sækkiegiksaut, Brystdraaber; Medicament for Brystet.

Særbsak v. særvsak v. sërpsak, i *plur.* særbsæt, 1) Søedyr (Hvalfisk, Sælhund el. Vinhiarning) som kommer op i et Jisvog, og bliver eftersat af Fangerne. 2) Søefugl (Alker), som drives paa Land for siden at gribes.

des. 3) Fisk (Ørreder), som drives i en Bugt inden for en Dæmning, for at falde tørre i Ebbetiden.

særbsarpok, 1) *intr.* a) faaer et Søedyr paa ommeldte Maade ved at slaae Piil i det fra Bredden af et Jisvog. b) træder frem; gaaer frem fra Brixen paa Gulvet. 2) *tr.* sætter (Maden) frem paa Gulvet.

særbsarterpok, *t. intr.* det samme i 2den Bemærkelse.

særbsartertok, den som træder frem paa Gulvet.

særbsartipok, *t. tr.* fører en frem; fremstiller ham.

særbsarniutigâu, *tr.* træder frem for en anden el. i hans Sted.

særbsarbigâu, *tr.* gaaer frem paa Gulvet til en.

særbsartorpok, *intr.* spiser det, som er fanget paa ommeldte Maade.

særbsavigâu, *tr.* sætter Mad frem paa Gulvet til ham.

særbsægak, fremsat Spise.

særdsâuput, *car. sing.* Dyrene stimle sammen i Jisvoget el. drives sammen paa ovenmeldte Maade.

særbsiok, *intr.* driver Fugle el. Fiske for sig ind i en Bugt, for at faae hine paa Land og disse inden for en Dæmning, og siden des lettere fanges.

særbsinek, en saadan Maade at fange Fugle og Fiske paa.

særbsirsok, *i plur.* særbsirsut, de som drive Fugle el. Fiske for sig paa saadan Maade.

særbsiarpok, *intr.* er paa Fangst efter Søedyr ved Jisvoge.

særbsiak v. -siartok, den som er paa saadan Fangst.

Særivok, *intr.* tærer; rinder; sier ud (Vædsken af en Hævelse uden Aabning el. Vandet af et Kar gjennem heelt Træe.)

særinek, det som tærer el. sier ud.

Særpok, *s. intr.* Munden løber i Vand paa en.

Særsernek, opsvollen Jis paa en Elv.

særsernerpok, *intr.* Jisen svolner op paa Elven.

 T.

T.

Tà! Hys! Tys! Stille!

tà-asit v. tà-asin-à! vil man vel høre! Hør kun engang til ham!

Táblo v. taublo, en Hage.

tablorut, helst i *plur.* Hage-Syening; de sorte under Huden indsyede Striimer paa en Qvindes Hage.

tabloruſérpok, *ſ.* 1) *intr.* er syet paa Hagen. 2) *tr.* syer hende paa Hagen.

taublotôk, storhaget; spidshaget.

Taggarikpok og Taggit, see under Táïok.

Taguſarpok, *intr.* og *tr.* seer til; har Øje med; seer efter. Kajak taguſarùk, see engang efter Kajakken.

taguſùk v. sungæ! see engang, hvor han staaer og maaber!

taguſængaunà! see engang ham! see her til denne! nej, see engang!

Tàjma, saaledes; paa den Maade (er et Slags *Relativum* til *Demonstrativum* Ima.)

tajmamẽ, ja saa; du traf det.

tajmáëpok v. mäipok v. mâpok v. tejmẽipok, *t. intr.* a) er saaledes. b) er som den var; er ved det samme (f. Ex. en Syg.) c) er som han vilde; gaaer, som han vilde have det. b) gaaer som det kan, og ikke som det burde. e) bliver som det er; gjør ej mere ved; slaaes af Hovedet. Tajmäiſſavok tauna, jeg vil ikke bryde mig mere om ham el. derom; han faaer at gaae sin egen Vej. 2) *tr.* gjør saaledes ved en. Heraf:

tajmâkile! lad det saa være el. saa gaae! vel saa!

tajmâkuſikile! ret brav, at det saa gaaer til! lad ham kun saa gjøre! det er ligemeget! det er det samme!

tajmáëtok v. mäitok v. mâtok, 1) saadan. 2) den som er ved det samme. Tajmáëtok kemekpara, jeg forlod ham i samme Tilstand.

tajmáẽſerpok, *ſ.* 1) *intr.* skeer saaledes; gaaer saaledes til. 2) *tr.* gjør saaledes ved; begegner saaledes.

taj-

tajmaëtipok, *tr.* 1) lader blive som han el. det var. 2) slaaer af sine Tanker; begiver det.
tajmäitomik v. máëtomik v. tejmëitomik, derfor; desaarsag.
tejmëitok, dog alligevel. Umneet pissungneng ajorponga, tejmëitok illäissaunga, skiønt jeg kun er slet tilfods, vil jeg dog alligevel følge med.
tajmäilliok v. mâliok, *intr.* gjør saaledes; bærer sig saa ad.
tajmäilliorpok v. mâliorpok, 1) *intr.* det samme. 2) *tr.* gjør saaledes med, el. mod nogen; begegner ham paa den Maade.
tajmak! 1) saa! det er nu ei mere at tænke paa; borte var og blev det. 2) bruges det og hængt efter Tâva, saaledes: tâva-tajmak! nu kan man skyde en hvid Pind derefter; nu har man seet deraf, hvad man kan vente denne Gang.
tajmäina! borte bliver han!
tajmâinak, kun saa; blot saaledes, og ej anderledes.
tajma-aglæt v. tamâglæt, kun saa; saa alleneste; ikke mere.
tajmardluïnak, just saa; lige paa samme Maade; for al Verden saa; livagtig saaledes.
tajmáne, da; paa den Tid (forbigangen.)
Tàika, see under Ika.

Täïok, *intr.* og *tr.* 1) nævner (en Ting el. ens Navn.) kalder saa og saa. 2) beder en gjøre noget for sig; anmoder ham; taler ham til, naar man vil have noget gjort. Täïsinnanga, kalt mig kun til, naar du vil noget. 3) erindrer ens Navn; bringer ham paa Tale; taler om ham. Ipeksigame taïgallóarpáutigit, vi have just talt om dig i disse Dage.
täïrsarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer ofte.
täïrsiok, *intr.* det samme, især: siger hvad man vil have el. hvad der skal gjøres; udnævner; bestemmmer.
tajniarpok, *intr.* og *tr.* paakalder; anraaber.
täïrsak, 1) nævnt. 2) ombedet at gjøre noget; anmodet.
täïrsâvok, *intr.* 1) nævnes. 2) ombedes; bliver anmodet.
täïrsut, en Eed.
tággarikpok, *f. intr.* vil altid have Tjener for sig

 el.

el. Opvartning af andre; gider selv ej gjøre noget.

taïgérdlukpok v. tæggardlukpok, *tr.* nævner noget fejl; siger det galt ud; taler det forkeert.

taggit, det man beder en gjøre; det man giver ham at bestille.

tajnekarpok, *intr.* nævnes; kaldes; heder.

taïnek, i *plur.* târngit, Bebrejdelsen; det man nævner el. siger om en i en Stridssang. Táïnaka, mine Bebrejdelser.

tajniorpok, 1) *intr.* giver Bebrejdelser fra sig. 2) *tr.* bruger det til Bebrejdelse; bebrejder en det.

tajniorbik, den man giver Bebrejdelser.

tajniorbigâu, *tr.* giver en Bebrejdelser; kaster ham noget i Næsen; bebrejder ham.

(Disse 4 sidste Ord bruges kun i Stridssange.)

taïksâvok, *intr.* lader sig nævne el. udsige, deraf bruges især: *negat.* taïksâungilak, staaer ej til at nævne; lader sig ej udtale; er uudsigelig.

taïksâungitsok, uudsigelig; unævnelig.

tajnerdlukpok, 1) *intr.* taler ilde; nævner det, som ont og usømmeligt er; bruger uanstændige Ord. 2) *tr.* a) nævner det ilde. b) misbruger det i sin Tale. c) beder en gjøre det, som ont er; viser ham i onde Erinder.

tajnerdlûngnek, ond Tale; slem Snak; usømmelige Ord.

táïorpok, *intr.* og *tr.* 1) nævner en Ting flere Gange. 2) benævner. 3) nævner op, det ene efter det andet.

taïórnek, 1) en Benævnelse; Navngivelse. 2) en Stavelse.

táïugak, benævnt.

taïût, Navn; det hvormed noget benævnes.

taïûtekarpok, *intr.* benævnes; kaldes.

taïûtilik, benævnt; navngiven; med Navn. Imáëtomik taïûtilik, som nævnes saa.

Tajniorpok og Táïorpok, see under næstforegaaende.

Tåk, 1) Mørke. 2) Norden. *A.* I denne Bemærkelse siges dog snarere: tarub tungâ, ɔ: Mørkets Kant.

târmio, en som boer el. sidder i Mørket.

târmîdvok, *intr.* er el. boer i Mørket; er i Skyggen; overskygges.
târsoak, 1) det store Mørke; Bælgmørke. 2) Jord. *A.*
târsoarmio, Jordvært; Rødder. *A.*
târpok, 1) *intr.* er mørkt. 2) *tr.* gjør mørkt for en; skygger for ham; staaer i hans Lys.
târtok, mørkt; det som er mørkt el. hvor der er mørkt.
târtórsoak, 1) meget mørkt. 2) Helvede.
târkâu v. târsôvok v. târtórsôvok, *intr.* er meget mørkt; er bælgmørkt.
târtulliok, *intr.* gjør noget i Mørke.
târtulliak, en Mørkets Gjerning.
târsârpok, *intr.* er Tusmørke; er i Skumringen.
târsiok, *intr.* bliver mørk; mørknes.
târsiórpok, *intr.* gaaer i Mørket; fahrer i Mørke.
târsirsupok, *tr.* Mørket overfalder el. kommer paa en.
târutærpok, 1) *intr.* gaaer af Lys. 2) *tr.* — for en.
tâlerpok, *f. tr.* overskygger; beskygger.
tâlut v. lutak, 1) i Almindelighed: et Skjul el. noget der trækkes for, at der kan blive mørkt. 2) i Besynderlighed: et Gardin; et Omhæng; et Slør; et Skjermbret.
tâlutèksak, noget til Skjul.
tâlytærpok, *f. tr.* trækker Skjul for; trækker Gardin el. Omhæng for; skjuler for noget.
tárak, 1) Skygge. 2) Skyggebillede el. lignende Syn efter en; Varsel; Gjenfærd. Isersimavotit, mersa sillame tekkogivkit, taret pinerpok, du er inde og jeg saae dig ude, det har vel været dit Skyggebillede. 3) Sjelen el. en en Deel deraf. *A.* 4) man siger og: a) tarab tungâ, Skyggesiden. b) tarâne, i Skjul for det el. paa den anden Side deraf.
tárakarpok, *intr.* 1) har Skygge; giver Skygge fra sig (en fast Ting.) 2) foraarsager Skygge (Solen.)
táralik, det som giver Skygge fra sig.
táralikkisâk, en Rokkefisk. (*Raja fullonica.*)
tárajok, en Hexemester, (saa kalder han sig selv og andre ham ved hans Hexerie; fordi det skeer i Mørke.)

tara-

taˈajórpok, *intr.* heder i Mørke; øver sit Hexerie.

taˈarsórpok (*S.*) v. taˈartorpok (*N*), 1) *intr.* a) speiler sig. b) spaaer af en Spand Vand (en Angekkok.) 2) *tr.* seer den el. det Ting i Vandet.

taˈarsórbik, Spanden med Vandet, hvóraf der spaaes.

taˈarsôut (*S.*) v. taˈartôut (*N*), 1) et Speil. 2) den el. det, som en Angekkok seer i Vandet, ved at spaae deraf.

taˈarsóutigâ, *tr.* 1) speiler sig deri. 2) seer den el. det i Vandet; spaaer det el. derom af Vandet.

tárípok, *tf.* 1) *intr.* a) kommer i Skjul bag noget. b) gaaer ned (Solen.) 2) *tr.* a) kommer i Skjul for en anden ved noget mellemkommende. Tuktub taripátigut, Rheensdyret kom i Skjul for os. b) gaaer ned for en (Solen.) Sekkérngub taripátigut, vi have mistet Solen.

taˈilerpok, *f. tr.* kommer i Skjul el. Skjuler sig derfor.

taˈilikavók, *intr.* er snart oppe og tilsyne, snart nede og i Skjul bag Bølgerne (et Fahrtøi.)

taˈivik v. taˈartak, et Skjul el. Skuur at gaae bag for nogen, som man ej vil sees af.

taˈivigâu v. taˈartarâu, *tr.* kommer i Skjul der bag.

tárksak v. tarksângoak, 1) det sorte paa et Fjeld, naar det øvrige er bedækt med Snee; en mørk Bratning, som ingen Snee kan hvile paa. 2) noget som rører sig paa slet Mark el. stille Hav, og man seer langt fra, som ganske lidet (Dyr, Menniske, Baad.)

tarksâvok, *intr.* 1) er sort og mørkt i de ellers hvide Fjelde. 2) er dunkelt og saa langt borte, at det kun er tilsyne, som smaa sorte Plette, der røre sig.

Takàk, en Blod-Aare.

takârsiok, *intr.* føler efter Aaren; finder hvor den ligger.

takarsiórpok, *intr.* og *tr.* aareladet.

takarsiût, et Aareladejern; en Sneppert.

takarsiortípok, *t. intr.* lader sig aarelade.

Takamórpok, *intr.* plum-

plumper i Vandet, saa det giver en huul Lyd (f. Ex. en Steen, man slaaer ned i Vandet el. en Aare, som med hele Bladet efter Fladen slaaes ned.)

taramôrpok v. tellamôrpok, det samme (om Konebaadaaren.)

takamórtipok v. taramôrtipok, *t. tr.* plumper saaledes med Steen el. Aare.

takamórtarpok, *intr.* plumper med Steen i Vandet.

taramôrtarpok v. tellamôrtarpok, *intr.* roer paa en vis Maade, da hver andet Aareslag er plumpende og af alle Kræfter, hver andet sagte.

takamirsârpok, 1) *intr.* plumper med sin Kajak-Aare i Vandet (enten for at skrække et Sædyr, eller for at kalde nogen til sig, naar man er ved Strandbredden, eller for plaisir.) 2) *tr.* plumper for hans el. dens Skyld.

takamirsarbigâu, *tr.* det samme i sidste Bemærkelse.

takamirsautigâu, *tr.* plumper med sin Aare i Vandet derfor.

takamugak (N), Remme-Sælen; Haverten (*Phoca barbata*)

Takkfkpok, *t. intr.* er urolig i sit Sind; har Uroe i Samvittigheden; græmmer sig over sin Opførsel. 2) holder sig tilbage med noget; er undseelig ved at komme frem dermed. 3) i *neg.* takkíngilak, a) Samvittigheden tier hos ham (skiønt han vel havde at være urolig over.) b) viser sig frimodig til noget.

takkíktok, den som har en urolig Samvittighed el. er i urolige Tanker.

takkíngnek, en urolig Samvittighed; Uroe i Sindet.

takkíksut, det man har en urolig Samvittighed over.

takkiksutigâu, *tr.* har Uroe i Samvittigheden derover.

takkiksutíksakarpok, *intr.* har noget paa sin Samvittighed; i *negat.* har intet paa sin Samvittighed el. at blive uroelig og græmme sig over.

takkiksutærupok, *intr.* faaer Fred i sin Samvittighed.

takkíksutærunek, Fred i Samvittigheden.

takkiksutærutipok, *t. tr.* skaf-

skaffer Fred i Samvittigheden; gjør rolig i Sindet; bringer til Sindsroe.

Takíkſorpok, *intr.* og *tr.* stjeler sig paa et Dyr ved at komme i Skjul bag noget, og saa komme det ganske nær.

takíkſortok, den Jæger, som saaledes kommer bag paa et Dyr ved at gaae Omvej i Skiul bag noget.

takíkſugak, det Dyr man paa denne Maade stjeler sig paa.

Takkoak, Rejseproviant; Vejmad.

takkoékſak, noget til Rejseproviant.

tåkkoårpok, *intr.* har Rejseproviant med sig; er forsynet med Vej-Mad.

takkoarâu, *tr.* har det til Rejseproviant.

takkoarbik v. takkôut, en Madpose; Madkurv; Vadsæk; Rejsetaske.

takkurſipok, *t. tr.* giver en Proviant med paa Rejsen.

takkurlírſarpok, *intr.* forsyner sig med Rejseproviant.

takkurſiupok, *tr.* giver det med som Rejseproviant; provianterer dermed.

Tákparpok, *intr.* bliver viid oven el. neden; bliver rummeligere i den ene Ende, end den anden.

tákpangavok, *intr.* er viid og rummeligere oven el. neden (f. Ex. en Kiole, der nedentil staaer ud til Siderne.)

tåkpangarſok, viid oven el. neden; rummeligere i den ene Ende, end den anden. Keblertok takpangarſok, en Tragt. Ervngufek takpangarſok, et Spidsglas.

Takpikpok, see under Tekkovok.

Tâkpok, 1) *intr.* og *tr.* trækker det ene Klædebon ud af det andet (f. Ex. Underpeltsen af Overpeltsen; Strømper af Støvler.) 2) *intr.* trækkes saaledes ud, det yderste fra det inderste. Kamikka tâglik v. tâglugik! lad Strømperne tages ud af mine Støvle!

tâkſiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tâktok v. tâktak, udtrakt el. afklædt saaledes.

Takſårpok, *intr.* Søen bryder over ved Stranden, naar den er urolig,

lig, og finder, ingen Modstand; er Vand-flod; Vandet gaaer over paa lave Steder.

takſârtorpok v. takſârmiſâr-pok, *intr.* det ſamme, naar det ſkeer eengang efter den anden.

Taktârpok, *intr.* Van-det ſkulper mod Jiſen og giver Larm fra ſig.

taktârpallukpok, *intr.* det er en Larm af Søebrud mod Driv-Jiſen; det larmer i Søen af Sqval-pen paa Jiſen.

Tâlerpok og Tâlut, ſee under Tâk.

Tamadlek, ſee under Ta-márme.

Tamâglæt, ſee under Taj-ma.

Tamakangilak, Tamákavok, Tamakè, Tamakérpok og Tamápok, ſee under næſt-følgende.

Tamárme, han ganſke; hun, den, det ganſke; al; alt; i *dual.* tamángmik, alle begge; begge to; i *plur.* tamármik, a) alle. b) alles.

tamât, ham, hende ꝛc. gan-ſke; altſammen; i *du-al.* tamángnik, dem beg-ge to; dem alle begge; i *plur.* tamáſa, dem alle; alleſammen.

tamármа, jeg el. mig gan-ſke.

tamárpit, du el. dig ganſke.

tamáuta, vi el. os alle.

tamáuſe, J eller Eder alle v. ſ. v. (ſee Gram. VII Cap. §. 5, 3.)

tamárput, vor ganſke; alt vort.

tamártik, J 2des ganſke.

tamárſe, Eders ganſke; alt eders.

tamát, adſkilligt; allehaan-de.

tamánne, 1) i alle; hos al-le. 2) i adſkillige.

tamánnik, 1) dem alle (ſee Gram. *l. c.*) 2) med dem alle. 3) med adſkillige.

tamánnit, 1) allevegne fra; fra alle. 2) fra adſkilli-ge; fra en og anden.

tamánnut, 1) til alle. 2) til alleſider. 3) til adſkil-lige; hid og did.

tamátigut, 1) allevegne; paa alle Steder. 2) hiſt og her; adſkillige Ste-der.

tamardluïnak, det aldeles; altſammen; det ganſke alt.

tamárſoak, det ſtore gan-ſke; den heel og holden.

tamardluïnæt v. tamárſoït, de el. dem alleſammen.

tamardluïnarmik v. tamár-ſoar-

soarmik, de allesammen; alle tilhobe.

tamardluïnasa v. tamarsoïsa, dem allesammen; dem alle tilhobe; den hele Samling; alle uden Undtagelse.

tamāinak, et og alt; det ganske og aldeles.

tamāinarsoarmik, alle uden Undtagelse.

tamádlek, en Harpuunstok, som ligner en Unak deri, at den har ingen Beensier i Enden, men dog har Kastetræe, som en Etnejnek, altsaa er ligesom noget af alt.

tamákavok, *intr.* skyder til alle Sider, over og under; er uvis i sit Skud (en Flint.)

tamakangilak, *tʃ. intr.* har intet paa sit Legem; er ganske nøgen.

tamakangitsok, blot; med bare Krop; ganske el. splitter nøgen.

tamakè, Landvind forskiællig efter Fiordens Strøg, især: Nordost; Nord-Nordost; og Østen til Norden.

tamakéïok, *intr.* blæser saadan Landvind, Nordost 2c.

tamakérpok, *ʃ.* 1) *intr.* i *sing.* han ganske kommer el. gjør el. vederfares noget; i *plur.* de alle tilhobe kommer 2c. Tamakérdlunga ôlikponga, jeg skielver over mit hele Legeme. Tamakérput nalegiartordlutik, de som allesammen til Prædiken. 2) *tr.* i *sing.* tager el. gjør ved el. behandler det ganske, i *plur.* dem alle tilhobe. Tamakissapara orksok, jeg skal tage alt Spækket el. det hele Stykke Spæk. Tamakérdlugit tunniaka, jeg gav dem alle bort uden at beholde nogen for mig selv.

tamápok v. tamalliorpok, *intr.* vil baade det ene og det andet; er vegelsindet; kan ikke blive enig med sig selv; har mangehaande Tanker; veed ej hvad han skal beslutte sig til; siger eengang saa og en anden gang saa; vakler.

tamátok, vaklende; vegelsindet.

Támmarpok, 1) *intr.* a) mistes; bliver borte; kastes bort; forlores. b) gaaer fejl; løber el. fahrer vild. c) tager fejl; fejler; forseer sig. 2) *tr.* mister; forlorer; kaster bort.

támmartok, 1) mistet; forloren.

loren. 2) vildfarende; fortabt.
támmægak, det samme i 1ste Bemærkelse.
támmarnek, 1) Forliis; Misten. 2) Vildfarelse. 3) Fejltagelse; Forseelse.
tammáïok, *intr.* og *tr.* 1) forlægger noget; veed ej hvor man har lagt det hen. 2) gaaer vild af noget (f. Ex. en Vej.) 3) taber af Syne (i Taage); veed ikke, hvor en er bleven af el. fahret hen.
tammáïrsak, 1) forlagt. 2) tabt af Syne.
tammartarpok, *intr.* begaaer Fejl; forseer sig.
tammartarnek v. tammartàuzek, begangen Fejl; Forseelse; Vildfarelse.
tammãupok, *tr.*)
tammãursiok, *intr.*) tager en fejl Ting; tager det, som hører en anden til, isteden for sit eget.
tammãutak, en fejltagen Ting.
tammája, Fejlagtighed; Tilbøjelighed til at fejle.
tammajuïpok, *tr. intr.* 1) tager aldrig fejl. 2) bliver aldrig borte.
tammajuïtsok, 1) den som aldrig tager fejl. 2) fejlfri; som aldrig forseer sig. 3) det som aldrig bliver borte; især: noget, som man gjemmer nøje paa og lader ej komme fra sig.
tammajuïtsugàu, *tr.* gjemmer nøje paa en Ting, som han ej vil miste; lader den ej komme fra sig.
tammavíkpok, *t.* 1) *intr.* bliver borte med alle; mistes gandske. 2) *tr.* mister med alle; kaster noget bort, som man aldrig faaer igjen.
Tamât og Tamàt, see under Tamárme.
Tamérsa, see under Mersa.
Tamoarpok og Tamolúkpok, see under næstfølgende.
Tamórpok, *intr.* og *tr.* tygger paa noget med Kindtænderne.
tamoárpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer flere gange i Træk.
tamoávok, *intr.* 1) er gumlende; er i Færd med at tygge. 2) tygger Drøv.
tamolúkpok, *intr.* har gjerne noget at gumle paa.
tamolúktok, den som gjerne har noget at gumle paa. Tamoluktungoanguna! altid skal man see ham gumlende.
tamorosukpok, *intr.* gad havt

havt noget at tygge paa; har Appetit.

tamorosüngnak! ach, hvem der havde noget at tygge paa el. spise.

tamorosángnek, Appetit; Spiselyst.

tamugak, 1) det man tygger el. gumler paa. 2) Skraa i Munden. 3) Drøv.

tamugéksak v. moægéksak v. moatuéksak, 1) noget at gumle paa. 2) et Tyggeskind (et Sælskind med Spækket vedhængende; et Helleflynderskind og saadant.) 3) Skraatobak.

tamugarâu, tr. har det at tygge paa.

tamugarirsak, det man tygger paa; Maden, man har i Munden.

tamugalirsarpok, intr. 1) har taget Tyggeskind. 2) har Skraa i Munden. 3) tygger Drøv.

Tangajórpok, intr. nyser.

tangajórnek, Nysen.

Tangmârpok, intr. lejrer sig; kommer til et Sted med Telt og hele Boehave.

tangmârtok v. tangmâk, helst i plur. tangmâit, den el. de som lejre sig.

tangmârbik, en Lejrplads; et Sted, hvor man kommer til og rejser Telt op.

Tangmíkpok v. tengmíkpok, t. 1) tr. a) stryger med sin Piil el. Kugle ꝛc. langs ad et Dyr og rører det kun løselig an paa Overfladen uden dog at faae noget deraf; rifler det kun yderlig i Huden el. Fjerene. b) træder paa noget vaklende (f. Ex. en løs Steen) og kommer derved i Fald. 2) intr. falder paa saadan Maade.

tangmíksiok, intr. det samme i 2de første Bemærkelser.

Tapárpok, intr. dandser; springer; er lystig.

tapártok, en Dandser el. Springer.

tapárnek, Dands; Springen.

Tápek, Tilgift paa Kjøbet, cum suff. tárka, bruges saavel om: hans Tilgift el. det han giver paa Kjøbet, som og om: dens Tilgift el. Tilgiften paa Tingen.

tápiksak, noget i Tilgift; det, som gives paa Kjøbet.

tapérpok, t. 1) intr. giver noget til paa Kjøbet. 2)

2) *tr.* a) giver til derpaa. b) giver ham noget paa Kjøbet. 3) *intr.* og *tr.* skjøder paa; lægger til noget, som var for lidet.

taperȃu, *tr.* giver det til el. oven i Kjøbet.

tapereek, *car. sing.* som gaae under eet i Kjøbet; Stykker, som sælges under eet.

tapareekpuk, *s. intr. car. sing.* 1) de gaae under eet i Kjøbet; de skulle samlede være til Betaling. 2) tage fælles Deel i noget med hinanden. Heraf: *Infin. appl.* tapereeglutik, fælles; med hinanden; under eet.

taperbigâu, *tr.* lader ham faae Tilgift; tillægger ham noget oven i Kjøbet el. foruden andet.

taperbigínekarpok, *intr.* faaer Tilgift; nyder Tillæg.

tapípok, *t.* 1) *tr.* lader gaae under eet el. faae lige Deel, Skjæbne og Behandling; tager el. skyder el. faaer paa eengang; behandler paa een og samme Maade. 2) *intr* i *dual.* og *plur.* gaae under eet; faae een og samme Skjæbne el. Behandling; tages el. skydes paa eengang. Heraf bruges *Infin. appl.* for: alle, som: Udlut tapidlugit, alle Dage.

tapitarpok, *intr.* og *tr.* det samme, naar det skeer flere gange; f. Ex. skyder efte flere i eet Skud.

tapitáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tapitæk, *car. sing.* 1) de som gaae under eet. 2) tagne under eet. 2) skudte i eet Skud.

tapúpok, 1) *intr.* gaaer med deri; regnes med; bliver indberegnet; faaer sin Deel med andre. 2) *tr.* tager ham med; regner den med; indberegner det deri; indbefatter; indslutter i Samqvem med andet; giver ham sin Deel med andre. Heraf bruges *Infin. appl.* for: Samt, som: Udlut attorpȇj unnursæt tapúdlugit, han bruger Dagene, samt Nætterne.

tapútak, iberegnet; medtagen.

taȓkovok, *intr.* er Tilgift paa noget.

Tapérpok og Tapípok, see under næstforegaaende.

Tâpok, 1) *intr.* og *tr.* bringer noget op fra Stranden; henter det Hjem.

 2)

tâtsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tâtak, opbragt fra Stranden.
Táptak v. tàuptak v. teptek, Pigskiæl (paa Rognkalden.)
taptâursak (*N.*) v. tàuptâursak (*S.*), Skiæl paa Fisk.
tauptâursalik, en Skiælfisk; en Fisk med kiendelige Skiæl.
tauptâursærpok, 1) *intr.* er uden Skiæl; har mistet sine Skiæl (en Fisk.) 2) *tr.* skraber Skiællene af.
Tapúpok, see under Tápek.
Tárajok, 1) Salt. 2) salt Vand.
tarajórpok, 1) *tr.* salter. 2) *intr.* saltes.
tarajóïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
tarajórnipok, *tf. intr.* er salt; smager salt.
târajórnitsok, salt; saltsmagende.
tarajornilítserpok, *f.* 1) *tr.* salter; skaffer salt Smag. 2) gives salt Smag; saltes.
tarajornilítsigak, saltet.
Tár'ajok, Tár'ak, Tar'alikkisâk og Tar'arsórpok, see under Tàk.
Tar'amôrpok, see under Takamórpok.
Tár'ipok, see under Tåk.
Tárkikpok, *f.* 1) *tr.* giør ny og ret Ild paa Lampen (naar der skal koges.) 2) *intr.* der bliver giort ny og fuldkommen Ild paa.
tarkiksórpok, *tr.* laver Ild tilrette paa Lampen; pudser den. 2) *intr.* laves tilrette; pudses (Lampe-Ilden.)
tarkiksóïok, *intr.* det samme i første Bemærkelse.
tarkiksout v. sût, en Lampe-Pind; en Stikke at lave Ilden tilrette med paa Lampen.
tarkiksûnak, et lidet Slags Søe-Orm (*Holothuria Priapus.*)
Tárksak, see under Tåk.
Tárnek, en Siæl.
tarnilerpok, *f. tr.* 1) begaver med Siæl. 2) sætter et Stykke til hans Siæl. *A.*
tarningærpok, *intr.* 1) mister sin Siæl; hans Aand udfahrer; udgiver sin Aand. 2) bliver overmaade forskrækket, saa Aanden maae forgaae ham.
tarningærsipok, *t. tr.* giør en saa forskrækket, at han

han er færdig at miste Aanden.

Târpok, see under Tâk.

Tárto, en Nyre.

tartotórpok, *intr.* spiser Nyrer.

tartotômavok, *intr.* spiser gjerne Nyrer; er meget for Nyrer.

tartotômarsok, en som spiser gjerne Nyrer.

tartotôrtut, nogle smaa Stjerner paa Himmelen, som sidde tæt ved hinanden og ere mindre end Syvstjernen.

tartorùt, Nyretælg; Fedmen paa Nyrerne.

Târtok og Tarutérpok, see under Tâk.

Tarnúpok og Tárnut, see under Tennipok.

Tátarak, et lidet Slags Maage, kaldet: Krykkie (*Larus tridactylus.*)

tatarkiarpok, *intr.* er paa Krykkiefangst.

Taublikpok, *t.* 1) *intr.* a) bestraales el. oplyses frem for et andet Sted (f. Ex. et Sted paa Væggen i et mørkt Kammer, naar Lyset skinner igjennem Døren fra næste Kammer.) b) gjennemstikkes af Vanvare (f. Ex. et Skind, der skulde syes med Sting paa Kiødsiden, men uforvarendes bliver stukken tvers igjennem med Naalen.) 2) *tr.* a) bestraaler og oplyser et Sted frem for et andet (Lyset, Solen); b) gjennemstikker Skindet af Vanvare.

taubliktipok, *t. tr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

Tàuna, see under Obba.

Tāursak, et Menniske. *A.*

Tàurserpok, *f.* 1) *intr.* byttes bort. 2) *tr.* bytter det bort.

taurléïok, *intr.* 1) bytter. 2) i *dual.* og *plur.* byttes med hinanden; tuske.

tàursigak, tiltusket; det man har byttet sig til.

taursigaràu, *tr.* faaer det til Bytte; tiltusker sig det.

tàurte, *cùm suff.* taurta, Bytte; det som byttes bort.

taurtigàu, *tr.* bytter bort.

taurtigeek, *car. sing.* tvende Ting, som byttes lige om lige, uden noget til Bytte.

taurtigeekpuk, *f. intr. car. sing.* ombyttes lige for lige uden noget til Bytte.

taurtisiak, det som faaes til Bytte.

taurtisiaràu, *tr.* faaer det til Bytte.

 taur-

taurtekarpok, *intr.* gives noget for af samme Slags. Umarponga taurtekangitsomik, jeg afhændiger min Baad, og faaer ingen anden i Steden.

taurtekartipok, *t. tr.* giver en Værdie for det man faaer af ham.

Taurte, see under næstforegaaende.

Tàuto, Aasyn; Gestalt; Person; Udseende.

tàutordlerpok, *s. intr.* bliver forandret i Aasynet; faaer et andet Udseende; seer ikke ud, som han plejer.

tàutordlersok, den hvis Udseende er bleven anderledes.

tautordlérse! hvor forandret er dit el. hans Aasyn bleven! hvilken Forandring i hans Udseende!

tàutordlukpok, *intr.* har forandret sit Aasyn til det værre; seer bister og fæl ud; er ikke got opsat; man kan see ham af, at han er vred.

tàutordluktok, den hvis Aasyn forandres i Vrede.

tautórdlúrkse! hvor bister seer han ud!

tautorsiorpok, *tr.* seer efter ens Aasyn. 2) anseer hans Person.

tautò! seer man vel! nej holdt nu! Ej, hvad hører jeg!

tautòuna! see hvilken en! seer el. hører man vel til ham! hvilket Afskum! i *plur.* tautókko! seer man vel til dem! jo, de ere ret herlige Folk! de føre sig ret smukt op!

Tâva, 1) da; derpaa; saa; dermed. 2) nu da; tænkde jeg det ikke nok; jo rigtig nok; der har man det.

tavâina, der har man ham; borte er el. blev han; har man vel seet? hvor blev det dog af?

tavâinak, i det samme; strax derpaa; just i samme Øieblik.

Távkak, en Tverrem paa Kajakkens Overflade, at stikke Kastetræe el. andet under.

tavkalérpok, *s.* 1) *intr.* bliver forsynet med slig Tverrem (Kajakken.) 2) *tr.* sætter Tverremmer i den.

tavkalérsorpok, *tr.*)
tavkalersóïok, *intr.*) det samme i sidste Bemærkelse.

tav-

tavkamio, et kort Stykke Træe, som stikkes under slig Tverrem for at lægge Aaren paa.

Tedlimàk, 1) Fem (see Gram. Cap. V. §. 3) 2) den femte (dog i denne Bemærkelse kun lagt til et *Singulare*, see Gram. Cap. XVII. §. 4. not. 1.)

tedlimàt; 1) Fem. 2) i *plur.* tedlimãit, fem (lagt til et *Collectivum*); fem Klokke.

tedlimángorpok, 1) *intr.* a) bliver fem. b) bliver den femte. c) bliver el. er Fredag. 2) *tr.* deler det i fem; gjør fem deraf. Heraf

tedlimángormet, i Fredags; om Fredagen.

tedlimángorpet, paa Fredag; næstkommende Fredag.

tédlimmannik, fem Gange.

tedlimâvok, *intr.* er fem; bestaaer af fem; i *plur.* tedlimãuput, de ere fem i Tallet.

tedlimarârpok, *intr.* faaer fem.

tedlimariarpok v. riarterpok, 1) *intr.* skeer el. gjør fem Gange i Rad. 2) gjør det fem Gange ved ham.

tedlimarsarpok, *intr.* bruger alle fem Fingre til noget; kludrer.

tedlimarsarbigâu, *tr.* bruger alle fem dertil; slusker det fra sig; arbejder det slet.

tedlimérpok, *f.* 1) *tr.* lægger den femte til; faaer den femte til dem. 2) *intr.* i *plur.* de blive fem i Tallet.

tedlimæt, den femte.

tedlimænne, for det femte.

Tégarut, et Svøbeskaft.

Téjak, et Armbaand.

tejárnek, den Deel paa en Sælhunds el. andet Søedyrs Forbeen, som følger strax efter Kallen hen til Boven (og svarer til Haandledet paa et Mennisse.)

tejárnak, en liden Fisk af Langsprellesslægten (*Blennius lumpenus.*)

tèitserpok, *f.* 1) *intr.* tager Armbaand paa. 2) *tr.* sætter dem paa en anden.

Tejárnak og Tejárnek, see under næstforegaaende.

Tèika, see under Ika.

Tejmèitok, see under Tajma.

Tekérkok, en Vinkel; Udkant; Vraa; et Hjørne; en Krog.

tekerkórfiorpok, *intr.* søger til

til Husets Hiørner; kryber i Krogene.
tekerkúksak, en Hiørnesteen.

Tekkivok, *intr.* 1) er lang. 2) er høj (et Menniske.)
tekkirsok, 1) lang. 2) i *dual.* tekkirsuk, et par Buxer, som snøres under Knæerne.
tekkirsúsek, Længde.
tekkigàu, *tr.* holder den for lang.
tékliok, 1) *intr.* bliver lang; forlænges. 2) *tr.* forlænger; gjør lang.
teklilípok, *t. tr.*)
teklisitsiok, *intr.*) forlænger; gjør længere.
tektigàu, *intr.* og *tr.* er saa lang som; er forholdsmæssig lang. Tajma tektigàu, er saa lang. Tauna tektigà, er af Længde med den.
tektígirsok, forholdsmæssig lang mod noget; saa lang som.
tektígirsomik v. tektiksomik, saa langt.
tektigeek, *car. sing.* lige lange.
tektigeekpuk, *f. intr. car. sing.* ere lige lange.
tengnârpok, 1) *intr.* er el. bliver for lang. 2) *tr.* gjør for lang.
téngnek, længst.
tengnerràu, *intr.* er længst.
tengnerrovok, *intr.* er længere.
tengnerrursok, længere.
Tekliok, see under næstforegaaende.

Tekko, Øiesyn; Paasyn. Bruges kun med *suff.* og *appositio*, som:
tekkóane v. tekkóanit, i hans Paasyn el. Øjne; lige i Øjnene paa ham; i hans Nærværelse.
tékkumnit, i min Nærværelse og Paasyn; lige for mine Øjne.
tékkungnit, i din Nærværelse og Paasyn; lige for dine Øjne.
tekkóænne v. ænnit, i deres Nærværelse el. Paasyn.
tekkúvtinit, i vores Nærværelse el. Paasyn.
tekkúvsinit, i eders Nærværelse og Paasyn, o. s. fr.
tekkovok v. takkuvok, *intr.* og *tr.* seer.
tekkotípok, *t.* 1) *intr.* a) sees. b) lader sig see; aabenbarer sig. 2) *tr.* lader en anden see; viser ham noget.
tekkúngnikpok, *t. intr.* seer; faaer i Øje.
tekkuksâvok, *intr.* er synlig; kan sees; i *neg.* tekkuk-

kukſâungilak, er uſyn-lig.
tekkukſâurſok, ſynlig.
tekkukſâungitſok, uſynlig.
tékkurſak, ſeet; det ſom ſees.
tekkúklerpok, ſ. 1) *tr.* falder en i Øjnene; foraarſager at en bliver ſig vaer; kommer ham for Øjne el. i Sigte; bliver uforvarende ſeet af ham. Ukalek tekkuklerpara, Haren fik mig at ſee. 2) *intr.* faaer at ſee den, ſom ſætter efter ſig. Tigliktok tekkuklerpok uammut, Tyven fik mig at ſee.
tekkukléiok, *intr.* det ſamme i 1ſte Bemærkelſe.
tekkuklerſok v. kukligak, den man kommer for Øjne; den man uforvarende bliver ſeet af, og ej ſkulde.
tékkurſarpok v. tekkudlektárpok, *intr.* og *tr.* ſeer jevnlig en Ting.
tekkoranârpok, *intr.* og *tr.* ſeer er Ting med Fornøjelſe; forlyſter Øjet; beſkuer.
tekkoranârtok, den ſom forlyſter Øjet el. ſeer paa noget med Fornøjelſe; en Beſkuer el. Tilſkuer.
tekkoranârbik v. nârtarbik, en Skueplads.
tekkoranârniarpok, *intr.* ſøger Øjenslyſt.
tekkoranârniarnek, Øjenslyſt.
tekkoranârtitſiok, *intr.* ſkaffer andre noget lyſteligt at ſee paa; gjør ſig lyſtig for at behage dem.
tekkoranârtitſirſok, en Acteur; den ſom lader andre faae behagelige Ting at ſee.
tekkorânnerpok v. nekâu, ſ. *intr.* er behageligt el. lyſteligt at ſee; forlyſter Øjet.
tekkorânnerſok, behageligt at ſee; lyſteligt for Øjet.
tekkórnarpok (*N.*) v. kórngarpok (*S.*), 1) *intr.* er fremmed. 2) *tr.* kjender ikke; er fremmed for.
tekkórnartak (*N.*) v. kórngartak (S.), en Fremmed.
tekkornariarpok v. riartorpok, *intr.* og *tr.* kommer for at ſee noget, man ej har ſeet før; kommer ſom Fremmed; drager i fremmede Egne.
tekkordlôrpok, *tr.*)
tekkordlôïok, *intr.*) foreſtiller ſig noget, ſom dog ej haves for Øjne; ſynes at han ſeer det; det ſtaaer ham for Øjne.

tekkordlôrnek, en Forestilling; et Syn; en Aabenbaring.

tekkordlôgak, et Syn; det man forestiller sig i Synet; den Aabenbaring man faaer.

tekkorosukpok v. kôsukpok, *intr.* og *tr.* har Lyst til at see el. beskue.

tekkosuktorpok, *tr.* seer længe paa en; kan ej faae seet nok paa ham el. det.

tekkosúngnarpok v. nakâu, *intr.* man maatte gjerne see ham el. længes efter at faae ham for Øje; det var værd at see.

tekkungisêinarpok, *tr.* har aldrig seet el. betragtet før.

tekkunuæt, et Øje. i *dual.* tekkunnætik, Øjne. *A.*

tekkusugâu v. kuysugâu, *tr.* gider ej seet ham; kan ej taale at see paa ham; ynkes over el. skammer sig ved at see ham.

tekkuysungnarpok v. nakâu, *intr.* seer elændig ud; er usel og jammerlig at see til; er ilde tilredt; det er en Ynk el. Skam at see ham.

tekkuysungnak! hvilken Ynk el. Skam at see! hvor jammerlig et Syn!

tekkútsukpok v. súktarpok, *tr.* hasselerer med en; gjør sig tilgode med ham; gotter sig ved hans Nærværelse.

tekkutsoupuk, *intr. car. sing.* de spøge el. hasselere med hinanden; degotte sig ved hverandres Nærværelse.

tekkyuakpok, *intr.* og *tr.* seer en Ting ikke klart el. utydeligt.

tekkyualerpok, *f. intr.* og *tr.* begynder at see det dunkelt; seer det ej længer saa klart som før.

tekkyuánnarpok v. nakâu, *intr.* er ej klart at see; er utydelig el. dunkel for Øjet; er betaaget.

tekkyuánnartok, dunkelt; utydeligt at see.

tekkyuannársiok, *intr.* det falder dunkelt; det bliver utydeligt at see.

takpíkpok v. tekpikpok, *f. intr.* seer vel; er skarpseende; har et got Syn.

takpíksok, den som seer vel; skarpseende.

takpiksúsek, et got Syn.

takpiksarpok, *tr.* skaffer got Syn; gjør skarpseende.

takpiksâut, Øjenvand; Øjensalve; Middel til at skaffe got Syn (f. Ex. Snuus.)

takpíksiok, *intr.* kommer

til

til at see got; faaer sit Syn igjen.
takpídlerpok, *s. intr.* taber mere og mere sit Syn; hans Syn svækkes.
takpingnakåu, er got at see; falder vel el. ofte i Øjet. Udlome âtæt takpingnakåut, i Dag ere der Sælhunde nok at see.
takpingærpok, *intr.* mister sit gode Syn; bliver Blind.
takpingærsok, den som har mistet sit Syn; en blindbleven.
takpêpok, *ts. intr.* 1) er blind (især født blind.) 2) er stærblind; er svag paa Synet; seer ej vel.
takpêtsok, 1) blind; blindfødt. 2) stærblind; svag paa Synet.
takpêtsúsek, Blindhed.
takpêngajekpok, *intr.* er næsten blind; seer meget svagt.
takpêliok, *tr.* gjør blind; forblinder.
Tekkoranârpok, Tekkorannerpok, Tekkordlôrpok og Tekkovok; see under næstforegaaende.
Tekpåua og Tekpåuna, see under Påua.
Tekpikpok, Tekkunnæt, Tekkutsukpok, Tekkuysugau og Tekkyuakpok, see under Tekko.
Tellamôrpok, see under Takamórpok.
Tellèk, 1) en Arm. 2) et Armtag; en Alen.
tellerpìk, 1) højre Arm. 2) højre Haand el. Fod. Tellerpiæt tungå, højre Side.
tellérpok v. lérsimavok, *intr.* har Armevee el. ont i Armen.
tellérsok v. lérsimarsok, den som har ont i Armene.
tellérrok, en Forlalle af en Sæl, Hvalfisk eller andet Søedyr.
tedlikpok, *t. intr.* faaer en Arm af en Sælhund til sin Deel.
tellérkiok, 1) *intr.* syer Laller sammen paa et Skind. 2) *tr.* — paa det Skind.
Tellérrok, Tellerpìk, og Tellérpok, see under næstforegaaende.
Tellígvak v. tarrigvak, en liden Fugl af Sneppeslaget, der synes at være den saa kaldte Vedetite el. Tolken (*Tringa interpres.*)
Tellipok, *t. intr.* hælder sig til noget.
tellibigåu, *tr.* hælder sig dertil.
Tello, 1) et Skillerum;

lemvæg; især: et oprettet Skind paa Brixen i de grønlandske Huse, hvorved den ene Familie skilles fra den anden. 2) helst i *plur.* tellut, et Skydeskjul af opkastede Stene, bag hvilket Skytterne kunde ligge og lure sig paa det forbiløbende Dyr. 3) en Skandse. 4) et Mellemgjerde. 5) en Dørstolpe.

tellokarpok, *intr.* 1) har Skillerum imellem sig og næstfølgende Familie paa Brixen. 2) er udelukt for sig selv (en Syg); er særskilt; er aflukt.

tellórpok, *intr.* opretter Skind til Mellemvæg.

tellugàu, *tr.* har det til Lure-Skjul at sidde bag.

tellulliok, *intr.* gjør Skillerum, Lureskjul, Skandse ꝛc.

tellulliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Skandse, Mellemvæg ꝛc. paa et Sted.

tellumiovok, *intr.* ligger paa Luur bag Skydeskjul el. Skandse.

tellúmio v. miurſok, en Skytte, som saaledes ligger paa Luur.

Telloràu, *tr.* }
tellórſarpok, *intr.* } tør ej komme en nær el. tale til ham, da han viser sig saa underlig; veed ej, hvad der gaaer af ham; forstaaer sig ej paa ham.

tellorſitſárpok, *intr.* er stødt over noget, hvad det saa er; sidder og maager, og hverken mæler eller taler; sætter Folk ret i Forlegenhed med sin underlige Adfærd.

tellórnarpok v. nakàu, *intr.* er ej god at forstaae sig paa; er saa gnaven, at man maae være bange for at røre ved ham el. tale til ham; er i ont Lune.

tellornarſiok, *intr.* bliver sat i ont Lune; faaer noget at være gnaven over.

Tellorúpok, *t.* 1) *intr.* holder sig for ringe el. uskikket til at gjøre noget for en anden; stoler ikke paa sig selv; anseer sig udygtig dertil. 2) *tr.* a) holder noget for ringe; agter det af ingen Værdie; undseer sig ved at byde det frem. Kajarſiſſegallóarponga akkikſakale tellorúpaka, jeg skulde vel have mig en Kajak, men det jeg har

har at give derfor, agter jeg ej værd at nævne. b) holder sin Gierning for ringe; agter den intet værd; anseer sig ikke at have fortjent noget dermed: er selv ikke fornøjet med det han har giort. Mersukkaka tellorúpaka illingnut, jeg er bange, at min Syening ikke vil slaae dig an.

tellorúrsiok, *intr.* det samme i 2de sidste Bemærkelser.

tellorútok, den som holder sig selv udygtig el. troer lidet om sig selv.

tellorúrsak, det man hos sig selv el. af sit egét agter for ringe.

tellorúnarpok, v. nakàu, 1) er ikke værd at nævne el. agte for noget; er at slaae vrag paa. 2) er udygtig til noget (i egne Tanker.)

tellorúnartok, 1) det som ej er værd at nævne el. agte for noget. 2) udygtig til at gjøre noget (i sine egne Tanker.)

tellorunarsúsek, 1) ringe Værdie. 2) Udygtighed (i egne Tanker.)

Tennāubak (N) v. tennāugvak (S.), 1) en fremmed Gjerning, som man er ubevant. 2) et Sted, man ej er bekjendt paa. 3) et Søedyr, som man strax slaaer sin Piil i paa Jag, før de andre faae gjort et Skud derpaa.

tennāubarpok v. nāugvarpok, *intr.* og *tr.* 1) gjør en Gjerning, som man er ej beløbeu i; er uvant dertil; er ej dreven deri. 2) er ej bevant paa et Sted; er endnu Fremmed der; er ej Landkjendt. 3) slaaer strax sin Piil i et Søedyr, før de andre komme paa Skud. 4) i *neg.* tennāubangilàk, er vant dertil; er vel beløben deri; det er ej første Gang han gjør det.

tennāubartok, uvant til en Gjerning; ubeløben deri.

tennāubangitsok, vant til en Gjerning; vel beløben el. dreven deri.

tennāubàut v. nāugvàut, det samme, som tennāubak i 2de første Bemærkelser.

tennāubautigàu, *tr.* det falder ham fremmed og ubevant. Mersornek tennāugvautigåra, jeg er ej vant til at sye.

Tennérpok, *tr.*)
tennérsiok, *intr.*) truer en

en; forbyder ham noget strængeligen.
tennértarpok, *tr.*)
tennertáïok, *intr.*) det samme, naar det skeer flere Gange og med flere Ord.
tennérte v. nérsirsok v. nertäirsok, den som truer; en stræng Forbyder.
tennigak, den som trues og forbydes noget strængeligen.
tennertípok v. tennigâvok, *intr.* trues; forbydes strængeligen.
tennertigàu, *tr.* trues el. forbydes af ham.
tennerůt, Trusel; stræng Forbud.

Téngek, 1) Kraft; Styrke; Virkning. 2) Forslag i Spise; Drøjelse; Velsignelse. 3) det tykke og grove i Mad (f. Ex. Kiød og Klumper i Suppe.) 4) Spækgrever; Fittegrever (efter Smeltning.)
téngekarpok, *intr.* 1) er kraftig; har Styrke og Kraft ved sig (det som nydes.) 2) er drøjt; har Drøjelse; der er Velsignelse i.
téngekartok, 1) kraftig; som har Styrke ved sig. 2) drøjt; som der er Velsignelse i.
tengekangitsok, udrøjt; tynd Slampamper.
tengekartípok, *t. tr.*)
tengekartítsiok, *intr.*) 1) gjør kraftigt el. drøjt. 2) velsigner; lægger sin Velsignelse deri.
tengekartitsinek, Velsignelse,
tengekarungnærpok, *intr.* har mistet sin Kraft el. Drøjelse; Velsignelsen er gaaet derfra.
tengekarungnærsipok, *t. tr.* tager sin Velsignelse derfra; skiller ved sin Kraft.
téngilik, som har Kraft; drøjt; drøj Føde; det der er Forslag og Velsignelse ved.
tengérpok, *t. tr.* kommer tykt i det tynde.
tengértak, 1) det samme som tengek i begge sidste Bemærkelser. 2) Jevning; det som er lavet tykt.
tengértalik, Suppe med Klumper, Kjød el. Jevning udi.
tengærupok, *intr.* mister sin Kraft.
tengigéksak, Spæk, som fyldes paa Poser, at løbe i Tran af sig selv, at man siden kan have de overblevne Grever deraf at spise.

Tengmíkpok, see Tangmíkpok.

Tengut, see under næstfølgende.

Tennípok, t. intr. 1) a) salves; smøres. b) salver sig. 2) tr. salver; smører med Salve.

tennirsiok, intr. det samme i sidste Bemærkelse.

tennítok, den som salves el. smøres; den som salver sig.

tennítak, salvet; smurt.

tarnúpok (N) v. tarngúpok, (S.), tr. smører el. salver dermed; bruger det til Smørelse.

tennirsût v. târnût v. târngut v. téngut, Salve; Smørelse.

tarngutiksak v. tengutiksak, noget at smøre med; Salve; Spiritus 2c.

Tepsik, see under Tevsik.

Teptek, see under Táptak.

Terdlik, 1) Stilhed; Henrykkelse. 2) en Sælhund, som ligger tryg og stille i Vandet. 3) interj. hvor stille! Sillat terdlik! Hillemænd, hvor henrykt er han! 4) cum suff. térdlingà, ens Fraværelse. I denne Bemærkelse kun med Appositio, som:

terdlínganit, i hans Fraværelse; paa hans Bag.

térdlingnit, i din Fraværelse; paa din Bag.

térdlimnit, i min Fraværelse; paa min Bag.

terdlíngænnit, i deres Fraværelse; paa deres Bag.

terdlívsinit, i eders Fraværelse; paa eders Bag.

terdlívtinit, i vor Fraværelse; paa vor Bag, o. s. fr.

térdlikpok, intr. 1) er stille i sit Væsen. 2) er henrykt; sidder i Tanker. 3) er tankefuld; sidder stille af Bedrøvelse; er sorrigfuld. 4) er tryg og rolig (et Sødyr el. et Menniske, som venter sig ingen Fare.)

térdliktok, 1) stille. 2) henrykt. 3) tankefuld. 4) tryg og rolig.

terdliksûsek, stille Væsen; Stilhed.

terdlíngnek, 1) Stilhed. 2) Henrykkelse. 3) Tankefuldhed. 4) Tryghed.

terdleksârpok v. liksârpok, tr. v. sâriok, intr. gjør en tryg el. sikker; søger ved noget at faae ham tryg (saa at man siden kan komme bag paa ham el. undgaae hans Paapasning.)

terdlerórpok v. rórsimavok, intr.

intr. er tryg; er sikker; formoder sig intet ont; mener at Sagen staaer paa gode Fødder.

terdlerórnek, Tryghed; Sikkerhed.

térdliok, *tr.*)
terdléïok, *intr.*)
terdlíngnikpok, *intr.*) 1) gjør noget en uafvidende el. paa hans Bag. 2) kommer bag paa en inden han formoder det; overrumpler ham. 3) straffer el. overskielder en for det han er uvidende om el. uskyldig i; mishandler ham uforskyldt. O-ma terdliánga unatarnermik, jeg veed ikke, hvad ont jeg har gjort, at han slaaer mig.

terdléïrsok, 1) den som gjør noget en anden uafvidende. 2) den som kommer bag paa en el. overrumpler ham. 3) den som mishandler en anden uforskyldt.

térdligak v. lirsak, 1) uvidende om det en anden gjør paa sin Bag. 2) overrumplet; kommen bag paa. 3) mishandlet uforskyldt el. for det han ej veed af at sige.

terdligâvok, *intr.* 1) er uvidende om det en anden gjør; var fraværende, medens det skede. 2) overrumples. 3) bliver mishandlet for det, man ej veed af at sige.

terdligârpok, *intr.* Sælhunden ligger tryg og stille i Vandet, ret som ingen var ham nær.

terdligârtok, en Sælhund, som ligger saaledes tryg og stille i Vandet.

Térlak, 1) en Rotte. 2) en Muus.

terriángoak, det samme i sidste Bemærkelse.

teriémniak, en Ræv (*Canis Lagopus.*)

terienniarpok, *intr.* faaer en Ræv; fanger Ræve.

terienniarniarpok, *intr.* søger at faae Ræve; er paa Rævejagt.

Terienniak, see under næstforegaaende.

Terkarpok, *tr.*)
terkáïok, *intr.*) Vinden tager det bort med sig el. fører det i Luften; flyver bort dermed; driver det i Vejret; Blæsten splitter det ad. Igyit terkarpèj annórib, Vinden har splittet Græsset ad allevegne omkring.

terkarbigâu, *tr.* blæser det deri; fyger det derhen (f. Ex. Skarn i Melken; Sand i Øjnene.)

ter'kallavok, *intr.* det flyver i Luften el. føres bort af Vinden.

ter'kallánek, det som føres bort af Vinden el. flyver i Luften; Bortflöjning; det som fyger nogensteds hen. Amingoak ter'kallaningoang-à! See et stykke Skind, som flyver for Vejr og Vind. Imungme ter'kallanerit, Skarn, som er flöjet i Melken.

Ter'kēingak, see under næstfølgende.

Ter'kiak, et Abſconſel; Øjeskjærm.

ter'kialik v. ter'kirſartok, med Abſconſel paa; den som har Øjeskjærm paa.

ter'kirſarpok, *intr.* har Abſconſel paa.

ter'kirſirſarpok, *intr.* bruger Abſconſel.

ter'kēingak, 1) Udhæng paa en Klippe; en skraa udhængende Bratning (enten af Stene, Jord eller Snee.) 2) et mangebeenet Søe-insect, kaldet: Fiskebjørn (*Oniſcus Pſora.*) 3) et mangeskallet Skaldyr, kaldet: Chiton.

ter'kēingavok, *intr.* er saaledes udhængende; fremrager.

ter'kēingarſok, udhængende; fremragende.

Terkigàu, *tr.* afholder sig derfra. (N.)

Terkigluk, en Unge af Remme-Sælen (*Phoca barbata, pullus.*)

Ter'kiklerpok, *ſ. intr.* spaaer sig det samme med en, som det er gaaet med en anden tilforn (f. Ex. naar 2de ere syge, og den ene døde); er bange for, at det vil gaae saaledes igien; venter sig ny Sórg.

ter'kiklernakàu v. lerſimanakàu, *intr.* holdes forloren ligesom den første; det er at befrygte, at han vil gaae samme Vej, som den anden.

ter'kiklerſimarſutigàu, *tr.* anseer ham forloren, ligesom den anden; mener at han vil gaae samme Vej.

terkikliutigàu, *tr.* er sat i Skræk ved ham (den første døde), saa man misbaaber om den anden, at skulle gaae samme Vej.

ter'kikliutigiſimanakàu, *intr.* indjager Skræk ved sit Dødsfald ꝛc. saa man siden bliver bange for en

en anden i samme Tilfælde.

Térsa, 1) nok! holdt! det er nok! 2) der for dine Øjne. 3) der er han el. det (nemlig som man talte om); der seer du ham, hende ꝛc. Tersa umiara, der seer du min Baad el. denne er min Baad. 4) er det ham, hende, den el. det? Umiet tersa? er denne din Baad? 5) nu nyligen; just i dette Øjeblik.

térsane, 1) der paa det Sted. 2) der hvor. Iglome tersane illigavko piniarůk! søg den i Huset, hvor jeg lagde den. 3) her paa dette Sted.

tersanépok, intr. 1) er der paa det Sted. 2) er her paa dette Sted.

tersanétok, den som er der el. her.

térsanga, 1) derfra. 2) herfra.

tersangāinak, 1) lige derfra. 2) pludselig; i en Studs el. Hast. 3) strax i samme Øjeblik.

tersangāinarpok, intr. 1) farer i en Studs. 2) farer bort i en Hast el. pludseligen.

tersôna, 1) der igiennem; den Vej. 2) her igjennem; denne Vej.

térsunga, 1) didhen; der. 2) her hen; hid.

tersungāinak, lige der.

tersāuna, i dual og plur. tersāuko, 1) der el. her er han, hun, den, det, de. 2) den el. ham el. dem er det. 3) er det ham, hende ꝛc.? 4) han, hun, den, det, de nu nylig. Tersāuna pissiarára, nu nylig kiøbte jeg den.

tersāivna, i dual. og plur. tersāivko, han, hun, den, det, de fraværende el. nylig omtalte. Tersāivna sjellugame áma pilerpok, nu nylig regnede det der ude og begynder atter.

tersagô! det var at spørge om; ja, hvad andet!

tersakále! Jo, jo! det er ikke at tænke paa.

tersa-tâva, just i dette Øjeblik; nu nyligen; for ganske lidet siden.

tersāitsiak! for ikke længe siden; det er ej mange Øjeblik siden.

térsale, for plaisir; for ingen Ting.

térsaliok, intr. 1) det er kun faa Øjeblik siden. Térsaliok tikigama, jeg kom for lidt siden. 2) han giorde, kom ꝛc. for nylig. Tersalionga, jeg har været her faa Øjeblik. Heraf Conj. tersalig-

saligame, efter faa Øje-blikke; for lidt siden.
tersugò, Siden; om en lidden Stund; om lidt; nu paa Stedet; om en føje Tid.
tersugòrpok, intr. han siger: siden; han vil ikke før om lidt; han vil bie endnu nogle Øieblik.
tersugúngorpok v. gutsiángorpok, intr. der forløber faa Øjeblikke. Heraf Conj. tersugúngormet v. gutsiángormet, lidet derefter; strax derpaa; kort derefter.
Terlagò, Tersale, Tersaliok og Tersugò, see under næstforegaaende.

Tessek, et færsk Vandsted; en Dam el. Søe.
tessérsoak, et stort færsk Vand; en Søe.
tessingoak, et lidet Vandsted; en Dam; et Kjær.
tessiursak, en indelukt Bugt fra Havet med smalt Indløb og gemeenlig brakt Vand.
tessiursársoak, en stor Bugt af samme Beskaffenhed.

Tessiok, 1) en som leder ved Haanden; den som maae ledes (et Barn; en Blind.) 2) en Hunkrabbe af det store Slags (Cancer Opilio, foemina.)
tessiórpok, intr. og tr. leder; ledsager; fører en ved Haanden.
tessiúïok, intr. det samme; er Ledsager.
tessiórtok v. órte v. siúïrsok, en Leder; en Ledsager.
tessiórtigàu, tr. har ham til Ledsager; ledsages af ham; lader ham lede sig.
tessiugak, ledt; ledsaget.
tessiorbik, den el. det man leder en til.
tessiorbigàu, tr. leder hen til ham el. det Sted. Erningoamnik tessiorbiginianga, led min lille Søn til mig.

Tessipok, tf. 1) intr. udtøjes; uddeenes; udstrækkes (det sammenkrumpne.) 2) tr. udtøjer; uddeener; udstrækker.
tessitsarpok, tr.)
tessitsáïok, intr.) det samme. i sidste Bemærkelse.
tessitsak v. sitsægak, udtøjet; uddeenet; udstrakt.
tessitsaut, et Udtøje-Redskab; en Steen el. et Jern at strække Skind ud med.
tessitsuavok, intr. lader sig udtøje el. uddeene.
tessitsuarsok, 1) det som lader

der sig udtøje; uddeenelig. 2) især: en bunden Nattrøje.

Tettagau og Tettamipok, see under næstfølgende.

Tettârpok, *intr.* bestyrtes overmaade over et sælt Syn; det isner ret i ham el. Haarene reise sig paa hans Hoved derved.

tettagâu, *tr.*)
tettasûkpok *intr.*) tør ei see dertil el. vender Øjnene derfra af Frygt for at blive forskrækket; kan ei taale at see derpaa.

tettamípok, *t. intr.*)
tettamigâu, *tr.*) 1) døer af Forskrækkelse over et sælt Syn, saa at Øjnene blive staaende aabne. 2) bliver som ude af sig selv over noget ret smukt og appetitligt, man ei kan faae Øjnene vendt fra igien.

tettamítok, en som af Forskrækkelse er død med aabne Øjne el. har seet sig til døde af Skræk.

tettaminarpok v. nakâu, *intr.* 1) er ret gyseligt at see; et saa forskrækkeligt et Syn, at man kunde døe deraf. 2) er ret henrykkende el. saa indtagende, at man ej kan faae Øjnene derfra igien.

Tétte, 1) Tillid; den man slaaer sin Lid til el. forlader sig paa. Angekkut tersa nællursut tettingeet, Herremesterne ere de, Hedningene forlade sig paa. 2) bruges det og spotviis om: en Slurv som duer til intet, ret som man vilde sige: ham skulde man vel kunne sætte Lid til! Sillar tette! hvilken Karl at forlade sig paa!

téttekarpok, *intr.* har nogen at forlade sig paa.

tettigâu, *tr.* lider el. forlader sig paa; slaaer Lid til; lader det komme an paa ham.

tettígirsak, den man forlader sig paa; det man sætter Lid til.

tettíksak v. tettigirsêksak, noget at slaae Lid til; nogen at forlade sig paa.

tettiksâvok, *intr.* er paalidelig, i *neg.* er upaalidelig.

tettiginek, Tillid; Fortrøstning.

tettiginikpok, *intr.* forlader sig paa nogen el. noget; er tillidsfuld el. trøstig.

tettitok, 1) tillidsfuld. 2) egen-

egensindig; som har stor Selvtillid.
tettitôvok, *intr.* 1) er tillidsfuld. 2) er egensindig; har stor Selvtillid.
tettitônek, 1) stærk Tillid; fast Haab. 2) Egensindighed; stor Selvtillid.
tettèitsekpok, *intr.* bliver modfalden; forsager.
Tettigâu, see under næstforegaaende.
Tettivok, see under næstfølgende.

Téttorpok, 1) *intr.* er for trang el. snever; er for æng el. knap. 2) *tr.* finder den for snever; den er ham for trang. Kamikka tettorpaka, mine Støvler ere mig for trange.
téttortok, trang; snever; æng; knap.
téttugak, det man holder for snevert for sig.
tettôrpok, *intr.* der er ej Rum dertil; det kan ej gaae ind.
tettorkípok, *tſ. tr.* gjør fuldt; foraarsager at der bliver trangt Rum. Iglo tettorkipæt tikeræt, Huset er fuldt af Besøgere, saa der er neppe Rum deri.

téttivok, *tr.*) trænger ind paa; trykker; træ... ger en.
téttirsak, trængt; fortry...
tettírsirsok, en Fortrykk...
tettívnek, Trængen; Try... ning.
tettûïok, *intr.* har haar... Liv; er plaget af F... stoppelse.

Tévsik v. tépsik, 1) L... baand; Belte; Gyrt... 2) *spec.* et Skindbelte ... Kat om Livet, hv... man fylder allehaan... unytt. Ting til Am... let.
tévsiok, 1) *intr.* omgyrt... sig; sætter Belte ... sit Liv. 2) *tr.* omgy... ler en anden.
tévsiak, 1) en Bardebitli... el. lidet stykke Fiskebe... bunden om Agliakbl... ren, for at hæfte d... til Skaftet. 2) en lid... Tverrem for paa ... jakken.
tevsiarmio, en li... Beenknap paa Kajakk... forreste smaa Tverremn...

Tíbarpok (*N.*) v. tígv... pok, (*S.*) 1) *tr.* br... ger noget op paa L... det, saa langt fra Str... den, at det bliver ... re end flodfrit. 2) *i*...

a) føres saa højt op paa Landet (Tingen selv.) b) fahrer paa Rheenjagt langt oppe i Landet at forblive der det meeste af Sommeren, og tager med sig saa meget man kan bære.

tibartok v. tigvartok, en Rheenjæger, som om Sommeren opholder sig langt oppe til Fjelds.

tibaumipok v. tigvaumipok v. initsiarpok, *tr.* fører noget saa langt op fra Stranden, at Søen ej kan tage det bort; gjør det flodfrit.

tivsikpok v. tipsikpok, *f. intr.* er højt oppe paa Landet.

tivsiksok, det som er højt til Fjelds.

Tíble, Smudsighed el. Fit om Munden af det, man har spiist.

tíblekarpok, *intr.* er tilsmurt el. har en fittet Mund af det, han har spiist.

tíblikpok, *f. intr.* bliver tilsmurt om Munden af det, han spiser.

tiblingarpok, 1) *intr.* a) er afvisket om Munden el. skilt ved slig Fittighed. b) visker sig om Munden. 2) *tr.* visker en om Munden.

tiblingiarpok, *tr.* visker el. skraber Fittet af Munden.

Tiblerpok, see under Tipe.

Tígak, 1) lad. 2) en Han af Sælhunde.

tigâvok, *intr.* 1) er lad. 2) er et Handyr.

Tíglek, Pulsen.

tíglerpok, *t. intr.* 1) Pulsen slaaer. 2) det pikker el. banker i et Lem af Værk (f. Ex. i en Hævelse eller i Hovedet af Hovedpine.) Tiglerkâu pue, Hævelsen værker, saa det banker stærkt i den.

tiglérnek, 1) Puls; Pulsslag. Tiglernerá missilig-ùk! føel min Puls. 2) Pikken el. Banken i et Lem af Værk.

Tíglikpok, *t. intr.* og *tr.* stjeler.

tígliktok, en Tyv.

tigligak, det stjaalne.*

tiglikajúkpok, *intr.* er tyvagtig.

tiglikajúktok, tyvagtig; beegfingret.

tiglikajursúsek, Tyvagtighed.

tiglikbigâu, *tr.* stjelet fra en.

tigligúpok, *tr.*)
tigligúrsiok, *intr.*) stjeler til en anden.

tigliligneк, Tyverie.
tiglinertôk, en stor el. grov Tyv.
tiglinertôvok, intr. er en stor Tyv; stjeler grovt.
Tïglukpok, 1) tr. slaaer en med knytte Næver. 2) intr. slaaer sig selv.
tigluïok, intr. det samme i 1ste Bemærkelse.
tigluarpok v. luktorpok, tr.)
tigluâïok, intr.) det samme naar det skeer ofte.
tiglugak v. luktugak v. luægak, slaaet med knytte Næver.
tiglungnek, et Slag med den knytte Næve.
tiglôupuk, intr. car. sing. slaaes med knytte Næver paa Skuldrene for at prøve Styrke.
tiglôutuk, car. sing. tvende som prøve Styrke ved at slaae hinanden med knytte Næver paa Skuldrene.
tiglûrsak, blaaslagen; et Slag, som bliver blaat el. grønt.
tiglûrsarpok, intr. det bliver blaat efter et Slag.
Tigumiarpok og Tigursæt, see under næstfølgende.
Tiguvôk, tr. 1) tager; borttager. 2) tager fat paa; griber fat derom. 3) taget fangen; greben.
tigûrsiok, intr. 1) det samme. 2) tager til sig det, som er sat paa Spil; vinder Spillet.
tigursak, 1) tagen; borttagen. 2) det man tager fat paa. 3) fangen; greben. 4) i plur. tigursæt, Rynkerne paa de grønlandske Skoe, eller Støvle-Soller.
tigursárpok, tr.)
tigursáïok, intr.) gjør Rynker paa Skoe el. Støvler.
tigursâut, et Rynke-Been; et Instrument at gjøre Støvle-Rynker med.
tigumiárpok, intr. og tr.)
tigumiok, tr.) holder i Haanden; holder fat paa el. derom; omgriber; omfatter med sine Hænder.
tigumiarbik v. tigumivik, en Hank el. Gribe el. et Øre i en Skaal, at holde fat i.
tigumiægak, det man holder i sine Hænder; omgreben; omfattet.
tigumirserpok, s. tr.)
tigumirséïok, intr.) giver en noget i Haanden.
tigumiupok, tr. holder noget i Haanden for en; bærer det for ham.

Tikágulik, see under Tikek.

Tikbik, et Knæe i en Kajak; et krumt Tverbaand af dem, som sidde nederst i Kajakken.

tikbilérpok, *s.* 1) *tr.* sætter Knæe i Kajakken. 2) *intr.* bliver forsynet dermed (Kajakken.)

tikbilliorpok, *intr.* og *tr.* gjør Knæe til en Kajak.

Tikek, 1) Pegefingeren. 2) Syering; Fingerbølle.

tikágut, et Haandgreb paa Lentzen og Unakken, hvorom Pegefingeren bøjes.

tikágulik, en liden Hvalfisk kaldet: Sverdfisk (hvis Rygfinne ligner ommeldte Haandgreb) (*Balæna rostrata*)

tikoarpok, *tr.* peger paa med Fingeren.

tikoægak, det man peger paa.

Tikerâk og Tikérsorpok, see under næstfølgende.

Tikipok, *tf.* 1) *intr.* er kommen hjem. 2) *tr.* kommer til en el. dertil. Kajartortok tikípara, jeg kom til ham, da han var paa Søen i Kajak.

tikítsok, hjemkommen.

tikitsomâlæk v. tikiniartuâlæk! hvorlænge bier han dog, inden han kommer! det gaaer seent med hans Hjemkomst.

tikitserpok, *s.*)

tikitserniarpok,) *tr.* oppebier; bier til han kommer.

tikitserniartuâlæk! man vil længe faae at bie.

tikerárput, *intr.* *car. sing.* komme alle hjem, som ere ude (enten drattendes en efter anden el. tilhobe.)

tikérattekâu, *intr.* omsider kom han hjem; længe nok varede det, inden han kom.

tikeratarfinnâvok, *intr.* han kan gjerne komme hjem, om han vil.

tikeratarfinnâungorallóarpok, *intr.* han kunde gjerne være kommet hjem, om det havde været ham om at gjøre el. om han skulde komme el. hvis ikke noget er tilstødt ham undervejs.

tikíkavok, 1) *intr.* kommer engang imellem el. undertiden. 2) *tr.* kommer til en nu og da.

tikilíkpok v. líkavok, *intr.* den stærke Regn el. Sneebyge staaer paa; det

det er nu just i Bygen af Regn, Snee el. Hagl. Annikénnæk! tikisikarsórsövok, gaae ikke ud! det er nu just i den allerstærkeste Byge.

tikitlâvok, *intr.* det er Bygevejr; det blæser i stødetal med stærke Bygekast.

tikitläursokasiovok, *intr.* det er forfærdelige Kast, Blæsten kommer med; det blæser en Orkan.

tikiúpok, 1) *intr.* er ankommen til et andet Sted, end sit Hjem. 2) *tr.* er kommen dermed; har ført det med sig. Kia aglékkæt tikiúpagit? hvem er kommen med Brevene?

tikiúrsiok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

tikiútok, ankommen.

tikiútak, hidført; det den ankomne har bragt med sig.

tikiurîdt, Aarsagen til ens Ankomst; det han kommer for.

tikiursutigâu, *tr.* kommer desaarsag el. i den Hensigt.

tikiytsomâlæk! Jo, jo, naar kom han her; naar saae man ham sidst; det vil nok vare længe, før han kommer her.

tikerârpok, *intr.* og *tr.* besøger (paa et andet Land.)

tikerâk, en Besøger; en Gjest.

tikerârbik, det Sted man kommer i Besøg paa.

tikerârbigâu, *tr.* besøger der el. ham.

tikerârajukpok v. tikiúkajukpok, *intr.* besøger idelig; kommer jevnlig; er en flittig Besøger.

tikerârajuktok v. tikiúkajuktok, en flittig Besøger.

tikerâjuïpok, *tf. intr.* kommer sjelden eller aldrig paa Besøg.

tikerâjuïtsok, en sjelden Besøger.

tikérsorpok, *tr.*)
tikersóïok, *intr.*) ripper noget op paa ny; kommer igjen med det, som allerede var glemt; bringer igjen paa Tale.

tikersöupok, *tr.* oppripper gamle Ting for ham; bringer ham til Eftertanke om forhen omtalte Ting; stiller ham det begangne for Øjne.

tikérsugak, en oprippet gammel Sag.

Tikiúpok, see under næstforegaaende.

Tíksalukpok, 1) *intr.* Vandet el. Blodet springer frem i en Bue. 2) *tr.*

tr. — derpaa. Auæ't tiksalukpánga, hans Blod sprang hen paa mig.

tiksaluktok, Vandspring; det springende Vand el. Blod.

Tíksarpok, *intr.* er geil; lider Brynde; Lysten kildrer det ene Kiøn mod det andet.

tiksartok, geil; lysten efter det andet Kiøn; mandsyg; konesyg.

tiksardluærsarpok, *tr.* gilder; betager sin Geilhed.

tiksardluærsægak, en Gilding; gildet Dyr el. Menniske.

Tíkserpok, *f.*)
tiksiarpok,) *intr.* seiler; har Seil oppe.

tiksiatârpok, *intr.* seiler for fulde Seil med god Fahrt.

tiksérnak v. siárnak, Bør; Medvind; god Vind at seile med.

tikserſipok, *t. tr.* fører en fort el. gjør at man kan seile got (Vinden.)

tiksiuserpok, *f. intr.* sætter Seil til.

tiksiok, *tr.* jager Fugle op; d iver dem paa Flugt.

Tíksorpok, 1) *intr.* er udtørret (et Vandsted af Heden el. stærk tør Frost.) 2) *tr.* tørrer Vandet bort deri (Heden; Frosten.)

tiksornek, et udtørret Vandsted.

Tillúkpok, *tr.* banker Snee, Støv, Fier &c. af Klæder; slaaer derpaa med noget for at faae det af.

tillúktorpok, 1) *tr.* det samme, naar det skeer flere Gange efter hinanden. 2) *intr.* banker Klæder (Senge- eller Gangklæder) el. Skind; fejer Klæder.

tilluktóïok, *intr.* det samme.

tilluktòut, en Stok at banke Klæder af med; et Fejerør.

tillúktugak, afbanket.

tillùktugâvok, *intr.* afbankes el. er afbanket.

Tíme, *cùm suff.* timia, Marv i Horn el. Been.

timëinak, blot Marv; meget marvet og løst; et slet stykke Horn el. Been.

tímekangilak, *intr.* er uden Marv; har ej synderlig Marv, men er fast i sig; er got Horn el. Been.

timiûrsak, Brød.

timiûrsartorpok, *intr.* spiser Brød.

timiûrsak, Brød-Forraad; Brødpose.
timiûrsiorpok, *intr.* bager Brød.
timiûrsiortok, en Bager.
timiûrsiorbik, en Bager-Ovn; et Bagerhuus.

Timme, 1) et Legeme. Innub timmà, et Menniskelegeme. Timmib pee v. piksej, legemlige Ting. 2) Livstykket paa et Klædebon el. det hele Midterste paa noget, som har Udkanter. 3) fast Land. Nunab timmà, det faste Land. Timmivtinēpok, han er paa vort faste Land el. paa det faste Land over os.
timmerdlèk, langt oppe i Landet; dybt inde i det faste Land.
timmerpasikpok, *s. intr.* er ej Vandet el. Stranden nær; er heel oppe paa noget (Landet, Jisen &c.) og viit fra Bredden el. Udkanten.
timmerpasiksokut, heel oppe; ej Udkanten nær. Timmerpasiksokut ingerdlaniárna, gaae ej Strandbredden for nær. Timmerpasiksokut kurksarniarûk, fløv det mod Midten af Træet.
timmilik, 1) med Legeme; begavet med Legeme. 2) legemlig; som hører til Legemet (Lemmer &c.)
tingmut, Østværts mod det faste Land; mod Landet (bruges langt til Søes, hvor man kun kan see Overlandet.)

Tinne, Ebbe; udfalden Vande.
tinnipok, *t.s. intr.* er Ebbe; er udfalden Vande (bruges især, naar Ebben har naaet sit Maal.)
tinningavok, *intr.* det er i Ebben el. udfalden (Vandet.)
tinnilerpok, *s. intr.* Vandet falder.
tinnekkavok, 1) *intr.* er stærk udfalden Vande (nemlig i Springtiden.) 2) *intr.* og *tr.* Vandet falder derfra, saa ofte det er Ebbe.
tinnekkarsok, en Ting som ej ligger dybere el. længere fra Landet, end at den kan blive tør ved hvert udfalden Vande. Ujarak tinnekkarsok, en Steen, som falder tør i hver Ebbe.
tinnûpok, *tr.* Vandet er falden derfra.
tinnursak, det, som Vandet er falden fra.
tinnutipok, *t. tr.* lader det falde tørt (f. Ex. gior Kan-

Kangeliinen til en Baad saa kort, at den kan falde tør i Ebben.)

Tinge, i *plur.* tingit, Lyske-Haar (*Pubes.*)

tingilik, mandbar; som har faaet Lyskehaar.

tingajuk, Haar under Hagen paa et Rheensdyr.

Tingekpok, Tingerdlâut og Tingipok; s. under Tingmiok.

Tíngmìk v. tingmírksoak, en stor sort Søefugl, som ligner Skarven, og synes at være: Topskarven (*Pelecanus cristatus.*)

Tíngmikpok, *t. intr.* har aabent Liv el. Durchløb; purgerer.

tingmíngnartok, Purgeredrik; Laxativ.

tingmirsártok, et steilt Fjeld ud til Havs, hvor Søen bryder paa og slaaes jevnlig tilbage.

Tingmiok, *intr.* flyver; er i med at flyve.

tingmirsok, flyvende; i Flugt.

tingmiak, 1) en Fugl. 2) en Fugleham; et affrænget Fugleskind. 3) i *plur.* tingmirsæt, a) en Fugleshams-Pelts. b) en Underpelz (af hvad slags den og er.) e) Underfoder.

tingmiardlúkksoak, en stor Rovfugl; en Ørn.

tinguvok v. tingivok, *intr.* a) flyver bort. b) gaaer bort uden at nyde det ringeste; kommer derfra med en tom Mave. Tingyssekäunga, jeg vil vist flyve bort, naar jeg kommer uden for el. Vinden maae vel tage mig med sig, saa let er jeg, da jeg intet har faaet i mig (saa siges, naar man har været paa Besøg, og intet nydt.) 2) springer over; gjør Luftspring over (noget højt el. en Kløft.)

tingunauvǽrsarpok, *intr.* tager noget til sig inden man gaaer, for ej at være fastende.

tingunauværutiksak, noget at nyde for ej at gaae med tom Mave.

tingípok v. gupok, *t.* 1) *intr.* a) blæser bort; flyver bort med Vinden (noget i Luften.) b) driver for Vinden (en Baad.) 2) *tr.* a) tager det bort med sig el. driver det bort (Vinden.) b) flyver bort dermed (en Fugl.)

tingítak, 1) bortblæst; bortfløjet (med Vinden.) 2) bortdreven (af Vinden.)

ting,

tingerdlâk, en flyk Unge, som nylig er kommen af Reden; en nys udfløjen Fugleunge.
tingerdlâut, et Sejl.
tingerdlâuserpok, *s. intr.* og *tr.* sætter Sejl til (paa et Fahrtøj); hidser Sejl.
tingerdlautéjarpok, *intr.* og *tr.* tager Sejl fra; gier Sejlene op.
tíngekpok v. géktarpok, 1) *intr.* springer i Løbet; galoperer; løber i fuld Spring. 2) *tr.* springer derover.

Tingmut, see under Timme.

Tingo, Lever.
tingúktorpok, *intr.* spiser Lever.
tinguktômavok, *intr.* spiser gjerne Lever; er meget for Lever.
tinguktômarsok, 1) den som gjerne spiser Lever. 2) bruges det og i *plur.* om visse Stjerner.
tingúrsak, Æggeblomme.

Tinguvok, see under Tingmiok.

Tinnórpok, *intr.* faaer Udslæt.
tinnórnek, Udslæt.

Tínnumavok, *intr.* er opsvollen; er ophævet el. buglet; fremragter over det andet.
tínnumarsok, 1) en Bugling el. Forhøjning. 2) Udslæt; Snat; Blegn; Koppe.

Típe, 1) Lugt (god el. slet.) 2) Stank.
típekarpok, *intr.* har Lugt; i *neg.* er uden Lugt.
tipâvok, *intr.* 1) det lugter (i Almindelighed.) 2) især: lugter ilde; stinker.
tipigíkpok, *s. intr.* lugter vel; har en behagelig Lugt; giver god Lugt fra sig.
tipigíksok, 1) vellugtende. 2) vild Timian.
tipigíksarpok, *tr.* skaffer god Lugt i et Værelse; ryger med Røgelse (Enebær ꝛc.)
tigigiksâut, Røgelse; noget som skaffer god Lugt.
tipigiksarbik, Røgelsekar.
tipilúkpok, *intr.* lugter haslig; har en slem Lugt.
tipilúktok, ildelugtende.
tipitôk. 1) det som har stærk Lugt. 2) især: meget stinkende.
tipitôvok v. pitokâu, *intr.* 1) det lugter stærk. 2) det stinker ret; der er en slem Stank.

tiblerpok, *s. intr.* det samme i sidste Bemærkelse.
tirvsarikpok, *s. intr.* lugter angenemt; det er ret behagelig at faae Lugt af (især noget, man gierne gider spiist); det lugter got og maae smage bedre.
tirvsarirle! hvilken angenem Lugt!
Tipápok, og Tippavok, see under Tipékpok.
Tipâvok, see under Tipe.
Tipèitsukpok, see under næstfølgende.
Tipékpok v. tipápok, *intr.* er fornøjet; er munter el. beleven; er opromt og ved got humeur (især naar det er ens Lader.)
tippavok, *intr.* 1) er glad; glæder sig; viser sig fornøjet. 2) bruges og om Hunde, som tage venlig mod deres Herre, og springe op paa ham.
tipèitsukpok, *intr.* bliver glad; glæder sig; opmuntres.
tipèitsuktok, glad; fornøjet; munter.
tipeitsungnek, Glæde; Fornøjelse (det at være glad.)
tipeitsúsek, Glæde; glade Tilstand.
tipeitsut, Glæde; Fornøjelse; Opmuntring (det man glæder sig over.)
tipeitsutigâu, *tr.* glæder sig derover.
tipeitsuktipok, *t. tr.*)
tipeitsuktitsiok, *intr.*) glæder; fornøjer; giør glad.
tiptêpok, *ts. intr.* er ærbar; er stille af Væsen; er alvorlig.
tiptêtsok, ærbar; stille; alvorlig.
tiptêtsúsek, Ærbarhed; Alvorlighed.
Tippípok, *t. tr.* driver noget ind under Landet; sætter det til Lands el. ind i Bugterne (Vinden og Strømmen.)
tippivok v. tippuvok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* driver el. er dreven til Lands (Træe; Iis &c.); sættes ind under Landet (af Vind el. Strøm.)
tirpsak (*N.*) v. tirvsak (*S.*); dreven til Lands.
tirpsarpok (*N.*) v. tirvsarpok (*S.*), 1) *intr.* driver ind mod Landet. 2) *tr.* sætter det ind mod Landet.
tirvsardlok, en Drivestok; Træe el. andet som driver til Lands.
Tipsikpok, see under Tibarpok.
Tipsiharpok, see under Tivsigau.

Tiptêpok, see under Tipék-pok.

Tirpsak, see under Tippí-pok.

Tirsåk, en flakt Fisk, som Rygraden dog bliver siddende i, men er udskaaren i den ene Side.

tirsåvok, 1) *intr.* er flakt (Fisken.) 2) *tr.* flækker den (saaledes, som ovenmeldt.)

Tirsekkórpok, *intr.* skjærer Tænder.

tirsekkórnek, Skjæren med Tænderne.

Tirvsak, see under Tippi-pok.

Tirvsarikpok, s. under Típe.

Titârpok v. titârtarpok, *tr.* ribler; linierer; ridser i noget (f. Ex. i Skind et Maal, hvorefter det skal afklippes.)

titârnek, en saadan Rible el. afridset Streg.

titâut v. titârtàut, 1) et Redskab at rible el. liniere med; især: et stykke dertil indrettet Been, som Grønlænderne bruge. 2) en Lineal.

Tívavok, *intr.* dandser med Tromme i Haanden under mange Krumspring.

tívarsok, en Dandser.

tibbasek (*N.*) v. tigvasek (*S.*), Gebærde el. Krumspring, som bruges ved saadan Dands; Dandsemaneer.

Tivsigàu, *tr.* leer hjertelig ad en, som stiller sig løjerlig an el. over en latterlig Ting.

tivsisârpok, *tr.* gjør noget latterlig; opvækker Latter dermed.

tivsisârut, Gjekkerie; Narrerie; Middel til at opvække Latter; det hvorved man gjør sig el. noget latterlig.

tivsisúkpok v. tivsitsékpok, *intr.* bryder ud i stærk Latter over noget.

tivsisúktok v. sitséktok, *intr.* den som bryder ud i saadan Latter.

tivsinárpok v. tipsinarpok, *intr.* 1) er latterlig. 2) stiller sig løjerlig an; søger at muntre Sælskabet.

tivsinakàu, *intr.* det samme i højere Grad.

tivsinártok, latterlig; løjerlig.

tivsinarsúsek, Latterlighed.

Tojuk, et slags Land-Sneppe med blakket Hoved

ved og Ryg, og hvid Bug og Ring om Halsen, (der synes at være *Tringa alpina.*)

Tôk, 1) en Stang med Jern el. Been i Enden, at hugge Hul med i Jis el. frossen Jord; en Jispik. 2) et Koebeen; en Jernstang el. Brækkestang.

tokortôk, en Rasp.

tôrpok, 1) *tr.* hugger Hul paa Jisen el. støder frossen Jord op (med Jispik, Jernstang ɔc.) 2) tørner mod el. støder paa noget med et Redskab (af fri Forsæt); giver Stød. Nakka tôrdlugo ingerdlaput, de stage sig frem i Baaden. Arbek tôrdlugo, at give en Hvalfisk Stød. 3) tager Stød af mod Landet for en Baad.

tôromisak, en Gaffel paa et Fahrtøj.

tôromisalik, et Skib med Gaffel; en Galioth; en Galiase.

tôrutak, 1) en Baadstøtte. 2) Enden af en Kiærstilk, saavidt den stikker i Kugleskindet.

tôrkotak, Been i Enden af en Kastepiil, hvori Pilejernet sidder.

tôrkotéksak, et stykke Been el. Horn tjenlig dertil.

torârpok, *tr.* stevner lige derpaa; stiler dertil; møder paa; har det lige forude.

toräjuvok, *intr.* er vis paa Haanden at skyde (med Bøsse el. Piil); træffer gjerne.

torajuïpok, *tʃ. intr.* er uvis i sit Skud; træffer sjelden.

tôrsuk, en Huusgang; Indgang til et grønlandsk Huus.

tôsak, 1) Hovedbjelken langs ad et grønlandsk Huses el. Huusgangs Midte, hvorpaa Tagets Tvertræer hvile. 2) Teltetræe; Tvertræet over Opstanderne i en Telt, hvorpaa Lægterne hvile.

tôsekſak, et stort stykke Træe, tjenlig til saadan Brug.

tûpok, *intr.* 1) falder paa noget; tørner. Akerdlok apummut tûpok, Kuglen faldt i Sneen. 2) naaer til Bunds; er ved Grunden. Aulisâutiga tûneng ajorpok, min Snøre kan ei naae til Bunds.

tûbik (*N.*) v. tûgvik (*S.*), 1) det Sted, noget falder paa el. kommer til

at hvile. 2) et Strøe til en Baad (at trække den op af Vandet paa.)
túrsik, det samme i sidste Bemærkelse.
tubigàu v. tugvigàu, tr. falder el. tørner derpaa.
tugvilérpok, t. tr. lægger Strøe under Baaden.
tuggak, en ophuggen Græstørv (især af det store Slags til Vægge og Mure.)
túggarpok, tr. 1) hugger saadan Græstørv, el. Jord op. 2) graver.
tuggægak, 1) den ophuggede el. omveltede Jord. 2) det gravede. 3) en ophuggen Tørv (helst af de mindre til at brænde.)
tuggàut v. gautiksak, 1) et Redskab at hugge Jord op med (f. Ex. et Hofteheen, Ribbeen, paa grønlandsk Viis.) 2) en Tørvhakke. 3) en Spade.
túglek, 1) den nærmeste; Næste (i Orden, Alder, Værdighed.) Túglia, hans Næste. Tuglera, min Næste. 2) i pl. tugleet, i Rad efter hinanden; saaledes som de følge i Orden.
túgliksak, 1) den el. det som skal være nærmest ved andet. 2) Grundsteen; Grundvold.
tuglerau, tr. har ham til sin Næste; følger næst efter den el. det; ligger el. sidder næst ved ham el. hende.
tuglereek, car. sing. de som følge næst efter hinanden (i Orden, Alder, Sted, Værdighed.)
tuglereekput, intr. car. sing. følger næst efter hinanden.
tuglìovok, intr. er nærmest; er næst efter.
tugluárpok, intr. passer got; falder ret i Lag; er beqvemt.
tuglnarsarpok, tr. bringer det til at passe; gjør det beqvemt, saa at det kan falde got.
tûkak, en Harpuun; især: Harpuunbenet.
tukéjarpok, intr. 1) hans Harpuun er brækket. 2) faaer den maanedlige Reenselse første gang (et Fruentimmer); Blodkilden aabnes hos hende.
túkarpok, intr. og tr. v. tukartorpok, tr. v. tukartöiok, intr. 1) træder derpaa el. deri flere gange efter hinanden (f. Ex. træder Leer.) 2) stamper med Fødderne; tramper. 3) kan og bruges om at tærske, naar dette skeer ved Dyrenes Traad med Fødderne.

túkartok, den som træder el. stamper el. tærsker med Fødderne.
tukartoupok, tr. stamper med Fødderne for at giøre dem varme.
tukérpok, t. 1) tr. spjetter der til med sin Fod. 2) intr. a) udklækkes (Fugleunger.) b) spraaes (Æg.) c) faaer udlagt (en Fugl.)
tukértok, 1) spraaet (Æg.) 2) nylig udklækket (Unger.)
tukértipok, t. intr. spjettes; bliver spjettet.
tukomarpok, intr. kommer til sin Gang igien; faaer et let Trin; bliver let til Beens (en som før af Sygdom var seen til Fods.)
tukomarikpok, f. intr. triner let; er let til Fods (saa man neppe kan høre ham gaae.)
tukomĕipok, t f. er tung til Fods; triner tungt; er klumpfodet.
túkovok, intr. lægger sig i Herberg i et andet Huus el. Telt; indlogerer sig nogensteds; sover ude (dog paa samme Land.)
tukovigâu, tr. lægger sig at sove der el. hos ham.
tukyartorpok, intr.)
tukyartorbigâu, tr.) gaaer hen at lægge sig i et andet Huus el. Telt at sove.
túngavók, intr. 1) er ved Bunden. 2) er hvilende paa noget, 3) naaer til Jorden el. Gulvet. 4) er fældet tæt sammen.
túngarsok, 1) det som hviler paa andet el. naaer til Bunden. 2) fældet tæt sammen.
túngavik, 1) Stedet hvor noget naaer til el. ligger an paa. 2) Stedet, et Træe voxer paa el. i. 3) Foden af en livløs Ting (f. Ex. af en Lysestage, et Glas.) 4) Roden af et Træe el. Væxt.
tungavilérpok, f. 1) intr. bliver forsynet med Fod (en livløs Ting); faaer Grundvold. 2) tr. forsyner med Fod; lægger Grundvold til.
tungmarpok, intr. og tr. træder; staaer paa noget.
tungmægak, 1) det man træder paa. 2) et Trin el. Traad. 3) i plur. a) Vevlinger i et Vant. b) en Trappe. c) en Stige.
tungmarbik, en Skammel; et Fodtrin; en Stibøjle.
tungmarbigâu, tr. har det til sin Fodskammel.
tungmárdlukpok, intr. træder sine Skoe el. Støvler

ler skæve; gaaer skævt paa dem.
tungmárdluktok v. mardluk, den som gaaer skævt paa sit Fodtøi.
tungmarnérdlukpok, *intr.* gaaer slet; træder skævt.
tungmarnérdluktok v. marnerdluk, en som træder slet paa sine Been.
tungmeraràu, *tr.* træder derpaa; staaer derpaa.
tungmatit, *car. sing.* Fødder. *A.*
túsſarpok, *intr.* og *tr.* gaaer efter Spor; søger et Dyr efter sit Spor.
tutíkpok, *t.* 1) *tr.* ligger ved Siden af en. 2) *intr.* i *dual.* og *plur.* ligge ved Siden af hinanden; ligge sammen.
tutiktipok, *t. tr.*)
tutiktitſiok, *intr.*) syer 2 og 2 Skind sammen efter en Konebaads Bredde.
tutivok, *intr.* og *tr.* træder paa; træder under Fødder; nedtræder.
tutirſak, undertraadt; traadt under Fødder.
tuttuk, Skarn paa Gulvet; Menniſketraad, som er ført derind med Fødderne.

Toko, Døden.
tokórſoak, den store Død; den sorte Død; en pestagtig Dødsart, der river mange bort.
tókovok, *intr.* 1) døer. 2) er død; er ved Døden afgaaet. 3) visner; gaaer ud (en Vært.)
tókorſok, en Død; den Døde.
tokolérpok, *ſ. intr.* 1) begynder at døe; bliver afmægtig. 2) begynder at visne og gaae ud.
tokotípok, *t.* 1) *intr.* a) overgives til Døden. b) overgiver sig selv til Døden. 2) *tr.* lader en Døe el. ombringe ved en anden; hengiver ham i Døden.
tokotítak, den i Døden hengivne.
tokúngavok, *intr.* er død; er blant de Døde.
tokópok, *tr.* }
tokótſiok v. kútſiok, *intr.*) dræber; myrder; ombringer.
tokótſirſok, en Manddraber; en Morder.
tokotſikovok, *tr.*)
tokotſikorſiok, *intr.*) 1) forraader til Døden. 2) dømmer en fra Livet.
tokotſikorſirſok, 1) en Forræder; den som overgiver en anden til Døden. 2) den som dømmer en fra Livet.
tokotſiſúkpok, *intr.* har

Mod paa at ombringe nogen; er mordisk sindet.

tokotak, en Dræbt.

tokotéksak, den som skal dræbes; Dødsfange.

tokotâvok, *intr.* er dræbt.

tokoteksâvok, *intr.* er bestemt til at dræbes; er dødskyldig.

tokonarpok, *intr.* er dødende; man døer deraf; det foraarsager Døden; er forgiftig.

tokonártok, dødende; det som dræber; Forgift.

tokordlâk, nylig død.

tokordlâvok, *intr.* er nylig død.

tokorsûsek, Død; Dødsmaade.

tokorsut v. sutiksak, Dødsaarsag; Dødsskyld.

tokosisukpok, *intr.* og *tr.* 1) er færdig at døe af Forskrækkelse; bliver som dødsens over noget. 2) er saa bange derfor, som for Døden selv; er færdig at besvime derover.

tokotserpok v. kytserpok, *tr.*)
tokytseïok, *intr.*)
tokytserau, *tr.*)
1) venter paa ens Død; bier til han døer. 2) troer en ikke til Live; har overgivet ham.

tokovik, 1) Dødstid; Dødsdag. 2) Stedet man døer paa; Sted at døe paa.

tokovíksak, det samme om tilkommende Tid.

tokuksâvok, *intr.* er dødelig; kan døe; skal engang døe; i *neg.* er udødelig; kan ikke døe.

tokukiâursok, dødelig.

tokuksâungitsok, udødelig.

tokuksâipok, *tf.* er af en udødelig Natur; kan aldrig døe.

tokuksâitsok, udødelig i sin Natur.

tokut, 1) det en døer af el. for; Dødsaarsag; Anledningen til hans Død. 2) den for hvis Skyld el. isteden for hvem en anden døer.

tokutigâu, *tr.* 1) døer derfor el. deraf. 2) døer for ham el. for hans Skyld.

tokutiginikpok, *intr.* døer ikke for sin egen Skyld, men for en anden.

tokyavok v. kújavok, *intr.* er dødsyg; ligger for Døden; er færdig at døe.

Tokorsâk, det øverste af Struben, ved Luftrørets Aabning.

tokorsârdlukpok, *intr.* har ont i Halsen paa ommeldte Sted; har Halssyge, ved ømme Mandler.

Tokortôk, see under Tôk.

Tókovok, see under Toko.

Tôpok, 1) *tr.* a) strækker et nyt Baadeskind med Remmer el. flettede Seener. b) strammer Baaden over med det nye Skind. 2) *intr.* Skindet strækkes saaledes.

tôsut v. túrksut, 1) Strækkeliinen; Remmen el. Seenetraaden, Skindet strækkes med. 2) en stor Synaal, som bruges dertil ved Kajakkens Strækning.

tôsutiksak v. túrksutiksak, 1) noget til Strækkeliine. 2) en Synaal til ovenmeldte Brug.

Torârpok og Torâjuvok, see under Tôk.

Tórdluk v. tórkluk, Struben; Aandepiben; Luftrøret.

tórdlorpok v. tórklorpok, *intr.* raaber.

tordlorbigàu, *tr.* raaber til el. efter ham; anraaber; kalder paa.

tordlulavok, *intr.* og *tr.* raaber paa nogen; kalder paa ham; gjør Anskrig for at faae ham til sig.

tordlulaurpok, *intr.* raaber høit af Struben.

Torkluk, see under næstforegaaende.

Tórkorpok, *tr.* gjemmer; forvarer; henlægger i et Lukke til en anden Tid.

tórkugak, gjemt; forvaret.

tórkorbik, Gjemsel; Gjemmested.

Tôrkotak, see under Tôk.

Tornak (*N.*) v. tórngak, (*S.*) en Aand el. Geist; Hexemesternes Genius (hvoraf hver har sin, der følger ham som et Orakel, efter 10 øvede Hererier, og undertiden lader sig see som et Spøgelse, naar Hexemesteren udsender den til andres Forfærdelse.)

tornâvok, *intr.* er en saadan Geist el. Gespenst.

tórnarpok, *tr.* dræber Folk ved at lade sig see (Geisten.)

torngartípok, *t. tr.* lader andre ombringe ved sin Geist (Hexemesteren.)

tórngægak, død af Geistersyn.

tornârsuk (*N.*) v. torngârsuk (*S.*), 1) den øverste Aand, hvilken Grønlænderne betragte som deres største Orakel (som tillægges fortrinlig store Egenskaber, og skal kun være

re een i sit Slags, da Tórnæt el. de ringere Gejster ere mange, og denne kan kun sees af Hexemesterne.) 2) har man vedtaget at bruge dette Navn om: Djevelen.

tornârsulik, besat af Djevelen.

tórniok, intr. øver sit Hexerie (en Angekkok); forretter sit Sandsigerie.

tornirsók, en Sandsiger under sit Hexerie.

Tornaviârsuk, Strømand; en liden Elvand (*Anas histrionica.*)

Tôromisak, Tôrpok og Tórsuk, see under Tôk.

Torsumiutak, Blyant; Jsenfarve.

Tórsuvok, intr. er tykhaaret (et Skind.)

tórsursok, tykhaaret.

torsurlôk, meget tykhaaret.

Tôrutak og Tôsak, see under Tôk.

Tõutsinek, det Sted paa hver Side af Panden, som paa nogle (især Qvindfolk, der binde deres Haar stærkt op) er skeenskaldet med en Huk ind i Hovedhaaret.

tõutsinekarpok, intr. er skeenskaldet; har saadan skaldet Hjørne i Tindingen.

tõutsinilik, skeenskaldet; som ikke har Haar paa Siderne af Panden.

Tuapàk, i *plur.* tuapèit, en Steenhob ved Stranden; Steenfløtser af smaa tunde glatte Stene; Sand og Gruus, opskyldte af Søen. Tuapèin illæt, en glat Steen af saadan Steenhob.

tuapâvok, intr. er saadan Strand med Steenfløtser.

tuapèitsiak, i *plur.* tuapèitsiæt, smaa Steenhobe el. opskyldte Gruusfløtser.

Túdlik, en stor spidsnebbet Søefugl, kaldet: Ommer (*Colymbus glacialis.*)

Tue, 1) en Axel; en Skulder. 2) det ophøjede Skulderstykke i en Qvinde-Pelz.

tuéjarpok, intr. hans Axel gaaer af Leed; Skulderen brydes paa ham.

tuïlik, en Vandpelz. *N.*

tuïdliok, 1) intr. syer saadan Vandpelz. 2) tr. — til en anden.

tueetsok, en Halvpelz.

Túgâk, 1) Eenhjørningshorn. 2) Hvalrostand. 3) Elfenbeen.

tûg-

túgâlik, en Eenhiørning (*Monodon monoceros.*)
tugârpok, *intr.* og *tr.* støder med sit Horn mod Jisen el. Landet (Eenhiørningen.)
tugâmikpok, *f. tr.* det samme flere Gange i Rad for at faae Hul paa Jisen.
Tuggak og Tuggarpok, see under Tôk.

Tugle, Tindingen.
tùglerut, Øregehæng; Øreringe; Perler, som hænges enten i Ørelæppen el. bindes i Haaret, som udgaaer fra Tindingen.
tugleruserpok, *t.* 1) *intr.* hænger Øreringe &c. paa sig selv. 2) *tr.* — paa andre. 3) *intr.* bruges det og om Solen, naar den sees med Bisole (som Grønlænderne mene at være dens Ørenringe.)
tuglerúnak, et slags Blomster der ligne Sanct-Hans-Urt eller Huuslög (og er Stængelen til den Rod, Grønlænderne kalde Sórtlak.)
Tuglèk, see under Tôk.
Túglerut og Tuglerúnak, see under Tugle.
Tugluarpok, see under Tôk.
Tujormiok, see under næstfølgende.

Tújorpok, *tr.*)
tujóïok, *intr.*) betænker en med Mad; meddeler den Trængende noget at spise.
tujorkattarpok, *intr.* flakker fra et Sted til et andet; har ingen blivende Sted (enten den som er huusvild, eller den, som selv har Flakkelyst.)
tujórmiok, *intr.* 1) lider Nød, især for Huuslye; er huusvild. 2) er slet til Huse; boer maadelig. 3) maae søge Huus hos andre, fordi han ej kan komme hjem.
tujormirsok, den som lider Nød, især for Huuslye.
tujormiak, den som en anden under Huuslye.
tujormigâu v. miarâu, *tr.* under en Huus, som selv ingen Huuslye har; lader ham krybe i Læe hos sig.
tujorminakâu, *intr.* 1) det er ont at faae Huuslye. 2) det er kun slet Huuslye man har.
tujórminek, Huusvildhed; Nød for Huuslye.

Tukagvájok, en Pytfugl (*Charadrius hiaticula.*)
Tûkak og Tukarpok, see under Tôk.

Tuke, langs, bruges kun med *appositio*, nemlig: túkimut, paa langs; efter Længden.
tukípok, *t. intr.* sættes paa langs; kommer til at staae el. ligge efter Længden.
tukíngavok, *intr.* 1) er paa langs; staaer el. ligger paa langs; stiler efter Længden (f. Ex. Bladet paa en Brænde-Öxe.) 2) vender Enden imod.
tukíngarsok, *intr.* 1) det som er paa langs el. stiler efter Længden. 2) det som vender Enden imod. 3) en Buløxe; en Bindöxe.
tukíngarsolik, 1) den som har noget paa sig, der vender efter Længden. 2) en Høne (fordi dens Rumpe staaer paa langs, da andre Fugles staaer paa tvers.)
Tukérpok, see under Tôk.
Túkimut, Tukíngavok og Tukípok, see under Tuke.
Tukomarpok og Tukovok, see under Tôk.
Tŭkorpok, *intr.* meddeler andre; giver gjerne; er gavmild.
tukortôk, gavmild.
tukoïpok, *tſ. intr.* er karrig el. gnidsk; et paaholden; giver ei gjerne noget bort.
tukoïtsok, karrig; gnidsk; en Nidding.
Túksiarpok, *intr.* 1) beder; gjør Bøn. 2) holder Bøn.
túksiartok, en Beder.
tuksiarbigâu, *tr.* 1) beder til ham; beder ham om noget. 2) tilbeder.
tuksiâut, 1) en Bøn. 2) en Bede-Psalme.
tuksiúpok, *tr.*) tuksiúrsiok, *intr.*) beder for en; gjør Forbøn.
tuksiúrsirsok, en Forbeder.
tuksiutípok, *t. intr.* bliver bedet for af en anden; har en til at bede for sig.
tuksiutítsiok, *intr.* faaer en til at bede for sig.
tuksiût, en Bøn, især: en Forbøn; i *plur.* tuksiutit, en Bønnebog el. Psalmebog.
tuksiutigâu, *tr.* beder derom.
Túkto, 1) et Rheensdyr (*Cervus Tarandus.*) 2) Himmeltegnet Karlsvognen (dog kun ved Gotshaab.)
tuktupok, *intr.* faaer el. skyder et Rheensdyr.

tuktûsiok, *intr.* facer et Rheensdyr at see.
tuktusiut, et Gevæhr at skyde Rheensdyr med (Bøsse el. Bue.)
tuktûrsak, en Stankelbeen (*Tipula rivosa.*)
Tulékpok, *intr.* kommer til Lands el. under Landet; lægger ind til Landet (Folk paa en Baad); svømmer ind mod Landet (en Fugl); søger Strandbredden (en Fisk.)
tuléktok, kommen til Lands el. under Landet; den som søger Strandbredden (Menniske, Fugl el. Fisk.)
tulãupok, *tr.*)
tulãursiok, *intr.*) fører noget til Lands el. ind mod Landet.
Tullimâk, et Ribbeen.
tullimêjarpok, *intr.* har brukket el. faaet Skade i Ribbenet.
Tulokórpok, *intr.* er kjed af noget; finder ej længer Fornøjelse deri; gider ej længer været over (f. Ex. at kjøre i Slæde, være til Baads.)
Tullórpok, 1) trykker op mod noget; lægger sig op mod det. 2) støder mod noget uforvarende; løber derpaa. 3) i *dual* og *plur.* klemmer sammen; trykker sammen mod hinanden (f. Ex. Jis, Tænderne i Munden, Over- og Under-neb.)
tulloriak, i *plur.* tullorissæt, Hundetænderne; Øjentænderne.
tullortægak, Flintestaal.
tullugâk, en Ravn (*Corvus Corax.*)
tullukâk, en Ravneunge.
tullukãursak, en liden sort Svømsnekke i Havet (*Argonauta arctica.*)
Tullugâk, see under næstforegaaende.
Tulluït, *car. sing.* Engelskmænd.
Tumakpok v. marpok, *intr.* bliver krumpen el. værkbruden paa et og andet Lem.
tumársimavok v. maktorsimavok, er værkbruden; er bleven krumpen.
tumaktortok v. maktorsimarsok v. marsimarsok, værkbruden; krumpen af Sygdom.
Tumánguvok, *intr.* forsmægter af Hunger.
tumángulerpok, *f. intr.* begynder at forsmægte; er skrubsulten, saa det svier i ham af Hunger.

tumángulersok, ſtrubſulten; ſom begynder at forſmægte af Hunger.
tumángunak! hvor forſmægtende! man maae døe af Hunger el. ſulte ihiel!
tumangunakàu, er ret forſmægtende; det er Hungerstid el. Sted.
Tumarpok, ſee Tumakpok, og under næſtfølgende.
Tumè, Fodſpor.
tumigàu, tr. har det til ſit Fodſpor el. det er hans Spor. Nennub tumigèj, det er Biørneſpor.
tumiſiok, intr. faaer Spor at ſee; finder Spor; kommer paa Spor.
tumiſiórpok, intr. og tr. gaaer i en andens Fodſpor; følger Spor; gaaer efter Spor.
tumiſiórtok, den ſom gaaer efter Spor.
tumiſivikſâvok, intr. er ſporlig; i negat. er uſporlig.
tumârpok v. marpallækpok, intr. gaaer ſaa det høres.
Tunnárpok, tr.)
tunnárdlerpok, intr.) har Sindet henvendt el. ſtiler Tanken til; egner; ſætter Tingen deri.
tunnaràu, tr. holder ſig til en; fortroer ſig ham; forlader ſig paa ham; gaaer altid til ham; ſøger Tilflugt hos; ſtoler paa. Tunnarallugo, for hans Skyld. Tunnaringilà, han holder ſig ej til ham el. tør ej gaae til ham.
tunnarirſak, den man holder ſig til el. forlader ſig paa.
tunnardlerſarpok, tr. henvender til; lader ſtile til. Erkarſautine illingnut tunnardlerſarniarpèj, han holder ſine Tanker henvendte til dig.
Tunne, udſyet Stribe i Huden under Øjnene.
tunnilik, en Qvinde med ſaadanne Øjenſtriber.
Tunnek v. nérſoak, et ſlags ſtore Fieldmenniſker el. Biergtrolde (ſom ſiges at boe høit oppe i Landet og tillægges europæiſke Klæder.)
Tungà, ſee under Tunge.
Túngavok, ſee under Tôk.
Tungè, Side; Kant, bruges kun tranſitive, ſom: tungà, hans el. dens Side. tungiga, min Side. tungit, din Side, o. ſ. fr. Tellerpiub tungà, høire

ve Side. Sâmiub tungà, venstre Side. Og helst forekommer det med *appositio*, som:

tungáne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa denne Side af en Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertársub tungáne kajartortonga, jeg roede i Kajak paa denne Side af Størøen.

tungánit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra denne Side. Kikertab tungánit piok, han kom fra denne Side af Øen.

tungánut, 1) til hans el. dens Side. 2) til denne Side af ham; hen mod ham. Tungánut egirsûk, kast det hen mod ham, o. s. fr.

Tungiorpok, see under næstfølgende og Tungo.

Túngit, *car. sing.* Dunen i en Rede; helst: Ederduun.

túngiorpok, *tr.* pakker en vel ind i Klæder og Tepper, (som næsten var forkommet.)

Tungmarak og Tungmarpok, see under Tôk.

Tungo, Saften i Bær el. Frugt.

tungosúngnipok, *t. s. intr.* er sød; smager el. lugter sødt.

tungosúngnitsok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sirup. 4) Honning.

tungiórpok, *intr.* har Farve efter Bærsaft; a) er blaa. b) er grøn.

tungiórtok, 1) blaat. 2) grønt.

tungiorpallukpok, *intr.* er blaaagtig.

tungiursak, 1) en vis Markurt med blaa Blomster. 2) en Ret af kogt Klevertang (fordi den bliver blaaagtig.)

Túngorpok, *tr.* gjør tung og døsig i Kroppen (Heden el. andet.)

túngovok, *intr.* er tung i Kroppen; er døsig.

Tunniok, 1) *tr.* a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) *intr.* gives; bortgives; afhændiges; sælges.

tunnírsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tunnírsirsok, en Giver.

tunnirsigájukpok, *intr.* giver altid el. gjerne.

tunnirsigájuktok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.

tunnínekarpok, *intr.* gives noget; faaer Gave.

tunnirsak, 1) den noget gives

tumángulersok, strubsulten; som begynder at forsmægte af Hunger.
tumángunak! hvor forsmægtende! man maae døe af Hunger el. sulte ihiel!
tumangunakàu, er ret forsmægtende; det er Hungerstid el. Sted.
Tumarpok, see Tumakpok, og under næstfølgende.
Tumè, Fodspor.
tumigàu, *tr.* har det til sit Fodspor el. det er hans Spor. Nennub tumigèj, det er Biørnespor.
tumisiok, *intr.* faaer Spor at see; finder Spor; kommer paa Spor.
tumisiórpok, *intr.* og *tr.* gaaer i en andens Fodspor; følger Spor; gaaer efter Spor.
tumisiórtok, den som gaaer efter Spor.
tumisiviksåvok, *intr.* er sporlig; i *negat.* er usporlig.
tumârpok v. marpallækpok, *intr.* gaaer saa det høres.
Tunnárpok, *tr.*)
tunnárdlerpok, *intr.*) har Sindet henvendt el. stiler Tanken til; egner; sætter Tingen deri.
tunnaràu, *tr.* holder sig til en; fortroer sig ham; forlader sig paa ham; gaaer altid til ham; søger Tilflugt hos; stoler paa. Tunnarallugo, for hans Skyld. Tunnaringilà, han holder sig ej til ham el. tør ej gaae til ham.
tunnarirsak, den man holder sig til el. forlader sig paa.
tunnardlersarpok, *tr.* henvender til; lader stile til. Erkarsâutine illingnut tunnardlersarniarpèj, han holder sine Tanker henvendte til dig.
Tunne, udsyet Stribe i Huden under Øjnene.
tunnilik, en Qvinde med saadanne Øjenstriber.
Tunnek v. nérsoak, et slags store Fieldmenniskerel. Biergtrolde (som siges at boe højt oppe i Landet og tillægges europæiske Klæder.)
Tungà, see under Tunge.
Túngavok, see under Tôk.
Tungè, Side; Kant, bruges kun *transitive*, som: tungà, hans el. dens Side. tungiga, min Side. tungit, din Side, o. s. fr. Tellerpiub tungà, høire

re Side. Sâmiub tungà, venstre Side. Og helst forekommer det med *appositio*, som:

tungâne, 1) paa hans el. dens Side. 2) paa denne Side af en Ting; paa den Side, som vender hid. Kikertârsub tungâne kajartortonga, jeg roede i Kajak paa denne Side af Storøen.

tungânit, 1) fra hans el. dens Side. 2) fra denne Side. Kikertab tungânit piok, han kom fra denne Side af Øen.

tungânut, 1) til hans el. dens Side. 2) til denne Side af ham; hen mod ham. Tungânut egirsûk, kast det hen mod ham, o. s. fr.

Tungiorpok, see under næstfølgende og Tungo.

Túngit, *car. sing.* Dunen i en Rede; helst: Ederduun.

túngiorpok, *tr.* pakker en vel ind i Klæder og Tepper, (som næsten var forkommet.)

Tungmarak og Tungmarpok, see under Tôk.

Tungo, Saften i Bær el. Frugt.

tungosûngnipok, *tf.* *intr.* er sød; smager el. lugter sødt.

tungosúngnitsok, 1) sød; sødt. 2) Sukker. 3) Sirup. 4) Honning.

tungiórpok, *intr.* har Farve efter Bærsaft; a) er blaa. b) er grøn.

tungiórtok, 1) blaat. 2) grønt.

tungiorpallukpok, *intr.* er blaaagtig.

tungiûrsak, 1) en vis Mark-urt med blaa Blomster. 2) en Ret af kogt Klevertang (fordi den bliver blaaagtig.)

Túngorpok, *tr.* gjør tung og døsig i Kroppen (Heden el. andet.)

túngovok, *intr.* er tung i Kroppen; er døsig.

Tunniok, 1) *tr.* a) giver ham. b) giver det bort; afhændiger; sælger. 2) *intr.* gives; bortgives; afhændiges; sælges.

tunnírsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tunnírsirsok, en Giver.

tunnirsigájukpok, *intr.* giver altid el. gjerne.

tunnirsigájuktok, den som giver gjerne; en glad Giver; gavmild.

tunnínekarpok, *intr.* gives noget; faaer Gave.

tunnirsak, 1) den noget gi-

ves. 2) bortgiven; solgt; afhændiget.

tunnirsût, 1) en Gave. 2) Offer.

tunnirsivik, et Offersted; Alter.

tunniorârpok, *tr.*)

tunnioráïok, *intr.*) deler ud; gjør Uddeling til flere af noget; giver en efter anden.

tunniorautigâu, *tr.* gjør Uddeling deraf.

tunniúpok, 1) *intr.* a) hengiver sig. b) hengives. 2) *tr.* udgiver; bortgiver; hengiver; overleverer i en andens Hænder.

tunniútak v. ursàk, den el. det udgivne; hengiven; overleveret.

Tunnò, *cum suff.* tunnua, 1) Ryggen. 2) Bagdelen af noget. 3) det som er tæt bag en. 4) den østre Side af Himmelen. 5) den Side af et Land; som vender mod Østen.

tunnuane, tæt bag ham.

tunnuanit, bag fra.

tunnumut, mod Østen; øster i; østverts.

tunnuárpok, 1) *intr.* a) gaaer tilbage; skubber sig bag ud; flytter sig tilbage. b) holder sig tilbage (for noget, som er farligt.) c) skydes tilbage (f. Ex. Kjedelen fra Lampen, naar den har afkogt.) 2) *tr.* a) skyder den tilbage. b) kan ikke følge med; holder ikke Trop; giver sig tabt (i at gaae, roe ꝛc.)

tunnudlek, bagest.

tunnudlereekput, *intr. car. sing.* staae el. sidde tæt bag hinanden el. hobeviis.

tunnudliorpok, *tr.* 1) sætter bag sig; kaster bag sin Ryg. 2) lader det af Øine; seer ej mere til; slaaer af Sindet.

tunnukópok, *tr.* fahrer Østen el. inden om en Øe.

tunnúpok, *tr.* vender Ryggen til ham el. det.

túnnok, Rygfit (f. Ex. af et Rheensdyr); Talg; Fit som er tælget.

túnnolik, 1) et Dyr, som har Talg. 2) Finnefisken (et slags Hvalfisk med Barder) *Balæna Physalus.*

tunnortorpok, *intr.* spiser Talg el. Fit af et Rheensdyr, Faar og slige.

tunnusûk, en Nakke.

Túnnok, see under næstforegaaende.

Tuovê og Tuoviók, see under næstfølgende.

Tuo-

Tuoviórpok, *intr.* skynder sig med noget; figer; haster; gaaer el. gjør fort.

tuoviórtók, den som skynder sig; figende.

tuoviok, Skynding; Figen.

tuovê, Langsomhed.

tuovêpok, *.tſ. intr.* er langsom; er seenfærdig.

tuovêtſok, langsom; seenfærdig.

tuovêtſokâu, *intr.* er meget langsom og seendrægtig.

Tupak, Tobak (er dannet af det danske.)

tupâut, Forraad af Tobak. Terſa tupautingoara, det er alt det lidet Tobak jeg eier. Tupaut audlangitſok, en heel Rulle Tobak.

tupâutekarpok, *intr.* har Forraad af Tobak; er vel forsynet med Tobak.

Tupakpok, see under næstfølgende.

Tupárpok, *intr.* skræmmes; kyses; bliver i en Studs forskrækket (en vaagen.)

tuparſárpok, *tr.* skræmmer; kyser; gjør i en Studs forskrækket.

tupârnak, en vis Urt, der ligner vild Timian.

tupækpok v. pákpok, *intr.* vaagner i Skræk; vækkes op af Søvnen ved Bulder.

tupækſárpok v. pakſarpok, *tr.* skræmmer en i Søvne; vækker ham op ved noget Bulder.

tupængnak! Skræmmen! hvor skræmmende! Sillat tupængnak! Ej, hvor skræmmede du mig!

tupængnakâu, *intr.* er skræmmende; det er ej got at sove i Nærværelsen derved.

Tupédlerpok, *ſ. intr.* er trøstig; bliver vel tilmode; giver sig tilfreds; er frimodig el. ved et fornøjet Sind.

tupédlerſok, trøstig; vel tilfreds; fornøjet.

tupedlerſárpok, *tr.*)
tupedlerſaïok, *intr.*) trøster; stiller tilfreds; gjør ham vel tilmode; beroliger.

tupedlerſipok, 1) *tr.* det samme. 2) *intr.* trøstes; tilfredsstilles.

tupedlerſitſiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

tupedlerſáirſok v. litſirſok, en Trøster.

tupedlerſaut, Trøst; Trøstemiddel; det hvorved nogen tilfredsstilles el. det man bruger for at faae ham veltilfreds.

tupedlersautigâu, *tr.* 1) trøstes derved; har det til sin Trøst. 2) stiller tilfreds dermed.

tupedlersauserpok, *s. tr.* skaffer Trøst; bibringer en det, han kan trøste sig ved.

tupedliupok, *tr.* trøster sig ved nogen el. noget; søger sin Trøst deri; beroliger sig derved.

Tupèk, en Telt.

tupäursak, 1) en Model af en Telt. 2) den langbladede Markfyre. 3) Drøbelen i Halsen.

tupäursuk, en Hundetelt; (en usel Telt af faa og ringe Skind og Stænger.)

tupérsoak, 1) en stor Telt. 2) i *plur.* tupérsoït, en Teltplads.

tuperpérksoït, *car. sing.* 1) mange Telte paa eet Sted; en Telte-Samling. 2) en Lejr.

tupekâte, en Teltkammerad; den som boer i Telt med ham.

tupekatigâu, *tr.* boer i Telt med ham.

tupérpok, *intr.* rejser Telt; sætter Telt op.

tupiórpok, *intr.* gjør en Telt.

tupirsarpok, *intr.* boer i Telt.

Tupérpok, see under næstforegaaende.

Tupigâu, *tr.*)
tupigosukpok, *intr.*) forundrer sig højlig over noget, som man ej kan indsee, hvorledes det er gaaet til; falder i Forundring derover.

tupingnak! højst forunderligt!

tupingnakâu, *intr.* er højst forunderligt; er ret et Under.

tupingnartok, noget hvorover man højlig maae forundre sig.

tupingnartomik, forunderligen.

tupingnartöut, en Samling af underlige Ting el. Begivenheder.

tupingnartulliok, *intr.* gjør en Gjerning, som opvækker andres store Forundring.

tupingnartulliak, en højst forunderlig Gjerning.

Tupilèk, en Vanskabning; et Monstrum.

tupilovok v. lavok, *intr.* er vanskabt.

Tupípok, *t. intr.* faaer noget i Halsen, som man enten qvæles i eller dog er færdig at qvæles i.

tupítok, qvalt el. færdig at qvæles af noget, som er ble-

blεven fastsiddende i Halsen.
tupinak! ret qvælende!
tupinakàu, *intr.* er at qvæles i; det kunde snart blive siddende i Halsen, saa man maatte qvæles deraf (sej og drøj Spise.)
tupinaràu, *tr.* er færdig at qvæles deri (Mad.)

Tûpok, see under Tôk.

Tupækpok, see under Tupárpok.

Túrksut, see under Tôpok.

Túrsik, see under Tôk.

Tussarpok, *intr.* og *tr.* 1) hører. 2) adlyder; er hørig og lydig; gaaer, naar man befaler; gjør hvad man siger. 3) i *neg.* er uhørig.
tussäïok, *intr.* hører andre (f. Ex. de læsende); agerer Hører.
tussárte v. tussäïrsok, en Hører; den som hører andre (f. Ex. af deres Lectie.)
tussægak, hørt.
tussægéksak, det man vil faae at høre.
tussángitsak, uhørt.
tussangitsårpok, *tr.* har ej hørt det.
tussangiséinarpok, *tr.* har aldeles ikke el. aldrig hørt det; veed aldeles ikke deraf at sige.
tussarliúpok, *tr.* gjør hørbar; lader høres.
tussarnårpok, *tr.* hører paa med Lyst.
tussårnarpok (*N.*) v. tussárngarpok (*S.*), *tr.* hører noget første Gang; har ej hørt det før.
tussarnakàu, *intr.* er værd at høre; kan høres paa med Behag el. Fordeel.
tussårnerpok, *f. intr.* er behageligt at høre; forlyster Øret.
tussarnersok, behageligt at høre.
tussarkórpok, *tr.* det kommer en for, som han hører noget; han synes at høre det.
tussårdluarpok, *intr.* 1) hører vel, enten: a) kan got høre, eller: b) hører det som got er; hører behagelige Tidender. 2) især: hører sin Slægtning opkaldet.
tussàumavok, *intr.* og *tr.* hører tale om; faaer Rygte om noget.
tussàumarsak, Rygte.
tussàumarsarpok, *tr.* hører jevnlig tale derom.
tussávok, *intr.* og *tr.* forstaaer.
tussarsak, forstaaet; lydelig hørt.

tussarsåvok, *intr.* er forstaaelig; høres lydelig og tydelig.

tussarsåursok, forstaaelig; det som tydelig høres.

tussængieissårpok, *tr.* giver en Stikpiller; siger ham Sandheden paa en forstilt Maade; taler om andre i hans Nærværelse og stiler til ham. 2) overraaber el. overfuser en; fahrer ham over for noget han har giort.

tussilárpok, *intr.* er døv.

tussilártok, døv.

tussilárnek, Døvhed.

tytsak, Paahør; (bruges kun *transitive*, som: tytsamne, i mit Paahør; tytsangne, i dit Paahør, o. s. fr.

tytsardlukpok, *intr.* hører slet, enten: a) hører ej ret til; kan ej got høre; eller: b) hører det som ont er; hører ubehagelige Tidender.

tytsiovok, *intr.* rygtes; kommer i Omtale.

tytsiodluarpok, *intr.* er i et got Rygte; bliver vel omtalt.

tytsiodluartipok, 1) *intr.* bringes i et got Rygte; bringer i et got Rygte; taler vel om ham.

Tússarpok, see under Tôk.

Tussåumavok og Tussåvok, see under Tussárpok.

Tussiárpok, *intr.* halter; hinker.

tussiártok, hinkende.

Tussilárpok, see under Tussárpok.

Tússovok, *intr.* er forlegen for at faae noget, ligesaavel som en anden; kan ej komme saaviit som en anden; maae altid mærke sig at staae tilbage.

tussugåu, *tr.* kan ej komme saaviit som han, enten: a) kan ej faae det som han faaer, eller b) formaaer ei det, som han (at kiøbe el. fange.) Killulirsimet tussugâra, da han kiøbde sig en Vandkiedel, vilde jeg og gierne havt en, men faaer vel lade det blive, da jeg intet har at kiøbe for.

Tutikpok, see under Tôk.

Tytsak, Tytsardlukpok og Tytsiovok, s. under Tussárpok.

U.

U.

Uánga, Jeg; Mig; i *dual.* uaguk, vi tvende; os tvende; i *plur.* uagut, Vi; Os.
uangángoak, 1) jeg lille. 2) jeg uværdige.
uagúngoæt, 1) vi smaa. 2) vi uværdige.
uamnik, af mig selv; ved mine egne Kræfter og Formue.
uavtinik, af os selv; ved vore egne Kræfter og Formue.
uaptut, som mig.
uavtitut, som os.
uangâivna, jeg den; jeg som forhen (gjorde det el. det.) Uangâivna nejorivse, jeg som tilforn var hos eder.
uangarpik, egentlig mig.

Uâvok v. urgvâvok, *intr.* slingrer og dingler hid og did (et Skib; en Vugge.)
uâurſok v. urgvâurſok, 1) det som slingrer og dingler hid og did. 2) en Vugge.
uâugajukpok v. uâutekâu v. urgvaríkpok, *ſ. intr.* slingrer meget; er slem til at slingre; er rank (en Baad; et Skib.)
uâugajuktok v. urgvaríkſok, et rankt Fahrtøj, som er nemt til at slingre.
uâutipok v. urgvâutipok, *t. tr.* 1) gjør at det slingrer; kommer det til at slingre. 2) vugger.
uâutitſiok v. urgvâutitſiok, det samme.
úrgvardlukpok, *intr.* slingrer ej; ligger fast paa Søen (et Fahrtøj.)
uâurſut, det som forvolder at det slingrer frem og tilbage (Lasten i Baaden el. en som staaer i Midten og rokker.)
uâurſutigâu, *tr.* slingrer desaarſag.
uérpok, *intr.* kommer paa Hæld; lægger sig over paa den ene Side (en Baad; en Slæde.)
uéngavok, *intr.* hælder; ligger paa den ene Side (en Baad; Slæde.)
uéngarſok, hældende.
uengârpok, *intr.* sætter sig i den anden Side, at Baaden kan ophøre at hælde.
uéngarſut v. úrgvut, det som gjør Baaden ꝛc. hæld.
uengarſutâvok v. urgvutâvok, *intr.* er Aarſag i, at den hælder.
uengarſutigâu v. urgvutigâu, *tr.* hælder desaarſag.

uelliok, *intr.* dagen hælder; Solen er nær ved at gaae under Horizonten; det lakker ad Aften.

uelliortilerpok, *f. intr.* det er over Middag; Dagen begynder at hælde; Solen begynder at dale.

uellikut, i Soledalingen.

Ubarpok v. úgvarpok, 1) *intr.* a) toer sig; bader sig; reenser sig. b) toes. 2) *tr.* toer; vasker; reenser (Kar; Hænder.)

ubáut v. ugváut, et Bad; Vandbad; det man vasker sig i (Vandet.)

ubarbik v. ugvarbik, 1) et Vaskested; et Sted at bade sig i. 2) et Vaskefad; Haandfad; Reenselseskar. 3) Tid at vaske sig; Reenselsestid.

ubárnek v. ugvárnek, Vasken; Reenselse.

ubægak v. ugvægak, vasket; toet; reenset.

Udlâk, see under næstfølgende.

U'dlok, 1) en Dag. 2) en Tid (i Almindelighed.) 3) Dagning. 4) i *plur.* udlut, Aar; Aar og Dag. Udlut nungúdlugit, hver Dag. Udlut tapídlugit, dagligt.

údlome, i Dag; denne Dag.

udlomiliok, *intr.* bliver i Dag. Heraf *Subj.* udlomiligune, Dagen igiennem.

údliok, *intr.* 1) bliver Dagen over paa et Sted; bliver der een Dag. 2) bliver der eet Aar (i begge Henseender maae det forstaaes efter Sammenhængen)

udlirsarpok, *intr.* bliver nogle Dage over.

udlokípok, *tf. intr.* er kort Dag.

udlokítsok, kort Dag.

udlokilliok, *intr.* bliver kort Dag; Dagen korter af.

udlokínek, korteste Dag.

údlorpok, *intr.* det dages el. er Dag; bliver el. er bleven Dag.

udlortôk, lang Dag.

udlortôvok v. lórtuvok, *intr.* er lang Dag.

udlortônek, længste Dag.

udlortúsiok, *intr.* bliver lang Dag; Dagen længes.

udloïsærpok, *intr.* der er ingen Nat; Solen gaaer ikke under (som ved Midsommerstid i de nordligste Egne.)

udlokumisâk, Frokost; Davre.

udlâk, Morgenstunden.

udlâkut, tilig; fro; aarle; om

om Morgenen el. i Morgenstunden.
udlårorpok, *intr.* er tilig paa færde.
udlårortok, tilig paa færde; aarle ude el. i Arbejde.
udlårsiorpok, *intr.* bruger Morgenstunden; gjør Morgen-arbejde (f. Ex. fahrer ene paa Fangst om Morgenen, og lader saa blive op ad Dagen, naar de andre fahre.)
udlårsiortok, den som bruger Morgenstunden el. giør Morgen-arbeide.
udlåvok, *intr.* er tilig; er aarle.
udlåkåu, *intr.* er meget tilig el. aarle.
udlángōvok, *intr.* er lidt op paa Dagen.
udlóriak, en Stjerne.

Uelliok, see under Uåvok.

Uerràu, *intr.* og *tr.*)
uérrivok, *intr.*) 1) faaer Vane el. Hang til noget; kommer i Vane el. bliver igaaet dermed. 2) bliver begjerlig el. gridsk efter noget; vil mere og mere deraf.
uérrirsok, 1) gridsk; begjerlig. 2) forvænt til el. igaaet med noget.
uerrirsut, det man faaer Vane til el. bliver igaaet med el. begierlig efter.
uerkivigàu v. uerrirsutigàu, *tr.* 1) har Vane til det; er igaaet med det. 2) er begjerlig el. gridsk derefter.
uerrilerpok v. uerkivigilerpok, *s. intr.* og *tr.* begynder at faae Vane til noget; faaer Begierlighed efter.

Uérnarpok (*N.*) v. uérnggarpok (*S.*) *intr.* er søvnig.
uérngartok, søvnig.
uerngárnek, Søvnighed.
uérngalerpok, *s. intr.* bliver søvnig.
uérngalersok, den som bliver søvnig.
uerngarnak! hvor søvnig! hvilken Søvn kommer der over mig!
uerngarnakàu, *intr.* gjør søvnig; fører Søvnighed med sig (Heden i Huset; Aftenens Komme o. s. v.); man kan neppe holde Øjnene aabne.
uerngéksak, noget at blive søvnig efter. Uerngéksak fillan ajornak! Ach, hvem der kunde sove!
uerngeksakangilak, *intr.* er slet ikke søvnig; kan ikke sove.

Uerpok, see under Uåvok.

Uérsarpok, see under Uvèk.

Uggoarpok v. uggursarpok, *intr.* harmer sig el. er fortræden over noget, som ikke lykkes; er fortrydelig paa sig selv for det, man kom slet fra.
uggoarâu v. uggorâu, *tr.* harmer sig over den Ting, som mislykkes. âtak uggoarâ kiblinginamiuk, han harmer sig over Sælhunden, at han ikke fik den skudt tilgavns.
uggoárnek, Anken paa sig selv el. Fortrædenhed over noget, som ej er gaaet af efter Ønske.
uggoárnarpok v. nakâu v. uggornakâu, *intr.* det er fortrædeligt el. harmeligt, at det ej skulde lykkes bedre; det er ret at anke paa sig selv over.
Ugóna, see under Obba.
Ujajârpok, *tr.*)
ujajáïok, *intr.*) plyndrer; røver fra en; tager noget med Magt fra ham el. giver hans Gods til Priis.
ujajáïrsok, en Plyndrer; en Røver.
ujajægak, plyndret; berøvet.
ujajârsorpok, *intr.* og *tr.* giver noget ganske til Priis af Glæde; gjør Udbytte (f. Ex. naar et Barn begynder at gaae; en Dreng første Gang fanger, o. s. v.)
ujajarsôut, 1) Priisgods. 2) den man glæder sig over og for hvis Skyld man giver noget til Priis.
ujajarsôutigâu, *tr.* 1) giver det til Priis. 2) gjør Udbytte for hans el. dens Sags Skyld.
Uïak v. uïangoak, en Hvidfisk-Unge (*Delphinus albicans, pullus.*)
uïalik, en Hvidfisk med Unge.
Uïannirsârpok, *intr.* murrer; knurrer (Hunde; Mennisker.)
uïannirsârtok, murrisk; knurrende.
Ujaràk, 1) en Steen. 2) i Besynderlighed: en Sænkesteen til et Snøre.
ujarákfak, en Steen, tjenlig til Sænkesteen.
ujarasûrksuk, en særdeles stor Steen.
ujarasûrksulik, et Steendys, hvor flere store Steene ligge oprettede.
ujarkerrâu v. ujárkiok v. kiórpok, er i Arbejde med Steen; brækker el. hugger Steen.

ujarkiórtok, en Steenhugger; en Steenbrækker.
ujarkérpok, *f.* 1) *tr.* sætter Sænkesteen paa Snøren. 2) *intr.* den forsynes med Sænkesteen.
ujarángmio, et slags Ulker, kaldet: Grundling (*Cottus Gobio.*)
ujarærserpok, *f. intr.* har tilsat sin Sænkesteen el. tabt den af Snøren.

Uiárpok, *intr.* og *tr.* fahrer uden om en Huk eller andet, som er i Vejen.
uiáriak, en Huk at fahre uden om; et Næs at bøje omkring.

Ujárpok, 1) *tr.* søger; leder efter (noget, som er tabt.) 2) *intr.* søges; ledes efter (det tabte.)
ujárdlerpok, *f. intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.
ujárdlersok, en Søger; den som leder.
ujártok v. ujægák, det som ledes efter; søgt.
ujalérpok, *f. tr.* 1) giver sig til at søge; begynder at lede efter. 2) leder længe nok derefter.
ujariagáu, *tr.*)
ujarièitsiok, *intr.*) lider Mangel paa; savner nogen el. noget, man før har været holden med at have (f. Ex. Føde; Underholdning; Forhverver.) Kivgara ujariagâra, jeg savner min gode Tjenerinde. Angyssármet ujarieitsilerkâunga nekkiksamik, da han har ophørt med at fange Sælhunde, saa begynder jeg ret at lide Mangel paa Mad.
ujarièitsekpok, *intr.* det samme.
ujarianakáu, *intr.* 1) er savnelig; er umistelig; er uundværlig. 2) man lider Mangel; man er ej i de gode Omstændigheder som før.

Uiartorpok, *tr.* den ene Hund bider den anden ihjel.
uiartugak, den ihjelbidte Hund.

Uiatigáu, *tr.* taler for en til Torngârsuk (er Angekkokkens Forretning.)

Uidlárnek, see under Uvèk.

Uigo og Uigorpok, see under Uiuvok.

Uigvak, en Bregne-Urt.

Uilòk, i *plur.* uidlut, en Musling; en Blaamusling (*Mytilus edulis.*)
uiloak, et andet slags Musling.
uilorsiórpok, *intr.* samler Mus-

Muslinger ved Strandbredden.

uïlortorpok, *intr.* spiser Muslinger.

Uïllusûk, see under Uvèk.

Uïngiarpok, *intr.* fløjter med Munden.

uïngiartok, den som fløjter med Munden.

Uïnìk, Kjød; Huld (paa Menniske el. Dyr.)

uïnékpok v. uïnikarpok, *intr.* har Kjød paa sig; er ved Huld.

uïnikangilak v. uïnetengoakangilak, *intr.* har ikke Kjød paa sig; er ej andet end Skind og Been.

uïnelerpok, *f. intr.* begynder at faae Kjød paa sig igjen; bliver hyldig; kommer til Huld.

uïnâvarpok v. uïniktovok, *intr.* er kjødrig; er ved got Huld; er vel ved Magt; er hyldig.

uïngærupok, *intr.* bliver maver; taber sit Huld; tærer og svinder hen.

uïngærusimavok, *intr.* er hensvundet el. hentæret; er bleven bare Skind og Been.

uingærusimarsok, hentæret; hensvunden; vissen.

uïnikot, en Inderskjorte; Underbuxer el. andet Klædebon nærmest ved Kroppen.

Ujórok, *cum suff.* ujóroa, hans Systerbarn.

ujorogâu, *tr.* han har det til Systerbarn.

Uï'pok, *t. intr.* 1) seer op; lukker Øjnene op; oplader sine Øjne. 2) gjør Øjne; sætter store Øjne; faaer Øjne at see med. 3) bliver bestyrtset el. forbavset; bliver overvældet af Skræk, saa man ej veed hvorledes man er vendt.

uï'savok, *intr.* 1) holder Øjnene aabne; har opladte Øjne. 2) er bestyrtset og i ængstelig Bevægelse over ulykkelig Hændelse.

uïsipok, *t. tr.*)
uïlitsiok, *intr.*) 1) lukker Øjnene op paa en; oplader hans Øjne. 2) gjør seende. 3) skaffer ham Øjne at see med; giver ham noget at gloe paa; siger ꝛc. noget, hvorved han faaer store Øjne. 4) forbavser; gjør bestyrtset.

uïsatipok, *tr.*)
uïsatitiiok, *intr.*) det samme.

uïjitsirsok, den som gjør seen-

seende el. skaffer en anden sit Syn igjen.
uïsarpok, *tr.* aabner ens Øjne.
uïserarpok, *intr.* blinker med Øjnene; lukker dem op og i.
uïsoreinak, i et Øjeblik.
uïtsatigâu, *tr.* 1) sætter Øjne over en el. noget. 2) er sat i Angst og Forbavselse over ham el. det.

Uïrpsârpok (*N.*) v. uïrvsârpok (*S.*), *intr.* bliver svindel el. tumlende i Hovedet (f. Ex. af at gaae rundt.)
uïrpsénguvok (*N.*) v. uïrvsénguvok (*S.*), *intr.* er svindel el. fortumlet i Hovedet.
uïrvléngursok, svindel; ør i Hovedet.
uïrvséngunek, Svindel; Ørhed; Fortumling i Hovedet.
uïrvsengunarpok v. nakâu, *intr.* er svindelgjørende; fortumler; foraarsager Ørhed i Hovedet. Imek sillakangitsok uïrvsengunætlârau, Brændeviin pleier at gjøre svindel i Hovedet.
uïrvsengunartok, svindelgiørende; fortumlende. Imek uïrvsengunartok, stærk Drik.

Uïsûk, see under Uvèk.

Ujúkkoak v. koélliak, et Stykke Spæk med en skjult Fiskekrog i, og Liine ved, hvormed fanges Maager fra Landet, naar de sluge den i sig.
ujúkkoarpok v. koártorpok, v. ujukkoélliarpok, *intr.* og *tr.* staaer paa Landet og fanger Maager saaledes.

Uïuvok, *intr.* og *tr.*)
uïûïok, *intr.*) føjer noget sammen; sammenfælder; øger sammen; samler flere Dele til et Heelt.
uïûnék, en Sammenføjning; en Øgning; Stedet, hvor noget er sammenfældet.
uïûnilik, en Ting, som er sammenføjet af flere Stykker.
uïûnekarpok, *intr.* bestaaer af flere sammenøgede Stykker; er ikke heelt af eet Stykke.
uïûnerpok, *f.* 1) *tr.* knytter sammen; sætter el. øger et Stykke til Enden af noget andet. 2) *intr.* faaer el. har faaet Tilsætning ved Enden.
uïuneïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

uïunérsorpok, *tr.*)
uïunersóïok, *intr.*) skjøder; knytter el. øger sammen; binder sammen til eet.

uïgo, en Skjødning til Længden.

uïgorpok, *tr.* skjøder noget til Forlængelse.

U'kak, Formuren paa et Huus (hvori Vindvet og Indgang ere.)

ukalliok v. liorpok, *intr.* og *tr.* bygger saadan Vindves Muur.

Ukalèk, en Hare (*Lepus timidus vel variabilis.*)

ukaliak, en Hare-Unge.

ukádliak, en Harejæger.

ukádliarpok, *intr.* er paa Harejagt.

ukalérpok, *f. intr.* faaer en Hare skudt el. fanget.

ukalersiórpok, *intr.* søger efter Harer; søger at komme en Hare nær, man har seet el. er paa Spor efter.

ukalersiórtok, den som søger efter Harer.

ukalerajék, 1) et slags Harer, som siges at være hvide med en mørk Rygstrib og af Størrelse med Rheensdyr. 2) et slags Sælhunde, kaldet: Søeharen (*Phoca leporina.*) 3) en Artforandring af Fiordsælen, som er hvid med mørk Rygstrib.

ukaleriak, det samme i i sidste Bemærkelse.

ukalíursak, i *plur.* ukalíursæt, Kjærduun (en Græsart med hvid Duff i Enden, der ligner Bomuld.)

Ukammárpok, *intr.* rokker frem og tilbage; sidder og nykker for og bag ud med Kroppen (friwillig.)

U'karpok, *intr.* udfalder af raadent Fjeld; affalder formedelst Biergartens Opløsning af Luften.

úkarnek, Udfalden Biergstykke; Affald fra raaden Fjeld.

Ukiok, *intr.* hover ens Arbejde; seer sig saavel tjent dermed, at man siden atter holder sig til ham.

ukivigâu, *tr.* hover hans el. hendes Arbejde; synes saavel derom, at man stedse holder sig til samme, naar man har noget at lade gjøre.

ukirlárpok, *intr.* skjønner got Arbejde, og vælger stedse den bedste til at arbejde for sig.

ukirsártok, en Kjender af got

arbejde, som vælger stedse de bedste Arbejdere for sig.

Ukpat v. upæt, et Laar; en Skinke; en Bagfierding, i *dual.* ukpatik, begge Laarene; en heel Bagdeel.

ukpánekpok, *intr.* faaer en Bagfierding el. Skinke af et Dyr til sin Deel.

ukpatísiok, *intr.* faaer en heel Bagdeel.

Uksârnak v. yksârnak, Trækvind; stærk Træk igjennem store Aabninger (f. Ex. Een Huusgang el. aabent Vindve.)

uksârnarpok v. yksârnarpok, *intr.* det trækker el. blæser ind igjennem saadanne Aabninger.

Uksúkpok, *intr.* fahrer ilde; faaer Omslag.

Ukusíksak, Veegsteen; Grydesteen; Fitsteen.

ukusiksiárpok, *intr.* fahrer efter Veegsteen.

ukikfikserràu v. ukusiksiórpok, *intr.* arbejder i Veegsteen; har at bestille med Grydesteen.

ukusiksiórtok, en Veegsteens-arbejder.

ukusiksiût, et Instrument til at arbejde i Veegsteen med.

Ullamérpok, *intr.* er rund; a) er trindrund; b) er kredsrund.

ullamértok, rund. a) trind. Ajaupiak ullamértok, en trind Kjep. b) kredsrund; rund i Omfang. Kikertak ullamértok, en rund Øe.

Ullámmursak v. lángursak, en Væxt med trinde Rødder og lange takkede rødagtig grønne Blade, der ligner Mjødurt.

Ullapípok, *v. intr.* har meget at bestille; er sysselsat med mange Ting; er ret overvældet el. beladt med Forretninger.

ullapigàu, *tr.* er særdeles sysselsat dermed; har saameget dermed at bestille, at han løber vild deri; er ret overvældet el. beladt dermed. Tekkutsekfæne v. Sennâkfæne ullapigèi, løber vild i det meget han har at see paa eller gjøre.

ullapínek, Overvælden med Forretninger; Stundesløshed. Ullapínermit sulle anningilanga, jeg har endnu ikke kunnet komme ud for mange Forretningers Skyld.

ullapisârpok, *intr.* tager sig no-

noget for, til at forslaae Tankerne; sysselsætter sig med noget for at komme ud af Grillerne; søger at fordrive Grublen, Bedrøvelse el. Vrede ved Spadsering, Forretninger og saadant.

ullapisárpok, 1) *tr.* søger at faae ens Tanker henvendt paa noget andet; skaffer ham noget at bestille el. snakker for ham, for at adsprede hans Tankefuldhed; stiller tilfreds; holder med Sælskab; husvaler; trøster. 2) *intr.* tilfredsstilles; husvales; trøstes; faaer sine Tanker adspredte ved en anden.

ullapisáïok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

ullapisáirsok, en Tilfredsstiller; en Trøster; en Husvaler.

ullapisáut, Middel til at forslaae Tankerne; Trøst; Husvalelse.

ullapisautâvok, *intr.* er trøstelig; er tilfredsstillende.

ullapisautigâu, *tr.* forslaaer Tankerne derved; tilfredsstilles derved; har det til sin Trøst og Husvalelse.

ullapisægak, tilfredsstillet; trøstet; husvalet.

ullapisekṡâvok, *intr.* lader sig tilfredsstille; tager mod Trøst; kan bringes paa andre Tanker.

Ullè, Dække; Skjærm over noget.

ullikṡak, noget til at dække med el. brede over sig og andet (mod Regn ꝛc.)

ullikpok, *s.* 1) *intr.* a) tager noget over sig til Skjærm. b) bredes noget over; bedækkes. 2) *tr.* a) breder noget over; bedækker. b) overskygger.

ulliksok, den som har noget over sig til Skjærm.

ulligak, bedækket; lagt noget over.

ulligukak, en Hinde for Øiet.

U'lle, Flod; høit Vande.

ullérsoak, den store Flod; Syndfloden.

ullípok, *t.* 1) *intr.* a) er Flod; er høit Vande. b) er vendt (en Kjole.) c) er vendt ud og ind paa el. omvendt (et Klæde.) d) har ligesom vendt det Inderste ud paa sig; blotter sig; lader sig see, som man er. 2) *tr.* a) vender ud og ind paa noget; omvender; krænger. b) blotter sit Inderste; taler af Hjertet.

Il-

Illuga tâva ullípara, der har du mig, som jeg er. Tamat tersa ullípà, der seer man, hvad der er ved ham at gjøre.

ullítok, 1) højt Vande. 2) vendt; vendt ud og ind paa. Annorâk ullitok, en vendt Kiole.

ullilérpok, *f. intr.* Vandet stiger; det begynder at blive Flod.

ullíngavok, *intr.* er i Flodtiden.

ullíngarsok, Flodtid; højt Vande.

ullúpok, *tr.* Vandet voxer over noget i Flodtiden.

ullutípok, 1) *tr.* lader Vandet stige derover. 2) *intr.* Vandet er stegen derover.

ullúkavok, 1) *intr.* er stærk Flod i Springtiden. 2) *intr.* og *tr.* Vandet plejer at gaae derover, saa ofte det stiger.

ullúkarsok, et Sted, hvor Vandet gaaer over, saa ofte det stiger; det som er under Flodmaalet.

ullipkârpok, 1) *intr.* er fuld. 2) *tr.* fylder. Nappartak ullipkârdlugo, at fylde Karret til Bredden.

ullipkârtok, fuld. Pôgutak ullipkârtok, fuld Skaal.

ullipkârnek, Fylde; det at være fuld.

ullipkârut, Fylde; det et Kar ɔc. er fuldt af.

ullipkarutigàu, *tr.* er fuld deraf.

Ullerúpok, *tr.*)

ullerúrsiok, *intr.*) løber vild i noget; veed ikke hvilken af dem, det er; staaer Fare at tage fejl deri. Pekkotingoaka ullerúpaka, jeg veed nu ret ikke, hvad jeg ejer. Allukfautit ullerúpaka, jeg løber vild i Skeerne el. veed ikke, hvilken Skee det er.

ullerúnarpok, *intr.* er at løbe vild i formedelst Mængden; forvolder Forvirrelse; man kan let tage fejl deraf.

ullerunarsûsek, Vilderede; Forvirring.

Ulligêlak, Espetræe.

Ullíkpok, see under Ullè.

Ullímavok, 1) *intr.* a) hugger med en Øxe. b) hugges. 2) *tr.* hugger det.

ullímarsok, en Hugger.

ullímarsak, hugget.

ullímako, en Huggespaan.

ullimánek, 2) et Huk med en Øxe. 2) huggen Skade.

ullimaut, en Øxe.

ullimautiksak, 1) noget til en Øxe. 2) et Huggejern.

Ullipkårpok og Ullípok, see under U'lle.

Ullò, cum suff. ulloà, en Krumkniv; en Remmesniderkniv; en Kniv som Grønlænderinderne bruge til deres Arbejde.

U'llo, cum suff. ullunga, Jernet el. det Skarpe i Harpunen.

ullúksak, et Stykke Jern at sætte til Skarpt i Harpunen.

Ulloriárpok, intr. bliver med Øjnene; vender sig el. sit Hoved af Frygt for det truende.

ulloriasårpok, tr. kommer en til at blive med Øjnene el. vende sig, ved at true ham; gjør ham bange; sætter Skræk i ham.

ulloriasúkpok, intr. er ømskindet; det isner i ham; gruer for noget at udstaae, som vil svie el. gjøre ont.

ulloriasúktok, ømskindet; emfindtlig; som taaler ingen Ting.

ulloriasûngnek, Emfindtlighed; Ømhed.

ulloriagàu, tr. ømmer sig derved; gruer derfor; det isner i ham, naar han tænker derpaa. Ajuak kappúneng ulloriagåra, jeg ømmer mig ved at stikke Bolden op. Isse ulloriagallugo anningilak, han gik ikke ud, da han gruede for Kulden.

ullorianarpok v. nakàu, intr. er at ømme sig ved el. for; maae nok komme en til at grue; er hazardeerlig.

Ulluak, en Kind.

ulluaktôk, storkindet; plusskjæbet.

ulluaktôvok, intr. har store udstaaende Kinder; er pluskjæbet.

ulluakípok, tf. intr. har smaa flade Kinder.

ulluakitsok, smaakindet; fladkjæbet.

Ullúkpok, 1) tr. gnider noget mygt og blødt imellem Hænderne. 2) intr. gnides mygt saaledes (Skind, Klæde.)

ullugàk, det som gnides el. er gneden mygt imellem Hænderne.

Ullúksak, see under Ullo.

Ullúpok, see under Ulle.

U'mak, 1) levende. 2) frisk; grønt.

umarpok, intr. bliver el. er bleven levende; lever op.

umartok, den som er bleven levende.

umar-

umartípok, *tr.*)
umartítsiok, *intr.*) gjør levende; opvækker; bringer til Live.
umartítsirsok, en Levendegjører; en Opvækker.
umarsiok, *intr.* og *tr.* qvæster et Dyr; skyder det, saa det endnu lever ved Skudet.
ûmavok, *intr.* 1) lever; er levende. 2) er grøn el. frisk (en Urt.)
ûmarsok, 1) levende; den el. det som lever. 2) grøn el. frisk.
umarsûsek, Liv.
umanartok, 1) livelig. 2) Liv; hvor det er værd at leve; lysteligt Sted at leve paa.
umat v. umæt, Hjerte.
umatigâu, *tr.* har det til sit Hjerte. Umatiga umatigingilet, mit Hjerte er ikke dit el. du kan ej vide, hvad jeg tænker.
umámio, Hjertets Tanke; det som boer i Hjertet el. en har paa Hjerte.
umamiugâu, *tr.* 1) har det i sit Hjerte; tænker derpaa. 2) tager sig til Hjerte; lægger paa Hjerte; bevarer i sit Hjerte.
umamiugirsok, 1) tænkt i Hjertet; meent. 2) lagt paa Hjerte; tagen til Hjerte.
umamiutsersorpok, *tr.* bringer en i Hjertet; lader ham faae til Besiddelse i sit Hjerte; begaver hans Hjerte.
umâlukpok, *intr.* har kun lidet Liv; der er endnu lidt Liv i ham el. den.
umanertôk, sejlivet.
ûmanertôvok v. tokâu, *intr.* er sejlivet.
umarivok, *intr.* er hurtig til sin Gjerning; er geswindt til sit Arbejde.
umarirsok, hurtig el. Geswindt til sin Gjerning.
umarirsûsek, Hurtighed.
umarêpok, *tr.* er seenfærdig til sin Gjerning; dorsker med sit Arbejde.
umarêtsok, seenfærdig; langsom til sit Arbejde; dorsk.
umarêtsûsek, Dorskhed; Seenfærdighed.
Umarpok, Umat og Umavok, see under næstforegaaende.
Umêrdluk, see under Umik.
Umerórpok, see under næstfølgende.
Umérpok, *f. intr.* og *tr.* 1) beseer noget, som er i Nærværelsen; kiger efter (f. Ex. ned i Vandet efter Fisk, eller paa Gulvet for sig efter det som

som faldt.) 2) kiger langs ad en Bøsse; sigter; meder.

umerórpok, *tr.* det samme; især: kiger uden fra ind til nogen.

umeröumirsârpok, *intr.* stjeler sig til at kige ind; kiger i en Grav el. ind igjennem et Vindve, og trækker strax Hovedet tilbage.

umiut, en Klkert. (N.)

Umiak, 1) en Baad; et Fahrtøi; især: en Konebaad (Grønlændernes største Baad, som roes af flere Qvinder.) 2) i *plur.* umiæt, en Baad med Folk udi.

umiársoak, 1) en stor Baad. 2) et Skib. 3) i *plur.* umiársoït, et Skib med sin Takkelagie og Folk.

umiaitsiak, en middelmaadig stor Baad; en Smakke; en Transportbaad (som bruges ved Colonierne); en Skibbaad.

umiángoak, en liden Baad; en Jolle.

umiâursak, en Model el. Ligning efter en Konebaad.

umiartorpok, *intr.* fahrer til Baads el. Skibs.

uméjarpok, *intr.* forliser sin Baad; lider Skibbrud (dog saa at Folkene blive frelste, og kun Baad og Gods gaaer forloren.)

uméjartok, Skibbruden.

umeïok, *intr.* bygger en Konebaad; forfærdiger en ny Baad.

umeïorpok, *intr.* er i Baadarbejde; gjør ved Baaden; sætter den i Stand.

umêsorpok v. umiarsarpok, *intr.* henter sig en Baad; kommer et Sted for at faae en Baad til at afhente sig; anskaffer sig en Baad at blive befordret ved.

umisovok, *intr.* 1) omkommer i Baad; bliver borte med et Fahrtøi. 2) i *plur.* forgaae med Mand og Muus; forliser med Skib, Gods og Folk.

umiursok, omkommen i Baad.

umærpok, *intr.* skiller sig ved sin Baad el. Skib; afhændiger den; bortgiver el. sælger den.

umærsok, den som har skilt sig ved sin Baad.

umærsarpok, *intr.* mister sin Baad (saaledes at den gaaer forloren, uden at der var nogen i den.)

umærsartok, den som har mistet sin Baad.

umærupok, *intr.* er uden Baad

Baad (enten ved Forliis el. Salg.)

Umigàu v. umíksorpok, *tr.* hader; er en gram el. ikke god paa ham; afskyer; kan ei taale ham; viser sig fortørnet mod en. Umigâgit, du er mig til Forargelse el. jeg kan ikke taale dig. Ingme umigallune, at være fortørnet paa sig selv. Pingikivne umigânga, han hader mig, endog jeg ikke veed at have fortørnet ham.

umiksóĸok, *intr.* harmer sig; er fortørnet; hader.

umiksóirsok v. sóirse, en Hader; den som er en anden gram.

umigirsak, ilde lidt; forhadt.

umitsekpok v. séktarpok, *tr.* er ret forbittret mod en; har fattet Had og Nag til ham.

umitsékſarpok v. sektípok, *tr.*

umitsáïok, *intr.*) bringer en til at blive en anden gram (ved Bagtalelse el. opirrelse); opegger ham til Had; giør ham hadefuld mod andre.

uminak! v. uminarsilliét! det var ret Skade! hvor fortrædeligt, at det skulde saaledes gaae til!

uminángoak v. uminángoang-asik! 1) O! det var dog en stor Fortræd! 2) O! jeg intet værdige, hvorledes bar jeg mig dog ad!

úminarpok v. nakàu, *intr.* 1) er et fortrædelig Menniske; er ret at hade el. anke paa for sin Opførsel; fortjener ej at elskes. 2) det er fortrædeligt; man maae harme sig derover.

úminartok, 1) fortrædeligt; harmeligt. 2) afskyelig; utaalelig; hadelig.

Umik, 1) Skjæg. 2) Vejdehaar paa et Dyr. 3) et Forhæng.

umiktôk, storskjægget; et stort Skjæg ɔ: en storskjægget Hage.

umiktôvok, *intr.* er storskjægget, har et langt Skjæg.

umíkpok, *t. tr.* trækker Forhænget for en Telt.

umiok, 1) *intr.* syer Forhæng. 2) *tr.* — til en anden.

umérdluk, det behaarede Sted om Munden, saavel paa Under- som Over-Læben (men ej Hagen); Slaben.

umerd-

umerdlúktovok v. lukortokullukàu, *intr.* er tyk og fyldig omkring Munden el. Snuden; er storflabet el. tyklæbet.

umerdluktôk v. lukturſok v. lukortokulluktok, tyklæbet; storflabet.

umerdlûrſak, en vis Urt med laadne Blade.

ungiárpok v. ungmiárpok, 1) *intr.* tager Skjægget af sig selv; rager el. barberer sig. 2) *tr.* — en anden.

ungiáïok v. ungmiáïok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ungiáïrſok v. ungmiáïrſok, en Barberer.

ùngiartigau v. giaïrſigàu, *tr.* barberes af ham.

ungiàut v. ungmiàut, en Ragekniv.

ungitſok, uſkjægget; en der ej har Skjæg paa Hagen.

Umingèitſiok, *intr.* er forstoppet i sin Næse.

umingèitſek, det som stopper Næsen.

Umingmâk, en Koe; Oxe; Tyr.

Umni v. nit v. neet, skjønt; dog; uagtet; om end; lad være. Umni ſaperdlugolo, tejmèitok kajartyſſaunga, skjønt Vejret er frygteligt, saa maae jeg til Baads. Umni angeluktordlunga annuſingungilanga, lad være jeg fik intet, tabte jeg dog ikke Modet.

umnimè, lad saa være; det er ligemeget; ja hvad da, om det end ikke gik efter Ønske?

umni-tejmèitok, lad gaae; det kan være det samme; det kommer paa en Prøve an; man kan sagte gjøre Forsøg; gaaer det galt, saa faaer det være.

Una, see under Obba.

Unăk, et slags Harpuunstok, hvortil ingen Kastetræe bruges.

unărpok, *tr.* træffer med en saadan Harpuunpiil.

unăriarpok, *intr.* kaster saadan Harpuunpiil ud fra sig.

ùnărſiok, *intr.* løfter Harpuunstokken i Vejret for at slaae til.

unărſivik, et slags hvidt Fyrretræe, som kommer drivende fra Søen, og bruges meget til smaa Pile.

Unaſingiak v. ſûngiak, den næstyngste af Børn el. smaa Sydskende.

una-

unasingiávok v. sungiávok, *intr.* er den næstyngste; har en yngre end sig (bruges især om smaa Børn paa 2 til 5 Aar.)

Unatárpok, *tr.*)
unatáïok, *intr.*) 1) slaaer; prygler. 2) lentzer en Sælhund el. stor Fisk (for at faae den reent til døde, naar den har faaet Piil i sig.)
unatártok, 1) den som prygler el. slaaer. 2) helst i *plur.* de som lentze Sælhunde el. Hvalfiske.
unatáïrsok, en Prygler.
unatárbik, det Sted, man prygler el. slaaer en paa.
unatáut, det man slaaer med; en Prygl; el. Tamp.
unatártipok, *intr.* faaer Hug; slaaes; prygles.
unatártitok v. unatægak, slaaet; prygslet.
unatægâvok, *intr.* er prygslet; har faaet Hug.

Unnavok, *intr.* 1) logrer med Rumpen (helst en Hanhund, som giør sig lækker for Tæven.) 2) holder af sin Kone i andres Paasyn (en Mand.)
unnarsok, 1) den som logrer med Rumpen. 2) den som holder af sin Kone i andres Paasyn.

U'nnek, hvidt Skind, som Haarremmen er aftaget; Pergament.
unníksak, et Skind bestemt til at giøres hvidt el. til Pergament.
unnilliok, 1) *intr.* bereder hvidt Skind. 2) *tr.* — til en anden.
unnilliak, et hvidgjort Skind; tilberedt Pergament.
unnilliardu, *tr.* bereder et hvidt Skind deraf.

Unéngmiok, *intr.* og *tr.*)
unengmídlerpok, *f. intr.*) fordrer en ud (til at brydes; løbe Kap, o. s. v.); vover sig med ham.
unéngmirsok v. mídlersok, en Udfordrer.
unéngmirsak, udfordret.

Unéngnipok, *t. intr.* bevæger Hovedet nu til en, nu til en anden Side, med foranderlige Grimacer (som Brug er ved Grønlændernes Stridssange.)

U'nnerpok, *f. intr.* og *tr.*)
unnéïok, *intr.*)
1) siger; fortæller; taler om. Tokorsok unneræt, de have sagt ham død. 2) bringer paa Tale; kommer frem med en el. noget i sin Tale. 3) tilsiger; indgaaer; lo-

 der.

ver. Ajunginiaromaudlutik unnerput, detilsige, at ville beflitte sig paa det gode.
unnigak, sagt; fortalt; omtalt.
unnéïrsok, 1) en Fortæller. 2) den som tilsiger el. indgaaer Løfte om noget.
unniut v. néïut, 1) Sagn; Omtale. 2) Tilsagn; Løfte.
unnérdlukpok, *intr.* 1) siger af; sladrer. 2) taler ilde om nogen; siger noget om en, som han ej vilde have sagt; bagtaler. 3) anklager; beføïrer.
unnérdluktok, 1) en Sladrer; en Øretuder. 2) en Bagtaler; som taler ilde om andre. 3) en Anklager; en Beførrer.
unnerdlùt, Sladder; Bagtalelse; ond Omtale; Øretuderie.
unnerdlutigàu, *tr.* 1) sladrer om. 2) taler ilde om; bagtaler; vidner ont om. 3) anklager ham; beføver ham.
unnerdlukbigàu, *tr.* sladrer for en; siger ham, hvad der gaaer for sig.
unnerdluktàvok, *intr.* er en Anklager el. Beførrer.
unnersiórpok, *tr.* taler vel om en; roser ham; priser; berømmer el. anbefaler ham (paa hans Vaa.)
unnersiorbìk, den man roser nogen for el. anbefaler ham til.
unnersiorbigàu, *tr.* roser nogen for en; anbefaler en til ham.
unnersiùt, Roes; Priis; Berømmelse; Anbefaling.
unnersiutigàu, *tr.* 1) taler vel om ham; roser el. berømmer ham. 2) roser en derfor.
unnersórpok, 1) *intr.* gjør Tegn med Haand el. Hoved argaaende noget; anviser; taler med Geberder. 2) *tr.* a) viser el. betegner det. b) viser Vejen. c) lover el. forjætter noget; tilsiger det.
unnersóïok, *intr.* det samme i 3die sidste Bemærkelser.
unnersóïrsok v. unnersórtok, 1) en Underviser; en Vejviser. 2) den som lover el. forjætter noget.
unnersorbigàu, forsikrer en om noget.
unnersóut, 1) Underviisning; Vejviisning; Anviisning. 2) Løfte; Forjættelse; Tilsagn.
unnersugak, 1) det viiste. 2) det lovede el. tilsagte; belovet; Løfte; Forjættelse.

unnersôupok, *tr.* 1) undervisér en; underretter; vejviser. 2) lover ham noget; giver ham Forjættelse el. Tilsagn. Savingmik unnersôupánga, han lovede mig en Kniv.

unnersôursak, 1) underviist; underrettet. 2) den noget er lovet el. tilsagt.

unnersoïkikpok, *t. intr.* 1) igjentager et Løfte; tilsiger paa ny. 2) staaer til Confirmation.

unnersoïkingnek, 1) igjentaget el. fornyet Løfte. 2) Confirmation.

unnersoïkikkirsok, en Confirmant.

unnipkârpok, *intr.* bringer nyt; fortæller noget om en; vidner (got el. ont.)

unnipkârtok, den som fortæller el. vidner; et Vidne.

unnipkâk, 1) det man fortæller; Fortælling; Forkyndelse; Forebringende. 2) Vidnesbyrd.

unnipkârâu, *tr.* 1) fortæller det; forkynder det. 2) vidner det.

unnipkârbigâu v. unnipkâupok, *tr.* 1) fortæller noget for ham; forkynder ham. 2) vidner for ham; forebringer ham noget om en anden.

unnipkârbigirsak v. unnipkâursak, 1) den man fortæller el. forkynder noget. 2) den man forebringer noget om en anden; den man aflægger Vidnesbyrd for.

unnipkârut v. kâut, 1) Fortælling. 2) Forebringende. 3) Vidnesbyrd.

unnipkârutigâu v. kâutigâu, *tr.* fortæller el. vidner om ham. 2) fortæller el. vidner det; fører det Vidnesbyrd; har det at forebringe.

unnipkârajúkpok, *intr.* vil gjerne sladre el. fortælle.

unnipkârajúktok, den som er meget for at fortælle; sladderagtig.

Unnersorpok, see under næstforegaaende.

Ungadlèk, Ungalisak og Ungalòk, see under næstfølgende.

Ungat, 1) den yttre el. fravendte Side af en Ting; den Side, som er længst borte; hiin Side el. borten for. Bruges helst med *suffixum* og *appositio*, som: Kakkam ungatáne, borten for el. paa hiin Side af Bierget. 2) Tvervæggen el. Endsvæggen i et Huus;

Siden i et Telt; i *dual.* ungatik, begge Enderne af et Huus el. begge Siderne i et Telt.

ungadlèk, 1) den borteste; den yderste; den som sidder el. ligger yderst: *cum suff.* ungadlia, det yderste yderste af den. 2) den som boer i Enden af et Huus el. har sit Sted ved Siden af en Telt.

ungadliovok, *intr.* 1) er den yderste; er længst borte. 2) boer i Enden af Huset; har øverste Sted el. er den fornemste i Huset.

ungátekarpok, *intr.* det samme i sidste Bemærkelse.

ungadlióïomavok v. omatokàu, *intr.* vil gjerne boe øverst el. have det fornemste Sted i Huset; er meget for at have øverste Sæde.

ungalisàk, Betræk paa Siderne af et Telt.

ungalôk, Vold; Indhegning; Gjerde (Muur el. andet, hvorved en Plads indhegnes.)

ungalôrpok v. lúkpok, *tr.* indhegner; sætter Muur el. Gjerde om; kaster Vold op omkring.

ungalôgak, indhegnet; indgjerdet; en med Vold el. Muur omringet Plads.

ungatangérpok, *f.*) ungôrpok,) *intr.* og *tr.* gjenner; driver for sig; omkringsætter noget levende; passer stedse at være uden for samme og have det for sig, at det ej kan komme til Siderne eller tilbage.

ungôgak, gjennet; omkringsat.

ungok, en Vorte; en Ligtorn.

ungolik, vortet; ligtornet.

ungortarpok, *intr.* har faaet Vorter el. Ligtorne.

ungeiíkpok v. ungaiíkpok, *f. intr.* er langt borte.

ungesikſok, som er langt borte.

ungesíksome, langt borte.

ungesikàu, *intr.* er meget langt borte; der er langt til.

ungesigàu, *tr.* synes det er langt borte; holder det for lang Vej dertil.

ungesiksigàu, *intr.* og *tr.* er saa langt borte. Kannong ungesiksiga? hvor langt borte er det? Sôrdlo Narksalingmut ungesiksigàu, det er saa langt som til Narksalik.

ungesiklígirsok, saa langt borte som; af Frastand i Forhold mod noget andet.

ungesiksúsek, Længde; Frastand.

unge-

ungesingnerrovok, *intr.* er længere el. længst borte.

Ungavok, *intr.* og *tr.*)
ungægåu, *tr.*) er indtagen i; hænger efter; vil være hos; kan ej afsee el. forlade; længes efter.

ungarsok, den som er indtagen i noget; den som hænger efter nogen el. noget (f. Ex. et Barn efter Moderen; en Mand i sit Fødeland.)

unganárpok v. nakåu, *intr.* er behagelig at være hos; er indtagende el. tiltrækkende; er værd at længes efter; man kan ej afsee ham el. forlade det.

unganártok, behagelig; indtagende; tiltrækkende; den man ønsker at være hos; det man ej kan forlade.

unganak! hvor behagelig! hvor indtagende! værd at længes efter.

ungánek, Attraae el. Hang efter nogen, man er indtagen i; Behag; Længsel.

Ungérpok, *f.* 1) *intr.* a) snører sig. b) snøres. 2) *tr.* snører det; sammensnører (Ærmer, Klæder, Støvle.)

ungerût, Snørebaand; Snøre-Rem.

ungerusèrpok, *f.* 1) *tr.* sætter Snørebaand el. Snøre-Rem i. 2) *intr.* forsynes dermed (Klædebonnet.)

ungerusærpok, *intr.* Snørebaandet etc. er løs.

ungerûtilik, Klædebon med Snørebaand i el. som er til at snøres sammen.

Ungesíkpok, s. under Ungat.

Ungialíkse, pliren med Øjnene, ved at rynke Øjelaagene sammen.

ungialíksiok, *intr.* plirer el. blunder med Øjnene.

ungialiksirsok, plirende; den som blunder med Øjnene.

ungialiksivigåu, *tr.* plirer med Øjnene til ham el. hende.

Ungiarpok, see under Umik.

Ungilèk, Kløe. Sillan ungilèk! hvilken Kløe!

ungilékpok, *intr.* det kløer.

ungilengnakåu, *intr.* forvolder Kløe; fører Kløe med sig.

Ungiungiôrpok, 1) *intr.* kaster paa Grams. 2) *tr.* kaster det paa Grams.

ungiungiôrput,)
ungiungiugak,) Gramsgods; det som kastes paa Grams.
ungiungiorbigâu, *tr.* kaster paa Grams for dem.

Ungmiarpok, s. und. Umik.

Ungna, een og tive.

úngniok, *intr.* 1) a) er den 21de. b) er en Snees. 2) i *plur.* úngniput, ere een og tive i Tallet.
úngnirsok, 1) den 21de. 2) en Snees. 3) i *plur.* ungnirsut, een og tive.
ungnirsut-ſiurdliæt, det samme i 1ste Bemærkelse.
ungnirsut-mardluk, to og tive.
ungnirsut-pingasut, tree og tive, o. s. fr. (see Gram. V. Cap. §. 4.)
ungnirsun-aipæt, den 22de.
ungnirsut-pingajuæt, den 23de, o. s. fr. (see Gram. V. Cap. §. 6.)
ungnirlôvok, *intr.* 1) er den 21de. 2) i *pl.* ungnirlûput, ere een og tive i Tallet.
ungnirlarkattarput, *intr. car. sing.* ere flere Snese i Tallet; rækker flere Gange til 21, som: Pingasunnik ungnirsarkattarput, ere 3 Snese el. 60.
ungnirsarkattartut, *car. sing.* flere Snese i Tallet; flere Gange til 21; tivesgange. Mardlungnik ungnirsarkattartut, tive Gange to; tvende Snese el. 40.

Ungok og Ungôrpok, see under Ungat.

Uniárpok, *intr.* og *tr.* slæber noget efter sig paa Jorden.
uniártok v. árte, den som slæber noget efter sig.
uniægak, slæbt; det som slæbes.
uniarkattarpok, *tr.* slæber den frem, som ikke vil afsted; trækker ham efter sig.

Uníkpok, *s. intr.* 1) er el. staaer stille; gaaer ikke; kommer ej af Stedet. 2) sætter sig i Stilhed; standser (noget, som har været i Bevægelse.) 3) forbliver; bier; bliver efter paa et Sted (naar andre rejse.) 4) forbliver med alle paa et Sted; opholder sig; sætter sig ned at boe el. slaaer Bopæl der. Unigiartorpit? kommer du nu for at ville boe her? 5) voxer ikke mere; har udvoxet.
uníktok, 1) den som staaer stille. 2) den som standser. 3) efterbleven; forbleven. 4) opholdende sig;

sig; forbleven med alle. 5) udvoxen.
unikbik, 1) Hvilested. 2) Blivested; Opholdssted.
unikbigàu, *tr.* 1) sætter sig i Stilhed paa noget; hviler der. 2) bliver hos; opholder sig der el. hos ham el. 3) — paa den Tid. Udlok tauna unikbigigiga illivsine, den Dag jeg forblev hos eder.
uniktipok, *t. tr.*)
uniktitsiok, *intr.*) 1) fader en til at staae stille; bringer noget til at hvile; sætter det ud af Bevægelse. 2) beholder noget af det ankomne; forholder det fra at komme tilbage. 3) faaer en af Besøgerne til at blive efter, naar de andre reise (enten ved at tage den til Hustrue el. Tjenerinde el. faae den overtalt til at give sig blant de Døbte, o. s. v.)
uniktitak, 1) den el. det, som er bragt til Stilstand. 2) tilbageholdt; forholdt fra at reise. 3) den af Besøgerne, som bliver tagen til Hustrue ꝛc.
uningayok, *intr.* er stille paa et Sted; rører sig ikke; kommer ej af Stedet; ligger stille.
uningarsok, den som er el. ligger stille, uden at røre sig.
uningavik, Tid at staae stille; Stilstandstid. Sekkérngum uningavia, Soelhverv.
uningâvarpok, *intr.* 1) hviler rolig; ligger ganske stille paa et Sted. Uningâvadlàit! lig dog ganske stille! 2) kommer ikke af Flekken; reiser ingensteds; er en Hjemmeføding.
uningavâlæk! 1) han el. det kommer ikke af Flekken; man maatte længe vente, inden man fik at see ham røre sig; hvor stille ligger den dog! Kajak inga uningavâlæk! hvad mon gaae af hiin Kajak, der ligger saa overmaade stille, at man ej kan see den røre sig. 2) hvilken Hjemmeføding! han kommer dog aldrig fra sit Fødested.

Unniórpok, *intr.* og *tr.* 1) træffer ikke; skyder feil. 2) tager Feil i noget; gaaer glip deraf; løber feil; siger feil; forstaaer vrangelig. Okauzee unniórdlugit, at tage hans

hans Ord i en vrang Mening. 3) vanslægter; slægter ej paa. Angune unniorpâ, han slægter ikke sin Fader paa.
unniugak, fejlskudt.
uniornakâu, *intr.* 1) er vanskelig at træffe. 2) man kan saa let gaae fejl deraf el. tage fejl deri.
unniorkópok, *intr.* træffer ikke ind; opfyldes ikke (det sagte)
unniorkotípok, *t. tr.* siger det, som ej træffer ind; giver falsk Haab dermed.
Unnipkârpok, see under Unnerpok.
Unnuak og Unnuïok, see under næstfølgende.
Unnuk, Aften.
unnukût, 1) om Aftenen; i Aftenstunden. 2) i Aftes. 3) i Aften.
unnukumiiâk, Aftensmaaltid.
ûnnukpok, *intr.* er Aften. Heraf: a) *conj.* únnungmet, om Aftenen, og b) *subj.* únnukpet, i Aften.
ûnnuktok, Aftenstid. Unnüktok tikípok, han kom hjem ved Aftenstid.
unnuksiorpok, *intr.* bruger Aftenstunden; er ude om Aftenen.
unnulerpok, *f. intr.* bliver Aften.
unnulliok, *intr.* bliver mørk Aften. Heraf *conj.* unnullígame, i Aften silde; noget ud paa Aftenen. Unnullígame okaitsulliaromarponga, i Aften silde vil jeg hen at gribe Skarve i deres Søvn.
unnúpok, *tr.* Aftenen kommer paa en.. Unnupátigut, Aftenen kom paa os.
unnutípok, *t. tr.* forvolder, at Aftenen kommer paa en. Unnutipátigut annórib, for Blæsiens Skyld kom Aftenen paa os.
unnúserpok v. unnukséïok, *intr.* er længe ude om Aftenen; kommer silde hjem.
ûnnuak, 1) Nat. 2) om Natten. 3) i Nat.
ûnnuarpok v. avok, *intr.* er Nat.
unnuaissærpok, *intr.* der er ingen Nat; Solen gaaer ikke under
unnuarsiórpok, *intr.* bruger Natten; er ude el. rejser om Natten; gjør Natarbejde.
unnuarsiórtok, den som fahrer el. er ude om Natten.
unnuarápok, Natten kommer paa. Unnuarulerâtersunga piogut, det blev ud paa Natten inden vi kom derhen.

unnûïok, *intr.* er et Sted Natten over. Heraf a) *conj.* unnuïgame, i Nat; forgangen Nat; afvigte Nat, og b) *subj.* unnuïgune, i Nat; tilkommende Nat.

Upernâk (*N.*) v. uperngâk (*S.*), 1) Vaar; Foraar. 2) i Foraaret; afvigte Foraar. 3) sieldnere: til Foraaret; næste Foraar.

upernâkut, om Vaaren; om Foraaret.

upernâvok, *intr.* er Foraar. Heraf *conj.* upernâumet, afvigte Foraar.

upernâliok, *intr.* bliver Foraar. Heraf *conj.* upernalígame, til Foraaret; i dette Foraar.

uperniok, *intr.* opholder sig paa et Sted om Foraaret.

upernivik, en Vaarplads; et Sted, hvor man opholder sig om Foraaret, naar man rykker ud af Huus, at boe i Telt.

Upæt, see under Ukpat.

Urgvâvok og Urgvut, see under Uâvok.

Urksuk, et slags store Sælhunde, kaldet: Remme-Sælen (af hvis Hud skiæres de ved Grønlændernes Fangst brugelige Remme el. Liiner) (*Phoca barbata.*)

úrksukpok, *intr.* faaer en Remme-Sæl fanget.

urkíûrsák, et slags Marflue, som findes i den store Goples Trevler (*Oniscus medusarum.*)

urkíûrlángoæt, *car. sing.* et slags Blomster-Græs, der skal ligne Remmesælens Skjæg, og er hvidagtig.

Ursserárpok, see under næstfølgende.

Ursserpok, *s. tr.*)
ursséïok, *intr.*) 1) forsøger; prøver; gjør Forsøg dermed; proberer; sætter Prøve paa. 2) frister.

urssérnekarpok, *intr.* 1) prøves; forsøges. 2) fristes.

urssëïrsok, 1) en Forsøger. 2) en Frister.

urssigak, 1) prøvet; forsøgt. 2) fristet.

urssérnarpok v. nakáu, *intr.* er fristende; det frister el. man fristes derved.

urssérnatok, fristende; Fristelse; det man fristes el. sættes paa Prøve ved; det hvorved man let kan forløbe sig.

urssiût v. urssêniut, Fristelse; det hvorved en anden sætter os paa Prøve

 ve

ve el. hvortil han friſter os.
urſſiutigâu, *tr.* friſter en dermed; forſøger ham derved.
urſſitlarpok, *tr.* friſter nogen ſtærkt; ſætter ham i haard Friſtelſe.
urſſerlárpok, *tr.*)
urſſerláïok, *intr.*) 1) maaler (Længde; Størrelſe.) 2) vejer (Tyngde.) 3) maaler noget efter; paſſer det efter noget andet.
urſſerlórpok, *tr.* 1) det ſamme. 2) viſer for ſig med Haanden til en; giver ham Tegn med Haanden (enten vinkende at komme eller advarende at gaae ſin Vej.)
urſſerárpok, *tr.*)
urſſeráïok, *intr.*) det ſamme i ſidſte Bemærkelſe.
urſſerláut, 1) Maal; a) Alen. b) Skieppe. 2) Vægt. 3) Mynſter.
urſſerlóut, det ſamme.
urſſerláutigâu, *tr.* 1) maaler el. vejer dermed. 2) har det til Mynſter.

Uſſe, jeg erindrer nu; det er ſandt; det kommer mig i Tanke; nær havde jeg glemt det.
uſſêma v. uſſiobba (*N.*) v. uſſiogva (*S.*), 1) jeg tænkde el. meende; mig ſyntes. Uſſêma tamâunguaiſſerſok, tâva pingilak, jeg havde dog tænkt, at han ſkulde komme hertil, og, ſaa blev han borte. Uſſiobba illomôrtok, ikke havde jeg troet ham til at narre mig. 2) du ſagde jo el. havde dog ſagt anderledes; det var ikke efter Aftale.
uſſêmalo, 1) Og jeg tænkde dog. 2) Nu, du var mig og den rette Karl. 3) Jeg vidſte ikke andet, end det var din Mening; Jeg var dog fuldt og viſt i den Tanke, og ſaa —. 4) Ja det var den Gang du narrede mig, ſom tiere!

Uſérpok, *ſ. intr.* og *tr.* Søen ſtænker ind i et Fahrtøi.

Uſſiak, ſee under næſtfølgende.

Uſſiok, 1) *intr.* a) er ladt; har Ladning inde (Skib; Baad.) b) fører noget bag paa en Kajak. c) er læſſet (en Slæde eller Vogn.) d) er ny Maane (fordi det ſmale Qvarteer ſlaaer op med den ene, og ned med den anden, krumme Ende, ligeſom en Kajak der har noget at føre bag paa.) 2) *tr.* a) er ladt dermed; fører det;

har det inde. b) er læs-
set dermed; har det til
Læs.
ussikàu, *intr.* 1) er meget
stærk ladt. 2) har stort
Læs.
ússekarpok, *intr.* 1) har sin
Ladning inde; er til-
ladt (et Fahrtøj.) 2) har
Læs.
ussilerpok, *s. intr.* begyn-
der at blive ladt el. faae
Læs.
ussilersorpok, 1) *intr.* la-
des; læsses. 2) *tr.* la-
der; læsser; belader.
ussilersóïok, *intr.* det samme
i sidste Bemærkelse.
ussràk, 1) Ladning; det
som føres paa en Baad
el. andet Fahrtøj. 2)
Læs; det som føres paa
en Slæde el. Vogn. 3)
en Skjødning oven paa
Kajakken; et stykke
Skind, skjødet oven paa
den, fordi de hele Skind
ikke kunde række tvers
over.
ussiárpok, *intr.* og *tr.* fører
en Sælhund bag paa sin
Kajak.
ussærpok v. ussingiarpok, 1)
intr. a) losses (et Fahr-
tøj.) b) aflæsses (en Slæ-
de.) 2) *tr.* a) udlosser den
(Baaden.) b) aflæsser den
(Slæden.)

Ussoràu, *tr.*)
ussorúkpok, *intr.*) 1) be-
rømmer; beundrer; pri-
ser lykkelig; lover. Gu-
de ussorallugo, at love
Gud. 2) taler prægtig
om en Ting; flatterer
højt; agter stort; an-
seer med Beundring.
ussorúktok, en Beundrer;
en Berømmer.
ussorirsak, beundret; lovet;
berømt; priset.
ussoróut, 1) det man pri-
ser en for; det man be-
undrer hos ham el. be-
rømmer ham for. 2)
det man priser en med;
Lov; Priis; Beun-
dring; Lovsang; Be-
rømmelse.
ussoróutigàu, *tr.* 1) priser
en derfor el. 2) dermed.
ussórnarpok v. nakàu, *intr.*
er berømmelig; er beun-
dringsværdig; er priis-
værdig el. ærværdig.
ussórnartok, berømmelig; be-
undringsværdig; priis-
værdig; ærværdig.
ussornarsúsek, Priisværdig-
hed; Herlighed.
ussornarsillæt, priset være!
Lov skee! lovet være!
(du, han, de rc., som be-
stemmes efter Sammen-
hængen.)
ussornarsiok, *intr.* 1) prises;
loves; berømmes; ny-
der Lov og Priis. 2) op-
højes; forklares; for-
her-

herliges. 3) agtes højt; holdes i Ære; helliges.
usſornartulliarpok v. túlliok, *intr.* 1) gjør berømmelige Ting; gjør det ſom maae beundres el. priſelige Gjerninger. 2) gjør Mirakler el. Under.
usſornartulliartok, 1) den ſom gjør berømmelige Ting el. priſelige Gjerninger. 2) en Undergjører; den ſom gjør Mirakler el. underlige Gjerninger.
usſornartulliak, 1) en berømmelig el. priſelig Gjerning; en Handling, ſom opvækker Beundring. 2) et Under el. Mirakel.
usſornâut, Herlighed.
usſorſitlârpok, *intr.* priſer el. berømmer ſig ſelv; praler.
usſorſitlârtok v. usſorſitſâk, en Skryder; en Storpraler; den ſom berømmer el. gjør meget af ſig ſelv.
usſorſitſâut, Selvroes; Brovten; Pralerie; Skryden.
usſorſitlâutigâu, *tr.* berømmer ſig ſelv derfor; praler el. brovter deraf.
Usſórnarpok og Usſorúkpok, ſee under næſtforegaaende.
U'luk, det mandlige Lem.
uſulik v. uſulingoak, et Drengebarn.
uſûrſak, 1) Ende-Spidſen paa en Kajak. 2) en Sandſkjæl; en Gaber (*Mya truncata* og *arenaria.*)
uſúngarſok, en Angelica-Rod.
úzuk, det qvindelige Lem el. Kjønkjende.
uzulik v. língoak, et Pigebarn.
Uſúngarſok, ſee under næſtforegaaende.
Utákkiok, *intr.* og *tr.* 1) venter efter en el. noget; varter derefter; bier paa; bier ham. 2) lider Nød el. Sult (fordi de Trængende ligeſom bie efter det der endnu gaaer i Marken.)
utakkirſok, den ſom venter el. bier efter noget.
utakkirſak, det man venter efter el. bier paa; den man oppebier.
U'te, Hjemvej; Tilbagereiſe; bruges kun med *appoſ.* ſaaledes: útimut, paa Hjemvejen; naar man kommer tilbage.
utérpok, *t.* 1) *intr.* vender; vender tilbage; vender om; kommer igjen. 2) *tr.* a) vender om efter noget; kommer tilbage der-

derefter. b) tager noget med paa Hjemvejen. c) kommer igjen med det samme; igjentager sine Ord; siger eet og det samme paa ny. d) tager den forskudte Kone igjen.

utertárpok, *intr.* og *tr.* 1) det samme, naar det skeer ofte. 2) især: a) igjentager. b) lægger sammen (et læsende Barn.) c) *intr.* igjentages.

uterbìk, det Sted, el. den man vender tilbage til.

uterbigàu, *tr.* vender tilbage til ham el. dertil.

utereepok, *t. f. intr.* er gjenstridig el. halstarrig; er paastaaende; vil ej lade sig sige.

utéreetsok, gjenstridig; halstarrig; paastaaende.

utereenek v. utereetsúsek, Gjenstridighed; Halstarrighed; Paastaaenhed.

uteriárpok, *intr.* forandrer sit Sind; lader sig overtale.

uteriártorpok, *intr.* fahrer baglænds; skotter tilbage med en Baad.

utérsarpok, *tr.* fører ham tilbage; driver tilbage; faaer ham til at vende om.

utérsægak, tilbageført; tilbagedreven; overtalt til at vende om.

utértipok, *t. tr.* 1) leverer tilbage. 2) hæver Kjøbet.

utértitak, tilbageleveert.

Utereepok og Utérpok, see under næstforegaaende.

Utípok, *t.* 1) *tr.* river Haarremmen af et Skind, som er mørnet ved at forraadne. 2) *intr.* Haarene samt Haarremmen rives saaledes af et Skind.

utítsiok, *intr.* det samme i 1ste Bemærkelse.

utítak, et Skind, som Haarremmen saaledes er afreven (f. Ex. et Konebaadskind.)

utitsérpok, *f.* 1) *intr.* lægges hen at forbrænde og tabe sin Haarrem (et Skind.) 2) *intr.* og *tr.* lægger det hen at forbrænde el. ved Forraadnelse mørne i Haarremmen.

útivok, *intr.* Haarene el. Fjærene afraadne af sig selv, saa Haarremmen skolles el. løsnes paa Skindet.

útirsok, et Skind, hvis Haarrem saaledes af sig selv afskolles el. løsnes.

Utókak, 1) gammel (Mand, Qvinde, Dyr); gammel i Alder; som har

har levet længe. 2) især: en gammel Mand.
utokársoak, ældgammel.
utokåvok, *intr.* er gammel.
utokäursúsek, Alder; Ælde; Levealder.
utokåunek, en Ældste.
utokaunérrovok, *intr.* er ældste el. ældre.
utokåitsiak, 1) en midaldrende. 2) en fjorgammel Sælhund af Svartside-Slaget (*Phoca grönlandica, bimula.*)
utokålliok, *intr.* bliver gammel.
utokållirsok, bleven gammel.
utokavlångitsok, ej med de ældste.
utokåitserpok, *f. intr.* taler som et gammelt Menniske (en Ung); snakker alvorlig og forstandig, skjønt han er ung.
utokérpok, *f. intr.* kan vanskelig tale; stammer el. er utydelig i sin Tale, og kan ej ret forklare sig.
Utsirsorpok, *intr.* og *tr.* løber over (et Kar, som er fuldt.)
utsikigulavok, *intr.* det samme.
utsikigulålerpok, *f. intr.* begynder at løbe over.
Uvèk, en Mand; en Ægtemand.
uvigåu, *tr.* har til Mand; er gift med.
uviníkpok, *i. intr.* hun er gift.
uvinikäk, en nygift Kone; en Brud.
uvíkiak, en Kjæreste; Fæstemand; tilkommende Mand; Brudgom.
uïdlarpok, *intr.* mister sin Mand.
uïdlárnek, en Enke.
uïdlarnerrovok, *intr.* er Enke.
uersarpok, 1) *intr.* bliver til Hore. 2) *tr.* gjør til Hore; bedriver Hoer med.
uersåïok, *intr.* horer; gjør nogen til Hore; bedriver Hoer.
uersårtok, en Hore.
uersåirsok, en Hoerkarl.
uersåïnek, Horerie.
uïsuk, en gift Mand, som holder Hore.
uersægak, *intr.* er et Slegfredbarn; en Horeunge.
uersægåvok, *intr.* er en Horeunge el. uægte Barn.
uïsulìk, en Qvinde, som har med gift Mand at bestille; gift Mands Hore.
ullluiuk, en gammel Pige; gammel Møe el. ugift Qvinde.
Uvlo, en Fuglerede.
uvlursårpok, *intr.* bygger Rede (en Fugl.)
Uvsikpok, *f. intr.* er tæt; kan holde tæt; holder Vand ude el. inde.

uvlikſok, tæt; ſom holder tæt.
uvſikſiok, *intr.* bliver tæt.
uvſikſarpok, *tr.*)
uvſikſâïok, *intr.*) kliner med ſejt Spæk; tætter; gjør tæt.
uvſiklâïrſok, den ſom gjør tæt.
uvſikſâut, noget at tætte med.
uvſerût, 1) ſejt klæbende Spæk (at kline Baad-Somme med.) 2) Tjære; Beeg.
uvſerûrſoak, Beeg.
uvſerrâu, *tr.*)
uvſérrivok *intr.*) tjærer; beger.
uvſerrirſak, tjæret; beget.
uvſerſôrpok, *tr.* kliner Sømmene el. Naatterne paa en Baad med ſejt Spæk el. Tjære, for at faae den tæt; tjærer; beger.
uvſerſôut, en Tjærekoſt; en Pentſel at bege med.
Uzuk, ſee under Uſuk.
Uæ! fy! ſkam dig!

V.

Voitje v. Vútje! bie! hold! vôitje-èlt! vær ſaa god og bie!
Vòiziak v. Vúziak v. Voizek, i Dag (forgangen Tid.) Voiziak tamánētok, han var her i Dag. Napparſimarſok ajorungnǽrpok voiziarmit, det er bedre nu med den Syge, end i Dag før.
voiziárſoak v, vuziárſoak, for længe ſiden i Dag; i Dag tilig.
voiziángorpok v. vuziángorpok, *intr.* det er en Stund ſiden; der er alt en god Deel af Dagen forløben, ſiden det ſkede; det er alt noget ſiden det ſkede i Dag. Heraf *Conj.* voiziángormet, efter at noget Tid af Dagen alt var forløben ɔ: op paa Dagen.
voiziarſoángorpok, *intr.* det er alt længe ſiden i Dag, at det ſkede.
voizialliok, *intr.* han har været her el. det har været allerede noget af Dagen.
vôiziaro v. voiziallígame, i Dag engang; ſiden bedre op paa Dagen. Voiziaro illigiſſauagit, jeg ſkal følge med dig i Dag engang.
voizēigame, i Dag forgangen; denne Dag igjennem.
Vútje, ſee under Voitje.
Vúziak, ſee under Voiziak.

Y.

Yalò, en Seene.
yalúksak, 1) Senetraad (færdig til Brug.) 2) Traad (i Almindelighed, endog af Linned.)
yaluniarpok, *intr.* søger at faae Seener.
yalúksiok, *intr.* kjøber el. bekommer Sener.
yaluksiniarpok, *intr.* vil kjøbe Sener.
yaluksiniarbigàu, *tr.* vil kjøbe Sener af ham.
Yamik, 1) Halsbaand; Halskjede. 2) især: et Hals-Smykke af Perler. 3) en Klaue om Halsen (f. Ex. paa et Faar.)
yamiksâk, et nyt Halsbaand.
yamiklârpok, *intr.* 1) faaer sig et nyt Halsbaand. 2) tager et nyt Halssmykke paa.
yamikarpok, *intr.* har Halsbaand paa.
yamilik, den som har Halsbaand paa el. Smykke om Halsen.
yàmilirksoak, den som har Amulet om Halsen.
yamérpok, *f.* 1) *intr.* a) faaer Halsbaand el. Smykke om Halsen. b) faaer Halsring el. Klaue at gaae med; faaer en Rem om Halsen. 2) *tr.* sætter noget om Halsen.
yamírserpok, *f.* 1) *intr.* a) faaer Halsbaand paa. b) binder Halsbaand paa sig. 2) *tr.* — om en andens Hals.
Yjah, see under Iah.
Yklârnak, see under Uksâr-nak.

Æ.

Æ! Fy! Bæ!
ærpok, *f.* *intr.* 1) siger: Fy! Bæ! 2) er ækel ved Skarn; væmmes ved Ureenlighed.
ærau, *tr.* 1) siger: Fy! Bæ! dertil. 2) gider ej røre derved el. tage derpaa, fordi det er saa besudlet; vil ej skidne sine Hænder dermed. 3) agter en som Skarn; ækles ved ham.
ærtarpok, *intr.* er reenfærdig; kan ej lide Skarn; holder reent hos sig; fører sig reenlig op.
ærtártok, reenlig; reenfærdig.
ærtéipok, *tf.* *intr.* er skidenfærdig el. ureenlig i sin Adfærd; holder sig sludsket el. har det sviinsk hos sig.
ærtéitsok, skidenvurren; ureenlig; sviinsk i sin Adfærd.

Register.

A.

Af-

B.

*) Dette Ord sees forglemt i Ordbogen, og bør indføres Pag. 27. ved Enden saaledes: Alisak, Betræk; Tapezerie; Overtræk paa Vægge.

Bold,

Ryg-

C.

Cam-

D.

Drøi

Føl-

G.

g. tilbage, 508. g. frem
og tilbage, 307. 382. g.
hid og did, 34. g. i Mar-
ken el. paa Jagt, og: Sted
at g. paa Jagt, 382. g.
paa Knæerne, 383. g. ud;
og g. ud til, 41. g. ud med
Skarn, 24. en Vært g.
ud, 499. g. ind, 137. 389.
— til, 137. 389. 390. —
med, 81. — udi, 267.
f. til at g. ind, 137. g.
ind og ud, 183. — i Bug-
ter, 414. kan ej g. ind,
485. g. op, 340. — paa
et Bjerg, 156. — for
at see sig omkring, 301. g.
op ad, 240. g. op af en
Baad, 310. g. ned, og:
g. ned paa, 16. Solen g.
ned, og: g. ned for en, 460.
g. ned ad, 59. g. op og
ned i Vandet, 172. g. ef-
ter, g. 371. g. saa sagte-
lig efter, 244. g. bag ef-
ter, 431. 433. g. efter
Spor, 499. g. foran, 216.
433. g. først, 433. g. hen
til, 450. g. til ham, 397.
g. altid til en, 506. g. til-
haande, 96. 399. har en
til at gaae sig tilhaande,
399. Fisken g. stærk til,
415. Lodderne g. ilig til,
387. g. bort, 27. 64. 363.
g. bort til, 64. g. bort fra,
og: g. ej fra, 27. g. sin
Vej bort, 285. g. fra hin-
anden, 208. g. fra, (næg-
ter), 264. g. tilside, 398.
g. af Vejen, 52. 363. 398.
453. g. af Lys, 27. 459.
g. lige i Næsen paa Folk,
286. g. ligefrem, 272. g.
Vejen ligefort, 145. g.
over, 21. 231. g. over Land
el. Iis for at forkorte Vej-
en, 143. 144. gaaer over
Land, naar andre fahre til
Baads, 238. Vandet g.
over paa lave Steder, 463.
g. neden under, 59. g. un-
der Vandet, 7. 16. 44. 79.
171. 268. g. under Hori-
zonten, 172. g. af Sigte,
68. 172. g. med, 369. g.
altsammen med, 320. g.
i rette med, 399. g. i med,
101. 467. lader g. i med,
101. g. med Træet, 130.
g. imod, og: den man g.
imod, 337. g. imøde, 344.
g. omkring; g. der om-
kring; g. omkring for en;
g. idelig omkring; og: g.
omkring med Barn for at
stille det, 399. g. allevegne
ne omkring, og: g. rundt
om noget, 183. naar det
g. om igjen, 217. Tiden
g. snart, 188. g. forbi,
168. g. hverandre forbi,
344. g. forbi ved Uddeling,
263. g. feil, 464. — af
noget el. af hverandre, og:
det man g. feil af, 354.
g. vild, 465. g. igjennem,
200. — Hud og Liv,
321

Glip-

Gru-

Grø-

Haand-

Hielp

Hval-

J.

Ind-

K.

Kulde

L.

Lund

Fielde

M.

N.

Ny,

O.

P.

Q.

R.

Rap

Rub

S.

Sam-

 nee

Seel

Sengt

ngs (gaaer el. er gaaet
il) 118.
paratisk, 126.
rviet, 27.
r, 45. er, faaer el. be-
taaer af S.; og: skeer
l. gjør S. gange, 45.
rten; og: er S. 45.
rtende, 45.
de, 412. 506. paa, fra,
il hans el. dens el. den-
e el. hidvendte S. 507.
et som er paa hans S.
12. fravendte S. 26.
31. hiin S. el. den S.
om er længst borte, 531.
paa hvad S.? 452. den
anden S. 17. paa den an-
den S. 459. kommer til
den anden S. 17. fahrer
langs med den anden S.
8. ligger paa Siden, 91.
har Ont i S. 412. ved,
il, efter, langs ad, ganske
fter, S.; ved S. af;
og: er ved S. af nogen
l. noget; vender sig til
S. og: fahrer efter S.
12. har paa sin S. og:
et man har paa sin S.;
igger paa ens S.; til
en modvendte S. og:
ahrer til den modvendte
S. 413. blæser paa S.
g: fahrer forbi paa S.
12. kun den ene S. 91.
S. i et Telt; begge Tel-
ets Sider; og: har sit
Sted ved S. af Teltet,
32.

Sidebetræk i et Telt,
532.
Sidemand; Side-
mænd; og: ere S. 413.
Siden, 32. 61. 196. 217.
483. S. efter, 217. han
siger S. 483.
Siddende (er) 122.
Sidepiil, 1. sætter S. i
el. brækker den af, 1. træf-
fer el. træffes med S. 2.
Sidder, 122. 146. brin-
ger til at s. 122. kommer
i Faldet til at s. 146. s.
paa; og: Sted at s. paa,
146. s. paa Isen for at
stikke Sælhunde, 311.
s. over Urinballien og pis-
ser, 271. Fisken s. over
sin Rogn, 144. sidder paa
Hu, el. paa Bugen, 22.
s. paa Bagen, 22. 146.
s. bag, i Baaden el. ved
Roret, 21. s. fast, 58. s.
i Tanker, 141. 479. s.
og maaber, at hverken
mæle el. tale, 476.
Sidesting; og: har S.
173.
Sidestrimer paa Han-
lodden, 412.
Sideting, 413.
Sidevee (har) 412.
Sidevind (har) 412.
Sidst: kommer s. 215. gjør
el. begegner s. 217. gjort
el. begegnet s. 218.
Sidste (den) 217. det s.
285. paa det s. 196. s.

Skalk

Skil-

Skri

(*) Lin: 30. hyor, isteden for: Sundrsvik. Snuustobak, bør læses: Sundrsvik, Snuusdaase; Snuushorn.

Straf-

Svøbe

Sæk

Sør-

U.

U.

Ull,

V.

Y.

Yng-